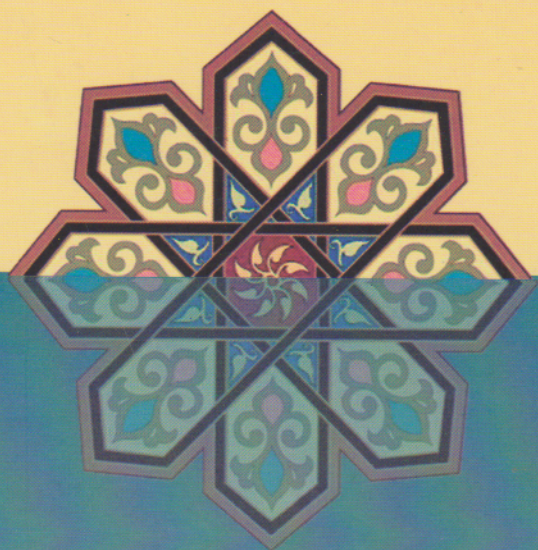

بىنەما تىتەر عىيەكانى كۆمەلى ئىسىلامىي

نوسىتىلىدىغان بىر www.alibapir.net

پوونکردنه وهی

بنه ما گشتیه کانی کۆمهڵی ئیسلامیی

پوونکردنه وهی بنه ما گشتیه کانی کۆمه‌لی ئیسلامیی

نووسینی: عه‌لی باپیر

چاپی سی‌یه م

1435 / کۆچی

2714 / کوردی

2014 / زاینی

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ناسنامه ی کتیب :

ناوی کتیب : روونکردنه وهی بنه ما شه رعیه کانی کومه لی ئیسلامی

نووسینی : عه لی باپیر

بابهت : فیکری ئیسلامی

پیت چنن : کامه ران ئه حمه د

نۆره و سالی چاپ : سییه م - 2014

تیراژ : 1000 دانه

له به رپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره ی سپاردنی (330) ی سالی (2012) ی پیدراوه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨)

الجاثية.

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا...﴾ (٤٨)

المائدة.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ئەم کتیبە

ئەم کتیبە (بنه‌ما گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) کورتە‌ی کتیبی (پوونکردنه‌وه‌ی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) ه، که لیژنه‌یه‌کی پاسبێردراو له‌لایه‌ن سه‌ركرده‌یه‌تییه‌وه به‌و کاری کورتکردنه‌وه‌یه هه‌ستاه.

شایه‌نی باسیشه‌ که (بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) ئەو بیست و پینج خاله‌بوون که به‌ر له‌ پاگه‌یه‌نرانی کۆمه‌لی ئیسلامی له (2001/5/31) دا وه‌ک بناغه‌ی فیکری و سیاسی کۆمه‌لی ئیسلامی له‌لایه‌ن به‌نده‌وه ئاماده‌کراو پاش وتووێژ له‌سه‌ر کرانی له‌لایه‌ن دامه‌زێنه‌رانی ئەوسای کۆمه‌لی ئیسلامییه‌وه په‌سه‌ندکرانی له‌ دوتویی نامیلکه‌یه‌دا چاپ و بلاوکرایه‌وه.

پاشان له‌ سالی (2010) دا هه‌لسام به‌ پوونکردنه‌وه‌ی ئەو بیست و پینج بنه‌ما شه‌رعی و هیله‌گشتییه‌وه سه‌ره‌نجام له‌ دوتویی کتیبیکی (600) لاپه‌ره‌یی‌داو به‌ ناوێشانی: (پوونکردنه‌وه‌ی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) دووجار له‌سه‌ر یه‌ک چاپ و بلاوکرایه‌وه، که‌واته: ئیستا (بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله‌گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) وێرای حاله‌تی (متن) بوونی، به‌ پوونکراوه‌بیش به‌ دوو شیوه‌ هه‌یه:

1- پوونکردنه وهی درێژ، که پهنگه هه ندیک بۆچوونی تێدا بن زیاتر ته عبیر له بیروپای من بکه ن.

2- پوونکردنه وهی کورت، که ته عبیر له بیروپای لیژنه که و سه ره نجام سه رکردایه تی کۆمه لی ئیسلامی ده کات.

هیواداریشم ئه م کتێبه به هه رسیک حاله ت و شیوه که یه وه، هۆکارێکی کاریگه ری زیاتر تیگه یاندنی ئه ندامانی کۆمه لی ئیسلامی بی، له و بنه ما شه رعیه و هیله گشتیه ی که له سه ریان بنیات نراوه و به پێوه ده چیت.

سبحانک اللهم أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب الیک

عه لی باپیر/ هه ولیژ

28 محرم 1435 ک/ 2013/12/1 ز

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بنہ مای یہ کہم تیگہ یشتنی راست و دروست لہ ئیسلام

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بنه مای یه که م

تیگه یشتنی راست و دروست له ئیسلام

تیگه یشتنیکی راست و دروست (فهم صحیح و سلیم)ی ئیسلام، - که له قورئان و سوننه تدا به رجه ستهیه -، له بهر رۆشنایی تیگه یشتن و زانست و ئەزموونی زانایانی پیشینی چاکمان و زانایانی متمانە پیکراوماندا به گشتیی و، به تایبەت هی سێ سەده شایه دیی بۆ دراوه کان، وهك:

1- پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فەرموی: (خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ...) رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه. واته: (باشترین خه لك ئه و سه ده یه ن که من له نیویاندام، دواپی ئه وانی دواپی وان، پاشان ئه وانی دواپی وان ...).

ئو تیگه یشتنه ش بریتیه له: (ته نها ئیسلام به به رنامه -دین-ی راست و تیرو ته ووا زانیانی ئینسان، به تاک و کومه ل و کومه لگا و ده وله ته وه)، وهك:

2- خوا ی به رز و مه زن فەرموویه تی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ المائدة، واته: (ئهم پرۆ به رنامه که تانم بۆ ته ووا کردن، وه چاکه ی خۆم به ته وواپی له گه لدا کردن، وه ئیسلام به به رنامه بۆ په سندر کردن ...).

3- هه روه ها خوا ی به رز و مه زن فەرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ آل عمران، واته: (وه هه ر که سێک جگه له ئیسلام به رنامه یه کی دیکه بخوازی، به ته نکید لی وه رناگیرئ، وه له دوا پرۆدا له زیانبارانه).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: زانیاری له پێش کردنه‌وه‌یه

ئهم حه‌قیقه‌ته‌ که (زانیاری له پێش کردنه‌وه‌یه) زۆر له ئایه‌ته‌کان و فرمایشه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ رابده‌گه‌یه‌نن، به‌لام ئیمه وه‌ک بنچینه‌یه‌ک گوتوو‌مانه‌ و زانیانی‌ش هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌که‌ده‌نگن که به‌بێ زانیاری و تیگه‌یشتن و به‌بێ به‌رچا‌وروونی، به‌هیچ جو‌ریک، هیچ جو‌ره کارو چالاکیه‌کی ئیسلامی به‌شی‌وه‌یه‌کی راست و دروست ئه‌نجام نادرێ (دیاره ئیمه لی‌رده‌دا باسی کارو چالاکی ئیسلامی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌رنا هه‌ر کردنه‌وه‌یه‌ک بناغه‌ی نه‌زانین بێ و له‌سه‌ر بناغه‌ی نه‌شاره‌زایی بنیاتبنرێ، نه‌ک هه‌ر به‌هره‌ی لێ و نه‌رناگیرێ و به‌ره‌می نابێ و هیچی لێهه‌لناوه‌رێ، بگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زۆریشی له‌سه‌ر قه‌رزدار ده‌بێ).

خوای کاربه‌جێش (جل جلاله) فرمویه‌تی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ...﴾⁽¹⁾، واته: (بزانه که جگه له خوا، په‌رستراوانێکی دیکه نین که شایه‌سته‌ی په‌رستن بن، وه داوای لی‌بوردن "له خوا" بکه بۆ گونا‌هت).

وه‌ک ده‌بینین خوای زانا و توانا (جل جلاله)، دوو فرمانی به‌پێغه‌مبه‌ری خو‌ی کردووه. که‌واته: کرده‌وه ده‌بێ به‌دوای زانیارییدا بێ.

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی هۆکاری شکستی هه‌زار له‌ کافران، له به‌رانبه‌ر سه‌د له ئه‌هل‌ی ئیماندا، فرمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا مَائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١﴾ واته: (ئهی پیغه‌مبه‌ر! برواداران هان بده له‌سه‌ر جه‌نگ، ئه‌گه‌ر له‌ ئیوه بیست که‌سی خوراک‌گر هه‌بن، به‌سه‌ر دووسه‌د که‌سدا زال ده‌بن، ئه‌گه‌ر له‌ ئیوه سه‌د که‌س هه‌بن، به‌سه‌ر هه‌زار که‌سدا له‌وانه‌ی بی‌پروان، زال ده‌بن، چونکه ئه‌وان خه‌لکانی‌کن نافامن). که‌واته: هوی شکستی ده‌ کافر له‌ به‌رانبه‌ر مسوولمانیکدا، ئه‌وه‌یه که‌ کافره‌که به‌ پیچه‌وانه‌ی مسوولمانه‌که‌وه، خاوه‌نی شاره‌زایی و تیگه‌یشتن نییه‌ و نافامی و نازانی.

دووهم: ئیسلام ئه‌وه‌یه که‌ خوی له‌ قورئان و سوننه‌تدا ده‌بینیته‌وه: چونکه بیگومان نایین و به‌رنامه‌ی خودای به‌رزو مه‌زن ته‌نها ئه‌و ده‌قانه‌ن که‌ له‌ پئی سرووش (وحي) یه‌وه هاتوون، جا چ به‌شیوه‌ی راسته‌وخۆ بێ که‌ (قورئان) ه، چ به‌شیوه‌ی ناپراسته‌وخۆ که‌ (سوننه‌ت) ه، به‌لێ (ئیسلام) ێک که‌ ده‌بی پییه‌وه پابه‌ند بین، ئه‌و (ئیسلام) هیه که‌ له‌ (قورئان) و (سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر) دا صلی الله علیه و آله به‌رجه‌سته‌یه.

پیشه‌وا (شافیعی) یش له‌وباره‌یه‌وه شیعرێکی جوانی گوتوه‌:

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ

الا الحديث وعلم والفقہ في الدين

العلم ما كان فيه: قال حدثنا

وما سِوَى ذَاكَ وَسِوَا الشَّيَاطِينِ

واته: (هه‌موو زانسته‌کان بی‌جگه له زانسته‌کانی قورپان و فه‌رمووده‌و زانستی له دین شاره‌زابوون، خو سه‌رقالکردنه، زانست ئه‌وه‌یه که تییدا: (گوتی، بۆی باسکردین) هه‌بێ، جگه له‌وه، ئه‌وی دیکه هه‌مووی خوتخوته‌ی شه‌یتانانه).

ئاشکراشه که مه‌به‌ستی شافیعی (ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی) له وشه‌ی (العلم)، زانیاری شه‌رعیه، واته ئه‌و زانیارییه‌ی که به دین داده‌نری، ئه‌گه‌رنا شتیکی ئاشکرایه که زانیاری دنیا‌یی (العلم الدنیوی) نه له قورپان و سوننه‌دا کورت هه‌لاتوو، نه به (خوتخوته‌ی شه‌یتانان) یش داده‌نری، به‌لام به ته‌ئکید هه‌ر قسه‌یه‌ک له وه‌حیه‌وه نه‌هاتبێ و به‌ناوی (ئاین) هه‌و به‌کری و به به‌شی‌ک له ئاین دابنری، ئه‌وه شتیکی راست نییه و (خوتخوته‌ی شه‌یتان) ه.

که‌واته: هه‌رچی به‌ره‌م و لی‌کدانه‌وه و شه‌رح و ته‌فسیری زانا و پی‌شه‌وا‌یا‌نه، هه‌رچه‌نده پایه‌دارو به‌ریز بن، هه‌ر به تی‌گه‌یشتن (فه‌م) ی ئه‌وان ده‌ریاره‌ی دین داده‌نری، ده‌بێ هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا به‌کری، نه‌ک وه‌ک ده‌ق (نص) یکی دینی و خودی دین.

سی‌یه‌م: بی‌گومان پی‌شینیه‌ی چاک (السلف الصالح) مان په‌زاو په‌حمه‌تی خوایان لی‌بی، به‌گشتی سه‌رمه‌شق و پی‌ش‌په‌ومانن، شه‌رع و عه‌قل له‌سه‌رمان پی‌ویست ده‌که‌ن به‌پی‌ی تی‌گه‌یشتنی ئه‌وان له‌گه‌ل کتبی خوای به‌رزو مه‌زن و سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری پی‌شه‌وا ﷺ مان مامه‌له‌ به‌که‌ین.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ... }¹ واته: (باشترین خه‌لک ئه‌و سه‌ده‌یه‌ن که من له‌نیویاندام، دوا‌یی ئه‌وانی دوا‌ی وان، پاشان ئه‌وانی دوا‌ی وان ...).

¹ رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه.

لیره دا وهك به لگه هیئانه وه له سه ره وهی كه خه لكی سی سه ده كان به گشتی و به تاییه ت هی سه ده ی یه كه م كه (هاوه لانی) به ریزو دلسوزی پیغه مبه ری خوان - خوا لیان رازی بی - تیگه یشترو پیگه یشتنیان له ئایین و به رنامه ی خوا، له هی دوی خویان چاکترو ته واوتر بووه، به په سندی ده زانم ئه م رووداوه به نمونه بهینمه وه:

(عَنْ أَسْلَمَ أَبِي عِمْرَانَ التُّجِيبِيِّ قَالَ كُنَّا بِمَدِينَةِ الرُّومِ فَأَخْرَجُوا إِلَيْنَا صَفًّا عَظِيمًا مِنَ الرُّومِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مِثْلُهُمْ أَوْ أَكْثَرُ، وَعَلَى أَهْلِ مِصْرَ، عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، وَعَلَى الْجَمَاعَةِ فُضَالَةُ بْنُ عُبَيْدٍ، فَحَمَلَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى صَفِّ الرُّومِ حَتَّى دَخَلَ فِيهِمْ، فَصَاحَ النَّاسُ وَقَالُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ يُلْقِي بِيَدَيْهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ، فَقَامَ أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ لَتَأْوُلُونَ هَذِهِ الْآيَةَ هَذَا التَّأْوِيلُ، وَإِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِيْنَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ لَمَّا أَعَزَّ اللَّهُ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَقَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ سِرًّا دُونَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَمْوَالَنَا قَدْ ضَاعَتْ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعَزَّ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَلَوْ أَقْمَنَّا فِي أَمْوَالِنَا فَأَصْلَحْنَا مَا ضَاعَ مِنْهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ ﷺ يَرُدُّ عَلَيْنَا مَا قُلْنَا: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾ (١٩٥) فَكَانَتْ التَّهْلُكَةُ الْإِقَامَةُ عَلَى الْأَمْوَالِ وَإِصْلَاحُهَا وَتَرْكُنَا الْغُرُوءَ، فَمَا زَالَ أَبُو أَيُّوبَ شَاخِصًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى دُفِنَ بِأَرْضِ الرُّومِ^(١) واته: { (أَسْلَمَ أَبِي عِمْرَانَ التُّجِيبِيِّ) ده لی: ئیمه له شاری رومه كان بووین - مه به ستی (قوسته نتینی) یه كه ده كاته (ئه سه ته مبول) ی ئیستا، ریزیکی گه وره ی له شکیان بۆمان ده ركرد، له (مسولمانان) یش ریزیکی وهك ئه ویان گه وره تر بۆیان ده رچوو، فرمانده ی خه لكی میسر عوقبه ی كوری عامر بوو، فرمانده ی له شکرمان فوزاله ی كوری عوبید بوو.

¹ رواه الترمذی: 2972، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ.

پیاویک له ئیمه خوی به ریزی رۆمه کاندایا تا چووه نیویان، خه لکه که هاواریان کردو گوتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، به دهستی خوی خوی فهوتاند، ئه بو ئه ییوی ئه نساپی هه لسا یه وه و گوتی: ئه ی خه لکینه! ئیوه ئه م ئایه ته به و شیوه یه لیکده ده نه وه؟ ئه م ئایه ته ده رباره ی ئیمه ی ئه نساپییه کان دابه زینرا، دوا ی ئه وه ی خوا ی به رزو و مه زن (ئیسلام) ی به هیز و شکودار کردو پشتگیریانی زۆربوون، هه ندیکمان به نهینی و به بی ئاگاداری پیغه مبه ر ﷺ به هه ندیکی دیکه مانی گوت: مالمان به زایه چوو، ئه وه خواش (ئیسلام) ی به هیز کردو شوینکه وتوانی زۆربوون، با لیره به دوا له نیو مال و منداله کانمان نیشته جی بین و گرنگیان پی بدهین و ئه وه ی به زایه مان داوه قه ره بووی بکهینه وه، خواش (جل جلاله) ئه م ئایه ته ی له وه لامدانه وه ی ئیمه دا دابه زانده سه ر پیغه مبه ره که ی ﷺ: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾⁽¹⁾ واته: (له پی خوادا بیه خشن و خۆتان مه فه وتین...)، که واته خۆ فه وتاندن ئه وه یه خۆ به مال کۆکردنه وه وه خه ریک بکهین و واز له جیهاد بهینین.

جا ئه بو ئه ییوب به رده وام له سه ر پی بوو له پیناوی خودا (جل جلاله)، تا له خاکی رۆمه کان به خاک سپێردرا.

هه روه ها خوا ی به رزو و مه زن ده فه رموی: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُحَجِّرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾⁽²⁾ واته: —

¹ البقرة: 195² التوبة: 100

(پیشکە و تووە یە کە مە کان لە کۆچکەرەکان و پشتیوانان و ئەوانە ی کە باش بە دوایان کەوتن، خوا لێیان رازی بوو و ئەوانیش لە خوا رازی بوون، خوا چەندان باخ و بیستانی بۆ ئامادە کردوون کە رووبارگە لێک بە ژێریاندا دەپۆن، بە نەمریی و تا هەتایە تێیاندا دەمیننەوه، هەر ئەوێش بردنە وهی گەورە یه).

هەروەها خوا ی بەرزو مەزن دەفەر موێ: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا...﴾ ⁽¹⁾ واتـ: (موحه مەد ﷺ ره‌وانه‌ کراوی خوایه، ئەوانه‌ش که له‌ گه‌ لێدان، به‌ رانبه‌ر بی‌پروایان جه‌ریه‌زه‌ و توندو له‌ نیوان خۆیاندا به‌ سۆزو دلنه‌رم‌ن، ده‌یان‌بینی هه‌رده‌م خه‌ریکی رکوع و سه‌جده‌ن، مه‌به‌ستیان به‌ ده‌سته‌تێنانی چاکه‌ و ره‌زامه‌ندی خوایه ...).

حیکمه‌تی ئەو جه‌ختکردنه‌ش له‌ سه‌ر به‌ هه‌ره‌ وه‌رگرتنی مسوڵمانان له‌ پیشینه‌ ی چاکیان، ئەوه‌یه‌ که ئەوان (ره‌حمه‌تی خویان لێبێ)، به‌ گشتی به‌ هۆی زیاتر نزیکیان له‌ چاخ و سه‌رده‌می زیڕینی ئیسلامه‌تییه‌وه‌، که‌ روژگاری پیغه‌مبه‌ری خوایه‌ ﷺ، تیگه‌ یشتن‌یان بۆ قورئان و سوننه‌ت راسترو ئاشنایان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیاترو ئیمان‌یان قوول‌ترو عیبا ده‌تیان چاک‌ترو ته‌قوا و ته‌زکیه‌یان پ‌ترو بۆ خوا یه‌ کلابونه‌وه‌ و ساغیان زیاترو فیداکاریان له‌ پێی خوا باش‌تر، هه‌روه‌ها پا به‌ندیان به‌ شه‌ریعه‌ ته‌وه‌ زیاترو له‌ بیدعه‌ت و داهێنان دوور‌تر بوون، وه‌ک عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌عود - خوا لێی رازی بێ- له‌ و باره‌وه‌ و له‌ وه‌سفی (هاوه‌لان) ی به‌ پ‌یزو دلسۆزی پیغه‌مبه‌ری خوا- خوا لێیان رازی بێ-، گو‌توویه‌تی: (مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُتَأَسِّيًا فَلْيَتَأَسَّ بِأَصْحَابِ مُحَمَّدٍ ﷺ، فَإِنَّهُمْ أَبْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ قُلُوبًا وَأَعَمَّقَهَا عِلْمًا وَأَقْلَهَا تَكْلَفًا وَأَقْوَمَهَا هَدْيًا وَأَحْسَنَهَا حَالًا، قَوْمٌ إِخْتَارَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى

¹ الفتح: 29

لِصُحْبَةِ نَبِيِّهِ ﷺ وَإِقَامَةِ دِينِهِ، فَأَعْرِفُوا لَهُمْ فَضْلَهُمْ وَأَتَّبِعُوهُمْ فِي آثَارِهِمْ، فَإِنَّهُمْ كَانُوا عَلَى الْهُدَى الْمُسْتَقِيمِ⁽¹⁾ واته: {ئوهی له ئیوه دهیه وی که سیك بکاته سه رمه شقی خوی، با هاوه لانی موحه ممه د ﷺ بکاته سه رمه شقی خوی، چونکه ئه وان له هه موو خه لکی ئه م ئۆمه ته دلایان چاکتره و له هه موویان زانیاریان قوولتره و له هه موویان ته که للوفو خو ئه زیه تدانیان که مته، له هه موویان ریازیان راستره و حالیان له هه موویان باشتره، کۆمه لیکن خوا هه لیبژاردن بو هاوه لیتی پیغه مبه ره که ی و راگرتنی دینه که ی، چاکه یان پی بزاندن و به دوا ی شوینه واریان بکه ون، چونکه ئه وانه له سه ر ریازی راست بوون}.

به لام پیویسته وریاش بین و وا نه زانین که تیگه یشتن و به ره م و که له پووری زانیانی پییشینی چاکمان، جیگره وه (بدیل)ی تیفکرین و تیگه یشتن و کۆشش (اجتهاد)ی خۆمانه، چونکه ئه وان بو مه سه له و پییشهات و پروداوه کانئ روژگاری خویان، کۆشش (اجتهاد)یان له قورئان و سوننه تدا کردوه، ئیمه ش پیویسته بو هی روژگاری خۆمان بیریکی تازه بکهینه وه و کۆشش (اجتهاد)ی تاییه تی خۆمان بکهین، له چوارچیوهی دهقه کانئ قورئان و فهرموده دا و به سوود وه رگرتن و تیگه یشتنی پییشیانمان، به لگه شمان بو ئه م قسه یه مان ئه وه یه که خوی به رزو مه زن فهرمودیه تی: ﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ﴾ النحل، واته: (... وه زیکرمان بو تو ناردوه ته خوارئ تا ئه وه ی بویان دابه زینراوه بویانی روون بکه یه وه، وه بو ئه وه ی بوخۆشیان بیربکه نه وه.

¹ جامع بیان العلم وفضله، ج: (2)، ص: (134).

په حمه تی خواش له عومه ری کورپی عه بدولعه زیز، خه لیفه ی راشیدی ئیسلام بئ، که له وباره یه وه گوتوویه تی: (تَجِدُ لِلنَّاسِ مِنَ الْأَقْصِيَةِ بَقْدَرٍ مَا تَجِدُ لَهُمْ مِنَ الْقَضَايَا)، واته: (خه لک بریارو یاسای تازه یان بۆ پهیدا ده بی، به ئەندازه ی ئه وهی که کیشه ی تازه یان بۆ پهیدا ده بی).

چواره م: له نیو پییشینه ی چاکیشماندا خه لکی سئ وه چه کان (الأجیال) له هه موو چاکتر و متمانه پیکراوترن:

چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ ته زکیه ی کردوون و شاهیدی بۆ داو، فه رموویه تی: {خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ...} (1)

دیاره ئه و سئ وه چه و سه ده یه ش بریتین له: هاوه لان و شوینکه وتووانیان و شوینکه وتووانی شوینکه وتووانیان (الأصحاب وتابعوهم وتابعو تابعيهم)، جا ئەمانیش له پرووی زه مانه وه، له سه رده می پیغه مبه ری خواوه ﷺ هه تا سالی (210) ی کۆچی، یان ئەوپه ره که ی (230) ی کۆچی ده خایه نی، چونکه وه چه یه ک (جیلێک) به (70) سال دانراوه، (210 = 70 × 3).

حیکمه تی ئه و فه رموده یه ی پیغه مبه ری خواش ﷺ که ده فه رموی: خه لکی (مسولمان) ی ئه و سئ سه ده یه چاکترینی خه لکی (مسولمان) ن، ئه وه یه که رسولمانان به درێژایی میژوو، زاناو پیشه وایانی ئه و سئ وه چه هه لبارده یه بکه نه سه رمه شقی خویان و سه نگی مه حه کی دینداری و رسولمانه تییان، هه م له پرووی تیگه یشتن و هه م کرده وه شه وه، چونکه مادام پیغه مبه ری خوا ﷺ شاهیدی چاکتربوون (خیریه ی بۆ (مسولمانان) ی ئه و سئ سه ده یه داوه، دیاره هه م زانیاری و تیگه یشتنیان، هه م پابه ندیی و کرده وه شیان به گشتی له هی

¹ رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه.

سه‌رجه‌م (مسولمانان)ی سه‌ده‌و وه‌چه‌کانی دیکه چاک‌تره، بۆیه په‌یره‌ویی لیکردنیان پێویسته.

به‌لام لی‌رده‌ا پێویسته هه‌وت راستیمان له‌به‌رچاو بن:

1/ پێشینی چاک ته‌نیا ئه‌وانه‌ن که چاک بوون، نه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و می‌ژوه‌دا ژیاون:

واته ئه‌وانه‌ی که له‌و ماوه زه‌مه‌نییه‌دا ژیاون، هه‌موویان به‌ پێشینی چاک له‌ قه‌له‌م نادرین، سه‌له‌فی سال‌ح هه‌ر ئه‌وانه‌ن که چاک بوون، ئه‌وانه‌ی خراپ بوون، یان گریمان باشیش بووبن، به‌لام هه‌له‌و ناشه‌رعییان هه‌بووبن، ئه‌وه له‌ هه‌له‌و ناشه‌رعییه‌کانیاندا بۆ ئێمه سه‌رمه‌شق نین تا‌کو ئێمه بیانکه‌ینه سه‌رمه‌شقو پێشپه‌وی خۆمان.

2/ شوینکه‌وتنی پێشینی چاک، ئێمه بۆ نیاز ناکات له‌ به‌کاره‌ینانی عه‌قلی خۆمان، به‌ل‌کو عه‌قلی خۆ به‌کارنه‌هێنان لادانه له‌ رێبازی سه‌له‌فی سال‌ح:

له‌ راستیدا ئه‌وه یه‌کیکه له‌ به‌ل‌گه‌نه‌ویسته‌کان، چونکه ئه‌وه‌نده‌ی سه‌له‌فی سال‌ح عه‌قلی خۆیان به‌کاره‌یناوه، خه‌لکی دیکه هه‌نده عه‌قلی خۆیان به‌کارنه‌هێناوه! بێگومان ئه‌گه‌ر چاک عه‌قلی خۆت به‌کارنه‌هینی، (دین)ت بۆ تێکه‌ڵ ناکرێ له‌گه‌ڵ (ژین)داو ته‌فاعولت له‌گه‌ڵ دین بۆ ناکرێ، له‌ راستیشدا (جمود)و وشکی و پابه‌ندی به‌ ده‌قه‌کانه‌وه، به‌بێ ئی تێگه‌یشتن و هه‌له‌هێنجانی یاساکان لێیان، پێچه‌وانه‌ی رێبازو رێوشوینی (پێشینی چاک)مانه.

3/ شوینکه وتنی پیشینی چاک، واته: شوینکه وتنی بهرنامه و ریباری

فیکرییان، نهک ته نیا ده مارگیر بوون بۆ قسه و بیرپایه کانیان:

به دواى پیشینی چاک که وتن، واته: شوینکه وتنی ئه و بهرنامه و ریباره ی که ئه وان له سه ری بوون، نهک قسه و فه توکانی ئه وان له خۆت بکه ی به دین، چونکه ئه وان فه توایه کیان داوه بۆ کاتیکی و بۆ شوینیک جیا له وه ی ئیستای تو، چونکه زانیان گوتوو یانه: (لَا يُنْكَرُ تَغْيِيرُ الْأَحْكَامِ بِتَغْيِيرِ الْأَزْمَانِ)، واته: (نکوولی ناکرئ له گۆرپینی حوکه مه کان، له ئه نجامی گۆرانی کات و شوینه کاند). زانیان هه موو له سه ر ئه وه یه که ده نگن که: (الْفَتْوَى تَتَغَيَّرُ شَخْصًا وَزَمَانًا وَمَكَانًا وَعَرَفًا وَحَالًا). واته: (فه تو ده گۆرئ له که سیکه وه بۆ که سیکی دی، له کاتیکه وه بۆ کاتیکی دی، له شوینیکه وه بۆ شوینیکى دی، له عورفیکه وه بۆ عورفیکی دی)، ئه وه یه کیکه له شته ئاشکراکان که شه ر عزانه کان ده یزانن.

که واته: ناکرئ هه ر قسه یه که (پیشینی چاک) مان گوتوو یانه، له خۆمانی بکه یه دین.

4/ شوینکه وتنی سه له فی سالیح، خالی هاوبه شی نیوان (مسولمانان) ه،

هیچ که س بۆی نییه تاپۆو قورخی بکات له سه ر خوی:

دیاره پیش هه موو که س، پیشینی چاک پیغه مبه ری خوايه ﷺ، دواى (هاوه لآن) ن په زای خوا یان له سه ربی، ئینجا زانیان و پیشه وایانی دیکه مانن، که دواى پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لآن که وتوون، ئاشکراشه که ئه مه خالی هاوبه شی نیوان هه موو (مسولمانان) ه، هه موو مسولمانیک ده بی به دواى ئه و ریباره بکه وئ و به و رییه دا برۆا که پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه لآن و ئه وان ه ی که شوین

پێی ئه‌وانیان هه‌لگرتوه‌و پێیدا رۆیشتوون، هه‌روه‌ها ئه‌وه نه‌ له‌سه‌ر كه‌س تاپۆكراوه‌و نه‌ كه‌س ده‌توانی قۆرخى بكات، به‌هۆى ناوله‌خۆنانه‌وه‌.

5/ ناو و نازناوى بى‌ ناوه‌رۆك، وه‌ك: سه‌له‌فى، سو‌فى، مو‌جاهید، شیخ، مه‌لا، زانا، ئیسلامی... ئه‌وانه‌ هه‌یج له‌ حه‌قیقه‌ت و واقیعی هه‌یج كه‌سیك ناگۆرن:

سه‌رنج بده‌: ئه‌گه‌ر پاكه‌تێك خۆی له‌سه‌رى بنووسى هه‌نگوین، ئایا نێوه‌رۆكه‌كه‌ی ده‌گۆرێ؟ بېگومان هه‌ر سو‌یره! هه‌روه‌ها مرۆفێكى فاسق ناوى لێبنی سالح، به‌وه‌نده سالح نابێ، له‌راستییدا ناو هه‌یج له‌ نێوه‌رۆك ناگۆرێ، ئایا كابرایه‌كى سو‌فى كه‌ پێی له‌ خه‌ته، هه‌ر به‌وه‌نده ناوى له‌خۆ ناوه (سو‌فى)، ساف ده‌بێته‌وه؟ نه‌خێر. كه‌سیك كه‌ له‌پێى خوادا تیناكو‌شى، پێی بگوتری مو‌جاهید، ده‌بێته‌ مو‌جاهید؟ نه‌خێر، كه‌سیك كه‌ نه‌زان بێ و ناوى (زانا)بێ، یاخود به‌رگی زانایه‌تى له‌به‌ر بكات، ده‌بێته‌ زانا؟ نه‌خێر، له‌به‌رئه‌وه‌ ته‌عه‌سسوب و ده‌مارگیرى بۆ ناو، به‌راستى شتیكى نا مه‌نتیقى و ناشه‌رعییه‌.

6/ ته‌نیا قورئان و سوننه‌ت ئیجماع پا‌به‌ندكه‌ر (مُلْزِم) بۆ دیندارى، نه‌ك هه‌یج ناو و نیشان و قسه‌و باسیكى دیکه‌:

ئه‌وه‌ش زۆر گرنگه‌: پێشینی چاك (سه‌له‌فى سالح) بۆچى چاك؟ چونكه‌ باش شوێن قورئان و سوننه‌ت كه‌وتوون.

به‌لێ، له‌ بواری عه‌قیده و عیباده‌تدا كه‌ له‌ (چه‌سپاوه‌كانن)، ئه‌وه‌ی گوتووایه‌، به‌گشتی پێوه‌ی پا‌به‌ندین، چونكه‌ قورئان و سوننه‌ت له‌و بواراندا نوخته‌یان خستۆته‌ سه‌ر پیت، به‌لام له‌و بواراندا كه‌ له‌ گۆراوه‌كان (متغیرات)ن، ده‌بێ سه‌رله‌نوێ خۆیندنه‌وه‌مان بۆیان هه‌بێ.

7/ ئیمه ریزمان بۆ هه‌موو (مسولمان) ێک هه‌یه، هه‌یج کهس له‌به‌ر ناو و

نیشان نابو‌غزینن، هه‌رچه‌نده تیبینی‌شمان له‌سه‌ری هه‌بی:

له‌پاستیدا وه‌ک زانایان ده‌لین: (العِبْرَةُ بِالْمُحْتَوَيَاتِ وَالْمَضَامِينِ وَلَيْسَتْ بِالْأَسْمَاءِ وَالْعَنَاقِينِ)، واته: (جیی په‌ندو سه‌رنج کاکل و نیوه‌پۆکه‌کان، نه‌ک ناو و ناوونیشان‌ه‌کان)، بۆیه هه‌ولده‌ده‌ین هه‌رکه‌سه به‌پی هه‌لۆیسته‌کانی هه‌له‌سه‌نگینن.

پینجه‌م: مه‌به‌ست له‌و قسه‌یه‌مان: (ته‌نها ئیسلام به‌ به‌رنامه —دین—ی راست و ته‌واو زانیی ژيانی ئینسان به‌ تا‌ک و کومه‌ل و کومه‌ل‌گا و ده‌وله‌ته‌وه)، ئه‌وه‌یه که ئیسلام تا‌که به‌رنامه‌و ئایینی له‌لایه‌ن خواوه دیاریکراو بۆ ئینسان به‌ شایسته‌و په‌روا دانراوه‌و، هه‌رکه‌سیک خۆی به‌ مسولمان بزانی، بۆی نیه جگه له ئیسلام هه‌یج دین و به‌رنامه‌یه‌کی دیکه بکاته په‌یره‌و و ریبازی ژیان و گوزه‌رانی خۆی، له هه‌موو بو‌ارو لایه‌نه‌کانی تاکیی و خیزانیی و کومه‌لایه‌تی و سیاسیدا:

مه‌به‌ست له‌و قسه‌یه ئه‌وه‌یه که ئیسلام تا‌که به‌رنامه‌ی تیرو ته‌واوی ژيانه، جگه له ئیسلام، هه‌یج به‌رنامه‌و ریبازیکی دی بۆ ئه‌وه ناشی بکریته به‌رنامه‌ی ژيانی تا‌ک و کومه‌ل، چونکه خوا‌ی به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾⁽¹⁾ واته: (ئیسلام به‌ به‌رنامه بۆ په‌سندکردوون ...)، هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ

¹ المائدة: 3

مِنْ الْخَسِرِينَ ﴿١﴾ واته: (هه ركه سیك جگه له ئیسلام به رنامه یه کی دیکه بخوازی، ئەوه لی وەرناگیرئو له دواړوژیشدا له زیانبارانه).

دیاره مه به ستیش له (دین)، به رنامه و ریباری ژیان و گوزهرانه، جا چ له لایه ن خواوه هاتبی، چ زاده ی بیروهووشی مروث بی، له قورپاندا وشه ی (دین) به و چه مك و واتایه ی كه گوتم، به كارهیئراوه، ئەوه ی له لای زۆربه ی خه لكی باوه كه پیئانوايه وشه ی (دین) ته نها به ئایینی خوا ده گوتری، هه له یه، به لكو وشه ی (دین) هه م له ئەسلای زمانی عه ره بی و هه م له به كارهیئانی قورپانیشدا، به مانای به رنامه و ریباری ژیان دی به گشتی.

كه واته: وهك چۆن ئیسلام ئایین (دین) ه، {لیبرالیزم، سیکۆلاریزم، مارکسیزم و سۆشیالیزم} یش، به هه مان شیوه (ئایین) ن، ئەوه ند هه یه — وهك گوتمان — ئیسلام ئایینی هه قه، ئەو به رنامه و ریبارانه ی دیکه ش ئایینی به تال و نا هه قن، وهك خوای بالاده ست فهرموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ﴿٢﴾ واته: {— خوا — ئەو زاته یه كه پیغه مبه ری خوای ناردوو به رپروونی و (ئایین) یکی راسته وه، تاكو به سه ره موو ئایین و به رنامه کانی دیکه دا سه ری بخات، خوایش به سه كه شاهید بی له سه ره ئەوه }.

هه ربویه ش هه ر جارێك خوای کاربه جی وشه ی (دین) ی بو به رنامه ی ریكو راست و بی وینه ی خوی كه (ئیسلام) ه، به كارهیئاب، بوئه وه ی جیای بکاته وه له به رنامه (دین) ه کانی دیکه، وه سفیک یان نیشانه یه کی خستوو ته سه ر كه بزانی

¹ آل عمران: 85

² الفتح: 28

مه بهست له (دین) له و شوینه دا، (ئیسلام) ه، نهك بهرنامه و ریبازه کان دیکه، بۆ وینه:

كهواته: ئه وهی ئیستا سیکۆلاریسته کان کردوو یانه ته بنیشته خوشه ی سهر زاریان، كه گوايه له ئیسلامدا دین و ده ولت له یهك جیاوازن، سیاست و عیبادت نابیی تیکه ل بکرین!! به لئ پوون ده بیته وه كه ئه و جوره قسانه پووچ و بی بناغه ن، هیچ پالپشت و پاساویکی (شه رعیه ی و عه قلئ) یان نییه، له سۆنگه ی ئه وه وه كه ئیسلام بهرنامه و ریبازی په سندرکرای خوا ی زانا و توانایه، بۆ ژیان و گوزهرانی ئینسان، به تاك و کۆمه ل و رۆح و جهسته و سیاست و عیبادت و تاعهت و كه سابهت و مزگه وت و بازار و دوانگه و فرمانگه وه، گشتگیره بۆ هه موو بواره کان ژیان و لایه نه کان ئاده میزاد.

دیسان مادام زانیمان كه سه رجه م بهرنامه و ریبازه کان دیکه ی مرۆفکردی وهك: (سۆشیالیزم، کاپیتالیزم، لیبرالیزم، سیکۆلاریزم) هه رکامیان به ئایین (دین) داده نرئ، (به لام دیاره (ئایین) یکی پووچ و به تال)، كهواته: وهك چۆن بابایه کی مسوڵمان کاتیک له (ئیسلامه تی) یه وه ده گوازیته وه بۆ نیو (ئایین) یکی دیکه ی، وهك: جووایه تی (الیهودیة) و دیانایه تی (النصرانیة)، ئه وکاته ناوی مسوڵمان (مسلم) ی لی ده سرپته وه، به جووله كه (یهودی) و گاور (نصرانی) ناوده برئ، به هه مان شیوه و بگره چاکتریش، هه رکاتیک بابایه کی مسوڵمان به تیگه یشتنه وه چوه نیو جوغزی ئایین و ریبازیکی دیکه ی وهك: (کۆمۆنیزم، لیبرالیزم، سیکۆلاریزم) ییه وه، ئه وه پیویسته دُنیا و مسۆگه ربی كه به هیچ جوریک فری به سه ر ئیسلامه تییه وه نه ماوه و چه نده هه ردووک ناوی (مسوڵمان و جووله كه) دژو پیچه وانه ی یه کدین و شتیکی سهیره كه بگوترئ: فلان كه س (مسوڵمانیکی جووله كه) یه، یان (مسوڵمانیکی گاور و دیان) ه، هینده و بگره زیاتریش سهیره كه

بگوتری: فلان کهس (مسولمانیکی کۆمونیست)ه، یان (مسولمانیکی لیبرالیست)ه، یان (مسولمانیکی سیکولاریست)ه ... هتد، چونکه بابای جووله‌که و دیان، هه‌ر چۆن بێ بروایان به به‌شیک له کتێبه‌کانی خوا هه‌یه و به شتیکه‌وه پابه‌ندن که له‌لایه‌ن خواوه‌هاتووه، به‌لام ده‌ستکاری کراره، به‌لام بابای کۆمونیست و لیبرالیست و سیکولاریست و چی و چی، ئه‌گه‌ر ناو و نێوه‌پۆکیان یه‌ک بێ و به‌پاستی ئه‌و رێباز و به‌نامانه‌یان قبول کردبێ، نابێ هیچ حیسابی که بۆ خوی به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئایین و به‌نامه‌که‌یان بکات، ئه‌گه‌رنا دیاره له‌گه‌ڵ ناوه تازه‌که‌ی و به‌نامه و رێبازه نوێیه‌که‌یدا درۆ ده‌کات!

شایانی باسیشه که مه‌سه‌له‌ی له‌یه‌ک جیایی دین و ده‌وله‌ت، یان له‌یه‌ک جیاکردنه‌وه‌ی سیاسه‌ت و عیباده‌ت، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به ئیسلام و رسولمانانه‌وه نییه و هه‌ک گه‌لێک ده‌رد و نه‌خۆشی و کێشه و گرفت دیکه، له جیهانی پۆژئاوا و سه‌ری هه‌لداوه و به‌ره‌می شه‌پو هه‌رای نیوان ئه‌فسانه‌کانی به‌ناو ئایینی کلێسا و په‌وتی زانستی و بوورانه‌وه‌ی عه‌قل له‌لایه‌ک، کێشه‌که‌شی نیوان قه‌شه و پاپا و پادشا و ئیمپراتۆره‌کان، به‌رامبه‌ر جه‌ماوه‌رو جوتیارو کرێکارو په‌شو پروت و چه‌وساوه‌کان له‌لایه‌کی دیکه‌وه بوو.⁽¹⁾

1 بۆ زانیاری زیاتر له‌و باره‌یه‌وه، کتێبی (ته‌وژمی ئیسلامی و عه‌لمانی و خاله‌هاوبه‌ش و جیاوازه‌کانیان و نامیلکه‌ی (سیاسه‌تی ئیسلامی و چه‌ند روونکردنه‌وه‌یه‌ک) بخوێنه‌وه

بڼه‌مای دووهم

فیرکردن و پړوهرده‌کردنی نه‌ندامان

له‌سهر بڼاغ‌ه‌ی: تیگه‌یشتنی ته‌واو و

نیمان و عه‌قیده‌ی راست، خواپه‌رستی ساغ،

ناکاری په‌سند، سوودوهرگرتن له‌زانستو

نه‌زموونی پېشکه‌وتووی به‌شهر له‌بواره‌جیاکاندا

بنه‌مای دووهم

(فی‌رکردن و په‌روه‌رده‌و ته‌زکیه‌کردن) ی سه‌رجه‌م نه‌ندامان، به وردو درشت و خوارو سه‌ره‌وه، له‌سه‌ر بناغه‌ی: تیگه‌یشتنی قوول و گشتگیر بۆ ئیسلام و ئیمان و عه‌قیده‌ی راست (العقيدة الصحيحة) و دامه‌زراوو، خواپه‌رستی سی ساغ و پاک و، په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند، وه به‌هره وه‌رگرتن و سوودمهند بوون له‌و زانست و نه‌زموونه پیشکه‌وتوو و جو‌راو جو‌ره‌ی که به‌شه‌ر له‌ بواره جیا جیاکانی ژیان و گوزه‌رانیدا وه‌ده‌ستی هی‌ناوه‌و کومه‌لگای مرو‌قایه‌تی پی به‌ره‌وپیش چوو، چونکه:

1- خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾﴾ الجمعة، واته: (خوا ئه‌و زاته‌یه که له‌ نه‌شاره‌زایه‌کان په‌وانه‌کراویکی له‌نیو خویاندا ناردوو، ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه، وه ته‌زکیه‌یان ده‌کات، وه کتیب و حکمه‌تیاں فی‌رده‌کات، هه‌رچه‌ند به‌ته‌ئکید پیشتر له‌ گوم‌پاییه‌کی پوون دابوون).

2- وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿٧﴾ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾﴾ الزمر، واته: (ده‌جا موژده‌ بده به‌ بنده‌کانم، ئه‌وانه‌ی که گوئی بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک ده‌گرن پاشان شوین باشترین ده‌که‌ون، ئا ئه‌وانه که‌سانیکن خوا رینمایی کردوون، وه ئا ئه‌وانه‌ خاوه‌ن عه‌قلانن).

روونکردنه‌وه:

یه‌که‌م: هه‌ر ریک‌خراو و کۆمه‌لیکی ئیسلامی، ئامانجی دروستبوونی ئه‌وه‌یه‌ که هۆکاری خواپه‌رستی و گۆرانکاری و پاکسازی و چاکسازی بێ له کۆمه‌لگا و ده‌وروبه‌ریدا:

ریک‌خراویکی ئیسلامی، ئامانجه‌که‌ی و حکمه‌تی دروستبوونه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که هه‌لسی به‌ گۆرانکاری له کۆمه‌لگای خۆیدا، گۆرانکارییه‌که‌ش بریتی ده‌بێ له پاکسازی تیداکردن و چاکسازی تیداکردنی، پاکی بکاته‌وه‌ له‌وه‌ی که خوای به‌رزو مه‌زن پێی ناخۆشه، بپرازینیه‌وه‌ به‌وه‌ی که خوای به‌رزو مه‌زن پێی خۆشه، له هه‌موو بواره‌کاندا: له‌ بوا‌ری فیکرو عه‌قیده، له‌ بوا‌ری عیباده‌ت، له‌ بوا‌ری هه‌لسوکه‌وتی شه‌خسی، خێزانی، کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیدا، له‌ پووی ژیا‌نی مه‌عنه‌ویی و ژیا‌نی ماددییه‌وه‌.

ئینجا راستییه‌کی نکوولی لینه‌کراوه، که خۆ گۆڕین بناغه‌ی واقع گۆڕینه (تَغْيِيرُ النَّفْسِ أَسَاسُ تَغْيِيرِ الْوَاقِعِ). که‌سیک خۆی شتی‌ک شک نه‌با، پێی نابه‌خشی، وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لێن: (فَاقْدُ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ)، واته‌: (که‌سیک شتی‌کی نه‌بێ، ناتوانی بیدا به‌ غه‌یری خۆی)، بۆیه‌ دووه‌مین (بنه‌مای شه‌رعی)ی فیکرو سیاسه‌تی (کۆمه‌لی ئیسلامی) مان به‌ په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یان‌دنی تاکه‌کانی داناوه‌.

دیاره‌ ئه‌و تیگه‌یان‌دن و پێگه‌یان‌دنه‌ش ده‌بێ گشتگیر بێ، بۆ سه‌رئ و بۆ خوارئ، چونکه‌ ته‌نیا و ته‌نیا که‌سانیک تیگه‌یشتوو و پێگه‌یشتوو خه‌لکیان بۆ تیده‌گه‌یه‌نرئ و پیده‌گه‌یه‌نرئ، تیگه‌یان‌دن به‌ تیگه‌یشتوو ده‌کرئ و پێگه‌یان‌دیش

به پیگه یشتوان، پاستکردنه وه به پاستان ده کری، پاکسازی به پاکان، چاکسازی به چاکان... هتد، ئەوانه شتی پوون و ئاشکران، ئینجا هه موو ئەوهی که گوتمان و زۆر زیاتریش، له م پسته قورئانییه دا کۆبووه ته وه که خوای به رزو مه زن ده فهرموئ: ﴿... إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾⁽¹⁾ واته: (... بیگومان خوا حالی هیچ کومه لیک ناگۆڕی تا کو خویان نه گۆڕن (...), به لی، هه میشه گۆڕینی حال و واقع له گۆڕینی خوده وه ده ستپیده کات.

دووهم: هه میشه که مینه یه ک ده بنه مایه ی گۆرانکاری و وهرچه رخان له ژیا نی میلیه تان، زۆربه و جه ماوهر مه گهر به ده گمه ن، ئەگه رنا هه ر شوینکه وتوو (تابع) ی ئەو که مینه یه ن که بۆیان ده بنه پێشه نگ:

ئەوه ی که گوتمان، پاستیه کی دره وشاوه یه له میژووی گهلانی دنیا دا. ته ماشای میژووی هه موو مروفا یه تی بکه ن، هه میشه که مینه یه ک ده ستده که ن به گۆرانکاری له ژیا نی کومه لگادا، جا ئەو که مینه یه چ ئەهلی هه ق بن، چ ئەهلی نا هه ق، فه رق نا کا، به س ئەوه ی گرنگه ئەوه یه دروستکردنی گۆرانکاری و وهرچه رخان له که مینه وه ده ستپیده کات، ئەوه نییه خه لک له خۆرا هه مووی چاک بئ، یان خه لک له خۆرا هه مووی خراپ بئ! به لکو که مینه نه یه ک چاک ده بن و خه لکی دیکه ش چاک ده که ن و ده یگۆڕن، یان که مینه یه ک خراپ ده بن و خه لکی ده ور به ریشیا ن خراپ ده که ن و ده یانگۆڕن، ئەم دوو ئایه ته به پێزه زۆر به جوانی ئەو پاستیه ده گه یه نن، خوای به رزو مه زن ده فهرموئ: ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ

¹ الرعد: 11

﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَبْنِغُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾⁽¹⁾ له به سه رهاتی موسا (علیه السلام) له گه‌ل فیرعه‌ون، ده‌فه‌رموئ: (به خه‌لك - واته به جه‌ماوهر - گوئرا: ئایا ئیوه کۆبوونه‌ته‌وه بۆئه‌وه‌ی به دوا‌ی جادووگه‌ره‌کان بکه‌وین ئه‌گه‌ر ئه‌وان زال بن؟).

ئه‌وه لۆژیکی خه‌لكی ساده‌یه، هه‌میشه ته‌ماشا ده‌كات كئ له سه‌ره‌وه‌یه، ره‌گه‌لی ده‌كه‌وئ، به زۆری وایه، مه‌نتیقی خه‌لك و جه‌ماوهر به‌گشتی بریتییه له كه‌وتنه ژیر کاریگه‌ریی و پكیفی زالبووان، به‌لام بیگومان میله‌ت پاش هۆشیاربوونه‌وه به ئه‌ندازه‌ی گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتنیان، هه‌لۆیستیشیان ده‌گۆرئ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ق ده‌ناسئ و په‌روه‌رده ده‌بئ و تیده‌گا و پیده‌گا، به ته‌ئکید ئه‌وكاته له‌گه‌ل ئه‌وه‌قه‌دا ده‌بئ كه له عه‌قل و دلیدا جیگیر بووه.

ئه‌م راستییه‌شم بۆیه خسته‌پوو، تاكو هه‌موو لایه‌ك دله‌یا بین، كه گۆرانکاری‌کردن له‌نیو کۆمه‌لگادا، هه‌رده‌بئ به کۆمه‌لیکی دانسقه‌ی پیشه‌نگ ده‌ستپێبكات، حیکمه‌تی هه‌بوونی کۆمه‌ل و جموجۆله ئیسلامییه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش، هه‌ر ئه‌وه‌یه.

کۆمه‌لی ئیسلامی ده‌بئ بزانی كه ئه‌ركی سه‌رشانی بریتییه له‌وه‌ی بۆ وه‌رچه‌رخانی کۆمه‌لگا و ده‌ورو به‌ره‌كه‌ی ببێته داینه‌مۆ (مُحَرِّك) و هانده‌رو پێنیشاندەر، بۆیه پێویسته به مانای وشه، ئه‌ندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی له‌خودا به‌رجه‌سته‌كه‌ری ئیسلامه‌تی بن، به هه‌موو لایه‌نه‌کانی زانستی و ئیمان و عیباده‌ت و ته‌زکیه و په‌وشت و ئه‌ده‌بی به‌رزو ... هتده‌وه، ده‌بئ وه‌ك ئاوینه‌یه‌ك هه‌رچی راستییه‌کانی ئیسلام (حقائق الإسلام)، له‌خویندا به‌جوانترین شیوه

¹ الشعراء: 40/39

بیاندره‌وشیینه‌وه، خه‌لک و ده‌وروبه‌ر به‌بینینی ئه‌وان ئیسلام ببینن، به‌رجه‌سته‌که‌ری دین بن، به‌هرسێ به‌شی: ئیسلام و ئیمان و ئیحسانه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ر له‌قسه‌ی زار، به‌کرده‌وه‌و ئاکار به‌ئایین و به‌رنامه‌ی خوای بێ هاوتایان ئاشنا بکه‌ن.

سییه‌م: بو‌په‌روه‌ردکردنی تاکه‌کانی کومه‌لی ئیسلامی به‌سه‌رو خواره‌وه، به‌گشتی چوار بواری سه‌ره‌کی هه‌ن:

بواری یه‌که‌م: زانیاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو:

ئه‌وه‌یه‌ هه‌رکه‌سه‌ له‌ ئه‌ندامانمان به‌ ئه‌ندازه‌ی توانا و پرستی و به‌پێی پێویستی ئه‌رك و کارێک که پێی سپێردراوه، هینده له‌ قورئان و سوننه‌ت حاڵی بووبێ که بتوانی دیندارییه‌که‌ی راست و پێک ئه‌نجام بدات و ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی جێبه‌جێ بکات، دیاره بێ حیکمه‌تیش نییه که یه‌که‌مین ئایه‌تی قورئان بو‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دابه‌زیوه، بریتی بووه له: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾⁽¹⁾ واته: (بخوینه به‌ناوی ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ت که دروستی کردوه).

جا بێگومان زانیاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو ده‌رباره‌ی ئایینی خوا، بازنه‌یه‌کی یه‌کجار فراوانه‌و زۆر شت ده‌گرێته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌کورتی بیلێین، ئه‌وانه‌ دوو به‌شن:

* به‌شیکیان په‌یوه‌ستن به‌ خودی مرۆفه‌وه وه‌ک تاکێک، له‌ خودی خۆیدا ده‌بێ جێبه‌جێیان بکات، بو‌وینه: ئیمان، عه‌قیده، تیگه‌یشتن له‌ دین، پێنج پایه‌کانی ئیسلام، خو‌پازاندنه‌وه به‌ په‌هوشته به‌رزو جوانه‌کان، خو‌

¹ العلق: 1

دوورخستنه‌وه له خو و خده خراپه‌کان، ئه‌نجامدانی فه‌پزه شه‌رعییه‌کان و دووره‌په‌ریزی له گونا‌هو سه‌رپیچییه‌کان.

* به‌شی دووه‌میان په‌یوه‌ستن به‌ حاله‌تی گشتی خه‌لکه‌وه، به‌ هه‌ره‌وه‌زی و هاوکاری هه‌موویان جیبه‌جی ده‌کرین، واته به‌ تاك تاکیش جیبه‌جی ناکرین، ئه‌وانیش وه‌ك: بانگه‌واز، فه‌رمان کردن به‌ چاکه، ریگرتن له‌ خراپه، جه‌نگو جیهاد، چه‌سپاندنی دادگه‌ری، لابرندی زو‌لم و سته‌م، بنیاتنانی قه‌واره و ده‌وله‌تی ئیسلامی و ... هتد.

پیشه‌وایانی ئیسلام سه‌رجه‌م له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکن که پێ‌شاره‌زابوونی هه‌ر یاساو ده‌ستووریکی شه‌رعی که ئه‌نجامدانی ئه‌رکیکی شه‌رعی په‌کی له‌سه‌ری که‌وتوو، له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی فه‌پزه، واته: هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه ری‌ککه‌وتوون که تی‌گه‌یشتن له‌ وردو درشتی ئیسلام له‌سه‌ر هه‌موو که‌س فه‌پز نییه، به‌لێ له‌سه‌ر مسو‌لمانان به‌گشتی فه‌پزی کیفایه‌یه، چونکه ئه‌وه قورسه‌و نایه‌ته‌دی، به‌لام هه‌موو له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که هه‌ر مسو‌لمانێک له‌ خودی خۆیدا ده‌بی هه‌ر فه‌پزیکی شه‌رعی که ده‌که‌ویته سه‌ر‌شانی، بای ئه‌وه‌نده له‌ شه‌ریعت حالێ بووبی که ئه‌و فه‌پزه‌ی پێ‌جیبه‌جی بکات، بۆ وینه: که‌سیک نو‌یژی له‌سه‌ر فه‌پز ده‌بی، له‌سه‌ری پی‌ویسته له‌ نو‌یژ حالێ بێ، رو‌وکنه‌کانی نو‌یژ، واجبه‌کانی، سوننه‌ته‌کانی، چۆن ده‌کرین، هه‌روه‌ها باقیی فه‌رزه‌کانی تریش.

جا ئه‌و فه‌پزه که ده‌که‌ویته سه‌ر‌شانی ئینسان، چ بکه‌ویته سه‌ری وه‌ك تاك، یان وه‌ك یه‌کیک له‌نێو کۆمه‌لێکدا، که ده‌بی هه‌موویان پێ‌ی هه‌لسن،

چونکه بیگومان به‌بی شاره‌زایی و زانیاری، هیچ ئه‌رك و کاریك جیبه‌جی ناکرئ - به شیوه‌یه‌ك که جیگای په‌سندی خوی په‌روه‌ردگار بی -.

هه‌روه‌ها زانایانی (أصول الفقه) یش دوو بنچینه‌ی گرنگی شه‌رعیان له‌وباره‌وه‌ داناوه، له‌سه‌ریشیان په‌کده‌نگ و ته‌بان:

1/ (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (حوکمی هۆکاره‌کانیش، هه‌مان حوکمی ئامانجه‌کانه)، واته: هه‌ر ئامانجیکی شه‌رعی که ده‌که‌وێته‌ سه‌ر شانت به‌هێنیه‌دی، هه‌ر هۆکاریك که پێویسته‌ بۆ هێنانه‌دی ئه‌و ئامانجه‌ شه‌رعییه، ئه‌و هۆکاره‌ش وه‌ك ئامانجه‌ شه‌رعییه‌که، فه‌رژ ده‌بی له‌سه‌رت. بۆ وینه: نوێژ فه‌رژه، به‌لام نوێژکردن به‌بی ده‌ستنوێژگرتن نابێ، که‌واته‌ ده‌ستنوێژیش فه‌رژه، ده‌ستنوێژیش به‌بی پاکخواوینی نابێ، که‌واته‌ پاکخواوینیش فه‌رژه، که‌واته: حوکمی ئامانجیکی شه‌رعی وه‌ك نوێژکردنی فه‌رژه، مادام فه‌رژبوونه، دیاره ئامرازو پێشه‌کیه‌کانیشی، وه‌ك: ده‌ستنوێژو تاره‌ت گرتن و پۆشاک‌ی پاک و قیبله‌ دۆزینه‌وه‌و ... هتد، هه‌مان حوکمیان هه‌یه.

2/ (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: (هه‌ر شتێك فه‌رژێك به‌بی ئه‌و جیبه‌جی نه‌کرئ، ئه‌ویش فه‌رژه)، که بیگومان له‌ نێوه‌پۆکدا له‌گه‌ڵ بنچینه‌ی پێشوو هه‌ریه‌کن.

دیاره ئێمه‌ مه‌به‌ستمان له‌ زانیاری و شاره‌زایی، زانیاری و شاره‌زایی شه‌رعییه، به‌لام به‌ ته‌کید جیبه‌جیکردنی ئه‌رکیکی شه‌رعی و پێرای شاره‌زایی له‌ شه‌ریعه‌ت، پێویستیشی به‌ شاره‌زایی له‌ واقیع و ده‌وربه‌ریش ده‌کات، چونکه ئه‌و واقیعه‌ش که تۆ حوکمه‌ شه‌رعییه‌که‌ی تیدا جیبه‌جی ده‌که‌ی، ئه‌گه‌ر تیدا

شاره‌زا نه‌بی، تییدا چاوکراوه نه‌بی، به‌رچاوپوون نه‌بی، له‌وانه‌یه تۆ ئه‌و حوکمه شه‌رعییه به‌هه‌له جیبه‌جی بکه‌ی، یاخود به‌شیوه‌یه‌ک جیبه‌جی بکه‌ی که له‌جیاتی ئه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌میکت بێته ده‌ست، له‌سه‌ری قه‌رزدار ببیه‌وه! ئینجا ده‌بی له‌ واقعی خۆماندا (ئه‌و واقیعه که تۆ کاره ئیسلامیه‌که‌ی تییدا ئه‌نجام ده‌ده‌ی) چ شتی‌ک زیاتر بووه‌ته جیگه‌ی مشتومر، چ شتی‌ک زیاتر بووه‌ته مایه‌ی ئه‌وه که چاوی خه‌لکی پێ پێچراوه، بۆ خه‌لک بووه‌ته مایه‌ی چه‌واشه‌کاری، یان خه‌لک زیاتر پێویستی پێیه‌تی، یاخود کاره ئیسلامیه‌که‌ت زیاتر پێویستی پێیه‌تی، تۆ ده‌بی جه‌خت له‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و راستییانه بکه‌یه‌وه بۆ خه‌لک.

بۆ وێنه: له‌ رۆژگاری ئه‌م‌پۆماندا - یان ئایین و ده‌وله‌ت، له‌لایه‌ن عه‌لمانییه‌کان و نه‌یارانی ته‌وژمی کار و چالاکی ئیسلامیه‌یه‌وه، زۆر ده‌ورووژێنری، بۆیه پێویسته که (ته‌وژمی ئیسلامی)ش جه‌ختی له‌سه‌ر بکات و زیاتری تیشکی بخاته‌سه‌ر.

که‌واته: پێویسته ئێمه له‌ رۆژگاری خۆماندا زۆر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه بۆ خه‌لک روون بکه‌ینه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر خه‌لک پێی وابێ دین سیاسه‌تی تییدا نییه و دین ده‌وله‌تی ناوی و دین ده‌سه‌لاتی ناوی و دین پێویستی به‌ ئه‌مر و نه‌هی نییه، مانای وایه له‌گه‌ڵت هاوکار نابێ ئه‌و واقیعه بگۆڕی و به‌ نوێژه‌که‌ی خۆی ئیکتیفا ده‌کات و پێی وایه زۆریشی زیاده!! ئه‌گه‌ر جه‌ج و عومره‌یه‌کیشی کرد، ئه‌وه ده‌لی: حه‌تمه‌ن له‌وانه‌یه تیشمپه‌راندبێ!!

بۆیه‌ش گوتوو‌مانه: (زانیا‌ری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو)، چونکه که‌سی‌ک بیه‌وی ئایینی خۆی به‌رز و مه‌زن و رێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌نیو خه‌لک و

میلله‌تدا ببووژینیتیه‌وه، پیویسته خالی ده‌ستپیکردنی په‌روه‌رده‌بوون و پیگه‌یشتنی خودی خوی بئ، خویشی له زانیاریی شه‌ری و له دین تیگه‌یشتن و له پئ شاره‌زابوونه‌وه ده‌ستبه‌کاری، ده‌بئ خوی ریگا بزانی، ئه‌وجار بیه‌وی خه‌لکی له‌گه‌ل خوی به‌ری.

چونیه‌تی زانیاری و تیگه‌یشتنه‌که‌یشی، پیویسته هه‌ردوو مه‌رجی (پاستبوون) و (ته‌واو بوون) ی تیدا بیت، مه‌به‌ستیش له راست (صَحیح) بوون، ئه‌وه‌یه که خوی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ چونیان فهرمووه و مه‌به‌ست بووه — به‌و جوړه که زانا و شاره‌زایان دیارییان کردووه —، ئاوابئ. مه‌به‌ستیش له ته‌واو (کامل) بوون، ئه‌وه‌یه که به‌شیک له به‌رنامه‌ی خوی به‌رز و مه‌زن نه‌گیری و لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی لئ فهرامۆش بکړن، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی گشتگیرانه (شمولي) و تیر و ته‌واو بئ، بۆئوه‌ی به‌ر ئه‌م هه‌ره‌شه‌یه‌ی خوی بالاده‌ست و دادگهر (جل جلاله) نه‌که‌وین، که ئاراسته‌ی ئه‌و جوړه که‌سانه‌ی کردووه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (بیگومان ئه‌و که‌سانه‌ی که دینه‌که‌یانان به‌ش به‌ش کردووه و بوونه ده‌سته ده‌سته، تۆ هیچ په‌یوه‌ندییه‌کت پیا‌نه‌وه نییه، به‌لکو — سه‌ره‌نجامی — کاری ئه‌وان بۆ لای خوییه و پاشان هه‌والی — سزای — ئه‌وه‌یان پیده‌دا که ده‌یانکرد، که چه‌ند کاریکی خراپ و دزیویان کردووه که دینی خویان به‌ش به‌ش کردووه. یه‌کێک ده‌لئ: ئیسلام ته‌نیا بریتییه له لایه‌نی ئیمان و عه‌قیده، ئه‌وی دیکه ده‌لئ: ئیسلام ته‌نیا عیبادته. ئه‌وی دی ده‌لئ: نه‌خیر ئیسلام هه‌ر په‌روه‌رده‌یه. ئه‌وی دیکه ده‌لئ:

ئیسلام ته‌نیا سیاسه‌ت و حوکمه. ئه‌وه‌ی ده‌لی: نه‌خیر ته‌نیا لایه‌نی فیکریه. ئه‌وه‌ی ده‌لی: ته‌نیا لایه‌نی جه‌نگ و جیهاده! جا له‌پاستیدا هه‌موو ئه‌و جوړه بیروبوچوونانه، له‌ حالیکدا که هه‌ر کامیکیان ده‌مارگیری ده‌بی بو به‌شه‌که‌ی خۆی و به‌شه‌کانی دیکه ره‌فز ده‌کات، ئه‌وه تیگه‌یشتنی هه‌له و که‌م و کورتن بو دین، ده‌بنه هۆی به‌شبه‌شکردنی دین، که ئه‌وه‌ش نه‌ریتی هاوبه‌ش بو خوا په‌یدا که ره‌کانه، وه‌ک خۆی به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تَكُونُوا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا

لَدَيْهِمْ فَرْحُونٌ ﴿٣٢﴾﴾⁽¹⁾ (وه‌ک هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان مه‌بن، له‌وانه‌ی دینه‌که‌ی خۆیان به‌ش به‌ش کرد و هه‌ر کامیکیان به‌وه‌ی که له‌سه‌ریه‌تی، دلخۆشه).

(دین) واته به‌رنامه‌ی ژبان، جا دینی موشریکه‌کان هه‌رچییه‌ک بووبی، به‌ش به‌شیان کردووه، خواش (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: وه‌ک موشریکه‌کان مه‌بن! که‌واته: ئه‌و که‌سه‌ی که دین به‌ش به‌ش ده‌کات، ئه‌وه‌یه که عاده‌تی موشریکه‌کانی گرتووه، ئه‌وه‌ی که ده‌لی: دین هه‌ر ئه‌وه‌یه که من له‌سه‌ریمی و پیوه‌ی سه‌رگه‌رمم! جا با بزاین کۆ واده‌کات؟ ئه‌گه‌ر کۆمه‌لی ئیسلامی وای کرد، به‌رده‌که‌وئ، یه‌کگرتووی ئیسلامی وای کرد، به‌رده‌که‌وئ، سه‌له‌فیه‌ک وای کرد ئه‌ویش به‌رده‌که‌وئ، سوّفی و ئه‌هلی ته‌ریقه‌ت وایان کرد، بلّین: نه‌خیر ئی هه‌ر ریی ئیمه‌یه و شیخیش هه‌ر شیخی ئیمه‌یه. به‌لام ئه‌گه‌ر بلّی: ئیمه ده‌مانه‌وئ به‌رنامه و ریبازی خوا زیندوو بکه‌ینه‌وه و خۆمان و برا و خوشکه‌کانی دیکه‌مان هه‌ر که‌س ده‌یه‌وئ قورئان و سوننه‌ت ببوورژینیته‌وه و

شه‌ریعه‌تی خوا له‌ خه‌لك بگه‌یه‌نیته‌وه، هه‌مووی *إِنْ شَاءَ اللَّهُ* هه‌ر له‌سه‌ر خیره، ئه‌وه هه‌لبه‌ت ناكړی ئایه‌تی: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾، واته: (هه‌ر ده‌سته و تاقمه به‌وه كه بۆ خۆی له‌سه‌ریه‌تی هه‌ر دلی به‌وه خۆشه)، به‌ به‌لگه له‌سه‌ری به‌یتریته‌وه! به‌لای ئه‌گه‌ر تۆ دلت به‌ ئیشی هه‌موو مسوڵمانان خۆشبێ و هه‌موویشی به‌ هی خۆت بزانی، پیتوانه‌بێ كه خه‌لكی دیکه (سه‌پانی پووشییه)، ئه‌م ئایه‌ته ناتگړیته‌وه.

به‌ کورتی: ده‌بێ دلی به‌ خیری هه‌موو خاوه‌ن خیرێك خۆشبێ، ته‌نیا خۆشی له‌سه‌ر حه‌ق نه‌بینی، حه‌ق له‌ هه‌ر شوینیك هه‌یه ئه‌وه‌وه‌دال و شه‌یدای بێ و پشتگیری بکات، ئه‌وكاته وه‌به‌ر ئه‌م ئایه‌ته ناکه‌وی. با لایه‌نیکی ئیسلامیشت هه‌بێ و با ناوونیشانێکی سیاسیشته‌هه‌بێ، به‌لام ئه‌گه‌ر ناوونیشانی سیاسیشته‌هه‌بێ، به‌س ته‌نیا خۆت پێ له‌سه‌ر حه‌ق بێ، ئه‌گه‌ر خه‌لكی دیکه ده‌وله‌تی ئیسلامییش دابه‌ره‌زیڤی، بلایی: نامه‌وی مادام له‌پێ منوه نییه! وه ئه‌گه‌ر یه‌كێکی دیکه هه‌زاران كه‌س رێنمایی بکات و فی‌ری ئیمان و ته‌قوا و عیبادت و تاعه‌ت و چاكه‌یان بکات، له‌ خراپه و گوناها‌نیان دووربخاته‌وه، پیت هیچ بێ، چونكه له‌ پێ تۆوه نییه و مۆری تۆی له‌سه‌ر نییه!! ئا ئه‌وه ده‌مارگیرییه، ئا ئه‌وه ئه‌وه‌یه كه: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ به‌سه‌ریدا ده‌چه‌سپێ.

گومانیشی تیدا نییه هۆکاری بنه‌په‌تی سه‌ره‌له‌دانی سه‌رجه‌م پێر و تاقمه لادهر و داهینه‌ره‌كان (الفرق المبتدعة)، به‌ درێژایی می‌ژووی ئیسلام، یان به‌ هه‌له‌ تیگه‌یشتنی دین، یان به‌ش به‌ش کردنی دین، یان هه‌ردووکیان پێكه‌وه بووه. به‌ زۆری وایه كه کابرا به‌ هه‌له له‌ دین تیگه‌یشت، دینیش به‌ش به‌ش

ده‌کات، به‌شیکی ده‌گری و به‌شه‌کانی دیکه به نامۆ و ده‌زانی! به‌لام مروقّه ئه‌گه‌ر له‌ دین تیگه‌یشتی و به وردی ته‌ماشای سپره و ژيانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکات، که له هه‌ر قوناغه‌دا شیوازیك و ئامپازیکی به‌کاره‌یناوه که بۆ ئه‌و قوناغه چاک بووه، ئه‌وکاته ده‌مارگیری نابۆ بۆ هیچ ریبازیك و هیچ کاریك و هیچ به‌شیک له به‌شه‌کانی ئیسلام، به‌لکو هه‌موویان به یه‌ک چاو ته‌ماشای ده‌کات، وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا﴾⁽¹⁾ واته: (... ئه‌وانه‌ی رۆچوون له زانستدا و قوولبوونه‌ته‌وه، ده‌لێن: برۆمان پیی هه‌یه هه‌مووی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه ...)، چونکه هه‌م لایه‌نی ئیمان و عه‌قیده، هه‌م لایه‌نی عیبادت و ته‌قوا و ته‌زکیه، هه‌م لایه‌نی فیکری و بانگه‌واز، هه‌م لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ت، هه‌م چالاکی کومه‌لایه‌تی و ... هتد، هه‌مووی مادام ده‌چیتته‌وه سه‌ر شه‌ریعه‌ت، ده‌چیتته‌وه سه‌ر قورئان و سوننه‌ت، هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه و برۆمان پیی هه‌یه و دلّمان به هه‌مووی هه‌ر خۆشه.

که‌واته ئه‌ندامانی کومه‌لی ئیسلامی به ورد و درشته‌وه ده‌بی هه‌میشه:

1/ وریابن و به هه‌له له ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ حاالی نه‌بن، که به ته‌ئکید به‌ره‌م و که‌له‌پووری زانا و پیشه‌وایانی ره‌سه‌نمان، چاکترین یاریده‌ده‌ریانه بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، به‌لام له‌مه‌شیاندا دیسان ده‌بی وریابن، چونکه قسه‌و بیروپاو به‌ره‌می زانا و پیشه‌وایانی ئیسلام تیگه‌یشتنی ئه‌وانه ده‌رباره‌ی ئایین و به خودی ئایین دانانری و وه‌ک

¹ آل عمران: 7

ده‌قیکی ئایینی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ناکرئ — وه‌ک پێشتریش له‌وباره‌وه‌ باسمان کرد، زانایانیش له‌وباره‌وه‌ جوانیان گوتوه‌: (أَقْوَالُ الْعُلَمَاءِ يُسْتَدَلُّ لَهَا وَلَا يُسْتَدَلُّ بِهَا)، واته‌: (قسه‌ی زانایان به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ده‌هینرێته‌وه‌، به‌ به‌لگه‌ ناهینرێته‌وه‌)، ناکرئ بلێی: فلان شته‌ هه‌رامه‌، چونکه‌ شافییعی وای گوتوه‌! به‌لگه‌که‌ی چییه‌؟ ئه‌هلی عیلم ئاوا پرسیار ده‌که‌ن، ئه‌وی دیکه‌ که‌ هه‌چی لێ نازانی، ئه‌وه‌ شتیکی دیکه‌یه‌، ئه‌گه‌رنا له‌پاستیدا قسه‌ی زانایان (دین) نیه‌.

2/ ده‌بێ هۆشیار و دلایان که‌ ئیسلام نه‌ ئیمان و عه‌قیده‌ی به‌ ته‌نهایه‌، نه‌ ته‌نها ته‌زکیه‌ و ته‌سه‌وف و زیکرو ته‌قوایه‌، نه‌ به‌س حوکم و سیاسه‌ته‌، به‌لکو چه‌نده‌ پێویستی به‌ بانگه‌واز و فێرکردن و په‌روه‌رده‌یه‌، هه‌نده‌ش هه‌وجیی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و رێگری له‌ خراپه‌ و کارو چالاکی سیاسی و... هتد.

ئینجا ئه‌گه‌ر (مسوڵمان) ێکیش یان کومه‌له‌ (مسوڵمان) ێک، نه‌ یانپه‌رژایه‌ سه‌ر هه‌موو یان زۆربه‌ی ئه‌و لایه‌ن و بوارانه‌، ده‌بێ له‌ به‌رانبه‌ر ئایینی خوادا خۆیان به‌ که‌مه‌رخه‌م بزانی، دانیش به‌ فه‌زل و چاکه‌ی (مسوڵمانان) ی دیکه‌دا بێن. (مسوڵمان) ێک ده‌لێ: من ده‌توانم ته‌نها خه‌ریکی ئه‌و لایه‌نه‌ بم، ئی باشه‌، به‌لام مه‌لێ ئیسلام ته‌نها هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌، دان به‌ فه‌زل و چاکه‌ی خه‌لکی دیکه‌دا بنێ که‌ هه‌ندێک کارو چالاکی دیکه‌ی ئیسلامی ده‌کات تۆ پێت ناکرئ، یان نایکه‌ی! نه‌ک بۆ پینه‌ و په‌پۆی که‌مه‌رخه‌می خۆیان و بیانو و پاساو هه‌تانه‌وه‌ بۆ خۆیان، ئیسلام و دینداری له‌و به‌شه‌ی خۆیاندا کورت هه‌لبێنن.

بواړی دووهم: ئیمان و عه‌قیده‌ی پاست و دامه‌زراو:

دووه‌مین بواړی هره‌ه‌ر گرنګی تیدا په‌روه‌رده‌بوونی ئەندامانی ورد و درشتی کومه‌لی ئیسلامی، پاش (زانپاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو)، بریتیه‌ له: (ئیمان و عه‌قیده‌ی راست و دامه‌زراو)، چونکه‌ ئە‌گه‌ر زانست و تیگه‌یشتن، رووناکیی ریگا پیبیرانه، ئیمان و عه‌قیده‌ش بناغه‌ی دینداری و مسولمانه‌تی له‌سەر بنیاتانه، جا هه‌رچه‌نده‌ توژینه‌وه‌ی بابه‌تیکی گرنګ و گه‌وره‌ی وه‌ک ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌ قه‌ره‌ی ئیره‌دا نییه، پیوستی به‌ شوینیکی ته‌رخان و سه‌ربه‌خویه^(٢)، به‌لام خسته‌پرووی چەند مه‌سه‌له‌یه‌کیش هه‌ر به‌ پیوست ده‌زانم:

1/ پایه‌کانی ئیمان (أَرْكَانُ الْإِيمَانِ): پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ و فەرمووده‌یه‌دا که (موسلم) له‌ عومه‌ری کوری خه‌تتاب - خوا لیلی رازی بئ - گیراویه‌ته‌وه، ده‌رباره‌ی پایه‌کانی ئیمان فەرموویه‌تی: { ... أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ... }⁽²⁾ واته: (... ئیمان بی‌نی به‌ خوا و به‌ فریشته‌کانی و به‌ کتیبه‌کانی و به‌ پیغه‌مبه‌رانی و به‌ روژی دواپی، وه‌ بروا بی‌نی به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ چاک و خراپییه‌وه - به‌ نسبت توه -).

که‌واته: ئیمان هینان به‌ خوا به‌رز و مه‌زن و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی علیهم‌الصلاة والسلام و روژی دواپی و قه‌زاو قه‌ده‌ر، شه‌ش پایه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامین به‌ ده‌قی فەرمايشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، له‌ قورئانیشدا له‌ چەند شوینیکی‌دا باسی پی‌نج

(1) بۆ زیاتر له‌ باره‌ی ئەم باسه‌وه، کتیبی: (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌ به‌ر تیشکی قورئان و سونه‌دا) بخویننه‌وه.

² رواه مسلم: (8).

پایه‌کانی ئیمان کراوه، بۆ وینه که خوی گه‌وره (جل جلاله) ده‌فه‌رموی:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾⁽¹⁾ واته: (کرداری چاک و کاری باش
ته‌ن‌ها بریتی نییه له رووکردنتان به‌ره‌و روژه‌لات و روژئاوا - چونکه
جووله‌که‌کان زۆر له‌سه‌ر گوڤانی قیبله دوان و پرپاگه‌نده‌ی زۆریان کرد-،
به‌لکو کرداری چاک و کاری باش بریتییه له‌وه که مروژ بپوای هینابیت به
خواو به روژی دوا‌یی و به فریشته‌کان و به کتبییه‌کان و به پیغه‌مبه‌ران ...)،
لی‌ره‌دا ته‌ن‌یا پینچ پایه باسکراون، چونکه ئیمان به قه‌ده‌ری خوا - هر
ده‌چیته‌وه نیو ئیمان به خوا، ئیمان به قه‌ده‌ر، واته: ئیمان به‌وه هه‌بی که
خوای به‌رز و مه‌زن هه‌موو شتی‌ک ده‌زانی و هه‌موو شتی‌ک ده‌توانی، خوی
به‌رز و مه‌زن کاربه‌جییه، ئیراده و ویستی خوی به‌رز و مه‌زن به‌سه‌ر هه‌موو
شتی‌کدا زاله، که‌واته ئیمان به قه‌ده‌ریش هر ده‌چیته نیو ئیمان به خوی
به‌رز و مه‌زن، بۆیه له (قورئان) دا ئیمان به قه‌ده‌ر به‌تایبه‌ت باس نه‌کراوه.

2/ پیکه‌ینه‌ره‌کانی ئیمان (مُکُونَاتُ الْإِيمَان): به سه‌رنجدان و تی‌پامانی
ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، پاشان شه‌رح و ته‌فسیری زانا و پیشه‌وا‌یانمان،
وه‌ک روژی روون ده‌رده‌که‌وی که راستترین قسه له‌باره‌ی ماهیه‌ت و
پیکه‌ینه‌ره‌کانی ئیمان‌ه‌وه ئه‌وه‌یه که زانایانی (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ)
گو‌توویانه، که ده‌لین: (الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، وَهُوَ: قَوْلُ الْقَلْبِ
وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، واته: (ئیمان قسه و کرده‌وه‌یه و زیاده‌و‌کم
ده‌کات، قسه‌ی دل و زمان و کرده‌وه‌ی دل و نه‌ندامه‌کانه).

که‌واته: ئیمان سه‌رجه‌م چوار پیکه‌ینه‌ری هه‌ن، که به هه‌ر چواریان پیکدی و دروستده‌بی، به‌بی هیچ کامیان پی ناگوتری ئیمان:

یه‌که‌م: قسه‌ی دَل (قَوْلُ الْقَلْبِ): که مه‌به‌ست پی: زانین و به راست زانینی عه‌قل و دله: (مَعْرِفَةُ وَتَصَدِيقُ الْعَقْلِ وَالْقَلْبِ)، که خوا (جل جلاله) و پیغه‌مبه‌ر ﷺ به راست بزانی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه هه‌رچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خواوه (جل جلاله) هیئاویتی به راستی بزانی.

دووهم: کرده‌وه‌ی دَل (عَمَلُ الْقَلْبِ): که مه‌به‌ست پی خوشیستن و قبوڵکردن و پی رازیوون و ته‌سلیمبوونی دَل و ده‌روونه: (مَحَبَّةُ الْقَلْبِ وَقَبُولُهُ وَرِضَاؤُهُ وَإِدْعَاؤُهُ)، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، وه بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌رچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خواوه (جل جلاله) هیئاویتی.

سێیه‌م: قسه‌ی زمان (قَوْلُ اللِّسَانِ): که مه‌به‌ست پی دانپیدا‌هینانی زمانه (إِقْرَارُ اللِّسَانِ)، به به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی و په‌ستر اویتی خوادا (جل جلاله)، وه به پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌ددا ﷺ، وه به‌وه‌دا که هه‌رچی موحه‌مه‌د ﷺ له خواوه هیئاویه‌تی راست و دروسته.

چوارهم: کرده‌وه‌ی نه‌ندامه‌کان (عَمَلُ الْجَوَارِحِ): که مه‌به‌ست پی کرده‌وه‌ی نه‌ندامه‌ روواله‌تییه‌کان و راپه‌راندنی ئه‌رك و کاره‌کانه: (عَمَلُ الْأَعْضَاءِ الظَّاهِرَةِ وَتَنْفِيزُ الْوُظَائِفِ).

که‌واته: ده‌توانین بلیین: ئیمان و عه‌قیده سه‌رتاپای بوون (وُجُود) ئینسانی مسوڵمان ده‌گریته‌وه، چونکه ئینسان به‌گشتی له چوار به‌ش پیکهاتوه:

ا/ عه‌قلێك كه پێی له شت تی‌ده‌گات، شته‌كانی پێ ده‌زانێ و ده‌ناسێ و خوای به‌رزو مه‌زن له سه‌ری سه‌ری دایناوه.

ب/ دلێك كه هه‌لۆیستی له به‌ران به‌ر شتاندا پێ وهرده‌گرێ، وه‌ك: خۆشویستن و بوغزاندن و قبوولکردن و نه‌ویستن، خوای به‌رزو مه‌زن له نیو قه‌فه‌زه‌ی سینگدا دایناوه.

ج/ زمانێك كه هه‌ست و نه‌ستی خۆی پێ وهرده‌بێ و ده‌درکێنێ، خوای به‌رزو مه‌زن له نیوان عه‌قل و دل‌دا دایناوه، تا به عه‌قل بیربکه‌یه‌وه و به دل دانی پێدا بێنێ، ئینجا به زمان ده‌ری بێری.

د/ جه‌سته‌و له‌شێکی روواله‌تی كه له چه‌ند ئه‌ندامێك دروست بووه‌و کارو چالاکییه دیارو به‌رچاوه‌کانی پێ ئه‌نجام ده‌دا.

ده‌بێ به عه‌قل بزانی و به دل قبوولی بکه‌ی و به زمان ده‌ریبێری، ئینجا ده‌بێ به کرده‌وه‌و به جه‌سته ئه‌نجامی بده‌ی.

ئینجا هه‌ر کام له‌و چوار به‌شو پێکهاتانه‌ی ئینسان، جیگای په‌یوه‌ندی یه‌کێك له چوار پێکهێنه‌ره‌کانی ئیمان به‌ ریز (ترتیب): عه‌قل جیگای پێکهێنه‌ری یه‌که‌مه (که زانین و به راست زانینی عه‌قل و دل)، دل جیگای پێکهێنه‌ری دووه‌مه (که خۆشویستن و قبوولکردن و پێ پازیبوون و ته‌سلیمبوونی دل و ده‌روونه)، زمان جیگای پێکهێنه‌ری سێیه‌مه (که دانپێداهێنانه)، جه‌سته‌ش جیگای پێکهێنه‌ری چواره‌مه^(١) (که مه‌به‌ست پێی کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه روواله‌تییه‌کان و راپه‌راندنی ئه‌رك و کاره‌کانه).

(1) دوا‌ده‌ ده‌رسی سه‌ره‌تای زنجیره‌ی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی) مان بۆ توێژینه‌وه‌ی ئیمان و مه‌سه‌له په‌یوه‌ندیاره‌کانی ته‌رخان کردووه، ب‌روانه: به‌رگی یه‌که‌می (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی).

لێرده‌دا به‌ پێویستی ده‌زانم که له‌باره‌ی په‌یوه‌ندیی کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان به‌ ئیمانه‌وه‌، ئەم روونکردنه‌وه‌ کورته‌ بخه‌مه‌روو:

کاتی خۆی له‌ میژوودا (خَوَارِج) و (مُعْتَزِلَة) هه‌بوون^(١)، که هه‌ردووکیان له‌و خاڵه‌دا پێک ده‌گه‌نه‌وه‌ له‌باره‌ی به‌ به‌شیک له‌ ئیمان دانانی کرده‌وه‌کانه‌وه‌، دووچارای زیده‌پۆیی (إِفْرَاط) بوون، چونکه‌ تێکپرای کرده‌وه‌کانیان به‌ پێکهێنه‌ری ئیمان داناوه‌، به‌و پێی‌ش هه‌ر که‌سیک کرده‌وه‌یه‌کی فه‌رزی چواندبێ، یان گوناھێکی گه‌وره‌ی کردبێ، (خَوَارِج) به‌ بێ ئیمان و (مُعْتَزِلَة)ش به‌ نه‌ کافر نه‌ مسوڵمانیان له‌ قه‌ڵه‌م داوه‌! دیاره‌ ئه‌وه‌ش تێپه‌راندنه‌، چونکه‌ هه‌ر که‌سیک فه‌رزی بچوینێ پێی کافر بێ و گوناھێکی بکات هه‌ر کافر بێ، ئه‌وه‌ به‌ ته‌ئکید پێچه‌وانه‌ی زۆر له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ، که‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) باسی مسوڵمانان ده‌کات، قه‌تڵ ده‌که‌ن، زینا ده‌که‌ن، شه‌راب ده‌خۆنه‌وه‌، گوناھ ده‌که‌ن، به‌لام له‌ ئیمان ناچنه‌ ده‌ری.

به‌لام (مُرَجَّه) کان راست پێچه‌وانه‌ی (خَوَارِج) و (مُعْتَزِلَة)ن، پێیانوابووئه‌ کرده‌وه‌ی ئەندامه‌کان که‌موزۆر په‌یوه‌ندیی به‌ ئیمانه‌وه‌ نییه‌، ده‌گونجی کابرا کاملتین ئیمانی هه‌بێ، به‌بێ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاک و به‌ سه‌دان جووره‌ گوناھ و تاوانیشه‌وه‌!

خه‌وارێج گوتووین: یه‌ک گوناھی بکه‌ی کافر ده‌بی! که‌چی مورجیئه‌ گوتووین: هه‌رچی بکه‌ی قه‌یدی ناکا! هه‌ر بۆ ئیمانه‌که‌شت زه‌ره‌ری نییه‌. (هه‌لبه‌ته‌ گوناھ دوو جووره‌: یان چواندنی فه‌رزه‌، یان کردنی قه‌ده‌غه‌یه‌).

(1) وه‌ک له‌ به‌رگی یه‌که‌می کتێبی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی)دا به‌ دوورو درێژی باسکردوو.

موعته زیله گوتوویانه: نالیین کافر بووه، بهس ناشلیین مسولمانه، ئه دی چییه؟ گوتوویانه: (مَنْزِلَةٌ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ) هه لواسراوه، نه مسولمانه و نه کافره، دیاره شتی واش له (قورئان و سوننه) دا نییه، مرقف یان کافره یان (مسولمان) ه، یان فهتری (فتری) یه، که بیگومان (فتری) جیا یه له (مَنْزِلَةٌ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ).

دیاره رای راستیش له و باره یه وه ئه وه یه که زانایانی (أهل السنة والجماعة) هه لیان بزار دووه، که ده لیین: جینسی کرده وه - نه که هه موو کرده وه یه که - پیکهینه ری ئیمان، ئیمان به تااعت زیادو به گونا هه که م ده کات. هه ره له باسی ئیمان و عه قیده دا، پتویسته باسی خوا به یه کگرتن بکهین:

خوا به یه کگرتن (التوحید) کاکلی ئیمان و چه قی عه قیده یه:

ئه گهر ئیمان و عه قیده بناغه ی مسولمانه تی و دیندارییه، خوا به یه کگرتنیش کاکل و چه قی ئیمان و عه قیده یه، چونکه تی کرای ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی په یوه سته به خوا به یه کگرتن (توحید الله) وه، ئیمان به خوی به رز و مه زن یانی: ئیمان به یه کتایی خوا، واته: هه ره خوی به رز و مه زن به دیهینه ره، هه ره خوی به رز و مه زن په روه ردگار، هه ره خوی به رز و مه زن خاوه نه، هه ره خوی به رز و مه زن سه ره رشتیکاره، هه ره خوی به رز و مه زن په رستراوه و بهس خوی به رز و مه زن خاوه نی هه موو ناو و سیفه تیکی به رز و په سنده، ئه و خوا تاکه (جل جلاله) په یام و به رنامه کانی خوی له پری فریشته کانی وه ناردووه بۆ پیغه مبه رانی خوی (عليهم الصلاة والسلام) بۆ هیدایه تدانی بهنده کانی، تا کو له و رۆژه دا که پپی ده گه نه وه - که رۆژی دواپی یه - سه ره به رز و سه ره فراز بن.

که‌واته: هه‌ر پینچ پایه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی ئیمان و عه‌قیده، ده‌چنه‌وه‌ نیو ئیمان به‌ خوای به‌رزو مه‌زن و ئیمان به‌ یه‌کتایی خوای به‌رزو مه‌زن .

جا بیگومان: خوا به‌یه‌کگرتن (التوحید) بابه‌تیکی یه‌کجار گه‌وره‌ و گرنگو فراوانه‌ له‌ حه‌وسه‌له‌ی ئیره‌دا نییه‌، به‌لام ده‌رفه‌تی چه‌ند رسته‌یه‌کمان هه‌ر هه‌یه‌ له‌باره‌ی سێ پیکه‌ینه‌ره‌ بنه‌په‌ته‌یه‌که‌ی (خوا به‌یه‌کگرتن) هه‌وه‌:

پیکه‌ینه‌ری یه‌که‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ به‌دیینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتیدا (تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي خَالِقِيَّتِهِ وَرَبُّوبِيَّتِهِ):

مه‌به‌ست پێی ته‌نها خوای به‌رزو مه‌زن به‌ په‌یداکه‌ر (مُوجِد) و خاوه‌ن و سه‌ره‌پرشتیارو به‌پۆه‌به‌رو هه‌مه‌کاره‌ی بوون (وُجُود) زانینه‌، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (٦٣) لَهُ مُقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١﴾ واته‌: (خوا به‌دیینه‌ری هه‌موو شتیکه‌و، مشوورخۆرو سه‌ره‌پرشتیاری هه‌موو شتیکه‌، خه‌زینه‌کانی ئاسمان و زه‌وی هێ وین ...).

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾ (٦٤) واته‌: (... بلی: کێ خاوه‌ن و مشوورخۆری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌؟ بلی: خوا ...).

پیکه‌ینه‌ری دووه‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ په‌رستراویتییدا (تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي أُلُوهِيَّتِهِ):

¹ الزمر: 63

(2) الرعد: 16

واته: ده‌بی به ته‌نیاش به‌ندایه‌تی بۆ وی بکری، هه‌ر خۆی به‌پرستری، وه‌ك چۆن له وه‌دییه‌نانی شتان و خاوه‌نداریتی و سه‌رپه‌رشتی و مشوورخواردنیاندا، بی‌هاوتا و هاوبه‌شه، پێویسته له به‌ندایه‌تی و پرستن (العُبودیَّة وَالْعِبَادَة) یشدا، هاوبه‌شی بۆ دانه‌نری، هه‌چ شتێك و هه‌چ كه‌سی له‌گه‌ڵ نه‌پرستری، وه‌ك خوای به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَ

أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ۖ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لِحَبْطَنَ

عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾﴾⁽¹⁾

واته: (بلی: ئایا فهرمانم پێده‌که‌ن كه بێجگه له خوا - شتێکی دیکه - به‌پرستم ئه‌ی نه‌فامه‌كان؟! خۆ به ته‌ئکید به تۆش و به‌وانه‌ی پیش تۆش راگه‌یه‌ندراوه كه ئه‌گه‌ر هاوبه‌ش په‌یدا بکه‌ی، کرده‌وه‌كانت هه‌لده‌وه‌شی‌نه‌وه‌وه له زیانباران ده‌بی، به‌لکو هه‌ر خوا به‌پرسته‌وه له سوپاسگوزاران به‌).

به‌لام ئه‌وه‌ی لی‌رده‌دا زۆر گرنگه، ئه‌وه‌یه كه له زانینی چه‌مك و واتای پرستن (عِبَادَة) دا به‌هه‌له‌دا نه‌چین، كه ده‌توانین به‌کورتی بڵێین:

په‌رستن (عِبَادَة) بریتییه له ئه‌وپه‌ری مه‌زنگرتن و خوش‌ویستن و مل بۆ كه‌چکردن (أَقْصَى التَّعْظِيمِ وَالْحُبِّ وَالْخُضُوعِ) بۆ خوای به‌رزو مه‌زن، جا ئه‌گه‌ر بۆ خوای به‌رزو مه‌زن بی، ئه‌وه په‌رستنی به‌هه‌قه، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر کامێك له‌مانه‌یان هه‌رسیکیان، بۆ غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن بی، ئه‌وه مانای وایه غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن په‌رستراوه، ئه‌مه وه‌ك ماهیه‌تی پرستن (عِبَادَة). وه‌ك پانتایی (مَسَاحَة) یش، ئه‌وه وشه‌ی خواپه‌رستی (عِبَادَة اللَّهِ) تیکرای ئه‌و

¹ الزمر: 66/65/64

نیازو مه‌به‌ست و قسه‌و دهربرپین و کرده‌وه و ئاکارانه ده‌گرښته‌وه که له‌لای خوای به‌رزو مه‌زن خوښه‌ویست و په‌سندن.

له‌باره‌ی خوا به‌یه‌کگرتنیشه‌وه له‌پووی په‌رستنه‌وه، خستنه‌پووی ئەم دوو راستیه به‌پوویست ده‌زانم:

راستی یه‌که‌م: به‌دریژایی می‌ژوو کښه‌و گرتی نیوان پیغه‌مبه‌رانی (خوا

عليهم الصلاة والسلام) و نه‌یارانیان، به‌پله‌ی یه‌که‌م، له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی په‌رستن (عبادة) بووه، نه‌که له‌سه‌ر دانیه‌یان به‌بوونی خوای به‌رزو مه‌زن و په‌روه‌دگارښتی خواډا، وه‌که خوای زانا و توانا (جل جلاله) فهرموویه‌تی:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ﴾^۱ واته: (ئه‌گه‌ر لی‌یان پیرسی: کئی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست‌کردووه؟ به‌جه‌خت‌کردنه‌وه ده‌لین: خوای زالی زانا دروستی کردوون).

که‌واته: کښه له‌سه‌ر خواناسیی نییه، کښه له‌سه‌ر خواپه‌رستیه، کښه له‌سه‌ر ئه‌وه نییه دان به‌بوونی خوای به‌رزو مه‌زن دا ناهیندری، کښه له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه به‌ندایه‌تی بو‌ناکری، دیاره ئیستاش هه‌روایه، هه‌رچی ملی ده‌گری خوی له‌تو به‌مسولمانتر ده‌زانی، ده‌لی: کاکه ئیمه‌ش مسولمانین، که‌چی خوی به‌فیرعه‌ون ده‌زانی و پیدیشی خوښه‌هه‌که به‌ندایه‌تی بو‌بکات! وه‌ئه‌گه‌ر به‌ندایه‌تی و کویلایه‌تی بو‌نه‌که‌ن، لی‌یان رازی نابی، که‌چی ده‌شلی: مسولمانم!! به‌لی کښه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة

¹ الزخرف:

والسلام) ئه‌وه نه‌بووه خه‌لك بـلـئ: خـواى به‌رزو مه‌زن نـيـه و ئه‌م دنـيايـه شـارى بـئ سـاحـيـبه و كـه س دروستى نه‌كردوه! ئه‌وه‌تا فيرعه‌ون نه‌يگوتوه من به‌ديه‌ينه‌رى بوونه‌وه‌رم، به‌لكو گوتويه‌تى: من په‌روه‌ردگار تانم: ﴿... اَنَا رَبُّكُمْ اَلَا عَلَيَّ﴾^(١) يانى: ده‌بئ بـريارى كـوتايى به‌ده‌ست من بئ، گوتويه‌تى: من په‌رستراوتانم: ﴿... لِّئِنْ اُتَخَذَتْ اِلٰهًا غَيْرِي لَاجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ﴾^(٢) واته: (... - فيرعه‌ون به‌مووساى گوت - : ئه‌گه‌ر جگه له من كه‌سيكى ديكه بكه‌يته په‌رستراوى خوت، ده‌تخه‌مه‌ پـريـزى به‌ندكراوه‌كانه‌وه‌و زيندانيت ده‌كه‌م)، به‌لئ فيرعه‌ون زانيويه‌تى پيش ئه‌ویش ئه‌و بوونه‌وه‌ره بووه‌و دواى ویش ده‌ميئى، هينده ئه‌حمه‌ق نه‌بووه بلئ: من ئه‌و كه‌ون و كائيناته‌م دروستكردوه! به‌لام گوتويه‌تى: قسه‌ى كوتايى ده‌بئ به‌ده‌ست من بئ، من ده‌بئ حه‌لال و حه‌رامتان بؤ ديارى بكه‌م، من شي‌وه‌ى ژيانتان بؤ ديارى بكه‌م، ده‌بئ من به‌ به‌رزو پيروژ دابنرېم و كويله‌ى من بن و به‌ندايه‌تى بؤ من بكه‌ن و ... هتد.

به‌لئ كي‌شه‌ى نيوان پيغه‌مبه‌رانى خوا (عليهم الصلاة والسلام) و نه‌يارو ناحه‌زانيان به‌ سه‌رقافله‌يى تاغوته‌كان، له‌سه‌ر ئه‌وه بووه كه: كئ فه‌رمانبه‌ريى و گه‌ردنكه‌چيى بؤ بكري و كئ له هه‌موو كه‌س زياتر به‌ گه‌وره بگري.

1 النازعات: □□

2 الشعراء: □□

هه‌ربۆیه‌ش ویردی سه‌ر زمان و یه‌که‌مین په‌یامی پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) بریتی بووه‌ له: ﴿يَقُومُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿١﴾
 الأعراف، هه‌روه‌ها له ئایه‌ته‌کانی (١١١) و (١١٢) و (١١٣)ی هه‌مان سووره‌ندا،
 هه‌ر ئه‌م ته‌عبیره‌ دووباره‌ بووه‌ته‌وه‌، واته‌: (... ئه‌ی گه‌له‌که‌م: به‌ندایه‌تی بۆ
 خوا بکه‌ن، خوا بپه‌رستن، بیجگه‌ له‌ وی هیچ په‌رستراوانیکی دیکه‌ شایسته‌ی
 په‌رستن تان نین). ئه‌و قه‌یده‌ی ده‌بی ره‌گه‌ل بخری که‌ ده‌لی: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ﴾ واته‌ په‌رستراویک که‌ شایسته‌ی په‌رستن بی، ئه‌مما ئه‌گه‌ر شایسته‌ی
 په‌رستن نه‌بی، سه‌د بت و سه‌نه‌م و فیرعه‌ون و تاغووت و دارو به‌ردیان
 په‌رستووه‌، به‌لام هیچیان شایسته‌ی په‌رستن نه‌بوون.

دیاره‌ ئیستاش له‌م رۆژگاره‌ماندا هه‌ر به‌ هه‌مان شیوه‌یه‌، کێشه‌ و گرفتی
 گه‌وره‌ و سه‌ره‌کیی نیوان ته‌وژمی ئیسلامی و دیکتاتۆرو تاغووته‌کان، هه‌ر
 هه‌مان مه‌سه‌له‌ی گۆرینه‌و جه‌وه‌ری تیگگیرانه‌که‌ هه‌روه‌ک خۆیه‌تی و هیچ
 گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتووه‌، ته‌وژمی ئیسلامی ده‌لی: ده‌بی ته‌نیا خوای
 په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) بپه‌رستری و به‌ندایه‌تی بۆ بکری، بیجگه‌ له‌ وی هیچ
 که‌سو هیچ شیاوی ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ ئینسانه‌کان بپه‌رستن و به‌ندایه‌تی بۆ
 بکه‌ن، به‌لام تاغووته‌کان که‌ له‌ (شه‌خس و حیزب و پڕۆیم) هه‌کاندا به‌رجه‌سته‌ن،
 ده‌لێن: ده‌بی له‌جیاتی خوای به‌رزو مه‌زن، یان وێرای خوای به‌رزو مه‌زن،
 ئیمه‌ش بپه‌رستری و به‌ندایه‌تیمان بۆ بکری!

پاستیی دووهم: په‌رستنی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) - که پیشتر باسی ماهیه‌تی و پانتاییه‌که‌یمان کرد -، ده‌توانین بلیین له ژیانی ئینساندا بۆ سی ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی دابه‌ش ده‌بی:

یه‌که‌م: ته‌نها له خوا (جل جلاله) وه‌رگرتنی بووناسیی (ئۆنتۆلۆژی: Ontology) و ئیمان و عه‌قیده، واته: چۆنیه‌تی ته‌ماشاکردن و ناسینی بوون (وُجُود) و مامه‌له‌ له‌گه‌لدا کردنی و هه‌لۆیست له به‌رانبه‌ردا نواندنی، به هه‌ر چوار به‌شی سه‌ره‌کییه‌وه: خوای به‌رزو مه‌زن، بوونه‌وه‌ر، ژیان، ئینسان، له کتیبی ﴿ته‌وژمی ئیسلامی و عه‌لمانی و خاله‌هاوبه‌شو جیاوازه‌کانیاندا باسی (بووناسیی ئیسلامی) مان کردوه﴾.

دووهم: ته‌نها له خوای به‌رزو مه‌زن وه‌رگرتنی یاساکان (الشرائع) و سیسته‌می ژیان (نظام الحیاة)، به ئه‌مرو نه‌هی و هه‌لۆ و هه‌رام و چاکه و خراپه دیاریکردنیشه‌وه، وه‌ک خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (... ئاگاداربین! دروستکردن و فه‌رمان، ته‌نیا هی خوایه، به‌رزو بی وینه‌یه خوای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان).

سییه‌م: ته‌نیا بۆ خوای به‌رزو مه‌زن پیشکه‌شکردنی دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تی (شعائرُ التَّعَبُّدِ)، وه‌ک: لێپارانه‌وه، ئه‌وپه‌ری خۆشویستن، ئه‌وپه‌ری لێ ترسان، پشت پێ به‌ستن، قوربانی بۆ سه‌ره‌برین، سویند پێ خواردن،

سه‌جده‌و رکوع...هتد. له‌باره‌ی ئەو شتانه‌وه‌ی خۆی به‌رزو مه‌زن
فه‌رموویه‌تی:

1) ده‌رباره‌ی ته‌نیا له‌ خۆی به‌رزو مه‌زن پارانه‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾⁽¹⁾ واته‌: (مزگه‌وته‌کان ه‌ی خوان، جگه‌ له‌ وه‌ که‌سی دی مه‌پارینه‌وه‌)، یاخود ئەو ئەندامانه‌ی سه‌جده‌یان له‌ سه‌ر ده‌برئ، - مساجد به‌و مانایه‌ش ه‌اتوو - ته‌نیا ه‌ی خوان (جل جلاله‌)، جا له‌ غه‌یری خۆی به‌رزو مه‌زن مه‌پارینه‌وه‌.

2) ده‌رباره‌ی له‌ ه‌موو که‌سیک وه‌ ه‌موو شتیک زیاتر خۆشویستنی خۆی به‌رزو مه‌زن، ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ...﴾⁽²⁾. واته‌: (... وه‌ ئەوانه‌ی ب‌روایان ه‌یناوه‌، خۆشه‌ویستییان بۆ خوا زیاتره‌ له‌ خۆشه‌ویستی ئەوانی دیکه‌ بۆ په‌ستراوه‌کانیان ...).

3) ده‌رباره‌ی لی‌ترسانی خۆی به‌رزو مه‌زن، ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾⁽³⁾ واته‌: (... ئینجا له‌وان مه‌ترسن، ه‌ه‌ر له‌ من ب‌ترسن ئەگه‌ر ئیماندارن).

4) ده‌رباره‌ی پشت پ‌ی به‌ستن، خۆی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾^(٤) واته‌: (... با ئیمانداران ته‌نیا پشت به‌ خوا ب‌به‌ستن).

¹ الجن: 18

² البقرة: 165

³ آل عمران: 175

5) ده‌باره‌ی قوربانی سه‌ربهرین، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ﴾⁽²⁾ واته: (... ئینجا نوێژ بۆ په‌روه‌ردگارت بکه‌و قوربانی بۆ وی سه‌ربه‌ره).

6) له‌باره‌ی سویند پێ خواردنه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (... فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ ...) واته: (... ئینجا هه‌ر که‌سیک سویند ده‌خوا، با ته‌نها سویند به‌ خوا بخوا ...).

ا/ ئه‌و سێ جو‌ره‌ هاوبه‌ش بۆ خوا په‌یدا کردنه: وه‌رگرتنی تی‌پروانین و بووناسیی له‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن و خه‌له‌ل له‌ ئیماندا، یاخود خه‌له‌ل له‌ وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیان و له‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن وه‌رگرتنی هه‌لال و هه‌پام، یاخود پێشکه‌ش کردنی خواپه‌رستییه‌ تایبه‌تییه‌کان (شعائر التعبد) به‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن، هه‌رسیکیان پێکه‌وه‌ په‌یوه‌ستن. کاتی‌ک ئینسان تی‌پروانینی تیک‌ده‌چێ به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن، بووناسیی‌ه‌که‌ی تیک‌ده‌چێ و ئیمان و عه‌قیده‌شی تیک‌ده‌چێ، که‌ ئه‌وه‌ی تیک‌چوو عیباده‌ت‌یشی تیک‌ده‌چێ، عیبادت به‌ هه‌ردوو به‌شی وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیان و پێشکه‌شکردنی دروشمه‌کانی خواپه‌رستییه‌وه‌.

ب/ ئه‌وه‌ی که‌ به‌پاستی له‌ پۆژگاری ئیمه‌دا خه‌له‌لی گه‌وره‌ی دروستکردووه‌، بریتییه‌ له‌ خلیس‌کانی مسو‌لمانان له‌ بواری وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیاندا، له‌ بواری مه‌سه‌له‌ی هه‌لال و هه‌پام و ئه‌مرو نه‌هیدا، لی‌ره‌دا مسو‌لمانان زیاتر

¹ آل عمران: 160

² الکوتر: 2

³ رواه البخاري: (6108) ومسلم: (1646).

تووشی شیرک بوون! ئه و شیرکه زهره رو زیانی گه وره و شوینه واری زۆر خراپی به جیهیشتوو له ژیا نی مسوڵماناندا، وهك له شیرکه که ی دیکه، که ئه ویش هه ر شیرکی گه وره یه، به لام به راستی شیرکی به رنامه کان (شرك الشرائع) زهره ری زۆر گه وره ی داوه، بۆیه ئیمه و پرای دژوه ستانمان به رانه ر به شیرکی (أصحاب القبور)، به راستی نابئی شیرکی (أصحاب القصور) یش فه رامۆش بکه ی ن، به لکو شیرکی خاوه ن قه سره کان مه ترسیدارتره و پیوستیشی به دژایه تی کردنی زیاتر هه یه، چونکه کاتیك خاوه ن قه سرێك ده کړیته په رستراو له جیاتی خوای به رزو مه زن، به ملیۆنان خه لك به ره و بئ دینی ده چن و هه موو بواره کان ژیا ن تیکده چن، به لام کاتیك خاوه ن قه برێك ده په رستری، ته نیا زهره ری بۆ چه ند که سیکی دیاریکراو هه یه !

هه لبه ته ئیمه دژی هه موو جوړه کان شیرکین، حوکمرانه کان پییان خۆشه ئیمه زۆر دژی ئه و شیرکه بین که په یوه ندیی به قه بره وه هه یه، به لام هه یچ باسی ئه و شیرکه نه که ی ن که په یوه ندیی به قه سره وه هه یه ! چونکه به رژه وه ندیی وان به وه تیکده چی که خه لك هۆشیاری بێته وه و بزانی که چۆن قه برپه رستی شیرکه، قه سرپه رستی شیرکه .

ئه مه ش چه ند ده قێك له باره ی خراپی و ترسناکی هاو به ش بۆ خوا دانان له بواری یاساکانی ژیا ندا:

1- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾⁽¹⁾ واته: (یان ئایا چەند هاوبه‌شیکیان هەن، که دینیکیان بۆ داناوان خوا مۆله‌تی نه‌داوه؟! ...).

که‌واته: ئەو که‌سه‌ی که دین بۆ خەڵک داده‌نی، به‌رنامه بۆ خەڵک داده‌نی، ئەوه‌ کراوه به‌ هاوبه‌شی خوای به‌رزو مه‌زن! واته: ته‌نیا ئەو که‌سه‌ی که سه‌جده‌ی بۆ ده‌بردری، به‌ده‌ر له‌ شه‌ریعه‌تی خوای به‌رزو مه‌زن و به‌بی ئیجازه‌ی ئایینی خوای به‌رزو مه‌زن، به‌ شیرک داده‌نری، هەر که‌سیکیش ئەو هه‌قه‌ی بدریتی، مانای وایه‌ کراوه‌ته‌ هاوه‌ل و هاوبه‌شی خوای به‌رزو مه‌زن له‌ په‌رستراویتییدا!

2- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ

أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا

لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا

يُشْرِكُونَ﴾⁽²⁾ واته: (- جووله‌که‌و دیانه‌کان- زاناو راهیبه‌کانی

خۆیانیان و مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌میان له‌ جیاتی خوا کردنه‌ په‌رستراو، هه‌رچه‌ند فه‌رمانیشیان پیکرابوو که ته‌نها یه‌ک په‌رستراو بیه‌رستن، بی‌جگه‌ له‌وی هیچ په‌رستراو نییه‌، پاکی بۆ وی له‌و شتانه‌ی که ده‌یانکه‌نه‌ هاوبه‌ش له‌ په‌رستراویدا).

¹ الشوری: ۲۱

² التوب: ۳۱

3- (عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَفِي عُنُقِي صَلِيبٌ مِنْ ذَهَبٍ: فَقَالَ: يَا عَدِيُّ اطْرَحْ عَنْكَ هَذَا الْوَتْنَ وَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، قَالَ: أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحْلَوْا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ⁽¹⁾ واته: (عه‌دی کورپی حاته‌می تائی ده‌لی: چوومه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ خاچیکی زی‌رم له ملدا بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌دی ئه‌و بته له ملت فری‌ده، له‌و کاته‌دا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینی‌د: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، فه‌رمووی: دیاره ئه‌وان - جووله‌که‌و دیانه‌کان - زاناو راهیبه‌کانی خو‌یان نه‌ده‌په‌رست، به‌لام ئه‌گه‌ر شتیکیان بۆ‌حه‌لال کردبان ئه‌وانیش به‌حه‌لالیان ده‌زانی، وه ئه‌گه‌ر شتیکیان لی‌حه‌پام کردبان ئه‌وانیش به‌حه‌پامیان ده‌زانی و شوینیان ده‌که‌وتن)، له‌ریوایه‌تیکی دیکه‌دا هاتووه‌که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ لَهُمْ)⁽²⁾ واته: (ئه‌وه په‌رستنیانه‌ بو‌یان - بۆ‌زاناو راهیبه‌کانیان -). له‌په‌رله‌مان ده‌لێن نابێ‌چه‌ند ژنیی هه‌بێ!

چه‌ند ژنیی خوای به‌رزو مه‌زن چه‌لالی کردووه، ئه‌و ده‌لێ نابێ‌هه‌بێ! جا هه‌ر که‌سێ به‌دوای ئه‌و خاوه‌ن برپیاره‌ بکه‌وێ، ئه‌وه له‌پاستیدا په‌رستوویه‌تی، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رمووی: پیا‌حه‌پامه، حیزبیک ده‌لێ نه‌خیر ئه‌مه‌ ناکرێ، ده‌بێ به‌حه‌لالی دابنێن، دیاره ئه‌وه‌ی به‌دوای بکه‌وێ پێی کافر ده‌بێ، ده‌گونجی کابرا مامه‌له‌ بکات به‌پیاو گونا‌ه‌باره، به‌لام

¹ رواه الترمذي: (3095)، وقال الألباني: حسن.

² رواه البيهقي في السنن الكبرى ج: (10)، ص: (198).

پی‌ی کافر نابی، به‌س که به‌ه‌لالی زانی، پی‌ی کافر ده‌بی، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیکی دی له‌و باب‌ه‌تانه...

4- خوی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿...إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (.. حوکم - به‌رنامه‌دانان - ته‌نها هی خوییه، فه‌رمانی کردووه که جگه له‌وی نه‌په‌رستن، ئا ئه‌وه‌یه ئایینی راست و دروست، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نایزان)، ئه‌م قسه‌یه قسه‌ی (یوسف) ه (علیه السلام) که له‌گه‌ل دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌یدا وتووێژی ده‌کرد.

له‌م ده‌قانه‌وه زۆر به‌پوونی ده‌زانری که هه‌رکه‌سیک بۆ وه‌رگرتنی یاساو ده‌ستوو‌ره‌کانی ژیان و گوزه‌رانی تاک و کومه‌ل، له‌هه‌موو بواره‌کانی: کومه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسیی و فه‌ره‌ه‌نگیی و ئه‌خلاقیی و... هت‌دا، پوو له‌غه‌یری خوی به‌رزو مه‌زن بکات و پرس به‌غه‌یری ئیسلام بکات، ئه‌وه هاوبه‌شی بۆ خوی بی‌هاوه‌ل و تاک (جل جلاله) بپیارداوه، خوی له‌جوغزی ئیمان و ئیسلام وه‌ده‌رناوه!

پیکه‌ینه‌ری سییه‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ناو و سیفه‌ته‌کانیدا (توحید الله فی أسمائه وصفاته):

مه‌به‌ستیش له‌م جو‌ره خوا به‌یه‌کگرتنه، ئه‌وه‌یه که له‌م چه‌ند خاله‌دا زۆر به‌کورتیی و گوشراویی ده‌یخه‌ینه‌پوو:

¹ یوسف: ۴۰

(1) خَوای بئی وینّه و بئی هاوڤل (جل جلاله) خاوه‌نی ناوهره چاک و سیفه‌ته ههره به‌رزه‌کانه، که تاییه‌تن به زاتی بئی وینّه‌یه‌وه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا﴾⁽¹⁾ واته: (وه خوا ناوی ههره چاکی هه‌یه، ده‌جا ههر به‌وان لی‌ی بی‌پارینه‌وه...).

¹ الأعراف: ١٨٠

به‌کاره‌ینابێ، ئیمه‌ش به‌بێ هیچ ده‌ستکارییه‌ك ئه‌و ناو و سیفه‌ته‌ بۆ خوای به‌رزو مه‌زن به‌کاربێنین، هه‌ر شتێك خوای به‌رزو مه‌زن له‌ خۆی، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ له‌ خوای بێ هاوتا (جل جلاله‌)ی دوورخستبێته‌وه‌، ئیمه‌ش ئه‌و ناو و سیفه‌ته‌ له‌ خوای به‌رزو مه‌زن دووربخه‌ینه‌وه‌، جا زاناو پیشه‌وايانمان ئه‌و واتایه‌یان به‌ چه‌ندان شیوه‌ ده‌ربریوه‌ که له‌ نێوه‌ پۆکدا هه‌ر یه‌کن.

به‌لام لێره‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنه‌گ هه‌یه‌ ده‌بێ زۆر لێی وریابین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که خوای به‌رزو مه‌زن به‌ زات و سیفه‌تییه‌وه‌، وه‌ك فه‌رموویه‌تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾⁽¹⁾ واته‌: (... هه‌یچ شتێك وێنه‌ی وی نییه‌ ...)، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾⁽²⁾ واته‌: (- خوا - داهاتوو و رابردوویان ده‌زانێ، به‌لام زانیاری ئه‌وان ده‌وره‌ی خوا نادا)، نافه‌رموێ: خوای به‌رزو مه‌زن نازانن، ده‌فه‌رموێ ده‌وره‌ی خوای به‌رزو مه‌زن نادا، به‌لێ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌، نابێ هه‌یچ که‌س به‌ته‌مای ئه‌وه‌بێ که له‌ حه‌قیقه‌ت و چۆنیه‌تی ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن تیبگا، هه‌ر بۆیه‌ش کاتێك له‌باره‌ی مانا و چۆنیه‌تی: ﴿... ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾⁽³⁾ په‌رسیار له‌ ئیمام مالیک کراوه - په‌حمه‌تی خوای لێبێ -، گوته‌ویه‌تی: (الْإِسْتَوَاءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفُ مَجْهُولٌ وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ) شرح العقيدة الطحاوية، ص: (76)،

¹ الشوری: 11

² طه: 110

³ الأعراف: 54

واته: (به‌رزبونه‌وه‌ی خوا - بۆ سه‌ر عه‌رش - زانراوه، به‌لام چۆنیه‌تییه‌که‌ی نه‌زانراوه^(١))، برپوا پێ هینانیشی فه‌رزه، پرسیار له‌باره‌وه کردنیشی داهینراوه).

جا بۆیه زاناو پێشه‌وايانمان - ره‌زاو ره‌حمه‌تی خوايان لێبێ - له‌ باره‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانی خواوه (جل جلاله)، ئه‌م بنچینه‌یه‌یان داناوه، گوتویانه: (إِثْبَاتٌ مِنْ غَيْرِ تَشْبِيهِ، تَنْزِيَهُ مِنْ غَيْرِ تَعْطِيلٍ وَلَا تَأْوِيلٍ)، واته: (ناو و سیفه‌ته‌کان بۆ خوا ده‌چه‌سپینین، به‌بێ پێچوواندن به‌ ناو و سیفه‌تی دروستکراوه‌کان، وه‌ خوا و سیفه‌ته‌کانی به‌ پاک ده‌گرین له‌ پێچوواندن به‌ دروستکراوه‌کان، به‌لام به‌ بیانووی به‌پاک‌گرتنی خواوه، ناو و سیفه‌ته‌کانی لێدانارین، به‌ ته‌ئویلی بیجیش له‌ مانا و حه‌قیقه‌تیان خالیان ناکه‌ینه‌وه)، خوای به‌رزو مه‌زن چ ناو و سیفه‌تیکی بۆخۆی به‌کارهیناوه، ئیمه‌ش ئه‌و ناو و سیفه‌تانه‌ی بۆ به‌کار دینین، به‌لام ناچین چۆنیه‌تییه‌که‌یان بریار ده‌ین، یاخود به‌جۆریک ته‌ئویلیان بکه‌ین که‌ له‌ نیوه‌پۆکی خۆیان خالیان بکه‌ینه‌وه.

1) بۆچی؟ چونکه چۆنیه‌تی سیفه‌ته‌کانی خوا (جل جلاله) بۆ ئیمه زانراوین، ئیمه نازانین قودره‌تی خوا (جل جلاله) چۆنه؟ نازانین بینینی خوا (جل جلاله) چۆنه؟ نازانین فه‌رمایشترکردنی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) چۆنه؟ سیفه‌ته‌کانی خوا (جل جلاله) هه‌یچیان بۆ ئیمه زانراوین به‌و شیوه‌یه‌ی که ئیمه بۆ خۆمان به‌کاری دینین.

بواری سییه‌م: خواپه‌رستی ساغ و پاک:

نه‌میش سییه‌مین بواری تیدا په‌روه‌ده و ته‌زکیه‌بوون و پیگه‌یشتنی تاکه‌کانی کومه‌لی ئیسلامیه.

که ده‌لین تاکه‌کانی کومه‌لی ئیسلامی، واته به سه‌ری و خواریه. له‌پاستیدا خواپه‌رستی (العبادة) و به‌ندایه‌تی بو خوا کردن (العبودية لله)، به‌ره‌می سروشتی و راسته‌وخوی ئیمان و عه‌قیده‌ی راست و دامه‌زراوه، بویه‌ش گوتوو‌مانه: خواپه‌رستی ساغ و پاک (العبادة السليمة والخالصة)، چونکه خواپه‌رستی به‌ی ئه‌و دوو مه‌رج و سیفه‌ته، وه‌رناگیر، خاوه‌نه‌که‌ی په‌نج به‌خه‌ساره، دیاره مه‌به‌ستیشمان له (ساغبوون) ئه‌وه‌یه که عیاده‌ته‌که ساغ سه‌لامه‌ت بی له‌وه‌ی که پیچه‌وانه‌ی شهرعی تیدا‌بی، مه‌به‌ستیشمان له (پاکبوون) ئه‌وه‌یه که عیاده‌ته‌که پاک و چاک بی، خلته و خالی شیرک و ریای تیکه‌ل نه‌بووبی، ره‌حه‌تی خواش له (فُضِيلُ بْنُ عِيَّاضٍ) بی که له ته‌فسیری وشه‌ی: (أَحْسَنُ عَمَلًا) دا که له ئایه‌تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ (٢) الملك، هاتوه، گوتوو‌یه‌تی: (أي أخلصه وأصوبه)، واته: (به مانای کرده‌وه‌که پاکترین و راستترین بی) پاک: واته شیرک و ریای تیکه‌ل نه‌بووبی، راست: واته به‌پیی شهرع بی، بو خوی به‌رزو مه‌زن بی و به‌پیی شهرعی خوی به‌رزو مه‌زن بی.

له‌باره‌ی خواپه‌رستییه‌وه، پیویسته ئاگاداری دوو شتی گرنگ بین:

یه‌که‌م: وشه‌ی خواپه‌رستی (العبادة) به دوو چه‌مک و اتا به‌کاردی:

1) واته: خوا (جل جلاله) - ئه‌و که سه‌یه که مردن و ژیا‌نی گپراوه، تا‌کو تا‌قیتان بکاته‌وه داخو کامه‌تان کرده‌وه‌ی چاک‌تره، وه خوا زالی لی‌بورده‌یه.

1/ مانای وشه که له زماندا بریتیه له: ئه وپه پى به گه وره گرتن و ئه وپه پى خوشویستن و ئه وپه پى سام لی کردن و شهرم لی کردن و لی ترسان و، ئه وپه پى گه ردنکه چى بۆ خوى بى وینه و پاک و تاک، که دیاره به پى ئه م پیناسه یه، وشه ی خواپه رستى وهك وشه ی مسولمانه تی و دیندارى، هه رچى جموجۆل و چالاکی و کرده و ده ی چاکى ئینسانى مسولمان و کۆمهالى مسولمانه، به په نهان و ئاشکراوه، هه مووی ده گریته وه و هه چى لى نابویرى، چونکه ئه وپه پى به گه وره گرتنى خوى به رزو مه زن ئه وه یه که تۆ به کرده وه بیسه لمینى که خوى به رزو مه زن ت له هه موو که سو هه موو شتیک لا گه وره تره، هه روه ها ئه وپه پى خوشویستن خوى به رزو مه زن و لی ترسانى به هه مان شیوه، کاتیک خوى به رزو مه زن ت له هه موو که سو هه موو شتیک له لا خوشه ویسترو سام لی کراوتره، که فه رمانى خوى به رزو مه زن پيش هه موو شتیک به ی، وه کاتیک ده یسه لمینى که ئه وپه پى گه ردنکه چیت بۆ خوى به رزو مه زن هه یه، که هه رچى فه رمانه کانى خواپه (جل جلاله) به پى توانا جیه جیيان بکه ی، ئه مه ش مانای وایه خواپه رستى هه موو جموجۆل و چالاکیه کان ده گریته وه.

2/ مانای تایبه تی و زاراوه یى و عورفى (ته) وشه ی (العباده)، بریتیه له و دروشم و کرده وانه ی که زیاتر په یوه ندىيان به نیوانى خوى به رزو مه زن و به نده وه هه یه، له زاراوى شه ردا به خواپه رستیه پروته کان (العبادات المحضة) ناسراون، وهك: نوێژو رۆژوو و زه کات و هه چ و عومره و پارانه وه و زیکرو قوربانى سه ربپین و نه زرو ... هتد.

1/ واته: زانایان دواى ئه و مانایه ی دووه میان بۆ وشه ی (العباده) داناوه، وهك زاراوه (مصطلح) یكى خویان.

به‌لام پێویسته بزانی که له قورئاندا وشه‌ی (عبادة) ته‌نها به‌یه‌ک مانا به‌کارهاتوه، ئه‌ویش هه‌ر مانای یه‌که‌م له‌کتیبه‌ شهرعییه‌کان (کتب الفقه) دا، زانایانی شهرعزان وشه‌ی (عبادة) یان زیاتر به‌مانای دووه‌می به‌کارهیناوه.

دووه‌م: زاناو پێشه‌وايانی ئیسلام له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌ده‌نگن که له‌بواری عیباده‌ته‌کاندا هیچ که‌س بۆی نییه‌ به‌ده‌ر له‌و جو‌رو چۆنیه‌تییه‌ی که‌ شهریه‌ت دیاریکردوه، خواپه‌رستی ئه‌نجام بدا، به‌پێچه‌وانه‌ی بابه‌تی هه‌لسوکه‌وته‌کان (موضوع المعاملات) ه‌وه، که‌ گرنگ له‌واندا نی‌وه‌پۆک هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی شهرعییه‌و ئینسان ناچار نه‌کراوه له‌یه‌ک جو‌غزو چوارچێوه‌ی دیاریکراودا مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکات.

زانای ناودار ابن تیمیه - ره‌حه‌مه‌تی خ‌وای لای - له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی (ه):
(إِنَّ الْأَصْلَ فِي الْعِبَادَاتِ التَّوْقِيفُ، فَلَا يُشْرَعُ مِنْهَا إِلَّا مَا شَرَعَهُ اللَّهُ ... وَالْعَادَاتُ الْأَصْلُ فِيهَا الْعَفْوُ، فَلَا يُحْظَرُ مِنْهَا إِلَّا مَا حَرَّمَهُ)، واته‌: (بناغه له‌ خواپه‌رستییه‌کاندا وه‌ستێرانه، هیچ که‌س بۆی نییه‌ له‌خۆیه‌وه‌ جو‌ره‌ خواپه‌رستییه‌ک دابه‌ینێ ... به‌لام ئه‌سل له‌ مامه‌له‌و هه‌لسوکه‌وته‌کاندا رێگا پێدرانه، مه‌گه‌ر شتێک ده‌قیکی شهریه‌ت قه‌ده‌غه‌ی کردبێ).

هه‌ربۆیه‌ش مه‌سه‌له‌ی شت داهینان له‌ ئاییندا (الإبتداع في الدين) به‌ پای زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانایان - ئه‌گه‌ر نه‌لێن هه‌موویان -، تاییه‌ته به‌ هه‌ردووک بواری عه‌قیده‌و عیباده‌ته‌وه، چونکه‌ ئه‌و دوو بواره له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که‌ عه‌قل له‌ قه‌ره‌یان نایه‌تو له‌ سه‌رووی تواناو برپستییه‌وه‌ن، خ‌وای کاربه‌جێ به‌

(1) القواعد النورانية الفقهية، ص: (112)، دیاره زانایانی دیکه‌ش هه‌ر له‌وباره‌یه‌وه‌ قسه‌یان کردوه، به‌لام قسه‌که‌ی ئه‌ومان به‌ نمونه‌ هیناوه‌ته‌وه.

ته‌واویی نوخته‌ی تیدا خستونه‌ته سه‌ر پیتان و هیچی تیدا به‌جینه‌هیشتون بۆ عه‌قل و (إجتهد) ئینسان، له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌ر شتێك زیاد بکه‌ی له‌و دوو بواره‌دا، زیاده‌یه، چونکه‌ هیچ نه‌ماوه‌ خوای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ بوا‌ری عه‌قیده‌و عیباده‌تدا نه‌یانفه‌رمووی، له‌پاستیدا عه‌قیده‌ بریتیه‌ له‌ هه‌لسوکه‌وتی عه‌قل و دل له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله‌)، زاتی خوای به‌رزو مه‌زن، سیفه‌ته‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن، ناوه‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن، فریشته‌کانی خوا، کتیه‌کانی خوا، پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)، دیداری خوای به‌رزو مه‌زن له‌ رۆژی دوایدا، سزاو پاداشتی خوای به‌رزو مه‌زن، به‌هه‌شت و دۆزه‌خی خوای به‌رزو مه‌زن، که‌ ده‌بی ئیمان‌ت پیا‌ن هه‌بێ، دیا‌ره‌ ئه‌وانه‌ش پاستیا‌ن (حقائق)ی نه‌گۆرن.

عیباده‌ت بریتیه‌ له‌ هه‌لسوکه‌وتی کرده‌یی له‌گه‌ل خوای به‌رزو مه‌زن، پاسته‌وخۆ له‌گه‌ل خوای به‌رزو مه‌زن چۆن هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ی؟ یادێ ده‌که‌ی، لی‌ی ده‌پارپیه‌وه‌، پشتی پێ ده‌به‌ستی، خۆشده‌وێ، لی‌ی ده‌ترسی، شه‌رمی لی‌ ده‌که‌ی، سه‌جده‌ی بۆ ده‌به‌ی، رکووعی بۆ ده‌به‌ی، قوربانی بۆ سه‌رده‌بری، سویندی پێ ده‌خۆی، نوێژی بۆ ده‌که‌ی، رۆژوی بۆ ده‌گری، زه‌کاتی بۆ ده‌ده‌ی، هه‌جی بۆ ده‌که‌ی ... هتد، ئینجا دیا‌ره‌ هه‌لسوکه‌وتیش له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله‌)، به‌س خوای به‌رزو مه‌زن ده‌زانێ ده‌بی چۆن بێ؟ تۆ له‌خۆته‌وه‌ بۆت نییه‌ بلایی: من بۆخۆم به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله‌) ده‌که‌م!

عه‌قیده‌و عیباده‌ت له‌پاستیدا بوا‌ری (إجتهد)یا‌ن تیدا نییه‌، مه‌گه‌ر له‌ چۆنیه‌تی خستنه‌پوویاندا، به‌ پیچه‌وانه‌ی بواره‌کانی سیاسه‌ت و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و جه‌نگ و ئاشتی و په‌یوه‌ندییه‌کان و چی و چیه‌یه‌وه‌، که‌ خوای

کاربه جی بوشایی زوری تیدا به جیهیشتون، بوارو دهره تیکی زوری بۆ ئیجتیهادی عه قلّ فراهه م هیناوه، چونکه عه قیده و عبادت گۆرانیان به سهردا نایه، به لام بوارو هه لسوکه و ته کان و عاده ته کان گۆرانیان به سهردا دی و پیویسته کۆشش (إجتهد) ی تازه شیان بۆ بکری.

که واته: هیچ بیانوو و پاساویک نییه بۆ دهستکاریکردنی چه مک و واتای فهرمووده ی پیغه مبهری خوا ﷺ که فهرموویه تی: (... فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَإِنْ كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)⁽¹⁾ واته: (... دهجا ریباری من و ریباری جینشینه سهرراسته رینمایی کراوه کانم بگرن، خرینان^(ه) له سهر رۆبگرن، وه خۆتان له شته پهیدا کراوه کان - له ئاییندا - بپاریزن، چونکه بیگومان هه موو پهیدا کراویک داهینراوه، هه موو داهینراویکیش گومراییه).

به لای، هیچ پاساویک نییه که بلّین: بیدعت دوو به شه، چاک و خراب (البدعة بدعتان: حسنة و سيئة)، مادام پیغه مبهری خوا ﷺ به راشکاوایی مه سه له که ی برپوه ته وه و ئیمه بۆمان نییه بلّین: نا.

ئینجا له راستیدا سهرجه م ئه و نمونانه ی که هه ندیک له زانایانی پایه به رزی نیسلام، وه ک: (النووي، العز بن عبدالسلام، ابن حجر الهيتمي، ابن حجر العسقلاني ... هند) - خوا لیان خۆش بی - به به لگه ی ئه وه دهیان هیننه وه که گوايه بیدعت چاک و خراپی هه یه، یان پینچ حوکمه شهرعییه کان (الأحكام

¹ رواه أبو داود: (4607) واللفظ له، والترمذي: (2676)، وابن ماجه: (42)، عن العرياض بن سارية، قال

الترمذي: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح.

(2) خرینان: که کۆی (خرینه) یه، ددانه کانی پشته وهن.

الشرعية الخمسة) یان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپین، به‌لێ سه‌رجه‌م ئه‌و نموونانه، ئه‌گه‌ر باش سه‌رنج بدریڤ، ئه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێ که:

أ/ یان وه‌ک نوێژی ته‌پراویحی به‌ کۆمه‌ل کاتیك عومه‌ری کوپی خه‌تتاب - خوا لێی پازی بێ - وشه‌ی (نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ) ^(١) بۆ به‌کارهێناوه، وه‌ک له (صحیح البخاری) دا هاتوه، مه‌به‌ستی بیدعه‌تی زمانه‌وانی (البدعة اللغوية) یه، وه‌ک لیکۆله‌ره‌وانی رۆچوو گوتوو یانه، واته: ئه‌و له‌ پووی زمانه‌وانیه‌وه‌ نوێژی ته‌پراویحی به‌ بیدعه‌ت داناوه، نه‌ک له‌ پووی شه‌رعییه‌وه‌، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ سێ شه‌وان له‌سه‌ریه‌ک نوێژی ته‌پراویحی به‌ کۆمه‌ل کرد، شه‌وی چواره‌م نه‌هاته‌ده‌ری بۆ ئه‌وه‌ی مسوڵمانان نوێژه‌که‌ی به‌ کۆمه‌ل له‌گه‌لدا بکه‌ن، دوا‌یی فه‌رمووی: (ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو که له‌سه‌رتان فه‌پز بکړئ)، مانای وایه ئه‌سله‌که‌ی سوننه‌ت بووه، دوا‌یی له‌ سه‌رده‌می ئیمام عومه‌ردا - خوا لێی پازی بێ - خو له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌حی نایه‌ته‌خوار، تا بلی: نوێژی ته‌پراویح په‌نگه‌ له‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ فه‌پز بکړئ! له‌به‌رئه‌وه‌ گوتی: بۆچی ئه‌و خه‌لکه‌ به‌ په‌راگنده‌یی نوێژی ته‌پراویح بکه‌ن؟ با له‌سه‌ر ئیمامیک کۆیان بکه‌مه‌وه، که‌واته: ئه‌سله‌که‌ی سوننه‌ت بووه، به‌لام ماوه‌یه‌ک وازی لیه‌په‌نراوه له‌ ترسی فه‌پزکران و دوا‌یی عومه‌ر - خوا لێی پازی بێ - بردوویه‌تی‌یه‌وه‌ سه‌ر ئه‌سله‌که‌ی خو، وه‌ که‌ دوا‌یی گوتوویه‌تی: (نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)، واته

(1) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ أَنَّهُ قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه لَيْلَةَ فِي رَمَضَانَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَإِذَا النَّاسُ أَوْزَاعٌ مُتَفَرِّقُونَ يُصَلِّي الرَّجُلُ لِنَفْسِهِ، وَيُصَلِّي الرَّجُلُ فَيُصَلِّي بِصَلَاتِهِ الرَّفِطُ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي أَرَى لَوْ جُمِعَتْ هَؤُلَاءِ عَلَى قَائِدٍ وَاحِدٍ لَكَانَ أَمْتَلُ، ثُمَّ عَزَمَ فَجَمَعَهُمْ عَلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ، ثُمَّ خَرَجْتُ مَعَهُ لَيْلَةَ أُخْرَى وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةٍ قَارِنِهِمْ. قَالَ عُمَرُ: نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ، وَالَّتِي يَنَامُونَ عَنْهَا أَفْضَلُ مِنَ الَّتِي يَقُومُونَ - يُرِيدُ آخِرَ اللَّيْلِ - وَكَانَ النَّاسُ يَقُومُونَ أَوَّلَهُ) رواه البخاري: (2010).

شتیکێ تازهمان ئیستا داهیناوه، واته ئیستا په‌یدامانکردۆته‌وه، ئه‌گه‌رنا له ئه‌سلدا خۆی هه‌بووه،

ب/ یان هیچ په‌یوه‌ندیان به‌ هیچ کام له‌ عه‌قیده‌و عیباده‌ته‌وه‌ نیه‌و، هه‌ر له‌ جوغزو بازنه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کان (المعاملات)دان، یه‌کێک له‌ بنه‌مایه‌کانی (الإجماع) و (القياس) و (المصالح المرسله) و (الإستصحاب) پشتگیریان ده‌کهن و ده‌یانگرنه‌ خۆیان، بۆ وێنه: کۆکردنه‌وه‌ی قورپان له‌نیۆ دوو به‌رگی (مصحف)یکدا و، نووسینه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی سوننه‌ت و، داهینانی زانیارییه‌ شه‌رعیه‌کان (علوم القرآن، علوم الحديث، علم التجويد، علم أصول الفقه، الفقه، التأريخ ...) (تی) و، ... هتد.

وه ئه‌سلێش له‌ بواری هه‌لسوکه‌وته‌کاندا، ده‌ست کراوه‌یی‌یه‌و، چ شتیک مسوڵمانان بۆ خۆیانی به‌ باش ده‌زانن، ده‌توانن دایبھێنن و په‌یدای بکه‌ن.

بواری چواره‌م: ره‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سه‌ند:

ئه‌میش چواره‌مین بواری گرنگی تیدا په‌روه‌رده‌بوونی ئه‌ندامانی وردو درشتی کومه‌لی ئیسلامیه‌.

له‌پاستیدا وه‌ک چۆن عیباده‌ت به‌ره‌می عه‌قیده‌یه‌، ره‌وشتی جوانیش به‌ره‌می عیباده‌ته‌.

که‌واته: مرقۆی مسوڵمان به‌ ئه‌ندازه‌ی پاستیی و دامه‌زراوی ئیمانکه‌ی، خۆی به‌رزو مه‌زن ده‌په‌رستێ و به‌ندایه‌تی پاسته‌قینه‌ بۆ خوا ﷻ ئه‌نجام

1) ئه‌و زانیاریانه‌ هه‌موویان په‌یداکراون، ئایا ئه‌وانه‌ ده‌چنه‌ خانه‌ی (بی‌دعه‌ت) ده‌وه؟ نه‌خێر، چونکه‌ هه‌مووی یان به‌ کۆده‌نگی زانیان بووه، یان ئه‌وه‌تا له‌ بازنه‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ به‌ره‌لدایه‌کان (المصالح المرسله)دان، ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییانه‌ی که‌ نه‌خراونه‌ته‌ بازنه‌یه‌کی داخراوه‌وه‌.

ده‌دات، هه‌روه‌ها له قه‌ده‌ر خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردنه‌که‌ی، پوو له په‌وشت و خوی به‌رزو جوان و ئه‌ده‌بو ئاکاری په‌سند ده‌کات، خو و خده‌و نه‌رینه‌ دزیو به‌د، سیفه‌ت و په‌فتاره‌ نزم و په‌سته‌کانیش له‌خوی داده‌پنێ و تووڕ ده‌دا!

خوای به‌خشه‌رو دادگر له‌وباره‌یه‌وه‌ فەرموویه‌تی: ﴿الَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُوِّقِيَ أَكْلُهَا كُلَّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾﴾⁽¹⁾ واته: (ئایا سه‌رنج ناده‌ی! چۆن خوا وینه‌یه‌کی هیناوه‌ته‌وه: وشه‌یه‌کی چاک و پاک وه‌ک دره‌ختی‌کی چاک و پاک وایه، بنکه‌که‌ی چه‌سپاوه، لقو پۆپی به‌رز هه‌لچوون، هه‌میشه به‌ مۆله‌تی خاوه‌نه‌که‌ی به‌رو میوه‌ ده‌رده‌کات، وه‌ خوا وینان بۆ خه‌لکی ده‌هینینه‌وه، به‌لکو په‌ند وه‌ریگرن).

وه‌ک ئیبنو عه‌بباس گوتویه‌تی⁽²⁾: مه‌به‌ست له وشه‌ی پاک و چاک (کلمه‌ طیبه‌) وشه‌ی خوا به‌یه‌کگرتن (کلمه‌ التوحید) ه، که (لا إله إلا الله) یه، ئینجا وه‌ک چۆن دره‌خته به‌پیت و پی‌زو به‌ره‌مداره‌که، له سێ به‌شان پیکدی: په‌گو قه‌دو لقو گه‌لا، به‌رو میوه، ئیمان و خوا به‌یه‌کگرتنیش به‌ هه‌مان شیوه، عه‌قیده‌و هه‌ست و نه‌ستی‌کی نیو عه‌قل و دل، که ئه‌مه پۆلی په‌گو ریشه‌ بۆ دینداریی ده‌بینی، پاشان خواپه‌رستی و تاعه‌ت و کرده‌وه‌ی باشه، که ئه‌ویش ده‌وری

¹ إبراهيم.

⁽²⁾ بروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (701)، که ده‌قی ده‌سته‌واژه‌که به‌م شیوه‌یه: (شهادة أن لا إله إلا الله).

قه دو لقو پۆپو گه لا ده بینئ، وه له کۆتاییدا به رو میوه و به ره می سیفه ته په سنده کان (الفضائل) و ئاکارو په وشته به رزو جوانه کانه.

له کۆتایی شهرح و روونکردنه وهی ئەم بنه مایه ی دووه مدا ده لێم:

وهك چۆن هیچ کومه لایه نیکی ئیسلامی به بی به رنامه و رییازیکی راست و پوون ناگاته هیچ ئەجامیك، به هه مان شیوه ش هه ر کومه لایك تاکه کانی خو ی چاك په روه رده نه کردبئ و پینه گه یان دبئ، دیسان ناتوانئ له مهیدانی گۆرانیکاری و چاکسازی و پاکسازی کومه لگا و وه رچه رخانیدا هیچ به هیچ بکات.

بوارو لایه نه بنه پره تی و سه ره کییه کانی په روه رده بوون و پیگه یشتنی هه ر کومه له مسو لمانی کیش، ئەو چوارهن که ئیمه له م بنه مایه دا خستمان نه پروو تیشکمان خسته سهریان، بۆیه له سه ر هه ر کومه لایکی ئیسلامی پیویسته که به جیددی و ئەهمیه ت پیدانه وه، بروانیته په روه رده کردن و ته زکیه ی ئەندامه کانی له و چوار مهیدان و بواره دا، ئەگه ر بیهو ئی ئەندام و دوست و لایه نگرانی هه م له دنیا دا هیژو پیژو به ره مه میکیان هه بی، هه م بۆ قیامه تی شتیکیان بۆ لای خوا ی به رزو مه زن و گۆرپه پانی حیساب و کیتاب پیبئ.

بڼه‌ماي سييهم

**پابه‌ندي هه‌موو لايه‌ك به شه‌رعه‌وه و
گيرانه‌وه‌ي راجيايي‌ه‌كان بو ته‌رازووي
شه‌ريعت**

بنه‌مای سییه‌م

پابه‌ندی هه‌موو لایه‌ک به شه‌عه‌وه‌و گیرانه‌وه‌ی راجیاییه‌کان بۆ ته‌رازووی شه‌ریعه‌ت:

پابه‌ندی (إلتزام)ی هه‌موو لایه‌ک، قیاده پێش قاعیده، به شه‌عه‌وه، که مه‌به‌ستمان پێی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و ئه‌و بنچینه (قاعده) و یاسا (حکم) شه‌رعییانه‌یه که له‌لایه‌ن زاناو پێشه‌وایانی په‌سه‌نه‌وه هه‌له‌ینجراون و هه‌لده‌هینجری‌ن، وه گیرانه‌وه‌ی هه‌ر مه‌سه‌له‌و بابه‌تیکی مشتومر هه‌لگر بۆ ته‌رازووی قورئان و سوننه‌ت و ساغکردنه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیانه، وه‌ک خوای دادگه‌ر (جل جلاله) فره‌موویه‌تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ النساء، واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمانتان هه‌یه! فره‌مانبه‌ری خوا بکه‌ن، وه فره‌مانبه‌ری پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، وه هی کاربه‌ده‌ستانێک که له‌خۆتان، جا هه‌رکات له‌سه‌ر شتی که‌وتنه‌ ناکوکیی یه‌وه‌و مشتومرتان بوو، بیگیرنه‌وه‌ بۆ لای خوا (جل جلاله) و پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌گه‌ر ئێوه‌ بپرواتان به‌ خواو روژی دوا‌یی هه‌بی، ئا ئه‌وه‌ بۆ ئێوه‌ چاکتره‌و، سه‌ره‌نجامیشی خیرتره‌).

هه‌لبه‌ته‌ مه‌رجیش نیه‌ که هه‌میشه‌ مه‌سه‌له‌و بابه‌ته‌ راجیایی هه‌لگره‌کان، به‌ شیوه‌یه‌ک یه‌کلایی بکری‌نه‌وه‌ که یه‌کده‌نگی (إجماع)یان له‌سه‌ر دروست بێ. به‌لام بیگومان که‌مینه‌ و پیرای ریز لیگی‌رانی رایه‌ جیاوازه‌که‌ی، پابه‌ندی رای زۆرینه‌ ده‌بی، له‌ بواری کردارو جیبه‌جی کردندا.

روونکردنه‌وه

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەم بنه‌مایه‌ی سییه‌م ئایه‌تی ژماره (59)ی سووره‌تی (النساء)ی کراوه‌ته به‌لگه‌و پالپشت، به‌چاکی ده‌زانم له‌چه‌ند خالێکدا چه‌ند سه‌رنجیکی خیرا له‌م ئایه‌ته به‌پێژه بده‌ین، به‌رله‌وه‌ی بچینه‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئەم بنه‌مایه‌ی سییه‌م:

یه‌ک: خوای کاربه‌جی (جل جلاله) بۆ (الله) و (الرسول) وشه‌ی (أَطِيعُوا)ی هیناوه، به‌لام بۆ (أُولِي الْأَمْرِ) نه‌یهیناوه، ئه‌وه‌ش لی‌ی ده‌فامریت‌ه‌وه‌ که‌ فه‌رمانبه‌ریی کردنی مسوڵمانان بۆ خوای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، که‌ له‌ پابه‌ندیان بۆ قورئان و سوننه‌تدا خۆی ده‌نویستی، به‌ موته‌لقی فه‌رزه‌و هیچ مه‌رجی تیدا نییه، بۆ هه‌ر که‌سێک که‌ خۆی به‌ بروادار (مؤمن) بزانی! به‌لام فه‌رمانبه‌ریی مسوڵمانان بۆ حوکم‌پان و کاربه‌ده‌ستانیان موته‌لق نییه‌و، مه‌رجدار (مشروط)ه‌و مه‌رجه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه‌ که‌ نابێ ئه‌و ئه‌رك و فه‌رمانه‌یان له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌تدا ناکۆک و نه‌گونجاو بێ.

دوو: بۆ وشه‌ی (أُولِي الْأَمْرِ) به‌ند (قیدی) له‌ خۆتان (منکم)ی زیادکردووه، تا‌کو بزانی که‌ هه‌ر حوکم‌پان و کاربه‌ده‌ستی، یه‌که‌م: مسوڵمان نه‌بێ، دووه‌م: مسوڵمانان خۆیان دایان نه‌نابێ و ئه‌و کاره‌یان پێ نه‌سپاردبێ، ئه‌وه‌ شه‌رعیه‌تی نییه‌و فه‌رمانبه‌ریی بۆ کرانیشی شه‌رعیی و په‌وا نییه‌.

سێ: بێگومان مه‌به‌ست له‌ پسته‌ی: ﴿قُرْذُوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ گێرانه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ خیلافیی و مشتومپ هه‌لگره‌کانه‌ بۆ لای قورئان و سوننه‌ت.

چوار: پرسته‌ی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئ که هر که سیک ئیمانی به خوای به‌رزو مه‌زنو به روژی دوايي هه‌بئ، ده‌بئ فه‌رمانبه‌ری خوای به‌رزو مه‌زنو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بئ، له‌کاتی کیشمه‌کیش و مشتومریشدا ملکه‌چی حوکمی شه‌ریعت بئ، وه هرکه سیک وانه‌بئ، به بپروا‌دار دانانرئ! ئه‌و پرسته له دواي چی هاتوو؟ له دواي: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ هاتوو.

پینچ: پرسته‌ی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئ که ملکه‌چی مسولمانان بۆ خوای به‌رزو مه‌زنو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، پابه‌ندیان به شه‌ریعت‌ه‌که‌یه‌وه، مایه‌ی هر خیرو خوشی و به‌خته‌وه‌رییه‌کی دنیا‌یانه‌و، تاکه ری‌ی سه‌ره‌نجام و عاقیبه‌ت خیری دوا‌پوژو قیامه‌تیشیانه!

*** ئیستاش تۆره‌ی پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و ښه‌مایه‌یه له چه‌ند خالکی کورتدا:**

یه‌که‌م: ئیمه که گوتوو مانه پیویسته هه‌موو لایه‌ک به شه‌رعه‌وه پابه‌ندبن، وشه‌ی (الشرع) له زاراوه‌ی زانایانی ئیسلامدا بۆ سئ مانا به‌کار دئ:

أ/ به مانای (فقه) دئ، واته: ئه‌و بیروپراو تیگه‌یشتانه‌ی که زانایانی ئیسلام وه‌ک بۆچوون (إجتها‌د) ی‌ک له‌باره‌ی قورئان و سوننه‌ته‌وه ده‌یانخه‌نه‌پوو.

ب/ به مانای (شریعه) دئ، واته: ئه‌و وه‌حی و په‌یام و به‌رنامه‌یه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن که له قورئان و سوننه‌تدا خۆی ده‌نوینئ.

ج/ به مانای کۆی (الشریعه والفقه) پیکه‌وه دئ، واته که ده‌گوترئ: شه‌رعی ئیسلام، هه‌م ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، هه‌م بیروپراو به‌ره‌م و (إجتها‌د) ی

زانایانیش ده گریته وه، جا ئیمه لیږدها وشه ی (شرع) مان به م مانایه ی سییه می به کارهیناوه، چونکه کومه لایکی مسولمان، یا خود کومه لگایه کی مسولمان، ده وله تیکی ئیسلامی، ناگونجی ته نیا به ده قه کان قورئان و سوننه ته به پړوه بچی، به لکو ده بی زانایان (اجتهاد) بکه ن و یاسا له قورئان و سوننه ته هله بیهنجن، بۆ وینه خوی به رزو مه زن ده فهرموی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾⁽¹⁾ واته: (.... وه کاروباریان له نیو خویاندا به پړاویږه ...)، جا ئه گهر زانایان نه یه ن له و ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾⁽²⁾ یاسا هله نه هینجن، نازانین چونی جیبه جی بکه ی، چۆن ئه و مه شوهر ته له نیو خوماندا جیبه جی بکه ی، میکانیزم و شیوازی سهرده میمانه ی چونه؟ ده بی زانایان ته فسیلی پی بدن.

شایانی باسیشه که ئه وه ی به خودی دین داده نری و پابه ندکه ر (مُلْزِم) ه بۆ هه موو که سو هه موو لایه ک، ته نها (شریعه) ه، که خوی له ئایه ته کان قورئان و ده قه کان سوننه تدا ده نوینی به پی تیگه یشتنی پیشینی چاکمان، به لام تیگه یشتنه کان زانایان و ئه وه ی هله یده هینجن، دیاره که له پوریک و به ره می و ئه زمونی و به رچا وروونییه که بۆ ئیمه، به لام پابه ندکه ر نییه، چونکه به شیک نییه له دین.

دووه م: سه رکردایه تی هه ر کومه لایکی ئیسلامی، به ئه ندازه ی پابه ندی به شه رعه وه، شه رعیه تی هیه، به ئه ندازه و بارته قای

¹ الشوری: ۳۸² الشوری: ۳۸

فه‌رمانبه‌ریشی بۆ خوی به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، مافی فه‌رمانبه‌ری بۆ کرانی به‌سه‌ر ئه‌ندامان و په‌په‌وان و شوینکه‌وتوواییه‌وه هه‌یه⁽¹⁾:

بیگومان ده‌بێ سه‌رکردایه‌تی چاوساگی هه‌ر کومه‌لیکی ئیسلامی هه‌ول بدا به‌رجه‌سته‌که‌ری سه‌رجه‌م ئه‌و به‌ها به‌رزانه (القیم العلیا) و بێ که‌ خه‌لکیان بۆ بانگ ده‌کات، بۆیه بابایه‌کی به‌رپرسو سه‌رکرده له‌ کارو کومه‌لیکی ئیسلامیدا، ده‌بێ نمونه‌ی تیگه‌یشتنی قوول و عه‌قیده‌ی پته‌وو راست و عیباده‌تی ساغو په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سندو ئازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و خۆ به‌که‌مگرتن و ژیانی ساده‌ و دادگه‌ری و راستگویی... هتد بێ، به‌ ته‌ئکید هه‌ر کاتیک قیاده له‌پیش قاعیده‌که‌یه‌وه نه‌بوو بۆ هه‌موو شتیکی باش و په‌سند، ئه‌وه که‌م زۆر پله‌ پله‌ ریزو متمانه‌ی خۆی له‌لای قاعیده‌که‌ی له‌ده‌سته‌دا، وه‌ک گوته‌راوه: (جَعَلْتُكَ إِمَامِي كَيْ تَكُونَ أَمَامِي)، واته: (بۆیه تۆم کردووه‌ته‌ پیشه‌وام که‌ له‌ پیشمه‌وه‌ بێ).

هه‌ربۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ هه‌موو بواریکداو له‌ هه‌موو پروژیکه‌وه چاکترین و نمونه‌یترین سه‌رمه‌شقی هاوه‌له‌ به‌رێزه‌کانی بووه، بۆ هه‌موو چاکه‌یه‌ک له‌ پیشیانیه‌وه بووه، وه‌ک خوی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾⁽²⁾ واته: (له‌ پیغه‌مبه‌ری خوادا سه‌رمه‌شقییه‌کی باش هه‌یه بۆ ئێوه ...). واته له‌ هه‌موو شتیکی باشدا له‌ پیشتانه‌وه‌یه، تۆ هه‌ر شتیکی چاک به‌

(1) وه‌ک خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ (أبو بکر الصديق) - خوا لێی رازی بێ - له‌ یه‌که‌مین وته‌ی پاش هه‌لبژێردانیدا چه‌ند قسه‌یه‌کی به‌ مسوڵمانان فه‌رموو، ئینجا گوته‌ی: (أَطِيعُونِي مَا أَعْطَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَإِنْ عَصَيْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَلَا طَاعَةَ لِي عَلَيْكُمْ) بڕوانه (السيرة النبوية لابن هشام)، ج: (4)، ص: (393)، واته: (به‌قسه‌م بکه‌ن تاكو من به‌قسه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌م، ئه‌گه‌ر سه‌رپێچیم له‌ فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا کرد، مافی فه‌رمانبه‌رییم له‌ سه‌ر ئێوه‌ نیه‌)، واته به‌قسه‌م مه‌که‌ن.

² الأحزاب: ۲۱

زه‌ینتدا دئ، له ژيانی پیغه‌مبەر ﷺ بکوله‌وه، پیغه‌مبیری خوا ﷺ له لوتکه‌یدا بووه و له پیش هاوه‌له به‌رێزه‌کانی بووه، خوی به‌رزو مه‌زن که پیی ده‌فه‌رموی:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾﴾⁽¹⁾ واته: (بلی بیگومان نوێژم و خواپه‌رستیم و ژیانم و مردنم بۆ خوی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانه، هیچ هاوه‌لی نین، وه هه‌ربه‌وه‌ش فه‌رمانم پیکراوه و من له یه‌که‌مین مسوڵمانانم)

جا هه‌رچه‌نده ئه‌وه ئه‌رکی قیاده و به‌رپرسانه، به‌لام دروست نییه و نابێ هیچ که‌سی‌کیش که‌مه‌رخه‌می و که‌موکووپیه‌کانی بابایه‌کی به‌رپرس بکاته بیانوو و پاساوی که‌مه‌رخه‌می و خۆ بواردن، به‌لکو ده‌بێ هه‌ولێ یه‌کدی راستکردنه‌وه و چاکسازی بده‌ن، به‌لام بۆ خراپه یه‌کدی نه‌که‌نه سه‌رمه‌شق.

شتی‌کی مسۆگه‌رو روونیشه که کومه‌لی‌کی ئیسلامی، هه‌تا خۆیان به شه‌رعه‌وه پابه‌ند نه‌که‌ن و شه‌ریعت به‌سه‌ر خۆیاندا پیاده نه‌که‌ن، هه‌رگیز ناتوانن ئه‌و خێرو به‌ره‌که‌ته‌ی که خۆیان لێی بی‌به‌ش (محروم)ن، خه‌لکی دیکه‌ی لێ به‌هره‌مند بکه‌ن!

ئینجا له‌پاستیدا په‌وانترین و پاراوترین زمانی خه‌لک بۆ لای خوا بانگکردن، زمانی کرده‌وه و حاله، هه‌ر گه‌ل و کومه‌لی‌ک له خودی خۆیاندا چاک له‌سه‌ر شه‌رع په‌روه‌رده بووبن و پییه‌وه پابه‌ند بووبن، هه‌ر ئه‌و په‌روه‌رده و ته‌زکیه بوون و ملکه‌چ بوونه‌یان بۆ شه‌رع، چاکترین شی‌وازی بانگه‌وازی خه‌لکه بۆ مسوڵمانه‌تی و دینداری، پیشینانیش جوانیان گوتوه‌وه: (عَمَلُ رَجُلٍ فِي أَلْفِ رَجُلٍ، أُبْلَغُ مِنْ قَوْلِ

أَلْفِ رَجُلٍ فِي رَجُلٍ، واته: (کرده‌وه‌ی پیاویک له هه‌زار پیاودا، کاریگه‌ری زیاتره له قسه‌ی هه‌زار پیاو له پیاویکدا).

سییه‌م: ئه‌وه که خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِنْ نَزَعْنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ لیبی ده‌فامریت‌ه‌وه که کی‌شه و تی‌کگیران له‌نیو مسو‌لماناندا هه‌رده‌بی:

واته: نابئ ئیمه خه‌یا‌لییانه بیر‌که‌ینه‌وه و بلّین: جا چۆن ده‌بی مسو‌لمانان غه‌یبه‌تی یه‌کدی بکه‌ن؟ چۆن ده‌بی مسو‌لمانان کی‌شه‌یان هه‌بی و تی‌کگیرین؟ ئیمه به‌شه‌رین، به‌شه‌ر که موکووپیان هه‌ر ده‌بی، چ له‌نیو خودی قیاده‌دا، چ له‌نیوان قیاده‌و خه‌لکداو، تی‌کگیران و مشتومر ده‌بی، به‌لام خوای به‌رزو مه‌زن شیوازی چاره‌سه‌رکردنی کی‌شه و گرفته‌کانیشی پیشانداوین، که بریتییه له گه‌رانه‌وه بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت: ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾، یان وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا اخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾⁽¹⁾ واته: (وه هه‌ر شتیک تییدا که‌وتنه راجیایی - إختلاف - یه‌وه، ئه‌وه حوکم و بریار له‌باره‌یه‌وه بۆ‌لای خوایه، ئا ئه‌و خوایه‌تان په‌روه‌ردگارمه، پشت به‌وی ده‌به‌ستم و بۆ‌لای ویش ده‌گه‌ریمه‌وه).

دیاره مسو‌لمانانیش - به‌تایبه‌ت کومه‌لیک که ده‌یان‌ه‌وی ئیسلامه‌تی بی‌وژتینه‌وه - ده‌بی له‌کاتی وتووێژ و مشتومریاندا، بۆ ساغکردنه‌وه و یه‌کلایکردنه‌وه‌ی باب‌ه‌ته راجیایی (إختلاف) هه‌لگره‌کان، خۆیان به‌وپه‌ری سینگ فراوانیی و لی‌بورده‌یی و ئه‌ده‌ب به‌رزیی و هه‌ق‌خوازی برا‌زینه‌وه، بی‌جگه له گه‌یشتن

¹ الشور: ۱۰

به هه‌ق ئامانجیکی دیکه‌یان نه‌بی، ره‌حمه‌تی خواش له‌ ئیمام شافیعی، که له‌وباره‌وه‌ گوتووێه‌تی: (مَا نَاطَرْتُ أَحَدًا إِلَّا وَدِدْتُ لَوْ أَنَّ الْحَقَّ يَظْهَرُ عَلَى يَدَيْهِ)، واته‌: (وتووێژم له‌گه‌ڵ هه‌یج که‌سدا نه‌کردوو، مه‌گه‌ر چه‌زم کردوو که هه‌ق له‌سه‌ر ده‌ستی وی ئاشکرا بێ).

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی سه‌ماحه‌ت و ته‌نها بیروپرای خۆ له‌لا پاست و هه‌ق نه‌بوونه‌وه‌، هه‌ر ئیمام شافیعی - په‌حمه‌تی خوای لی‌بی - گوتووێه‌تی: (رَأَيْتُ صَوَابًا يَحْتَمِلُ الْخَطَأَ، وَرَأَيْتُ غَيْرِي خَطَأً يَحْتَمِلُ الصَّوَابَ)، واته‌: (پرای خۆم پێ پاسته‌، به‌لام ئه‌گه‌ری هه‌له‌شی هه‌یه‌، وه‌ رای به‌رانبه‌رمم پێ هه‌له‌یه‌، به‌لام ده‌گونجی پاستیش بێ)، جی‌ی خۆیه‌تی ئه‌م قسه‌یه‌ به‌ ئاوی زێر بنوسریته‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ که لی‌بوره‌یی په‌یداده‌کات، ئه‌دی چ شتێک ده‌مارگیری په‌یدا ده‌کات؟ ئه‌وه‌ که بلی: پرای خۆم پێ پاسته‌و ئه‌گه‌ری نییه‌ هه‌له‌ بێ، رای به‌رانبه‌ریشم پێ هه‌له‌یه‌و ئه‌گه‌ریشی نییه‌ راست بێ! مانای وایه‌ حه‌ق هه‌مووی له‌سه‌ر تۆ تا‌پۆکراوه‌و ئاوی بی‌نه‌و ده‌ستان بشۆ، که له‌پاستیدا هه‌یج که‌سێک بۆی نییه‌ ئه‌و ئیدی‌عایه‌ بکات، چونکه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (بلی حه‌ق له‌ په‌روه‌ردگاتانه‌وه‌یه‌...)، غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن، ده‌بینی حه‌ق ده‌لی و غه‌یری حه‌قیش ده‌لی، به‌س نییه‌ که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ جاری و بووه‌ قسه‌ی فه‌رموه‌، دوا‌ی که نه‌پێکاوه‌، خوای به‌رزو مه‌زن بۆی پاستکردوو ته‌وه‌؟! ئیدی له‌ دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نابێ هه‌یج که‌س وایه‌ بکاته‌وه‌ که هه‌رچی بلی حه‌ق و ئه‌و پرایانه‌ی که له‌گه‌ڵ رایه‌که‌ی ئه‌و تی‌کده‌گیرێ نا‌حه‌قن، به‌لکو ئینسان ده‌بی بلی: وای بۆ ده‌چم رایه‌که‌م پاست بێ، به‌لام ده‌شگونجی هه‌له‌ بێ، پرای جه‌نابیشته‌ به‌

هه‌له‌ ده‌زانم، به‌لام ده‌شگونجی پاست بی، ئه‌وه له‌ پا (رأی)دا، به‌لام کاتیك
 ئایه‌تیک ته‌فسیر ده‌که‌ین، ده‌لێین: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾⁽¹⁾ واته: (بلی خوا یه‌که)،
 لی‌ره‌دا نابیی بلی: وای تیده‌گه‌م ده‌گونجی وابی، ده‌شگونجی وانه‌بی! ئه‌وه نابیی،
 چونکه ئه‌وه‌ی (قَطْعِي الدَّلَالَة)یه له‌ قورئان و سوننه‌ت و ماناکه‌ی پوونه، ئه‌وه‌ بوا‌ری
 پاجیایی تیدا نییه، بۆ نموونه: خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَحَلَّ اللَّهُ
 الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا...﴾⁽²⁾ واته: (... خوا کپین و فروشتنی حه‌لال کردووه و ریبای
 قه‌ده‌غه‌ کردووه ...) ئه‌وه مه‌جالی پاجیایی تیدا نییه، به‌لکو ئه‌وه ئایه‌ته‌ و ته‌واو،
 ماناکه‌ی ئاشکراو پوونه، به‌لام ئه‌وه‌ی که ماناکه‌ی ئاشکراو پوون نییه، بۆ نموونه
 خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾⁽³⁾ مه‌به‌ست له‌ (لَمَسْتُم)
 ده‌ست لیدانه، یان جیماعه، ئه‌وه دوو واتایان هه‌لده‌گرێ، که‌واته تو بۆت نییه
 بلی هه‌ر ئه‌و مانایه‌ی هه‌یه و ئه‌وی دیکه حه‌تمه‌ن هه‌له‌یه، هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی
 دیکه که ته‌فسیری ئایه‌ته یان لیکدانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌یه، یاخود هه‌چ په‌یوه‌ندی به
 ئایه‌ت و فه‌رمووده‌وه نییه، راو بۆچوونیکی دنیا‌یه، بۆ وینه: (یاسای هاتوچۆ)،
 له‌و بوارانه‌دا ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی چۆنه و کۆ زیاتر به‌لگه‌ی
 به‌ده‌سته‌وه‌یه.

بیگومان پێشینه‌ی چاکیشمان - په‌زاو ره‌حمه‌تی خوایان له‌سه‌ربێ - چاکترین
 پێشپه‌وه‌و سه‌رمه‌شقمانن بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل کێشه‌ و گرفت و مه‌سه‌له
 خه‌لافیه‌کاندا، چاره‌سه‌رکردنیان له‌ که‌ش و هه‌وایه‌کی برایانه و دلسۆزانه‌و، دوور له‌

¹ الإخلاص:² البقرة: ۲۷۵³ النساء: ۴۳

گیانی گرزبوان (تَشَنُّج) و ده‌مارگیری (تَعَصُّب) و خۆپه‌سندی (عُجْب)، به‌لێ، پێویسته‌ خۆمان له‌ م سێ شته‌ بپاریزین:

ئهو دوو قسه‌یه‌ی که له (شافیعی) شمان به‌ نمونه‌ هێنانه‌وه - په‌حمه‌تی خوای لیبێ -، چاکترین به‌لگه‌ی سه‌لماندنی ئه‌م قسه‌یه‌مان، راسته‌ له‌ بوارانه‌دا که‌ مشتومر هه‌ڵده‌گرن و پاجیایی (اختلاف) یان تێدا هه‌یه‌، زۆر پێکه‌وه‌ لیبورده‌ و به‌ ئه‌ده‌بو دلفراوان و زمان شیرین بوون، هه‌ندێ جار ئه‌گه‌ر بێ و شه‌ره‌ قسه‌ (مُناظره‌) و وتووێژی زانایان که له‌ کتێبه‌کانیاندا هاتوون ته‌ماشای بکه‌ین، بۆ وینه‌: یه‌کیکیان به‌وی دیکه‌ ده‌لێ: به‌لێ جه‌نابت وات فهرموو، راسته‌ ئه‌وه‌ وایه‌، به‌لام ئه‌ها له‌ لاشه‌وه‌ شتیکی دیکه‌ی ئاوا هه‌یه‌، نالێ ئه‌وه‌ی تو هه‌مووی هه‌له‌یه‌، به‌لام ده‌لێ: وه‌ك چۆن ئه‌و رایه‌ هه‌یه‌، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش هه‌یه‌.

بنه‌مای چوارهم

کاروبار به ریوه بردن له سه ر بناغهی
راویژو به دادگه رانه و دهرنه چوون له
بازنه‌ی مهرجه‌کانی کار پی‌کوهه کردن

بنه‌مای چوارهم

کاروبار به‌رێوه‌بردن له‌سه‌ر بناغه‌ی راویژو به‌دادگه‌رانه‌ و ده‌رنه‌چوون له‌ بازنه‌ی مه‌رجه‌کانی کار پیکه‌وه‌کردن:

توندوتۆلیی قیاده‌و سه‌رپه‌رشتیکردن و مشوورخواردنی بو‌تیک‌رای ئۆرگان و ئەندامه‌کانی کۆمه‌ل و، دادگه‌ریی چه‌سپاندن و به‌په‌رۆش و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی، بو‌چاره‌سه‌ری کێشه‌و گه‌رفته‌کانیان و دا‌بینکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ مه‌عنه‌ویی و ماددییه‌کانیان و، پابه‌ندبوونی هه‌رچی زیاترو چاکتری به‌ بنچینه‌ی راویژکردن (قاعدة المشورة) هه‌و به‌هه‌ردووک جو‌ری راویژکردن (الشوری) که‌ مه‌به‌ست پێی راویژکردنی قیاده‌یه‌ به‌ قاعیده‌ له‌ مه‌سه‌له‌و باب‌ته‌ گشتیییه‌کاندا، که‌ رای زۆربه‌ هه‌لیانده‌بڕی و (حَسْم)یان ده‌کات، وه‌ ده‌رچوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ شاری مه‌دینه‌ بو‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی دوژمن له‌ جه‌نگی (نوحود)دا، له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی هاوه‌لان، له‌م جو‌رییه‌، وه‌ راویژپیکردن (الإستشارة) که‌ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ هونه‌ریی و (إجتهادی)یه‌کانه‌ له‌به‌ر پۆشنایی بیروپای پسپو‌ران (مُتَخَصِّصین)دا، وه‌ مه‌نزلگا‌ گواستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ جه‌نگی (به‌د)داو له‌سه‌ر پێشنیاری (أَلْحَبَّابُ بْنُ الْمُثَنَّرِ)یش ﷺ نموونه‌یه‌که‌ له‌م جو‌ره‌ راویژکردنه‌، وه‌ به‌ پابه‌ندکه‌ر (مُلَزَم) دانانی ئەنجامه‌کانیان، مه‌گه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ که‌ به‌رپرس راویژی تیدا به‌ ئەندامان کردوه‌ له‌ سنووری سه‌لاحیه‌تی خۆیدا بێ، ئەو کاته‌ سه‌رپشکه‌ له‌نیوان پابه‌ندبوون و پابه‌ند نه‌بووندا به‌ رای زۆرینه‌وه‌.

وه‌ که‌لکی خراپ و هه‌رنه‌گرتن (عدم إستغلال)ی هیچ به‌رپرسیک له‌ پله‌و پایه‌و کاره‌که‌ی بو‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ شه‌خسیی و بنه‌ماله‌یی و خزمایه‌تی و ... هتده‌کانی و، به‌ سینه‌ی فراوان و په‌وشتی جوانه‌وه‌، گویگرتن بو‌

پیشنیارو په‌خنه و قسه‌ی هه‌ر که‌سیک و، به‌ئهمیه‌ت و بایه‌خ پیدانه‌وه و هه‌رگرتنیان و هه‌له‌سنگاندنیان.

وه‌ده‌رنه‌چوون له‌بازنه‌ی ئه‌و مه‌رجانه (شروط)ی که‌ئه‌و کومه‌له‌ له‌سه‌ریان پیکهاتوه، واته: به‌رنامه‌و په‌په‌ره‌وی نیوخو (المنهج والنظام الداخلي)ی ئه‌و کومه‌له‌.

وه‌لیپرسینه‌وه‌و سزادانی سه‌رپیچییکه‌ران و لاده‌ران و، ته‌قدیرکردن و پاداشتدانه‌وه‌ی چاکه‌کاران، چونکه:

1- خوای بالاده‌ست و دادگه‌ر (جل جلاله) پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌دوینی و ده‌فه‌رموی: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ فَوَلَّوْاْ وُجُوهَكُمْ وَاسْتَحْذَرُواْ طُغْيَانَهُمْ وَاسْتَعِظُواْ عَظَمَةَ مَا كَفَّرُواْ بِهِ مِنْهُ إِنَّهُمْ يُكْرَهُونَ عَذَابَ اللَّهِ الَّذِي هُوَ عَظِيمٌ﴾ (آل عمران، واته: (تو - ئه‌ی موحه‌مه‌د! - به‌هوی به‌زه‌یی خواوه‌بو‌یان - بو‌هاوه‌له‌کانت - نه‌رم و نیان بو‌وی، وه‌ئه‌گه‌ر قسه‌ په‌ق و دل‌په‌ق بو‌وایه‌ی، له‌ده‌ورت ده‌په‌ژان، جا‌لییان ببو‌وره‌و داوای لی‌بوردنیا‌ن بو - له‌خوا - بکه‌و، له‌کاروباردا راو‌ژیان پی‌بکه‌و، هه‌رکات دلت چه‌سپی له‌سه‌ر برپاریک، پشت به‌خوا به‌سته - واته: ئه‌نجامی بده -، بی‌گومان خوا پشت پی‌به‌ستووانی خوش‌ده‌وی).

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا...﴾ (المائدة، واته: (... ئینجا به‌وه که‌خوا نار‌دوویه‌ته‌خوار، دادوهرییان له‌نیواندا بکه‌و، مه‌که‌وه شوینی ئاره‌زووه‌کانیان، له‌جیات‌ی هه‌قی که‌بو‌ت هاتوه، بو‌هه‌ر کامیک له‌ئیه‌ - ئه‌ی ئومه‌تان! - ری‌بازو به‌رنامه‌یه‌کمان داناوه (...)).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادَّعُ وَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَبْغِ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ...﴾ (10) الشوری. واته: (جا بۆئه‌وه‌ی رابرد بانگه‌واز بکه -یانی: خه‌لک بۆ ئه‌وه بانگ بکه که له‌م سووپه‌ته‌دا باسکرا-، وه که فه‌رمانت پئی کراوه‌و، پراوه‌ستاو به‌و مه‌که‌وه دواى ئاره‌زووه‌کانیان، وه بلێ بپوام به‌هر کتیبیک هه‌یه که خوا ناردوویه‌ته خوارى - واته: بپوام به‌ئه‌سله‌که‌یان هه‌یه نه‌که به‌و حاله‌ی ئیستایانه‌وه که گوپدراون-، وه فه‌رمانم پئی کراوه که دادگه‌ریستان له‌نیواندا بکه‌م...).

4- پیغه‌مبه‌رى خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {...الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ...} رواه أبوداود: 3594، و الترمذی: 1352 وقال الترمذی والألبانی: حسن صحیح، واته: (مسولمانان به‌گوپه‌یه‌ی مه‌رجه‌کانیان پیکه‌وه مامه‌له ده‌که‌ن ...). هه‌ر کومه‌له‌ی مسولمانیک ئه‌و مه‌رجانه‌ی که له‌سه‌ریان ریک که‌وتوون، پیویسته پێیانه‌وه پابه‌ند بن، به‌پێی ئه‌و مه‌رجانه به‌یه‌که‌وه مامه‌له بکه‌ن، واته: هه‌ر که‌سیک مه‌رجه‌کانی که‌سیکی قه‌بوولکرد، ده‌بێ پێیانه‌وه پابه‌ند بێ، به‌پێی ئه‌وه په‌فتار بکات، لییان لانه‌دات.

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...) رواه البخاری: 893 و 5200 ومسلم: 1829، عن ابن عمر رضی الله عنه. واته: (هه‌ر کامیک له‌ ئیوه -ئه‌ی مسولمانان- چاودیره‌و، هه‌ر کامیک‌گه‌شتان به‌رپرسیاره به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی که له‌ژێر چاودیریان ...).

پوونکردنه‌وه

ئەم بنه‌مای چواره‌مه‌ باسی بناغه‌ و چۆنیه‌تی کاروبار به‌پۆه‌بردنی سه‌رکردایه‌تی ده‌کات، له‌ بازنه‌ی ئەو کۆمه‌له‌دا که هه‌لیان بژاردووه‌، جا ئێمه‌ له‌ دوازه‌ خاڵدا ئەم بنه‌مایه‌ پوون ده‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌توێژینه‌وه‌:

یه‌که‌م: تۆکمهی و توندوتۆڵیی سه‌رکردایه‌تی له‌ خودی خۆیدا: مه‌به‌ستیشمان له‌ ریکۆپێک بوون و توندوتۆڵی سه‌رکردایه‌تی، په‌چاوکردن و له‌ خۆدا هێنانه‌ دی، هه‌موو ئەو سیفه‌ت و پیکه‌ینه‌رانه‌یه‌ که بۆ سه‌رکردایه‌تییه‌کی ره‌شیدی ئیسلامی به‌ مه‌رج گیراون و له‌ ده‌قه‌کانی (قورئان و سوننه‌ت)دا ئاماژه‌یان بۆ کراوه‌، بۆ وێنه‌:

(أ) خوای به‌رزو مه‌زن باسی به‌نی ئیسرائیل ده‌کات، ده‌فه‌رموێ: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (له‌نیواندا پێشه‌وايان ئێکمان بۆ گیرابوون که به‌ فه‌رمانی ئێمه‌ رێنمایان ده‌کردن، به‌هۆی ئەوه‌وه‌ که خۆپاگیربوون و بپوای پته‌وو دامه‌زراویان هه‌بوو به‌رانبه‌ر به‌ ئایه‌ته‌کانی ئێمه‌)، زانا یانمان له‌ به‌ر تیشکی ئەم ئایه‌ته‌دا، وه‌ک بنچینه‌یه‌کی شه‌رعیی گوتوو یانه‌: (بِالصَّبْرِ وَالْيَقِينِ تَنَالُ الْإِمَامَةَ فِي الدِّينِ)، واته‌: (به‌هۆی ئارامگری و بپوای پته‌وو دامه‌زراوه‌وه‌، پێشه‌وایه‌تی له‌ دیندا فه‌راهه‌م دێ)، که ئارامگری (صبر)یش په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی کرده‌یییه‌وه‌ هه‌یه‌، بپوای پته‌وو دامه‌زراو (یقین)یش، په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی (نظری)و

تیۆرییه‌وه‌هه‌یه، ده‌بی ئینسان له‌پووی زانیارییه‌وه‌هه‌پروایه‌کی دامه‌زراو و پته‌وی هه‌بی و خوی له‌به‌ر پۆشنایدا ببینی، نابێ له‌ره‌له‌رو دل له‌دل دان و گومانی هه‌بی، ده‌بی له‌پووی کرده‌بیشه‌وه‌هه‌خۆراگرو پشوو درێژ بی، چه‌سپاو و دامه‌زراو بی، ئینجا به‌که‌لکی به‌رپرسیاریتی دی.

(ب) دوو که‌که‌ی پیاوه‌هه‌سالحه‌که‌که‌هه‌زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وه‌هه‌کانی قورئان ده‌لێن شوعه‌یب (علیه‌السلام) بووه، مالاتیک^(١) ئاو ده‌ده‌ن و موسا (علیه‌السلام) ده‌چی هاوکارییان ده‌کات و مالاته‌که‌یان بۆ ئاو ده‌دا، دوا‌ی که‌که‌کان ده‌چنه‌وه‌هه‌بۆ بابیان ده‌گێرنه‌وه‌هه‌پاشان یه‌که‌کیان به‌دوا‌یدا دی و ده‌بیاته‌وه‌هه‌ئو پێشنیاره‌هه‌بۆ بابی ده‌کات: ﴿قَالَتِ احْدَبْهُمَا يَتَابَتْ اَسْتَعِجِرُ اِنَّ خَيْرَ مَنْ اَسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِينُ﴾^(٢) واته‌: (یه‌که‌یک له‌ دوو که‌که‌کان گوتی: ئه‌ی بابه‌! به‌که‌ری بگره‌ - بۆ شوانی -، باشترین که‌سێک که‌ تۆ به‌که‌ری بگری، به‌هیزی ئه‌مینداره‌)، واته‌ که‌سێک به‌که‌لکی ئه‌وه‌ دی تۆ کاری پێ بسپیری، هیزی هه‌بی و ئه‌مانه‌تیشی هه‌بی، هیزی هه‌بی بۆ ئه‌نجامدانی کاره‌که‌، ئه‌مینداریش بی بۆ پارێزگارییکردنی و ناپاکی تیدا نه‌کردنی.

که‌واته‌ دوو مه‌رجی دیکه‌ی به‌رپرسیاریتی، بریتین له‌هیزی ئه‌مینداریتی (القوة والأمانة)، ئه‌وه‌ چوار.

(ج) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ پادشای میسر، یوسف (علیه‌السلام) بانگ ده‌کات و ده‌یدوینی و پێی ده‌لی: ﴿... إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾^(٣) واته‌: (... تۆ

(1) مالات: ئاژه‌ل.

(2) القصص: ٢٦

(3) یوسف: ٥٤

نومړی لای نیمة به پړزو نه مینداری)، یوسف (علیه السلام) بوی پیشنیار ده کات: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ﴾⁽¹⁾ واته: (- مادام تو متمانته به من هیه و تیمرا ده بینی - من له سر خه زینه کانی زه وی دابنی، چونکه من پاریزهرم و زانام)، واته به زاراه وی نومړی: بمکه به وه زیری ئابووری یان وه زیری دارایی، به لای (یوسف) نه و دوو سیفته له خویدا هله دواو ده یانکاته پاساوی نه و وی سرپه رشتی عه مبارو خه زینه کان بکات، که بریتین له و وی: پاریزهره و زانایه.

که واته: نیمة لیړه دا گه یشتینه شه ش سیفته بوی سرکردایه تییکردن، هله به ته ده گونجی سیفته دیکه ش ه بن: (الصبر والیقین، القوة والأمانة، الحفظ والعلم).

دوهم: سرپه رشتی س سرکردایه تی و مشوور خوری و چاودیړکردنی بوی سرجه م ئورگان و کاره کان:

ده بی قیاده سرپه رشتی تی کرای ئورگان و کاروباره کانی کومه ل بکات و، بیانخاته ژیر چاودیړی خویه وه و ئاگی لییان بی، چونکه مادام له به رانبه ریاندا به پرسیاره، ده بی مشووریان لی بخوا، وه ک پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: {وَكَلَّمُ رَاعٍ وَكَلَّمُ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ...}⁽²⁾ دیاره چاودیړی کردن هر به قسه نییه، ده بی به کرده و ش چاودیړی، جا نه گهر ه موومان به گشتی به پرسیار بین، نه وه بیگومان که سیك که مسولمانان خویان ه لیبژرن بوی به پرسیاریتی، به ته نکید زیاتر به پرسیاره و ده بی زیاتر چاودیړی بکات و مشوور بخوا.

¹ یوسف: ۵۵

² رواه البخاري: (2554)، ومسلم: (1829).

سییهم: بایه‌خدانی سه‌رکردایه‌تی به‌ تیک‌پرای ئەندامانی کۆمه‌ل، به‌بێ جیاوازیی:

بایه‌خدانی سه‌رکردایه‌تی به‌ یه‌ك به‌یه‌کی ئەندامانی کۆمه‌ل، به‌بێ جیاوازیی، به‌ ته‌نگه‌وه‌بوونیان و خه‌م لی‌ خواردنیان، بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی کاروبار به‌پێوه‌بردنی و ئه‌ركێکی گه‌وره‌ و گرنگی سه‌ر شانه‌تی، چونکه -وه‌ك گوتمان- مادام له‌ به‌رانبه‌ریاندا به‌پر‌سیاره‌، وه‌ك له‌ فه‌رمووده‌كه‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه‌ { ... قَالَ إِمَامٌ رَّاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ... }⁽¹⁾ واته‌: (پیش‌ه‌وا یان سه‌رکرده‌، چاودێره‌ و به‌پر‌سیاریشه‌ به‌رانبه‌ر ئه‌وانه‌ی که ده‌بێ چاودێریان بکات و له‌به‌رده‌ستیدان)، بۆیه ده‌بێ لی‌یان بێ خه‌م نه‌بێ، ئه‌وه‌نده‌ی بۆی ده‌لوێ به‌ته‌نگیانه‌وه‌ بێ، دیاره‌ خه‌م لی‌خواردن و گرنگی پێدانی سه‌رکردایه‌تیش بۆ ئەندامان، هه‌موو شتی‌ك و هه‌موو لایه‌نی‌ك ده‌گریته‌وه‌، هه‌ر له‌ زانیاریی و تیگه‌یشتن و ئیمان و عه‌قیده‌یانه‌وه‌، هه‌تا عیباده‌ت و ئه‌خلاق و هه‌لسوکه‌وتی پۆژانه‌ی شه‌خسی و نیۆ خیزان و کۆمه‌لگا و ... هتد.

چوارهم: هه‌ول‌دان بۆ چه‌سپاندنی دادگه‌ریی له‌نیۆ (کۆمه‌ل) دا له‌ هه‌موو پروویه‌که‌وه‌:

کۆمه‌لی‌کی ئیسلامی ئامانجی ئه‌وه‌یه‌ که دادگه‌ریی (العدل) له‌نیۆ کۆمه‌لگا و جه‌ماوه‌ریشدا به‌گشتی بچه‌سپینێ، چونکه ئه‌وه ئامانجی کاری سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌رانی خوايه‌ عليهم الصلاة والسلام، وه‌ك خواي به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ

¹ رواه البخاري: (2558) واللفظ له، ومسلم: (1829).

بِالْقِسْطِ⁽¹⁾ واته: {بیگومان پیغه‌مبه‌رانی خۆمانمان به به‌لگه پوون و ئاشکراکانه‌وه ناردوون، کتیب و ته‌رازووشمان له‌گه‌ل ناردوون، تاكو خه‌لك به‌دادگه‌ریی به‌پۆه‌بچن ...}، ده‌جا بیگومان چاک‌ترو له‌پیشتر پیویسته که ئه‌و دادگه‌رییه له‌نیۆ ئه‌ندامانی خۆیدا بچه‌سپینن، واته: ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌مانه‌وئ دادگه‌ریی له‌نیۆ هه‌موو کومه‌لگا و خه‌لكدا بچه‌سپینن، دیاره له‌نیۆ ئه‌ندامانی خۆماندا زیاتر مولزه‌مین که ئه‌و دادگه‌رییه بچه‌سپینن، که ئه‌وه هه‌م ئه‌رکیکی شه‌رعیی سه‌رشانیا نه‌و، هه‌م پێخۆشکه‌رو زه‌مینه سازینه‌ری ئه‌وه‌شه که له‌نیۆ کومه‌لگاشدا به‌گشتی ئه‌و دادگه‌رییه به‌پۆه‌به‌رن، هه‌لبه‌ته ئه‌و به‌ریاکردنه‌ی دادگه‌رییش، خوای به‌رزو مه‌زن به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ که به‌فه‌رموئ: ﴿وَأْمَرْتُ لِعَدْلِ بَيْنِكُمْ﴾⁽²⁾ واته: (... وه فه‌رمانم پێ کراوه که له‌نیۆتاندا دادگه‌رییم و دادگه‌رییتان له‌نیۆدا بچه‌سپینم ...)، سه‌رجه‌م لایه‌نو بواره ماددی و مه‌عنه‌وییه‌کان ده‌گرێته‌وه‌و، دیاره دادگه‌ریی موته‌له‌قیش، ته‌نیا هه‌ر به‌ خوای دادگه‌ر (جل جلاله) ئه‌نجام ده‌درئ، به‌لام ئیمه‌ش ده‌بێ ئه‌وه‌نده‌ی بۆمان ده‌لوئ، کردو گۆش بکه‌ین و هه‌ولێ بۆ بده‌ین، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی که ناتوانین دادگه‌ریی به‌ په‌های بچه‌سپینن، مانای وا نییه له‌و ئه‌ندازه‌یه‌ش که له‌ تواناماندا هه‌یه عه‌فو ده‌کریین.

¹ الحديد: 25² الشوری: 15

پینجه م: غه مخۆری قیاده و به تهنگه وه بوونی بۆ چاره سه ری کیشه و گرفتنی ئەندامانی کۆمه ل:

سووربوون و به تهنگه وه بوونی سه رکردایه تی بۆ چاره سه رکردنی گرفت و کیشه کانێ ئەندامان، یه کیکی دیکه یه له ئەرکه کانێ سه رشانی و نابێ که مته رخه می تیدا بکات، کورده واری خۆشمان گوتووینا نه: (بۆیه پیتده لیم خاله چۆله کانم بۆ بگری)، به لێ که سێک که به پرسه، بۆیه به پرسه که به تهنگ خه لکه وه بێ و به ده م کیشه و گرفته کانیانه وه بجێ، هه لبه ته هه رکه سه و به قه در خۆی و به پێی توانای خۆی.

به پرسیتیی له ئیسلامدا بریتیه له ماندوو بوون و په نجدانێ زیاتر، هه لگرتنی کۆلی قورستر، نه ک وه رگرتنی ئیمتیا زیاتر، وه ک گه لێک له به پرسان ته نها به و باره یاندا سه رنجی به پرسیتیی ده دن، بۆیه ش به پێچه وانه ی ئا راسته ی ده قه کانێ قورپان و سونه ت و عاده تی پێشینه ی چاکمان، له جیاتێ لێرا کردنی، زۆریش هه ولێ بۆ ده دن و کوته ی بۆ ده که ن و بۆی راده که ن!!

شه شه م: هه ولدانی سه رکردایه تی بۆ دابینکردنی پیداو یستیه ماددی و مه عنه و ییه کانێ ئەندامان:

هه روه ها ئەرکیکی دیکه ی گرنگی سه رکردایه تی له به رانه ر ژێرده ستانیدا، ئەوه یه که هه ول بدا به پێی توانا پیداو یستی و به رژه وه ندیه ماددی و مه عنه و ییه کانیان دابین بکات، هه رچی له خێرو قازانجی دنیا و دوا پۆریاندا یه، له گه لێاندا په چاوی بکات، هه ر له ده رس پێگوتن و ئامۆژگاری کردنی جوړا و جوړو ... هتده وه، بگره هه تا گێرانه وه و ده سترتانیان له هه ر شتێک که مایه ی گونا هه باری و عه ییداریان بێ، جێبه جێکردنی هه ر پێویستییه کیان که دین و

ژینیان په‌کیان له‌سه‌ری که‌وتبێ، هه‌لبه‌ته هه‌موو ئه‌وانه‌ش، وه‌ک گوتمان به‌پیی توانا، چونکه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له‌هیچ که‌سیک داوا ناکات، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌توانایدا هه‌یه).

حه‌وته‌م: پابه‌ندی ته‌واو به‌بنچینه‌ی راویژکردن به‌ئendam:

پابه‌ندیش به‌ راویژکردن (المشورة) هوه، به‌ هه‌ردووک جو‌ری گشتی (شوری) و تایبه‌تی (استشارة) هوه، بنه‌مایه‌کی دیکه‌ی کارکردنی سه‌رکردایه‌تییه، ئه‌و باب‌ه‌ته‌ش زۆر هه‌لده‌گرئ، به‌لام لی‌رده‌دا ئه‌و ده‌رفه‌ته‌مان نییه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیروته‌سه‌لی له‌باره‌وه‌ بکه‌ین، بۆیه به‌م چه‌ند ئاماژه‌ کورته‌ وازی لی‌دینین:

1- ئایا راویژ پیکردنی سه‌رکرده‌ به‌ئendam فه‌رزه‌ یان سوننه‌ته‌؟

هه‌رچه‌نده له‌وباره‌وه‌ تا پادده‌یه‌ک مشتومر له‌نیوان زانایاندا هه‌بووه، به‌لام ده‌بینین له‌ دوو ئایه‌تدا باسی راویژ کراوه: (الشوری 38 و آل عمران 159)، له‌ ئایه‌تی یه‌که‌میاندا خوای به‌رزو مه‌زن باسی سیفه‌تی کومه‌لی مسوولمانان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾^(ه) واته: (وه ئه‌وانه‌ی به‌ده‌م بانگی په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ چوون و نوێژیان به‌ریاکردووه‌و کاروباریان له‌نیو خۆیاندا به‌ راویژه‌وه‌ له‌وه‌ی پیمانداون ده‌به‌خشن)، وه‌ک ده‌بینین خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) کاروبار به‌ راویژ به‌رپوه‌بردنی مسوولمانانی خستووه‌ته‌ نیوان (نوێژ به‌ریاکردن و مال

¹ البقرة: 286

(2) الشوری: 38

به‌خشین) ه‌وه، که زۆر له زانایان ده‌لێن: مه‌به‌ستی پێی مال به‌خشینی فه‌پزه، واته (زه‌کات)، که‌واته: چۆن نوێژو زه‌کات له‌سه‌ر مسوڵمانان فه‌پزن، کاروبار به‌راویژ به‌پۆه‌بردنیشیان له‌سه‌ر فه‌پزه، ئینجا که به‌پسته‌ی ناوی (الجملة الإسمية) هیناویتی: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾، واته کاروبار به‌راویژ به‌پۆه‌بردنی مسوڵمانان زۆر شتیکی سه‌قامگیرو چه‌سپاووه‌ عاده‌تیا وایه ه‌هر به‌م شیوه‌یه کاروباری خۆیان به‌پۆه‌ده‌به‌ن.

له ئایه‌تی دووه‌میشیاندا خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رمان (أمر) به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿... وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾⁽¹⁾ واته: (... وه له کاروباردا) (راویژیان پێ بکه ...)، ئینجا وه‌ک زانایانی (أصول الفقه) یش گوتووایانه: مه‌گه‌ر نیشانه (قرینه) یه‌ک ه‌به‌ی که نه‌هێلێ، ئه‌گه‌رنا شیوه‌ی فه‌رمان (صیغه‌ الأمر) له زمانی (عه‌په‌بی) دا ه‌هر بۆ فه‌پزبوون (وجوب) ه‌.

که‌واته به‌ سه‌رنجدانی ه‌ه‌ردووک پسته‌ی قورپانی، زۆر پوون و ئاشکرا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، که له‌پاستیدا راویژکردنی به‌پیرسان به‌وانه‌ی که له‌ژێرده‌ستیاندان، فه‌پزه.

ه‌ه‌روه‌ها به‌ سه‌رنجدانی سیره‌و ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار جێنشینه سه‌رپاسته هیدایه‌تدراوه‌کانی (ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی) - خوا لییان رازی بێ-، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که هیچ کاریکی گرنگیان به‌بێ راویژو مه‌شوه‌ره‌ت کردن به‌ مسوڵمانان نه‌کردووه، هه‌لبه‌ته هی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

¹ آل عمران: 159⁽²⁾ وشه‌ی (الأمر) کاروباری جه‌نگو ناشتی و سیاسیی و کومه‌لایه‌تی... ه‌ند، هه‌مووی ده‌گرێته‌وه

ئەگەر (وحی)ی بۆ هاتبی، ئەو دیاره که: (لَا إِجْتِهَادَ فِي مَعْرِضِ النَّصِّ) یان (فِي مُقَابِلِ النَّصِّ)، واتە: (کۆشش کردن له به‌رانبەر ده‌قی شه‌رعییدا دروست نییه)، (شوری)ش جوړیکه له (إجتهد)، کۆشش (إجتهد) کردن و راویژکردنیش له به‌رانبەر ده‌قی شه‌رعیی و (وحی)دا دروست نییه و ناگونجی خوای به‌رز به‌رموئ: وا بکه‌ن! بلایی: راوه‌سته با راویژ بکه‌ین، داخۆ بزانی بیکه‌ین یان نه‌یکه‌ین، شتی وا نییه! خوای به‌رزو مه‌زن که فه‌رمانی کرد، ده‌بی جیبه‌جی بکری، بۆ نمونه: له ئاشته‌وایی حوده‌بییه‌دا خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رمانی کردبوو که هه‌ندیک ئەو به‌ به‌لگه‌ دیننه‌وه، به‌لام نا، خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رمانی کردبوو به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌بی ئەو ئاشته‌واییه‌ بکری، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ راویژی به‌ که‌س نه‌کردو گویشی نه‌دا به‌ موچاره‌زیان، ئینجا چون ده‌زانی ئەو ئاشته‌واییه‌ فه‌رمانی پێ کرابوو؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَعْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي) (١) واتە: (من پیغه‌مبه‌ری خوام و سه‌رپیچی فه‌رمانی ناکه‌م، خواش سه‌رم ده‌خات)، واتە: خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رمانی پێ کردوو که ئاشته‌واییه‌ که بکات، به‌هه‌رحال، ئەو به‌ باسوخواسی زۆری ده‌وی، گرنه‌گ ئەو‌یه‌ که راویژکردنی به‌رپرسان به‌وانه‌ی که له‌به‌رده‌ستیان، قورئان و سوننه‌ت ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئەو ده‌که‌ن که فه‌پزه‌و فه‌پزیک‌ی گه‌وره‌شه‌.

(1) رواه البخاري: (2731 – 2732).

2- ئەنجامی ڤاوێژکردن بۆ به‌رپرس ڤابه‌ندکەر (مُلزِمَة) ه‌یان ه‌ەر ئاگادارکەر وه‌ (مُعَلِّمَة) یه‌؟

له‌وباره‌وه‌ که‌ ئایا ئەنجامی ڤاوێژکردن بۆ به‌رپرس ڤابه‌ندکەر، یان ه‌ەر ئاگادارکەر وه‌ یه‌؟! کاتی که‌ ڤاوێژ له‌سه‌ر شتی که‌ ده‌کری و دوایی زۆرینه‌ بریارده‌دن، ئایا ئەو ئەنجامه‌ که‌ زۆرینه‌ بریاریان داوه‌، ڤابه‌ندکەر بۆ ئەو که‌سه‌ی که‌ به‌رپرسه‌، یاخود ه‌ەر بۆ ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌تی؟ ه‌ه‌رچه‌نده‌ له‌وباره‌یه‌شه‌وه‌ قسه‌و باس زۆرن و مشتومپی زۆری له‌سه‌ره‌و ئیستاش مشتومپی له‌وباره‌وه‌ نه‌ب‌راوه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌راستی من دوا‌ی پامان و لیکۆلینه‌وه‌و ئەزموونی زۆر، گه‌یشتوومه‌ته‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ ڤاوێژکردن دوو جو‌ره‌: ڤاوێژکردنی گشتیی و ڤاوێژکردنی تایبه‌تی، بۆیه‌ منیش ناومناون: ڤاوێژکردن و ڤاوێژپیکردن (الشوری والإستشارة) (١).

مه‌به‌ستمان له‌ ڤاوێژکردنی گشتی ئەوه‌یه‌ که‌ مسوڵمانان به‌گشتی له‌ شتی که‌دا ڤاوێژکه‌ن و سه‌رجه‌میان تییدا به‌شاربن، ڤاوێژپیکردنی تایبه‌تیش ئەوه‌یه‌ که‌ به‌رپرس به‌تایبه‌ت ڤاوێژ بکات به‌ که‌سی که‌ یان چه‌ند که‌سی، که‌ پسپۆرو شاره‌زان له‌و بواره‌دا، یان نوێنه‌رو بریاربه‌ده‌ستی خه‌لکیکن.

شایانی باسیشه‌ له‌ ڤاوێژکردنی گشتیدا ڤای زۆرینه‌ ده‌یخوا، به‌لام له‌ ڤاوێژپیکردنی تایبه‌تیدا ڤای خه‌لکی شاره‌زاو پسپۆر ده‌یخوا، بۆ نمونه‌: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ڤاوێژی کردوه‌و له‌ جه‌نگی ئوحووددا بچین بۆ ده‌ره‌وه‌ یان له‌نبو

(1) به‌کێ که‌ زانایانی هاوچه‌رخ پیموایه‌ بۆ یه‌که‌مجار ئەو زاراوه‌یه‌ی به‌کاره‌یناوه‌، که‌ (الدکتور توفیق الشاوی) یه‌ له‌ کتیی (فقه الشوری والإستشارة) دا.

شاردا بمینینه‌وه؟ زۆرینه گوتوویانه با بچینه ده‌ره‌وه^(٣)، چوونه‌ته ده‌ره‌وه، وه له جه‌نگی (به‌در)دا که راویژی کردووه: بچین به‌ره‌و دوژمن یاخود نه‌چین؟ له‌پیشدا ته‌نیا هه‌ر کۆچکه‌ران قسه‌یان کرد، بۆیه هه‌ر فه‌رمووی: (أَشِيرُوا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ)^(٤)، واته: (پای خۆتانم پێبلێن ئه‌ی خه‌لکینه) به‌لام دوا‌یی که سه‌عدی کو‌ری مو‌عاز قسه‌ی کردو گوتی: وه‌ک بلێی مه‌به‌ستت ئیمه‌یه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ فه‌رمووی: به‌لێ. ئه‌وجار گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئیمه له‌خزمه‌تدا‌ین، فه‌رموو. بۆچی وا ده‌لێ؟ چونکه ئه‌وان زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌یان پێکده‌هێناو ئه‌و (314) که‌سه که له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا بوون، زۆرینه‌یان پشتیوانان (الأنصار) بوون، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یه‌وێ بزانی داخۆ زۆرینه ده‌لێن چی؟ وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی زۆرینه گوتیان با بچین، ئه‌وجار چوو، ئه‌وه له‌ شتێکدا که به‌گشتی راویژی تیدا ده‌کری.

له‌ شتێکدا که به‌تایبه‌تی راویژی تیدا ده‌کری، بۆ نمونه: دوا‌ی ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چێ بۆ جه‌نگی به‌در، له‌ شوینێک بارگه‌و بنه‌ ده‌خه‌ن، (الْحَبَّابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) که‌یه‌کیکه له‌ هاوه‌لان، ده‌لێ: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! که‌ لێره مه‌نزلمان گرتووه، ئه‌وه وه‌حیی خوا‌یه (جل جلاله)، یان هه‌ر پاو بۆچوونی خۆته و تاکتیکی جه‌نگیه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: نه‌خێر وه‌حیی خوا‌ی به‌رزو مه‌زن نییه و هه‌ر پاو بۆچوونی خۆمه و تاکتیکی جه‌نگیه، ده‌لێ: که‌واته ئێره باش نییه، با بگوا‌زینه‌وه بۆ سه‌رێ و بۆی روونده‌کاته‌وه بۆچی؟! ئه‌ویش بیرو‌پایه‌که‌ی په‌سند ده‌کات و ده‌فه‌رموێ: (لَقَدْ أَشَرْتُ بِالرَّأْيِ)، وه

(1) (فَلَمْ يَزَلِ النَّاسُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ الَّذِينَ كَانَ مِنْ أَمْرِهِمْ حُبَّ لِقَاءِ الْقَوْمِ) السيرة النبوية لابن هشام، ج: (3)، ص: (15).

(2) السيرة النبوية لابن هشام ج: (2)، ص: (332 – 333).

ده‌گوازنه‌وه بۆ ئه‌وئ (ه). لێره‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یفه‌رموو: ئه‌رئ خه‌لکینه‌! ئیوه راتان چیه‌؟ چونکه (الْحَبَّابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) پیاویکی پسیپۆرو شاره‌زایه له کاروباری جه‌نگیدا، ئه‌و کاره‌ش پیویستی به‌ ئه‌هلی خۆی هه‌یه. هه‌روه‌ها جاری وا هه‌بووه ته‌نیا مه‌شوه‌ره‌تی به‌ ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر — خوا لێیان رازی بئ— کردووه (ه)، وه جاری وا هه‌بووه راویژێ کردووه به‌ که‌نیزه‌کیک (ه)، وه جاریکیان به‌س راویژێ به‌ عه‌لی و ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید کرد — خوا لێیان رازی بئ—.

به‌لئ له مه‌سه‌له‌ی راویژ پیکردندا، له‌جیاتی رای نۆرینه بیروپای پسیپۆرو شاره‌زایان ده‌خوا. ئیستا ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌رباره‌ی نه‌خۆشییه‌ک قسه‌ بکه‌ین، ئایا ده‌بئ بلێن: ئه‌رئ خه‌لکینه راتان چیه‌؟ یان ده‌لێن: ئه‌رئ پزیشکه‌کان راتان چیه‌؟ دیاره قسه‌ی پزیشکیک ده‌یخوا نه‌ک هی هه‌زار که‌س. یان ئه‌گه‌ر بلێن: ئه‌رئ ده‌بئ (فاعل) (مرفوع) بئ، یان (منصوب) بئ، یان (مجرور)؟ ناخه‌ینه ده‌نگدانه‌وه، چونکه قسه‌ی هه‌موو خه‌لکی دنیا به‌قه‌ده‌ر قسه‌ی زانایه‌ک له (ریزمانی عه‌ره‌بی) دا ناخوا.

3- ده‌قه‌کان بۆ هه‌ر کام له‌و دوو پرایه‌ ده‌رفه‌ت ده‌رپه‌خسێنن و پێی مشتومریان هیشتوووه‌ته‌وه:

پیویسته ئه‌و راستیه‌ش بگوترئ که به‌راستی هه‌م ده‌قه‌کانی قورئان و هه‌م سپهری ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیشی — خوا لێیان

(1) هه‌مان سه‌رچاوه، ج: (2)، ص: (334).

(2) (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَلَمَّا أَسْرُوا الْأَسَارَى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَا: مَا تَرَوْنَ فِي هَؤُلَاءِ الْأَسَارَى؟...) رواه مسلم: 1763.

(3) وهك له رووداوی ئیفكدا هاتوه

رازی بئ-، بۆ هه‌ر کام له دوو رایه‌کان -واته به پابه‌ندکه‌ر (مُلزِمَة) زانینی (شوری)، یان به ئاگادارکه‌ره‌وه (مُعَلِمَة) زانینی-، بو‌ارو ده‌رفه‌ت ده‌ره‌خسپنن و ریی مشتومریان هیشتوو‌ه‌ته‌وه، مه‌سه‌له‌که‌یان به روونی یه‌کلایی نه‌کردوو‌ه‌ته‌وه! به‌لام بیگومان به‌لگه‌کانی به (مُلزِمَة) زانینی به‌هێزترن . من پیم وایه‌ حیکمه‌تی ئه‌و حاڵه‌ته‌ش ئه‌وه‌یه که مسوولمانان له‌و بو‌اره‌دا ده‌ستیان کراوه‌ بئ و به‌ چ لایه‌کدا پێیان وابوو به‌رژه‌وه‌ندیان چاکتر دیته‌دی، وا بکه‌ن، له‌ حاڵیکدا که متمانه‌و باوه‌ری ته‌واویان به‌ عه‌قل و زانیاری و ئه‌زموون و ته‌قواو ئیخلاسی به‌رپرسه‌که‌یان هه‌یه، با لێی بگه‌ڕین ئازادو سه‌رپشک (مختار) بئ له‌ هه‌لبژاردنی ئه‌و رایه‌دا که پێی راسترو په‌سندتره، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بئ وا نه‌بوو و ئه‌و متمانه‌یان بۆ دروست نه‌بووبوو، با له‌سه‌ری بکه‌نه‌ مه‌رج که نابێ له‌ مه‌سه‌له‌ گشتییه‌کاندا له‌ رای زۆرینه‌ ده‌ربچێ، با بڵین: ده‌یخه‌ینه‌ ده‌نگدانه‌وه‌ داخۆ کام رایه‌ لایه‌نگری زیاتره‌!

له‌ راستیدا ئه‌گه‌ر بڵین: پابه‌ندکه‌ر (مُلزِمَة) بوونی ئه‌نجامی راویژ مافیکی ره‌وای خه‌لك و کۆمه‌لگایه‌ له‌سه‌ر به‌رپرسان، مه‌گه‌ر خۆیان ده‌ستبه‌رداری بن، سه‌رجه‌م ده‌قه‌کان پێکه‌وه‌ کۆده‌بنه‌وه، چونکه‌ ده‌لێین: ئه‌و ده‌قانه‌ی پابه‌ندکه‌ریی ئه‌نجامی راویژ ده‌گه‌یه‌نن، مه‌به‌ست پێیان حاڵه‌تی ئاساییه، ئه‌و ده‌قانه‌ش که واده‌گه‌یه‌نن ئه‌نجامی راویژ ته‌نیا ئاگادارکه‌ره‌وه‌ بئ، مه‌به‌ست پێیان حاڵه‌تی نا‌ئاسایی و ته‌نازولکردنی خه‌لكه‌ له‌و مافه‌یان، له‌به‌ر زێده‌ باوه‌رو متمانه‌یان به‌ به‌رپرسه‌که‌یان.

هه‌شته‌م: که‌لکی خراپ وهرنه‌گرتنی قیاده له پله‌وپایه‌که‌ی بۆ دابینکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه تایبه‌تییه‌کانی:

به‌رپرس ده‌بی ئه‌و به‌رپرسیاریتییه‌ی وهریگرتوه، به‌ئهمانه‌تی بزانی و دلنیا‌بی که‌ ئه‌وه سپاردیه‌که‌و پێی سپێردراوه، نه‌ک پێیوابی غه‌نیمه‌تیکه‌ که‌وتوو ته‌ ده‌ستی و بۆ خۆی و بۆ ئه‌وه‌ی که‌ که‌یفی لێی، به‌کاری به‌یئ.

به‌ حه‌قیقه‌ت ئه‌مه‌ش خه‌سله‌تیکه‌ی دیکه‌ی گه‌وره‌و گرنگی به‌رپرسه له‌ کاری ئیسلامیدا بۆیه سوودی خراپ وهرگرتنی کاربه‌ده‌ست، له‌و کارو پله‌وپایه‌یه‌ی که‌ پێی سپێردراوه، جا چ بۆخۆی چ بۆ کۆپو کچ و خزم و عه‌شیره‌ت و ... هتدی، شتیکه‌ی خراپ و قه‌ده‌غه‌یه و مایه‌ی گونا‌ه‌باری و عه‌یدارییه. به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و هاوه‌له‌ش (إِبْنُ اللَّتْبِيَّةِ) که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناردبووی بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاته‌و له‌ په‌نای ئه‌وه‌شدا دیاری و به‌خششی له‌ مسو‌لمانان وهرگرتبوو، که‌ گه‌راپه‌وه زه‌کاته‌که‌ی ته‌سلیمی شوینی خۆی کردو گوتی: ئه‌و زه‌کاته‌ی ئیوه‌یه، ئه‌وه‌ش که‌ به‌دیاری وهریگرتبوو، گوتی: ئه‌مه‌ش دیاری و به‌خششه‌و دراوه به‌خۆم! ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ ئه‌وه‌ی زانی چووه سه‌رمینه‌رو وتاری داو ره‌خنه‌ی توندی له‌و ره‌فتاره‌ گرت، فه‌رمووی: ئایا ئه‌گه‌ر له‌ مالێ بابی دابنیشته‌بایه هیچ که‌س خه‌لات و دیاری بۆ ده‌هینا؟! له‌ په‌نای ئه‌و کاره ئیسلامیه‌دایه که‌ دیارییان بۆ هیناوه، که‌واته نابێ به‌ هی خۆی بزانی.

به‌پراستی ئه‌و رووداوه گه‌وره‌ترین په‌ندو عیبه‌ته‌ی له‌وباره‌وه تێدایه، که‌ به‌رپرسان ده‌بی ئاگاداری خۆیان بن و له‌ په‌نای دیندا دنیا نه‌خۆن، له‌ په‌نای کاره

ئیسلامییه‌که‌یاند، به‌هره‌ی شه‌خسی بۆ خۆیان یان بۆ ده‌ورو به‌ره‌که‌یان وهرنه‌گرن^(٢).

ئینجا بیگومان گوریس له بن دنیا راخستن و زیاد له پیویست بایه‌خ پیدانی، له هه‌موو که‌س ناشیرینه، به‌تاییه‌ت له مشوورخۆران و کاربه‌ده‌ستانی ئیسلامی، ناشیرین‌ترو دزیوت‌ره. ئەو وته‌یه‌ش که ده‌لی: (حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ)، واته: (خۆشویستنی دنیا سه‌ری هه‌موو گونا‌ه‌یکه)، هه‌تا بلی مانادارو جوانه. هه‌روه‌ها دنیا به‌که‌مگرتن (الزهد) یش له هه‌موو که‌س هه‌ر جوان و دلگیره، به‌لام له به‌رپرسان و هوکمرانان جوان‌ترو شیرین‌ترو. به ده‌قی فه‌رمایشی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دنیا به‌که‌مگرتن، مایه‌ی خۆشویسترانی مروّفه له‌لایه‌ن خوای بیوینه (جل جلاله) و له‌لایه‌ن خه‌لک‌یشه‌وه. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ}⁽²⁾ واته: (له دنیادا زاهید – دنیا به‌که‌مگر – به، خوا خۆشی ده‌وی، چاوت له‌و شتانه نه‌بی که له‌لای خه‌لکن و بی ته‌ماع به، خه‌لک‌یش خۆشی ده‌وی).

(1) ئەمه‌ش ده‌قی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یه: {إِسْتَعْمَلْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا مِنَ الْأَسَدِ يُقَالُ لَهُ إِنَّهُ اللَّئِبِيَّةُ - قَالَ عَمْرُو وَأَبْنُ أَبِي عُمَرَ: عَلَى الصَّدَقَةِ - فَلَمَّا قَدِمَ قَالَ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا لِي أَهْدِي لِي قَالَ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمَنْبَرِ فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَقَالَ مَا بَالُ عَامِلٍ أَنْبَعُهُ فَيَقُولُ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أَهْدِي لِي أَفَلَا قَعَدَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ أَوْ فِي بَيْتِ أُمِّهِ حَتَّى يَنْظُرَ أَتِهْدِي إِلَيْهِ أَمْ لَا؟ ...} رواه البخاري: (6636)، ومسلم: 1832 واللفظ له عن أبي حمير الساعدي. واته: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیاویکی له هۆزی ئەس‌د دانابو، به‌رپرستی پی کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاتی پی سپاردبو، ناوی إِنَّهُ اللَّئِبِيَّةُ بو، جا که گه‌راپه‌وه‌ گوتی: ئەوه زه‌کاته‌که‌یه هی ئیوه‌یه، ئەوه‌ش دیارییه‌ دراوه به‌ من. پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوه سه‌ر مینه‌ر سوپاس و ستایشی خوای کرد - واته وتاری دا و دواپی فه‌رموی: بۆچی کارمه‌ندی که من ده‌نیتم دواپی ده‌لی: ئەوه هی ئیوه‌یه و ئەوه‌ش به‌ دیاری دراومه‌تی، ئەدی بۆ له مالی بابی یاخود له مالی دایکی دانه‌ده‌نیشت با ته‌ماشای کردبا داخۆ دیاریی بۆ دینن یان نا؟!).

² رواه ابن ماجه: (4102) عن سهل بن سعد الساعدي ﷺ، وصححه الألباني.

ئینجا ئەگەر مەروەف دینی به دنیای خۆی بدات که وده‌نیی و نه‌فامیی بێ، دیاره که دینی خۆ به دنیا و به‌رژه‌وه‌ندیی غه‌یری خۆ دان، ئەوپه‌ری نه‌فامیی و به‌هه‌له‌دا چوونه!

ره‌حمه‌تی خواش له پیره‌می‌ردی شاعیر که گوتویه‌تی:

ته‌ماع وه‌ك ئاوی سوێری ده‌ریایه

هه‌ر ده‌یخۆیت‌ه‌وه و ته‌سه‌للات نایه

نۆیه‌م: گوێگرتن بۆ ره‌خنه و پێشنیاره‌کانی ئەندامان و به‌سینه‌ی فراوان و ره‌وشتی جوانه‌وه و هه‌رگرتنیان:

یه‌کی دیکه له خه‌سله‌ته گه‌وره و پێویسته‌کانی به‌رپرس له ئیسلامدا، ئەوه‌یه که به‌ دلێکی گه‌وره و سینه‌یه‌کی فراوان و ره‌وشتی جوانه‌وه، گوێ بۆ ره‌خنه و پێشنیار و تێبینیه‌کانی هه‌ر که‌سێک بگرێ، به‌ ریزو حورمه‌ت و گرنگی پێدانی‌شه‌وه لی‌ی و هه‌ر بگرێ، پاشان به‌ وێژدانه هه‌لیان به‌سه‌نگینی، هه‌رچی هه‌ق و چاک بوو لی‌یان هه‌لبژێری و لی‌یان به‌هرمه‌ند بێ. وه‌ك خوای به‌رز و مه‌زن فهرموویه‌تی:

﴿... فَبَشِّرْ عِبَادِ ۖ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾⁽¹⁾ واته: (... جا موژده بده به به‌نده‌کانم، ئەوانه‌ی که گوێ بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک راده‌گرن، پاشان ده‌که‌ونه شوێن چاکترینی، ئا ئەوانه که‌سانێکن که خوا رێنمایی کردوون، وه‌ ئا ئەوانه‌ن عاقلمه‌ندان).

هه‌موو که‌سێک پێویستی به‌ ئاگادارکردنه‌وه و تێبینی و پێشنیار و ئامۆژگاریی هه‌ر هه‌یه، هه‌یچ که‌سێک نییه له سه‌رووی ره‌خنه لی‌گیرانه‌وه بێ.

ئینجا بیگومان مرقۆ هه‌تا زیاتر بجوولێ، زیاتر ده‌گونجی گیرۆده‌ی هه‌له‌و په‌له‌ بیی. ئه‌و که‌سه هه‌له‌ ناکات که هیچ ناکات! بۆیه به‌رپرس، به‌ حوکمی کارو په‌له‌وپایه‌که‌ی له هه‌موو که‌س زیاتر پێویستی به‌ ئاگادارکردنه‌وه‌و ئامۆژگاریی کران و ره‌خنه‌ لیگیران هه‌یه، بگره هه‌رکه‌سیک به‌راستی له ماناو ئامانجی به‌رپرسیتی له ئیسلامدا حالێ بووبی، نه‌ک هه‌ر به‌ سینگێ فراوان و ره‌وشتی به‌رز پێشوازیی له ره‌خنه‌و پێشنیاری خه‌لکی ده‌کات، به‌لکو زۆریش پێی خۆشحال ده‌بی و مه‌منوونی خاوه‌نه‌که‌شیان ده‌بی. ئه‌وه‌تا عومهری کورپی خه‌تتاب - خوا لێی رازی بی - له‌مباروه‌ ئه‌م وته به‌رزو شیرینه‌ی گوتووه: (رَحِمَ اللَّهُ امْرَأً أَهْدَى إِلَيَّ عُيُوبِي) (٢)، واته: (ره‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه بی که ناته‌واوییه‌کانی خۆم به‌ دیاری بۆ ده‌نێری).

به‌لێ تۆی به‌رپرس پێتخۆشه سه‌رێ له‌گه‌لت چۆن بی، له‌گه‌ل خوار خۆشت وابه، وه پێتخۆشه خوار خۆت له‌گه‌لت چۆن بی، له‌گه‌ل سه‌ره‌وه‌ی خۆشت وابه.

ده‌یه‌م: پابه‌ندیی موو به‌ موو به‌و به‌رنامه و په‌یڕه‌وه‌وه که هه‌موو لایه‌ک له‌سه‌ری ریککه‌وتوون و به‌و مه‌رجانه‌وه که له‌سه‌ریان پیکهاتوون:

پابه‌ندیی به‌و مه‌رجانه‌و به‌رنامه و په‌یڕه‌وه‌وه که ئه‌و کۆمه‌له له‌نیو خۆیاندا له‌سه‌ریان ریککه‌وتوون، ئه‌میش یه‌کی دیکه‌یه له خه‌سله‌ته به‌رزو پێویسته‌کانی به‌رپرسان و مشوورخۆزان له کاری ئیسلامیدا، چونکه بیگومان - وه‌ک پێشتر باسمانکرد - هیچ کۆمه‌لیک به‌بی به‌رنامه‌و په‌یڕه‌ویکی راست و روون ناگاته ئامانج، وه‌ک خوای به‌رزو بیۆینه فه‌رموویه‌تی: ﴿... لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ (٢)

(1) أصول الدعوة ص: (102).

² البقرة: 48

المائدة، واته: (... بۆ هه‌رکامێک له ئێوه به‌رنامه‌ و رێبازی‌کمان داناوه ...)،
(شِرْعَة) به‌و رێیه‌ ده‌لێن که خه‌لک ئاوی لێوه‌ دینێ له‌ کانێ، (مِهْجَاج) یش واته
رێیه‌کی روون و روشن که گری و گۆل و تاریکی تێدانه‌بێ، ئینجا دیاره‌ واش له
مروقی به‌رپرس و مشوورخۆر چاوه‌ڕێ ده‌کری، که له هه‌موو که‌س چاکتر و زیاتر
له به‌رنامه‌ و په‌رپه‌وه‌که‌ی تێگه‌یشته‌بێ، له‌سه‌ریشی پێگه‌یشته‌بێ، پێشیه‌وه
پابه‌ندبێ، بۆیه به‌هیچ شێوه‌یه‌ک لادان و سه‌رپێچییکردنی لێ ناوه‌شیته‌وه،
هه‌لبه‌ته‌ قسه‌ و کردار له‌یه‌ک جیا‌بوونیش له هه‌موو که‌سدا شتێکی بێ‌زراو و خراپه‌،
ئینسان قسه‌ی جوان و کرده‌وه‌ی خراپ بێ خراپه‌، به‌لام له‌ که‌سی‌کدا که‌ خۆی به
چاوساغ و پێشپه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌زانێ، بێ‌زراوتر و خراپ‌تره‌، خاوی دادگه‌ریش (جل
جلاله) زۆر توند سه‌رزه‌نشستی ئه‌و که‌سانه‌ی کردووه‌ که‌ شاره‌زای کتیب و به‌رنامه‌ی
خوان، که‌چی قسه‌یان چاک و پاکه‌، کرده‌وه‌ و په‌رێزیان خراپ و پیسه‌، وه‌ک
ده‌فه‌رموی: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَكُنُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾⁽¹⁾ که‌ مه‌به‌ست پێی جووله‌که‌کانه‌، واته: (ئایا ئێوه‌ خه‌لکی به
چاکه‌کاری راده‌سپێرن و خۆتان له‌بیرده‌که‌ن له‌ حالێ‌کدا که‌ کتیبی - خوا - د
ه‌خویننه‌وه‌؟ ئایا نافامن؟).

عاره‌بیش له‌وباره‌یه‌وه‌ په‌ندیکی جوانیان هه‌یه‌ که‌ ده‌لی: (مَنْ وَعَظَ بِقَوْلِهِ ضَاعَ كَلَامُهُ، وَمَنْ وَعَظَ بِعَمَلِهِ نَفَذَتْ سِهَامُهُ)، واته: (هه‌رکه‌سی‌ک به‌ قسه‌ ئامۆزگاریی
خه‌لک بکات، قسه‌کانی ته‌نیا قسه‌ی رووتن و زایه‌ده‌بن، به‌لام هه‌رکه‌سی‌ک به
کرده‌وه‌ی ئامۆزگاریی خه‌لک بکات، تیره‌کانی نیشانه‌ ده‌پێکن و قسه‌کانی
لێوه‌رده‌گیرین).

¹ البقرة: 44

شایانی باسیشه که به‌سه‌رهاتی موسا (علیه السلام) و خضر عليه السلام که له
 فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر عليه السلام دا ناوی به (خضر) هاتووو له کورده‌واریی خۆماندا
 پیی ده‌لێن: (خدری زینده)، به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنه‌گ هه‌یه بۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی
 ئیمه، چونکه: کاتیک موسا داوای لێ ده‌کات و ده‌لێ: ﴿... هَلْ أَتَبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ
 تَعْلَمَنِي مِمَّا عِلِمْتَ رُشْدًا﴾⁽¹⁾ واته: (... ئایا به‌دوات بکه‌وم و له‌گه‌لت بم تاوه‌کو له‌و
 زانیارییه‌ی فیترکراوه‌ فیرم بکه‌ی؟)، ئه‌ویش (خضر) پیی ده‌لێ: ناتوانی. موسا
 ده‌لێ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ ده‌توانم، خضر ده‌لێ: ﴿... فَإِنْ أَتَبِعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ
 أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾⁽²⁾ واته: (... ده‌ باشه ئه‌گه‌ر به‌دوام ده‌که‌وی، هه‌چ شتی‌کم لێ
 مه‌پرسه، هه‌تا‌کو بۆخۆم بۆتی باس نه‌که‌م)، واته: له‌خۆوه ره‌خنه‌ مه‌گه‌ره
 پرسیار مه‌که. ئه‌و مه‌رجه‌ی له‌سه‌ر داده‌نی، دیاره موسا (علیه السلام) رازی
 ده‌بی له‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی، دوا‌یی سی جارن مه‌رجه‌که ده‌شکینێ، جاری یه‌که‌م
 داوای لێبوردن ده‌کات، جاری دووه‌م داوای لێبوردن ده‌کات و ده‌لێ: ﴿... إِنْ سَأَلْتُكَ
 عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي فَدَّ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾⁽³⁾ واته: (... ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره -
 واته جاری سییه‌م - ده‌رباره‌ی هه‌چ شتی‌ک پرسیارم لێ کردی - واته ئه‌گه‌ر
 ئه‌مجاره مه‌رجه‌که‌م شکاند - تۆ بۆت هه‌یه هاو‌پیه‌تیم نه‌که‌ی)، ئینجا جاری
 سییه‌م که ده‌شکینێ، به‌نده سالحه‌که ده‌لێ: ﴿... هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ

¹ الکهف: ٦٦

² الکهف: ٧٠

³ الکهف: ٧٦

بِنَاوِیْل مَالَمْ تَسْتَطِعْ عَلَیْهِ صَبْرًا ﴿١﴾ واته: (... ئه‌وه کاتی لَیْک جیابوونه‌وه‌ی منو تۆیه — ته‌واو سی جار مه‌رجه‌که‌ت شکاند —).

به‌لّی ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی وه‌رده‌گیرئ، که هر کۆمه‌له خه‌لکێ یان دوو که‌س یان زیاتر، که له‌سه‌ر کۆمه‌لێک مه‌رج، یان له‌سه‌ر مه‌رجێک یان زیاتر پیکه‌وه کاریک ده‌که‌ن، له‌سه‌ر هه‌ردوولا پتۆیسته که پابه‌ند بن به‌و مه‌رجه‌وه، که مه‌رجه‌که‌یان شکاند، که‌واته بۆیان هه‌یه ئه‌و گرێبه‌سته‌ی نۆوانیان هه‌لوه‌شینه‌وه. ئه‌م به‌سه‌رهاته چاکترین به‌لگه‌ی پتۆیستبوونی پابه‌ندییه به‌و مه‌رجانه (شرط) هه‌وه که دوو لایه‌ن له‌سه‌ریان ریکده‌که‌ون، چونکه موسا (علیه‌السلام) پاش رازیوون به‌ مه‌رجه‌کانی خضر، هه‌ر جاریک مه‌رجیکی شکاندبۆ، داوای لی‌بورده‌ی کردووه‌و عوزری هیناوه‌ته‌وه، دووباره ئاماده‌یی خۆی پیشانداده که به‌و مه‌رجانه‌وه پابه‌ند بێته‌وه که پیشتر له‌گه‌ڵ خضر له‌سه‌ریان پیکهاتوون.

یازده‌یه‌م و دوازه‌یه‌م: لی‌پرسینه‌وه و سزادانی لادهران،
پاداشته‌وه‌ی گوێراپه‌لان

به‌لّی ئه‌م دووانه‌ش، دوو بنه‌مای دیکه‌ی گرنگو و دوو خه‌سله‌تی گه‌وره‌ی هه‌رکه‌سیکن که چاودێری و سه‌ره‌پرشته‌یاری کاروباری ئیسلامی و مسوڵمانانی به‌ ئه‌ستۆوه‌یه، چونکه هه‌بوونی لی‌پرسینه‌وه و سزا بۆ لادهر و سه‌ره‌پچیکه‌ران، وه‌فا و ته‌قدیرو پاداشت بۆ چاکه‌کاران و به‌قسه‌که‌ران، وێرایی سزاو پاداشتی خوای به‌رز و مه‌زن له‌ دواپۆژدا — سزاو پاداشتی خواش هه‌ر هه‌یه —

کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه له که مکردنه‌وه‌ی خراپه و لادان و زیادکردنی چاکه و پابه‌ندییدا.

خوای کاربه‌جئ و دادگه‌ریش (جل جلاله) که به مه‌دحکردنه‌وه به‌سه‌رهاتی (ذوالقرنین) مان بۆ ده‌گیڕێته‌وه، له‌سه‌ر زمانی ئه‌و پادشاو حوکمپانه په‌سندو ستایشکراوه، باسی ئه‌وه ده‌کات که سیاسه‌تی مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ چاکه‌کاران و خراپه‌کاراندا، هه‌ر به‌و شیوه‌یه به‌ووه که گوتمان: سزای خراپه‌کاران بدات و پاداشتی چاکه‌کارانیش بداته‌وه. خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... قُلْنَا يٰذَا

الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ نَّخَذَ فِيْهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ اَمَّا مِنْ ظُلْمٍ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يَرْدُّ اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَاَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهٗ جَزَآءٌ الْحُسْنٰى وَسَنُقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِ نَّاسِرًا ﴿٨٨﴾﴾⁽¹⁾ واته: (... گوتمان: ئه‌ی ذوالقرنین! بۆت هه‌یه خه‌لکی سزابده‌ی و بۆشت هه‌یه چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ی — واته ده‌ستت کراوه‌یه بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکی ئه‌و ولاتانه‌ی که تۆ ئازادیان ده‌که‌ی و ده‌یانخه‌یه ژێر رکێفی خۆته‌وه —، — ذوالقرنین — گوتی: ئینجا هه‌رکه‌سیک سته‌م بکات، ئه‌وه ئیمه سزای ده‌ده‌ین، دواپیش ده‌گیڕدێته‌وه لای په‌روه‌ردگاری و ئه‌ویش به‌ ئازاریکی بی‌په‌زا سزای ده‌دا، به‌لام هه‌رکه‌سیک ئیمانی هه‌بێ و کرده‌وه‌ی چاک بکات، ئه‌وه چاکترین پاداشتی — لای خوا — بۆ هه‌یه، ئیمه‌ش له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه قسه‌یه‌کی ئاسانی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین — هه‌ر نه‌بێ ستایشیکی ده‌که‌ین، ده‌ستخۆشییه‌کی لێده‌که‌ین —)⁽²⁾.

¹ الکهف: 88

² لێره‌دا جێی سه‌رنج ئه‌وه‌یه — وه‌ک له‌ شوێنی دیکه‌ش گوتومه — (ذوالقرنین^ه) به‌راورد ده‌کات له‌ نێوان سته‌م (ظلم) و بڕوا (ایمان)دا، نه‌ک کوفرو ئیمان، نالێ (أَمَّا مَنْ كَفَرَ) چونکه له‌کاتی‌که‌دا شه‌ریعه‌تی خوا حاکم ده‌بێ،

جا به هه رحال دیاره ذوالقرنین سیاسه ته که ی وابووه، ده لای هه رکه س چاکه بکات ئیمه ش سوپاسی ده که ی و ده ستخوشی لیده که ی و خوا پاداشتی بداته وه، ئه وه ش که سته م و خراپه بکات، ئه وه ئیمه سزای ده ده ی ن له سه ر سته مه که ی.

شایانی باسیشه که مه به ست له هه رکام له لیپرسینه وه و سزاو وه فاو ته قدیرو پاداشت، زور شت ده گریتته وه، هه ر له سه رزه نشت و گله یی و ره خنه، یان سوپاسکردن و مه دح و ستایشه وه بگره، هه تا هه موو پله و جوړه کانی سزاو پاداشتی مه عنه ویی و ماددی که له بازنه ی فراوانی شه ریعه تدا جییان ده بیته وه و ده بنه مایه ی گیرانه وه ی خه لکی له خراپه و لادان و سه ریچی، هه لئانیان و هاندانیان به ره و چاکه و خیرخوازی.

به ته نکید پیغه مبه ری خواش ﷺ و هک چو ن له هه موو بواره کانی ژیان و گوزه رانماندا چاکترین پیشه واو سه رمه شقمانه، له و بواره گرنگ و هه ستیاره شدا، به هه مان شیوه پیویسته ورد ورد سه رنجی سپره و سوننه تی ئه و زاته به رزه بده ی ن، تا کو لای فیبرین که چو ن چو نی به هو ی هه موو جوړو شیوازه کانی لیپرسینه وه و سزاو پاداشته ده وه ته قدیرو وه، خه لکی به ره و چاکه و تاعه ت و پاریزکاری هان بده ی ن.

له کۆتایی ئه م بنه مایه شدا خسته پووی دوو ناگاداری به پیویست ده زانم:

ریگا ده دا خه لک کوفر هه لژیژی، ریی کوفر ده دا، چونکه کوفر په یوه ندیی به بیرو بو چوون و عه قل و ئیراده ی ئینسانه وه هه یه، پاشان ده گونجی خه لکی هه ندیکی کافر بی و هه ندیکی مسولمان بی و پیکه وه ش بژین، به لام ئه وه ی که ریی پنادری له شه ریعه تی خوا دا، بریتییه له سته م، چونکه هه میشه سته می سته مکاران، له سه ر حیسابی سته ملیکراوی سته ملیکراوان و به شخوراوانه، به لام ده گونجی کابرا کافر بی و ئه وه ی دیکه ئیماندار بی و پیکه وه ش بژین، بویه زانایانی نیسلا م زور جوانیان گو توه: (قَدْ يَدُومُ الْمَلِكُ مَعَ الْكَفْرِ، وَلَا يَدُومُ مَعَ الظُّلُمِ)، واته: (سه لته نه ت و ده سه لاتی سیاسی، له گه ل کوفر به رده وام ده بی، به لام له گه ل سته م دا به رده وام نابی).

1/ به پى ئايه تى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له هېچ كه سىك داوا ناكات مه گهر ئه وهى كه له توانايدياى ...). هه رچه نده باباى به رپرس كۆمه لىك ئه ركى گه وره و گرنگى له سه ر شانن، به لام بېگومان مادام كه مته رخه مى نه كاو تواناى خوى خه رج بكات، له سه ر ئه نجام نه دانى هه ندىك له ئه رك و كاره كانى كه برست و تواناى به سه رياندا ناشكى و بوى هه لئاسوورين، گونا هبار نابى، نابى هېچ كه سيش هه ر له خووه له باباى به رپرس به بيانوو بى، هه ميشه بوى له بۆسه ي ره خنه لىگرتن و گله يى و گازنده لىكردندا بى! ئه گه رنا كابرا قه ت ده رنا چى.

2/ هه روه ها به پى بنچينه ي (الْعُرْمُ بِالْعُنْمِ)، واته: (له به رانبه ر زه ره ردا، ئينسان ده بى قازانج بكات). باباى به رپرس پىويسته به ئه ندازه ي بارگرانيى و ئه ركى سه رشانى، مافه ماددى و مه نه وييه كانيشى له به رچاو بگيرين، ده بى له لايه ن ئه ندامه كانيه وه زۆر چاك فه رمانبه رى (الإطاعة) ي بۆ بكرى و هاوكارى به كرى، ئه گه رنا به رپرس هه رچه نده زۆر لىه اتوو لىپراو بى و هېچ كه مته رخه ميشى نه بى، مادام خه لكه كه به قسه ي نه كاو هاوكارى نه كات، هېچى بۆ به هېچ ناكري.

پۆژىك كابرايه ك له بازارى كوفه يه خه ي (عه لى) - خوا لى رازى بى - گرتو ره خنه ي لىگرت، گوتى: له سه رده مى (ئهبو به كر) و (عومه ر) دا وابوو و وابوو، به لام دياره تۆ چاكى لى نازانى بۆيه حال وا و حيساب وا، (عه لى) ش - خوا لى رازى بى - گوتى: وانىيه، به لام هى وه ك من له خزمه تى (ئهبو به كر) و (عومه ر) دا بوون، به لام ئىستا هى وه ك جه نابت له خزمه تى مندايه، (ئوه تا له بازاردا شه رپم پىده فروشى)، ئىشه كه م چۆن بۆ بپوا؟!

بڼه‌مای پینځهم

به‌رپرسياريتي ته‌مير و به‌رپرساني ديكه
به‌ران به‌ر به‌ ته‌ندامان و دابین‌کردنی
مافه‌كانيان به‌گویره‌ی توانايان له‌ هه‌موو
روويكه‌وه، به‌ سینه‌فراواني به‌وه‌ گوځ‌گرتنيان
بو‌ پيشنيار و گله‌یی و ره‌خڼه‌كانيان.

بنه‌مای پینجه‌م

به‌رپر سیاریتی ئه‌میر و به‌رپرسیانی دیکه به‌رانبه‌ر به ئه‌ندامان و دابینکردنی مافه‌کانیان به‌گۆیره‌ی توانایان له هه‌موو روویکه‌وه، به سینه‌فراوانییه‌وه گۆیگرتنیان بۆ پێشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان

هه‌رکام له ئه‌میر وه‌ك كه‌سی یه‌كه‌م و سه‌رجه‌م به‌رپرسیانی دیکه‌ش، هه‌رکسه له‌قه‌ده‌ر خۆی له هه‌موو روویکه‌وه به‌پێی توانایان به‌رانبه‌ر به ئه‌ندامان به‌رپرسیارن و پێویسته به جیددی مشوورخۆرو دلسۆزیان بن له هه‌موو بوارو لایه‌نه‌کانی دین و ژینیانداو، خۆیان له كه‌مه‌ته‌رخه‌می له بوا‌ری دابینکردنی مافه‌کانیاندا بیاریزن.

هه‌روه‌ها پێویسته به سینگ فراوانییه‌وه - وێپرای راویژپێکردن - گۆی بۆ پێشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان بگرن و، بیزاری و سه‌غله‌تی دهرنه‌به‌رن و، هه‌میشه ئه‌و قسه‌یه‌ی عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب - خوا لی‌ی رازی بی‌ت - یان له گۆیدا بزینگیته‌وه: (لَا خَيْرَ فَيْكُمْ إِنْ لَمْ تَقُولُوهَا، وَلَا خَيْرَ فِينَا إِنْ لَمْ نَقْبُلْهَا مِنْكُمْ) (ه)، واته: (ئێوه ئه‌گه‌ر قسه‌ی هه‌ق نه‌لین خیرتان پێوه‌ نیه‌و، ئێمه‌ش ئه‌گه‌ر وه‌رینه‌گرین بۆ خیرین).

به‌لام پێویسته قسه‌ی هه‌ق گوتن و ره‌خنه‌گرتن و راستکردنه‌وه‌كه‌ش، به‌ریزو حورمه‌ته‌وه‌و به شیوازیکی راست و گونجاو بی‌ت.

چونکه:

1) محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، ج: (2)، ص: (601).

1- خوی کار به جی روو له برپواداران ده کات و ده فه رموی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ

رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (١٢٨) التوبة، واته: (په وانه کراو یتکان له

خوتان بو هاتوه هه رشتیک مایه ی ناره حه یتکان بیت له سه ر دلی زور
قورسه، له سه ر خیرو چاکه تان سووره، به رانه ر به برپواداران میهره بان و به
به زه یی یه).

2- دیاره پیغه مبه ری خواش ﷺ پیشه ره وو سه ره مشقی مسولمانانه

به گشتی و به تاییه ت به رپرس و مشور خورانیان، وه ک خوی به رز و مه زن

فه رموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (٢١) الأحزاب. واته: (بیگومان له پیغه مبه ری خوادا

سه ره مشقیکی باشتان هه یه، بو هه ر کامیکتان به ئومیدی (به زه یی) خواو
(پاداشتی) روژی دواپی بی و زور یادی خوا بکات).

3- پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رموویه تی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ

لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) رواه مسلم: (55) عن تميم

الداری رضی الله عنه. واته: (دین دلسوزیه ^(ت)، گوتمان - هاوه له به ریزه کان له

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله یان پرسى: - دلسوزی و به ته نگه وه بوون و په روشی - بو

کی؟! فه رموی: بو خواو بو کتیبی خواو بو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله و بو

پیشه وایان و مشور خورانی مسولمانان و بو تیپکرای مسولمانان به گشتی).

(1) له کورده واری خۆماندا ده لێن: نه سیحه تی کرد، به مانای ئامۆزگاری (موعظة) به کاری دین، به لام
(نصیحة) له زمانی عه ره بیدا به مانای دلسوزی و بی خوشی و به ته نگه وه بوون دی.

4- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِي أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ) رواه مسلم: (142)، عن معقل بن يسار، واته: (هه‌ر ئه‌میر "به‌رپرس" ئێك كاری مسوولمانان به‌ئه‌ستۆوه‌ بگه‌ی، پاشان خۆیان بۆ ماندوو نه‌كاته‌و بۆیان دڵسوژ نه‌بی، له‌گه‌ڵیان ناچیته‌ به‌هه‌شتی).

5- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْتَقَّ عَلَيْهِ وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ) رواه مسلم: (1828) عن عائشة رضي الله عنها، واته: (ئهی خواجه! هه‌ر كه‌سێك شتیك له‌ كاروباری ئۆمه‌تمی كه‌وته‌ ده‌ست و له‌سه‌ریان توند بوو "به‌ناهه‌ق" تۆش له‌سه‌ری توند به‌، وه‌ هه‌ر كه‌سێك شتیك له‌ كاروباری ئۆمه‌تمی كه‌وته‌ ده‌ست و له‌گه‌ڵیان میه‌ره‌بان بوو، تۆش له‌گه‌ڵی میه‌ره‌بان به‌).

6- خۆای كاره‌به‌جێش (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ...﴾ الإِسْرَاءُ، واته: (وه‌ قورئانمان به‌ شیوازیکی هه‌ق دابه‌زاندوه‌و، هه‌قیشمان تیدا ناردۆته‌ خوار...)، كه‌واته: هه‌قبیژیی چه‌نده‌ گرنگه‌، به‌ شیوازی هه‌ق و چاك گوتنیشی هینده‌!

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: سۆزو به‌زه‌یی و په‌رۆش و دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی به‌پرسان بۆ ئەندامانی ژێرده‌ستیان. هه‌ڵدانیان بۆ دایینکردنی مافه‌ ماددی و مه‌عنه‌ویییه‌کانیان فه‌رزه و به‌که‌مه‌رخه‌می تیداکردنی گونا‌ه‌بار ده‌بن:

دیاره له‌وباره‌شه‌وه به‌لگه زۆرن، چ له ئایه‌ته‌کانی قورئان و چ له ده‌قه‌کانی سوننه‌دا، بۆ نمونه:

1/ خ‌وای به‌رزو بێ وینه له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خاته‌مه‌وه ﷺ فه‌رمویه‌تی:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾⁽¹⁾

وه‌ك ده‌بینین خ‌وای به‌رز و مه‌زن پیغه‌مبه‌ری خ‌وای له‌ بواری چۆنیه‌تی هه‌ڵسوکه‌وت و هه‌ڵوێستی له‌گه‌ڵ مسوڵمانانی شوینکه‌وتوویدا، به‌ چوار سیفه‌ت وه‌سف ده‌کات:

أ- ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ هه‌ر شتێك مایه‌ی نا‌په‌حه‌تی و ئازاری ئیوه‌بێ پێی ناخۆشه‌و له‌سه‌ر د‌لی قورسه‌، واته‌: به‌ نا‌په‌حه‌تییه‌کانی ئیوه‌ نا‌په‌حه‌ت و به‌ خۆشییه‌كانتان به‌خته‌وه‌رو ئاسوده‌ ده‌بێ.

¹ التوبة: ١٢٨

ب- ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ سوورو مکوره له سه ر به رژه وه ندیه کانتان و سوودو قازانجتان. واته: هه میسه به ته نگتانه وه یه و سه رگه رمی ئه وه یه که خیرو خوشی و به رژه وه ندیه کانتان بو دابین و دهسته بهر بکات.

ج، د- ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ به رانبه به برواداران میهره بان و به به زهیی و په رۆشه، دیاره که سیکیش خاوه نی میهره بان و به زهیی و په رۆشی بی، به هه موو توانای هه ولای ئه وه ده دات که هه ق و مافه کانی ئه وانیه به رانبه ریان میهره بان و به به زهیه، دابین بکات، به خته وه رو ئاسووده ی دنیاو سه رفرازو سه ره به رزی دواپۆژیان بکات.

سه رجه م مسولمانان له سه ریان پیویسته چاو له پیغه مبه ره که یان بکه ن و بیکه نه سه ره مشق و پیشپه ویان، به تاییه ت مشوورخۆرو به پرسانیان که به جینشین و میراتگری پیغه مبه ر ﷺ داده نرین.

2/ هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ له وباروه فه رمویه تی: (مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِي أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ)⁽¹⁾ که واته: دلسۆزی و به زهیی و په رۆشی و به ته نگه وه بوونی به پرسان بو مسولمانان و هه ولدانیان بو دابینکردنی ماف و به رژه وه ندیه کانیان، فه رزه و ئه رکیکی شه رعیه سه رشانیه، به که مته رخه می تیداکردنی دووچاری سزاو لیپرسینه وه ی خوی به رزو و مه زن و بگره بیبه شکران له به هه شت ده بن!

دووه م: دلسۆزی به پرسان و فه رمانبه ران بو یه کدی پیویسته و سه هنگی مه حه کی مسولمانه تییه که شیه:

¹ رواه مسلم: (143)، عن معقل بن يسار.

مروڤی مسولمان له هه‌موو حالاندا پیویسته راست و ساغ و دلسۆز بێ، به‌لام بیگومان بۆ که‌سانی مشوورخۆرو به‌رپرس، ئه‌و سیفه‌تانه پیویستترن، هه‌روه‌ها بۆ مسولمانان له‌نیۆ خۆیانداو بۆ مامه‌له‌کردنیان له‌گه‌ڵ به‌رپرسانیاندا.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش که گوتمان، زۆریک له ئایه‌ته‌کانی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌تن، بۆ نمونه‌:

1/ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه، پارێز له‌ خوا بکه‌ن و له‌گه‌ڵ راستاندا بن). دیاره راستکردن (صَدَقَ) یش به‌ره‌م و زاده‌ی پارێزکاریی (تَقَوُی) یه‌و، مروڤیش هه‌تا راست (صَادِق) نه‌بێ ناگونجی بجیته‌ ریزی راستان (صَادِقِينَ) ده‌وه!

شایانی باسیشه‌ که راست (صَادِق) بوون چه‌مک و واتایه‌که‌ی فراوان‌تره له راستگویی (صَادِقُ الْقَوْل)، راست بوون، ده‌روون و ده‌رو قسه‌ و کرده‌وه‌و ... هتد، ده‌گریته‌وه.

2/ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَتْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾⁽²⁾

واته: (په‌یامه‌کانی په‌روه‌ردگارمتان پێ‌په‌رێ ده‌گه‌یه‌نم، وه من دلسۆزیکی ئه‌میندارتانم). که دیاره ئه‌مه‌ قسه‌ی (هوود) ه (عليه السلام) له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌ی (عاد) دا. به‌لام بیگومان دلسۆزی و ئه‌مینداریی بۆ خه‌لك، خه‌سه‌له‌تی تیکرای پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و شوینکه‌وتوو ه‌سه‌ن و راسته‌کانیانه، له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا.

¹ التوبة: ١٩٩

² الأعراف: ٦٨

3/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟! قَالَ لِلَّهِ

وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ} ⁽¹⁾

وه‌ك ده‌بینن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دینداری و مسوڵمانه‌تی مسوڵمانانی له
دلسۆزی و ساغی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون بۆ خوا و کتیبه‌که‌ی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پیشه‌وا و
به‌رپرسان و سه‌رجه‌م مسوڵماناندا کورتکردووه‌ته‌وه‌.

که‌واته: هه‌رکام له به‌رپرسان و خه‌لکی مسوڵمان به‌گشتی، له‌سه‌ریان پێویسته
وه‌ك ئه‌ركیکی بنه‌په‌تی دینداری و مسوڵمانه‌تیان که پاش خوا (جل جلاله‌) و
قورئان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بۆ یه‌کدی دلسۆزو غه‌مخۆرو به‌ په‌رۆش بن و به‌ ته‌نگ
به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کدییه‌وه‌ بن، ئنجا وه‌ك پێشتریش باسما‌نکردووه‌، بریتییه‌ له
دوو‌رخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و دابینکردنی سووده‌کان.

هه‌لبه‌ته‌ بابای به‌رپرس و کاربه‌ده‌ستیش به‌ حوکمی پله‌ و پایه‌ و پێگه‌ و
ئه‌رکه‌که‌ی پێویسته (به‌پێی توانای) بۆ هه‌ر چاکه‌ و خێرێک سه‌رمه‌شق و
ده‌ستپێشخه‌ربێ، له‌ به‌رانبه‌ره‌کانی چاکتر بێ، له‌وان دلسۆزتر و به‌
ته‌نگه‌وه‌بووتر و غه‌مخۆرتر بێ.

سییه‌م: به‌رپرسان ده‌بێ نهرم و نیا و میه‌ره‌بان و خوشه‌فتار بن،
خوایان له‌ زبیری و ئه‌زیه‌تدانی ژێرده‌ستانیان بپاریزن:

نهرمی و میه‌ره‌بانی و رووخۆشی و قسه‌خۆشی، چه‌ند خه‌سله‌تیکی گرنگی مرۆفی
مسوڵمانن، هه‌ر که‌سێک بێ و هه‌ر پێگه‌یه‌کی هه‌بێ، به‌لام بێگومان بۆ بابای
کاربه‌ده‌ست و به‌رپرس، هه‌رکام له‌م خه‌سله‌تانه‌ یه‌کجار گرنگ و پێویستن، چونکه‌

¹ رواه مسلم: (55) عن تميم الداري رحمه الله.

به ده‌قی قورئان به‌بئ ئەم خەسلەتە پەسەندانە، لە کارەکه‌یدا نەك هەر سەرکه‌وتوو نابێ، بگره‌ دووچاری شکستیکی گەرەش دەبێ!

وه‌ك خ‌وای به‌رز و مه‌زن به‌ پی‌غه‌مبه‌ری كۆتایی و سه‌روه‌رمان ﷺ فه‌رمووه‌:

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (به‌ه‌وی به‌زه‌یی خ‌واوه‌ بۆیان نهرمو نیان بووی، وه‌ ئەگه‌ر قسه‌ زبرو ده‌لڤه‌ق بووايه‌ی له‌ده‌ورت ده‌په‌ژان، ده‌جا لێیان ببووره‌و داوا‌ی لێبو‌ردنیان بۆ - له‌ خوا - بکه‌و له‌ کاروباردا راوی‌ژیان پێ بکه‌). که‌واته‌: ته‌نانه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌مو سه‌روه‌ریش ﷺ به‌ه‌وی نهرم و نیانیو میه‌ره‌بانی و خ‌ۆشه‌ره‌فتارییه‌که‌یه‌وه‌، توانیویه‌تی هاوه‌له‌ به‌رێزو د‌ل‌س‌ۆزه‌کانی له‌ ده‌وری خ‌وی کۆبکاته‌وه‌و به‌ه‌ی‌لێته‌وه‌، ئەگه‌ر د‌ل‌ڤه‌ق و قسه‌زبرو چی و چی بووايه‌، هاوه‌له‌کانی له‌ ده‌ور نه‌ده‌مان!

پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه‌ فه‌رمویه‌تی: (اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَنَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْتَقُّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ)⁽²⁾ ئنجا گومانیشی تیدا نییه‌ که‌ دو‌عاو پا‌رانه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ گه‌رایه‌.

چ‌واره‌م: د‌ل‌س‌ۆزی و رێز و خ‌ۆشه‌ویستی و گوێپ‌رایه‌لێی ئەندامان بۆ به‌رپ‌رسانیان، له‌گه‌ل هه‌قه‌بێژی و تییینی و سه‌رنج و په‌خنه‌گرتندا تێکناگه‌یری:

به‌لێ مه‌رج نییه‌ هه‌میشه‌ د‌ل‌س‌ۆزی و ده‌ره‌برینی رێزو خ‌ۆشه‌ویستی و گوێپ‌رایه‌لی کردنی ئەندامان بۆ مشو‌ورخ‌ۆرو به‌رپ‌رسانیان، بریتی بێ له‌ بێده‌نگی و قسه‌نه‌کردن و

¹ آل عمران: ۱۵۹

² رواه مسلم: (1828) عن عائشة رضي الله عنها.

ره‌خنه نه‌گرتن! به‌لکو گه‌لێك جار و له شوینی خۆیداو به شیوازی شایسته، قسه‌ی هه‌ق كردن و تییینی و سه‌رنج و ره‌خنه‌گرتن، مایه و به‌لگه‌ی دلسۆزی و په‌رۆش و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی خه‌لك و نه‌دامانه بۆ مشوورخۆر و به‌پرسانیان، پێشینانیش جوانیان گوتوو: (دۆست ئه‌و كه‌سه‌یه ده‌تگريه‌ن و دۆژمن ئه‌و كه‌سه‌یه ده‌تخه‌نین).

هه‌ربۆیه‌ش عومهری كورێ خه‌تتاب - خوا لێ رازی بێ - قسه‌ی هه‌ق گوتنی خه‌لك و گوێگرتن و ده‌رگرتنی به‌پرسانی به‌ مایه‌ی چاك بوونی كومه‌لگای مسوڵمان داناوه، پێچه‌وانه‌كه‌یشی به‌ پێچه‌وانه‌وه.

دیاره پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ كه‌ فه‌رموویه‌تی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} (١) و یستوویه‌تی مسوڵمانانی ئۆمه‌تی هانبدات بۆ هه‌قبیژی و بویری له به‌رانبه‌ر كه‌ ته‌نیا به‌پرسانی ئاساییدا، بگه‌ به‌پررس و حوكمپانانی سته‌مكارو به‌زه‌برو ژۆریشدا، ئاشكراشه كه‌ هه‌قبیژی و فه‌رمان به‌ چاكه‌ كردن و رێگری له خراپه‌ كردن، له‌گه‌ڵ هه‌موو حوكمپان و كاربه‌ده‌ستاندا هه‌ر خێرو چاكه‌یه و پاداشتی هه‌یه، به‌لام بۆیه هه‌قبیژی و بویری له به‌رانبه‌ر به‌پررس و كاربه‌ده‌ستانی سته‌مكارو لاردا به‌ گه‌وره‌ترین جۆری تێكۆشان و جیهاد دانراوه، چونكه مه‌ترسی گه‌وره‌ی هه‌یه بۆ سه‌ر خاوه‌نه‌كه‌ی، به‌پێچه‌وانه‌ی به‌پرسانی دیکه‌وه، كه‌ به‌ سوپاس و ریزو خۆشحالییه‌وه ره‌خنه و تییینی و سه‌رنجی خه‌لكی وه‌رده‌گرن و به‌ دیاری و خه‌لاتی داده‌نین!

پێنجه‌م: قسه‌ی هه‌ق گوتن و خسته‌نپرووی ره‌خنه و پێشیناره‌كان، به‌ ریز و حورمه‌ت و به‌ ئه‌ده‌بی شه‌رعییه‌وه:

ئه‌وه بزائن كه‌ ئیسلام هه‌موو شته‌كانی هه‌ر شته‌ی له شوینی خۆیه‌تی و وه‌ك ده‌لێن: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ)، واته: (بۆ هه‌ر كاتێك و جێگه‌یه‌ك قسه‌ی خۆی هه‌یه). كه‌

(1) رواه أبوداود: (4344) وابن ماجه: (4011) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، وقال الألباني: صحيح.

ده لێین: ده بێ له لای بهر پرس قسه ی هه ق بگوتری و ره خنه بگیری، مانای وا نییه بپرزو بئ حورمهت بین، که ده شلێین: ده بێ ریزی لیبگرین، مانای وا نییه هه ق نه لێین.

ئیمه وه ها له چه مک و واتای جیهاد حالی بووین، واته: سه رو مالی خو به خشین له پیناوی خوای بهرز و مه زن دا، وه له شهرو جهنگ له بهرانبه ربی بپوایان و کافراندا، به لام پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: گه وره ترین جووری جیهاد ئه وهیه که قسه یه کی هه ق بکه ی، هه قێک که پیویست بئ بگوتری، له لای ده سه لاتدارێکی سته مکار. وه که له فهرمووده یه کی دیکه دا پیغه مبه ر ﷺ هه ر له و یاره یه وه ده فهرموئ: (سید الشهداء حمزة بن عبد المطلب، ورجل قام إلى إمام جائر فأمره ونهاه فقتله)⁽¹⁾ واته: {گه وره ی شه هیدان (هه مزه ی کوپی عه بدو لموته لیب) ه، وه پیاویکه هه لده ستی له لای پیشه وایه کی سته مکار فهرمانی پێده کات به چاکه و ریگری لی ده کات — له خراپه —، ئه ویش ده یکوژی، مانای وایه ده گونجی مروژ له گوته ی هه قیشدا سه ری خو ی له سه ر دابنی، جا گوته ی هه ق له و جیهه دا گه وره ترین جیهاده، ئه گه رنا مادام هه یج ئه رکت نه که ویته سه ر، هه یج ئازایه تی نییه.

قسه ی هه ق گوته ی له لای هوکمپان و کاربه ده ستانی مسوڵمانان، ئه رکێکی گه وره ی سه رشانی مسوڵمانانه، ته نانه ت ئه گه ر ئه و هوکمپان و کاربه ده ستانه سته مکارو خوینپریش بن! بویه ده فهرموئ: قسه ی هه ق گوته ی له لای هوکمپانی سته مکار گه وره ترین جیهاده، چونکه مه ترسیی تیدا یه، ئه دی ئه گه ر سته مکار نه بوو، ده بێ هه قی پینه لێی؟ هه ر ده بێ بیلێی، به لام دیاره ئه گه ر له لای

¹ رواه الحاكم وقال: صحيح الإسناد (ق).

حوکم‌پانی سته‌مکار پی‌ویست بوو هه‌ق بلیی، ئەوه له‌لای ده‌سه‌لات‌داریکی چاکه‌کار که چاوی له‌سته‌م نییه، هیچ ئازایه‌تی تیدا نییه و چاکتر فه‌رزو پی‌ویسته! وه‌ک عومهری کوپی خه‌تتاب ده‌یفه‌رموو: (خۆشه‌ویست‌ترین که‌س له‌لام ئەو که‌سه‌یه که که‌موکو‌وپیه‌کانی خۆم پێشاندەدات).

ئەبو به‌کر - خوا لیی رازی بی‌ت - یه‌که‌م روژ که هه‌لبژێردراو وتاری دا، گو‌تی: (فَإِنْ أَحْسَنْتُ فَأَعِينُونِي، وَإِنْ أَسَأْتُ فَقَوْمُونِي)^(٦٩)، واته: (ئه‌گه‌ر چاکه‌م کرد هاوکاریم بکه‌ن، ئەگه‌ر خراپه‌شم کرد و لارییه‌کتان له‌ مندا بینی راستم بکه‌نه‌وه).

روژێکیان عومهری کوپی خه‌تتاب - خوا لیی رازی بی‌ت - له‌کاتی‌کدا که به‌گشتی قسه‌ی له‌گه‌ل مسوڵماناندا ده‌کرد، ئەم وتووێژه‌ی بوو له‌گه‌ل پیاوی‌ک له‌ مسوڵماناندا:

{ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ! مَاذَا تَقُولُونَ لَوْ مِلْتُ بِرَأْسِي إِلَى الدُّنْيَا هَكَذَا (وَأَمَّا رَأْسُهُ)؟! }

- فَقَامَ رَجُلٌ^(٧٠) فَقَالَ: كُنَّا نَقُولُ بِالسَّيْفِ كَذَا (وَأَشَارَ إِلَى الْقَطْعِ)،

- فَقَالَ عُمَرُ: إِيَّايَ تَعْنِي؟!

- قَالَ: نَعَمْ إِيَّاكَ أَعْنِي بِقَوْلِي.

- فَقَالَ عُمَرُ: رَحِمَكَ اللَّهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي رَعِيَّتِي مَنْ إِذَا تَعَوَّجْتُ قَوْمَنِي { (٧١) }.

(1) (تاریخ الخلفاء للسيوطي ص 69)، و(السيرة النبوية لابن هشام) ج: (4)، ص: (393).

(2) ئەو پیاوه به‌پێژه موحه‌مه‌دی کوپی مه‌سه‌له‌مه‌ بوو - خوا لیی رازی بی‌ت -، که یه‌کتێک بووه له‌ هاوه‌له‌ ئازاو چاونه‌ترسه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

(3) الرياض النضرة في مناقب العشرة، تأليف: المحب الخطيب.

واته: ئه‌ی کومه‌لی مسوولمانان! ئه‌گه‌ر ئاوا سه‌ر به‌ره‌و دنیا بسووپینم
(سه‌ریشی خوارکرده‌وه) چی ده‌لین؟!
- پیاویک هه‌لساو گوتی: ئیمه به شمشیر ئاوامان ده‌کرد (ئاماژه‌ی کرد به
برین).

- عومه‌ر گوتی: مه‌به‌ستت منه؟!
- گوتی: به‌لێ مه‌به‌ستی قسه‌که‌م تویه.
- عومه‌ر گوتی: خوا ره‌حمت پی بکات، ستایش بۆ ئه‌و خواجه‌ی که له
کومه‌لگا که‌مدا که‌سی وای داناوه، که ئه‌گه‌ر لایم راستم ده‌کاته‌وه {
ئه‌ها، ته‌ماشای بکه‌ن عومه‌ر - خوا لێ رازی بێ - چه‌ند حوکمران و خه‌لیفه‌یه‌کی
دووربین و به‌سه‌لیقه بووه!! ویستویه‌تی میله‌ت فی‌ری بویری بکات، فی‌ری
ئازادی و هه‌قبیژیان بکات، چونکه میله‌ت که نه‌یتوانی هه‌ق بلێ و ره‌خنه‌ بگرێ،
مانای وایه زیندوویه‌تی تیدا نه‌ماوه و به‌که‌لکی هیچ نایێ. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ
فرمویه‌تی: {إِذَا رَأَيْتَ أُمَّتِي تَهَابُ فَلَا تَقُولُ لِلظَّالِمِ يَا ظَالِمٍ فَقَدْ تُودِعَ مِنْهُمْ} (ه)
قال الحاكم في المستدرک: (7036) هذا حدیث صحیح الإسناد و لم یخرجاه، وقال
الذهبی فی التلخیص: صحیح، واته: (ئه‌گه‌ر ئۆمه‌ته‌ی منت بینی که ده‌ترسا
له‌وه‌ی به‌سته‌مکار بلێ: تۆ سه‌ته‌مکاری! ئه‌وه‌ خواحافیزیان لێ کراوه‌و
به‌که‌لکی هیچ نه‌ماون). یانی: زیندوویتیان تیدا نه‌ماوه.

هه‌لبه‌ته حوکمرانانیش زۆر ده‌ور ده‌بینن له‌وه‌دا که خه‌لک فی‌ری ئازایه‌تی و
بویری و هه‌قبیژی بکه‌ن، یاخود سه‌ری بکوته‌وه‌و وای لێبکه‌ن که مه‌گه‌ر له‌ دلی

(1) وقال البيهقي: (والمعنى في هذا: أنهم إذا خافوا على أنفسهم من هذا القول فتركوه، كانوا مما هو أشد منه و أعظم من القول والعمل أخوف و كانوا إلى أن يدعوا جهاد المشركين خوفاً على أنفسهم و أموالهم أقرب و إذا صاروا كذلك فقد تُودِعَ منهم و استوى وجودهم و عدمهم)، شعب الإيمان، ج: (6)، ص: (81).

خۆیدا له‌عه‌نتیان لیبکا، ئە‌گه‌رنا نه‌ویرێ دوو وشه‌ بلێ. به‌لام ئە‌وانه‌ی هه‌میشه‌ میلیله‌ت و کومه‌لگای خۆیان هانده‌ده‌ن له‌سه‌ر هه‌قبیژی و ئازادیی بیروپا، ئە‌وانه‌ هه‌میشه‌ قازانج ده‌که‌ن، ئە‌وی دیکه‌ که‌ واده‌کات خه‌لک هه‌مووی رقی لی هه‌لبستی و له‌ دلدا بیبوغزینی، به‌لام نه‌ویرێ ده‌ریبڕی، ئە‌وه‌ رۆژه‌پۆژ ته‌مه‌نی خۆی کورته‌ده‌کاته‌وه‌ و خۆشی ده‌خاته‌ه‌زابه‌وه‌، وا ده‌کات له‌ ئاست هه‌موو که‌سدا له‌ خۆی بترسی.

ئینجا گرنگ ئە‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ق گوته‌ن گرنگه‌، به‌لام چۆنیه‌تییه‌که‌شی به‌راستی زۆر گرنگه‌. زۆرجار ئە‌و نمونه‌یه‌م هیناوه‌ته‌وه‌: ئە‌گه‌ر ئینسان بیه‌وی شانه‌ هه‌نگوینیکی زۆر جوان و ئە‌سل بۆ میوانیکی دابنی، ئە‌وه‌ له‌ کوێ که‌ له‌سه‌ر سینییه‌کی خاوی دابنی و په‌شته‌مالیکی به‌سه‌ردا بدات و به‌ جوانی بیهینێ، وه‌ ئە‌وه‌ له‌ کوێ که‌ له‌ قاپیکی ژه‌نگاویی باوی و په‌رۆیه‌کی چلکنی به‌سه‌ردا بدا؟ به‌ ته‌ئکید هه‌رچه‌ند هه‌نگوینی باش بێ، میوانه‌که‌ی ته‌بیعه‌تی نایا. خوی دادگه‌ر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه‌ قورئانمان به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ق ناردووه‌ته‌ خوارێ و هه‌قیشی تیدا نیراوه‌ته‌ خوارێ...).

ئیمه‌ش ده‌بی قسه‌ی هه‌ق بکه‌ین و به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌قیش بیکه‌ین.

به‌لێ ته‌عبیرو شیوازی ده‌ریبڕین زۆر ده‌ور ده‌بینی، بۆیه‌ زاناوانی ئیسلام گوتووینه‌: (أُمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ لَا بِالْمُنْكَرِ)، واته‌: (به‌ شیوه‌یه‌کی چاک فه‌رمان به‌ چاکه‌ بکه‌، قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ بکه‌ به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی خراپ نا)!

¹ الإسراء: 105

دیاره به ئە دەب و رهوشتی بهرزو په سندی شه رعیه وه مامه له کردن له گهڵ هه موو که سدا هر پێویست و گرنگه، به لام به ته ئکید له گهڵ حوکمران و به پرسانی شه رعیدا، گرنگترو پێویستتره، چونکه هه م ئە وان هه قیان زیاتره و ئە رکیان قورستره، که سیك که بۆ خۆی ته نیا له به رانبهر خۆیدا به پرسیاره، جیا به له وهی که له به رانبهر خه لکێکدا به پرسیاره، که سیك که ئە رک و باری قورستره، دیاره هه ق و مافیشی گه وره تره له سه ر مسو لمانان. مادام هه ق گوته به به پرسو مشوورخۆر، ئە گه ر به ئە دەب و حورمهت و ریزه وه بێ و به شیوه یه کی جوان بێ، چاکتر به ره مه می ده بێ و کاریگه ری زیاتری ده بێ و چاکتر نیشانه ده پیکێ، که واته پێویسته به و په پێ ئە مه ته پێدان و لیۆرد بوونه وه ئە م کاره ئە نجام بدرێ.

ئینجا کۆتایی ئە م باسه به م به سه رهاته دینین، ده لێن: جارێک یه کێک له زانایان به شیوازیکی توندو کرچ و کال ئامۆزگاری یه کێک له خه لیفه کانی عه بباسی ده کات، دیاره حوکمرانه که ش شاره زا بووه — چونکه زۆربه ی ده سه لاتدارانی ئە و کاته ئە هلی عیلم بوون و شاره زا بوون —، دوا ی ئە وهی زانایه که به توندی قسه کانی خۆی ده کات و ته واوده بێ، ئە ویش هه یچ خۆی تیکنادا و پێی ده لێ: به پیز فلانه که س! خوا (جل جلاله) یه کێکی زۆر له تۆ باشتری نارده لای یه کێکی زۆر له من خراپتر، (موسا و هاروون) ی ناردين بۆ لای (فیرعه ون)، که (موسا و هاروون) هه رچۆنێک بن له تۆ چاکترن، (فیرعه ون) یش هه رچۆنێک بێ هه ر له من خراپتره، که چی خوا ی به رزو مه زن به (موسا و هاروون) ی برای علیهما السلام فهرموو: ﴿فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَى﴾⁽¹⁾ واته: (قسه یه کی نه رم و نیانی له گه ل بکه ن، به لکو هه قی بکه ویتته وه یاد، یان له خوا بترسی)!

بڼه‌مای شه‌شهم

خوښه‌ويستی و ريږ له‌نيوان ئه‌نداماندا
به‌گشتی و سه‌رگردايه‌تی و ئه‌نداماندا
به‌تايبه‌تی و خوږياراستن له‌ هه‌رچی
پيچه‌وانه‌يانه

بنه‌مای شه‌شهم

خۆشه‌ویستی و ریز له‌نیوان ئەنداماندا به‌گشتی و سه‌رگردایه‌تی و ئەنداماندا به‌تاییه‌تی و خۆپاراستن له‌هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی ریز و خۆشه‌ویستییه

خۆشه‌ویستی و ریزو حورمه‌ت و وه‌فای دووسه‌ره (المتبادل) له‌نیوان سه‌رجه‌م ئەنداماندا به‌گشتی و قیاده‌و قاعیده‌دا به‌تاییه‌ت، وه‌ داخستنی ده‌رگای غه‌یبه‌ت و قسه‌هێنان و بردن و تانه‌لێدان و زهم‌کردن و ... هتد، وه‌ دل‌ساغ (سلیم) بوون و دهم‌و ده‌ست سه‌لامه‌ت بوون له‌گه‌ڵ یه‌کدی، وه‌ خۆپاراستن له‌هه‌ر جو‌ره‌ ده‌مارگیریی یه‌ک (تَعْصَب) بۆ ده‌سته‌و تاقم‌و ناوچه‌و شارو تیره‌و عه‌شیره‌ت و ... هتد، چونکه‌:

1- خوای کاربه‌جی و دادگه‌ر فهرموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ التوبة، واته: (بروادرانی پیاوو ئافره‌ت هه‌ندیکیان دۆست و

پشتیوانی هه‌ندیکیان - یان سه‌ره‌رشته‌یاری هه‌ندیکیان-)، فەرمان به‌شته

په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ی شته‌ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن، وه‌ نوێژ به‌رپا

ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن، وه‌ فەرمانبه‌ری خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، ئا

ئه‌وانه‌ بێگومان خوا به‌زه‌یی پێیاندا‌ی، به‌ته‌ئکید خوا زالی کاربه‌جیه).

2- پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فهرموویه‌تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ

تَحَابَبْتُمْ ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) رواه مسلم: (54)، و أبو داود: (5193)،

وابن ماجه: (68)، والترمذي: (2688)، عن أبي هريرة رضي الله عنه، وصحه

الألباني، واللفظ لأصحاب السنن، پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم سویند ده خوا به خواى به رز و مه زن و ده فهرموئى: (سویند به و که سه ی گیانى منى به دهسته، ناچنه به هه شتى هه تا ئیمان، نه هیئن، ئیمانیش ناهیین هه تا یه کدیتان خوشنه وئى، ئایا شتیکتان پیدلیم نه گهر بیکه یه کدیتان خوشبوئى؟ زور سه لام له یه کدى بکه ن).

3- هه روه ها فهرموویه تی: (لَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ) رواه البخاري: (6065) واللفظ له، ومسلم: (2559) عن أنس بن مالك رضي الله عنه. واته: (رقتان له یه کدى نه بیته وهو، ئیره یی به یه کدى مه به ن و، پشت له یه کدى مه که ن و، له یه کدى دامه برپن، وه ئه ی به نده کانى خوا! پیکه وه برا بن، وه حه لال نیه بو هیچ مسولمانیک که له سئ روژان زیاتر ده نگ له براى مسولمانى بپرته وه و قسه ی له گه لدا نه کا).

4- هه روه ها فهرموویه تی: (مَنْ قُتِلَ تَحْتَ رَايَةٍ عُمِيَّةٍ يَدْعُو عَصَبِيَّةً أَوْ يَنْصُرُ عَصَبِيَّةً فَقَتَلَهُ جَاهِلِيَّةٌ) رواه مسلم: (1850) واللفظ له، والنسائي: (4115)، واته: (هه ر که سیک له ژیر ئالایه کی کویرانه دا بکوژئى، بانگه واز بو ده مارگیرى بکات، یان پشتگیرى ده مارگیرى بکات -پاشان بکوژئى-، نه وه به شیوه یه کی نه فامانه کوژراوه).

روونکردنه‌وه

بۆ شیکردنه‌وه‌ی واتاو چه‌مکی ئەم بنه‌مای شه‌شه‌مه، له‌م چوار خاله‌دا،
نێوه‌پۆکه‌که‌ی ده‌خه‌ینه‌پوو، له‌ خالی یه‌که‌میشیاندا تیشکی‌ک ده‌خه‌ینه‌سه‌ر چه‌مک و
واتای ئایه‌تی ژماره (71) ی (التوبه)، که‌ هه‌وین و بناغه‌ی ئەم بنه‌مای
شه‌شه‌مه‌یه :

یه‌که‌م: شیکردنه‌وه‌ی چه‌مکی ئایه‌تی ژماره (71) ی (التوبه):

خوای به‌رزو مه‌زن له‌م ئایه‌ته به‌پێژه‌دا بروادارانێ پیاو و ئافره‌تی به‌ هه‌ردوو
ره‌گه‌زی نێرو میوه، به‌ دۆست و پشتیوان و مشوورخۆرو سه‌رپه‌رشتیکارو هاوکاری
یه‌کدی پێناسه‌ ده‌کا، ئەوه‌ی لیوه‌رده‌گیرێ که‌ په‌یوه‌ندیی ئه‌هلی ئیمان پێکه‌وه،
په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ و ریشه‌یی (صمیمی)یه، په‌یوه‌ندییه‌که‌ له‌ دڵ و ده‌روونه‌وه
هه‌له‌ده‌قولێ.

دوای ئەوه‌ی رایده‌گه‌یه‌نێ که‌ دۆست و پشتیوان و هاوکاری مشوورخۆری
یه‌کدین، به‌ شه‌ش وه‌سف پێناسه‌یان ده‌کات که‌ بریتین له‌:

١/ ﴿يَا مُرُوتَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ واته‌: فه‌رمان به‌ شته‌ په‌سنده‌کان ده‌که‌ن: دیاره
وشه‌ی (المعروف) ئه‌لیف و لام (أل) ی له‌سه‌ره‌ که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا کاتی‌ک
ناو ئه‌لیف و لام (أل) ی چوووه‌ سه‌رێ، ئەوه‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر (إِسْتِغْرَاقَ)
ده‌کات، ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کات که‌ (جَنَسَ) ی ئه‌و شته‌ هه‌مووی
ده‌گرێته‌وه، که‌ گوتمان: (المعروف) واته‌ هه‌رچی چاکه‌یه. (معروف) واته‌:
چاکه، به‌لام (المعروف) هه‌رچییه‌کی چاک و په‌سنده‌ هه‌مووی ده‌گرێته‌وه. جا
یه‌کی‌ک له‌ خه‌سله‌ته‌کانی ئیمانداران ئەوه‌یه که‌ هه‌رچی شتی باش و په‌سنده

فه‌رمانی پێ ده‌که‌ن، واته‌ چ په‌یوه‌ندیی به‌ لایه‌نی عه‌قیده‌ و فیکره‌وه‌ هه‌بێ، چ په‌یوه‌ندیی به‌ لایه‌نی عیباده‌ته‌وه‌ هه‌بێ، چ به‌ لایه‌نی ئه‌خلاق و هه‌لسوکه‌وته‌وه‌ هه‌بێ، چ به‌ لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ته‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی بازرگانی و ئابوورییه‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی جه‌نگ و ئاشتییبه‌وه‌ ... هه‌ند، ئه‌ویش به‌ هۆی پشستی یه‌کدی گرتنیانه‌وه‌، چونکه‌ پێشتر ده‌فه‌رموی: ﴿... بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ﴾⁽¹⁾ واته‌: (... هه‌ندیکیان پشتیوانی هه‌ندیکیان ...). چونکه‌، ئایا چ ئیماندارانی‌ک ده‌توانن فه‌رمان به‌ هه‌موو شتییکی چا‌ک و په‌سند بکه‌ن؟ بێگومان ئیماندارانی‌ک که‌ پێکه‌وه‌ تۆکه‌م و توندوتۆڵ بن، دۆست و پشتیوانی یه‌کدی بن، هاوکاری یه‌کدی بن، ئه‌گه‌رنا تۆ به‌ ته‌نیا بجۆ داخۆ ده‌توانی به‌ ته‌نیا له‌ بازار دوکانی مه‌شروبفرۆشی داخه‌ی؟ یاخود رێگه‌ بگه‌یت له‌ گه‌نده‌لی و سته‌م، بێگومان نا، چونکه‌ مسوڵمانان یه‌کگرتوو نین و هه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی و انین و هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان نین، به‌ لکو هه‌ندیکیان دوژمنی هه‌ندیکیان، له‌ به‌ر نه‌زانی و بێ ئاگاییان له‌ دینه‌که‌یان.

ب/ ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، واته‌: (قه‌ده‌غه‌ی شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن)، هه‌رچی شتی خراپ و ناپه‌سنده‌ قه‌ده‌غه‌ی ده‌که‌ن و ریی لێده‌گرن، ئه‌میش دیسان ئه‌لیفو لام (أل)ی له‌سه‌ره‌، (المنکر) واته‌ هه‌رچی ناپه‌سنده‌ و خراپه‌یه‌، جا ئه‌ویش سه‌رجه‌م جۆره‌کانی خراپه‌ ده‌گه‌یتیه‌وه‌، هه‌ر له‌ شیرک و کوفرو نیفاقه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌ندییان به‌ لایه‌نی فیکریی و عه‌قیده‌یییه‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌تا تێکرای جۆره‌کانی گونا‌ه و سه‌رپێچی به‌ گه‌وره‌ و گچکه‌ و په‌نه‌ان و ئاشکراوه‌، هه‌رچی خراپه‌یه‌، هه‌رچی زه‌ره‌ری هه‌یه‌ بۆ دنیا و دوا‌پۆژی ئینسان

¹ التوبة: ٧١

بۆ تاكو كۆمه‌ل و خیزان و ... له هه‌موو بواره‌كانی ژياندا به ناپه‌سند (مُنگر) داده‌نری.

ج/ ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾، واته: (وه نوێژ به‌پاده‌که‌ن): دیاره نوێژیش گه‌وره‌ترین و زه‌قترین ره‌مزی به‌ندایه‌تی ئه‌هلی ئیمان به‌ خۆی پهره‌ردگار.

د/ ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، واته: (وه زه‌کات ده‌ده‌ن): که گه‌رنگ‌ترین کاریگه‌رتین دروشمه و نیشانه‌ی دۆستایه‌تی و به‌ته‌نگ یه‌کدیه‌وه‌بوونی برواداران. ئه‌گه‌ر نوێژ هه‌قی خواجه (جل جلاله)، زه‌کاتیش هه‌قی خه‌لکی خواجه، ئه‌گه‌ر نوێژ ره‌مزی جو‌ری په‌یوه‌ندی مرۆفی مسو‌لمان به‌گه‌ل خوادا (جل جلاله)، ئه‌وا زه‌کاتیش ره‌مزو هێمای جو‌ری په‌یوه‌ندی ئینسانی مسو‌لمان به‌گه‌ل کۆمه‌لگادا، که بریتیه له به‌خشین و هاوکاری کردن و چاکه له‌گه‌لدا کردنی.

هـ، و/ ﴿وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، واته: (وه فه‌رمانبه‌ریی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن): که بێگومان ئه‌و چواره سیفه‌ته‌ی رابردو و گه‌لێک شتی دیکه‌ش و سه‌رجه‌م شه‌ریعه‌تیش، هه‌ر دینه‌وه نیو فه‌رمانبه‌ریی کردنی خۆی به‌رز و مه‌زن و فه‌رمانبه‌ریی کردن بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، چونکه فه‌رمانبه‌ریی کردن بۆ خۆی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، واته: پابه‌ندی به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه، قورئان و سوننه‌تیش ئه‌و چوارانه‌ی پێشتریش ده‌گه‌رنه‌ خۆیان و، غه‌یری ئه‌و چوارانه‌ش ده‌گه‌رنه‌ نیو خۆیان، وه فه‌رمانبه‌ریکردنی ته‌واو بۆ خۆی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ته‌نها به‌ که‌سانێک ده‌کرێ که موو به‌ موو به‌ تیک‌رای ئایه‌ته‌کانی خۆی به‌رز و مه‌زن و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ پابه‌ند بن، دیاره ته‌نیا که‌سانێکی

ئاواش شایسته ی ئه وهن که خوی خاوهن به زهیی (جل جلاله)، به زهیی پیااندا بیته وه و لیان خوشب و بیان به خشی.

له: ﴿... أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾. واته: (ئا ئه وانه خوا به زهیی پیااندا دئ). خوا به زهیی به چ جوړه مسولمانیکدا دئ؟ سۆزو به زهیی له گه ل که سانیکه که خاوهنی ئه و سیفه تانه ن.

ئینجا دوی ئه وه دهفه رموی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (واته: (بیگومان خوا زالی کار به جیه)، زاله بوئه وهی که دوژمنانی مسولمانان له پهلوپو بخوا، وه هه رکاتی که شایسته ی ئه وه بوون ته ختیان بکا تا ری بو مسولمانان چول بکا، وه کار به جیشه ده زانی که ی دهیکا و بوکی سی دهکا، به لی خوی به رز و مه زن کار به جیه و ئیشی به هه وه نته و گو تره ناکا، بیکه سی شاعیر ده لی:

کاکه خوا کاری نابه جی ناکا

تا کیو نه بینی به فری تیناکا

دووه م: خوشه ویستی و ریزی دوو سه ره، له نیوان سه رجه م ئه نداماندا به گشتی و سه رکردایه تی و ئه نداماندا به تایبه ت:

پیغه مبه ر ﷺ دهفه رموی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا بِهِ) وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلُكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) لیره دا به کی که بوی هه یه بیرسی: ئه دی کوا نویژ؟ کوا روژوو؟ له وه لامدا ده لیین: لیره دا پیغه مبه ر ﷺ سه رنجه مان راده کی شیی بو سیفه تی کی

(1) التوبة: ٧١

(2) رواه مسلم: (54)، وأبو داود: (5193)، وابن ماجه: (68)، والترمذي: (2688)، عن أبي هريرة رضي الله عنه، وصححه الألباني، واللفظ لأصحاب السنن،

کۆمه لایه تی، که زۆرجار مسوڵمانان لیی بی ئاگا ده بن، چونکه هه ر مسوڵمانیک لیی بپرسی: ده زانی که نوێژ پیویسته و ئه وهی بیه وی به ئیماندار له قه له م بدری، ده بی نوێژ بکات و رۆژوو بگری و زه کات بدات و حه ج بکات، به لام زۆربه ی مسوڵمانان نازانن که ده بی یه کدییان خوشبووی ئه و جار به ئیماندار له قه له م ده درین، جا پیغه مبه ر ﷺ ده یه وی سهرنجی ئیمه رابکیشی بۆ یه کی که له و مه رجانیه ی که خه لکی مسوڵمانی پی ده بیته ئیماندار، که بریتییه له یه کدی خوشویستن و پیکه وه په یوه ست بوون و پیکه وه دۆستبوون، ئینجا دوا یی ده فهرمو ی: {أَوَلَا أَدْلُكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ}، سه لام له یه کدی کردن هه ر ئه وه نییه به پێیه دا برۆی بللی (سه لام علیکم)، بچۆ سه ردانی، بچۆ لیی بپرسه و هه والی بپرسه و ئاگات لیی بی و ... هتد.

به راستی ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ زۆر جیی سهرنجه، وه ک ده بینین پیغه مبه ری خوا ﷺ وه ک ئیمانی کردووه به کیلی کردنه وهی ده رگای به هه شت و هۆکاری چوونه به هه شت، ده فهرمو ی: (ناچنه به هه شت هه تا ئیمان نه هینن)، وه یه کدی خوشویستنی برودارانیشی کردووه به مه رجی په یدا بوون و به لگه ی ئیسیاتی ئیمان!

ئینجا سه لام له یه کدی کردن و هه وال پرسی و سه ردانکردنی یه کدی و هاموشۆکردنی یه کدیش، ده کاته هۆکاری گرنگی په یدا بوونی خوشه ویستی و بریه تی، بۆچی مسوڵمانان یه کدییان خوشده وی و ریز له یه کدی ده گرن و بۆ یه کدی به په رۆشن؟ له راستیدا ئیمان به خوا بوونیان و بریه تی له گه ل یه کدیدا کردنیان، ئه و هه لۆیستانه یان تیدا په یدا ده کات، هه ربۆیه ش مسوڵمانان هه تا ئیمانیا ن دامه زراوتر بی و عیباده تیا ن چاکتر بی و پارێزکارییا ن زۆتر بی، بریه تی و ته بایی و سه فای نیوانیشیا ن چاکتر و پته و تر ده بی، تۆ ته ماشا بکه ! له نیوان دوو

برای مسولمان، یان دوو خوشکی مسولمان، یان براو خوشکیکی مسولماندا، کامیان له‌وی دیکه چاکتره له به‌رانبه‌ره‌که‌ی بۆ‌وی؟ له‌پاستیدا ئه‌وه‌یان که ئیمانی باشتره. هه‌روه‌ک له‌فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریشدا ﷺ هاتوو، کاتی‌ک که پرسپاری لیکراوه که دوو مسولمان ده‌گه‌نه یه‌کدی کامیان پیشی سه‌لام له‌وی دیکه بکات؟ فره‌رموی: (أُولَاهُمَا بِاللَّهِ) (هه)، واته: (ئه‌وه‌یان که له‌خوا نزیکتره).

هه‌ر بۆیه‌ش خوی به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأنفال) دا، به‌رله‌وه‌ی فره‌مان به‌مسولمانان بکات که نیوانیان چاک و په‌یوه‌ندیان پته‌و بکه‌ن، فره‌مانی پیکردوون که ته‌قویان زیاد بکه‌ن و پارێزکار بن. ده‌فه‌رموی: ﴿... فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ (2) واته: (... پارێز له‌خوا بکه‌ن و په‌یوه‌ندی نیوانتان چاک بکه‌ن ...)، ئینجا ئه‌وه‌ دیاره به‌گشتی مسولمانان ده‌بی وابن، به‌لام هه‌لبه‌ته به‌ته‌ئکید ئه‌و ریزو خۆشه‌ویستی و براهی‌تی و ئه‌ده‌بو و هه‌فایه‌ی نیوان مسولمانان، له‌به‌ینی قیاده و قاعیده و سه‌ری و خواریی کومه‌لیکی ئیسلامیدا، گرنگ‌تر و پیویست‌تره و ده‌بی زیاتر جه‌ختی له‌سه‌ر بکری، چونکه به‌بی ئه‌و ریزو خۆشه‌ویستی و به‌بی ئه‌و به‌ته‌نگ یه‌کدیه‌وه بوون و هاوکاری پیکه‌وه کردنه، کار و چالاکی ئیسلامی ئه‌نجام نادرئ و مشوورخواردن له‌دین و ژینی مسولمانان مه‌حاله، ئینجا دیاره باشترین سه‌رمه‌شق و پیش‌په‌روش بۆ کومه‌لی ئیسلامی له‌و باره‌وه کییه؟ هه‌لبه‌ته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له به‌ریزو دلسۆزه‌کانین — خوا لێیان رازی بی و رازیشیان بکات —، که بیگومان هه‌م ریزو خۆشه‌ویستی و په‌رۆشی ئه‌وان بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هه‌م هی ئه‌ویش بۆ ئه‌وان، شتیکی

(1) (عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلَانِ يُلْتَقِيَانِ أُيُّهُمَا يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ؟ فَقَالَ: أُولَاهُمَا بِاللَّهِ) رواه الترمذي: (2694) وحسنه، وقال الألباني: صحيح.

2 الأنفال: 1

نمونه یی و یه کجار ناوازه بووه، هه تا له سپره و ژيانی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا هاتووه،
 ده رباره ی هاوه له به ریزه کانی که کاتیک پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مه جلیسدا قسه ی
 فرمووه، ده لای: {كَأَنَّمَا عَلَى رُؤُسِهِمُ الطَّيْرُ} (ه)، واته: (وهك بالنده یان له سه ر
 سه ری نیشتبئی، خویان نه ده جوولاند)، دیاره پیغه مبه ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له به رانبه ردا
 یه کجار زور به تنگ هاوه لانی به ریزیه وه بووه، جاری وا بووه پیشنوژی کردووه،
 گوئی له دهنگی مندالیک بووه گریاوه، نویژه که ی کورتر کردووه ته وه، فرموویه تی:
 له بهر دایکی، زانیویه تی که دایکی له گه لیاندا جه ماعت ده کات و دلشی له لای
 منداله که یه تی و گوئی له دهنگیه تی، نویژه که ی کورتر کردووه ته وه بوئه وه ی نه و
 دایکه زور ناپه حه ت نه بی (ه)، ئیدی نه گه ر باسی به زه یی و سوزی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 بکه ین، نه وه وینه زورن، وه نه گه ر باسی ریژو حورمه ت و خوشه ویستی هاوه لانی
 به ریزیش بکه ین بو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نمونه زورن.

ئه بو سوفیان له وباره وه ده لای: (مَا رَأَيْتُ فِي النَّاسِ أَحَدًا يُحِبُّ أَحَدًا كَحُبِّ
 أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدًا) (ه)، واته: (هیچ که سم له خه لکی نه دیوه که سی
 خوشویستبئی، هینده ی خوشه ویستی هاوه لانی موحه ممه د بو موحه ممه د!)
 بیگومان .

(1) (رووی أسامة بن شريك، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَأَصْحَابَهُ حَوْلَهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُؤُسِهِمُ الطَّيْرُ الشِّفَا بَتَعْرِيفِ
 حقوق المصطفى، تأليف: العلامة القاضی أبو الفضل عیاض، ج: (2)، ص: (287).

(2) پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویه تی: (إِنِّي لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أَطَوَّلَ فِيهَا فَأَسْمَعَ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ
 فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ) رواه البخاري: (707)، عن أبي قتادة.

(3) السيرة النبوية، لابن هشام، ج: (3)، ص: (80).

سییه‌م: دل پیکه‌وه ساف بوون و زمان و ده‌ست پیکه‌وه سه‌لامه‌ت بوون، داخستنی ده‌رگای زهم و غه‌یبه‌ت و عه‌یب له‌یه‌کدی دۆزینه‌وه .. هتد:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: { لَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا } وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ⁽²⁾ لیره‌شدا ده‌بینین که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ده‌بنه‌مایه‌ی داب‌ر‌داب‌ر‌بوونی مسو‌لمانان و تی‌کچوونی ریزه‌کانیان، قه‌ده‌غه‌ی کردوون، وه‌فه‌رمانی پیکردوون که له‌سه‌ر بنا‌غه‌ی به‌ندایه‌تیان بۆ خوا ﷻ، براهه‌تی له‌گه‌ل یه‌کدیدا بکه‌ن، وه‌ئه‌گه‌ر له‌یه‌کدیش نی‌گه‌ران بوون، له‌سێ رۆژ زیاتر نه‌خایه‌نی‌و پیکه‌وه‌ ن‌اشت ببنه‌وه.

ئ‌ه‌و سێ رۆژه‌ش بۆیه‌ دانراون، که مه‌رج نییه‌ تۆ سێ رۆژه‌که‌ ته‌واو بکه‌ی ئینجا بچی ن‌اشت بیه‌وه، دوا‌ی یه‌ک سه‌عات بچۆ ن‌اشت بیه‌وه له‌گه‌لی، به‌س جاری وا هه‌یه ئینسان شتیکی له‌گه‌ل که‌سیک له‌ د‌ل‌دا په‌یداده‌بی، با سێ رۆژی پێ بچیت، نه‌ک به‌ روواله‌ت و به‌ رووکه‌شی پیکه‌وه ن‌اشت ببنه‌وه، به‌س له‌ د‌لیاندا بو‌غزو غه‌ره‌ز مابی. له‌ ماوه‌ی ئ‌ه‌و سێ رۆژه‌دا، با د‌لی خۆیان به‌رانبه‌ر یه‌کدی پاک‌بکه‌نه‌وه، بۆ ئ‌ه‌وه‌ی که دوا‌یی ده‌چنه‌وه بۆلای یه‌کدی به‌ د‌لیکی سا‌غو سه‌لیم بی، نه‌ک به‌ فرت و فیل و به‌ روواله‌ت و رووکه‌شی بی، چونکه ئ‌ه‌وه هه‌یج نییه‌ له‌ روواله‌تدا یه‌کدی ماچ بکه‌ن، به‌لام له‌ د‌ل‌دا یه‌کدی ببو‌وغزینن. به‌لێ ئ‌ه‌و سێ رۆژه‌ بۆیه‌ دانراون که له‌و سێ رۆژه‌دا ئینسان خه‌ریک بی سه‌رو سینه‌ی خۆی صاف بکاته‌وه، ئینجا ئ‌ه‌گه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌ت ناحه‌قیشی بی، تۆ بچۆ بۆ لای ئ‌ه‌و، بلێ: ئ‌ه‌گه‌ر حه‌قی منه‌ گه‌ردنت ئازاد‌بی، ئ‌ه‌گه‌ر حه‌قی تۆشه‌ گه‌ردنم ئازاد بکه‌.

(1) په‌رت‌ه‌وازه‌ مه‌بن، ببنه‌ ده‌سته‌ ده‌سته.

² رواه البخاري: (6065) واللفظ له، ومسلم: (2559) عن أنس بن مالك رضى الله عنه.

ئینسان ئەگەر بە نەفسی خۆی بویڕێ، زۆر ئاسانە. دیارە ئەو زۆر زۆریش چاکترە لەوێ کە تۆ لەو بگه‌ڕێ و ئەو لە تۆ بگه‌ڕێ، دوایی تووشی شتی حەرامیش دەبن، بە خراپە باسی یەکدی دەکەن و لەوانەیە تۆمەتیش بۆ یەکدی دابن! دابن!

ئینجا ئەم خاڵی سییه‌مەش هەر دەچیتەوێ نۆ خاڵی دووهم، چونکە بەراستی ئەگەر تاکەکانی کۆمه‌لیک یەکدییان خۆشبووی، رێگا بە خۆیان نادەن زەم و غەیبەتی یەکدی بکەن و بە ناھەق دلی یەکدی بریندار بکەن.

دیارە ئەمیش بەرھەم و ئەنجامی سروشتی و راستەوخۆی یەکدی خۆشویستن و ریز لە یەکدی گرتن و ئەدەب و وەفای دوو سەرە ی نۆوان قیادە و قاعیدە، چونکە ئەوێ کە پال بە خەڵکەوێ دەنێ زەم و غەیبەتی یەکدی بکەن و هەولێ یەکدی شکاندن بدەن، بێگومان ئەو بوغزو غەرەزو کینە یە کە لە دڵ و دەروونیاندا بەرانبەر بە یەکدی جیگیربوو، کە سێکت خۆشویست مەدحی دەکە، رقت لە کەسێک هەلسا رەقەت پالت پێوێ دەنێ زەمی بکە، بۆیە ئیسلام بەرلەوێ بە خەڵکی بلی: زەمی یەکدی مەکەن، دەلی: رقتان لە یەکدی نەبیتەوێ. بەرلەوێ بلی: دوای خیر بۆ یەکدی بکەن، دەلی: یەکدیتان خۆشبووی، ئاخر مروڤ بەرلەوێ زمان و دەست و جەستە بێ، دڵ و دەروونە. ئەگەر لێرەوێ (واتە: دڵ) وەزەکە باش بوو، بە تەئکید رووالەتیش باش دەبێ، هەربۆیە جیی سەرنجی خۆی پەرەدگاریش (جل جلاله) دڵ و دەروونە پێش هەموو شتێک. پیغەمبەر ﷺ دەفرموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ} (1) واتە: (بێگومان خوا سەرنجی دیمەن و مال و سامانتان نادات (ت)،

¹ رواه مسلم: (2564)، وابن ماجه: (4143).

به لکو ته ماشای دل و کرده وه کانتان ده کات). گۆزه چیی تیدایی ئه وهی لی ده پژی، به ته ئکید وایه. ئینجا به پیچه وانه شه وه، یه کدی خوشویستن و ریزو حورمه ت بۆ یه کدی دانانه که وایان لیده کات ده ست و زمانیان به رانبهر به یه کدی سه لامه ت بی، به لکو مه دحی یه کدی بکه ن. هه لبه ته دل و ده روون پیکه وه ساغ و سافبوونی هه موو مسولمانانیش، دیسان هه ر شتیکی پیویست و په سنده، به لام هی قیاده و قاعیده ی کومه لیکی ئیسلامی پیویستتره، زه م و غه یبه تی یه کدی کردنی هه موو مسولمانانیش حه رامه و خراپه، به لام هی قیاده و قاعیده خراپه ترو به زه پترو ناقولآتره.

جا ئه و به سه رهاته ی (عبدالله بن عمرو بن العاص) یش -خوا لییان رازی بی- په ندو عیبه رته یکی گه وریه تیدایه که من هه ر به کوردی بۆتان دینمه وه. له (مسند الإمام أحمد) و (شعب الإيمان) ی (البیهقی) دا هاتووه، پوخته که ی ئه وه یه که: ئه و عه بدوللایه سی رۆژان له سه ر یه ک گوئی له پیغه مبه ری خوا ﷺ ده بی که شایه دی به هه شتیبوون بۆ پیاویک ده دات و ده فه رموی: (ئیسئا کابرایه ک دی، به هه شتییه). رۆژیک وا ده فه رموی، دیاره جه معیک ده بن، که ئه و کابرایه دی عه بدوللایه له وی ده بی، رۆژی دووه میش هه ر ئه و ده بی و رۆژی سییه میش هه ر ئه و ده بی، (عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص) یش -خوا لییان رازی بی- (دیاره ئه و کاته ژنی نه هیئاوه و گه نج بووه) به و کابرایه ده لی: ئه گه ر ئیجازه م بده ی ده مه وی له مالی ئیوه بم، له گه ل بابم ساردییه کم هه یه و شتیکمان که وتووه ته به ی، ده مه وی له مالی خۆتان بمحه ویئیه وه سی رۆژان، -ئیدی کابرا

1) کئ قه دو قیافه ی به رزتره؟ کئ رهنگو رووی جوانتره؟ کئ سه روه ت و سامانی زیاتره؟ کئ کۆشک و بالاخانه ی جوانتره؟ ئه وه جیی سه رنجی خوا (جل جلاله) نییه، ئه دی جیی سه رنجی خوا چییه؟ دل و کرده یه.

نازانئ بۆچییه - ده لئ باشه . به س ئه و (عبدوللا) ئامانجی ئه وه بووه كه بزانی
 ئه و كابرا سالحه كه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (ئیستا پیاویك دئ، به هه شتییه)
 چییه ؟ عیباده تی، تاعه تی، ئه خلاقى، هه لسوکه وتی چۆنه، تا ئیستیفاده ی لی
 بکا، سئ شه وو روژان بۆ به هره لیوه رگرتنی میوانی ده بی، به لام هیچ تاعه تیکی
 زیاده ی پیوه نابینئ، چونكه عه بدوللاى كوپى عه مری كوپى عاص زۆر عابد
 بووه و ئه هلی تاعه ت بووه، شتیکی له خۆی زیاتری پیوه نابینئ، دواى سئ
 روژه کان مۆله تی لیوه رده گری و ده لئ: سوپاست ده كه م ده پۆم، ئه وه ی راستی بی
 من هیچ له گه ل باهم نییه، به لكو گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو سئ روژان شتیکی
 وای فهرموو، منیش ویستم بيم ته ماشای وه زعی تو بکه م و ئیستیفاده ت لی بکه م،
 ئیستاش ته ماشا ده كه م شتیکی له خۆم زیاده ت پیوه نابینم، ئیدی ده پۆم.
 كابراش ده لئ: ئه وه ی بینومت هه ر ئه وه نده یه . توژیک ده روا، دواى پیاوه كه
 بانگی ده كاته وه و ده لئ: وه ره . ده لئ: به لئ. ده لئ: تاعه تی من هه ر ئه وه نده یه
 كه بینوته، به لام هه رچی غه شو کینه و حه سه ده، به رانبه ر به هیچ مسولمانیک له
 دلمدا نییه و دلم له گه ل هه موویان سافو بیگه رده . عه بدوللاش ده لئ: ئاخ
 ئه وه یه كه تۆی گه یاندووه ته ئه و پایه و بۆ ئیمه ش زه حمه ته و پیمان ناکرئ!

**چوارهم: خو پاراستن له هه ر جوړه ده مارگیرى (تعصب) یه كه بۆ دهسته
 و تاقم و تیره و عه شیره ت و ناوچه و شار و ... هتد:**

ده مارگیرى ئه وه یه كه ئینسان توندی و زبری بنوینئ بۆ شتیک، به لام به
 شیوازیکی ناره واو له سه ر بناغه یه کی هه له، ئه گه رنا ئه صلی توندی و زبری
 نواندن و توندو توڵبوون شتیکی په سنده، به لام بۆ ئامانجیکی خراپ، یان له سه ر
 بناغه یه کی هه له، شتیکی خراپه .

خه‌سله‌تیکی دیکه‌ی گه‌وره‌و گرنگی قیاده‌و قاعیده‌ی کومه‌لیکی ئیسلامی، بریتیه‌یه له به‌یه‌ک چاو ته‌ماشاکردنی مسولمانان و خستنه‌پووی ریزو حورمه‌ت و خوشه‌ویستی بۆ هه‌موویان به‌ئەندازه‌ی دینداری و پارێزکارییان و خۆ دوورگرتن له هه‌موو جوړه ده‌مارگیریه‌ک. بۆ ده‌سته‌و تاقم، که‌ئەو مه‌لبه‌نده ده‌مارگیری هه‌بێ دژی مه‌لبه‌ندیکی دیکه‌. بۆ شار، که‌هه‌ولێری بڵێن سلیمانه‌یی‌وا، سلیمانه‌یی بڵێن هه‌ولێری‌وا، یان سۆرانیی بڵێن بادینی‌وا، بادینی بڵێن سۆرانی‌وا. بۆ نه‌ته‌وه، که‌عه‌ره‌ب خۆی پێ له‌کورد چاکتر بێ، یان کورد خۆی پێ له‌عه‌ره‌ب چاکتر بێ، یان له‌تورک چاکتر بێ، یان تورک خۆی پێ له‌هه‌ردووکیان چاکتر بێ. بۆ عه‌شیره‌ت، که‌بگوتری: ئەوه‌ خوشناوه، یان ئەوه‌ جافه، له‌عه‌شیره‌ت و هۆزه‌کانی دیکه‌ چاکتره‌. بۆ ره‌گه‌ز، که‌بگوتری: به‌ره‌هایی پیاوان له‌ژنان چاکترن، یان ژنان له‌پیاوان چاکترن! ده‌مارگیری له‌سه‌ر بناغه‌ی هه‌رکامێک له‌وانه، شتیکی بیجیه‌یه، چونکه‌هیچ کام له‌وانه ئینسان ئیختیاری تێاندا نییه، خه‌لکی کوێ؟ ره‌نگ و قیافه‌ت چۆنه؟ چ قه‌ومیکی؟ چ ره‌گه‌زیکی؟ چ عه‌شیره‌تیکی؟ شتیکی بێ مانایه ئینسان خۆی به‌شتیکه‌وه هه‌لکێشی که‌به‌ده‌ستی خۆی په‌یدای نه‌کردوه، یان به‌شتیک خۆی به‌سه‌ردا هه‌لکێشن که‌خه‌تای خۆی نییه، به‌لکو هه‌مووی به‌ویستی خوایه: ﴿...﴾

وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ ﴿١﴾ وه‌ شتیکی بێ ماناشه، له‌به‌رئه‌وه‌ی چاک و خراپ له‌هه‌موو شوێنان هه‌ن، ئەو شاره‌ خه‌لکی باشی لێیه‌و خه‌لکی خراپیشی لێیه، شاره‌که‌ی دیکه‌ش به‌هه‌مان شیوه، ئەو عه‌شیره‌ته‌ خه‌لکی باشی هه‌یه‌و خه‌لکی

خراپیشی هیه، له رۆژگارێکدا عه شیره تێک خه لکی باشی زیاده بێ ویه کیکی دیکه هی خراپ، دواپی به پێچه وانه وه.

ئینجا ئیمه ته ماشا ده کهین خوای دادگهر مسوڵمانانی له سه ر بناغه ی ئیمان کردووه ته خوشک و برای یه کدی و ئاوا وه صفی کردوون: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (بیگومان برپاداران برای یه کدین، جا چاکه له نیوان دوو براکانتاندا بکه ن کاتیک ناکۆک ده بن، وه پارێز له خوا بکه ن به لکو خوا به زه یی پیتاندا بیته وه). دیاره وشه ی (إِخْوَةٌ) ش بو پیاوان و ئافره تانیش به کاردی، ﴿... وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِذَٰكَ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾⁽²⁾ که واته وشه ی (إِخْوَةٌ) لیره دا هه م برایه تی پیاوانی مسوڵمان و هه م خوشکایه تی ئافره تان و هه م خوشک و برایه تی پیاوان و ئافره تانیش ده گریتته وه.

ئینجا بیگومان لیره دا پیویسته ئه و حه قیقه ته روونبکریته وه که له سنووری شه ردا خوشویستن و ریزلینگرتن و به ته نگه وه بوون و خه م لیخواردنی دۆست و خزم و دراوسی و تیره و هۆزو عه شیره ت و نه ته وه و گهل و میلله ت و خه لکی شارو ناوچه، هیچ ناشه رعییه کی تیدا نییه و به ده مارگیری دانانری. نه ک خراپ نییه، بگره شتیکی په سند و پیویستیشه، ئه گه ر له سنووری شه ردا تو گرنگی بده ی به عه شیره ت و خزم و دراوسی و هاوشاری و هاوزمان و نه ته وه ی خۆت، ئه وه هیچ ناشه رعییه کی تیدا نییه، ئه دی ناشه رعیی له کویدا یه؟ ناشه رعیی له وه دایه که تو ببینی به ناحق ئه وه ی که لیتته وه نزیکه، جا خزمه، دراوسییه، عه شیره ته، تیره و

1 الحجات: ۱۰

2 النساء: ۱۷۶

هۆزه، نه ته وهیه، هه لیکیشی به سه ره خه لکیکی دیکه داو حه قی خه لکی دیکه ی بۆ بینى، یاخود له شتی کدا که وه ک یه کن، هی خۆت به چاکتر دابنى. ئافره تیک که ناوی (فَسِيلَة) یه، ده گێرپێته وه که له بابی بیستووه گوته ویه تی: {سَأَلْتُ النَّبِيَّ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنَ الْعَصْبِيَّةُ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ مِنْ الْعَصْبِيَّةِ أَنْ يُعِينَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ} ⁽¹⁾ واته: {له پیغه مبه رم پرسى و گوتم: ئه ی پیغه مبه رى خوا ئایا به ده مارگیری حیساب ده کری ئینسان قه ومی خۆی (ب) خۆشبووی؟ (پیغه مبه ر ﷺ) فه رمووی: نه خیر، له ده مارگیری نییه ئینسان خه لکی خۆی خۆشبووی (ئه وانه ی لێی نزیکن به حوکمی حیزبایه تی، یان به حوکمی عه شیره تایه تی، یان به حوکمی هاوشاریتی و هاوده قه ریتی، یان به حوکمی نه ته وایه تی، یان به حوکمی که سابه ت و هاوپی شه ییه وه، به حوکمی خزمایه تی، ئه وه ده مارگیری نییه)، به لکو ده مارگیری ئه وه یه که پشتگیری خه لکه که ی خۆت بکه یت و هاوکاریان بی له سه ره زوڵم و سته م و نا هه قی}.

ئینجا بیگومان ئۆمه ته ی پیغه مبه ر ﷺ به گشتی و مسوڵمانانی هه ره ناوچه یه که به تایبه ت و مسوڵمانانی نیو هه ره کۆمه لیک به تایبه تی تر، کاتیک تۆکه م و توندوتۆڵ ده بن، که هه مو ئه و جووره سه ریپوون و په یوه ندیانه ی دیکه بخه نه وه سه ره بناغه ی شه ریعه ت، برایه تی و دیفاع له یه کدی کردنیان و پشتی یه کدی گرتنیان، بۆ سه رخستنی شه ریعه ت بکه ن به ئامانج، ئیدی له دوا ی ئه وه کیشه نییه ئه وه خه لکی هه ولێره یان سلیمانی یان ده وک، ئه و ی دیکه عه ره به یان تورکه،

¹ رواه ابن ماجه: (3949) واللفظ له، وأبو داود: (5119)، قال الألباني: ضعيف، وقال شعيب الأرنؤوط:

حسن.

(2) قه ومی خۆی: یه عنی خه لکی خۆی، بۆ وینه: خه لکی تۆ کومه لی ئیسلامیه، یان عه شیره ته که ته، یان نه ته وه که ته، خه لکی شاره که ت و گه ره که که ته، خه لکی خۆت، هه مو یان ده گریته وه.

شه‌ریعت ئینکاری ئه‌و ئینتیما خواړسك (فطري) یانه ناکا، به‌لام ئینکاری ئه‌وه ده‌کات ئه‌وانه بکړینه بناغه بۆ داېر داېرپوون.

ئینجا وهك گوتمان خوشك و براهه‌تییهك ئیمان بکه‌نه بناغه‌ی کۆبوونه‌ویان، که ئه‌وه‌یان کرد، ئه‌وه‌ی دیکه هیچی زهره‌ر نادا، چونکه هیندیک کهس لێ ئیشکاله، جارێ ده‌پرسن: ئیوه کوردایه‌تی پێش مسوڵمانه‌تی ده‌خن، یان مسوڵمانه‌تی پێش کوردایه‌تی ده‌خن؟ هیندیکجار تۆ ناچاری هه‌تمه‌ن ده‌بی یه‌کیان به‌ قوربانی ئه‌وی دیکه‌یان بکه‌ی؟! به‌لام پرسیاره‌که بۆ خۆی شتیکی بێ جیه! هیچیان به‌ قوربانی هیچیان ناکه‌م، به‌لکو به‌ ئیسلام خزمه‌تی میله‌ته‌که‌م ده‌که‌م، به‌ میله‌ته‌که‌شم خزمه‌تی ئیسلام ده‌که‌م، خۆ ناچار نین یه‌کیان به‌ قوربانی ئه‌وی دیکه‌یان بکه‌ین، یه‌کیان له‌بن پێی ئه‌وی دیکه‌یاندا بپلێشیننه‌وه. به‌لێ ئه‌گه‌ر بلی کورد به‌ قوربانی عه‌ره‌ب ده‌که‌ین، یان عه‌ره‌ب به‌ قوربانی کورد ده‌که‌ین، ئه‌وه راسته‌و جاری وایه نه‌ته‌وه‌کان تیکده‌گیرن.

به‌لێ پێویسته ئه‌و جوړه په‌یوه‌ندی و سه‌رپێبوون (إرتباط و انتماء) انه له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعت بن و به‌شیوه‌یه‌کی ره‌وا بن، ته‌نها چوارچیوه‌و بناغه‌ی دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تیش دینداری و مسوڵمانه‌تی بێ، که بگومان ته‌نها ئه‌و بناغه‌و بازنه‌یه‌ش جیگای هه‌موو مسوڵمانانی تیدا ده‌بیته‌وه، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئیمان و ئیسلامیش نه‌بی دادگه‌ری و یه‌کسانیی له‌ نیو مسوڵماناندا نایه‌ته‌دی، به‌بی هاتنه‌دی دادگه‌ری و یه‌کسانیش، هه‌رگیزاو هه‌رگیز ئه‌و ئۆمه‌ته ئیسلامیه‌ تۆکمه‌و توندوتۆڵ و یه‌ك ده‌نگ و ده‌نگ و سه‌نگه‌، که خوای به‌رز و مه‌رز و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رمانیان به‌ هینانه‌دی و بنیاتنانی کردوه، په‌یدانا‌بی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بڼه‌ماي حه‌وته‌م

دانه‌به‌زين له بڼه‌ما و ئاما نجه سهره‌کي
ونه‌گوره‌کان و بيئاگانه‌بوون له
مه‌دارکردن

نه‌مای جه‌وته‌م

دانه‌به‌زین له بنه‌ما نه‌گۆره‌کان و بیئاگانه‌بوون له مه‌دارکردن

به هیچ شیوه‌یه‌ك دانه‌به‌زین و ده‌ستبه‌ردارنه‌بوون له‌و بنه‌ما و مه‌بده‌ئه شه‌رعیانه‌ی كه وازلیه‌ینانیان، سه‌رده‌كیشی بۆ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی بناغه‌ی له‌سه‌ر وه‌ستانی کۆمه‌لی ئیسلامی و شه‌رعییه‌ت پێوه‌نه‌مانی و پووجه‌ل بوونی، بۆ وینه: دۆستایه‌تییکردن و پشتگیرییکردن و پشت پێ‌به‌ستنی ئه‌هلی کوفرو شیرك و نیفاق، كه پێچه‌وانه‌ی بنچینه‌ی گه‌وره‌و گرنگی: دۆستایه‌تییکردن و دۆژمنایه‌تییکردن له‌به‌ر خوا (الموالاة والمعاداة فی الله)یه!

به‌لام پێویسته زۆر وریا بین! پێکه‌وه مه‌دارکردن و گونجان (المدارة) له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ردا، به‌بێ نه‌رمیی کیشان (المداهنة) و وازه‌ینان له بنه‌ماکان (مباديء) و سیاسه‌ت و ستراتیژی خۆ، كه بێگومان بۆ هه‌ر کارو جموجۆلیکی سیاسییانه پێویسته، له‌گه‌ل لێ دابه‌زینی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان، تیکه‌ل نه‌که‌ین، چونکه دابه‌زین (تنازل) و نه‌رمکیشیی (مداهنة) هه‌میشه‌ جه‌رامن، به‌لام مه‌دارکردن و گونجان (مدارة) دروست (جائز) و بگه‌ر جاری واهیه‌یه‌ فه‌رزیشت ده‌بێ، مادام ئامانج و مه‌به‌ستیکی شه‌رعیی په‌کی له‌سه‌ری بکه‌وی، دیاره‌ بواری سیاسه‌تی شه‌رعییش، له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ كه ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تی تێدا که‌من، تارا‌دده‌یه‌کی زۆر ده‌ستی مسوڵمانانی تێدا کراوه‌یه‌و، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ له‌گه‌ل ده‌قیکی روون و بێ چه‌ندوچوونی قورئان و سوننه‌تدا تیکگیران نه‌بێ، ئه‌گه‌رنا سه‌نگی مه‌حه‌ك دابی‌نکردنی به‌رژه‌وه‌ندی (تحقیق المصلحة)یه، چونکه وه‌ك چۆن

بناغه له خواپه‌رستییه‌کاندا وه‌ستیئرانه (الأصل في العبادات التوقيف)، به پیچه‌وانه‌وه: بناغه له هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ریپیدرانه (الأصل في العادات العفو^(٦))، واته: دروست نیه هیچ خواپه‌رستییه‌ک ئه‌نجام بدری، مه‌گه‌ر ده‌قیکی شه‌ریعه‌تی له‌سه‌ربیی، به‌لام بو هه‌لسوکه‌وت و عاده‌ته‌کان هه‌موو شتی‌ک ره‌واو ریپیدراوه، مه‌گه‌ر ده‌قیکی شه‌یعت قه‌ده‌غه‌ی کردبی. به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش که گوترا، ئه‌مانه‌ن:

1- ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر جوان ئه‌و راستییه‌ ده‌دره‌وشینیته‌وه‌و چاکترین به‌لگه‌یه‌ له‌وباره‌وه، که هه‌رچه‌نده پیغه‌مبه‌ر ﷺ کابرایه‌کی به خراپترین که‌سی تیره‌که‌ی زانیوه، که‌چی کاتی‌ک که هاتۆته‌لای ری‌زی گرتوه‌و قسه‌ی نه‌رمی له‌گه‌ل کردوه: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِيذْنُوا لَهُ فَلَبِثُ ابْنُ الْعَشِيرَةِ أَوْ بَيْتَسَ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتَ لَهُ الَّذِي قُلْتَ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ الْقَوْلَ؟ قَالَ: يَا عَائِشَةُ إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ النَّاسُ أَوْ تَرَكَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ فُحْشِهِ) رواه البخاري: (6054) و مسلم: (2591) واللفظ له. واته: (داي‌کمان عائشه - خوا لی‌ی رازی بی- ده‌گی‌ریت‌ه‌وه که پیاوی‌ک مۆله‌ت وه‌رده‌گری بیت‌ه‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ،

(1) پروانه: (القواعد النورانية الفقهية) (إبن تیمية) ص: (112)، که ئه‌وه‌ی هی‌ناومه‌ ده‌قی قسه‌که‌یه‌تی، وه پروانه: (رسالة لطيفة جامعة في أصول الفقه المهمة) (عبد الرحمن بن ناصر السعدي) ص: (105-106)، که بنجینه‌ی ناوبراوی به‌م شی‌وه‌یه‌ هی‌ناوه: (الأصل في العبادات الحظر، إلا ما ورد عن الشارع تشريعه. والأصل في العادات الإباحة، إلا ما ورد عن الشارع تحريمه)، واته: (بناغه له خواپه‌رستییه‌کاندا قه‌ده‌غه‌بوونه، جگه له‌وه‌ی که شه‌رع دانه‌ر دایناپی. وه بناغه له عاده‌ته‌کاندا ره‌واپی یه، جگه له‌وه‌ی که شه‌رع دانه‌ر قه‌ده‌غه‌ی کردبی).

پیغه مبهری خواش ﷺ ده فهرموئ: مؤله تی بدهن با بی، هه رچه نده خراپترین کورپی هۆزه که ی خویه تی، یان خراپترین پیاوی هۆزه که ی خویه تی، جا کاتی که دیته ژوور، پیغه مبهر ﷺ قسه ی نه رمی له گه له ده کات و ریژی ده گری، وه که عاده تی خوی، عایشه - خوا لی رازی بی - ده لی، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا ! ئه وه ت فهرموو که فهرمووت - واته که ئینسانیکه خراپه -، دوا بیش قسه ی نه رمه له گه له کرد ؟! پیغه مبهر ﷺ له وه لامدا فهرمووی: ئه ی عایشه ! شوین و پله ی خراپترین که س له لای خوا له روژی دوا بیدا، که سی که که خه که له بهر خراپییانی دووری لی بگرن و وازی لی بهینن).

2- خوی کار به جی و توله ستین و بالاده ستیش (جل جلاله) له و باره وه

فهرموویته: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (٧٦) إِذَا لَا ذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

الإسراء، خوی بهرز و مهزن به پیغه مبهر ﷺ ده فهرموئ: (ئه گه له بهر ئه وه نه بوایه که تۆمان راگیر کردو چه سپاند - واته له سه ر پابه ندی به شه ریعه ته وه -، به ته ئکید نزیک بوو که تۆزیک به لایاندا بجی، ئه گه واشت کرد بایه به راستی له ژیا نی دنیا دوای مردنیش، دوو قات سزایان ده دای، پاشان هیچ که سیشته چنگ نه ده که وت که له بهرانه ر ئیمه دا پشتت بگری و یارمه تیت بدات).

3- ههروه ها خوی بی وینه (جل جلاله) فهرموویته: ﴿تَكْرِي كَثِيرًا

مَنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ (٨٠) وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالنَّبِيِّ

وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ﴾ (٨١)

المائدة، واته: (زۆریکیان - له جووله‌که و دیانه‌کان - ده‌بینی که دۆستایه‌تی ئه‌وانه ده‌که‌ن که کافرن، بیگومان خراپ‌ترین شت که پیش ده‌ستی خۆیانی ده‌خه‌ن بۆ دواپۆژ، ئه‌وه‌یه که خوا لییان توورده‌بی و، به هه‌میشه‌یی له ناگرا ده‌میننه‌وه، وه ئه‌گه‌ر هاتبا و برۆیان به خوا و به پیغه‌مبه‌رو به‌وه‌ی که بۆی نێردراوه‌ته خوار، ببوایه، ئه‌وانیان به دۆست نه‌ده‌گرت، به‌لام زۆربه‌یان له‌پێ ده‌رچوون).

روونکردنه‌وه

ئه‌م بنه‌مای حه‌وته‌مه دوو باب‌ه‌تی له خۆ گرتوه:

یه‌که‌م: ده‌ستبه‌ردارنه‌بوونی ئه‌و بنه‌ما شه‌رعییه‌ گه‌وران‌ه‌ی که کۆمه‌لی ئیسلامیان له‌سه‌ر بنیاتنراوه، وازلیه‌ینانیان ده‌بیته‌ مایه‌ی شه‌رعییه‌ت پیوه‌ نه‌مانی و پووچه‌لبوونی:

سه‌باره‌ت به‌م باب‌ه‌ته، پیویسته‌ دوو راستی گرنگی بزانی:

1/ ئامانج و مه‌به‌ستی کاری کۆمه‌لی ئیسلامی بریتییه له پابه‌ندی به بنه‌ما شه‌رعییه‌کانه‌وه و به‌رجه‌سته‌کردنیان له دنیای واقعی‌دا:

بۆیه هه‌ر کارو کۆمه‌لیکی ئیسلامی له‌و مه‌ده‌ئانه خالی بووه‌وه که بناغه‌ی له‌سه‌ر رۆنران و ئامانج و مه‌به‌ستنی، ئه‌وه بیگومان ئه‌و کارو کۆمه‌له له‌سه‌ر بوون (وجود) ه‌که‌ی قه‌رزدار بووه‌ته‌وه و نه‌مانی چاکتره، چونکه بیگومان هه‌ر شتێک نێوه‌پۆکی تیدا نه‌ما و ئه‌و ئامانجه‌ی که بۆی په‌یدا‌کراوه، فه‌وتا، مانای وایه ماوه‌ته‌وه ناوی بێ نێوه‌پۆک.

ب/به‌رپرس و مشوورخۆرانی کارو کۆمه‌لی ئیسلامی، ئەگەر زۆر وریاو توندوتۆڵ و دامه‌زراو نه‌بن، ئەوه ناحه‌زو دوژمنانیان له‌ژێر گوشاری هه‌ول و ته‌قه‌للاو پیلانی جۆراوجۆردا، له‌ بنه‌ما شه‌رعییه‌کان یان لایانده‌ده‌ن و ده‌ستیان پێ له‌ دینه‌که‌یان به‌رده‌ده‌ن: وه‌ک خوای بالاده‌ست و زال (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلَوْلَا أَن تَبْنِيَنَّكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (٧٤) إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾^(١) که پیشتر مانامان کرد.

یان که له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأحزاب) ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُطِغُوا الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ...﴾ (١)، واته‌: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! پارێز له‌ خوا بکه‌و، فه‌رمانبه‌ریی کافرو مونافیقه‌کان مه‌که‌و به‌ قسه‌یان مه‌که‌...)، به‌ ته‌ئکید خوای به‌رز و مه‌زن ده‌زانێ پێغه‌مبه‌ری خوێ ﷺ پارێزراوه‌، له‌وه‌ی به‌قسه‌ی کافران بکا، له‌وه‌ی که‌ بێ ته‌قوا بێ، له‌وه‌ی که‌ له‌ راسته‌ شه‌قامی خوا لایدا، به‌لام مه‌به‌ست پێی ئۆمه‌ته‌که‌یه‌تی.

دووه‌م: وریابوون له‌ تیکه‌ڵکردنی دۆستایه‌تی (الموالة) و پێکه‌وه‌ مه‌دارکردن (المدارة)، که‌ یه‌که‌میان له‌گه‌ڵ غه‌یری مسوڵماناندا قه‌ده‌غه‌یه‌ و دووه‌میشیان له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سدا نه‌ک هه‌ر دروست (جائزه‌)، بگه‌ره‌ فه‌رزیشه‌:

(أ) دۆستایه‌تی گرتن (الموالة):

¹ الإسراء: ٧٤/٧٥

دۆستایه‌تی گرتن و دوژمنایه‌تی کردن له‌پیناوی خوادا (الموالاة والمعاداة فی الله) یه‌کیکه له‌و مه‌سه‌لانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ﷺ له‌قورئاندا پانتاییه‌کی باشی بۆ ته‌رخانکردوون و له‌چهندان ئایه‌تدا خستوونیه‌ پوو، که دواپی ئاماژه به هه‌ندیکیان ده‌که‌ین.

چه‌مک و واتای (دۆستایه‌تی گرتن و دوژمنایه‌تی کردن له‌به‌ر خوا)ش به‌کورتی و پوختی ئه‌وه‌یه‌ که: ده‌بی ئینسانی مسوڵمان هه‌رکه‌سیکی خوشبووی و دۆستایه‌تی بکات، ته‌نها له‌به‌ر خوا بی، دژایه‌تی هه‌رکه‌سیکیشی کرد، دیسان هه‌ر له‌به‌ر خوا بی.

ئاشکراشه‌ که خوشویستن و به‌دۆست گرتنیک له‌پیناوی خوادا بی، له‌سه‌ر دۆستانی خوا (أولياء الله) کورت هه‌لدی که بپواداران، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا...﴾⁽¹⁾ واته: (خوای به‌رز و مه‌زن دۆست و پشتیوانی بپوادارانه ...).

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که مسوڵمانان ده‌بی ته‌نیا ئه‌هلی ئیمان به‌دۆست بگرن، ئه‌وه‌یه‌ که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾⁽²⁾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ده‌فه‌رموی: (ئاگادار بن دۆستانی خوا نه‌ترسیان له‌سه‌ره‌و نه‌په‌ژاره‌ دایانده‌گرئ، ئه‌وانه‌ی بپروایان هیناوه‌و پارێزبان کردوه‌)، که‌واته‌ کی دۆستی خویه‌؟ ئیماندارانی پارێزکار.

¹ البقرة: ٢٥٧

² يونس : ٦٣/٦٢

هه‌روه‌ها به دوژمن گرتنی‌کیش له‌پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن دا بێ، ده‌بی تاییه‌ت بکری به دوژمن و ناحه‌زانی خوای دادگه‌روه (جل جلاله)، که پیرو تاومه‌کانی کافرو مونا‌فیک و موشریکه‌کانن، ئیماندار ده‌بی ئه‌وانه ببوو‌غزینی که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌یانبوو‌غزینی و ناحه‌زو دوژمنی خوان (جل جلاله)، له پیش هه‌مووشیانه‌وه شه‌یتان. ئه‌م بو‌غزاندنه رقه له کرده‌وه و بیری خراپیان نه‌ک له خودی خۆیان وه‌ک مرو‌ف، له‌و باره‌شه‌وه ئایه‌ت زۆرن، وه‌ک:

1- خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (٦) فاطر، واته: (بیگومان شه‌یتان بو‌ ئیوه دوژمنه، ئیوه‌ش به دوژمنی بزنان و به دوژمنی بگرن، ئه‌و کۆمه‌لی خوی بانگ ده‌کات تاوه‌کو بیانکاته‌ خاوه‌نی کلپه‌ی دۆزه‌خ).

2- وه خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْيَدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ (١). واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپروتان هیناوه! کافران له‌جیاتی ئیمانداران مه‌گرن به‌ دۆست، ئایا ده‌تانه‌وی به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا له‌لایه‌ن خوا وه له‌سه‌ر خۆتان تۆمار بکه‌ن؟)، واته: خوای به‌رز و مه‌زن به‌لگه‌ی له‌سه‌رتان بێ که ئیوه خوای به‌رز و مه‌زن تان خۆش ناوی‌ت و دۆستی خوای به‌رز و مه‌زن نین و ئیمان‌تان نییه‌؟

3- خوای به‌رز و مه‌زن رووی دواندن له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، یان هه‌ر که‌سی‌ک که قورئان ده‌خوینی‌ت، یاخود به‌ ریی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پوات، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ

وَرَسُولُهُ، وَلَوْ كَانُوا عَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ﴿١﴾ واته: (که سانیکت دهست ناکه ون بپروایان به خواو به رۆژی دواپی هه بئ، خۆشه ویستی و دۆستایه تییان هه بئ بۆ که سانیک که دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده که ن، با ئه و که سانه بابیان بن، یان کورپیان بن، یان برایان بن، یان تیره و هۆزیان بن ...)، دواپی خواپی به رز و مه زن هه ره له و ئایه ته دا مه دحی ئه و جوړه که سانه ده کات که به هیچ شیوه یه که دۆستایه تی دوزمنانی خواپی به رز و مه زن و پیغه مبه ری خوا ناکه ن و خۆشیان ناوین، مه دحیان ده کات و ده فه رموی: ﴿... أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (٢) المجادلة، واته: (...) ئا ئه وانه خوا ئیمانی له دلدا نووسیون - واته: چه سپاندووه -، وه به رۆحیک له لایه ن خۆیه وه پشتگیری کردوون (٣)، وه ده یان خاته چه ند باخیکه وه که رووباریان به ژێردا ده پۆن و بۆ هه میشه تیاندان ده میننه وه، خوا له وان رازییه و ئه وانیش له خوا رازین، ئا ئه وانه کومه لی خوان، بیگومان کومه لی خوا سه رفران).

4- هه روه ها خواپی به رز و مه زن ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ (٥٥) وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ

1 المجادلة: 22

2 المائدة: ٢٢

(3) چونکه تو که شتیک ده نووسی چیی لێ ده که ی؟ له سه ره وه ره که ده چه سپینی.

(4) ئه و رۆحه چییه؟ ئه و نوورو رۆشناپییه ی ئیمان و هیدایه ته یه که له دلدا جیگیر ده بئ.

ءَامِنُوا۟ فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾⁽¹⁾ واته: (بیگومان دۆستی ئیوه، ته‌نها خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئه‌وانه‌ن که ئیمانیان هی‌ناوه، که سانی‌ک که نویژ به‌ریاده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و هه‌میشه رکووع به‌رن، وه هه‌ر که سی‌کیش دۆستایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئه‌وانه بکات که ئیمانیان هی‌ناوه -ئوه کومه‌لی خوایه-، وه بیگومان هه‌ر کومه‌لی خواش زالن).

که‌واته (حِزْبُ اللّٰهِ) کین؟ له ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (المجادلة) دا فه‌رمووی: حیزبی خوا ئه‌وانه‌ن که دوژمنانی خوا، که سانی‌ک که ناحه‌زایه‌تی خوا‌ی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر بابو براو کوپو خزم و عه‌شیره‌تیشیان بن، خوشیان ناوین و به‌ دۆستیان ناگرن، له‌و‌ی به‌ باره سه‌لبییه‌که‌یدا پیناسه‌ی کومه‌لی خوا‌ی کرد، لی‌ره به‌ باره ئیجابییه‌که‌یدا، دۆستایه‌تی‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و دۆستایه‌تی‌کردنی ئیمانداران، کاتی‌ک ده‌چه‌سپن، که به‌ولادا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک دۆستایه‌تی دوژمن و ناحه‌زانی خوا‌ی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ئیمانداران نه‌که‌ی.

جا ئه‌وه‌ی که له‌م ئایه‌ته به‌پیزانه ده‌فامریته‌وه، زۆر به‌ پوونی و بی‌چه‌ندوچوون، دوو راستی گه‌وره و گرنگن:

پاستی یه‌که‌م: ناگونجی ئینسان ئیمانی هه‌بی و دوژمنانی خوا‌ی خوشبووی و دۆستایه‌تیان بکات، وه دۆستایه‌تی گرتن له‌گه‌ڵ دوژمنانی خوادا به‌ هه‌موو جوړه‌کانیه‌وه، نیشانه‌ی بی‌ئیمانی و له‌ دین ده‌رچوونه! وه‌ک له‌ ئایه‌تی ژماره (51) ی (المائدة) دا زۆر به‌ راشکاوی خوا‌ی په‌نه‌ان بین (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الْيٰهُودَ وَالنَّصٰرَىْ اَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ

¹ المائدة: ۵۶/۵۵

يَتَوَكَّلْهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١﴾ واته: (ئهی ئه‌وانه‌ی بڕواتان هیناوه! جووله‌که‌و نه‌سپرانیه‌کان مه‌گرن به‌ دۆست، ئه‌وان له‌ نیو خۆیاندا دۆستایه‌تی یه‌کدی ده‌که‌ن و هه‌ندیکیان دۆستی هه‌ندیکیان و پشستی یه‌کدی ده‌گرن، وه‌ هه‌ر که‌سێک له‌ ئێوه‌ دۆستی ئه‌وان بێ و دۆستایه‌تیان له‌ گه‌لدا بگرێ، ئه‌وه‌ له‌وانه، بێگومان خوا که‌سانی سه‌ته‌مکار رینمایی ناکا).

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی دۆستایه‌تیکردنی خاوه‌ن کتێبه‌کان له‌گه‌ل کافره‌کانی دیکه‌دا، فه‌رمویه‌تی: ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَبْلُوَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾ المائدة.

ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا به‌ پێویستی ده‌زانم بیلێم ئه‌وه‌یه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی جووله‌که‌و نه‌سپرانیه‌کان ده‌کا، ده‌فه‌رموی: زۆر له‌وانه‌ ده‌بینی دۆستایه‌تی کافران ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ خراپه‌ترین شته‌ - دۆستایه‌تیکردنی ئه‌وان بۆ کافران خراپه‌ترین شته‌ - که‌ پیش ده‌ستی خۆیانی ده‌خه‌ن بۆ قیامه‌ت، چونکه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ خوا لی‌یان تووڕه‌یه‌و به‌ هه‌میشه‌یی له‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجی دۆزه‌خدا ده‌مێننه‌وه‌)، دوایی خوای به‌رز و مه‌زن زۆر به‌ روون و راشکاوی ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾ ﴿٨٢﴾ واته: (ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ بڕوایان

١ المائدة: ٥١

٢ المائدة: ٨٠ / ٨١

به خواو به پیغه مبهرو به و دی که بۆ پیغه مبهرو نیرداو ته خواری، هه بووایه، کافره کانیاں به دۆست نه ده گرت، که واته ئه وه سهنگی مهحه که و به پاستی ئه و شیعره عه ره بییه زۆر جوانه که ده لی:

لا تَسْلُ عَنْ الْمَرْءِ وَسَلَّ عَنْ قَرِينِهِ
فَكُلُّ قَرِينٍ بِالمُقَارِنِ يَقْتَدِي

واته: (پرسیار ده رباره ی مرۆف مه که، به لکو پرسیار ده رباره ی براده رو هاوده می بکه، چونکه هه موو هاوه لیک شوین پیی هاوه له که ی هه لده گری).

ئه گهر ویستت که سیك بناسی، بزانه له گه ل كی تیكه له، ئه گه رنا ئه گه ر هه ر ئیدیدیعی مسولمانه تی بی، ئه وه هه موو كه س ده توانی، قسه بی ده سه لاته و هه موو كه س پیی ده ویری. به لی به پاستی ئه م ئایه ته ته رازوویه کی باش ده خاته به رده ستی ئیمه بۆ خو ناسین و خه لك ناسین. ئه و مه سه له ی دۆستایه تی كردن و تیكه لی كردنی خه لكه زۆر گرنگه، ده بی بزانی كه تیكه لی كردن به مه عنا ی خو شو یستنیان و پشت گرتنیان و له گه لدا بوونیان، به پاستی هه ر وا شتیکی ساده نییه، مرۆف پییوایی كه مادام نوژیی كرد، ئه و جار له گه ل هه ر كه سیك به ریگادا برپوا، له هه ر رییه كدا سه ری به فه تاره ت بچی، قهیدی ناكا، نه خیر واییه، به لكو وهك چۆن چوونه مزگه وته كهت له بهر خوایه، ده بی هه لسو كه وتی بازارپو كۆمه لاتیت و هه لویستی سیاسییشت له بهر خوا بی و به پیی شه ری خوا بی، ئه گه رنا نوژیی کی بی رۆح تۆ له وه نه گپیت ته وه كه له خزمه تی كو فردا بی، هیچ نییه. خوی به رز و مه زن ئه و نوژییه ی فه رز نه كردو وه له سه ر تۆ، به لكو نوژیی کی له سه ر تۆ فه رز كردو وه كه له هه رچی خراپه یه بتگپیت ته وه، ئه دی ئه گه ر له گه رترین خراپه نه تگپیت ته وه كه ئه وه یه پشتی ئه هلی كو فر بگری و له گه ل ئه هلی

کوفر دابی و نه‌وانت خوښ بویت؟! خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿...إِنَّ
الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾⁽¹⁾ واته: {... بیگومان نویژ مروف
قه‌ده‌غه ده‌کات له (فحشاء) و له (منکر) ...}. (فحشاء): بریتییه له هه‌موو نه‌و
شتانه‌ی که نا‌قولاو خراپ‌ن و به زمان ده‌گوترین. (منکر) یش: بریتییه له هه‌موو نه‌و
کرده‌وه خراپانه‌ی که به نه‌ندامه‌کان ده‌کرین. دیاره شتی زور خراپیش نه‌وه‌یه
که ئینسان دوژمنانی خوا به دوست بگری، نه‌گه‌ر نویژه‌که‌ت له‌وه‌ی نه‌گی‌ر‌ایته‌وه،
مانای وایه نویژ نییه، چونکه نه‌گه‌ر نویژ بو‌وایه ده‌یگی‌ر‌ایته‌وه.

راستی دووه‌م: ته‌نها که‌سانیک که دروست بی مسولمانان به دوستیان
بگرن و پاش خوای به‌رز و مه‌زن پشتیان پی ببه‌ستن، بیگومان ئیمانداران، نه‌وه
به نسبت دوستایه‌تی گرتن. نه‌وجار بیینه سهر مه‌سه‌له‌ی مه‌دارکردن:

ب- مه‌دارکردن (المدا‌رة):

نه‌گه‌ر دوستایه‌تی گرتنی مسولمانان تاییه‌ته به نه‌ه‌لی ئیمان‌ه‌وه - وه‌ک
پیشتر با‌سمان‌کرد -، نه‌وه مه‌دارکردن و دل راگرتنی خه‌لک و له‌گه‌ل
ساچاندنیان و گونجان له‌گه‌لیان، گشتییه و مسولمانان و کافران ده‌گریته‌وه.
واته: ده‌بی ته‌نیا دوستایه‌تی مسولمانان بکه‌ی، به‌لام ده‌بی موداراو
گونجاندن و ساچاندن له‌گه‌ل هه‌موو که‌س هه‌بی. شه‌ریعت نه‌ک هه‌ر ری‌پی‌یداوه،
بگره به په‌سندی داناوه و پی‌ویستی‌شی کردوه که مسولمانان - به‌تاییه‌ت له
بواری کارو چالاکیی ئیسلامیدا - له سنووری شه‌ر‌دا به شی‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل
خه‌لکیدا مامه‌له و ره‌فتار بکه‌ن که زه‌ره‌رو زیان دوور‌بخ‌ریته‌وه و به‌ر‌ژه‌وه‌ندی

¹ العنکبوت: ٤٥

دابین بکری و کاروباری ئیسلام پیشبخری و گه شهی پیبدری، به پیی ئه و بنچینه شه رعیه ی که ده لی: (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (ئامرازه کان حوکمی ئامانجه کانیا ن هیه). ئه گهر تو نه تتوانی کومه لگا چاک بکه ی به بی مودارا له گه لدا کردنیا ن، مودارا کردنه که پیویسته، وه چاککردنی خه لکیش و گوپینی خه لکیش به ته ئکید فه رزه، که واته: مودارا کردنه که ش فه رزه.

هه لبه ته مه به ستیش له مودارا ئه وه یه که تو به شیوه یه ک مامه له له گه ل خه لکدا بکه ی که زهره رو زیان دوربخه یته وه و قازانچو چاکه ده سته بهر بکه ی و کاری ئیسلامی به ره و پیشه وه به ری.

ئینجا له نیوان دۆستایه تی گرتن (الموالاة)، که وه ک گوتمان له گه ل غهیری ئه هلی ئیماندا دروست نییه، وه مه دارکردن (المداراة) دا که له گه ل هه موو که س به کافرو مسولمانه وه دروسته.

به لام بیگومان ئه وه که مروفی مسولمان سیفه تی باشی له مروفی نامسولماندا خوشبو، هیچ ئیشکالی تیدا نییه، به به لگه ی ئه وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ به (أَشَجَّ عَبْدُ الْقَيْسِ) ی فه رموو: (إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ وَالْأَنَاءُ)⁽¹⁾ واته: (تو دوو سیفه ت تیدان خوا خوشیده وین: هیوری و له سه رخویی)، که دیاره ئه و کاته جاری مسولمان نه بوو.

ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ریش ﷺ که پیشتر هینامان، چاکترین به لگه یه له وباریه وه، که جاریکیان کابرایه کی خراپ مۆله ت ده خوازی بجیته مالی پیغه مبه ری خوا ﷺ، ئه ویش دوا ی ئه وه ی ده زانی کییه، ده فه رموی: (...)

¹ رواه مسلم: (17)، والترمذي: (2011)، وابن ماجه: (4188).

إِذْنُوا لَهُ فَلَبِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ أَوْ ابْنُ الْعَشِيرَةِ...⁽¹⁾ واته: (مۆله تی بدهن با بئ، هه رچه نده خراپترین برای یان کورپی که سی هۆزه که یه تی ...). ئینجا که دیته ژووره وهش، پیغه مبه ری خوا ﷺ ریزی ده گری و قسه ی خوشی له گه ل ده کات، بۆیه ش دایکمان عائیشه (خوا لئی رازی بئ) سه ری سوپماوه، چونکه ئه و وایزانیوه که هه ر که سیکت به دل خوش نه ویست، ده بی به روواله تیش دوژمنایه تی و بوغزی پیشان بده ی، به لام پیغه مبه ر ﷺ لئی حالیی کردوه که نه خیر، جاری وا هه یه ده بی تو رقی خۆت قوت بده یه وه، هه ستی نیو دل و دهروونی خۆت کپ بکه یته وه له پیناو به رژه وه ندیه کی گه وره تر دا، که ئه ویش هه ر نیسلام فه رمانی پیکردوه .

که واته: جیاوازی سه ره کی نیوان دۆستایه تی گرتن له گه ل مه دارکردن، ئه وه یه که دۆستایه تی کردن زیاتر په یوه ندیی به ناخ و دهروونه وه هه یه، مودارا کردنیش زیاتر په یوه ندیی به روواله ته وه هه یه .

ههروه ها مه دارکردن (المداارة) و سازشکردن (المداهنة) ش دیسان لیک جیان، چونکه مودارا بریتییه له قسه ی خوش و رووی گه ش و ریزو حورمه ت گرتنی به رانبه ر، به لام موداهه نه بریتییه له سازشکردن و دابه زین له حق (التنازل عن الحق)، یان ناهه ق کردنه هه ق و هه ق کردنه ناهه ق، بۆ رازیکردنی به رانبه ر، ئه وه ش به ته کید قه ده غه یه، بۆیه ده بی ئه وه ش بزانی که دیسان مودارا له گه ل موداهه نه ش لیک جیا یه، هه ربۆیه ش مودارا چه ند ره وا و په سنده، موداهه نه به پچه وانه وه هینده نا په وا و ناپه سنده .

¹ رواه البخاري: (6054)، ومسلم: (2591).

ئینجا پێویسته ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ باش بزانی که ئه‌نجامدانی کار و چالاکی سیاسی و کومه‌لایه‌تی ئیسلامی و غه‌یری ئیسلامییش، به‌بێ مودارا ناکرێ، پێغه‌مبه‌رانی خواش (عليهم الصلاة والسلام) به‌تایه‌تی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌و سه‌روه‌ریان موحه‌ممهد ﷺ له‌ هه‌موو که‌س زیاترو چاکتر له‌ بواری مودارادا سه‌رکه‌وتوو بووه‌، وه‌ک چۆن له‌ هه‌موو که‌سیش مه‌به‌ده‌ئێتر بووه‌! که‌س هه‌بووه به‌قه‌ده‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌به‌ده‌ئێ بووبێ؟ نه‌خێر. ئه‌دی که‌س هه‌بووه به‌قه‌ده‌ر ئه‌و لێبۆرده بووبێ، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیشیدا؟ هه‌لبه‌ته‌ موداراش به‌ هه‌موو که‌س ناکرێ، چونکه‌ موداراش دڵکی گه‌وره‌ی ده‌وێ، عه‌قلێکی گه‌وره‌ی ده‌وێ، ئه‌خلاقیکی گه‌وره‌ی ده‌وێ، ئه‌وه‌ی چیک‌لدانه‌ گچکه‌ و دڵ گچکه‌ بێ، چی له‌ دلدابی یه‌کسه‌ر هه‌مووی هه‌لده‌پێژێ.

که‌واته‌: با هه‌یچ که‌س وانه‌زانێ که‌ مه‌به‌ده‌ئیبوون (المبدئية) له‌گه‌ڵ مودارا کردندا، پێکه‌وه‌ دژو ناکۆکن! هه‌روه‌ها با هه‌یچ که‌س گومانی وانه‌بێ که‌ به‌ده‌م خه‌لکه‌وه‌ پێکه‌نین و رووگه‌ش بوون و قسه‌ خۆش بوون و چاک و چۆنی گه‌رم و پێشوازی و به‌خێره‌یتان و رێزلێنانی خه‌لکی نامسوڵمان، یان خه‌لکی فاسق و گونا‌ه‌بار، شتیکی ناشه‌رعیه‌ و دروست نییه‌ و پێچه‌وانه‌ی عیززه‌تی نه‌فسه‌! نه‌خێر له‌پاستیدا وانییه‌، به‌لکو ئه‌و خواجه (جل جلاله‌) که‌ فه‌رمانی پێ کردووین به‌ موو له‌ مه‌به‌ده‌ئیه‌کانی خۆمان لانه‌ده‌ین، هه‌ر ئه‌ویش فه‌رمانی پێ کردووین که‌ قسه‌ی خۆش له‌گه‌ڵ خه‌لک بکه‌ین. خواجه‌ به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾⁽¹⁾ واته‌: (... وه‌ قسه‌ی خۆش له‌گه‌ڵ خه‌لکی بکه‌ن ...)، هه‌روه‌ها

ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ⁽¹⁾ واته: (وه چاکه بکه‌ن، خوا چاکه‌کارانی خوش‌ده‌وئ)، وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾ المائدة، واته: (... جا لیان خوش ببه و چاوپۆشی بکه ...)، وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ که هاوه‌له به‌پێزه‌کانی ده‌نێرئ بۆ بانگکردنی خه‌لک، ده‌فه‌رموئ: ﴿بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا﴾ واته: (دلخۆش‌که‌ر بنو سه‌له‌می‌نه‌روه‌ مه‌بن، وه ئاسانه‌که‌ر بنو زه‌حه‌مه‌ت‌خه‌ر مه‌بن). ئه‌گه‌ر به‌ته‌وئ خه‌لکی بانگ بکه‌ی، نابئ دووریان بخه‌یه‌وه‌و بیانسه‌له‌می‌نه‌وه‌، به‌لکو ده‌بئ سه‌رنجیان رابکێشی، به‌قسه‌ی خۆشو رووی خۆشو گه‌شو چاکه‌و ریز لێگرتن و هاوکاریکردن، به‌نه‌رم و نیانی میهره‌بانی، ئه‌گه‌ر به‌شته‌وئ بیانسه‌له‌می‌نه‌وه‌، دوو قسه‌ی ره‌ق بکه‌، که‌س گویت بۆ ناگرئ.

هه‌روه‌ها به‌ لای دیکه‌شیاندا با هیچ که‌سیش پئی وانه‌بئ که‌ کافرو مونا‌فیک و موشریک به‌ دوژمن زانین، دژایه‌تیکردن (معاداة) یان له‌پرووی عه‌قیده‌یه‌وه‌ رێگا له‌ ئینسانی مسوڵمان و کومه‌ل و کومه‌لگای ئیسلامی ده‌گرئ که‌ له‌ بواری هه‌لسوکه‌وت (في مجال التعامل) دا له‌گه‌لیان چاکه‌کارو دادگه‌رو خۆشپه‌فتار بن! دیاره‌ ئیمه‌ له‌ رووی عه‌قیده‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌ ئاشکرایه‌ غه‌یری ئیسلامان پئی گومپایی و کوفره‌، به‌لام ئه‌وه‌ رێمان لێناگرئ که‌ له‌گه‌ل خه‌لکی نامسوڵماندا خۆشپه‌فتارو ئاکارپه‌سند بین، به‌لکو دینه‌که‌مان وه‌ک چۆن به‌وه‌ فه‌رمانمان پئی ده‌کات که‌ ته‌نها ئیسلامان پئی راست بئ، به‌ هه‌مان شێوه‌ فه‌رمانیشمان پئی ده‌کات که‌ له‌گه‌ل خه‌لکا قسه‌ی باش بکه‌ین و کرداری باش بکه‌ین و به‌ ره‌وشتی جوان له‌گه‌لیاندا مامه‌له‌ بکه‌ین.

1 البقرة: ۱۹۶

(2) رواه البخاري: (69)، ومسلم: (1732)، وأبو داود: (4835).

خوای دادگه‌رو کاربه‌جیش (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (خوای ریتان لیناگرئ که چاکه‌کارو به‌خشه‌ر بن له‌گه‌ل که‌سانیکدا - که‌ئه‌ه‌لی کوفرن - که‌له‌به‌ر دینتان له‌گه‌لتان ناجه‌نگن و له‌نیشتمانتان وه‌ده‌رتان نانین، بیگومان خوا به‌خشه‌رانی خوشده‌وین)^(ب).

جاریکیان (الشعبي) وه‌لامی سلّوی نه‌سرانییه‌ک یان جووله‌که‌یه‌کی دایه‌وه، یان سلّوی له‌نه‌سرانییه‌ک کرد، گوئی: (وعليكم السلام ورحمة الله) یان (السلام عليكم ورحمة الله)، ئینجا که‌له‌وباره‌وه پرسپاری ره‌خنه‌گرانه‌ی لیکرا، گوئی: (أليس في رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ)؟! واته: (ئه‌دی به‌ه‌وی به‌زه‌یی خواوه‌ناژیته‌؟!). که‌دیاره‌مه‌به‌ستی باران و رزق و رۆزی و نیعمه‌ته‌کانی خواجه (جل جلاله)، که‌به‌گشتی مروّفه‌کان لییان به‌هرمه‌ندن^(ب).

ئینجا خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^(١٠٧) الأنبياء، واته: (ئیمه‌ه‌ر بویه‌تۆمان ناردووه

¹ الممتحنة: ٨

(2) دواپی له‌روونکردنه‌وی (بنه‌مای پازده‌یه‌م) دا‌روونی ده‌که‌ینه‌وه‌که (مُقْسِطِينَ) لی‌ره‌دا به‌مانای مائی خو به‌خشه‌رانه، نه‌ک دادگه‌ران.

(3) (عن الشعبي أنه قال لِنَصْرَانِيٍّ: وعليكم السلام ورحمة الله، فقيل له فيه، فقال: أليس في رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ؟) تفسير الفخر الرازي، ج: (10)، ص: (188).

(عن الحسن بن عبد الرحمن قال: رأيت الشعبي يسلم على موسى النصراني فقال: السلام عليكم ورحمة الله! فقيل له في ذلك؟ فقال: أو ليس في رحمة الله؟ لو لم يكن في رحمة الله هلك). حلية الأولياء وطبقات الأصفياء ج: (4)، ص: (314)، المؤلف: أبو نعيم أحمد بن عبد الله الأصبهاني.

(رَوَى عَنِ الشَّعْبِيِّ أَنَّهُ قَالَ لِلْيَهُودِيِّ: عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَقِيلَ لَهُ تَقُولُ لِيَهُودِيٍّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَلَيْسَ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ؟) المننقى شرح الموطأ ج: (10)، ص: (330).

تاكو ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی بی بۆ هه‌موو جیهانییان). كه‌واته: ئه‌وانه‌ی ئیمانیشیان پێی نه‌هیناوه، دیاره‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌وانیش هه‌ر ره‌حمه‌ته، جا ئایا ره‌حمه‌ت بوونه‌که‌ی بۆ ئه‌وان چیه‌؟ ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌وانه‌ی له‌ژێر سایه‌ی ئیسلامدا ده‌ژین، سه‌رو مال و نه‌فس و نامووسیان پارێزراو ده‌بێ و ئه‌وه‌ش ره‌حمه‌ته (ق).

ئیدی هیوادارم به‌م بره‌ توێژینه‌وه‌یه‌ روونبووبیت‌ه‌وه‌ که جیاوازی نێوان دۆستایه‌تی (الموالاته‌) و مه‌دارکردن (المداواة) چیه‌ و چۆنه‌؟ که یه‌که‌میان تایبه‌ته‌ به‌ ئه‌هلی ئیمانه‌وه‌، دووه‌میشیان گشتگیره‌ و مسوڵمان و کافر ده‌گریت‌ه‌وه‌.

1) ئیمه‌ له‌ باسی (ته‌بابی و پێکه‌وه‌ ژیان)یشدا که یه‌که‌که‌ له‌ باسه‌کانی کتێبی: (چه‌ند باب‌ه‌تیک‌ی سیاسیی هاوچه‌رخ له‌ به‌ر رۆشنایی عه‌قل و وه‌حی دا)، به‌ درێژیی باسی ئه‌م باب‌ه‌ته‌مان کردووه‌.

بڼه مای هه شتم

هه ئپه نه کردن بۆ بهر پر سیاریتی و

ئهرک نه سپاردن به کهسانی هه ئپه کهر

بنه‌مای هه‌شته‌م

هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ به‌رپرسیاریتی و ئه‌رك نه‌سپاردن به‌كه‌سانی هه‌لپه‌كه‌ر

هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ پله‌وپایه‌و به‌رپرسیاریتی و داوانه‌کردنی و سوورنه‌بوون له‌سه‌ر تێدامانه‌وه‌ی، چونكه ئه‌م ره‌فتارانه‌ یان قه‌ده‌غه‌ (حرام)ن، یان ناپه‌سند (مكه‌وه‌)ن، وه‌ك ئایه‌ته‌كانی خوا (جل جلاله‌)و فه‌رمووده‌كانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ ئاماژه‌ یان به‌ راشكاویی (إِشَارَةً أَوْ صِرَاحَةً) ده‌یگه‌یه‌نن، بۆ وینه‌:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (٨٣) القصص، خوای به‌رز و مه‌زن باسی چه‌ند شتێك ده‌كات، دوایی باسی دواپۆژ ده‌كات، باسی عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجام ده‌كات، له‌ سیاقی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ نُوهِىٰ عَنْ نَزْلِ الْغَايَةِ﴾ (به‌هه‌شت) بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی ده‌گێڕین (ده‌یكه‌ین به‌ مه‌نزلگا‌و شوینی تێدا هه‌وانه‌وه‌ی كه‌سانێك) كه‌ نایانه‌وی له‌سه‌ر زه‌ویدا به‌رزیی به‌ ناحه‌ق په‌یدا بکه‌ن، (واته‌: بآلاده‌ستی خویان به‌ ناحه‌ق فه‌رز بکه‌ن به‌سه‌ر خه‌لكیدا)، وه‌ خراپه‌كاریشیان له‌سه‌ر زه‌ویدا مه‌به‌ست نیه‌، وه‌ سه‌ره‌نجامی (چاكی دنیاو دواپۆژ)یش بۆ پارێزكارانه‌.

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه‌ فه‌رمایشتی زۆن، بۆ نمونه‌:

2- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ! لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِنِ أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وُكِلْتَ إِلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا ...} رواه البخاري: (7147) واللفظ له، ومسلم: (1652)،

واته: { له‌عه‌بدوپرپه‌حمانی کورپی سه‌موره‌خوا لیی رازی بی ده‌گیږنه‌وه، گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی گوتم: ئه‌ی عه‌بدوپرپه‌حمان! داوای به‌پرستی و سه‌رپه‌رشتیاریتی خه‌لک مه‌که، چونکه به‌پرستی ئه‌گه‌ر به‌داواکردن و دواکه‌وتنی خۆته‌وه‌چنگت بکه‌وئ، ئه‌وکاته‌هه‌واله‌ی ئه‌و به‌پرستییه‌ ده‌کری، (واته: خوا یارمه‌تیت نادا، خۆت و ئیشه‌که‌ت)، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ خۆت داوای نه‌که‌ی و به‌پرستییت پی بدرئ، ئه‌وا هاوکاری ده‌کری (له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگارو له‌لایه‌ن فریشته‌کانیه‌وه) .

3- (عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنَا وَرَجُلَانِ مِنْ بَنِي عَمِّي، فَقَالَ أَحَدُ الرَّجُلَيْنِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَرْنَا عَلَى بَعْضِ مَا وَلَّكَ اللَّهُ (جل جلاله)، وَقَالَ الْآخَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي عَلَى هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ) رواه البخاري: 7149، ومسلم: 1733 واللفظ له. واته: (له‌ئهو مووسای ئه‌شه‌رییه‌وه‌ ده‌گیږنه‌وه‌ که ده‌لئ: رۆژیک من و دوو له‌ وه‌چه‌ی مامم - واته له‌ خزمانی پشتی - چووینه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، یه‌کێک له‌و دوو نه‌فه‌ره‌ی که له‌گه‌لمدا بوون گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ له‌و ئیشوکاره‌ی که خوای به‌رزو بالاده‌ست خستویه‌ته‌ به‌رده‌ستی تۆ - واته: کاروباری مسولمانان -، ئیمه‌ش بکه‌ به‌ به‌پرس و ئیشیک - به‌پرستیاریتییه‌ک - مان پی بسپیږه، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش دیسان هه‌ر وایگوت، - واته: داوای به‌پرستیاریتیان کرد -، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: سویند به‌ خوا، که‌سیک ناکه‌ینه‌ سه‌رپه‌رشتیکاری هیچ شتی که بۆ خۆی داوای بکات، یان که‌سیک سوور بی له‌سه‌ری).

4- (عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟ قَالَ: فَضْرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكِبِي ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا) رواه مسلم: (1825)، واته: (ئهو زه‌ر

ده گپیژته وه ده لای: رۆژیک گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا ! ئایا کارم پی ناسپیژی؟ -مه به سستی پی پله و پایه و به رپرسیاریتی بووه -، ده لای: ئه ویش ده سستی له شانی دام، - ده سستی خسته سه ر شانم - دوا یی فهرمووی: ئه ی ئه بو زه پ! تو بیه یزی ئه و کاره ش سپارده یه، وه له رۆژی دوا ییدا مایه ی شه رمه زاری و په شیمانییه، مه گه ر که سیك به حه قی خو ی وه ریبگری و ئه و حه قی له سه ریته تی تیدا جیبه جی بکات، واته: ده بی بابای کار پی سپیرو:

یه که م: شایسته بی،

دووهم: که مته رخه می تیدا نه کاو حه قی خو ی پییدا.

ئه گه ر ئه و دوو مه رجه ی تیدا نه یه نه دی، ئه و به رپرستییه که ی ده بیته مایه ی شه رمه زاری و په شیمانی.

به لام له کاتی که د مروژ له خو ی رابینی که توانا و شایسته یی هیه و پالنه ریشی خزمه تی خه لک و پاداشتی خوا (جل جلاله) بی و، قه ناعه تیشی وایی، که به راکردنی له ئه رکی به رپرسیاریتی گونا هبار ده بی، ئه و له و حاله ته دا نه ک هه ر قه ده غه و نا په سند نیه، بگره په سندی شه و جاری و هیه پیو یستیش ده بی، به لام به مه رجیک به بی هه لپه کردن و سووربوون له سه ری، بی، چونکه:

بۆیه پیو یسته، یان لانی که م و ا باشه، هه رکه سیك به زه قیی هه لپه کردن و سووربوون له سه ر به رپرسیاریتی لی بینرا، ئه گه ر شایسته ش بی کاری به رپرسیاریتی پی نه سپیردی.

به لام که سانیك شایسته و لیها توو بن، پیو یسته چاویان بۆ بگیژی و داویان لی بکری و کاریان پی بسپیژی.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: هه‌لویستی زانایان له‌باره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌وه:

من سى وینه‌م هیناونه‌وه، ئەگەرنا زانایان زۆر قسه‌یان لى کردووه، به‌س من سى قسه‌ی سى له زانایانم وه‌ك نموونه وه‌رگرتووه: -

1/ بوخاری (ره‌حمه‌تى خاوى لی‌بى) له‌ کتێبه‌که‌ى خۆى (صحیح البخاری) دا هه‌ندیک له‌ وه‌رمایشته‌نەى ئاماژه‌مان پى دان، له‌ژێر ئەم ناوونیشانانه‌دا هیناوه‌و گوتوو‌یه‌تى:

1- (باب: مَنْ لَمْ يَسْأَلِ الْإِمَارَةَ أَعَانَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ)، واته: (باسى ئەوه‌ که‌ هه‌ر که‌سیک داواى به‌رپرستیى نه‌کا، خوا یارمه‌تى ده‌دا). ئینجا چه‌ند فه‌رموده‌یه‌کی هیناون.

2- (باب: مَنْ سَأَلَ الْإِمَارَةَ وَكَلَّ إِلَيْهَا)، واته: (هه‌ر که‌سیک داواى به‌رپرسیاریتی بکات، هه‌واله‌ى ئەو ئیشه‌ ده‌کړیت)، واته: خوا هاوکاریى ناکاتو پشتم ناگرى.

3- (باب: مَا يُكْرَهُ مِنَ الْحِرْصِ عَلَى الْإِمَارَةِ)، واته: (باسى ئەوه‌ که‌ شتیکی ناپه‌سنده ئینسان سوور بى له‌سه‌ر به‌رپرستیى و له‌سه‌ر ئەمیرایه‌تى). ئەوانه‌ هه‌مووى له‌ لاپه‌ره (982) دا ئەو ناوونیشانانه‌ى هیناون، که‌ ئیمه‌ له‌و ناوونیشانانه‌وه، که‌ هه‌ندیکیان هه‌روه‌ك بلیى ده‌قى فه‌رمایشته‌که‌ى پیغه‌مبه‌رن ﷺ، جگه‌ له‌ سیهه‌میان که‌ بوخاری به‌ شتیکی ناپه‌سندى ده‌زانى ئینسان سوور بى له‌سه‌ر به‌رپرستیى.

ب/ موسلیم له‌ کتێبه‌که‌ى خۆیدا (صحیح مسلم)، هه‌ندیک له‌و فه‌رمایشته‌نەى له‌ژێر ئەم دوو ناوونیشانانه‌دا هیناون:

1- (بابُ النَّهْيِ عَنْ طَلَبِ الْإِمَارَةِ وَالْحِرْصِ عَلَيْهَا)، لاپه ره (793). واته: (باسی ریگرتن له داواکردنی بهرپرستی و سوور بوون له سهری). مانای وایه له هه ندی حالاندا به پیی رای موسلیم، داواکردنی بهرپرستی قه ده غه یه.

2- (بابُ كَرَاهَةِ الْإِمَارَةِ بِغَيْرِ ضَرُورَةٍ)، لاپه ره (794)، واته: (باسی نه وه كه شتیکی ناپه سنده، كه به بی نه وهی پیویست بی ئینسان بهرپرستی له نه ستو بگری). نه وه نه گهر پیویست نه بی، به لام نه گهر پیویست بی، دیاره نه كه هه ره حه رام نییه، به لكو ناپه سندیش نییه به پیی رای موسلیم، هه ره یه كه له بوخاری و موسلیم كه فره مایشته کانی پیغه مبه ره ﷺ دینن، نه گهر ئینسان ته ماشای ناوونیشانه کانیان بکات، كه فره مایشته کانیان له ژیردا دینن، زور له نه حکامه کانی فیهیسی ده ست ده که ون كه ده لاله ت له سهر ئیجتهادی نه وان ده کات.

ج/ (یحیی بن شرف الدین النووی) له لاپه ره کانی (243 - 244) ی (ریاض الصالحین) دا هه ندیک له و ئایه ت و فره مایشتانه ی هیان و نه ئیمه ئاماژه مان پی دان، له ژیر ناوونیشانی: (بابُ النَّهْيِ عَنْ سُؤَالِ الْإِمَارَةِ وَإِخْتِيَارِ تَرْكِ الْوَلَايَاتِ إِذَا لَمْ يَتَّعَيْنْ عَلَيْهِ وَلَمْ تَدُعْ حَاجَةً إِلَيْهِ)، واته: (باسی قه ده غه کردنی داواکردنی بهرپرستی، وه په سند بوونی وازهینان له بهرپرستی - واته به دوایدا نه پوی و شانی خو ت نه خه یه ژیر باری بهرپرستی -، مادام نه بووبیته فه پز له سهری، وه پیویستیش نه کا نه و نه ركو بهرپرستییه به نه ستووه بگری). كه واته: نه گهر له سهری بووه فه پزی عهین، یاخود پیویست بوو بیكا، له و حالته دا نه كه هه ره نه هی لی نه کراوه، به لكو په سند نییه كه وازیسی لی بهینن، به لكو وا په سنده كه له نه ستوی بگری، به لكو جاری وا هه یه - وه كه ئیمه باسما ن کرد - فره پزیش ده بی.

دووچۆر فهرز هه‌یه:

فه‌پزی کیفایه (الفرض الکفائی): واته: شتیك له‌سه‌ر خه‌لكیك فه‌پزده‌بی به‌گشتی و ئه‌گه‌ر یه‌كیكان، یان كۆمه‌لیکیانبه‌و كاره‌هه‌لسان، له‌سه‌ر هه‌مووان لاده‌چئ، ئه‌گه‌رنا هه‌موویان له‌سه‌ر كه‌مه‌رخه‌می تیدا كردنی گونا‌ه‌بارن.

زانایان بۆ (فه‌پزی کیفایه) ئه‌وه به‌نموونه دیننه‌وه كه كه‌سیك ده‌مرئ نوێژی له‌سه‌ر بكرئ و بشۆرئ و بشاردریته‌وه، ئه‌وانه فه‌پزی (کیفایه)ن، به‌لام فه‌پزی کیفایه زۆر زۆرن.

فه‌پزی عه‌ین (فرض العین): ئه‌وه‌یه كه له‌سه‌ر تاك تاك فه‌پز ده‌بی و ده‌بی هه‌ركامی‌کیان له‌زاتی خۆیدا پپی هه‌لبستی، وه‌ك: پینچ نوێژه فه‌پزه‌كان. جا لی‌رده‌دا ئیمام نه‌وه‌وی ده‌لیت: (إِذَا لَمْ يَتَّعِنْ عَلَيْهِ) جاری وایه شته‌كه فه‌پزی کیفایه‌یه، به‌لام له‌سه‌ر كه‌سیك ده‌بیته فه‌پزی عه‌ین، بۆ نموونه: له‌دییه‌كدا به‌س مامۆستایه‌كه‌یان ده‌توانئ وتاریان بۆ بدات و به‌س ئه‌و ده‌توانئ پیشنوێژیان بۆ بکات، به‌س ئه‌و ده‌زانئ بانگ بلئ، بیگومان ده‌بیته فه‌پزی عه‌ین، چونكه ئه‌و کارانه هه‌ر به‌و ده‌کرین.

دووه‌م: هه‌لوێستی راست و دروست له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا:

پاش ئه‌وه‌ی شه‌رحی ئایه‌ته‌كان و فه‌رمایشته‌كانم کردو و ته‌ی زانایانم هینا، ئینجا له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌داو له‌میان‌ه‌ی قسه‌ی زانایاندا، له‌چوار خالدا باسه‌كه ده‌خه‌مه‌پوو.

1/ هه‌له‌په‌کردن بۆ به‌رپرسیاریتی و سووربوون له‌سه‌ر تیدامانه‌وه‌ی، له‌بنه‌په‌تدا قه‌ده‌غه‌یان به‌لایه‌نی كه‌م ناپه‌سنده، ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه ناشایسته‌بی، ئه‌وه

قه‌ده‌غیه، ئە‌گەرنا ناپه‌سندە. یانی کەسیک داوای بە‌رپرسیاریتی بکات، ئە‌گەر ناشایسته‌ بێ‌و له‌ توانایدا نه‌بێ‌، ئە‌وه‌ قه‌ده‌غیه‌ و گونا‌ه‌بار ده‌بێ‌، ئە‌دی ئە‌گەر له‌ توانایدا هه‌بێ‌، بێ‌ ئە‌وه‌ی کە هیچ پالنه‌ریک هه‌بێ‌ چاک یان خراپ، وه‌ بێ‌ ئە‌وه‌ی کە هیچ شتی‌ک په‌کی له‌سه‌ر وی‌ کە‌وتبێ‌، هه‌ر بۆ‌ خۆی داوای بکات و هه‌لپه‌ی بۆ‌ بکات؟ ئە‌وه‌ ناپه‌سندە.

2/ هه‌رچه‌نده‌ مرو‌ف شایسته‌ بێ‌و پێ‌ی وابێ‌ت کاره‌کە‌ په‌کیشی له‌سه‌ری کە‌وتوو، به‌لام هه‌ر وا باشتره‌ کە‌ هه‌تا داوای لی‌ نه‌کړی، نه‌یکات! ئە‌گەر کاره‌کە‌ په‌کیشی له‌سه‌ر وی‌ کە‌وتوو، به‌لام واباشه‌ - نه‌مگوتوه‌ فه‌پزه‌.

به‌لام بۆ‌چی گوتم وا باشتره‌؟ له‌به‌ر فه‌رمایشته‌کە‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کە‌ ده‌فه‌رموی: تو ئە‌گەر به‌هۆی داواکردنی خۆته‌وه‌ کارت پێ‌ بسپێ‌ردری، هه‌واله‌ی کاره‌کە‌ت ده‌کړی، به‌لام ئە‌گەر بێ‌ ئە‌وه‌ی بۆ‌ خۆت داوای بکه‌ی پێ‌ت بسپێ‌ردری، یارمه‌تی ده‌دری، جا ئە‌وه‌ باشتر نییه‌؟ مادام به‌هۆی ئە‌وه‌وه‌ کە‌ داوای ناکه‌ی، پێ‌ت ده‌سپێ‌ردری، پشتگیری خۆای گه‌وره‌ (جل جلاله‌) و پشتگیری فره‌شته‌کان بۆ‌ خۆت ده‌سته‌به‌ر بکه‌ی، بۆ‌چی وانا‌که‌ی؟! بۆ‌یه‌ مرو‌ف ئە‌گەر شایسته‌ش بێ‌، وا باشه‌ بۆ‌ خۆی داوای به‌رپرسی‌تی نه‌کا له‌ خه‌لک.

3/ به‌لام ئە‌گەر له‌ شوێنی‌ک بوو کە‌ نه‌یانه‌ناسی و شاره‌زای نه‌بوون و ده‌شیزانی ئیشه‌کە‌ په‌کی له‌سه‌ر ئە‌وه‌ کە‌وتوو، ئە‌گەر ئە‌وه‌ به‌و کاره‌ هه‌لنه‌ستی ئە‌وه‌ خه‌لکه‌ له‌و شوێنه‌ زه‌ره‌ر ده‌کات، ئە‌وه‌ له‌و حاله‌ته‌دا بو‌ارو مۆله‌تی هه‌یه‌، مادام شایسته‌بێ‌و به‌ پێ‌ویستی بزانی و به‌ شیوه‌یه‌کی جوان هه‌ولێ‌ بۆ‌ بدات، وه‌ک یوسف (علیه‌ السلام)، هه‌لپه‌کردن و به‌دوادا گه‌رانی و خۆ ناشیرین کردن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی ئیشی پێ‌ ده‌سپێ‌رن یان نا، هه‌ر شتی‌کی ناشیرینه‌، به‌لام ئایا کە‌س

هه‌بووه له‌و کاته‌دا له یوسف (علیه السلام) شایسته‌تر بێ؟ نه‌خێر، پیغه‌مبه‌ری خوا بووه. وه ئایا ئه‌و ئیشه‌ په‌کی له‌سه‌ر ئه‌و نه‌که‌وتوو؟ با، چونکه ئه‌و نه‌خشه‌ پازده سالییه ئابوورییه‌ی که یوسف (علیه السلام) داینا، دوا‌ی ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌ی پادشا، هه‌ر به‌ خۆی جیبه‌جی ده‌کرا، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئایا یوسف (علیه السلام) هه‌له‌په‌ی بو کرد؟ وه کاتی‌ک پادشای میسر له‌ دوا‌ی نارد یه‌کسه‌ر چوو؟ نه‌خێر، به‌لکو گوتی: جاری نایه‌مه‌ ده‌ری: ﴿... اَرْجِعْ اِلٰی رَبِّكَ فَسْأَلُهُ مَا بَالُ النَّسُوفِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ﴾، یوسف (علیه السلام) به‌ نوینه‌ره‌که‌ی پادشای گوت: جاری بگه‌رێوه‌ بو لای گه‌وره‌و به‌رپرسه‌که‌تو لیی بپرسه: ئایا ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که قسه‌یان له‌سه‌ر کردوووه ده‌ستی خۆیان له‌و رووداوه‌دا بپری، بپرسه‌ بزانه مه‌سه‌له‌که‌یان چی بوو؟ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو بلێ: بوختانیان بو من کردوووه‌و به‌ ناهه‌ق گیراوم، به‌س پیی عه‌یب بوو خه‌لکی تۆمه‌تبار بکات، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نه‌بوو که ئه‌وانی تیدا تۆمه‌تبار بکات، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو که ساحه‌ی خۆی پاک بکاته‌وه، چونکه ئه‌و بیه‌وی رۆل ببینی، ده‌بی په‌ریزی پاک بێ، نابێ تۆمه‌تبار بێ. ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ی پادشای میسر لییان ده‌پرسی، ئه‌وانیش بی‌تاوانیی یوسف ده‌رده‌خه‌ن، ئه‌وجار دووباره له‌ دوا‌ی ده‌نیریته‌وه. واته‌ یوسف (علیه السلام) په‌له‌ ناکات له‌ هاتنه‌ ده‌روه‌ له‌ زیندان، تا‌کو په‌ریزی خۆی پاک نه‌کاته‌وه له‌لای پادشا، ئه‌گه‌رنا هه‌ر په‌ریزی پاک بووه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ پادشا پیی ده‌لی: ﴿... اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ﴾ (نسی) واته: (... ئه‌م‌رۆ تو له‌لای ئێمه‌ خاوه‌نی ریزو حورمه‌ت و جیگه‌و ریگه‌ی و

ئهمینداریشی)، واته: هیچ نیشانه‌ی پرسپارت له‌سه‌ر نییه، {لای ئیمه تو که‌سیکی متمان‌ه‌پیکراوی}، ئینجا ئه‌ویش ده‌لی: مادام وایه: ﴿... أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾⁽¹⁾

4/ له‌راستیدا نیازو نیه‌ت، رۆلی کاریگه‌ری له‌ حوکمی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا هه‌یه، چ شتی‌ک پالت پێوه‌ده‌نی؟ چ شتی‌ک هانت ده‌دا؟ که‌ ئه‌و کاره‌ت پێ ده‌سپێدری و ئه‌و ئه‌رکه‌ت ده‌خه‌نه‌ سه‌ر شان، هاندهرت چیه‌؟ ئه‌گه‌ر هانده‌رو پالنه‌رت ره‌زامه‌ندیی خوای په‌روه‌ردگار بێ، ئه‌وه‌بێ خزمه‌ت به‌ دین و ژینی مسولمانان بکه‌ی، ئه‌وه‌ حوکمی‌کی هه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر ئامانجیشت شتی‌کی دیکه‌ بێ، ئه‌وه‌ شتی‌کی دیکه‌یه‌ و حوکمی‌کی دیکه‌ی هه‌یه‌.

جا ئیستا دیمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ بۆچی ئه‌وه‌م گوتوه‌:

(أ) نیه‌ت زۆر ده‌وری هه‌یه‌ له‌ گۆرینی حوکمی داواکردنی به‌رپرسیاریتیدا — هه‌لبه‌ته‌ به‌ شیوه‌یه‌کی جوان —، وه‌ سووربوون له‌سه‌ری وه‌له‌په‌کردن بۆی، ئه‌وه‌ له‌ هه‌موو حالاندا شتی‌کی خراپه‌ و نیشانه‌ی نیه‌ت و پالنه‌ری خراپ و ناشه‌رعییشه‌!

(ب) شایسته‌یی و تواناییش دیسان حوکمه‌که‌ی ده‌گۆڕی، جاری موقوف ئه‌گه‌ر نیه‌تی باش نه‌بێ، شایسته‌ش بێ هه‌ر به‌ که‌لک نایه‌ت، هه‌یه‌ شایسته‌یه‌ بۆ کار پێ سپێردان، به‌لام نیه‌تی ئه‌وه‌یه‌ دنیای له‌ په‌نادا بخوا، ئه‌وه‌ بیگومان گونا‌ه‌بار ده‌بێ، یاخود نیه‌تی باشه‌، به‌لام شایسته‌ نییه‌ و خۆی نه‌ناسیوه‌، دیسان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش تووشی گونا‌ه‌ ده‌بێ که‌ خۆی نه‌ناسیوه‌. که‌واته‌ ده‌بێ: یه‌که‌م: شایسته‌

بئی. دووهم: نیه‌تیشی باش بئی. ئینجا ئەگەر به شیوه‌یه‌کی جوان له شوینیک که نه‌یناسن، داوای به‌پرستی بکات، بلێ: من ده‌توانم ئەو ئیشه به‌که‌م و له‌به‌ر خوا ئاماده‌م ئەو کاره‌تان بۆ به‌که‌م، وه له خۆم راده‌بینم، ئەوه بۆی هه‌یه، به‌لام ئەوه له شوینیک که نه‌یناسن، به‌لام ئەگەر بیناسن، با خه‌لك داوای لێکا بۆئه‌وه‌ی فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ بێته جی. ئینجا ئایا به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئەو دوو شته چیه؟ به‌لگه‌ی نیه‌ت ئەو ئایه‌ته‌ی خوايه (جل جلاله) که ده‌فه‌رموی:

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ لِمِثْلِهَا الَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعِزَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

٨٣﴾ (٢) القصص، واته: (ئەو مەنزلگای دواڕۆژه، تەرخان دەکه‌ین بۆ که‌سانیک که به‌رزیا ناونی له‌سه‌ر زه‌وی، وه خراپه‌کاریشیان ناونی)، واته: نیه‌ت وه‌نده‌رو پالنه‌ریان ئەوه نییه.

ئینجا له‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌فه‌رموی: {إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي عَلَىٰ هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ}، تۆ وه‌ك ئینسان شتیک بۆ خۆت داوا بکە‌ی و سوور بی له‌سه‌ری، مانای وایه دیاره مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی و (شخصی) ت پێی هه‌یه، هه‌روه‌ها ته‌عبیری: (مَنْ أَرَادَهُ) که له ریوایه‌تیکی دیکه‌دا هه‌یه، مانای وایه نیه‌تی وایه که ئیشه‌که‌ی هه‌ر ده‌سته‌که‌ی، به‌هه‌ر نرخیک بئی و به‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی بئی!

له‌په‌روی شایسته‌یه‌شه‌وه که حوکه‌مه‌که‌ی ده‌گورپی، ئەگەر شایسته‌ بئی حوکمیکی هه‌یه و ئەگەر شایسته‌ش نه‌بئی حوکمیکی دیکه‌ی هه‌یه، به‌لگه‌مان ئەو فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که ئەبو زه‌ری غیفاریی - خوا لێی رازی بئی - ده‌لێت:

(1) (نه‌وه‌ویی) ئەم ئایه‌ته‌ی له (ریاض الصالحین) ه‌که‌یدا وه‌ژێر سه‌رباسی: (باب النهی عن سؤال الإمامة واختیار ترک الولايات إذا لم يتعين عليه أو تدع حاجة إليه) ص: (243) دا هیناوه.

(يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟) پینگه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموی: (يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ)، واته: (ئهی ئه‌بو زهر! بیگومان تۆ بیه‌یزی).

دیاره‌تاییه‌تمه‌ندییه‌کان (خَصَائِص) ی‌قیاده‌ی تیدا نه‌بوون و سیفه‌ته‌کانی به‌رپرستی تیدا نه‌بوون، چونکه به‌رپرستی تیدی بۆ خۆی کۆمه‌لیک سیفه‌تی پیویستن، که ئه‌گه‌ر ئینسان ئه‌و سیفه‌تانه‌ی تیدا نه‌بن، ئه‌و کاره‌ی بۆ به‌پۆه‌ ناچی، به‌لگه‌شمان له‌وباره‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که پینگه‌مبه‌ر ﷺ وا ده‌فه‌رموی.

که‌واته:

کاتیک وه‌رگرتنی به‌رپرستی ره‌واو بی‌گری و گۆله‌، که مرۆف نه‌تی باش بی‌و شایسته‌یی و تواناشی هه‌بی، نه‌ک بۆخۆی، به‌شاهییدی خه‌لک، چونکه شاهییدی ئینسان بۆ خۆی ره‌وا نییه‌ و ده‌بی خه‌لک تیت رابینی.

بڼه‌ماي نوږه‌م

پشت به خوا به‌ستن و له‌سهر پيې خو

وه‌ستان و پاراستني سهر به‌خويي

له‌همو روويکه‌وه

بنه‌مای نوپه‌م

پشت به خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان و پاراستنی سه‌ربه‌خوئی له
هه‌موو روویکه‌وه.

ته‌نها پشت به خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان له رووی
ئابوورییه‌وه، پاراستنی سه‌ربه‌خوئی فیکریی و سیاسی خو،
ره‌دکردنه‌وه‌ی هه‌ر جوړه وابسته‌یه‌یه‌ک، چونکه به‌بی پشت به خوا به‌ستن
(النَّوْكَالُ عَلَى اللَّهِ) و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان (الإِعْتِمَادُ عَلَى الدَّاتِ) و
سه‌ربه‌خوئی (إِسْتِقْلَالِ) ی خو‌پاراستن، کومه‌لی ئیسلامی ناتوانی و ری
نادری ئامانجه شه‌رعیه‌کان بینیته‌دی، وه‌ک:

1- خوی پهره‌ردگار (جل جلاله) فهرموویه‌تی: ﴿إِنْ يَصْرُكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخَذْ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١٦٠) آل
عمران، واته: (ئه‌گه‌ر خوا سه‌رتان بخا که‌س به‌سه‌رتاندا زال نابئ، وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و
پشتتان به‌ربدات، له‌ دوی وی کئ سه‌رتان ده‌خا؟ - واته: که‌س- وه‌ با ئیمانداران
ته‌نها پشت به‌خوا به‌ستن).

2- وه‌ خوی به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصَرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (٦٢) الأنفال، بیگومان دواندن (خطاب) له‌گه‌ل
پیغه‌مبه‌ره ﷺ واته: (وه‌ ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی فیلت لی بکه‌ن، ئه‌وه‌ بیگومان خوا بو‌تو
به‌سه، ئه‌و تو‌ی به‌هیز کردوه به‌ یارمه‌تی و سه‌رخستنی خو‌ی و به‌ ئیماندارانیش)،
واته: به‌و ئیماندارانه‌ی که‌ له‌ خزمه‌تدان و پشتت ده‌گرن.

3- وه‌ خوی به‌دیهنه‌ر (جل جلاله) فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٦٤) الأنفال، واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! خوا بو‌تو به‌سه، وه‌ بو‌تو

برواداران هـ که شوینت که وتوون). شایانی باسه ئه م ئایه ته دوو واتای هـیه: واته پشتیوانی خوی بهرز و مه زن بۆ تو بهسه، وه پشتگیری ئه و برواداران هـ که شوینت که وتوون، یاخود پشتیوانی خوی بهرز و مه زن بۆ توو ئه و برواداران هـ که شوینت که وتوون، بهسه، که زۆر له تویره ره وانی قورئان ئه و مانایه ی دوو مینیان پێ به هیزتره.

4- وه فرموویه تی: ﴿إِنهَا وَإِيَّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكُونَ﴾ المائدة. واته: {بیگومان پشتیوانی ئیوه (یاخود سه ره رشتیارو دوستی ئیوه) ته نیا خواو پیغه مبه ری خوایه، وه (له دوی خواو پیغه مبه ری خوا) دوستو پشتیوانی ئیوه ئه وانه که بروایان هیئاوه، ئه وانه ی نوێژ به رپا ده که ن و زه کات ده ده ن و هه میشه رکووع ده به ن).

دیاره پشتیوان بوونی خوی بهرز و مه زن بۆ ئیمانداران واتایه کی هه یه و، هی پیغه مبه ر ﷺ واتایه کی دیکه ی هه یه.

5- وه ده رباره ی هاوه لانی به ریزو دلسۆزی پیغه مبه ری خوا ﷺ، دوی ئه وه ی پیشتر چه ند سیفه تیکیان لی هه لده دات له ئایه ته کانی کۆتایی سووپه تی (الفتح) دا، ئینجا ئاوا وه سفیان ده کات: ﴿... ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَرَجٍ أَخْرَجَ شَطْرَهُ فَكَازَرَهُ، فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ...﴾ الفتح، واته: (... ئه وه وه سفیانه له ته وراتدا، وه وه سفیان له ئینجیلدا وه که دره ختیکه که لق و پۆپ ده رده کات به ملاو به ولادا - پیشی نه مامه، دوی لی لق و پۆپ ده رده کات و ئه و لق و پۆپه - قه ده که ی به هیز ده کات و چرو پر ده بی و، له سه ر ئه و قه ده ی خوی ده وه سته و بهرز هه لده چی (...).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: پشت به‌خوا به‌ستن:

وشه‌ی (تَوَكَّلْ) له زمانى عه‌ره‌بیدا له‌سه‌ر كیش (وَزَنْ) ی (تَفَعَّلْ) ه، واته: شتێك بکړی به زۆر له‌خۆ كردن، یاخود دهرده‌سه‌ریی (مَشَقَّة) و زه‌حمه‌تى بوئ. وه‌ك ده‌لئ: (يَتَجَشَّمُ السَّفَر)، واته: (خوى زه‌حمه‌ت ده‌دا تا سه‌فه‌ره‌كه بكات). (تَوَكَّلْ) له‌سه‌ر ئه‌و كیش (وَزَنْ) هیه، وه مانای (تَوَكَّلْ) واته: وه‌کیل گرتن، (التَّوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ)، واته: تۆ خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ی به پشت و په‌ناى خۆتو، پشتی پى ببه‌ستى، خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ی به وه‌کیلى خۆتو، کارى خۆت به خوای به‌رز و مه‌زن بسپیری.

گرنگی و پێگه‌ی پشت به‌خوا به‌ستن له ئیسلامدا:

ا/ پشت به‌خوا به‌ستن دواى ئیمان، گرنگترین تایبه‌تمه‌ندیی (خَصِیصه‌) ی مسوولمانانه:

له زۆر له ئایه‌ته‌کانی قورئانی به‌پێزدا باسی (تَوَكَّلْ) کراوه، بۆ وێنه: له سووره‌تى (الشورى) له ئایه‌تى (36 – 39) دا خوای به‌رزو مه‌زن باسی (سیفه‌ته‌کانی کومه‌لی مسوولمان ده‌کات، جارێ هه‌ر له مه‌که‌ه بوون نه‌چوو بوونه مه‌دینه و نه‌بوو بوونه قه‌واره‌ی سیاسى، سیفه‌ته‌کانیان ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمُنْعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَابْقٰی لِلَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَعَلٰی رَہِمَہٗم یَتَوَكَّلُوْنَ ۝۳۶﴾ وَالَّذِیْنَ یَحْنَبُوْنَ کَثِیْرًا اِلَیْہِمْ وَالْفَوْحِشَ وَاِذَا مَا عَصٰیوُا هُم یَعْرِوْنَ ۝۳۷﴾ وَالَّذِیْنَ اَسْتَجَابُوْا لِرَبِّہِمۡ وَاَقَامُوْا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُہُمۡ شُوْرٰی بَیْنَہُمۡ وَمِمَّا رَزَقْنٰہُمۡ

يُفْقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾⁽¹⁾ واته: (هه‌رچی پیتان دراوه هه‌مووی رابواردنیکێ که می ژیانی دنیا،یه، وه ئه‌وه‌ی له‌لای خوایه، چاکتره‌و ده‌شمینیته‌وه، بۆ ئه‌وانه‌ی برۆایان هیناوه‌و پشت به په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن. وه ئه‌وانه‌ش که خۆیان له‌گوناوه‌ی گه‌وره‌و کاری ناپه‌سندو دزیو ده‌پاریزن، وه کاتیکیش توورپه‌ ده‌بن چاوپۆشیی ده‌کن، وه ئه‌وانه‌ش که به‌دهم بانگی په‌روه‌ردگاری خۆیاوه‌و چوون و نوێژیان به‌ریاکردو کاروباریان له‌نیو خۆیاندا به‌راویژه‌و له‌و رۆژییه‌ی پیمانداون ده‌به‌خشن، وه ئه‌وانه‌ش که کاتیک سته‌م و ناحه‌قییان به‌رانبه‌ر ده‌کری، به‌دهنگ دین و تۆله‌ی خۆیان ده‌که‌نه‌وه)، وه‌ک ده‌بینین له‌ دوا‌ی ئیمان، باسی پشت به‌ خوا به‌ستن ده‌کات.

له‌پاستیدا که‌سیک پشت به‌ خوا ده‌به‌ستی، که باش ئیمانی به‌ خوای به‌رز و مه‌زن هه‌بی، به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که ئیمانته‌ به‌ خوای به‌رز و مه‌زن هه‌یه، پشت به‌ خوا ده‌به‌ستی.

ب/ پشت به‌ خوا به‌ستن، مه‌رجی به‌ برۆدار حیساب کرانه:

خوای به‌رز و مه‌زن پشت به‌خوا به‌ستنی به‌ مه‌رجی به‌ برۆدار له‌ قه‌له‌مدران داناوه، وه‌ک له‌سه‌ر زاری یه‌عقوب بابی یوسف (علیه السلام) ده‌فه‌رموی: ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾⁽²⁾ واته: (حوکم - یانی: برپیار یاخود به‌رنامه‌ دانا، یان هه‌ردوکی - ته‌نها هی خوایه، پشت به‌و به‌ستوه، وه با پشت به‌ستوان ته‌نها پشت به‌و به‌ستن)،

¹ الشوری: ۳۶ تا ۳۹

² یوسف: ۶۷

واته: ئه‌وه‌ی که ئیمانداربێ و بیه‌وی پشت به شتیك ببه‌ستی، ده‌بی ته‌نها پشت به خوا ببه‌ستی.

ج/ پشت به خوا به‌ستنی‌ش پێچه‌وانه‌ی سازکردنی هۆکاره‌کان نییه:

پشت به خوا به‌ستن مانای ده‌ست به‌ردان نییه له هۆکاره‌کان، وه مانای ده‌ست به خۆدا به‌ردانه‌وه نییه، بڵێ: پشتم به خوا به‌ستوه‌وه له‌سه‌ر گازی پشتی لی راکشی! بۆچی؟ چونکه خوی به‌رز و مه‌زن باسی یه‌کیك له به‌نده چاکه‌کانی خۆی ده‌کات که (ذوالقرنین)ه، که هه‌ندیک له توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن یه‌کیکه له پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام، زۆر مه‌دحی ده‌کات، دوا‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاثَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾⁽¹⁾ واته: (ئیمه ده‌سه‌لاتمان پێدا له زه‌ویدا وه له هه‌موو شتیك هۆکارێکمان بۆ ره‌خساندبوو...)، ئه‌ویش به‌دوا‌ی هۆکاره‌کان ده‌که‌وت، دوا‌ی چه‌ند جارێك ئه‌و رسته‌یه دووباره ده‌بیته‌وه: ﴿فَأَنْبَغَ سَبَبًا﴾⁽²⁾ الکهف، واته: (به‌دوا‌ی هۆکاره‌کان که‌وت)، واته: (ذوالقرنین) به‌لام خوی بی‌هاوتا (جل جلاله) بۆمان باس ده‌کات که پشتی به هۆکاره‌کان ده‌به‌ست، واته: دلێ به‌خواوه (جل جلاله) په‌یوه‌ست بوو، به‌لام ده‌ستیشی به هۆکاره‌کانه‌وه به‌ستبوو.

له فه‌رموده‌یه‌که‌دا هاتوه‌وه که: {عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ أُمِيَّةٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أُرْسِلُ نَاقَتِي وَأَتَوَكَّلُ؟ قَالَ: أَعْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ} (2) واته: - پۆژیک کابرایه‌کی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی دیت بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شتریکی

¹ الکهف: □□

² رواه ابن حبان في صحيحه: (731)، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.

پیدهبی -، پیاوه که له پیغه مبه ر ﷺ پرسى: - وشتره که م - به په لالا
بکه م و پشت به خوا ببه ستم؟ پیغه مبه ر ﷺ دهفه رموی: بیبه سته وه، ئینجا
پشت به خوا ببه سته).

به لای، به هۆکاره کان په یوه ست بوونه وه، له گه ل پشت به خوا به ستن،
تیکنناگیرین، به لکو که سیك پشتی به خوا قایم بی، ده بی چاکیش به قسه ی
خوا بکات، خوی به رز (جل جلاله) خوی دهفه رموی: هۆکاره کان ره چاو بکه ن.

دووه م: له سه ر پیی خو وه ستان (الإِعْتِمَادُ عَلَى الذَّاتِ) له رووی ئابوورییه وه:

بنچینه یه که هیه که زور باوه، ده لای: (مَنْ لَا يَمْلِكُ قُوَّتُهُ لَا يَمْلِكُ قَرَارَهُ)، واته:
(هر که سیك بژیوی خوی به ده ست نه بی، برپاری خوی به ده ست نیه)، به پاستی
تارادده یه کی زور وایه، ئه وه چ بو تاک وایه، چ بو کومه ل وایه، چ بو
ده وله تیش وایه.

کومه لیکی ئیسلامی ئه گه ر بیه وی ئامانجه کان به ده ست بیئی، ده بی هه ول
بدات له سه ر پیی خوی بوه ستی و پشت به خوی ببه ستی.

به تاییه تی له م رۆزگار ده پشت به خو به ستن له رووی ئابوورییه وه و له سه ر
پیی خو وه ستان، یه کجار گرنگه، بویه ش من ئه و ئایه ته ی سوور ده تی (فتح) م بو
هینا وه ته وه، که خوی په روه ردگار ده رباره ی هاوه لانی به پیزو دلسۆزی
پیغه مبه ری خوا ﷺ، دوی ئه وه ی پیشتر چه ند سیفه تیکیان لی هه لده دات، له

ئایه‌ته‌کانی کۆتایی سوورده‌تی (الفتح) دا^(ه)، ئینجا ئاوا وه‌سفیان ده‌کات: ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ ﴿(4)

خوای به‌رز و مه‌زن وینه بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی به‌پیزی دینیته‌وه به دره‌ختیک که ره‌گ و ریشه‌که‌ی به‌قوولایی زه‌ویدا چۆته خواری و له‌سه‌ر قه‌دو بنکی خۆی وه‌ستاوه.

1) خوای په‌روه‌ردگار ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿يُحَمَّدُ رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٩﴾﴾ (الفتح، واته: (موحه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه، وه ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدان و شوینی که‌وتوون، به‌زه‌برو توندوتیژن به‌رانبه‌ر کافرانو، دل نه‌رمو به‌سوژن له‌نیوان خۆیاندا، ده‌یانینی هه‌رده‌م له‌رکوع و سه‌جده‌دان، ئاواتیان به‌ده‌سته‌پێنانی به‌خشش و ره‌زامه‌ندی خوایه، له‌روخساریاندا نیشانه و شوینه‌واری کړنووش بردن هه‌یه، ئه‌وه وه‌سفیان له‌ته‌ورپادا، وه وه‌سفیان له‌ئینجیلدا وه‌ک دره‌ختیکه که‌لقو پۆپ دره‌ده‌کا به‌مالو به‌ولادا - پێشێ نه‌مامه‌ دوایی لقو پۆپ دره‌ده‌کا ئه‌لقو پۆپه - قه‌ده‌که‌ی به‌هیز ده‌کات و چرو پر ده‌بی و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ده‌ستی و به‌رز هه‌له‌ده‌چی، - ئه‌وه‌نده زوو گه‌شه‌ده‌کات - جوتیاره‌کان سه‌رسام ده‌کات، - خوا ئاوا به‌خیرایی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری زیادکرد - تاوه‌کو رقی بی‌بروایانان پێ هه‌لسی، خوا به‌ئینی به‌که‌سانه‌ داوه‌ که‌ بروایان هیناوه‌ و کاره‌ چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه، به‌لێبوردنی ته‌واوو پاداشتیکی گه‌وره).

هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ بو پیغه‌مبه‌ر ئاوا بوون: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ وه‌ک نه‌مامه‌که‌ بووه، ئه‌وانیش وه‌ک لقو پۆپه‌که‌ بوون، ئه‌ویان به‌هیز کردووه و ئه‌ویان به‌رز کردۆته‌وه به‌ره‌و ئاسمان و لقو پۆپی هاویشته‌وه. (ئه‌وانه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا باسکران سیفته‌ی به‌ری هاوه‌لان بوون، ئه‌وه‌یش که‌ باسکران وینه‌ی پاداشتیان بوو، جا سیفته‌ی هه‌ر که‌سیک وه‌ک سیفته‌ی ئه‌وان بێ، ئه‌وا له‌ریزی ئه‌واندا ده‌بی).

2) (مَثَلٌ) یانی وه‌سف، وه‌سف و سیفته‌ی ئه‌وانه له‌ته‌ورپادا ئاوا باسکراوه.

3) له‌ته‌ورپادا ئاوا وه‌سفکارون، وه‌ته‌ورپاتی ئیستا ئه‌وه‌ی تیدا ماوه‌ که‌ باسی پیغه‌مبه‌رێک ده‌کات - دیاره ئیستا گۆرپویانه -، پیغه‌مبه‌رێک دێ بانگه‌وازه‌که‌ی دنیا داده‌گریت، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌لیدان ئه‌وه‌ سیفته‌ته‌کانیان، ئیستاش ئه‌وه له‌ته‌ورپادا هه‌یه.

دیاره وه‌رگرتنی هاوکاريی و یارمه‌تیش به‌بی مه‌رچ و به‌رانبه‌رو به‌شیوه‌یه‌کی لیزانانه، پیچه‌وانه‌ی له‌سه‌رپی‌ی خو وه‌ستان نییه، به‌لام پیویسته هه‌میشه حیسابی ئه‌وه بکړی که کاتیک دی، ده‌بردړی و کوتایی پی دی!

شایانی باسیشه له‌م روژگارده‌دا پشت به‌خو به‌ستن له‌پرووی ئابوورییه‌وه یه‌کجار شتیکی زه‌حمه‌ته، به‌تاییه‌ت که له‌لایه‌ن ئه‌مریکا و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانیه‌وه سیاسه‌تیک په‌پړه‌وه ده‌کړی، که پیی ده‌لین سیاسه‌تی وشک‌کردنی سه‌رچاوه‌کان (سیاسةُ تَجْفِيفُ الْمَنَابِعِ)، ئه‌م سیاسه‌ته له‌ دژی ته‌ورژمی ئیسلامی و له‌ژیر په‌رده‌ی (جه‌نگ له‌ دژی تیرۆر) دا په‌پړه‌وه ده‌کړی.

که مه‌به‌ستیان پی‌ی وشک‌کردنی ئه‌و سه‌رچاوانه‌یه که هاوکاري ماددی لایه‌نه ئیسلامییه‌کانیان لیوه ده‌کړی، که بیگومان ئه‌مریکا سته‌میکی گه‌وره‌ی کردووه له‌ دام و ده‌زگا خیرخوازییه‌کانیش، یانی به‌ بیانووی دژایه‌تی کردنی ئه‌وانه‌ی که دژایه‌تی ئه‌مریکا ده‌که‌ن، که ناویشی لیناوت تیرۆریست (إرهابي)، له‌حالیکدا که بو‌خوی گه‌وره‌ترین تیرۆر (إرهاب) په‌پړه‌وه ده‌کات له‌سه‌ر ئاستی دنیا، که چی له‌ په‌نای ئه‌وه‌داو به‌ بیانووی ئه‌وه‌وه زور دژایه‌تی ئه‌و دامه‌زراوه و کومه‌له (جمعیه) خیرخوازیانه ده‌کات، که مزگه‌وتیان دروست ده‌کردن، یان ریگه‌وبانیان دروست ده‌کردن، یان یارمه‌تی هه‌تیوو بیوه‌ژن و لیکه‌وماوو هه‌ژارو داماوو ئه‌وانه‌یان ده‌دا، ئیستا له‌ ترسی ئه‌مریکا، زور له‌ ولاتان و زور له‌ ده‌وله‌م‌ندان و پاره‌داران و خیرخوazan ناوین هاوکاريی ئه‌و دامه‌زراوه و کومه‌له خیرخوازیانه بکه‌ن، بو‌ ئه‌وه‌ی تومه‌تبار نه‌کرین به‌وه‌ی که‌وا ئه‌و پاره‌یه پالپشتی دارایی ئه‌و خه‌لکانه‌ی پی ده‌کړی، که ئه‌مریکا خستوونیه‌خانه‌ی تیرۆره‌وه.

بۆیه به‌پاستی له‌لایه‌که‌وه مه‌سه‌له‌ی زوهد و ساده ژیان و که‌م مه‌سره‌فی، شتیکی حه‌تمیی و پێویسته بۆ هه‌ر لایه‌نیکی ئیسلامیی، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه هه‌بوونی پرۆژه‌ی ئابووری و به‌ره‌هێنان (ئِستِثْمَارِی) یش شتیکی پێویسته.

له‌پاستیدا کاری ئیسلامیی و پاکسازی و چاکسازی کردن له‌ کومه‌لگادا به‌ هه‌ژاری باشتر ده‌کری، به‌ که‌سانی ساده ده‌کری، به‌ که‌سانیک که به‌پاستی ئاتاج و نه‌دارن، چونکه تۆ ته‌ماشای پێغه‌مبه‌ران بکه‌ علیهم‌الصلاة والسلام په‌یره‌وو شوینکه‌وتوانی پێغه‌مبه‌ران، به‌زۆری له‌م جۆره‌ بوون، چه‌وسینراوان (مُسْتَضْعَفین) بوون، دوژمنه‌کانیشیان هه‌میشه‌ خۆشگوزه‌رانه‌کان (مترفین) و ده‌ست بلأوه‌کان (مصرفین) و خۆ به‌زלگه‌کان (مستکبرین) و و نه‌وانه‌ بوون، بۆیه به‌پاستی خۆ راهێنان و خه‌لك راهێنان له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی دنیا به‌ که‌مگری (زُهْد) و ژيانى ساده، زۆر گرنگه‌ له‌ هه‌موو ئاسته‌کاندا، ئه‌وه‌ یه‌ك.

دوو: گرنگیدان به‌ پرۆژه ئابوورییه‌کان، ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی ساده‌ش بێ، به‌پاستی گرنگه، نابێ هه‌ر چاوه‌ڕێ بکه‌ی له‌ لایه‌نیکه‌وه شتیكت بۆ بێ، با بێ مه‌رجیش بێ، به‌لام نابێ هه‌ر چاوت له‌وه‌ بێ، ئینسان بۆ خۆی ده‌بێ ده‌ست بجوولێتی.

وه‌ پێویسته ئه‌و راستییه‌ش بزانێ که یارمه‌تی وه‌رگرتن له‌ هه‌رلایه‌ك، ده‌ولت بێ، حیزب بێ، که‌سایه‌تی بێ، خێرخواز بێ، هه‌رکه‌سیك بێ، مادام به‌بێ مه‌رج و به‌بێ به‌رانبه‌ر بێ، پێچه‌وانه‌ نییه‌ له‌گه‌ڵ له‌سه‌ر پێی خۆ وه‌ستان و پارێزگاریی له‌ سه‌ربه‌خۆیی خۆ کردن، مادام ئه‌و هاوکاری و یارمه‌تییه‌ له‌سه‌ر حیسابی لادانت له‌ به‌رنامه‌ و فیکرو سیاسه‌ت نه‌بێ، ئه‌گه‌ر یارمه‌تی به‌و شیوه‌یه‌ هه‌بێ زۆر ئاساییه، چونکه جاری و هه‌یه ئامانجی تۆ و ئامانجی ئه‌و لایه‌نه‌ی هاوکارییت ده‌کات، یه‌ك ده‌گریته‌وه، بۆ نمونه: دوژمنیکی هاوبه‌شتان هه‌یه، به‌لام به‌ مه‌رجێك له‌سه‌ر حیسابی لادانی فیکری و سیاسیی و دوورخستنه‌وه‌ت له‌ ئامانجه‌ شه‌رعییه‌کانت نه‌بێ.

سیییه م: پاراستنى سهر به خویى فیکری و سیاسى، ره تکر دهنه وهى ههر جوړه وابه سته ییه ک:

سهر به خویى فیکری، واته: تۆ خۆت ئه و به رنامه یه ی که بۆ خۆت داتناوه، چۆن له دین تیگه یشته وى، چۆن له واقع تیگه یشته وى، ده ته وى چى بکه ی و چۆن بکه ی له رووى فیکریه وه، وه له رووى سیاسیه وه، ده ته وى چۆن هه رکه ت بکه ی و بجوولئى، هه لۆیستت چیه له گه ل ئه و حیزب و خه لکانه ی ئه و ده وریه ره ؟ ئه و سیاسه ته فیکری و به رنامه سیاسیه ی که بۆ خۆت داتناوه، ده بى پاریزگاری لیبکړئ و، له ژیر هېچ فشاریکدا ئینسان نه هیلئ له بنه ما سهره کییه کانى لایبده ن، ئه گه ر نا دابه زین له شتى بچوک زیانى نیه.

وه ک پيشتر باسمانکرد، پیغه مبه ر ﷺ له ئاشته وایى (صلح) ی حوده ییبه دا له هه ندیک شتى بچوک ته نازولى کرد، کافره کان گو تیان: با (رسول الله) نه نووسرى و (باسم الله الرحمن الرحيم) نه نووسرى، هه رچه نده پیغه مبه ر ﷺ ئه و شتانه ی له سه ر دل قورس بوون، به لام له سه ر ئه و بیانوو گرتنه ی کافره کان ئاشته واییه که ی تی ک نه دایه وه، چونکه شتى بنه په تى نین، وه رازیبونیشى به نه نووسرانیان له ریککه و تنامه که دا، مانای ده سته رداربوونى نییه لیان.

ئیمه وه ک کۆمه لى ئىسلامى له خوا به زیاد بى - وه ک باسکردنى نیعمه تى خوا - تا ئیستا له گه ل ئه وه ی تووشى هه ورازو نشیوى زۆر بووین، تووشى گرفتاریى زۆر بووین، به لام من وه ک ئه میرى کۆمه لى ئىسلامى ده لیم: تا ئیستا له خوا به زیاد بى له رووى فیکری و سیاسى و پاراستنى سهر به خویى خۆمانه وه، سوپاس بۆ خوا باشمان هیناوه، سهر به رزانه هیناومانه، هه ر پرپیاگه نده یه ک و درۆ ده له سه یه ک که له و باره یه وه ده گو تریت، له راستیدا بچووکترین به لگه یان به ده سته وه نییه، ته نها گومانى خراپ و له پشت په رده ی ره شه وه ته ماشا کردنه، بۆیه ئیمه یه قینى خۆمان به گومانى خه لکى ناده ین.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش باش بزانی: پارێزگاریی له سه‌ربه‌خۆیی سیاسی و فیکریی خۆ
کردن، شتیکی ئاسان نیه و باجی گه‌وره‌ی ده‌وی، به‌لام هیچ جیگره‌وه (بدیل) یشی نیه‌و،
به‌هر نرخیک بووه پێویسته به‌ئێرتیه‌دی، وه ئێمه له‌و پێناوه‌دا باجیشمان داوه .

بڼه‌ماي دهيم

له‌سه‌ر بڼه‌ماي شايسته‌يي

نهرک به نهدامان بسپيرين

بنه‌مای ده‌یه‌م

له‌سه‌ر بنه‌مای شایسته‌یی ئه‌رك به ئه‌ندامان ب‌سپێرین

ئ‌ه‌رك و كار به خه‌لك سپاردن له‌سه‌ر بناغه‌ی شایسته‌یی (الكفاءة) و ره‌چاو‌کردنی ه‌ی‌زو ده‌ستپاکیی (القوة والأمانة) و پارێزگاریی و زانیاریی (الحفظ والعلم) و خو‌پ‌اگریی و ب‌روا‌پ‌ته‌ویی (الصبر والیقین)، وه ره‌چاونه‌کردنی ه‌ی‌چ مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ك: خزمایه‌تی و ناوچه‌گه‌ری‌تی و ناسیاو‌یتی و هاومه‌شه‌ری‌یی و هاوته‌مه‌نیی و ... هت‌د، وه‌ك:

1- خ‌وای به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ر زمانی یه‌كێك له‌ دوو كچه‌كانی ئ‌ه‌و پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌ی كه مووسا عليه‌السلام ئازده‌له‌كانی بۆ ئ‌اودان، كه زۆر له‌ توێژه‌ره‌وان گوتوویانه (شوعه‌یب) ه عليه‌السلام - فه‌رموویه‌تی: ﴿... يَتَأَبَّاتِ اسْتَعِجِرْهُ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَعِجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِينُ﴾ (٢٦) القصص، واته: { ... ئ‌ه‌ی باب‌ه! به‌ كر‌یی ب‌گه‌ره، باش‌ترین كه‌سێك كه تۆ به‌ كر‌یی ب‌گری (بۆ ش‌وانیی) به‌ه‌ی‌زی ئ‌ه‌م‌ین‌داره }، واته: مووسا ئ‌ه‌و دوو سیفه‌ته‌ی هه‌ردووك تێد‌اب‌وون.

2- هه‌روه‌ها خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌سه‌ر زمانی یوسف عليه‌السلام به پادشای میسری فه‌رمووه: ﴿... اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ اِنِّي حَافِظٌ عَلِيمٌ﴾ (٥٥) يوسف، واته: (... من له‌سه‌ر عه‌مباره‌كانی زه‌وی داب‌نێ، چونكه من پارێزه‌رو زانام)، به زاراوه‌ی ئ‌ه‌م‌رۆ واته: ب‌مكه به وه‌زی‌ری دارایی و ئ‌اب‌ووریی.

3- وه خوای زانا و توانا (جل جلاله) له سیاقی چهند ئایه‌تیکدا که باسی گه‌لی

به‌نی ئیسپرائیل ده‌کات، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (٢٤) السجدة، واته: (وه گێڕابوو مان به پێشه‌وايانێك كه به فه‌رمانی ئێمه رێنمایی خه‌لكیان ده‌کرد، له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه كه خۆیان راگرت و بره‌وايه‌کی پته‌ویان به ئایه‌ته‌کانی ئێمه هه‌بوو).

4- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا...﴾ (٥٨) النساء، واته: (بێگومان خوا فه‌رمانتان پێده‌کات که سپارده‌کان بگه‌یه‌ننه خه‌لکی شایسته‌ی خۆیان ...).

5- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَخَوْنُوا أَمَانَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٢٧) الأنفال، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بره‌واتان هێناوه! ناپاکیی له‌گه‌ڵ خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا مه‌که‌ن، وه ناپاکیی له‌ سپارده‌کانتاندا مه‌که‌ن، له‌کاتیکدا که ده‌زانن - ناپاکیی کردن چهند خراپه‌-).

6- پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَنْ اسْتَعْمَلَ عَامِلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ مِنْهُمْ أَوَّلَىٰ بِذَلِكَ مِنْهُ وَأَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ نَبِيِّهِ ﷺ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ) رواه الحاكم في المستدرک: (7023) وصححه، ورواه البيهقي في السنن الكبرى: 20151، عن ابن عباس، واته: (هه‌ر که‌سیک کاروباری مسوڵمانان به که‌سیک بسپێری، وه بشزانێ له‌نیویاندا که‌سیکی له‌و شایسته‌تره‌یه بو‌ئهو کاره‌و، زاناره به‌کتییی خواو

سوننه‌تی پیڤه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌وه‌ خیانه‌تی له‌ خواو پیڤه‌مبه‌ری خواو هه‌موو برواداران کردوه‌).

7- هه‌روه‌ها پیڤه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَأَنْتَظِرُ السَّاعَةَ، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَأَنْتَظِرُ السَّاعَةَ) رواه البخاري: (6496) عن أبي هريرة، واته: (هه‌ركاتیك سپارده‌ زایه‌ بوو چاوه‌پێی قیامه‌تی بکه‌ -واته: قیامه‌تی ئه‌و کاره‌ و کۆتایی هاتنی -، - ئه‌بو هه‌ره‌په‌ر خه‌وایی رازی بێ- گوته‌ی: ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا! زایه‌ بوونی سپارده‌ چۆنه‌؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: هه‌رکات ئیش به‌ غه‌یری خه‌لکی شایسته‌ی خۆی سپێردرا، چاوه‌پێی کۆتایی هاتنی ئه‌و ئیشه‌ بکه‌).

چونکه‌ بوونه‌وه‌ر هه‌مووی قیامه‌تیکی هه‌یه‌ و، هه‌موو شتیك له‌ خودی خۆیدا قیامه‌تیکی هه‌یه‌، وه‌ك خه‌وایی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ، ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾ (٢) الأنعام، واته: (خوا ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئێه‌وه‌ی له‌ قور دروستکردوه‌، پاشان بۆ هه‌ر دروستکراویك له‌ دروستکراوه‌کانی کاتیکی داناوه‌ کۆتایی تیدا بێ، وه‌ بۆ بوونه‌وه‌ریش هه‌مووی کاتیك هه‌یه‌ که‌ به‌ تیکرایی کۆتایی دێ).

ئینجا دیاره‌ بناغه‌و شیوازی دانانی به‌رپرسانی، له‌ هه‌موو حالاندا بریتییه‌ له‌ راویژ، چونکه‌ خوا (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ...﴾ (٣٨) الشوری، واته: (... وه‌ کاروباریان له‌ نێو خۆیاندا به‌ راویژه‌ ...)، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَشَاوَرُهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾ (١٥٩) آل عمران. واته: (... وه‌ له‌ کاروبار به‌ پێوه‌بردندا راویژیان پێ بکه‌ ...).

روونکردنه وه

یه که م: خه سه له ته بنه په تییه کانی به پر سیاری تی: .

بۆ به پر سیاری تی له ئیسلامدا چهند خه سه له تیکی بنه په تی به مه رج گیراون، بۆ که سانیک ئه رك و به پر سیاری تی بیان پئ ده سپێردرئ، وه به پئی ئه وهی ئیمه له ئایه ته کاندایه نامان، شه ش سیفه تی بنه په تی هه ن، پئویسته له که سیکدا هه بن که ئه رك و کاری مسولمانانی پئ ده سپێردرئ، ئه و شه ش سیفه ته شمان پئشتر به تیروته سه لی باسکردن، بۆیه لیڤه دا به کورتی باسیان ده که یه ن.

1، 2/ هیژو ده ستپاکیی (القُوَّةُ وَالْأَمَانَةُ):

وه هیژی پئویست بۆ هه ر کاریک به پئی سروشتی کاره که ده گۆرئ، بۆ وینه: کاری فیکری و زانستی، هیژی داواکراو تئیدا، بریتییه له وه که ئه و ئینسانه چاوکراوه بئ تئیدا و، زاناو شاره زا بئ و ئه هلی فیکرو روشنبیر بئ، به لام هیژی پئویست بۆ کاری سه ربازی ئه وه یه که ئه و ئینسانه زاناو شاره زا بئ له تاکتیکی جهنگی و، لیژان و شه پزان و ئازا بئ، وه هه روه ها له بواری ئابوورییدا سیفه تی به مه رج گیراو، ئه وه یه که له که سه به ت بزانی و بزانی مال چۆن پهیدا ده کړئ و چۆن سه رف ده کړئ.

3، 4/ پارێزگاریی و شاره زایی:

که ئه ویشمان له فه رمایشتی یوسف (علیه السلام) وه رگرتوه که به پادشای میسری گوت: ﴿... أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكَ ۖ﴾ یوسف. واته: بمرکه به به پررسی عه مبارو خه زینه کان له سه ر زه مینی میسر، یانی:

بمکه به به‌رپرسی دارایی و ئابووری، چونکه من پارێزهرم هه‌ر شتی‌کم پێ بسپێردرێ ده‌یپارێزم، وه‌ زاناشم ده‌زانم چۆن هه‌لسوکه‌وت (تصرف) ی تیدا ده‌که‌م.

5، 6/ خۆپاگری و ب‌رواپته‌ویی (الصبر والیقین):

وه‌ك زانایان گوتویانه: (بِالصَّبْرِ وَالْيَقِينِ تُنَالُ الْإِمَامَةَ فِي الدِّينِ)، واته: (به‌ خۆپاگری و ب‌روا پته‌ویی پێشه‌وایه‌تی له‌ دینداریدا وه‌ده‌ستدێ)، ئه‌ویشمان له‌م ئایه‌ته‌ وه‌رگرتوه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌رباره‌ی به‌نی ئیسرائیل (واته: پێغه‌مبه‌رانی به‌نی ئیسرائیل و مشوورخو‌رانی به‌نی ئیسرائیل) ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (٢٤) السجده، که‌واته: به‌رپرسی‌تی پێویستی به‌وه‌ ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و ئیشه‌ خۆپاگر بێ، په‌له‌پرووی تیدا نه‌که‌ی و ته‌نگه‌تاو نه‌بی، دڵ گچکه‌ و که‌م حه‌وسه‌له‌ نه‌بی، وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵدان، بۆ کردنی ئه‌و کاره‌، ده‌بی دیسان دڵ گه‌وره‌ بێ و لی‌بوردنت هه‌بی، ئارامگرو پشودریژ بێ، وه‌ ده‌بی ئه‌و ئینسانه‌ خاوه‌نی یه‌قین بێ به‌و به‌رنامه‌ و رێبازه‌ی خۆی که‌ له‌سه‌ری ده‌پوا، چونکه‌ یه‌قین به‌ مانای زانیاریه‌کی بێ‌گومان دێ، به‌ مانای ئیمانێکی بێ‌ له‌ره‌له‌رو بێ دوو دلی‌ی و بێ دڵ له‌ دلدان دێت.

ده‌توانین ئه‌م شه‌ش سیفه‌ته‌: به‌یه‌ك وشه‌ ته‌عبیریان لی‌ بکه‌ین، که‌ بریتییه‌ له‌ شایسته‌یی (الكفاءة)، واته: خاوه‌نی ئه‌و سیفه‌تانه‌ بێ، که‌ ئه‌وانه‌ بنه‌رته‌یه‌کانن، ئه‌و شه‌ش سیفه‌تانه‌ش هه‌ر کامێکیان ده‌گونجێ لق و پۆی دیکه‌یان لی‌بکه‌ینه‌وه‌.

ئەوجار بیجگه له م شەش خەسلەتە بنەرەتیانەش، نابێ هیچ شتیکی دیکه ره چاوبکری و به مەرج بگیری، بۆ وینه: خزمایه تی و ناوچه گهریتی و ناسیاویتی و دۆستایه تی و هاومه شره بیی و ... هتد، له بهرچاونه گیرئ، بلایی: ئەوه فیکری له فیکری من نزیکه، سروشتی له سروشتی من نزیکه .

دووه م: بهرپرسیاریتی و کار پی سپێردران، سپارده (أمانه) یه و له ئەسلدا هی خەلک و کۆمه لگایه به گشتی، پیویسته که سانیک که ده کرینه ده مپراست، چاو وردبکه نه وه بزائن به کیی ده سپێرن:

هەر ئیش و کاریک له بنەرەتدا خاوه نه که ی خەلک و کۆمه لگایه به گشتی و، پیویسته که سانیک که ده کرینه ده مپراست چاو وردبکه نه وه ئەو ئەمانه ت و سپارده یه که خاوه نه بنەرەتییه که ی خەلکه، به کیی ده سپێرن، چونکه ئەگەر بێ و به ئەهلی خۆی نه سپێرن، مانای وایه به ناپاک (خائن) داده نرێن به رانبه ر به خوای بهرز و مەزن و به رانبه ر به پیغه مبه ر ﷺ و به رانبه ر به برواداران، به لگه ش له سه ر ئەوه ئەم ئایه ته یه که خوای بهرز و مەزن فەرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾⁽¹⁾ بۆیه ش ده لێن: هەر بهرپرسیاریتییه که و هەر کاریک به گشتی خاوه نه که ی خەلکه، چونکه خوای بهرز و مەزن دواندن (خطاب) له گه ل برواداران هه موواندا ده کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾، ئایا ئەو راناوه (کُم) کییه؟ مسوڵمانان به گشتی، ﴿أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾، که واته: خوای بهرز و مەزن به گشتی فەرمان به کۆمه لگای مسوڵمان ده کات، که سپارده کان به خەلکی شایسته ی خویان بسپێرن، به لگه ش له سه ر ئەوه که مه به ست له (سپارده) به

پله‌ی یه‌که‌م به‌رپرسیاریتی و حوکمرانی و کاربه‌ده‌ستیتییه، ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌رمایشه‌دا که بوخاری ده‌یگێڕیته‌وه ده‌فه‌رموی: {إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟} - ئه‌بو هوریره‌ ده‌لی - ئه‌ویش بۆی روونده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموی: (إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ) له‌ گێڕانه‌وه (روایه‌) یکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی (إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ) هه‌ردووکیان یه‌ک مانایان هه‌یه، هه‌ر کاتیک کار سپێردرا (إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ) به‌غیری خه‌لکی شایسته‌ی خۆی، چاوه‌ڕێی قیامه‌ت بکه، به‌لێ هه‌ر ئیشیک سپێردرا به‌خه‌لکی ناشایسته، ئیشه‌که سه‌ری به‌فه‌تاره‌ت ده‌چێ، دروستکردنی بینایه‌ک به‌که‌سیکی ناشیاو بسپێره، سه‌قه‌تی ده‌کات، یان ئه‌وه‌تا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌رزی ده‌کاته‌وه ده‌پمێ، یان به‌که‌لک نایه، هه‌موو ئیشیک هه‌روایه، هه‌ر ئیشیک به‌غیری خه‌لکی شایسته‌ی خۆی بسپێری، قیامه‌تی دێ، خوا‌ی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) دواندن (خِطَابُ) له‌گه‌ل ئیمانداراندا ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: ئه‌و ئه‌مانه‌ت و سپاردانه‌ی که هه‌تانو له‌نیوتاندان، ناپاکییان پێ مه‌که‌ن، که دیاره‌ خیانه‌ت تیدا کردنیان ئه‌وه‌یه که به‌غیری خه‌لکی شایسته‌ی خۆیان بسپێردرێن.

سییه‌م: پاش دیاریکردنی حوکمران و که‌سی یه‌که‌می کومه‌ل و کومه‌لگای مسوڵمانان، ئه‌و که‌سه و هه‌ر که‌سیکی دیکه که ده‌سه‌لات (صلاحیه‌)ی دانانی به‌رپرس و کاربه‌ده‌ستانی خوار خۆی هه‌یه، ده‌بێ بزانی که ئه‌و ئه‌رک و کارانه‌ سپاردن و به‌که‌سانی شایسته‌ی خۆیان یان بسپێری:

¹ الأنفال: ٢٧

وهك ئایهت و فه‌رمووده‌كان به‌گشتی ده‌یگه‌یه‌نن، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ به‌تایبه‌ت ده‌یگه‌یه‌نئ، كه ده‌فه‌رموئ: {مَنْ اسْتَعْمَلَ عَامِلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ مِنْهُمْ أَوْلَىٰ بِذَلِكَ مِنْهُ وَأَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ نَبِيِّهِ ﷺ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ} (ه) رواه الحاكم في المستدرک: (7023) وصححه، ورواه البيهقي في السنن الكبرى: (20151)، عن ابن عباس، بۆ به‌و كه‌سه‌ی سپاردوه له‌كاتیكدا له‌و شایسته‌تریش هه‌یه؟ بی‌گومان یان له‌به‌ر خزمایه‌تییه، یان له‌به‌ر ناوچه‌گه‌ریتییه، یان له‌به‌ر دۆستایه‌تییه، یان ته‌ماعیکی تییدا هه‌یه، یان ئومیدئکی دنیایی پی هه‌یه، له‌به‌ر به‌رژوه‌ندییه‌کی تایبه‌تی و ناشه‌رعییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، یانی کابرا ناچئ خه‌لکی شایسته هه‌بئ و به‌ خه‌لکی ناشایسته‌ی بسپیئ، مه‌گه‌ر له‌به‌ر مه‌به‌ستیکی خراپ، هه‌میشه ئامانجی خراپ له‌رپی رییازو شیوازو ئامپازی خراپه‌وه وه‌ده‌ستئ، وه ئامانجی چاك له‌ ریی شیوازو ئامپازو رییازی چاكه‌وه وه‌ده‌ستئ، یانی به‌ زۆری وایه ئینسان ئامانجی باش بی بیرده‌کاته‌وه له‌ رییازو شیوازو ئامپازی باشیش، بۆ ئه‌وه‌ی به‌و ئامانجه‌ی بگا، وه ئه‌گه‌ر ئامانجی خراپیشی هه‌بئ، بی‌گومان بیر له‌ ئامپازو رییازی خراپ ده‌کاته‌وه.

(1) هه‌روه‌ها هه‌ر له‌و باره‌وه ئه‌م فه‌رمایشانه‌ش هه‌ن:

أ/ (عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ ﷺ حِينَ بَعَثَنِي إِلَى الشَّامِ: يَا زَيْدُ، إِنَّ لَكَ قَرَابَةَ عَسَيْتَ أَنْ تُؤْتِرَهُمْ بِالْإِمَارَةِ وَذَلِكَ أَكْبَرُ مَا أَخَافُ عَلَيْكَ فَإِنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَأَمَرَ عَلَيْهِمْ أَجْدًا مُحَابَاةً فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا حَتَّى يَدْخُلَهُ جَهَنَّمَ وَمَنْ أُعْطِيَ أَحَدًا حِمَى اللَّهِ فَقَدْ أَنتَهَكَ فِي حِمَى اللَّهِ شَيْئًا بَغَيْرِ حَقِّهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ أَوْ قَالَ تَبَرَّأْتُ مِنْهُ ذِمَّةُ اللَّهِ ﷺ) رواه أحمد: (21)، والحاكم في المستدرک (7024)، وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه، وقال شعيب الأرناؤوط: ضعيف.

ب- (عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ ﷻ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَأَرَادَ بِهِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صِدْقٍ فَإِنْ نَسِيَ ذَكَرَهُ وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ) رواه أحمد: (24414) (24918)، والطبراني في المعجم الأوسط: (4240)، وقال شعيب الأرناؤوط: صحيح وهذا إسناد ضعيف.

چوارهم: بناغه و شیوازی دانانی بهرپرسیانی گه وره و بچووک بریتییه له راویژ:

تاکه شیوازیك ئیمه به ده ستمانه وه بی بۆ دانانی بهرپرسیان، چ بهرپرسی گه وره چ بهرپرسی بچووک، چ بهرپرسی یه که م، جا ناوی لی ده نیی خه لیفه، ناوی لی ده نیی سهرۆک کۆمار، سهرۆک وه زیران، چ ئه وانی خوارتر، ئه وه بناغه ی دانانی بهرپرسیان بریتییه له راویژ، به به لگه ی فره مایشتی خوی بهرز و مه زن که ده فره موی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ...﴾⁽¹⁾ الشوری. (أمر) له زمانی عه ره بیدا ده لی: (الحال والشأن)، واته: (ئیشوکار)، وه له به کاره ی نانی قورئان دا (أمر) زیاتر بۆ شتی سیاسی و کومه لایه تی به کار دیت. ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ واته: (کاروباری سیاسی و کومه لایه تییان به راویژه)، هه ره ها ده فره موی: ﴿... وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾⁽²⁾ خوی بهرز و مه زن به پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: (راویژیان پی بکه له کاروباردا)، واته: کاروباری سیاسی و کومه لایه تی و هه ر ئیشیک که دیته رییان، وه ک: مه سه له ی جه نگو ناشتی. که واته: ئیمه به ده قی ئایه تی خوی په ره ردگار (جل جلاله)، ئایه تی ژماره (38) ی سووره تی (الشوری) و ئایه تی ژماره (159) ی سووره تی (آل عمران) بناغه و تاکه شیوازی دانانی بهرپرسیان و دیاریکردنیانمان بۆ دیاریکراوه، که بریتییه له راویژ، ئینجا ئایا به دیلی راویژ چییه؟ یان ده بی یه کیک خوی فره پز بکات، یان ده بی میراتی بی، له بابه وه بۆ کوپو له کوپه وه بۆ نه وه، یان ده بی کئ ده سه لاتئ هه بوو خوی فره پز بکات، وه ک به داخه وه هه ندیک له زانایان له بهر

¹ الشوری: ۳۸

² آل عمران: ۱۵۹

روشنایی واقعی ئیستیدادیانه و واقعی زۆره ملیانه‌ی که به‌سه‌ر مسولماناندا فه‌رێزکراوه، بنچینه‌یه‌کیان داناوه که زۆر هه‌له‌یه و پیچه‌وانه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ته، بنچینه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که ده‌لی: (مَنْ اشْتَدَّتْ وَطْأَتُهُ وَجَبَتْ طَاعَتُهُ)، واته: (هه‌ر که‌سیک ده‌سه‌لاتی زیاتر بوو، پیویسته به‌قه‌سه‌ی بکری).

به‌لام له‌راستیدا ئه‌و دینی ئیسلامه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی، ئه‌گه‌ر له‌ حه‌قیقه‌تی خۆی لانه‌درایی و (تحریف) نه‌کرا‌ی، دینی خوای به‌رز و مه‌زن، شه‌ریعه‌ته‌کانی خوای به‌رز و مه‌زن، هه‌میشه‌ دژی سته‌مکاران بوون و، له‌ خزمه‌ت به‌شخوراوو سته‌ملیکراواندا بوون، ته‌ماشای هه‌موو ئایه‌ته‌کانی خوای به‌رز و مه‌زن بکه، هه‌ر وای ده‌بینی هه‌موو شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ران علیهم‌الصلاة والسلام؟ خه‌لکی بی‌ده‌سه‌لاتن، که زۆرداره‌کان پێیان گوتوون: سووک و نزمه‌کانمان (أَرَادُنَا)، چه‌وسینراوان (مُسْتَخْضَعِينَ) و به‌شخوراوه‌کان بوون، ئه‌دی دوژمنانی پیغه‌مبه‌ران علیهم‌الصلاة والسلام کین؟ خوشگوزه‌رانه‌کان (مترفین) و زیده‌پۆیی که‌ران (مصرفین) و خۆ به‌زلگه‌ره‌کان (مستکبرین) بوون.

بنه‌مای یازدهیه‌م

په‌یره‌وکردنی سیستمی دامه‌زراوه‌یی و

دابه‌شکردنی ئه‌رکه‌کان به‌گویره‌ی

پسپۆری و کارامه‌یی

بنه‌مای یازدهیه‌م

په‌یره‌وکردنی سیسته‌می دامه‌زراوه‌یی و دابه‌شکردنی ئه‌رکه‌کان به‌گویره‌ی
پسپوړی و کارامه‌یی.

کاروبار به‌په‌په‌بردن به‌پئی سیسته‌می دامه‌زراوه‌کان (نظام
المؤسسات) و دابه‌شکردنی ئه‌رک و کاره‌کان به‌سه‌ر تاکه‌کاندا، به‌گویره‌ی
لیهاتوویی و پسپوړی و شاره‌زایی و، ده‌ستتپوه‌رنه‌دانی هیچ که‌س و
ئورگانیک له کاروباری ئه‌وی دیکه، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر بنچینه‌ی
هاوکارییکردنی یه‌کدی، وه‌ک:

1- خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرْبُكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ
هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا﴾ (٨٤) الإسراء، واته: {بلی: هه‌رکه‌سه به‌پئی سروشتی
خوی (یان به‌پئی خوی) کارده‌کات، په‌روه‌ردگار تان زاناتره به‌وه‌ی که‌ ری
راستتری گرتوه}.

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (٢) المائدة.
واته: (وه‌ هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه‌
هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناخ و ده‌ستدریژی، وه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن،
بی‌گومان خوا سزای تونده).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي
دِينِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ، وَأَفْضَاهُمْ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَأَقْرَبُهُمْ

لِکَتَابِ اللَّهِ أَبِي بَنُ كَعْبٍ، وَأَعْلَمُهُم بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَفْرَضُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ أَمِينًا وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ) رواه ابن ماجه: (154)، وقال الألباني: صحيح. واته: (به به‌زه‌یی‌ترینی ئۆممەتم به‌رانبەر به ئۆممەتم ئەبوبەکره، وه به‌هی‌زترینیان له دینی خوادا عومەر، وه به‌شه‌رمترینیان عوسمانه، وه شارەزاترینیان له دادوهریدا علی یه، وه که‌سیک که له هه‌مووان باشتەر‌قورئان ده‌خوینئ ئوبه‌ی کورپی که‌عبه، وه زاناترینیان به‌هه‌لال و هه‌پام موعازی کورپی جه‌به‌له، وه شارەزاترینیان له میراتدا زه‌یدی کورپی سابیته، وه هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک ئه‌مینداریکی هه‌یه‌و ئه‌مینداری ئه‌م ئۆممه‌ته ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کورپی جه‌پراچه)، خوا له هه‌موویان رازی بئ.

4- هه‌روه‌ها: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُنْزِلَ النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ) أورد هه‌مۆ ئه‌مۆه‌ی مۆقدمه‌ صحیحه. واته: (له عایشه‌وه خوا لئ رازی بئ ده‌گیرنه‌وه که گوتووێه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانی پیکردین که خه‌لکی له شوین و پله‌ی خۆیاندا دابنئین).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: کاروبار به‌ریوه‌بردن به‌پیی سیسته‌می دامه‌زراوه‌یی:

دیاره ده‌بئ هه‌ر کاره، ئۆرگان و دامه‌زراوه (مؤسسه) یه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌بئ، نه‌ک هه‌موو ئیش و کاره‌کان وه‌ک چیشتی مجبور تیکه‌ل و پیکه‌ل بکړین، بۆ وینه: کاری ریکخستن دامه‌زراوه‌ی خۆی هه‌بئ، راگه‌یاندن به‌هه‌مان شیوه، بانگه‌واز و په‌روه‌رده، کۆمه‌لایه‌تی، په‌یوه‌ندییه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌موو

تویژه کانیدیکهش وه: ئەندازیاران، قوتابیان، ئافرهتان، وهرزشوانان ... هتد، چونکه بهمشیهیه ههرکهسه باشتەر له کاروباری خۆیدا سەر راست و شارەزا دەبی و پێیدا قوول دەبیته وه و گهشه ی پێ دەدات.

دیاره له م رۆژگارهدا مروڤ له بواری دنیا داری و ئیدارییدا زۆر بهره و پیش چووه، زانست لق و پۆپی زۆری هاویشته وه، ناگونجی مروڤ له هه موو شتیك شارەزا و کارامه بی، وه ناشگونجی ئیش و کاره کان تیكه ل و ئاوێته بن، بۆ وینه: وهختی خۆی مه شهوور بووه كه گوتوو یانه مه لای دوا زده عیلم، كه دوا زده جوړه زانست هه بوون، هه ر كه سیك ئه و زانستانه ی زانیوه، وهك بلی ی بۆته زانیه کی مه و سووعی، یانی له هه موو روویكه وه شارەزا بووه، دیاره ئه و كاته زانست كه م بووه و لق و پۆپی زۆری لینه بۆته وه، به لام ئیستا هه ر له زانستیك په نجا لقی دیکه ی لی بۆته وه، رۆژ بۆ رۆژیش زانیاری لق و پۆپی دیکه ی لی ده بیته وه.

دووه م: دابه شکردنی کاره کان به سەر تاکه کاندایه گویهری لیها تویی و پسیوپی و شارەزاییان :

ئهمیش دیاره شتیکی مه نتیقی و ئاشکرایه، چونکه وهك عه لی کوپی ئه بو تالیب - خوا لی رازی بی - گوتویه تی: (قِيمَةُ الْمَرْءِ مَا يُحْسِنُهُ)⁽¹⁾ واته: (نرخ مرۆڤ له وه دایه كه به باشی ده یزانی)، هه ر به راستی وایه، پیاویکی زۆر چاك بینه شتیکی پی بسیپهره هی خۆی نه بی، تییدا سه ركه وتوو نابی و كه سایه تی پی ده شكی، به لام وه ره ئیشیکی پی بسیپهره، كه ئه و تییدا سه ركه وتوه، ده بینی تییدا سه ركه وتوو ده بی و پی به ر زده بیته وه، ئیشیکی پی بسیپهره به چاکی ئه نجامی بدات جاری و اهیه ئیشه كه له خوشی بچو و كتره،

¹ تاج العروس من جواهر القاموس، ج: (34)، ص: (232).

مه‌رج نییه له خۆی گه‌وره‌تر بێ، به‌لام تێیدا سه‌رکه‌وتوو نابێ، چونکه تێیدا شاره‌زاو پسیپۆر نییه، بۆیه به‌راستی ئیش سپاردن به خه‌لك به‌پێی پسیپۆری و شاره‌زایی زۆر گرنگه، كورده‌واریی خۆشمان كه ده‌لێن: (نان بۆ نانه‌واو گوشت بۆ قه‌ساب)، ئه‌وانیش زانیویانه چیی ده‌لێن، ئینجا بێگومان هه‌ر كه‌سیك كه خوای به‌رز و مه‌زن دروستی كردوو، به كه‌لكی كاریك هه‌ر دێ، خوای به‌رز و مه‌زن هه‌یج كه‌سیكی دروست نه‌كردوو، به كه‌لكی هه‌یج شتیك نه‌یه‌ت، گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌ر كه‌سه ئه‌و ئیشه‌ی پێ بسپیردرێ كه بۆی ده‌ستده‌دا.

سه‌ركردایه‌تی ده‌بێ چا و وردبكاته‌وه و چا و بگێرێ و توانا و ئاماده‌یی (استعداد) هه‌كانی خه‌لكی خۆی بزانی، وه هه‌ر كه‌سه كاریكی پێ بسپیرێ كه چاك ده‌توانێ ئه‌نجامی بدات و تێیدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بێ، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) كه ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلِهِ...﴾ (٨٤). تویژه‌ره‌وانی قورئان

وشه‌ی: (شَاكِلَتِهِ) به زۆر شیوه مانایان لێداوه‌ته‌وه، هه‌ندیکیان گوتویانه: (عَلَى طَرِيقَتِهِ)، هه‌ندیک گوتویانه: (عَلَى سَجِيَّتِهِ)، هه‌ندیکیدیکه‌یان گوتویانه: (عَلَى نَاحِيَّتِهِ)، وه (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) له‌باره‌ی وشه‌ی (شَاكِلَتِهِ) وه گوتویه‌تی: (أَيُّ عَلَى سَجِيَّتِهِ الَّتِي قَيَّدَتْهُ، وَذَلِكَ أَنَّ سُلْطَانَ السَّجِيَّةِ عَلَى الْإِنْسَانِ قَاهِرٌ حَسْبَمَا بَيَّنَّتْ فِي الدَّرِيعَةِ إِلَى مَكَارِمِ الشَّرِيعَةِ، وَهَذَا كَمَا قَالَ ﷺ: كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ⁽¹⁾) مفردات ألفاظ القرآن، ص: (462، 463)، راغیبی ئه‌سفه‌هانی وشه‌ی (شَاكِلَتِهِ) به (سَجِيَّة) لێكده‌داته‌وه، (سَجِيَّة) واته: سروشت (فِطْرَة)، ده‌لێ: {هه‌ر كه‌سه به شیوه‌یه‌ك ره‌فتار ده‌كات و هه‌لسوكه‌وت ده‌كات به‌پێی ئه‌و سروشته‌ی كه به‌ستویه‌تیوه،

(1) عن عمران قال: قلت: يا رسول الله، فِيمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ؟ قَالَ: (كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ)، رواه البخاري: (7551).

(یانی: هه‌ر که‌سیک خوای به‌رز و مه‌زن سروشتیکی پێداوه، (سَجِيَّة) و (طَبِيعَة) یکی پێداوه، وه ئه‌و سروشت و (سَجِيَّة) سنووریک بۆ ئه‌و مرقفه دیارد هه‌کات، وه ئه‌مه‌ش وه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: هه‌ر که‌سه ئاسان ده‌کری بۆ ئه‌وه‌ی که بۆی دروستکراوه (ت)، وه‌ک له‌ سه‌حیحی بوخارییدا هاتوه‌.}

سییه‌م: ده‌ستوه‌رنه‌دانه کاری یه‌کدی، مه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی هاوکاری:

به‌پراستی ئه‌میش عه‌قل و مه‌نتیق ده‌یخوان و، زۆر گرنگه‌ که ئۆرگانه‌کان و دامه‌زراوه‌ی نووسینگه‌کان و مه‌لبه‌نده‌کان و ده‌زگایه‌کان، ده‌ستوه‌رنه‌دانه کاری یه‌کدی، کورده‌واری خۆمان له‌وباره‌وه په‌ندیکیان داناوه ده‌لئ: (فلان که‌س له‌ هه‌موو دیزان ده‌بیته ئه‌سکوی)⁽²⁾. پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {مَنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ} ⁽³⁾ واته: (له‌ چاک مسوڵمانه‌تی ئینسان ئه‌وه‌یه که شتیک په‌یوه‌ندی پێوه‌ی نییه، وازی لئ به‌ینی)، واته: خو‌ی تئ هه‌لنه‌قورتینی، به‌پراستی خو‌ له‌ ئیش و کاری خه‌لکه‌وه هه‌لقورتاندن شتیکی خراپه، جا خو‌ تئ هه‌لنه‌قورتاندن و ده‌ستوه‌رنه‌دانه کاری یه‌کدی، زۆر گرنگه، بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و که‌سه ئیشه‌که‌ی لئ تیکنه‌چئ، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که هه‌ر که‌سیک هات و لئ بیته کارزان و وه‌ستا.

ده‌لئ کابرایه‌کی هه‌بووه، گوتوو یانه: به‌لگه‌ت چیه له‌سه‌ر بوونی خوای به‌رز و مه‌زن ؟ گوتوو یه‌تی: به‌لگه‌م ئاشی مام ئاوده‌لییه⁽⁴⁾، چونکه تا مام ئاوده‌ل خو‌ی

1) واته: هه‌ر که‌سیک جۆره ئیشیک ده‌کا، د لئ به‌ره‌و شتیک وهرده‌چهرخی، که له‌گه‌لیدا ده‌گونجئ.

2) ئه‌سکوی یانی که‌وچکی گه‌وره، کاتی خو‌ی هه‌بووه، به‌ که‌وچکی داریان گوتوه.

3) رواه الترمذي: (2317)، وابن ماجه: (3976)، وقال الألباني: صحيح.

4) مام ئاوده‌لئک هه‌بووه ئاشیکی هه‌بووه.

مابوو ئاشه‌که‌ی جوان ده‌گه‌را، به‌لام له‌گه‌ڵ وه‌فاتی کردو که‌وته ده‌ست کۆپه‌کانی، هه‌ر یه‌که‌یان خۆی لی کرده وه‌ستاو، ئاشه‌که تی‌کچوو، واته: خوای به‌رزو مه‌زنیش هه‌یه و ته‌نهایه و بوونه‌وه‌ر یه‌ک وه‌ستای هه‌یه، یه‌ک مشوورخۆری هه‌یه، بۆیه وه‌ک کاتژمێر ده‌گه‌پۆ و که‌موکووپیی تیدا نییه، جا راسته هه‌ر ئیشیک بێ سهر بوو، یان سهری زۆر بوون، تی‌کده‌چی.

به‌لام ئه‌وه ریگا ناگرێ له‌وه که ئۆرگانه‌کان و خه‌لکه مشوورخۆره‌کان هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن، بیگومان به‌شیوه‌ی هاوکاریی حوکه‌مه‌که‌ی جیاوازه و ناشبیته‌هۆی بێ سه‌ره‌وبه‌ریی و ناپیکوپیکی، مڕۆڤ جاری وا هه‌یه ئیشیکی له‌به‌رده‌ست ده‌چه‌قی و به‌ته‌نیا خۆی پێی هه‌لناسووپی، قه‌یناکات ئه‌وانی دیکه هاوکاریی بکه‌ن، که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ...﴾⁽¹⁾ واته: (.... وه هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن

¹ المائدة: ٢

بىنەماي دوازدهيەم

**كۆمەللى ئىسلامى بەشىكە ئە مسوئلمانان و
ھۆكاريكە بۇ خزمەتى ئىسلام و مسوئلمانان،
ھەق و راستىي ئەسەرتا پۈنەكراوہ**

بنه‌مای دوازدیه‌م

بێناگانه‌بوون له‌و راستییه‌ که : کۆمه‌لی ئیسلامی کۆمه‌لییه‌ که له
مسوولمانان و ئامرازیکه‌ بۆ خزمه‌تی ئیسلام و مسوولمانان، هه‌ق و راستی
له‌سه‌ر تاپۆنه‌کراوه‌.

کۆمه‌لی ئیسلامی خۆی به‌ کۆمه‌لییه‌ که له‌ مسوولمانان و هۆکار
(وسيله‌)یک بۆ خزمه‌تی ئیسلام و مسوولمانان داده‌نیو، خودی خۆی
ئامانج نیه‌، نه‌ پێی وایه‌ مسوولمانانی تیدا کورت هه‌له‌اتوون و، نه‌ پێشی
وایه‌ هه‌ق و راستییه‌ له‌سه‌ر تاپۆکراوه‌، چاکیی و خراپیشی په‌یوه‌سته‌ به
راده‌ی دینداریی و پابه‌ندیی به‌ شه‌ریعه‌تی خوا وه‌، یان لێ لادانی، به‌لام
ده‌بی له‌و راستییه‌ش دڵنیابین که‌ پابه‌ندیی راست و دروست به‌ شه‌ریعه‌تی
خواوه‌ به‌بی:

أ- چاک لێتیگه‌یشتنی شه‌ریعه‌ت "قورئان و سوننه‌ت" و پێدا
قوولبوونه‌وه‌ی.

ب- راست خویندنه‌وه‌ی واقیع و باش پێی ئاشنا‌بوونی و تیدا
به‌رچاوپروون بوونی، ده‌سته‌به‌ر نابێ، وه‌ک:

1- خوی به‌خشنده‌و به‌ به‌زه‌یی (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا
مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ فصلت، واته‌:
(وه‌ قسه‌ی کێ له‌ قسه‌ی که‌سێک چاکتره‌ که‌ به‌ره‌و لای خوا بانگه‌واز
ده‌کاتو، کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجام ده‌دات و ده‌لی: من له‌ مسوولمانانم)؟

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٤﴾ آل عمران،

واته: {وه با له‌نیو ئیوه‌دا کومه‌لیک هه‌بن (یاخود ئیوه کومه‌لیک بن)، بانگه‌واز ده‌که‌ن بۆ لای چاکه‌و فه‌رمان به هه‌رچی شتی په‌سنده ده‌که‌ن و، ریگری له هه‌رچی شتی ناپه‌سنده ده‌که‌ن، هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن}.

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ﴿٢﴾ المائدة، واته: (... وه هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه هاوکاریی یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گونا‌ه و ده‌ستدریژی، وه پارێز له‌خوا بکه‌ن، بی‌گومان خوا تۆله‌ی تونده).

4- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ... ﴿١١٠﴾ آل عمران. واته: (ئیوه باشترین کومه‌لن که ده‌ره‌ینراون و په‌یدا‌کاراon بۆ مرؤفایه‌تی، فه‌رمان به شته په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و ری له شته ناپه‌سنده‌کان ده‌گرن، وه ئیمان به خوا دینن ...).

5- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿١٠٨﴾ يوسف، واته: ﴿بَلَىٰ: ئه‌مه‌یه ریازی من که له‌به‌ر رۆشنایی و شاره‌زایی داو به به‌رچاوپوونیه‌وه بانگه‌وازی خه‌لک ده‌که‌م بۆ لای خوا، خۆم و ئه‌وانه‌ش که شوینم که‌وتوون، وه پاکیی بۆ خوا (که خه‌لکی بۆ لای غه‌یری ئه‌ویان به نه‌شاره‌زایی بانگ بکه‌م) وه من له هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران نیم.﴾

روونکردنه‌وه

یه‌ک: کومه‌لبوونی مسولمانان و هاوکاریی پیکه‌وه‌کردنیان، بۆ بانگه‌وازو
فه‌رمان به چاکه‌و ریگریی له خراپه، فه‌پزه:

فه‌پزه مسولمانان کۆ بن، به گشتی بۆ ئه‌وه‌ی که بتوانن دینی خوای به‌رز و
مه‌زن به‌ریا بکه‌ن، چونکه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پێ کردووه، وه‌ک
ده‌فه‌رموی: ﴿... أَنْ أَفِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَنْفَرُوا فِيهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (... دین به‌ریا
بکه‌ن و، تییدا په‌رته‌وازه مه‌بن ...) وه به‌شی‌ک له به‌ریاکردنی دین، له سێ شتاندا
به‌رجه‌سته ده‌بی:

وه‌ک له ئایه‌تی ژماره (104) ی سووره‌تی (آل عمران) دا فه‌پزی کردووه له‌سه‌ر
مسولمانان، که ده‌بی کومه‌لیکیان له‌نیودا هه‌بن به‌و سێ ئه‌رکه هه‌لسن.

یاخود که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾⁽²⁾ نه‌گه‌ر بلایی: وشه‌ی: (مِنْ)
ده‌گونجی (مِنْ) ی (تبعیضیه) بی، واته: له‌نیو ئیوه‌دا با هه‌ندی‌ک هه‌بن، به‌لام
ده‌شگونجی بلایی: (مِنْ) ی روونکردنه‌وه (بیانیه) یه، نه‌ک بۆ دابرینی به‌شی‌ک،
که‌واته: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾

به هه‌ردوو لی‌کدانه‌وه (تفسیر) ه‌کان، له‌سه‌ر مسولمانان فه‌پزه که‌سانیکیان
له‌نیودا هه‌بن، ئه‌م سێ ئه‌رکه ئه‌نجام ده‌ن:

¹ الشوری: ۱۳

² آل عمران: ۱۰۴

أ- بانگه‌واز بو چاکه (خیر)، ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾، چاکه‌ش هه‌مووی له ئیسلامدایه، جا چ راسته‌وخۆ رایگه‌یاندبێ، چ ناراسته‌وخۆ بیخوای، وه‌ک له داها‌تو‌دا زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر.

ب- ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾، (المَعْرُوف) ئه‌لیف و لام (أل)ی ناساندن (تعریف)ی له‌سه‌ره که مانای (جنس) ده‌گه‌یه‌نێ، هه‌موو شته چاکه‌کان، ئینجا ئایا هه‌موو شتیکی چاک و په‌سند له‌چیدا‌یه؟ بیگومان ئه‌وه‌یه که شه‌ریعت فه‌رمانی پیکردووه‌و، بیگومان عه‌قلیش هه‌موو شتیکی شه‌ریعت په‌سند ده‌کات.

ج - ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، (الْمُنْكَر) یش ئه‌لیف و لام (أل)ی (جنس) ی له‌سه‌ره، شته ناپه‌سنده‌کان چین؟ ئه‌وانه‌ن که له‌گه‌ل شه‌ریعت تیکده‌گیرین و، بیگومان هه‌رچی شه‌ریعتیش ره‌فزی بکات، عه‌قل و فیتیه‌تی ساغ و سه‌لیمیش ره‌فزی ده‌که‌ن.

دوایش خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واته‌: سه‌رفرازی ئۆمه‌تی ئیسلام به‌ستراوه‌ته‌وه به هه‌بوونی کومه‌لیک (یان ئه‌وه‌تا خۆیان کومه‌لیک بن) که ئه‌و سێ ئه‌رکه ئه‌نجام ده‌ن.

وه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای واقیعی‌ش بکه‌ین، هه‌ر وای ده‌بینین: کاتیک هاوه‌لانی به‌ریزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه نه‌وه (جیل)ه‌کانی دوا‌ی ئه‌وان، چونکه به‌راستی بانگی خه‌لکیان ده‌کرد به قسه‌و به کرده‌وه، خه‌لکیان له دینی خوای به‌رز و مه‌زن نزیک ده‌خسته‌وه، خه‌لکیان به‌ره‌و باوه‌شی ئیسلام بانگ ده‌کرد، ته‌مasha ده‌که‌ین هه‌م له دنیا‌دا سه‌رفراز و به‌خته‌وه‌رو سه‌ربه‌رز بوون، هه‌م له دوا‌پو‌ژیشدا و وه که لی‌رده‌دا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واته‌: سه‌رفرازی

مسولمانان و به‌خته‌وه‌رییان و سه‌رکه‌وتنیان، به‌ستراوه‌ته‌وه به‌وه‌وه که ئه‌و سی ئه‌رکه ئه‌نجام بده‌ن.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی (33) ی سووره‌تی (فصلت) یش که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾⁽¹⁾ مانای وایه ئیمه له‌سه‌رمان پیویسته که باشترین قسه بکه‌ین، وه دیاره که‌سانیکیش باشترین قسه ده‌که‌ن، که باشترین که‌س بن.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾⁽²⁾

ده‌توانین زۆر ده‌قی قورئان و سوننه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه بێنینه‌وه که کومه‌ل بوونی مسولمانان و هاوکاری پیکه‌وه کردنیان بۆ بانگه‌واز کردن و فه‌رمان به‌چاکه کردن و ری له‌خراپه‌گرتن فه‌پژه، به‌لام به‌وه‌نده ئیکتیفا ده‌که‌ین.

دوو: خه‌لك بانگکردن بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و له‌خوا نزیک خستنه‌وه‌یان گه‌وره‌ترین و چاکترین کاره:

به‌به‌لگه‌ی هه‌ردوو ئایه‌تی پێشوو، ئایه‌تی ژماره (104) ی سووره‌تی (آل عمران) که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، که‌واته: شتیک

¹ فصلت: 33

⁽²⁾ المائدة: 2

ئینسان پی‌ی سهر‌فرازو به‌خته‌وهر بی‌و، پی‌ی له‌ خه‌م بپه‌خسێ و به‌ مراد بگا، مانای وایه شتیکی زۆر گه‌وره‌یه‌.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی ژماره (33)ی سووره‌تی (فصلت) یش که‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) تییدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، که‌واته: دیاره بانگه‌واز بو‌ لای خوای به‌رز و مه‌زن گه‌وره‌ترین کاره‌.

سێ: هه‌ر که‌سیک قسه‌کانی نه‌کات به‌ کرده‌وه، هیچ به‌ هیچ ناکات له‌ بواری کاری ئیسلامیدا:

زۆر گرنگه ئینسان ئاگای له‌ خوی بی‌و قسه‌یه‌ک نه‌کا که‌ نه‌توانی به‌ کرده‌وه به‌رجه‌سته (تجسید)ی بکات، چونکه‌ تو‌ نه‌و قسه‌یه‌ که‌ ده‌یکه‌ی ئه‌گه‌ر خه‌لک بو‌ شتیکی چاک بانگ ده‌که‌ی، مادام پی‌ت چاکه‌ له‌ پی‌شدا بو‌ خۆت ئه‌نجامی بده‌، سه‌ره‌پای ئه‌وه، لی‌کجیایی قسه‌و کرده‌وه، یه‌کیکه‌ له‌ نیشانه‌ زه‌قه‌کانی خه‌لکی دل‌ نه‌خۆش و دوو روو (منافق) و ده‌غه‌ل، که‌ خوای به‌رز و مه‌زن له‌ چه‌ندان ئایه‌تی قورئانی به‌پی‌ژدا باسی کردووه، که‌ ده‌غه‌ل (منافق) ه‌کان درۆده‌که‌ن، دوو روون، لی‌ره شتی‌ک ده‌لێن و له‌وئ شتیکی دیکه‌ ده‌لێن، شتی‌ک ده‌لێن کرده‌وه‌ی پیناکه‌ن، به‌تایبه‌تی له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (الصف) دا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

﴿٢﴾، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! بو‌ شتی‌ک ده‌لێن که‌ کرده‌وه‌ی پی‌ ناکه‌ن؟ گه‌وره‌ترین گونا‌هه‌ لای خوا که‌ شتی‌ک بلێن کرده‌وه‌ی پی‌ نه‌که‌ن).

جا به‌پاستی ئه‌وه که ئینسان قسه‌که‌ی به‌کرده‌وه ته‌رجه‌مه بکات و له‌خۆیدا به‌رجه‌سته‌ی بکات، زۆر گرنگه، بۆیه خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا...﴾⁽¹⁾

وه له‌هموو ئایه‌ته‌کانی (قورئان) دا، له‌نزیکه‌ی (60) شوین زیاتر ئیمان و کرده‌وه‌ی چاک پیکه‌وه هاتون، لی‌ره‌دا: ﴿دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، واته: (بانگه‌واز بۆ لای خوا ده‌کات و کرده‌وه‌ی چاک ده‌کات)، چونکه ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی چاک نه‌که‌ی و هه‌ر به‌قسه‌خه‌لک بۆ لای خوای به‌رزو مه‌زن بانگ بکه‌ی، به‌کرده‌وه‌خه‌لک له‌دین دوورده‌خه‌یه‌وه، خه‌لک به‌ده‌نگته‌وه‌دیت، به‌لام کاتی‌ک که کرده‌وه‌کانت ده‌بینی ده‌سله‌میته‌وه!!

به‌پاستی هه‌ندیک که‌س هه‌یه له‌مه‌یدانی کاری ئیسلامی‌دایه، قسه‌ی باش و به‌جییه، به‌لام دوا‌یی که ته‌ماشای ده‌که‌ی و لێ‌ی ورد ده‌بیه‌وه، نه‌خیر، دوورکوژی نزی‌ک خه‌ساره! قسه‌جوانی کرده‌وه وێ‌رانه، روواله‌ت جوانی نی‌وه‌پۆ‌ک وێ‌رانه، خوای به‌رزو مه‌زن په‌نامان بدا، به‌پاستی ده‌بی زۆر وریا بین.

چوار: کۆمه‌ل و لایه‌نیکی ئیسلامی نابێ خۆی جیا له‌مسوڵمانان حساب بکات و خۆی له‌مسوڵمانان جیا بکاته‌وه:

ئه‌ویش خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌رسته‌ی کۆتایی ئایه‌تی ژماره (33) ی سووره‌تی (فصلت) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

بیگومان قورئان هه‌تا لی‌ی وردبیه‌وه، مانای زیاتر ته‌ده‌سته‌وه ده‌دا، ئیمه ئیستا زۆر چاک ده‌زانین بۆچی خوای به‌رز و مه‌زن ئه‌و رسته‌یه‌ی سییه‌م: ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ی له‌ دوا‌ی ئه‌وه باسکردوه.

له‌ مه‌یدانی کاری ئیسلامیدا ئه‌گه‌ر ئینسان له‌ خۆی وریا نه‌بی، خۆی جیا‌ده‌کاته‌وه له‌ خه‌لك، خۆی داده‌برێ له‌ مسو‌لمانان، خۆی جیا‌ده‌کاته‌وه له‌ میله‌ته‌که‌ی خۆی، سه‌ره‌نجام په‌رده‌و ئیوانێك ده‌خاته ئیوان خۆی و خه‌لكه‌یه‌وه، له‌ جیات‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لك لی‌ی به‌هره‌مند بن، لی‌ی ده‌سله‌منه‌وه، وه له‌ جیات‌ی ئه‌وه‌ی لی‌ی نزیک ببه‌نه‌وه، لی‌ی دوورده‌که‌ونه‌وه، ئیمه هه‌رچه‌ند کرده‌وه‌ی باش بکه‌ین، هه‌رچه‌ند خه‌لك بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن بانگ بکه‌ین و دلسۆزیان بین، به‌لام نه‌که هه‌ر به‌ قسه، به‌لكو نابێ هه‌ر له‌ قه‌ناعه‌ت و ده‌روونیشماندا وابێ که خۆمان پێ له‌ خه‌لك چاکتر بێ.

خۆ پێ چاک بوون خراپه، به‌لام ئه‌سلی چاک بوون باشه، خوای به‌رز و مه‌زن له‌ باسی ته‌زکیه‌دا نه‌هی کردوه، له‌وانه‌ی به‌ قسه‌ خۆیان ته‌زکیه‌ ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: ﴿... فَلَا تُرْكُواْ اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تَفْعَلُوْنَ﴾ ﴿٣٢﴾ النجم، واته: { ... جا (به‌ قسه) ته‌زکیه‌ی خۆتان مه‌که‌ن، ئه‌و - خوای به‌رز و مه‌زن - زاناته‌ر به‌وه‌ی پارێز ده‌کات }، ئه‌گه‌رنا له‌ شوێنی دیکه ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ﴿٧﴾

﴿فَالْهَمَّهَا خُورَهَا وَنَفَوَّهَا﴾ ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾

الشمس. واته: (وه سویند به‌ ده‌روونی مرو‌ف و به‌و زاته‌ی به‌ ریکوپیک‌ی دروستی کردوه، ئینجا به‌ دکاری و پارێزکاری بۆ روونکرده‌وه، بیگومان سه‌رفرازه‌ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌روونی خۆی پاککرده‌وه، وه بیگومان نا‌ئومیده‌ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌روونی

خۆی ئالووده‌ی گوناوه‌و تاوان کرد، که‌واته به کرده‌وه ته‌زکیه‌ی خۆ کردن کاریکی باشه، به‌لام ئە‌گەر به قسه خۆت ته‌زکیه بکه‌ی و خۆت به چاک نیشان بده‌ی، ئە‌وه نه‌هی لێ کراوه.

ئیمه ده‌بی وریایین خۆمان له مسوڵمانان دانه‌برین، ئە‌گەر ره‌خنه و گله‌ییشمان له مسوڵمانان، له واقعیێک هه‌بی، که تییدا ده‌ژین، به‌لام هه‌ر به‌شیکی له مسوڵمانان.

هه‌لبه‌ته ناحه‌زانی ئیسلام و ته‌وژمی ئیسلامییش، زۆرجار ئە‌وه ده‌که‌نه ده‌سته‌چيله و بیانووی شه‌ر پێ فرۆشتنی ئیسلامیه‌کان و ته‌وژمی ئیسلامی، که: ئە‌ها هه‌ر خۆیان پێ مسوڵمانه و خه‌لکیان پێ مسوڵمان نیه و خۆیان جیاده‌که‌نه‌وه و خۆ په‌سندن! که به‌راستی ئە‌وه خراپه و ئیمه نه‌که له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لکی عه‌لمانی و نه‌لین، به‌لکو هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆی به‌رزو مه‌زن نه‌هی لێ‌کردوه، که ئیمه خۆمان له مسوڵمانان جیا‌که‌ینه‌وه، نابێ خۆمان جیا‌که‌ینه‌وه، چونکه ئیمه هه‌ر به‌شیکی له مسوڵمانان.

پێنج: چاکیی و خراپیی به‌ کاکل و جه‌وه‌ری مسوڵمانه‌تییه که ئیمان و کرده‌وه‌ی باشه، نه‌که به‌ ناوونیشان و روواله‌ت:

ته‌ماشای بکه‌ن خۆی به‌رز و مه‌زن له ئایه‌تی ژماره (110) ی سووره‌تی (آل عمران) دا روو له ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموێ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ...

(1) ﴿١١٠﴾

واته: (ئیهوه باشتترین کۆمه لێ بۆ خه لکی پهیدا کراون، فه رمان به شته په سنده کان ده که ن و ریگری له شته ناپه سنده کان ده که ن و پروا به خوا دینن ...)، وه ک ده بینن خوای کار به جی وه ک روونکردنه وه ی هوکارو پاساوی چاکتر بوونی ئۆمه ته ی ئیسلام، سی سیفه ته تان تیدان، جا دیاره ئیمان به خوا بناغه یه، به لام خوای به رز و مه زن خستویه ته دوا یی، تا کو لی مان حا لی بکات که ئیمان کاتی ک سه نگ و قورسای و (اعتبار) ی هه یه، که خاوه نه که ی و لی بکا له گه ل شتی په سند دا بی ت و در ی شتی ناپه سند بی، هه ر که سی ک ئه و سی سیفه ته ی تیدابن، ئا ئه وه باشتترین کۆمه ل (خَیْرَ اُمَّةٍ ه) ، جا عه ره به، عه جه مه، کورده، تور که، فارسه ... هتد.

ئه وه خا لی کی زۆر گرنگه که ئیمه بزانی چاکی به کاکل و جه وه ره ی مسو لمانه تی به که ئیمان و کرده وه ی باشه، یا خود پیچه وانه که یه تی بۆ خراپی، نه ک به ناو نیشان.

ئیمه پیمان ده لێن: کۆمه لی ئیسلامی، ناب ی هه ر بلێن: ئیمه ئیسلامی نین؟ که واته: ئیمه له به ره ئه وه ی که ئیسلامین، هه ر چۆن بی له خه لکی دی که باشتترین که ناویان ئیسلامی نیه!! ئه وه زۆر زۆر شتی کی هه ل خه له تی نه ره، هه ر ئه و جو ره بیرو بو چو نه هه ل ه ی شه وای له مسو لمانان کردو وه، که زۆر جار ده ست به خۆیاندا به رده نه وه وای له زۆر چین و تو یژی مسو لمانان کردو وه، که له کرده وه ی باش دوا بکه ون، بۆ وینه: سه ید و شیخ و ئه وانه ی خۆیان به خزمی پیغه مبه ر ﷺ ده زانن، ده لێن: مادام سه ید و شیخه، ئه وه هه ر یه ک ری ده چی ته به هه شت، یان شتی کی هه ل به س ترا و دینن ده لێن: خوای به رزو مه زن فه رموویه تی: چا که کان بو خۆم ده یان به مه به هه شتی، خرا په کانی ش به پیغه مبه ر ﷺ ده به خشم! واته: یه کیان

لَيْ نَامِيْنِيْ سَهِيْدُو شَيْخْ بَه چَاك و خِرَپَه وَه هَمُوو بُو بَه هَشَنِيْن! بَه لَّام كَوَا شَنِيْ
وَا لَه كَوِيْدَا هَهِيَه؟ ئَه وَه پِيْغَه مَبَه رِي خَا تَه مَه ﷺ دَه فَه رَمُوِي: {... وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ
عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ} رَوَاهِ مُسْلِم: (2699)، وَاتَه: (... هَه رَه كَه سِيْكَ كَرْدَه وَهِي
دَوَايِ بَخَا، رَه چَه لَه كِي پِيْشِي نَاخَا)، بَه لِّي لَه گَه لَّ خَوَايِ بَه رَزُو مَه زَن هِيْچ
نَه سَه يِيْكَ نِيْيه جَغَه لَه نَه سَه بِي تَه قَوَا، خَوَايِ پَه رَوَه رَدگَار (جَل جَلَالَه)
دَه فَه رَمُوِي: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾... ﴿١٣﴾ الْحَبْرَات. وَاتَه: (...)
بَه پَرِيْزَتَر تَان لَه لَای خَوَا پَارِيْزَكَا رَتَر تَانَه (...)، زَوْر تَرَه، دِيَا رَه ئَه وَ بِي رُوْكَه نَه فَا مِيْيه
لَه نِيْو زَوْر لَه گَه لَانِي دَنِيَا دَا هَهِيَه، بُو وَيْنَه: لَه هِيْنْدَسْتَان دَا، هَه تَا لَه كَتِيْبِي
(كُوْمَا رِي ئَه فِلَاتُوْن) يَشْدَا هَهِيَه، دَه لِّي: خَه لَكَه فَه يِلَه سَوُو فَه كَان وَه كَ زِيْپَر وَن وَ،
پَا دَاشَا يَه كَان وَه كَ زِيُو وَن وَ، سَه رِيَا زِيْيه كَان وَه كَ ئَاسَن وَن وَ، خَه لَكِي دِيْكَه ش وَه كَ
گَلُو لَه تَكَه گُوْزَه وَ شَتِي وَا وَا يَه!

{چاکه‌و چاکه‌کاری هه‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ روو بکه‌نه‌ روژه‌لات و روژئاوا، به‌لکو چاکه‌و چاکه‌کاری راست و دروست ئه‌وه‌یه‌ که‌ بپروا بی‌نن به‌ خواو روژی دوا‌یی و فریشته‌کان و کتیب (ی خوا) و پیغه‌مبه‌ران و، له‌و مال و داراییه‌ش که‌ خوش‌تاند‌ه‌و‌ی بی‌ه‌خشن به‌ خزمان و منالانی هه‌تیوو نه‌داران و ری‌بوارانی بی‌ خه‌رجیی و سواکه‌ران و کۆیله‌کان، وه‌ نو‌یژ بکات و زه‌کات بدات و، وه‌فادار بن بۆ په‌یمانیک ئه‌گه‌ر دایان و، ئارامگر بن له‌ ناخوشیی و نه‌داری و له‌ کاتی رووبه‌پووبوونه‌وه‌دا، ئا ئه‌وانه‌ راستگۆیه‌کانن و، هه‌ر ئه‌وانه‌شن پارێزکاری راسته‌قینه‌ {، له‌م ئایه‌ته‌دا خوا‌ی به‌رزو مه‌زن هه‌قده‌ سیف‌ه‌ت باس ده‌کات، پینجیان ده‌رباره‌ی بیروباوه‌ر (عقیده)، شه‌شیان ده‌رباره‌ی ده‌ستگرتن و هاوکاریکردنی خه‌لک له‌ لایه‌نی ماددی‌یه‌وه‌، ئینجا دیته‌سه‌ر باسی نو‌یژو روژوو، ئینجا دیته‌سه‌ر باسی ئه‌مه‌کداری (الوفاء)، پاشان دیته‌سه‌ر باسی ئارامیی و خو‌پاگری (الصبر)، دوا‌یی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، واته‌: (ئا ئه‌وانه‌ راست ده‌که‌ن له‌ مسو‌لمانه‌تیاندا، وه‌ ئه‌وانه‌ش پارێزکارن)، سه‌ره‌تا‌که‌شی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾، واته‌: (چاکه‌ ئه‌وه‌ نییه‌ روو بکه‌نه‌ روژه‌لات و روژئاوا)، واته‌: چاکه‌ شتی روواله‌تی و رووکه‌شی نییه‌، به‌لکو: چاکه‌ جه‌وه‌رو کاکله‌.

ئیمه‌ ده‌بی زۆر له‌وه‌ وریابین، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی پیمان ده‌لین: ئیسلامی، پیمان وانه‌بی به‌وه‌ له‌ هه‌موو ئاوان ده‌په‌رینه‌وه‌، چونکه‌ به‌راستی ناوونیشان هیچ بۆ ئینسان ناکا، ئه‌وه‌ی که‌ ئینسان چاک ده‌کات یان خراپی ده‌کات، کرده‌وه‌و نیوه‌پۆک و جه‌وه‌ره‌.

بڼه‌مای سیزده‌یه‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هاوکاری‌کردنی تیک‌پرای
مسوولمانان بۆ هینانه‌دی ئاما نجه
شه‌رعیه‌کان، به‌پیویست ده‌زانئ

بنه مای سیژدهیه م

کومه لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیکرای مسولمانان بو هیئانه دیی
ئاما نجه شه رعیه کان، به پیویست دهزانی.

کومه لی ئیسلامی له سه رخوی به پیویست دهزانی که ئهرکی
دۆستایه تی و برایه تی له گه ل تیکرای مسولمانان - به پیی توانا -
جیبه جی بکات و، بو هیئانه دی ئاما نجه پیویست و په سنده کان
هاوکارییان بکات، به هه موو که سایه تی و مه شره ب و تویر و کومه ل و
ته ورژمه کانیا نه وه، مادام له سه ر بناغه ی ئیمان و عه قیده و له باز نه ی
ئیسلامدا له گه لی یه ک بگر نه وه.

وه هه ولیش دها هه م له ئاموژگاری و پیشنیار و ره خنه کانیا ن
به هره مه ند بی و، هه م به پیی تواناش رپروونیان بکات و، که م و
کووپیه کانیا ن چاره سه ر بکات، وه له سه ر بناغه ی خاله هاو به شه کان
(النقاط المشتركة) هه لسه وکه وتیا ن له گه ل ده کات و، مه گه ر له که ش و
هه وای دۆستانه و وتوویر و هیئانه و زانستیانه دا، ئه گه ر نا به هیه چ
جوړیک ورده بابته خیلافیه کانیا ن له گه ل ناو رووژینی و، له کاتی
مشتومرو تیکگیرانی شدا به ره وشتی به رزو جوانی مسولمانانه و له سه ر
بناغه ی ئه م فه رمایشته ی خوا (جل جلاله) مامه له یان له گه ل ده کات:
﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ﴿١٦﴾ المؤمنون. واته:
(به کام ره فطار و کرده وه که چاکتره، خراپه پال پیوه بنی، ئیمه زانترین
به وهی که ئه وان باسی ده که ن)، چونکه بیگومان ئه و شیوازه که له گه ل
خه لکی نامسولماندا پیویست یا ن په سند بی، دیاره له گه ل مسولمانان
پیویستترو په سندتره. چونکه:

- 1- خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ...﴾ (٧١) التوبة، واته: (وه بپوادارانی پیاوو بپوادارانی ئافرهت هه‌ندیکیان پشت و په‌ناو مشوورخوری هه‌ندیکیان (...)).
- 2- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ (١٠) الحجرات، واته: (به‌راستی بپواداران برای یه‌کدین، یان خوشک و برای یه‌کدین، یان خوشکی یه‌کدین (...)).
- 3- وه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقُلْ لِّلْعِبَادِ يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ...﴾ (٥٣) الإسراء. واته: (وه به به‌نده‌کانم بلێ: کام قسه‌ی چاکه ئه‌وه بلێن، چونکه شه‌یتان نیوانیان تیکده‌دا (...)).
ئینجا له‌وباره‌شه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمایشتی زۆرن، ئه‌مه‌ش چه‌ند فه‌رمایشتیک له‌وباره‌وه:
- 4- (عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ (جل جلاله): الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ) رواه الترمذي: (2390)، وقال: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح، واته: (موعازی کوپی جه‌به‌ل - په‌زای خوای لێ بێ - ده‌لێ: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر شکومه‌ندی من یه‌کدیيان خوشده‌وئ، چه‌ند دوانگه‌یه‌کی نوورینیان هه‌ن - له قیامه‌تدا - که پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان خۆزگه‌یان پێ ده‌خوازن)، واته: به‌نسبه‌ت ئه‌و کرده‌وه‌یانه‌وه.

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: {الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ} ⁽¹⁾ واته: (بروادار بۆ بروادار وه‌ك دیوار وایه، هه‌ندیکی هه‌ندیکی مه‌حکه‌م ده‌کات، وه‌ په‌نجه‌کانی خسته‌ننویه‌ک).

6- وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُهُمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى) ⁽²⁾ واته: (وینه‌ی برواداران له‌ یه‌کدی خۆشویستنیان و به‌زه‌یی به‌یه‌ک‌داها‌تنه‌وه‌یان و سۆزو په‌رۆشییان بۆ یه‌ک‌یدا، وه‌ك جه‌سته‌یه‌ک وان، که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکی ناساغ بوو، هه‌موو جه‌سته به‌ شه‌ونخوونی و تا لیها‌تن به‌شداریی ده‌کات).

روونکردنه‌وه

یه‌ک: دۆستایه‌تی و برایه‌تی مسوڵمانان قوولترین و پته‌وترین دۆستایه‌تی و برایه‌تییه: ئه‌و ئایه‌ته به‌پێژه که‌ خوای به‌رز و مه‌زن تێیدا فه‌رموویه‌تی:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ ⁽³⁾

برواداران هه‌ر بران، واته: ناگونجی ئینسان ئیماندار بۆ و برایه‌تی نه‌کات له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا، که‌ لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پێی برایه‌تی راسته‌قینه‌یه، ئه‌گه‌رنا جو‌ره برایه‌تی دیکه‌ش هه‌ن ⁴، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ژماره (71) ی سووره‌تی (التوبة)

¹ رواه البخاري: (2446) واللفظ له، ومسلم: 2585، عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

² رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

³ الحجرات: ۱۰

⁴ ئیمه به‌گوێره‌ی عورفو باو زۆرجار وایه، به‌وان ده‌لێن: براده‌ر، به‌لام له‌پاستیدا ئه‌گه‌ر بشلێن: برا، هیچ ئیشکالی شه‌رعی تێدا نییه، چونکه برایه‌تی دینی هه‌یه و برایه‌تی دنیايش هه‌یه، برایه‌تی دینی و عه‌قیده‌ی هه‌یه و برایه‌تی نه‌ته‌وه‌یی و نه‌ژادیيش هه‌یه، با ته‌ماشای ئه‌م ئایه‌تانه‌ بکه‌ین:

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ...﴾، (أُولِيَاء) کوی (ولی)یه، (ولی)یش واته: (دۆست و پشتیوان، خۆشه‌ویست، سه‌رخه‌ر، یارمه‌تیده‌ر، نزیک) هه‌موو ئەم مانایانه ده‌گریته‌وه.

که‌واته: هیچ که‌س له ئیماندار نزیکتر نییه، له براو خوشکی ئیماندارى.

پیغه‌مبەریش ﷺ ده‌بارە‌ی براه‌یه‌تیی مسوڵمانان و دۆستایه‌تیان و نزیکیان، زۆر شتی فه‌رموو، بۆ وینە: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ، قِيلَ: مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا لَقِيتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ)⁽¹⁾ واته: (ئە‌بو‌ه‌ورە‌یره — خوا لى‌ی رازى بى— ده‌لى: پیغه‌مبەری خوا ﷺ فه‌رموی: مافی مسوڵمان له‌سه‌ر مسوڵمان شه‌ش شتن، گو‌ترا: ئە‌وانه چىن ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا؟ فه‌رموی: ئە‌گەر له‌ رىگا پییگه‌یشتى سلاوى لى‌ بکه‌^(ه)، وه ئە‌گەر بانگی کردى وه‌لامى بده‌وه، وه ئە‌گەر راویژى پى کردى، چى دلسۆزیه‌ بۆ ئە‌وو چى بۆ ئە‌و چاکه‌ پى‌ی بلێ^(ه)، وه ئە‌گەر

خوای بفرزە‌ مە‌ترن دە‌فەر موأ: [وَالِإِلَّاهِ أَخَاهُمُ هُودًا قَالَ يَنْقُورُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْقُرُونَ

الأعراف، واته: (وه ره‌وانه‌مان کرد بۆ لای گه‌لى عاد هوودى برايان، فه‌رموی: ئە‌ی گه‌له‌که‌م! خوا بپه‌رستن، جگه‌ له‌ و په‌رستراویکی دیکه‌تان نییه، جا ئایا خۆتان ناپارێزن؟)، مانای وایه‌ خویان نه‌په‌رستوه و چوه‌ پێیان بلێ: خوا بپه‌رستن، وه‌ دواى به‌قه‌سه‌شیان نه‌کردوه‌و خوا (جل جلاله‌) له‌ناوی بردوون، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا خوا (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: بۆ لای گه‌لى عاد هوودى برايانمان نارد، بۆچى برايان بووه‌؟ چونکه‌ له‌ نه‌ژادو ره‌چه‌له‌کدا برايان بووه‌.

¹ رواه مسلم: (2162).

(2) هه‌ول بده‌ تۆ پێشتر سلاوى لێکە‌ی.

(3) وشە‌ی (النصح) به‌ مانای دلسۆزیه‌ دى، به‌ مانای مشوور لى‌ خواردن دى و به‌ مانای ئامۆزگاریش دیت.

پژمی و سوپاس و ستایشی خوی کرد، تۆش داوای به‌زه‌یی خوی بۆ بکه (ه)، وه ئه‌گه‌ر نه‌خۆش بوو، سه‌ردانی بکه و لێی بپرسه (ه)، وه ئه‌گه‌ر وه‌فاتیشی کرد شوینی بکه‌وه له داوای جه‌نازه‌که‌ی برۆ بۆ به‌خاک سپاردنی).

دوو: مسوڵمانان ده‌بێ مایه‌ی به‌هیزبوونی یه‌کدی بن:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چۆنیه‌تی په‌یوه‌ندی نیوان مسوڵمانانی ویناکردوه‌وه ده‌فه‌رموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ }⁽³⁾ جا ئه‌وه‌ش به‌پراستی ده‌یه‌وئ تا ئینسان ده‌روونی خوی و لێده‌کات که له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا ئاوابی و بێ فەر ق بێ له‌گه‌ڵیان، به‌قازانچ و خوشییان دلی خوشبێ، به‌ناره‌حه‌تی و ناخوشییشیان دلی سه‌غله‌ت بێ، به‌بێ فەر قو جیاوازی، به‌بێ تیخویندنه‌وه‌ی ئینتیمای سیاسی و ریکخواه‌یی، ئاماده‌بێ بۆ هه‌مووان دلسۆز بێ و هاوکاریان بێ، ئه‌وه به‌پراستی خۆ راهینانی ده‌وئ و ئیش له‌سه‌ر خۆ کردنی ده‌وئ و، ئینسان و به‌ئاسانی ئه‌وه‌ی بۆ فراهه‌م نای، ئه‌گه‌ر ئینسان زۆر له‌خوی وریا نه‌بێ، ئه‌و مه‌سه‌له‌ی حیزبو ریکخواه‌ خالکی سه‌لبی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ده‌مارگیریه‌ک په‌یداده‌کات، موقوف پێی خوشه‌ کومه‌له‌که‌ی خوی له‌هه‌موو چاکه‌یه‌کی هه‌بێ، به‌لام ره‌نگه‌ چاکه‌ی بۆ خه‌لکی دیکه‌ پێ خوش نه‌بێ، که ئه‌وه نابێ وایی، با پێت خوشبێ خه‌لکی خۆت باش بێ، ئه‌وه‌ی که له‌بازنه‌یه‌کدا کۆبوونه‌ته‌وه، به‌لام ده‌بێ ئه‌و خوشیی و چاکه‌یه‌ت بۆ ئه‌وانیدیکه‌ش پێ خوشبێ، چونکه له‌بازنه‌یه‌کی فراوانتردا له‌گه‌ڵ ئه‌وانیش هه‌ر

(1) که ئه‌و پژمی و گوئی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، تۆش پێی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ).

(2) هه‌لبه‌ته هه‌ر ته‌نیا لێپرسیش نییه، به‌لکو ئه‌گه‌ر چیشی پێ کرا بۆ ئه‌نجام بدا، چونکه بۆیه ده‌چێته لای هاوکاری بکا.

³ رواه البخاري: (2446 و 6026).

پێک ده‌گه‌یه‌وه، که بریتییه له بازنه‌ی براهه‌تی ئیسلامی و ئیمانی، که ئیمه له‌م بنه‌مای سێزده‌یه‌مه‌دا باسی لێوه ده‌که‌ین.

وه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: {الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَخُونُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: عَرَضُهُ وَمَالُهُ وَدَمُهُ ...} ⁽¹⁾ واته: (مسولمان برای مسولمانه، {هه‌روه‌ها به‌نسبه‌ت ئافره‌تانیشه‌وه خوشک و بران، یان خوشکن}، ناپاکی له‌گه‌ڵ ناکا، وه درۆی له‌گه‌ڵ ناکا، وه پشته‌ی به‌رنادا له‌کاتی ته‌نگانه‌دا، هه‌موو شتیکی مسولمان له‌سه‌ر مسولمان قه‌ده‌غه‌یه: که‌پامه‌ت و ئابرووی، وه مال و سامانی، وه خوینی ...). دياره مه‌رج نییه مه‌به‌ستی له‌ که‌پامه‌ت و ئابرووی ته‌نیا لایه‌نی ناموس بێ، چونکه (عَرَض) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته: که‌سایه‌تی و که‌پامه‌ت، که دياره خێزانی ئینسان و هاوسه‌ری، یاخود کچی و خوشکی ئه‌وانه به‌شیکن له‌ (عَرَض)، ده‌نا وشه‌ی (عَرَض) واته: که‌سایه‌تی و ئیعتیبار و ناوبانگ (سمعة) و که‌پامه‌تی ئینسان.

سێ: مسولمانان ده‌بێ هه‌ست به‌ خوشی و ناخویشی یه‌کدی بکه‌ن:

ته‌ماشای بکه‌ن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی چه‌ند جوان وینا کردوه، که ده‌فه‌رمووی: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى} ⁽²⁾ بێگومان ئه‌وه دياره ئه‌گه‌ر ئینسان ددانی بێشی، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی ئارامیان لێ هه‌لده‌گیرێ، چاوی ئازاری هه‌بێ، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی ناره‌حه‌ت ده‌بن، هه‌روه‌ها هه‌ر ئه‌ندامێکی

¹ رواه الترمذي: (1927)، وقال: حسن غريب (٢٠)، وقال الألباني: صحيح.

² رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

بیشی، هه‌موو ئەندامه‌کانی دیکه ئازار ده‌چیژن، چونکه هه‌موویان به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ستن، ئیمه‌ش ده‌بی بۆ یه‌کدی ئاوا بین.

پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ که مسوڵمانان به ئەندامانی جه‌سته‌یه‌ک داده‌نی، واته‌: ده‌بی هه‌ر کامیکیان ئیشیک بکات و مه‌رج نییه هه‌موویان یه‌ک ئیش بکه‌ن، بۆیینه‌: ئیستا سه‌ر رۆلێک ده‌بینی، له‌نیۆ سه‌ریشدا چاو رۆلێک ده‌بینی، هه‌ر کامیک له‌ گۆی، لووت، زمان، هه‌تا له‌ ده‌ستدا په‌نجه‌کان هه‌ر په‌نجه‌ی رۆلی خۆی ده‌بینی، مسوڵمانانیش ده‌بی ئاوا ئیشه‌کان له‌نیوان خۆیاندا دابه‌ش بکه‌ن، هه‌ر که‌سه‌ ئه‌و ئیشه‌ بکات که چاکی لێده‌زانێ و ئه‌و کاره‌ بکات که بۆی ده‌کری ئه‌نجامی بدا، وه‌ ده‌بی هه‌ست به‌ ئازارو خۆشیی و ناخۆشیی یه‌کدی بکه‌ن.

له‌ فه‌رمایشتی دیکه‌دا هاتوو هه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ} ⁽¹⁾ واته‌: (یه‌کێک له‌ ئیوه‌ ئیمان ناهینێ، تاکو ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌ بۆ برای مسوڵمانیشی پێی خۆش نه‌بی)، ئیمان ناهینێ، واته‌: ئیمانی تیرو ته‌واو (کامل)ی نییه، ئه‌گه‌رنا ده‌گونجی کابرا ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌ بۆ برای مسوڵمانی پێی خۆش نه‌بی، به‌لکو جاری وا هه‌یه‌ مسوڵمان ئیره‌یی (حَسَد)ی هه‌یه، پێی ناخۆشه‌ ئه‌و خێرو قازانچه‌ بۆ برایه‌که‌ی بجێ، لێره‌دا ناتوانی بۆی ئیمانی نییه، به‌لام ده‌لێین ئیمانیکێ چاکی نیه‌.

به‌راستی سه‌نگی مه‌حه‌کی ئیمان، مه‌سه‌له‌ی برایه‌تی و هه‌لسوکه‌ت (معامله‌) و خووپه‌وشت (أخلاق)ه، له‌گه‌ڵ خه‌ڵک، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێ ته‌رازووتان به‌ده‌سته‌وه‌ بێ و ئیمانی خۆتانی پێ هه‌لسه‌نگین، ته‌ماشای بکه‌ن له‌گه‌ڵ خه‌ڵک چۆن ره‌فتار ده‌که‌ن؟ ئه‌وه‌ی بۆ خۆت پێت خۆشه‌، بۆ ئه‌وانیش پێت خۆشه‌؟ وه‌ ئه‌وه‌ی بۆ

¹ رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45).

خۆت پیت ناخۆشه، بۆ ئه‌وانیش پیت ناخۆشه؟ ئایا به‌خۆشیان دل‌خۆشی و به‌ ناخۆشیان دل‌ ناخۆشی؟ بۆیان دلسۆزی؟ بۆیان به‌په‌رۆشی؟ ... هتد، به‌وه ئینسان له‌خۆی حالێ ده‌بی ئیمان‌ه‌که‌ی چه‌نده، نه‌که‌ ته‌نیا به‌ نوێژی زۆرو رۆژووی زۆر!

چوار: براهی‌تی و دۆستایه‌تی و یه‌کدی خۆشویستن له‌به‌ر خوای به‌رز و مه‌زن، پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه:

مه‌سه‌له‌ی دۆستایه‌تی و براهی‌تی ئه‌وه‌نیه‌ بلێی: شتی‌که‌ ئه‌گه‌ر بیکه‌م چاکه‌و، ئه‌گه‌ر نه‌شیکه‌م، ئه‌وه‌ مادام ئیمان و عه‌قیده و نوێژ و رۆژوو و تاعه‌تی خۆم هه‌یه، تازه‌ من ته‌واو! نا، با ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین که‌ ده‌فه‌رموئ: {لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أُولَٰئِكَ عَلَىٰ شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ} ⁽¹⁾ واته: (ناچه‌ به‌هه‌شت تا ئیمان نه‌هینن، ئیمانیش ناهینن تا یه‌کدیتان خۆشه‌وئ، شتی‌کتان پێ بلیم ئه‌گه‌ر بیکه‌ن یه‌کدیتان خۆشبوئ؟ سلّو له‌ یه‌کدی کردن بلام‌یکه‌ نه‌وه). واته: سه‌ردان و هاموشوی یه‌کدی بکه‌ن، ئه‌وه‌ هۆکاری‌که‌ بۆ خۆشه‌ویستی په‌یدا بون، که‌ واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هه‌شتی قه‌ده‌غه‌ کردووه‌ له‌ که‌سێک ئیمانی نه‌بی، وه‌ ئیمانیشی قه‌ده‌غه‌ کردووه‌ له‌ که‌سێک خۆشه‌ویستی نه‌بی له‌گه‌ڵ خوشک و براهی‌ مسوڵمانه‌کانیدا!! دیاره‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌نیه‌ بلێی زی‌ده‌پۆیی (مبالغه‌)ی کردووه‌و، شیواز (أسلوب) یکی سۆزداری (عاطفی)ی به‌کاره‌یناوه‌، به‌لکو مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ بی‌فه‌رموئ، ئه‌وه‌ رێک و راست وایه، بۆچی؟ چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئیمانته‌ هه‌بی، چۆن ئه‌و برا و خوشکانه‌ی خۆت خۆشناوی که‌ خوای به‌رز و مه‌زن یان خۆشه‌وئ؟ ناگونجی، ئینجا ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی

¹ ر‌واه مسلم: (54)، و‌أبو داود: (5193)، و‌ابن ماجه: (68)، و‌الترمذی: (2688)، ع‌ن أبي هريرة ر‌واه

وصحه‌ الألبانی، و‌اللفظ لأصحاب السنن.

پیغه مبه صلی الله علیه و آله بکه که ده فهرموئ: {المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} ⁽¹⁾ واته: (مسولمان برای رسولمانه، سته می لیناکات و ته سلیمیشی ناکا، وه هر که سیك به کاری برابیه کییه وه ماندوو بی و بوی جیبه جی بکات، خوی بهرز و مه زن کاره که ی بوی جیبه جی ده کات، وه هر که سیك خه میك له رسولمانیک بره وینئ، خوی بهرز و مه زن به و خه ره واندنه، خه میك له خه مه کان رژی قیامه تی لی ده ره وینئ، وه هر که سیك که موکوورپی رسولمانیک بیوشئ، خوی بهرز و مه زن له قیامه تی ده بیوشئ)، واته: نه بوخوی ئاماده یه مافی پیشیل بکات، نه له کاتی کدا که سیكیش بیه وئ مافی پیشیل بکات پشتی به ریدا، جا ئه وه زور زه حمه ته، زولمی لی نه که ی، به هر حال، مروف ده توانئ زولمی لی نه کات، به لام ته سلیمی دوژمنی نه که ی، ئاسان نییه، بوی وینه: ئیستا ئه گهر رسولمانان له به رانبه رسولمانانی فه له ستین بی هه لوئست بن، مانای وایه پیچه وانه ی ئه و فهرمووده یه ره فتاریان کردوو، به لی سته میان لی ناکه ی، به لام ته سلیمیان ده که ی، که چی پیغه مبه صلی الله علیه و آله ده فهرموئ: {لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ}، واته: (سته می لی ناکات و ته سلیمیشی ناکا)، واته: له به رانبه دوژمنه که یدا بی ده نگو بی هه لوئست نابئ، جا ئه گهر به دوعایه کی خیریش بی، گرنگ ئه وه یه مروف بی هه لوئست نه بی، دواپی ده فهرموئ: هر که سیك کاری رسولمانیک جیبه جی بکات، خوی بهرز و مه زن کاری ده سازینئ و بوی جیبه جی ده کات، وه ئه گهر خه میکی سهر رسولمانیک لایا، خواش (جل جلاله) له خه مه کان رژی قیامه تی بوی ده ره وینئ، چه ند گهره یه! وه هر که سیك که موکوورپی رسولمانیک بیوشئ و لی نه کاته هه للا، ئه وه خوی به به زه یی (جل جلاله) له

¹ رواه البخاري: (2442)، مسلم: (2580).

قیامه‌تی ده‌پېوښتی، شت له‌وه‌گه‌وره‌تره‌یه؟! ئه‌وه به‌پاستی پایه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، که‌واته: با ئیمه پیمانوانه‌بی هه‌ر به‌و نوښرو روژووو تاعه‌ته که‌سیان‌ه‌ی که ده‌یانکه‌ین، له‌ئاوئ ده‌په‌رینه‌وه، ئه‌و په‌یوه‌ندی کومه‌لایه‌تی و بریاه‌تی و سۆزو به‌زه‌یی و به‌رگری له‌یه‌کدی کردن و پشتی یه‌کدی گرتن و هاوکاری پیکه‌وه‌کردنه‌ش، زۆر پاداشتی گه‌وره‌گه‌وره‌یان هه‌یه.

وه له‌فه‌رمووده‌ قودسییه‌که‌دا که پېشتر هینامان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: { الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ }⁽¹⁾ واته: { ئه‌وانه‌ی که له‌به‌ر شکۆ و بالایی خوا یه‌کدیيان خوشده‌وئ، له‌سه‌ر چه‌ند دوانگه‌یه‌کی نوورین (له‌قیامه‌ت، له‌به‌ه‌شت)، پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان خۆزگه‌یان پئ ده‌خوانن }، جا یه‌کیک بۆی هه‌یه‌ بلئ: جا پله‌یه‌که‌ هه‌یه‌ له‌پله‌ی پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام و شه‌هیدان به‌رزتر؟ تاكو پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام و شه‌هیدان خۆزگه‌ی پئ بخوانن؟ زانا یان ده‌لین: ده‌گونجی هه‌ندیک که‌س له‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت، پاداشتیکی بدریته‌وه‌ که‌هی زۆر له‌و به‌رزتر ئه‌و پاداشته‌ی نه‌بی، یاخود ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌وانه له‌سه‌ر ئه‌و یه‌کدی خوشویستنه له‌به‌ر خوای به‌رز و مه‌زن پله‌یه‌کیان پیده‌درئ که پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام که له‌هه‌موو که‌س گه‌وره‌ترن، وه شه‌هیدانیش که له‌هه‌موو که‌س پایه به‌رزترن، حه‌ز به‌و شوینه‌یان ده‌که‌ن، وه مه‌رج نییه‌ ئه‌و شوینه‌یان نه‌بی، یانی پله‌یه‌کی هینده به‌رزیان هه‌یه.

¹ رواه الترمذي: (2390)، وقال: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح.

پینچ: باشتترین ھۆکاری پاراستنی دۆستایه‌تی و برایه‌تی:

ئیمه چۆن دۆستایه‌تی و برایه‌تی خۆمان بپاریزین له‌گه‌ڵ مسوڵماناندا به‌گشتی، له‌نیۆ خۆماندا به‌تاییه‌تی؟ به‌ سێ شتان ده‌گونجی ئینسان باشتترین ھۆکاری ده‌سته‌به‌رکه‌ری پاراستنی دۆستایه‌تی و برایه‌تی فەراهم بێنیت:

1- ھاوکاریکردنی یه‌کدی له‌سه‌ر خاڵ و ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان:

ئو شتانه‌ی که ئامانجی هاوبه‌ش و خاڵی هاوبه‌شن و له‌سه‌ریان یه‌کده‌نگین، ھاوکاری یه‌کدی بکه‌ین، وه‌ک گوتووین: (تَتَعَاوَنُ فِيمَا اتَّفَقْنَا عَلَيْهِ)، واته‌: (ھاوکاری یه‌کدی ده‌که‌ین له‌وه‌دا که له‌سه‌ری کۆکین)، ئه‌وه‌ش خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه ھاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه ھاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناھو ده‌ستدریژی ...)، چاکه‌کاری هه‌ر شتیکه‌ بۆ خه‌ڵک باش بێ، پارێزکاری هه‌ر شتیکه‌ بۆ خوای به‌رز و مه‌زن جیگای ره‌زانه‌ندی بێ، دیاره به‌ چاکه‌کاری خه‌ڵک رازی ده‌که‌ی، به‌ پارێزکاریش خوا!

2- ته‌حه‌ممولکردنی جیاوازییه‌کانی یه‌کدی:

به‌لگه‌مان ئه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) مروفه‌کانی جیا جیا خولقاندوه و میزاج و بۆچوونیان جیا، بۆیه خوای به‌دییه‌نهر (جل جلاله‌) له‌ قورئاندا باسی دڵ پیکه‌وه جۆشدران ده‌کات، به‌لام باسی عه‌قل پیکه‌وه

¹ المائدة: ۲

جۆشدران ناکا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ ۖ﴾⁽¹⁾ به‌لام نافه‌رموی: (وَأَلْفَ بَيْنَ عُقُولِهِمْ)، چونکه ده‌گونجی دله‌کان پیکه‌وه بن، به‌لام ناگونجی عه‌قله‌کان یه‌ک جۆره بیرکردنه‌وه‌یان هه‌بی، وه‌ئه‌گر دله‌کان پیکه‌وه جۆش‌بدرین، ئه‌وه جیایی بیرکردنه‌وه‌کان نه‌ک زه‌ره‌ری نییه، به‌لکو ده‌بیته‌هوی ده‌وله‌مه‌ندی و فراوان بوونی ئیسلام.

تۆ ته‌ماشا بکه ئیمه ئیستا که ژیا‌نامه‌ی هاوه‌لان ده‌خوینینه‌وه — خوا لیان رازی بی —، ئه‌بو به‌کر رایه‌کی هه‌بووه، عومه‌ر رایه‌کی‌که‌ی هه‌بووه، ئه‌گر ئیستا هه‌ر یه‌ک را هه‌بوایه، شته‌که بۆ ئیمه ته‌سک ده‌بوو، به‌لام ئه‌گر بووه دوو را، سی را، چوار را، شته‌که بۆ ئیمه فراوان ده‌بی، بۆیه عومه‌ری کوپی عه‌بدوله‌زیز — په‌زای خوی لئ بی — ده‌لی: (مَا سَرَّنِي لَوْ أَنَّ أَصْحَابَ مُحَمَّرٍ لَمْ يَخْتَلِفُوا، لَأَنْتَهُمْ لَوْ لَمْ يَخْتَلِفُوا لَمْ تَكُنْ رُحْصَةً) (ه)، واته: (من دلخوش نه‌ده‌بووم ئه‌گر هاوه‌لانی موحه‌مه‌د ﷺ راجیایان نه‌بوایه، چونکه ئه‌گر ئه‌وان راجیایان نه‌بوایه، ئیستا بۆ ئیمه ش روخسه‌ت و فراوانی نه‌ده‌بوو)، واته: پیمخۆشه‌که راجیایان هه‌بووه، بۆچی؟ چونکه شته‌که فراوان بووه بۆیان، با وینه‌یه‌کتان بۆ بێمه‌وه (ه): ئه‌بو به‌کر — خوا لئ رازی بی — له کاتی‌که‌که خه‌لیفه‌ بوو، مووچه‌ی وه‌ک یه‌ک ده‌دایه‌ خه‌لکی، یانی به‌رزیی و نرمیی نه‌ده‌خسته‌ نێوان خه‌لک له‌ مووچه‌ پێداند، به‌لام عومه‌ر — خوا لئ

¹ الأنفال: ۶۳

(2) تفسیر روح المعانی للآلوسی، ج: (4)، ص: (24).

(3) نَظَرَ عُمَرُ أَبَا بَكْرٍ حِينَ سَوَى بَيْنَ النَّاسِ فَقَالَ: أَتَسَوَّى بَيْنَ مَنْ هَاجَرَ الْهَجْرَتَيْنِ وَصَلَّى إِلَى الْقِبْلَتَيْنِ، وَبَيْنَ مَنْ أَسْلَمَ عَامَ الْفَتْحِ خَوْفَ السَّيْفِ؟ فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا عَمِلُوا لِلَّهِ، وَإِنَّمَا أُجُورُهُمْ عَلَى اللَّهِ، وَإِنَّمَا الدُّنْيَا دَارُ بَلَاغٍ لِلرَّاكِبِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: لَا أَجْعَلُ مَنْ قَاتَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَمَنْ قَاتَلَ مَعَهُ. الْأَحْكَامُ السُّلْطَانِيَّةُ لِلْمَاوَرِدِيِّ، ص: (309).

رازی بئ- ته‌ماشای کردو به ئه‌بو به‌کری گوت: ئه‌وه بوچی وه‌ک یه‌کیان دده‌یتئ؟ بوچی ئه‌وه‌ی چهند ساله‌ مسولمان بووه‌و ئه‌وه‌ی دویئ مسولمان بووه‌، وه‌ک یه‌کیان دده‌یتئ؟ ئه‌بو به‌کر - خوا لئ‌ی رازی بئ- گوتئ: پاداشتی مسولمانه‌تییه‌که‌یان له‌ قیامه‌تئ وه‌رده‌گرنه‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌ ژیانه‌، ژیانیش هه‌موویان پئویستیانه‌، ئاوا باشتره‌، که‌چی عومهر - خوا لئ‌ی رازی بئ - له‌ سه‌رده‌می خیلافه‌تی خۆیدا ئه‌و یاسایه‌ی گۆرپی و گوتئ: ئه‌وه‌ی شه‌پی له‌ دژئ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌ماشانا که‌م که‌ له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ جه‌نگی کردووه‌، عومهر - خوا لئ‌ی رازی بئ- به‌رزپی و نزمی خسته‌ نیوان مووچه‌کانیا نه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ ژیاننامه‌ی عومهردا هاتووه‌ که‌ له‌ کۆتایی ته‌مه‌نیدا په‌شیمان بووه‌وه‌و گوتئ: رایه‌که‌ی ئه‌بو به‌کر باشتره‌، چونکه‌ ورده‌ ورده‌ چینایه‌تی په‌یدابوو، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردووکی ده‌رفه‌ت و بوار (مجال)ی تئیدا هه‌یه‌، ئیستا ئه‌گه‌ر مسولمانان بلئین: ئه‌وه‌یان ئیش پئده‌که‌ین، یان ئه‌وی دیکه‌یان ئیش پئده‌که‌ین، مه‌جالی تئیدا هه‌یه‌.

جا ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین که‌ ده‌فه‌رموئ: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى} ⁽¹⁾ که‌واته‌: ئه‌ندامه‌کان (أعضاء)ی جو‌راو جو‌رن، یه‌ک جه‌سته‌ له‌ چهند ئه‌ندامیک پیکدیئ، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ وه‌ک گوتمان هه‌ر کامیکیان ئیشی خۆی هه‌یه‌، کاری هه‌ریه‌که‌یان له‌ هی ئه‌وه‌یدیکه‌ جیایه‌، که‌چی هه‌مووشیان پیکه‌وه‌ ته‌بان، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ هیچ ناکۆکیان

¹ رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

پیکه‌وه نییه، هه‌موویان هاوکاری یه‌کدین و، له یه‌کدیش جیان و هه‌ریه‌که‌یان کاریکی جیای هه‌یه.

مسولمانانیش ده‌بی ئاوابن، وه ده‌بی جیاوازییه‌کان بقۆزنه‌وه بۆ هاوکارییان، چونکه ئه‌وه‌ی به‌ چاو ده‌کرێ، به‌ ده‌ست ناکرێ، وه ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست ده‌کرێ، به‌ لاق ناکرێ، وه ئه‌وه‌ی به‌ زمان ده‌کرێ، به‌ گوێ ناکرێ، به‌لام هه‌ر کامیکیان له‌ بوا‌ری خۆیدا ده‌توانی هاوکاربێ بۆ ئه‌وه‌ی دیکه، رسولمانانیش ده‌بی وابن.

3- هه‌لبێژاردنی چاکترین وشه و ته‌عبیر و ده‌سته‌واژه و شیواز له‌ کاتی قسه و وتووێژ و هه‌لسوکه‌وتدا:

خوای به‌رزو مه‌زن بۆ هه‌لسوکه‌وت (تعامل) کردن ده‌فه‌رموێ: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (به‌ چاکترین شیوازی قسه‌و ره‌فتار، قسه‌و هه‌لوێستی خراپی وان پالپێوه‌نی، ئیمه‌ باشتر ده‌زانین به‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یلێن و وه‌سفێ تۆی پێ ده‌که‌ن). بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾⁽²⁾ واته: (وه به‌ بنده‌کانم بلێ: کامه‌ قسه‌ی چاکه‌ ئه‌وه‌ بلێن، بێگومان شه‌هیتان نیوانیان تیکده‌دا ...)، واته: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ یه‌کدیدا شیوازی جوان و ده‌سته‌واژه‌ی جوان به‌کاربێنین، بێگومان ئه‌وه‌ ریگرییه‌کی زۆرچاکه‌ له‌ تیکچوونی دۆستایه‌تی و براهیه‌تی، جاری وایه‌ که‌سیک به‌ وشه‌یه‌کی ناپێک و به‌

¹ المؤمنون: ۹۶

² الإسراء: ۵۳

ده‌برپینیکی بریندارکه‌ر، دلی که‌سیک ده‌یه‌شینئ، که ئه‌گه‌ر بی‌و هه‌ر ئه‌و مانایه بخاته قالبیکی ده‌برپینی جوانه‌وه‌و به شیوه‌یه‌کی جوان بیخاته‌پوو، دلی به‌رانبه‌ره‌که‌ی نار‌ه‌حه‌ت نابی. هه‌لبه‌ته ئینسان ده‌بی حه‌ق بلی، به‌لام ده‌بی حه‌قه‌که‌ش به شیوه‌یه‌کی حه‌ق بلی، خوی به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی قورئانی به‌پیز ده‌فه‌رموی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۖ﴾⁽¹⁾ واته: (ئیمه ئه‌م قورئانه‌مان له‌سه‌ر بناغه‌ی راستی دابه‌زاندوه‌و، وه به‌شیوه‌یه‌کی راست و بۆ چه‌سپاندنی راستیش دابه‌زیوه ...).

خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌و که‌سانه‌مان بگيری که هه‌میشه له‌گه‌ل یه‌کدیدا حه‌ق بلیین به‌ دلسۆزی، به‌لام حه‌قه‌که‌ش به شیوه‌یه‌کی حه‌ق و چاک بلیین، به شیوه‌یه‌کی وا بی که له ئاستی به‌رزوی ئیسلام و، دۆستایه‌تی و برایه‌تی ئیمانی و ئیسلامییماندا بی.

¹ الإسراء: ۱۰۵

بڼه مای چواردهیه م

خو بژارکردنی نه ندانمان له خووه

خراپ و په سته کان، خورازاندنه وه یان

به ئاکار و رهو شته جوان و په سنده کان

بنه مای چواردیه م

خۆ بژارکردنی ئەندامان له خووه خراپ و پهسته کان و خۆ رازاندنه وهیان به ئاکار و رهوشته جوان و پهسنده کان.

خۆ بژارکردنی یهک یهکی ئەندامانی کۆمهال له خووو خده پهسته کان (الردائل) و خۆ رازاندنه وهیان به خهسلته بهرزو پهسنده کان (الفضائل) و، ههلسوکهوت کردنیان له گهال تیگرای خهلکیدا به پێی ئەدهب و رهوشته بهرزو جوانهکانی ئیسلام و، خۆپاراستن له ههرجۆره ئەزیه تدان و زیان گه یاندنیک به خهلکی، به دل و زمان و ئەندامهکانی دیکه و، کۆششکردن بۆ سوود پیگه یاندنیان، به دل و زمان و دهست و مال و سامان، وهک:

1- خوای به خشه ر (جل جلاله) له و باره وه فهرموویه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (١٤) الأعلی. واته: (به پراستی سه رفرازه که سیك كه خوی ته زکیه کردوه)، واته: خوی پاک و چاک کردوه.

2- ههروه ها خوای پهروه ردگار (جل جلاله) فهرموویه تی: ﴿أَمَنْ يَعْلَمُ نَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعَمَّ إِنَّمَا يَذْكُرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (١٩) الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ

الْمِيثَاقَ (٢٠) وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ

الْحِسَابِ (٢١) وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا

وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ (٢٢) الرعد، واته: (ئایا

که سیك كه دهزانی ئه وهی له پهروه ردگارته وه بۆ تو دابه زینراوه، حهقه، وهک

ئو که سه وایه که کویره؟ بیگومان ته نیا خاوهن عهقلان بیرده که نه وه و په ند

وهرده گرن، ئه وانه ی که پهیمانی خوا به جی دینن و پهیمانی پته و ناشکینن، وه

ئهوانه ی که ئه وه ی خوا فه رمانی پی کردوه، بگه یه ندری، له په یوه ندییه کان دهیگه یه نن، وه له په روه ردگاریان ده ترسنو له لیپرسینه وه ی خراپ ده ترسن، وه ئهوانه ی که له بهر ره زامه ندی په روه ردگاریان خوراده گرن و نویژ بهرپاده که نو، له وه ی که پیمانداون به په نهانی و به ئاشکرا ده به خشن، وه به هه لویست و قسه ی چاک هی خراپ پال پیوه ده نی، ئا ئهوانه سه ره نجامی مه نزلگای دواړوژیان بو هه یه).

3- هه روه ها خوی بهر ز و مه زن فه رمویه تی: ﴿حُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ

الْجَاهِلِیْنَ﴾ (۱۱۳) الأعراف، واته: (ئه وه ی که ئاسانه وه رییگره و فه رمان به چاکه بکه و پشت له نه فامان بکه)، واته: پشتگوژیان بخه.

4- پیغه مبه ریش ﷺ فه رمویه تی: (المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ) رواه البخاري: (10) واللفظ له، ومسلم: (41)، عن عبدالله بن عمرو بن العاص، واته: (مسولمان که سیکه که رسولمانان له زمان و دهستی سه لامهت و پاریزراو بن، وه کوچکه ره که سیکه واز له شتی که بی نی که خوا قه ده غه ی کردوه).

5- هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ} رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45)، عن أنس بن مالك، واته: (یه کی که له ئیوه ئیمان ناهینی، تا کو ئه وه ی بو خوی پی خوشه، بو براهه که یشی پی خوشنه بی).

روونکردنه‌وه

یه‌ک: ئە‌ده‌بی به‌رزو ره‌وشتی په‌سند و جوان، تایبه‌تمه‌ندی‌ترین نیشانه و ئیمتیازی خه‌لکی ئیسلامییه له‌گه‌ڵ سه‌رجه‌م خه‌لكیدا و، هه‌ركات ئیمان و عه‌قیده دامه‌زراو و خواپه‌رستی راست و ساغ بوو، مسوگه‌ر ره‌وشت و ئە‌ده‌بیش به‌رزو جوان ده‌بی:

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئە‌وه که هه‌ر کاتی‌ک عه‌قیده دامه‌زراو بوو، وه خواپه‌رستی راست و ساغ بوو، ره‌وشتیش به‌رزو جوان ده‌بی، ئە‌م دوو ئایه‌ته به‌پێژه‌ی خوای په‌روه‌ردگاره (جل جلاله) که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ (٢٤) تَوَقَّيْ أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (٢٥) واته: (ئایا سه‌رنج ناده‌ی چۆن خوا وێنه‌یه‌کی هه‌ناوه‌ته‌وه! وشه‌یه‌کی پاک و چاک وه‌ک دره‌ختی‌کی پاک و چاک و به‌رداره، که ره‌گورپیشه‌که‌ی چه‌سپاوه له‌ زه‌ویداو لقو و پۆپه‌کانیشی به‌رزبونه‌ته‌وه به‌ره‌و سه‌رئ، له‌ هه‌موو کاتی‌کدا به‌ ئیزنی په‌روه‌ردگاری به‌رو میوه‌که‌ی ده‌رده‌کات (بها)، ئاوا خوا وێنه‌ دینیته‌وه بۆ خه‌لکی، بۆئه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه‌و په‌ندوه‌ربگرن).

لێ‌رده‌دا خوای به‌رز و مه‌زن سئ شتی له‌ دره‌خت باسکردووه، هه‌لبه‌ته دره‌خت وێچویندراوه (مُشَبَّهَ بِهَا) یه‌و (كَلِمَةً طَيِّبَةً) به‌ دره‌خت چویندراو (مُشَبَّهَ ه)، که له‌سه‌ر رای نۆربه‌ی توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌ (كَلِمَةً طَيِّبَةً) وشه‌ی ته‌وحیده

1 إِبْرَاهِيم: ٢٤/٢٥

(2) واته: هه‌میشه میوه‌دارو به‌ره‌مداره.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: (بیجگه له خوای بهرز و مهزن هیچ په رستراو نین)، وشه ی ته وحید نه و (كَلِمَةً طَيِّبَةً) یه که خوای بهرز و مهزن به درهختیکی بهرداری ده چوینی، جا درهخته بهرداره که خوای بهرز و مهزن سی شتی لی باس ده کات: (أَصْلُ) و (فَرَعُ) و (أَكُلُ) هکه ی، (أَصْلُ) هکه ی دیاره ره گورپیشه که یه تی و، (فَرَعُ) هکه ی دیاره لقو پۆپ و گه لاکه یه تی، وه (أَكُلُ) هکه شی بهرو میوه که یه تی.

ئیسلامه تییش سی به شی سه ره کییه:

1/ ئیمان و عه قیده یه که له عه قل و دلدا جیگیرده بی، وه چۆن ره گورپیشه ی درهخته که به زه ویدا بلأوده بیته وه و ده چه سپی، ئیمان و عه قیده ش له عه قلدا وه ک تیگه یشتن، وه له دلدا وه ک قه ناعه ت پی هینان و قبوولکردن جیگیرده بی، ههروه ک خوای بهرز و مهزن ده فه رموی: ﴿... أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ...﴾⁽¹⁾ المجادلة، واته: (...ئه وانه خوا ئیمانی له دلدا نووسیون ...)، ههروه ها خوای پهروه دگار (جل جلاله) ده فه رموی: ﴿... وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾⁽²⁾ واته: (... وه جارئ ئیمان نه چۆته نیو دلله کانتانه وه ...).

2/ وه پاشان پابه ندیی و ئیلتیزام به ئیسلامه وه، له جی ی لقو پۆپه کانه، که نه و پابه ندیه ش له سه ر نه ندانه روواله تییه کانی ئینسان ده رده که وئ.

3/ وه دوایین به شی مسوولمانه تییش بریتییه له ئاکار و ره وشتی بهرز و په سندو جوان، ههروه ک چۆن درهخت نه گهر ره گو ریشه که ی باش چه سپیی و، قه دو لقو پۆپ و گه لایه کانی ساغ بنو، بهرداریش بی، به ته ئکید میوه ش ده رده کات، به هه مان شیوه ش نه گهر ئینسان به راستی ئیمان و عه قیده که ی چه سپایی و،

¹ الحجرات: ۲۲

² الحجرات: ۱۴

عیباده‌ت و تاعه‌ته‌که‌ی بۆ خوا راست بێ، ئه‌خلاق و ئاکارو ره‌وشتی‌شی به‌رزو په‌سند ده‌بێ.

دوو: خوو و ره‌وشتی به‌رز و په‌سند هه‌لقولای نه‌فسی ته‌زکیه‌کراوه، گۆزه‌چیی تیدا بێ ئه‌وه‌ی لی ده‌پرژێ. بۆ نمونه: خوشویستن (حب) و به‌خشین (عطاء) و رقلیبوونه‌وه (بغچ) و ده‌ست گرته‌وه (منع):

به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌رموده‌یه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تیدا ده‌فه‌رموێ: {مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ: فَقَدْ اكْتَمَلَ الْإِيمَانُ} (1) واته: (هه‌ر که‌سیک له‌به‌ر خوا خه‌لکی خوشبوێ، وه له‌به‌ر خوا خه‌لک ببووغزینێ، وه له‌به‌ر خوا ببه‌خشی، وه له‌به‌ر خوا ده‌ست بگریته‌وه، ئه‌وه ئیمان‌ه‌که‌ی ته‌واوه).

ته‌ماشاده‌که‌ین پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوشویستن و بوغزاندنی پیش خستوون، ئینجا دوا‌یی به‌خشین و نه‌به‌خشین، چونکه ئینسان ئه‌گه‌ر که‌سیکی خوشویست، ئینجا ئه‌وه خوشویستنه‌ی پالی پیوه‌ده‌نی که هاوکاری بکات و پێی ببه‌خشی، وه ئه‌گه‌ر رقی له که‌سیک هه‌لسا، ئینجا ئه‌و رق و بوغزه‌ وای لیده‌کات، که پێی نه‌به‌خشی و هاوکاری نه‌کا.

که‌واته: هه‌موو کرده‌وه‌کان ریشه‌که‌یان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ده‌روون (نَفس)، جا ئه‌گه‌ر ده‌روونه‌که ته‌زکیه‌کراو و پاک و چاک بێ، ئه‌وه مسوگه‌ر کرده‌وه و ره‌وشت و ره‌فتار و ئاکاری پاک و چاکی لی په‌یداده‌بێ، ده‌روونی ته‌زکیه‌ نه‌کراویش هه‌ر کرده‌وه و ره‌وشت و ره‌فتاری له‌قه‌ده‌ر خۆی لی په‌یداده‌بێ.

(1) رواه أبوداود: (4680) عن أبي أمانة، وصححه السيوطي والألباني.

وشه‌ی (تزکیه): که له (زکی، یزکو، زکاة و تزکیه) هاتوو، به مانای (نما) دئ،
 واته: گه‌شه‌ی کرد، وه به مانای (طهر) دئ، واته: پاک بۆوه، وه به مانای
 (صلح)ش دئ، واته: چاک بوو، مانای وایه وشه‌ی (تزکیه) له یه‌ک کاتدا سی
 مانایان ده‌گریته‌خۆی: پاک بوون و، چاک بوون و، گه‌شه‌کردن، که دیاره نه‌فس به
 ئیمان و خواناسین و خوشویستنی خوای به‌رز و مه‌زن و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوای
 به‌رز و مه‌زن، پاک ده‌بی و چاک ده‌بی و گه‌شه‌ده‌کات، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل
 جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
 الْقُلُوبُ﴾⁽¹⁾ واته: (ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هیناوه‌و به یادی خوا دل‌یان داده‌مرکی و
 ئوخزنی بۆ دئ و ئارام ده‌گری، ئاگادار بن! ته‌نیا به یادی خوا دل‌ه‌کان ئارام
 ده‌گرن)، به‌لئ، دل‌ی ئینسان، لایه‌نی مه‌عنه‌ویی ئینسان، ته‌نیا به په‌یوه‌ندی
 له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله) ئوخزنی بۆ دئ و ئارام ده‌گری، بۆیه خوای به‌رز و مه‌زن
 له سووره‌تی (الفجر) دا ئینسانی ئیماندار ده‌دوینئ و ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ
 الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾⁽²⁸⁾، واته: (ئه‌ی نه‌فسی ئارام‌گرتوو! (هه
 بگه‌پۆه بۆ لای خاوه‌ن و په‌روه‌ردگار، تۆش رازی و خواش لیت رازی)
 سی: نۆ‌خه‌سله‌تی بنه‌په‌تی بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل خوای به‌رز و مه‌زن
 و خه‌ل‌کدا به‌ل‌گه و نیشانه‌ی ئیمان و عه‌قلن:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له ئایه‌ته‌کانی (19 - 22)ی سووره‌تی
 (الرعد) دا، نۆ‌خه‌سله‌تی سه‌ره‌کییمان بۆ ده‌خاته‌پوو، که ئینسان و خه‌ل‌کی

¹ الرعد: ٢٨

⁽²⁾ که به‌هۆی یادی خوا و ئیمان به خوا و به‌ندایه‌تی بۆ خواوه ئارامی گرتوه.

مسولمان ده‌بی به‌پی ئه‌و نو خه‌سله‌ته سه‌ره‌کی و بنه‌په‌تییه، مامه‌له له‌گه‌ل خوی به‌رز و مه‌زن و له‌گه‌ل خه‌لکی خوادا بکات، وه ئه‌و نو خه‌سله‌ته خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) دایناون به به‌لگه و نیشانه‌ی ئیمان و عه‌قل، واته: ﴿أَقْمَنَ

يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُ أَولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾﴾ الرعد، كه پیشتر مانام کردن.

به‌لئ كه‌سیك بزانی ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن خواوه (جل جلاله) بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ دابه‌زینراوه، هه‌قه، مانای وایه ئیمانی پی‌ی هه‌یه و ئیمانداره، وه پیچه‌وانه‌كه‌ی ئینسانی کویره، واته ئه‌و كه‌سه‌ی ده‌ركی ئه‌و حه‌قیقه‌ته ناكات و په‌ی پی‌ی ناباو ئیمانیشی پی‌ی نیه.

كه‌واته: ئه‌و نو سیفه‌ته‌ی كه‌ باسیان ده‌كات، هی كه‌سیكه كه ئیمانی هه‌یه، عاقلیتییه‌كه‌ش له‌كویدییه؟ له‌و شوینه‌دا كه ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا يَنْذَرُ أَولُوا الْأَلْبَابِ﴾. كه‌واته: ئه‌وانه‌ی ئه‌و نو سیفه‌ته‌یان تیدان هه‌م خاوه‌نی ئیمان و، هه‌م خاوه‌ن عه‌قلن.

جا ئه‌و نو سیفه‌ته ئه‌مانه‌ن:

1- وه‌فاداربوون به‌په‌یمانی خوا (وفاء بعهد الله):

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾، واته: (ئه‌وانه‌ی که وه‌فادارن به‌په‌یمانی خوا، په‌یمانی خوا به‌جی دینن)، په‌یمانی خوای به‌رز و مه‌زن چییه؟ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا...﴾⁽¹⁾ واته: (کاتیک په‌روه‌ردگارت له‌پشتی ئاده‌مزاده‌کان وه‌چه‌که‌یانی وه‌رگرت و پی‌ی فه‌رموون: ئایا من په‌روه‌ردگارتان نیم؟ گوتیان: با، شایه‌دییمان دا - له‌سه‌ر ئه‌وه - (...)).

توێژه‌ره‌وانی قورئان زۆر قسه‌یان له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ کردووه، به‌لام ئه‌وه‌ی که دیته‌ زه‌ینه‌وه‌و له‌لای من مانایه‌کی په‌سندو راسته، ئه‌وه‌یه‌ که خوای به‌رز و مه‌زن لی‌ره‌دا ده‌یه‌وئ تیمان بگه‌یه‌نئ که هه‌موو ئینسانیک‌ی وا خولقاندوه بیناسئ، وه‌ دان به‌ په‌روه‌ردگاریتی خوای به‌رز و مه‌زن و به‌دیهینه‌ریتی خوای به‌رز و مه‌زن دا بیئئ بوخوئ، وه‌ سه‌ره‌نجام ده‌بی هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ش بپه‌رستی و به‌ندایه‌تی هه‌ر بو ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ بکات.

ئا ئه‌وه‌ په‌یمانیکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن له‌ هه‌موو ئینسانیک‌ی وه‌رگرتوه، هه‌موو ئینسانیک‌ی وا خولقاندوه بیناسئ و بزانی په‌روه‌ردگاری کییه؟ وه‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ زۆرن، کئ زۆر کافره‌ که لی‌ی بقه‌ومئ و ده‌ستی له‌ هه‌موو پنچکان بپه‌ی، به‌بی ئه‌وه‌ی که روژیک له‌ روژان باسی خوای به‌رز و مه‌زن ی کردبئ، یاخود هاواری له‌ خوای به‌رز و مه‌زن کردبئ، یه‌کسه‌ر هاوار

¹ الأعراف: ۱۷۲

(2) واته: شایه‌دییمان دا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که خوا (جل جلاله) په‌روه‌ردگاریانه.

ده‌کاته خوای به‌رز و مه‌زن ، وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن له قورئاندا بۆمانی باسده‌کات و ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوَجٌ كَاطِلٌ دَعَاُ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ...﴾ (٦) خوای به‌رز و مه‌زن باسی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران (المشرکین) و بی‌پروایان (الکافرین) ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: (وه کاتی‌ک که شه‌پۆلیکی ده‌ریا وه‌ک هه‌ور (٧) دایپۆشین، له خوا ده‌پارینه‌وه‌و گه‌ردنکه‌چیی خۆیانی بۆ ساغ ده‌که‌نه‌وه‌و، بی‌جگه له خوا که‌سی دی نانا سن ...)، ئه‌وه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن ده‌یفه‌رموئ وایه ، هه‌موو ئینسانێک که ده‌ستی له هه‌موو پنچکان ده‌بهری، هاوارده‌کاته خوای به‌رز و مه‌زن ، که‌واته ئه‌وه ئه‌و په‌یمانیه که خوای به‌رز و مه‌زن له خه‌لکی وه‌رگرتوه (وه‌فا به په‌یمانی خوای به‌رز و مه‌زن) .

2- هه‌لنه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌و په‌یمانیه پته‌وه (عدم نقض الميثاق):

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يَنْقُضُونَ الْعِثْقَ﴾، واته: (وه په‌یمانی پته‌و ناشکینن)، ميثاق: په‌یمان (عَهْد) یکه سویندی له‌سه‌ر خورابی و ته‌ئکیدى له‌سه‌ر کرابیته‌وه ، هه‌لیناوه‌شیننه‌وه .

وه‌فا پێ کردن شتی‌که‌و، هه‌لنه‌وه‌شاندنه‌وه‌شی شتی‌کی دیکه‌یه ، پێیه‌وه پابه‌ندن و هیچ شتی‌کیش ناکه‌ن پێچه‌وانه‌ی ئه‌و پابه‌ندییه بێ .

3- گه‌یانندی په‌یوه‌ندییه‌کان:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾، واته: (وه ئه‌وانه‌ی که ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پێ کردووه بگه‌یه‌ندری له

(1) لقمان: ٣٢

(2) که شه‌پۆلی ژۆر گه‌وره دی، وه‌ک شاخ سیبیه‌رت لی ده‌کا، ده‌لێی ئه‌و شه‌پۆله تازه حیسابم ته‌واوده‌کات!

په‌یوه‌ندییه‌کان، ده‌یگه‌یه‌نن)، جا ئایا مه‌به‌ست له‌گه‌یانندی ئه‌و
په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ی که‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پیکردووه‌ بگه‌یه‌نرین،
چییه‌؟!

هه‌ندیك له‌ زانایان ئه‌وه‌یان به‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی لیكداوته‌وه‌، به‌لام
چه‌مكو واتای ئایه‌ته‌که‌ له‌وه‌ فراوانتره‌و، هه‌م گه‌یانندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی
ده‌گه‌یه‌نی، هه‌م چاکه‌ کردن له‌گه‌ل دایک و باب ده‌گه‌یه‌نی، چاکه‌ کردن
له‌گه‌ل مال و مندال و ده‌رو دراوسی و لیقه‌وماوان و میوان و، له‌گه‌ل هه‌موو که‌س
ده‌گه‌یه‌نی، هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پیکردوون
که‌ ده‌بی بگه‌یه‌ندرین، هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ ده‌گه‌یه‌نن، سه‌رنج بده‌ن:
پیشی خواپه‌رستی، ئینجا خه‌لک دۆستی و چاکه‌ کردن له‌گه‌ل خه‌لک.

4- ترسان له‌ په‌روه‌ردگار:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾، واته‌: (وه‌ له‌
په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن)، ترسانیک که‌ به‌ گه‌وره‌گرتنی له‌گه‌لدابی،
تویژه‌ره‌وان و شاره‌زایانی زمان ده‌لین: وشه‌ی (خَشْيَةٍ) ترسیکه‌ که‌ به‌
گه‌وره‌گرتن و مه‌زن گرتن (تعظیم) ی له‌گه‌لدا بی، به‌لام وشه‌ی (خَوْفٍ) ئه‌وه‌ی
له‌گه‌لدا نیه‌.

5- ترسان له‌ لیپرسینه‌وه‌ی خراپ:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾، واته‌: (وه‌ له‌
لیپرسینه‌وه‌ی خراپ ده‌ترسن)، لیپرسینه‌وه‌ی خراپ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئینسان
وه‌لامی پرسپاره‌کانی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ی پی نه‌بی.

6- خوراکریی له بهر خوی بهرز و مهزن :

جاری واهیه که سیک خوراده گری له سهر شتیك، چونکه له پیچه وانه که ی ده ترسی، وه جاری وایه خوراده گری، له بهرئه وه ی ته ماعکارییه کی هیه، به لام خوی بهرز و مهزن ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾، واته: (وه ئه وانه ی که له بهر ره زامه ندیی په روه ردگاریان خوراده گرن)، نه ک له بهر ته ماعیک، یان له بهر زهره ریك، به لکو هر بوئه وه ی خوی بهرز و مهزن لییان رازی بی، خوراده گرن له سهر ئه وه ی که سیک نه فامییان له گه ل ده کات، یاخود حه قیکی ده فه وتی، یان له سهر تاعه ت خوراده گرن، له سهر موسیبه ت خوراده گرن، له بهرانبهر خراپه ی خراپه کاراندا خوراده گرن، هه مووی ده گریته وه.

7- نویژ بهرپاکردن (إقامة الصلاة):

خوی بهرز و مهزن ده فهرموئ: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، واته: (وه نویژ بهرپاده کهن).

8- به خشین به په نهانیی و به ناشکرا:

خوی بهرز و مهزن ده فهرموئ: ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾، واته: (وه له وه ی که پیمانداون به په نهانیی و به ناشکرا ده به خشن)، ئه گهر پیویست به په نهانیی بکات به په نهانیی ده به خشن، جاری واش هیه ئه گهر پیویست بکات به ناشکرا ببه خشن به ناشکرا ده به خشن، وه له راستیدا به ناشکرا به خشین، یان به په نهانیی به خشین، ده گه پیتته وه سهر حاله تی جیاجیا، جاری وایه و باشه به ناشکرا ببه خشین و، جاری واش هیه به په نهانیی به خشین باشتره، لیقه و ماویك

دئ روو له کۆمه‌لێک ده‌کات ده‌لێ: یارمه‌تییه‌کم بده‌ن، هاوکارییه‌کم بکه‌ن، تۆ نه‌گه‌ر له‌و کاته‌دا له‌ خۆت رابیینی و نه‌تت باش بی‌و به‌ ئاشکرا بیه‌خشی، خه‌لک چاو له‌ تۆ ده‌کات و نه‌و به‌ ئاشکرا به‌خشییه‌ باشتره‌، وه‌ لێره‌دایه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: {مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مَنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ...} (هاته‌: (هه‌ر که‌سێک له‌ ئیسلامدا رێیه‌کی باش بشکێنێ، جا - دوا‌ی نه‌و کار به‌و رێبازه‌ بکړی -، به‌ قه‌ده‌ر خێرو چاکه‌ی نه‌و که‌سه‌ی بۆ ده‌نوسری که‌ کاری پێده‌کات، بی نه‌وه‌ی هه‌یچ له‌ خێرو چاکه‌یان که‌مبێته‌وه‌ (...).

که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی فه‌رموو؟ کۆمه‌لێک عه‌ره‌بی ده‌شته‌کیی هاته‌له‌ای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که‌ هه‌ژاری و نه‌داریی به‌ نێو چاوانیانه‌وه‌ دیاربوو، زۆر رووت و ره‌جال بوون، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌موچاوی موباره‌کی تاریک داهات و زۆری پێناخۆش بوو که‌ نه‌وانه‌ی به‌و جووره‌ بینێ، ئیدی یه‌کێک یارمه‌تیدان، خه‌لکیدی که‌ش له‌ دوا‌ی نه‌و هاوکارییان کردن و یارمه‌تیاندان، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ رووی موباره‌کی وه‌ک پارچه‌ مانگێک دره‌وشایه‌وه‌ (هه‌)، له‌و حاله‌ته‌دا نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی فه‌رموو.

واته‌: هه‌ر که‌سێک هه‌نگاوێکی خێر بنێ و رێیه‌کی باش بشکێنێ و، خه‌لکیدی که‌ چاوی لێبکه‌ن، پاداشتی نه‌وانیشی هه‌یه‌ و له‌ هی نه‌وانیش که‌م نابێته‌وه‌، هه‌تا روژی قیامه‌ت چه‌ند که‌سیدی که‌ نه‌و چاکه‌یه‌ بکه‌ن به‌هۆی نه‌وه‌وه‌، به‌ قه‌ده‌ر

(1) رواه مسلم: (1017) واللفظ له، والنسائي: (2554)، وابن ماجه: (203)،

(2) جا هه‌ندێک خه‌لکی نه‌شاره‌زا له‌ فه‌رمایشی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لێن: نه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ره‌وا‌یی داهێنراوی چاک (البدعة الحسنة)، نا، نه‌وه‌ هه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌ داهێنراوه‌ نه‌یه‌.

هه‌مووان پاداشتی هه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی که له‌هی ئه‌وانیش که‌م بێته‌وه، هه‌روه‌ها به‌نسبته‌ خراپه‌شه‌وه‌ هه‌روایه‌.

9- وه‌لامی خراپه‌ به‌چاکه‌ دانه‌وه‌:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَذَرُوكَ بِالْحَسَةِ السَّيِّئَةِ﴾، واته‌: (وه‌ به‌هه‌لوێست و قسه‌ی چاک‌هی خراپ‌پال‌پیوه‌ده‌نێن).

ئهو‌نۆ سیفه‌ته‌، خوای به‌رز و مه‌زن که‌سانیک‌ی پێ‌وه‌سفکردوون که‌ ئه‌هلی ئیمان و ئه‌هلی عه‌قڵن.

چوار: که‌م چاوه‌پروانیی له‌خه‌ك و چاکه‌کاریی و چاوپۆشیی، سێ بنه‌مای گه‌وره‌ی ره‌وشتبه‌رزایی و مامه‌له‌ی جوانن له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا:

هه‌ر که‌سێک ئهو‌ سێ سیفه‌ته‌ی تێدا بن، به‌راستی ده‌توانی ره‌وشتی به‌رزو جوان له‌خۆیدا بێنێته‌دی، بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا.

ئهم‌ سێ سیفه‌ته‌شمان له‌م‌ ئایه‌ته‌ به‌پێژه‌ وه‌رگرتوون: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (ئهو‌ی ئاسانه‌ له‌خه‌ك و هه‌ریگه‌ر، وه‌ فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌، وه‌ پشت له‌ نه‌فامان بکه‌)، وشه‌ی (العفو) وایان لێکداوه‌ته‌وه‌: (أی ما یسه‌ل قَصْدُهُ وَتَنَاوُلُهُ)، واته‌: (ئهو‌ی ده‌گونجی به‌ ئاسانی بکریته‌ ئامانج و، به‌ ئاسانی ئینسان ده‌ستی ده‌یگات).

(ابن‌ کثیر) له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی: (قَالَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ: النَّاسُ رَجُلَانِ: فَرَجُلٌ مُحْسِنٌ فَخُذْ مَا عَفَا لَكَ مِنْ إِحْسَانِهِ وَلَا تُكَلِّفْهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ وَلَا مَا يُحْرِجُهُ، وَإِمَّا مُسِيءٌ فَمُرْهُ بِالْمَعْرُوفِ، فَإِنْ تَمَادَى عَلَى ضَلَالِهِ وَاسْتَعْصَى عَلَيْكَ وَاسْتَمَرَّ فِي جَهْلِهِ فَأَعْرِضْ

¹ الأعراف: ۱۹۹

عَنْهُ فَلَعَلَّ ذَلِكَ يَرُدُّ كَيْدَهُ⁽¹⁾ واته: (هه‌ندیك له زانایان گوتووایانه: خه‌لك دوو جوړه پیاوون: یه‌كیكیان چاكه‌كاره، ئه‌وه‌ی كه به ئاسانی له چاكه‌ی ئه‌و دپته ده‌ستت وه‌ریبگره‌و شتیکی لی داوامه‌كه كه له توانایدا نه‌بئ، یان سه‌غله‌تی بكات، یاخود خراپه‌كاره، تۆ فه‌رمانی پئ بكه به چاكه، جا ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر گومپایی خو‌ی به‌رده‌وام بوو و لیت عاسی بوو و به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نه‌فامیی خو‌ی، ئه‌وه پش‌تی تی‌بكه به‌لكو پیلانه‌كه‌ی هه‌لبوه‌شینیته‌وه).

ئوه زۆر شتیکی گرنگه، هی وا هه‌یه زۆر خه‌لكی سه‌غله‌ت ده‌كات، شتیکیان لی چاوه‌پروان ده‌كات كه له توانایاندا نییه، ئه‌و كه‌سه‌ش له روودا ده‌مینئ، بۆیه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه كه بلی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾⁽²⁾، واته: (بلی: من هیچ کریتان لی داوا ناکه‌م، وه من ته‌کلیف‌یشتان ناخه‌مه‌سه‌ر). واته: توووشی سه‌غله‌تی و ئیجراجییتان ناکه‌م، هیچ چاوه‌پروانییه‌کم لیتان نیه.

پینج: به‌بی خو‌پاراستن له زیانگه‌یانندن به خه‌لك و دلسۆزبوون بۆیان، مرو‌ف نابیته‌ مسو‌لمان و برواداریکی تی‌ر و ته‌واو:

ئمه‌ له‌وه‌وه وه‌رده‌گرین كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر به روونی و راشکاوی ده‌فه‌رموئ: {الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ}⁽³⁾ كه‌واته: كه‌سێك به زمان زیان به مسو‌لمانان بگه‌یه‌نئ و ئازاریان بداتو، به ده‌ست ئازاریان بدا، پیناسه‌ی مسو‌لمانی تی‌ر و ته‌واو نایگریته‌وه، ئه‌وه

¹ المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير ص: (521).

² ص: ٨٦

³ رواه البخاري: (10) واللفظ له، ومسلم: (40) عن عبدالله بن عمرو بن العاص.

بۆ مسوڵمانیتێ، بۆ ئیمانداریتیییش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ} ⁽¹⁾ وه به پیچه‌وانه‌شه‌وه، چى بۆ خوى پى ناخۆشه بۆ ئه‌ویش پى ناخۆش بى، ئینجا به‌و ئیمانداره له قه‌له‌م ده‌درى که خوى به‌رز و مه‌زن ده‌یه‌وى.

کۆتایی توێژینه‌وه‌مان ده‌رباره‌ی ئه‌م بنه‌مای چوارده‌یه‌مه به‌م فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دینێ که ده‌فه‌رموئ: {خَيْرُ الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرُهُمْ لِجَارِهِ} ⁽²⁾ واته: (باشترین هاوه‌ل له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن، باشترینیانه بۆ هاوه‌له‌که‌ی، وه باشترین دراوسێ له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن، باشترینیانه بۆ دراوسێیه‌که‌ی)، دوو مسوڵمان که ده‌بنه‌ هاوپی، یان دراوسێ، کامه‌یان بۆ ئه‌وی دیکه‌ باشترى، ئه‌ویان له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن باشتره، ئینجا باشی ئه‌وه‌یه که له‌ ده‌له‌وه‌ بۆی باش بى، به‌ زمان له‌گه‌لى باش بى، به‌ مال له‌گه‌لى باش بى، به‌ ده‌ست له‌گه‌لى باش بى، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک باش بى، ئینجا ئایا کێ له‌گه‌ل خه‌لکی باش ده‌بى؟ له‌راستیدا باشی له‌گه‌ل خه‌لک، به‌ره‌مه‌ی راستیه‌یه له‌گه‌ل خوى به‌رز و مه‌زن، بۆیه مسوڵمان هه‌تا ئیمانیه‌که‌ی کامل‌تر و پته‌وترى، له‌گه‌ل خه‌لکیشدا باشتر و بۆیان به‌که‌لک و سوودتر ده‌بى.

¹ رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45)، عن أنس بن مالك.

² رواه الترمذي: (1944)، وقال: حسن غريب، وصححه الألباني.

بڼه مای پازدهیه م

خزمه تگردنی خه لک و هه وڼدان بو

به خته وهر گردنیان، به شیکه له

خوا په رستی

|

بنه‌مای پازده‌یه‌م

خزمه‌تکردنی خه‌لک و هه‌ولدان بۆ به‌خته‌وه‌رکردنیان، به‌شیکه‌ نه‌ خوا به‌رستی:

کومه‌لی ئیسلامی پێشکه‌شکردنی هه‌ر جوهره‌ خزمه‌تگوزارییه‌ک به‌ خه‌لک و کومه‌لگا له‌ هه‌موو بواره‌کانی: فه‌ره‌ه‌نگی و کومه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسیی و... هتددا، به‌ فه‌رمانبه‌ری خوا (طاعة الله) داده‌نی، له‌وبواره‌دا به‌جوړیک قوڵی خزمه‌تگوزاری هه‌لده‌مالی، که هه‌یج که‌س و لایه‌نی نه‌توانی موزایه‌ده‌ی خه‌لک دۆستی و نیشتمانپه‌روه‌ری و خزمه‌تگوزاری به‌سه‌ردا بکات، چونکه:

1- خوی به‌ به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ فصلت، واته‌: (وه‌ قسه‌ی کێ چاکتره‌ له‌ هی که‌سێک که‌ خه‌لک بۆ لای خوا بانگ بکات و کرده‌وه‌ی چاک نه‌نجام بدات و بلی: من له‌ مسولمانانم).

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ ﴿٨٢﴾ البقرة، واته‌: (... وه‌ قسه‌ی باش له‌گه‌ل خه‌لکی بکه‌ن و شتی باش به‌ خه‌لکی بلێن...).

3- دیسان خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمُ إِلَى الْهَلَكَةِ وَأَخْسَنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿١٩٥﴾ البقرة. واته‌: (وه‌ له‌ ریی خوادا

ببه خشنو به دهستی خۆتان خۆ مه فه وتینو چاکه کاربن، بیگومان خوا
چاکه کارانی خوشده وی).

4- وه خوای به رزو مه زن فه رموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا
وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿٧٧﴾ الحج.
واته: (ئهی ئه وانهی بپواتان هیناوه! رکوع ببه و کپنووش ببه ن - بۆ خوا
- وه په روه ردگارتان بپه رستن و چاکه بکه ن، به لکو سه رفران بن).

5- هه روه ها خوای به دیهینهر (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
يَقْتُلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِينِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ﴾ ﴿٨﴾ الممتحنة، واته: (خوا لیئان قه دهغه ناکات که چاکه بکه ن و
ببه خشن به که سانی که له سه ر دین له گه لتان ناجه نگو، له نیشتمانتان و
له مال و حالتان وه ده رتان نانین، بیگومان خوا به خسه رانی خوشده وی).

6- پیغه مبه ری خواش ﷺ کاتی که له باره ی باشتین که س پرسیری
لیکرا، فه رمووی: (مَنْ طَالَ عُمُرُهُ، وَحَسُنَ عَمَلُهُ) رواه الترمذي: (2330)
وقال: حسن صحيح، والحاكم: (1256)، وقال: صحيح على شرطهما وأقره
الذهبي، وأحمد: (17850) وقال الألباني: صحيح، وقال الهيثمي: إسناده
جيد، واته: (- باشتین که س - ئه وه یه که ته مه نی در یژ بئ و کرده وه ی
باش بی).

7- هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: {الْمُؤْمِنُ يَأْلِفُ وَيُؤْلَفُ، وَلَا خَيْرَ
فِي مَنْ لَا يَأْلِفُ، وَلَا يُؤْلَفُ، وَخَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} رواه الطبراني في
المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني

في السلسلة الصحيحة: حسن صحيح، واته: (ئیماندار خه‌لکی هۆگری خۆی ده‌کات و هۆگری خه‌لکیش ده‌بێ، وه خێر له‌و که‌سه‌دا نیه که نه‌ بتوانی خه‌لکی هۆگری خۆی بکات و، نه‌ بۆخۆی هۆگری خه‌لکی بێ، وه باشترينی خه‌لکی سوودبه‌خستري‌نيانه بۆ خه‌لکی)، که‌واته: کێ له‌ هه‌موو که‌س باشتره؟ ئەو که‌سه که سوودی بۆ خه‌لکی زیاتره.

وه پيشه‌وا (ئه‌بو حامیدی غه‌زالی) یش گو‌توویه‌تی: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا، أَكْثَرَ حَوَائِجِ الْخَلْقِ إِلَيْهِ) (١)، واته: (ئه‌گه‌ر خوا به‌نده‌یه‌کی خۆشویست، واده‌کات خه‌لک زۆر ئیشتیان تێی بکه‌وێ)، تاكو ئیشتیان بۆ جیبه‌جی بکات و، خیری بگاتی.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوودمه‌ندکردنیان، خواپه‌رستی و فه‌رمانبه‌رییه:

خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوودمه‌ندکردنیان و به‌خته‌وه‌رکردنیان و قازانچ پی‌گه‌یاندنیان، به‌ عیباده‌ت و تاعه‌ت له‌ قه‌له‌مده‌دری، عیباده‌ت به‌ مانا فراوانه‌که‌ی، چ په‌یوه‌ندیان به‌ خوای به‌رز و مه‌زن وه‌ هه‌بێ، چ په‌یوه‌ندیان به‌ خه‌لکه‌وه‌ هه‌بێ، که‌واته: که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٢) واته: (جین و مروّقم ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ دروستکردوون، بمپه‌رستن)،

(1) المقصد الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى لأبي حامد الغزالي، دراسة وتحقيق: محمد عثمان الخشت، الناشر: مكتبة الفرقان - القاهرة، ص: (80).

2 الذاریات: ٥٦

ئەو مانای وا نییه به ته‌نیا هه‌ر خه‌ریکی نوێژو رۆژووو زیکرو پارانه‌وه بن، چونکه ئەگه‌ر په‌رستن هه‌ر ئه‌و شتانه‌بی، ده‌بوایه‌ خه‌لکی هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وانه‌بوایه، عیبادەت یانی ملکه‌چی بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، ئینجا ئه‌و که‌سه‌ی نوێژده‌کات، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، وه‌ ئه‌و که‌سه‌ی خه‌لک بۆ لای ئیسلام بانگ ده‌کات، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، وه‌ که‌سیک فه‌رمان به‌ چاکه‌ ده‌کات و ری له‌ خراپه‌ ده‌گرێ، هه‌ر بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، یان له‌ بواری راگه‌یانندا کارده‌کات، یان له‌ بواری کۆمه‌لایه‌تییدا کارده‌کات ... هتد، له‌ هه‌ر بواریکدا، مادام به‌و نیازه‌ بیکا که‌ پێی له‌ خوای به‌رز و مه‌زن نزیك بێته‌وه‌و، بۆیه‌ بیکات چونکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن وای فه‌رموه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر له‌ بازنه‌ی عیبادەتدايه‌.

جا ئەگه‌ر بمانه‌وی به‌لگه‌ بێنینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ خزمه‌تکردنی خه‌لک عیبادەت و تاعه‌ته‌، زۆر به‌لگه‌ هه‌ن، هه‌ر له‌و ده‌قانه‌دا که‌ پیشتر هینامان:

1/ گوتنی قسه‌ی باش و کردنی کاری باش، خوای به‌رز و مه‌زن
فه‌رمانی پیکردوون:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾⁽¹⁾

هه‌روه‌ها: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽²⁾

که‌واته‌: خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی کردوه‌ به‌ چاکه‌ گوتن و چاکه‌ کردن، ده‌بی قسه‌شمان چاک بێ و کرده‌وه‌شمان چاک بێ، له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا به‌گشتی و، تایبه‌تی نه‌کردوه‌ به‌ مسوڵمانانه‌وه‌، به‌لکو ده‌فه‌رموی: چاکه‌ بکه‌ن له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌سیکدا.

¹ البقرة: ۸۳

² البقرة: ۱۹۵

2/ چاکه‌کردن به‌گشتی، فه‌رمانی پی‌کراوه و سه‌رفرازی پی‌وه به‌ستراوه:

خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (... وه چاکه بکه‌ن به‌لکو سه‌رفراز بن)، دواى ئه‌وه‌ی فه‌رمان خوا ده‌کات به‌رکوع بردن و سه‌جده بردن و عیاده‌ت کردن بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، پاشان فه‌رمان به‌چاکه‌کردن ده‌کات، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾⁽²⁾

3/ خوای به‌رز و مه‌زن رای‌گه‌یاندووه که چاکه‌کاران و به‌خشه‌رانی خو‌شده‌وئ، ده‌فه‌رموئ:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽³⁾ وه فه‌رموویه‌تی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽⁴⁾ واته: (... بی‌گومان خوا به‌خشه‌رانی خو‌شده‌وئ).

هه‌لبه‌ته وشه‌ی (المُقْسِطُ) ده‌شگونجی به‌مانای داد‌گه‌ر (عادل) بی، به‌لام له‌م ئایه‌ته‌دا به‌مانای به‌خشه‌ر دئ، نه‌ک به‌مانای داد‌گه‌ر -دواى روونی ده‌که‌ینه‌وه له‌به‌رچی-.

1 الح: ۷۷

2 الح: ۷۷

3 البقرة: ۱۹۵

4 الممتحنة: ۸

وه شیخ (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) ش ده لئ: (وَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا يَسَّرَ لَهُ الْأَسْبَابَ، وَهَوَّنَ عَلَيْهِ كُلَّ عَسِيرٍ، وَوَفَّقَهُ لِفِعْلِ الْخَيْرَاتِ وَتَرَكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَأَقْبَلَ بِقُلُوبِ عِبَادِهِ إِلَيْهِ بِالْمَحَبَّةِ وَالْوِدَادِ) (هـ)، واته: (ئه گهر خوا بهنده یه کی خوشویست، هۆکاره کان بۆ ئاسان ده کات، وه هه موو زه حمه تییه کی له سه ر سووک ده کات، وه سه ری ده خات بۆ کردنی چاکه کان و وازه یان له خراپه کان، وه رووی دلی خه لکی له و ده کات به خوشه ویستی و هۆگری).

4/ باشتیرین کهس سوودبه خشتیرینیا نه بۆ خه لک :

وه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: {خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} (2) واته: (چاکترینی خه لکی سوودبه خشتیرینیا نه بۆ خه لک).

دووه م: بانگه واز بۆ لای خوای به رز و مه زن و کرده وهی باش و خو له ریزی مسو لماناندا حیسابکردن، سی هۆکاری گرنگی چاکتر بوونن له لای خوای به رز و مه زن:

ئایه ته کان قورئان هه میشه ده بی به وردیی سه رنجیان بده یین و پیکیا نه وه ببه ستین، ئینجا زیاتر له نه یینییه کانیا ن تیده گه یین، خوای به رزو مه زن ده فه رموی:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

(3) واته: (وه قسه ی کئ چاکتره له هی که سیك که بانگه واز بۆ لای خوا ده کات و، کرده وهی باش ئه نجام ده داو، ده لئ: من له مسو لمانانم).

(1) تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، 235.

(2) رواه الطبراني في المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني في السلسلة

الصحيحة: حسن صحيح.

(3) فصلت: 33

دیاره، که سێک خاوه‌نی چاکترین قسه‌ی بێ، بۆ خۆشی چاکترین که‌سه، چونکه (گۆزه چیی تێدابێ ئه‌وه‌ی لێده‌پژێ)، به‌لێ له‌پاستیدا که‌سێک باشت‌ترین قسه‌ ده‌کات، که باشت‌ترین که‌س بێ، به‌زۆری وایه، هه‌رچه‌نده‌ جاری وایه‌ بابای خراپیش قسه‌ی باش ده‌کات.

که‌واته‌ باشت‌ترین که‌س کێیه‌ له‌ ته‌رازووی خوادا (جل جلاله‌)؟ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و چه‌ند سیفه‌ته‌ی تێدابه‌ن:

1- خه‌ڵک بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن بانگ بکات، نه‌ک بۆ لای خۆی، یان بۆ لای حیزب:

خه‌ڵک بانگکردن بۆ لای خوايه‌ (جل جلاله‌) وه‌ ئه‌گه‌ر حیزبیشی هه‌یه‌، حیزبه‌که‌شی بۆ خوايه‌ (جل جلاله‌) چونکه‌ حیزب هۆکار (وسيلة)یه‌، به‌لێ م‌ر‌و‌فی‌ خواناس و باش، خۆی ناکاته‌ جه‌مس‌ه‌ر و خه‌ڵک به‌ ده‌وری خۆیدا بسوورپێنێته‌وه‌، به‌لکو خۆیشی و خه‌ڵکیش به‌ ده‌وری ره‌زاهه‌ندیی خوادا (جل جلاله‌) ده‌سوورپێنه‌وه‌، ئێمه‌ ده‌چین له‌ که‌عه‌ به‌ ده‌وری م‌ال‌ی‌ خوادا (جل جلاله‌) ده‌خولپێنه‌وه‌، ئه‌وه‌ یانی با مسو‌لمانان بزانه‌ن، که‌ ده‌بێ له‌ بوون (وجود)دا تا که‌ زاتێک شایسته‌ی ئه‌وه‌بێ م‌ر‌و‌فه‌کان به‌ ده‌وری ره‌زاهه‌ندییدا بخولپێنه‌وه‌، ته‌نیا خوايه‌ (جل جلاله‌)

2- کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجامدان:

هه‌ر قسه‌یه‌کی باش م‌و‌ری کرده‌وه‌ی پێوه‌نه‌بێ وه‌ک پارهی قه‌لبه‌، که‌س وه‌رینه‌اگرێ، که‌سێک وه‌ستای قسان بێ به‌لام کۆله‌واری ده‌ستان بێ، قسه‌ی باش بکات، به‌لام کرده‌وه‌ی خراپ بێ، روواله‌ت جوان بێ، به‌لام نێوه‌پۆک وێران بێ، هه‌یج نییه‌، دوور کوژی نزیك خه‌سار بێ.

3- خۆ جیاکردنه‌وه له مسوڵمانان زۆر خراپه:

خۆ جیاکردنه‌وه له مسوڵمانان چه‌ند جوړیکی هه‌یه:

أ/ جوړیکی ئه‌وه‌یه ئینسان بلی: (من شتیکم و ئه‌و خه‌لکه شتیکی دیکه‌یه)، بیگومان ئه‌وه حاله‌تیکی زۆر خراپه، که خۆت پێ له خه‌لکی زیادی و پیتوایی به‌که‌لکی نیو خه‌لکی نه‌ماوی!!

ب/ حاله‌تیکی دیکه ئه‌وه‌یه که خه‌لکی دابری، کومه‌له‌که‌ی خۆت دابری و پیتوایی که ئه‌و خه‌لکه‌ی دیکه به‌هیلاک چووه، جارجار ئه‌و تۆمه‌ته‌ بو ئیسلامیه‌کان ده‌کری.

سییه‌م: نامسوڵمانبوونی خه‌لک، ریگر نییه له چاکه له‌گه‌ڵ کردنیان:

ئه‌وه‌ش خالیکی گرنکه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لک نامسوڵمانه مانای ئه‌وه نییه که چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا نه‌که‌ی، ده‌توانین زۆر به‌لگان له‌وباره‌وه بپیننه‌وه:

1- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی بی پروایان و هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان و

چۆنیه‌تی مامه‌له له‌گه‌ڵدا کردنیان، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ

يُقَاتِلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكم مِّن دِينِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ پشتر باسما نکرد که مه‌به‌ست له (الْمُقْسِطِينَ) لێره‌دا

به‌خشه‌ران، نه‌ک دادگه‌ران، چونکه (الْمُقْسِطِينَ) له (قورئان) دا به‌ مانای

دادگه‌رانیش هاتوه، که‌واته: مه‌به‌ست له (الْمُقْسِطِينَ) به‌خشه‌رانه، واته ئه‌وانه‌ی

که هه‌ند (قِسْط) ێک له مالی خویان ده‌به‌خشن.

¹ الممتحنة: ٨

2- خوای دادگهر (جل جلاله) به‌گشتی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ﴾^(٢) البقرة، دیاری نه‌کردووه له‌گه‌ل کئ چاکه بکه‌ین، به‌گشتی ده‌فه‌رموی چاکه بکه‌ن، واته له‌گه‌ل خه‌لک، ئیدی مسوڵمان و کافری لیک جیانه‌کردۆته‌وه.

3- هه‌لۆیستی یوسف (علیه السلام) به‌پاستی به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه له‌و بواره‌دا،

چونکه له‌ میسر بیجگه له‌ خوای مسوڵمانیکی دیکه‌ی لی نه‌بووه و هه‌موویان کافر بوون، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه که دوو هاوه‌له‌که‌ی -که دیاره زۆر لێی نزیک بوون- کاتی‌ک دوو خه‌ون ده‌بینن و ده‌چن بۆ لای یوسف (علیه السلام) خه‌ونه‌کانیان بۆ لیکبداته‌وه، دوا‌یی که گفتوگو (مناقشة)‌یان له‌گه‌ل‌دا ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿يَصْحَبِ السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ...﴾^(٢)

واته: (ئه‌ی دوو هاوه‌له‌که‌ی به‌ندیخانه‌م! ئایا چه‌ند په‌روه‌ردگاریکی جیا‌جیا باشتن، یان په‌روه‌ردگاری تاکی ملیپکه‌چکه‌ر - که زاتی خوا‌یه (جل جلاله) -؟ ئه‌و - بت - انه‌ی که جگه له‌و ده‌یانپه‌رستن، شتی‌ک نین جگه له‌ ناوانی‌ک که خۆتان و باب و با‌پیرانتان ناوتان لێ‌ناون -کردووتانن به‌ په‌رستراو - ...). وه پادشاش که خه‌ون ده‌بینی، دیاره هه‌ر پادشایه‌کی کافر بووه و، له‌ میسر‌دا بیجگه له‌ یوسف (علیه السلام) مسوڵمانیکی دیکه‌ی لێ‌نه‌بووه، به‌لام یوسف (علیه السلام) له‌ ئه‌نجامی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی پادشادا نه‌خشه‌یه‌کی ئابووری

¹ یوسف: ١٩٥

² یوسف: ٤٠

پازده سالیی داده‌نئ، بۆ ده‌ربازکردنی خه‌لکی میسر له‌ گرانیی و قات و قیری و برسیتییه‌ک که دیته‌پییان و هه‌وت سالان ده‌خایه‌نئ، نه‌خشه‌یه‌کی پازده سالیی داده‌نئ: هه‌وت سال کشتوکال بکه‌ن و په‌ز مه‌نده‌ی بکه‌ن و هه‌لییگرن، هه‌وت سالی دیکه‌ گرانیی دئ، دواپی سالی پازده‌یه‌م هه‌رزانیی و خوشگوزهرانیی دئ. یوسف (علیه‌السلام) ئه‌و نه‌خشه‌ ئابوورییه‌ پازده سالییه‌ داده‌نئ، بۆ ده‌ربازکردنی خه‌لکی میسر له‌ برسیتی، له‌ حالیکدا که بێجگه‌ له‌ خۆی مسوولمانیکی دیکه‌ی لی نییه‌، که‌واته‌ چاکه‌کردن له‌ گه‌ل ئینسانه‌کاندا به‌گشتی، شتیکی په‌سنده‌.

چی له‌وه‌ خوشتره‌ ئینسانی مسوولمان چاکه‌ی له‌ چاوی هه‌موو که‌سیکدا هه‌بی؟
4- فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌وباره‌وه‌ زۆرن، که‌ نه‌ک هه‌ر چاکه‌کردن له‌ گه‌ل نامسوولمانان، به‌ لکو چاکه‌کردن له‌ گه‌ل ژيانداران و ئاژه‌لانیش هه‌ر خێرو چاکه‌یه‌و مایه‌ی پاداشته‌و، هه‌روه‌ک به‌ پێچه‌وانه‌که‌شی، زیانگه‌یاندن به‌ ژيانداران و ئاژه‌لانیش خراپه‌و مایه‌ی سزاو جه‌زه‌به‌یه‌، بۆ نمونه‌ دوو له‌و فه‌رمایشانه‌ دینینه‌وه‌:

أ/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: {بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بُئْرًا، فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ قَدْ بَلَغَ مِنِّي. فَنَزَلَ الْبُئْرَ، فَمَلَأَ خُفَّهُ مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ حَتَّى رَقِيَ، فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَّرَ لَهُ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنَّ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لَأَجْرًا؟ فَقَالَ: فِي كُلِّ كَبِيرٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ⁽¹⁾ واته‌: (له‌کاتی‌کدا پیاوی‌ک به‌ ربه‌کدا ده‌پۆیشت که‌ تینویتی تینی بۆ

¹ رواه البخاري: (2363)، ومسلم: (2244).

هینابوو سه‌غله‌تی کردبوو، بیریکی دۆزیه‌وه، دابه‌زیه نیو بیره‌که و ئاوی خواردنه‌وه پاشان هاته‌ده‌ر، سه‌گیکی بینی زمانی ده‌رکی‌شابوو له‌ تینویتییان زمانی له‌ زه‌وی ده‌خشانوو گلی ده‌خوارد، کابرایه‌که - له‌ دلی خویدا - گوتی: ئه‌و سه‌گه‌ تینوو بووه به‌ ئەندازه‌ی ئەو تینویتییه‌ی بۆ من هاتبوو، بۆیه دووباره دابه‌زیه‌وه نیو بیره‌که و خوفه‌که‌ی^(٢) خۆی له‌ پێ کردنه‌وه و پری کرد له‌ ئاو و، به‌ ده‌مییه‌وه گرتی هه‌تا هاته‌وه سه‌رئ، وه‌ له‌و ئاوه‌ی که له‌ خوفه‌که‌ دابوو دایه سه‌گه‌که، خوای په‌روه‌ردگاریش سوپاسی کردو لێی خوشبوو، گوتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! له‌ ئاژه‌ل و ژياندارانیش پاداشتمان بۆ هه‌یه؟ فه‌رموو: له‌ هه‌موو خاوه‌ن جگه‌ریکی ته‌پدا پاداشت هه‌یه)، واته‌: هه‌ر شتیک که خویینی هه‌بئ و ژياندار بئ، چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ی پاداشت هه‌یه، ئه‌وه به‌ نسه‌ت چاکه‌کردن له‌گه‌ل ئاژه‌لانیش.

ب/ هه‌روه‌ها خراپه‌کردنیش له‌گه‌ل ئاژه‌لاند سزای هه‌یه، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو: {عُذِبَتْ امْرَأَةٌ فِي هَرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ، لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا، إِذْ حَبَسَتْهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ} (٢) واته‌: (ئافه‌رتیک سزادرا له‌سه‌ر پشیله‌یه‌ک که به‌ستبوویه‌وه هه‌تا مرد، به‌و هۆیه‌وه ئافه‌رته‌که چووئه‌ ئاگره‌وه، نه‌ خواردن و ئاوی پێدا، نه‌ ریی پێدا له‌ خشپ و خالی زه‌وی بخوا، خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر ئه‌وه سزای دا).

چواره‌م: خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوود پێگه‌یاندنیان گشتگیره و هه‌موو جوهره‌کان ده‌گریته‌وه:

(1) (خُف)، واته‌: گۆزه‌وی ئه‌ستووری له‌ چه‌رم دروستکراو.

² رواه البخاري: (3482)، ومسلم: (2242)، واللفظ له.

که ده‌لێین: خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوود گه‌یاندن به‌ خه‌لک له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه، هه‌ر شتێک که خه‌لک پێویستی پێی بێ و سوودی لێ وهربگرێ و لێی به‌هره‌مند بێ ده‌یگرێته‌وه، چونکه:

1- جارێ وشه‌ی (إحسان) که ده‌فه‌رموێ: (وَاحْسِنُوا)، واته: (چاکه‌ بکه‌ن)، گشتییه‌ و هه‌موو چاکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

2- هه‌روه‌ها وشه‌ی (أَنْ تَبْرُوهُمْ) دیسان گشتییه‌ و هه‌موو چاکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

3- وه وشه‌ی: (وَعَمِلْ صَالِحًا)، واته: (کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجامده‌دا)، کرده‌وه‌ی باشیش هه‌مووی ده‌گرێته‌وه.

4- هه‌روه‌ها: (وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ)، واته: (وه چاکه‌ بکه‌ن به‌لکو سه‌رفراز بن)، دیسان ئه‌ویش گشتییه‌.

5- وشه‌ی (نَفْعٌ) یش که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} ⁽¹⁾ یان که ده‌فه‌رموێ: {وَأَحَبُّهُمْ إِلَيَّ اللَّهُ أَنْفَعُهُمْ لِعِيَالِهِ}، وشه‌ی (نَفْعٌ) یش که به‌ مانای (سوود)، ئه‌ویش گشتییه‌.

¹ رواه الطبراني في المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني في السلسلة

الصحيحة: حسن صحيح.

پینجهم: خه لکی ئیسلامی که به هاندهری خوا رازیکردن خزمهت ده کهن، هیچ کهس پیشیان ناکه ویتته وه:

به راستی ئه گهر ئیمه ی ئیسلامی حه قی خۆمان بدهینه دینداری و مسوولمانییتییه که مان، هیچ کهس له چاکه کارییدا پیشمان ناکه ویتته وه، چونکه خه لک که چاکه ده کات له گه ل خه لکی، چاوه پروانی شتیکی لئی ده کات، خه لک چاکه ده کات به هاندهریکی خودی (ذاتی)، یان له بهرئه وه ی دهیه وی خه لک مه دح و ستایشی بکات، یانی حه تمه ن هاندهره که ی له چوارچیوه ی دنیا دایه، به لام ئینسانی ئیماندارو مسوولمان هاندهره که ی له چوارچیوه ی دنیا دایه نییه، به لکو په یوه ندی به خوی بهرز و مه زن و قیامه ته وه ههیه، بۆیه هاندهر (دافع) ده که ی زۆر به هیزه، تو ته ماشای پیغه مبه ران بکه علیهم الصلاة والسلام له وه مو ئارامگری (صَبْرٌ) و بهرگه گرتن (تَحَمُّلٌ) هیان، ئایا له بهرچی وا بوون؟ چونکه له بهر خوی بهرز و مه زن چاکه یان له گه ل خه لکدا کردووه و خه لکیان بانگ کردووه، ئیدی هه رچه نده ئازاریانداون و رووبه پرویان بوونه ته وه، هه رچه نده قسه یان پی گوتوون و ئه زیه تیانداون.

شه شه م: خه لکی ئیسلامی هیچ چاوه پروانییه کیان له خه لک نییه:

ئه وه ش چه ندین ئایه تی خوی پهروهردگار ده یگه یه نن، بۆ وینه:

1- خوی بهرز و مه زن ده فه رموی: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنًا وَيَتِمَّ وَأَسِيرًا﴾

﴿۸﴾ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿۹﴾ ﴿۱﴾ خوی پهروهردگار (جل

جلاله) ستایشیان ده کات و ده فه رموی: (خواردنی که خوشیانده وی، دهیده ن به هه ژارو هه تیوو دیل، ته نها له بهر ره زامه ندی خوا - بۆ ئه وه ی خوی

¹ الإنسان: ۸ / ۹.

په‌روه‌ردگار رووی له‌گه‌لمان خۆش بئ- ئه‌و خواردنه‌تان پێده‌ده‌ین، نه‌ پاداشتیکی ماددییمان لیتان ده‌وئ و نه‌ سوپاسکردنیک به‌ ده‌میش، دیاره ئینسان ئه‌و جوهره‌ خواردنه‌ی خۆشده‌وئ که زۆری پێویست بئ، یان زۆری برسی بئ، ئه‌و جوهره‌ خواردنه‌ی زۆر خۆشده‌وئ، ئه‌گه‌رنا که سێک خواردنیک لئ زیادبئ، زۆر به‌ خه‌مییه‌وه‌ نییه‌، به‌لام خواردنیک که خۆشیانده‌وئ و دلایان پێوه‌یه‌تی، له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که پێویستییان پێیه‌تی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌یده‌ن به‌ هه‌ژارو هه‌تیوو دیل، که دیاره هه‌ژارو هه‌تیوه‌که‌ روون نییه‌ داخۆ مسوولمانن یان کافر؟ چونکه به‌ موته‌قیی فەرموویه‌تی و به‌گشتی هیناونی، به‌لام دیله‌که‌ هه‌رده‌بئ نامسوولمان بئ، دیلیک که له‌ ده‌ستی مسوولماندا بئ، دیاره کافره‌.

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (پێیان بلئ: هیچ کرئ و پاداشتتان لئ داواناکه‌م، وه‌ هیچ ئه‌رك و قورسای و بارگرنیشتان ناخه‌مه‌ سه‌ر شان).

وه‌ له‌ فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتوه‌ که: {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا أَنَا عَمَلْتُهُ أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ، قَالَ: إِزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ} واته‌: (له‌ سه‌هلی کوپی سه‌عدی ساعیدی ده‌گێڕنه‌وه‌ که گوتویه‌تی: پیاویک هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! کاریکم

¹ ص: ٨٦

² رواه ابن ماجه: (4102) عن سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه، وصححه الألباني.

پى بلىٰ كه ئەگەر بىكەم خوا خوشىبويمۇ خەلكىش خوشيان بويم، پىغەمبەر ﷺ
 فەرموۋى: دىنيا بە كەم بگره خوا خوشىدەۋىي، وه ئەۋەى كه له دەستى
 خەلكىدايه بە كەمى بگره و چاوت لىي نەبىٰ خەلك خوشياندهۋىي)، بەلىٰ، ھەر
 كەسك تەماعى لەۋەدا ھەبوو كه له دەستى خەلكىدايه، ريزو حورمەتى
 دادەبەزى، بەلام ئەگەر بىٰ منەت بوو لەۋەى له دەستى خەلكىدايه و چاۋى
 تىنەبىرىو بە لايەۋە گرنگ نەبوو، لەلايان بەرپزىدەبىٰ، ئەۋ خەسلەتە چەند گرنگە
 بۆ ئەھلى ئيمان! بە تايبەتى بۆ ئەھلى زانست (أهل العلم).

بڼه مای شازده یه م

**نه نجامدانی نه رکۍ : بانگه واز و فه رمان به
چاکه و ریگری له خراپه و پاکسازی و
چاکسازی کردن له کومه لگادا**

بنه‌مای شازده‌یه‌م

بانگه‌وازکردن و فه‌رمان به چاکه و ریگری له خراپه، پاکسازی و چاکسازیکردن له کومه‌لگا‌دا، نه‌رکی سه‌ره‌کیی سه‌رشا‌نمانه :

کومه‌لی ئیسلامی بانگه‌واز بو ئیسلام و هه‌موو شتیکی چاک و سوودبه‌خش و، فه‌رمان به چاکه و ریگرتن له خراپه (الدعوة إلى الإسلام والخير والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر) به نه‌رک و کاری هه‌ره‌گرنگ و سه‌ره‌کیی خوی ده‌زانی، چ له‌نیوخوی و چ له‌گه‌ل ده‌روبه‌ریدا.

هه‌روه‌ها کارده‌کات بو گو‌پین و پاکسازی و چاکسازی کومه‌لگا له هه‌موو بواره‌کاندا، هه‌تا به‌ته‌واوی دیته‌سه‌ر ری‌بازو ژیر سایه‌ی شه‌ریعت، چونکه:

1- خوی تاک و پاک (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ النحل. واته: (بانگه‌واز بکه بو ری‌بازی

په‌روه‌ردگارت به‌حیکمه‌ت و ئامۆزگاری باش و به‌چاکترین شی‌واز و توو‌ی‌ژیان

له‌گه‌لدا بکه، بی‌گومان په‌روه‌ردگارت زاناتره‌به‌وه‌ی که له‌ری‌بازی وی لایداوه‌و،

زاناتریشه‌به‌وانه‌ی که ری‌راستیان گرتوه‌و).

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى

الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل

عمران. واته: (با له‌نیو ئیوه‌دا کومه‌لک هه‌بن بانگه‌واز بکه‌ن بو چاکه‌و، فه‌رمان

بکه‌ن به هه‌موو شتیکی په‌سندو، رێگری بکه‌ن له هه‌موو شتیکی ناپه‌سند، وه هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن).

3- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٨﴾ الجاثیه، واته: (پاشان تۆمان له‌سه‌ر به‌نامه‌یه‌ك دانا له ئایینی خۆمان، جا شوینی بکه‌وه‌و، به شوین ئاره‌زووی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن).

4- وه هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُم شُرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ ﴿٤٨﴾ المائدة. واته: (... ده‌جا حوکمیان له‌نیواندا بکه، به‌وه که خوا ناردوویه‌ته خواری، وه به‌دوای ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه و لامه‌ده له‌و حقه‌ی بۆت هاتوه، بۆ هه‌ر کامیکتان — بۆ هه‌ر کام له ئۆمه‌تان — به‌نامه‌و رێبازیکی تایبه‌تییمان داناوه).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بانگه‌وازکردن بۆ ئیسلام، ئامانجی هه‌ره گه‌وره‌و گرنگی کۆمه‌لۆ جموجۆله ئیسلامیه‌کانه‌و، سه‌رجه‌م کارو چالاکییه‌کانی دیکه له بازنه‌ی کاری ئیسلامیدا رۆلی هۆکارو ئامراز ده‌بینن، بۆ هه‌تانه‌دی ئه‌و ئامانجه سه‌ره‌کییه:

بانگکردنی خه‌لك بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن ، واته: بۆ لای رێبازی خوای به‌رز و مه‌زن ، جا خوای به‌رز و مه‌زن هه‌ردوو ته‌عبیره‌که‌ی به‌کارهێناوه، له شوینی‌کدا

ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه قسه‌ی کئ له هی ئه‌و که سه‌ چاکتره که بانگه‌واز ده‌کات بۆ لای خوا ...)، وه له شوینیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ...﴾ النحل، چونکه خه‌لک بانگکردن بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن واته: بۆ لای رییازی خوای به‌رز و مه‌زن، بۆ لای به‌رنامه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن، بۆ لای ئایینی خوای به‌رز و مه‌زن.

واته: ئیمه که دوایی له رووی راگه‌یاندنه‌وه کارده‌که‌ین، له رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، کاری سیاسی و دبلۆماسی ده‌که‌ین، هه‌مووی بۆ ئه‌وه‌یه خه‌لک له خوای به‌رز و مه‌زن نزیک بخړیته‌وه، خه‌لک به‌نده‌ی خوای به‌رز و مه‌زن بئ و بۆ خوای به‌رز و مه‌زن صولحاو بئ، خه‌لک به‌پیی شه‌ریعه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ژیان و گوزه‌رانی خۆی به‌پۆه‌بیا، پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام هه‌موویان ئه‌وه ئامانجی سه‌ره‌کیان بووه، بۆیه‌ش هه‌ر به‌وه ده‌ستیان پیکردووه: خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌سه‌ر زمانی هه‌ر کام له نوح و هوودو سالح و شوعه‌یب علیهم الصلاة والسلام ئه‌م رسته‌یه دووباره ده‌کاته‌وه: ﴿...يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ...﴾⁽²⁾ واته: (... ئه‌ی گه‌له‌که‌م، خوا بپه‌رستن، بیجگه له و په‌رستراویکی دیکه‌تان نییه ...)، ئه‌وه قسه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام بووه، سه‌ره‌تاو کۆتایی کاره‌که‌یان بریتی بووه له‌وه.

که‌واته: ئه‌وه‌ی که هه‌ندی‌ک خه‌لک - به‌تایبه‌تی له‌م رۆژگارهدا - ده‌یلین: که ئه‌وه‌ی بانگخواز بئ ناتوانی کاری سیاسی بکاتو، ئه‌وه‌ش که کاری سیاسی

1 فصلت: ۳۳

2 الأعراف، ئایه‌ته‌کانی: (59، 85، 73، 65)

ده‌کات با بانگ‌خواز نه‌بی، کاری بانگ‌وازو کاری سیاسی له‌یه‌کدی جیا بن، ئەوانه به‌پاستی له ئەصلی مه‌به‌ست حالی نه‌بوون، چونکه کاری سیاسی و دبلۆماسیی و هه‌لبژاردن، چالاکی کومه‌لایه‌تی و فیکری و ئەوانه هه‌موویان ئامرازن، وه خه‌لک بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن بانگکردن، ئا ئەوه له‌پاستیدا ئامانجه.

دووهم: بانگ‌ه‌واز بۆ چاکه، هه‌رچه‌نده له‌گه‌ڵ بانگ‌ه‌واز بۆ ئیسلام له‌یه‌ک نزیکن، به‌لام یه‌ک نه‌ین:

ئهم ئایه‌ته: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾⁽¹⁾، زۆرجاران ئاوا ته‌فسیر کراوه (ه): (با کومه‌لیک له‌نیۆ ئیوه‌دا هه‌بن خه‌لک بانگ بکه‌ن بۆ ئیسلام ...)، یانی: (خیر) واته: (ئیسلام)، به‌لام دیاره وشه‌ی (خیر) جیا به‌ له وشه‌ی (ئیسلام)، به‌لێ، هه‌موو خیرو چاکه‌یه‌ک له ئیسلامدا به‌هه‌یه، و ئیسلام به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یان ناراسته‌وخۆ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چاکه‌ و خیرو خۆشییه‌که، به‌لام وشه‌ی (ئیسلام) مه‌فهووم و اتایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، که بریتییه له‌و ئایینه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن ناردویه‌تی، مه‌رج نییه هه‌موو چاکه‌یه‌ک هه‌مووی وه‌حی ده‌قی له‌سه‌ر کردبێ، به‌لام وشه‌ی (خیر) مه‌فهووم و اتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه و فراوانتره‌ گشتگیره، (خیر) واته: چاکه‌ و هه‌ر شتیکی باش که مروف ئاره‌زووی ده‌کات.

واته: وه‌حی به‌گشتی خه‌لکی بۆ چاکه بانگکردوه‌ و هانیداو، به‌لام هه‌ندیك چاکه هه‌ن که خه‌لک به‌ عه‌قل و ئەزموون و به‌و فیتره‌ته‌ی که خوای به‌رز و مه‌زن پێی به‌خشیون، ده‌توانن ده‌رکیان پێ بکه‌ن، دیاره به‌ دلتیایی یه‌وه ئیسلام

¹ آل عمران: ۱۰۴

⁽²⁾ خۆیشم له هه‌ندیك کتیبدا وامکردوه! به‌لام ئەوه لێره راستم کردوه.

ببجگه له چاکه فه‌رمان به هیچ شتیکی دیکه ناکات و، خه‌لک بۆ هیچ شتیکی دیکه بانگ ناکا، به‌لام وشه‌ی (خَیْر) له روویه‌کی دیکه‌وه مه‌فه‌وممه‌که‌ی فراوانتره‌، هه‌موو شتیکی باش و به‌سوود ده‌گرێته‌وه‌، بۆ‌وینه‌: ئه‌و ته‌کنۆلۆجیا‌یه‌ی ده‌بیینین و بۆته‌ مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری به‌شه‌ر، ئه‌گه‌ر به‌شه‌ر بۆ مه‌به‌ستی چاکه به‌کاری بی‌نێ، ئه‌و هه‌موو ئامیرو ئامپازانه که دروستکراون، هه‌موو ئه‌وانه وه‌حی ده‌ستی ئینسانی نه‌گرتوه‌ فی‌ریانی بکات، به‌لام خوای به‌رز و مه‌زن ئه‌و توانایه‌ی داوه به ئینسان، که به‌عه‌قل و فیتره‌ت و ئه‌زموونی خو‌ی بگاته‌ داهینانی ئه‌و شتانه‌، که‌واته‌: که‌ ئایه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ

...﴾ آل عمران، و‌ی‌پ‌رای ئه‌وه‌ی که ده‌بی‌ی خه‌لک بانگ بک‌ری بۆ ئیسلام، که به‌ د‌ل‌ن‌ی‌ایه‌وه ئیسلام وه‌ک گوتم ببجگه له چاکه، خه‌لک بۆ هیچ شتیکی دیکه بانگ ناکا، به‌لام و‌ی‌پ‌رای ئه‌وه هه‌ر شتیکی دیکه‌ش که به‌سوود و به‌که‌لک بێ بۆ خه‌لک، ئه‌و ئایه‌ته ده‌ی‌گرێته‌وه‌، که ده‌بی‌ی ئی‌مه‌ خه‌لکی بۆ ر‌ی‌ن‌مای‌ی بکه‌ین و، یه‌ک‌دی بۆ ر‌ی‌ن‌مای‌ی بکه‌ین و، فی‌ری یه‌ک‌دی بکه‌ین و، یه‌ک‌دی ل‌ی‌ شار‌ه‌زا بکه‌ین.

سی‌یه‌م: فه‌رمان به‌ چاکه و ر‌ی‌گرتن له خراپه له پ‌و‌وی ر‌ی‌زه‌ندی کاته‌وه (الترتیب الزم‌نی) و گ‌رن‌گییه‌وه، پاش بانگه‌واز د‌ی‌، ئه‌ر‌کی‌کی یه‌ک‌جار گه‌وره و گ‌رن‌گی مس‌و‌لمانانه:

چونکه تۆ تا یه‌کی‌ک بانگ نه‌که‌ی بۆ لای ئیسلام به‌ ده‌نگته‌وه نه‌یه‌ت، ناتوانی فه‌رمان به‌ چاکه و ر‌ی‌گری له خراپه‌ی له‌گه‌ڵدا ئه‌نجام ده‌ی، واته‌: که‌سی‌ک که له بنه‌ره‌تا جارێ ئیسلامی قبول نه‌کردب‌ی، وه‌ک ئیمان و عه‌قیده، پاشان وه‌ک شه‌ریعه‌ت پ‌ی‌یه‌وه پابه‌ند نه‌بووب‌ی، تۆ ر‌ی‌ت نییه‌ که‌ ب‌ل‌ی‌: ئه‌وه مه‌که‌ خراپه‌ و ئه‌وه بکه‌ چاکه، پ‌ی‌ش‌ی ده‌بی‌ی ئیسلامی قبول کردب‌ی، ئینجا دوایی فه‌رمان به‌

چاکه و ریگری له خراپه‌ی له‌گه‌لدا ئه‌نجام ده‌ده‌ی، وه‌ فرمان به‌ چاکه و ریگرتن له‌ خراپه، ده‌گونجی به‌ شیوه‌ی تاییه‌ت ئه‌نجام بدری و ده‌شگونجی به‌گشتی، واته: ده‌گونجی کومه‌لیک له‌ مسولمانان خوی بۆ ته‌رخان بکه‌ن، وه‌ ده‌شگونجی که‌ هه‌ر کامیک له‌ مسولمانان له‌ زاتی خۆیدا ئه‌نجامی بدا، بۆ هه‌ردووکه‌ له‌ دوو شیوازه‌ش به‌لگه‌مان هه‌یه:

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ که‌ کومه‌لیک له‌ مسولمانان خویان ته‌رخان بکه‌ن و پسیپۆر بن له‌ ئه‌نجامدانی فرمان به‌ چاکه و ریگری له‌ خراپه‌دا، له‌نیۆ کومه‌لگای مسولماناندا، ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌ که‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾ (١٠٤) آل عمران، وه‌ک پشتریش باسمانکرد، ئه‌گه‌ر (مَنْ) لی‌ره‌دا بۆ به‌شیک (تَبْعِيضُ) بی، ئه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ ئاوا ته‌فسیر ده‌کری: (وه‌ با له‌نیۆ ئیوه‌دا کومه‌لیک هه‌بن، بانگه‌واز ده‌که‌ن بۆ لای چاکه و فرمان به‌ هه‌رچی شتی په‌سنده‌ ده‌که‌ن و، ریگری له‌ هه‌رچی شتی ناپه‌سنده‌ ده‌که‌ن ...). که‌واته: ئه‌م ئایه‌ته‌ هه‌م پیکه‌ینانی ری‌خراوه‌ مه‌ده‌نییه‌کان و هه‌م پیکه‌ینانی ری‌خراوه‌ سیاسیه‌کانیشی لی‌ ده‌فامریته‌وه، دیاره له‌ میژووی ئیسلام و له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامیدا، کومه‌لیکی دیاریکراو هه‌بوون بۆ ئه‌نجامدانی فرمان به‌ چاکه و ریگری له‌ خراپه‌ و، ناویکی تاییه‌تی بۆ کاره‌که‌یان داناوه به‌ ناوی (الحِسْبَة) واته: فرمان به‌ چاکه‌کردن و ریگری له‌ خراپه‌کردن و حیساب‌کردنی پاداشته‌که‌ی له‌لای خوای به‌رز و مه‌زن، کومه‌لیکی دیاریکراو هه‌بوون ئه‌و ئه‌رکه‌یان ئه‌نجامداوه، به‌ نیۆ بازارپو شوینی کارو که‌سابه‌تدا گه‌پاون و، هه‌ر که‌سیک چاکه‌یه‌کی فه‌رامۆش کردبی، یان خراپه‌یه‌کی کردبی، ئاگاداریان کردوونه‌وه، هه‌ریه‌که‌ به‌ شیوازی خوی.

وه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش كه وێرای ئه‌وه‌ی ده‌گونجی كۆمه‌لیکی تایبەت له‌نیۆ مسوڵماناندا هه‌بن، ئه‌و ئه‌ركه ئه‌نجام بده‌ن و له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتی شه‌رعییه‌وه دانرابن، وێرای ئه‌وه ده‌شگونجی هه‌ركه‌سیك له‌ زاتی خۆشیدا ئه‌و ئه‌ركه ئه‌نجام بدا، ئه‌و ئایه‌ته‌یه كه خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (٢)، كه ئه‌وه‌ش دیاره به‌ گشتی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾، واته: (وه هه‌موو پیاوانی ئیماندارو هه‌موو ئافه‌ره‌تانی ئیماندار هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان، فه‌رمان به‌ چاكه ده‌که‌ن و رێ له‌ خراپه ده‌گرن له‌نیۆ خۆیاندا ...).

فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌باره‌ی فه‌رمان به‌ چاكه‌ و رێگری له‌ خراپه‌وه زۆر زۆر، ئیمه دووانیان لێ به‌ نمونه‌ دێنینه‌وه:

یه‌كێکیان ئه‌و فه‌رمووده‌یه كه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ ثُمَّ لَتَدْعُهُنَّ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَكُمْ} (٣) واته: (سویند به‌و زاته‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ده‌بێ فه‌رمان به‌ شته په‌سنده‌كان بکه‌ن و رێگری له‌ شته ناپه‌سنده‌كان بکه‌ن، ئه‌گه‌رنا نزیکه خوا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه سزایه‌کتان بۆ بنێری، پاشان بێگومان هه‌رچه‌نده لێی بپاړێنه‌وه وه‌لامتان نه‌داته‌وه).

كه‌واته: رێزو قه‌دری مسوڵمانان له‌لای خوای به‌رز و مه‌زن، به‌وه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه كه فه‌رمان به‌و شتانه بکه‌ن كه شه‌ریعه‌ت به‌ په‌سندی داناو و، رێ

(1) التوبة: ٧١

(2) رواه الترمذي: (2169)، وقال: حديث حسن، وصححه الألباني.

له شته ناپه‌سنده‌کان بگرن، هه‌تا ئه‌و کاته، خوای به‌رز و مه‌زن به‌ده‌میان‌ه‌وه دئو دوعا و پاران‌ه‌وه‌کانیان گیرا ده‌کات.

هه‌روه‌ها له فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ} ⁽¹⁾، واته: (هه‌ر کامیک له ئیوه شتیکی ناپه‌سندی بینی با به ده‌ست - به‌هیز- بیگوپئ، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی با به زمانی بیگوپئ، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی با به دلئ پیئ ناخۆش ببئ، وه ئه‌وه‌ش لاوازترینی جووری ئیمان‌ه‌)، وه له ریوایه‌تی‌کدا هاتوه: (له دواي پیناخۆش‌بوونی دل‌ه‌وه، به قه‌ده‌ر ده‌نکه خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمان بوونی نیه‌)، واته: که‌سی‌ک به دل‌یش رقی له خراپه‌ نه‌بئ، ناگونجئ بلئ: ئیماندارم، به ده‌ست پیئ ناگوپدرئ و به زمانیش دژئ ناوه‌ستی، به‌هه‌ر حال به‌لام ته‌نانه‌ت به دل‌یش رقی لبئ نه‌بئ، مانای وایه به قه‌د ده‌نکه خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمان نیه‌.

که‌واته: به دل پیناخۆش بوون هه‌ر ده‌بئ هه‌بئ، ئه‌گه‌رنا مانای وایه ئیمان له دلئ ئه‌و ئینسانه‌دا نیه‌.

چوارهم: فه‌رمان به‌ چاکه‌کردن و ریگه‌ری له خراپه‌کردن، حیکمه‌ت و ورده‌کاری زووری ده‌وئ:

هه‌لبه‌ته ئیمه ده‌توانین به‌ پوختیی و به‌ گوشراویی ئاماژه به‌ چه‌ند خالیک بکه‌ین له‌و بواره‌دا، ئه‌گه‌رنا به‌راستی فه‌رمان کردن به‌ چاکه‌ و ریگه‌رتن له خراپه‌، باسیکی وردو قوولی ده‌وئ.

¹ رواه ابن ماجه: (4031)، وقال الألبانی: صحیح. وفي رواية: (وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ)

1- به‌بێ زانیاری و شاره‌زایی ئه‌و ئه‌ركه به‌پێوه‌ناچێ:

كه‌سێك زانیاری نه‌بێ به‌ شتی په‌سند (معروف) و، شتی ناپه‌سند (منكر) و، شاره‌زایی به‌ كه‌سه‌كان و واقیع و هه‌ل و مه‌رجه‌كانیان نه‌بێ، دیاره ناتوانی ئه‌و ئه‌ركه جێبه‌جێ بكات.

جا شاره‌زایی یه‌كه‌م به‌ شته په‌سنده‌كان و شته ناپه‌سنده‌كان، ده‌بێ بزانی چ شتێك په‌سنده له‌ رووی شه‌ریعه‌ته‌وه، تا فه‌رمانی پێ بکه‌ین، وه‌ چ شتێك ناپه‌سنده تاكو رێی لێبگیرن.

وه‌ شاره‌زایی دووهم به‌ كه‌سه‌كان و به‌و واقیع و هه‌ل و مه‌رجه‌ی كه‌ تۆ ده‌ته‌وی ئه‌و ئه‌ركه‌ی تیدا ئه‌نجام ده‌ی؟ چونكه‌ خۆ تۆ نابێ هه‌ر له‌ خۆته‌وه یه‌خه‌ی خه‌لكی بگری و بلێی: ئه‌و شته بکه‌ن، یه‌كێك بۆی هه‌یه بلێ: ئاخ‌ر بۆچی ئه‌نجامی ده‌م؟ تۆ ده‌لێی: له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌سنده، ئه‌وه‌تا خوای به‌رز و مه‌زن وای فه‌رموووه‌ و پێغه‌مبه‌ر ﷺ وای فه‌رموووه، چونكه‌ زانینی ئه‌وه‌ كه‌ ئه‌و شته په‌سنده، یان ناپه‌سنده، به‌س له‌ وه‌حیییه‌وه‌ ده‌زاندری.

ئینجا لێره‌دا ئه‌وه‌ فه‌رزیکی دینییه‌و، هه‌رچه‌نده هه‌ندیکی به‌عه‌قل ده‌زاندری، به‌لام هه‌ر شتێك به‌ شه‌رع نه‌زاندری و شه‌ریعت به‌ په‌سندی دانه‌نابێ، بۆت نییه‌ فه‌رمانی پێ بکه‌ی و خه‌لكی پێوه‌ په‌یوه‌ست (مُلَزَم) بکه‌ی، وه‌ هه‌ر شتێك شه‌ریعت به‌ ناپه‌سندی دانه‌نابێ، بۆت نییه‌ خه‌لكی لی‌قه‌ده‌غه‌ بکه‌ی، مادام تۆ وه‌ك دین ئه‌وه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ی، ئه‌گه‌رنا هه‌رچی راست بۆوه ده‌لێ: به‌عه‌قلی من ئه‌وه‌ په‌سنده و ده‌بێ بیکه‌ی، وه‌ به‌عه‌قلی من ئه‌و شته خراپه‌ و ده‌بێ نه‌یکه‌ی، مانای وایه‌ ده‌بیته‌ ئاژاوه‌.

به‌لام ئه‌و شتانه‌ی که به‌عه‌قل و ئه‌زمون چاکیی و خراپییانمان بۆ ده‌رده‌که‌وئێ له‌ بواره‌کانی ئیداری، پیشه‌سازی، کشتوکال ... هتددا مادام ده‌سه‌لاتی شه‌رعی و لات و کۆمه‌لگا یاسایان پێ ده‌ریکات و برپاریان له‌سه‌ر بدات، ئه‌وه له‌سه‌ر خه‌لکی پێویسته‌ پێیانه‌وه‌ پابه‌ند بن، مادام به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لک و کۆمه‌لگا له‌وه‌دای، بۆ نمونه: یاساکی هاتوچۆ (قوانین المرور).

به‌لێ هه‌ر که‌سێک ئه‌رکی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه‌ ئه‌نجام بدا، ده‌بێ شاره‌زای شه‌ریعت بێ، بۆ ئه‌و شته‌ی که‌ فه‌رمانی پێ به‌ خه‌لک ده‌کات، یاخود له‌ خه‌لکی قه‌ده‌غه‌ ده‌کات، ئه‌گه‌رنا مه‌رج نییه‌ هه‌موو شه‌ریعت شاره‌زایی.

2- فه‌رمان به‌ چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌ له‌ شتی راجیایی هه‌لگرده‌ ناکرێ، به‌لکو پێویسته‌ په‌سند (معروف) و ناپه‌سند (منکر) ه‌کان، زانایان له‌سه‌ریان پێکهاتن و یه‌کده‌نگ بن که‌ ئه‌و شته‌ په‌سنده‌ یان ناپه‌سنده‌:

دیاره‌ وشه‌ی (المعروف) و (المنکر) یش هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن و زانایانیش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن، ئینجا (المعروف) واته‌: ئه‌و شتانه‌ی که‌ زانراوه‌ په‌سندن، (المنکر) یش واته‌: ئه‌و شتانه‌ی که‌ زانراوه‌ ناپه‌سندن، چونکه‌ هه‌ردووکیان ئه‌لیف لام (أل) ته‌عریفیان له‌سه‌ره‌، واته‌: زانراوه‌ که‌ ئه‌و شته‌ په‌سنده‌ و ئه‌و شته‌ش ناپه‌سنده‌.

بۆ وینه: کردنی پێنج نوێژه‌ فه‌رزه‌کان، ئه‌وه‌ دیاره‌ ده‌زانین شتیکی په‌سنده‌، خواردنه‌وه‌ی شه‌رپاب ده‌زانین شتیکی ناپه‌سنده‌، هه‌روه‌ها له‌و جووره‌ شته‌ زانراوانه‌ بن که‌ ناکوکی و راجیایی زانایان له‌سه‌ر نه‌بێ، زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن و

ده‌لێن: ئەو شتانه‌ی که راجیایان له‌سه‌ره، شوینی فه‌رمان به‌چاکه‌و ریگری له‌خراپه‌نین، بۆ وینه: پێچه (نقَاب)ی ئافره‌تان، به‌شیك كه‌میک له‌زانایان ده‌لێن: ده‌موچاوی ئافره‌ت عه‌وره‌ته‌و ئافره‌ت مولزه‌مه‌به‌وه‌ی ده‌موچاوی دابپۆشی، به‌لام زۆربه‌یان ده‌لێن^(١): عه‌وره‌ت نییه، هه‌ر شتیکیش راجیای تێدابوو، فه‌رمان به‌چاکه‌و ریگری له‌خراپه‌ی تێدا ناکرێ، ئەگه‌رنا ئەگه‌ر وا نه‌لێن، ده‌بی بلێن: هه‌ر زانایه‌ک بۆخۆی رایه‌کی هه‌بوو، با جیاش بێ له‌رای زانایانی دیکه، بۆی هه‌یه‌له‌خه‌لکی هه‌لپێچێ، به‌وه‌ش دنیا ده‌بیته‌فه‌وزاو گێژاو.

3- ره‌چاوکردنی ئەده‌ب و ره‌وشتی به‌رز، بۆ که‌سیك كه‌فه‌رمان به‌چاکه‌و ریگری له‌خراپه‌ده‌کات:

ئەو که‌سه‌ی فه‌رمان به‌چاکه‌ده‌کات و ریگری له‌خراپه‌ده‌کات، ده‌بی ئەده‌ب و ره‌وشتیکی به‌رزو جوانی هه‌بی و شیوازیکی جوان به‌کاربینی، خوای کاربه‌جیش (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾^(٢) واته: (ئایا فه‌رمان به‌خه‌لکی ده‌که‌ن به‌شتی چاکه‌و خۆتان له‌بیرده‌چێته‌وه، وه‌ئێوه‌کتیبی خوا -ته‌ورات- ده‌خویننه‌وه؟ ئایا ئێوه‌نافامن)؟ هه‌لبه‌ته‌رووی دواندن (خطاب) له‌جوله‌که‌کانه، به‌لام هه‌موو دواندنه‌کانی قورئان هه‌ر وان، هه‌رچه‌نده‌خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌کاتی دابه‌زاندنی ئایه‌ته‌کاندا رووی دواندنی له‌کومه‌لیکی دیاریکراو کردبێ، به‌لام حوکمه‌که‌خه‌لکی غه‌یری ئەوانیش ده‌گریته‌وه.

(1) بڕوانه: (ئافره‌ت و خیزان له‌سایه‌ی شه‌ریعت دا)، وه‌(چه‌ند باب‌ه‌تیک هونه‌ری له‌به‌ر روشنایی قورئان و سوننه‌ت دا)، وه‌(سروش و پایه‌کانی خیزان و مه‌سه‌له‌ی چه‌ند ژنێ له‌ته‌رازووی عقل و وه‌حی دا)، که‌له‌هه‌موویاندا رای زۆربه‌ی زانایانمان له‌وباره‌وه‌به‌هه‌لگه‌وه‌خستۆته‌پوو.

2 البقرة: ٤٤

ناگونجی تۆ شتیکی په‌سند به‌ خه‌لکی بلئی، به‌لام بوخۆت نه‌یکه‌ی، وه‌ رئی شتیکی ناپه‌سندیان لی بگری، به‌لام له‌ خۆتا هه‌بی.

هه‌روه‌ها زانایان گوتووینه‌: (أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ لَا بِالْمُنْكَرِ)^(٢٨٤)، واته‌: (فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌ به‌چاکیی، وه‌ رئی له‌ خراپه‌ بگره‌، به‌لام نه‌ک به‌ خراپیی)!

4- پیویسته‌ ریزه‌ندی له‌ چاکه‌ و خراپه‌کاندا ره‌چاوبکری و هاوسه‌نگیی له‌نیوان زیان و قازانجه‌کاندا بکری، هه‌ر خراپه‌یه‌ک خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆی یان گه‌وره‌تری بیته‌وه‌ جی و هه‌ر چاکه‌یه‌ک چاکه‌یه‌کی وه‌ک خۆی یان گه‌وره‌تری نه‌یه‌ته‌وه‌ جی، نابیی ده‌ستکاریی بکری:

ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی تۆزیک ورده‌و له‌ کاتی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه‌دا، ده‌بی ریزه‌ندی چاکه‌ و خراپه‌کان ره‌چاوبکری، وه‌ هاوسه‌نگیی له‌نیوان قازانج و زیاندا بکری، بۆینه‌: تۆ ده‌ته‌وی خراپه‌یه‌ک لابه‌ری، ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ی ئه‌و خراپه‌یه‌ی لایده‌به‌ی خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆی دیته‌جی، یاخود له‌ خۆی گه‌وره‌تر؟ ئه‌گه‌ر وایه‌ ده‌ستی لی مه‌ده‌، بۆ وینه‌: که‌سیک غه‌یبه‌ت ده‌کات، تۆ ده‌بی ته‌مasha بکه‌ی به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ تۆ ده‌لئی: غه‌یبه‌ت مه‌که‌، یاخود رئی لی ده‌گری، ده‌بی ته‌قدیر بکه‌ی، ئایا به‌هۆی ئه‌و ئامۆژگاریی و ریگرتنه‌ی تۆ، ئه‌و ئینسانه‌ زیاتر تووشی غه‌یبه‌ت نابیی؟ وه‌ یاخود وێرای غه‌یبه‌ت بوختانیکیش به‌و که‌سه‌ ناکات که‌

(1) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: {جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَبَالَ فِي طَائِفَةِ الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُ النَّاسُ، فَتَنَاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ، فَلَمَّا قَضَى بَوْلَهُ أَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِذُنُوبٍ مِنْ مَاءٍ فَأَهْرِيقَ عَلَيْهِ}، رواه البخاري: (221) واللفظ له، ومسلم: (284)، واته‌: (عه‌ره‌ییکی خه‌له‌کیی هات له‌ لایه‌کی مزگه‌وت میزی کرد، خه‌لکیش تییان خوپی، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ نه‌ی لیکردن، کاتیک میزه‌که‌ی ته‌واوکرد پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد سه‌تلیک ئاویان پیداکرد).

غه‌یبه‌تی ده‌کات؟ ئە‌گەر بزانی خراپ‌ترده‌بێ، ده‌بێ ده‌ستی لێنه‌ده‌ی، هه‌روه‌ها هه‌ر چاکه‌یه‌ک که فه‌رامۆش کراوه، تۆ ده‌ته‌وی فه‌رمانی پێ بکه‌ی، ده‌بێ ته‌ماشای بکه‌ی ئایا به‌هۆی ئە‌و چاکه‌وه خراپه‌یه‌ک که گونا‌هی له چاکه‌ی چاکه‌که زیاتر بێ نایه‌ته‌ده‌ی؟ یاخود به‌و هۆیه‌وه چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌تر له‌به‌ین ناچێ؟ ئە‌گەر وابێ ده‌بێ ده‌ستی لێنه‌ده‌ی.

لێ‌رده‌ا با وێنه‌یه‌ک بێنمه‌وه بۆ ئە‌وه‌ی شته‌که‌تان زیاتر بۆ روون بێته‌وه: رۆژێک (إبن تیمیة^(ه)) رحمه‌تی خوای لیبی کومه‌له خه‌لکیکی له‌گه‌ل‌دا‌ده‌بێ، به‌لای کومه‌لێک له‌ته‌رو مه‌غولییه‌کاندا تیپه‌رده‌بن که خه‌ریکی شه‌پا‌ب خواردنه‌وه‌ن، ئە‌وانیش ده‌لێن: با بچین نه‌یه‌لێن شه‌پا‌ب بخۆنه‌وه‌و لێیان تی‌کبه‌هین، ده‌لێ: لێیان‌گه‌رێن، ده‌لێن: ئە‌دی نه‌چین فه‌رمان به‌ چاکه‌و ری‌گریی له‌ خراپه‌یان له‌گه‌ل‌دا بکه‌ین؟ ده‌لێ: نه‌خێر لێیان‌گه‌رێن، چونکه ئە‌وان ئیستا سه‌رگه‌رمی شه‌پا‌ب خواردنه‌وه‌و سه‌رخۆش‌یین، ئە‌گەر سه‌رخۆش نه‌بن ده‌چن دزیی ده‌که‌ن و ری‌گریی ده‌که‌ن و خه‌لکی ده‌کوژن، هه‌ر سه‌رخۆش بن سه‌لامه‌ت‌تره، یانی خراپه‌ی سه‌رخۆش‌یه‌که‌یان بۆ خۆشیان و بۆ خه‌لکیش که‌م‌تره له‌وه‌ی که سه‌رخۆش نه‌بن، ئینجا ره‌نگه مه‌ترسیی ئە‌وه‌شی بووبێ که ئە‌وان بچن نه‌یه‌لێن شه‌پا‌ب بخۆنه‌وه‌و له‌گه‌ل‌یان به‌شه‌پێن و سه‌ره‌نجام تووشی زیانیان بکه‌ن. که‌واته: لا‌بردنی خراپه ده‌بێ زۆر عاقلانه‌و ورد‌بینانه‌بێ و هاوسه‌نگی تی‌دا ره‌چاوبکری، ئە‌وه نییه‌ بلێی

1- قال ابن القيم: (إنكار المنكر أربع درجات: الأولى: أن يزول ويخلفه ضده، الثانية: أن يقل وإن لم يزل يجملة، الثالثة: أن يخلفه ما هو مثله، الرابعة: أن يخلفه ما هو شر منه، فالدرجتان الأولىان مشروعتان، والثالثة موضع اجتہاد، والرابعة مُحَرَّمَةٌ). إعلام الموقعين عن رب العالمين، ج: (3)، ص: (7).

وقال: (وَسَمِعْتُ شَيْخَ الْإِسْلَامِ ابْنَ تَيْمِيَّةٍ قَدَّسَ اللَّهُ رُوحَهُ وَتَوَرَّضَ ضَرِيحَهُ يَقُولُ: مَرَرْتُ أَنَا وَبَعْضُ أَصْحَابِي فِي زَمَنِ النَّتَارِ بِقَوْمٍ مِنْهُمْ يَشْرِبُونَ الْخَمْرَ، فَأَنكَرَ عَلَيْهِمْ مَنْ كَانَ مَعِيَ، فَأَنكَرْتُ عَلَيْهِ، وَقُلْتُ لَهُ: إِنَّمَا حَرَّمَ اللَّهُ الْخَمْرَ لِأَنَّهَا تَصُدُّ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ، وَهَؤُلَاءِ يَصُدُّهُمْ الْخَمْرُ عَنْ قَتْلِ النَّفْسِ وَسَبْيِ الذَّرِيَّةِ وَآخِذِ الْأَمْوَالِ قَدَعُهُمْ). إعلام الموقعين عن رب العالمين، ج: (3)، ص: (7).

هه‌ر چۆنیکێ بێ، با من ئه‌و خراپه‌یه‌ لابه‌رم و با دنیای له‌سه‌ر کاول بێ! چونکه‌ کاتی خۆی شتی وا بووه‌ و ئیستاش ئه‌وانه‌ی به‌ کرچ و کالێی له‌ دین تیگه‌یشتوون، ده‌لێن: جا چۆن ده‌بێ لێبگه‌رپێن له‌ بازار ئه‌وه‌ هه‌بێ، یان ئه‌و نه‌فهره‌ ئاوا بکات؟ ده‌چێ له‌گه‌لی ده‌کاته‌ هه‌رایه‌ک، جاری وا هه‌بووه‌ کابرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌پابی خواردۆته‌وه‌ کوشتوویه‌تی، که‌ دیاره‌ ئه‌گه‌ر حوکمی (شه‌ریعه‌تی ئیسلام) یش له‌ ئارادا هه‌بێ و ده‌وله‌تی ئیسلامییش هه‌بێ سزایه‌که‌ی چل قه‌مچییه‌، یاخود هه‌شتا قه‌مچییه‌ لای زۆرییه‌که‌ی، به‌لام کوشتن سزای شه‌رعیی ئه‌و که‌سه‌ نییه‌ که‌ شه‌پاب ده‌خواته‌وه‌، یان که‌سیک دزیی ده‌کات سزایه‌که‌ی کوشتن نیه‌.

5- فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگه‌ری له‌ خراپه‌ش له‌ جێبه‌جێکردنی سزا شه‌رعییه‌کان جیا، چونکه‌ هه‌موو که‌س بو‌ی هه‌یه‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگه‌ری له‌ خراپه‌ ئه‌نجام بدات، به‌ مه‌رجێک مه‌رجه‌کانی تێدا بن، به‌لام جێبه‌جێکردنی سزا شه‌رعییه‌کان، ته‌نیا مافی ده‌سه‌لاتی شه‌رعییه‌:

ئه‌وه‌ش خالێکی زۆر گرنگه‌، تۆ ده‌بینی کومه‌لێک که‌س شه‌پاب ده‌خۆنه‌وه‌، ته‌نها بۆت هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر بزانی خراپتر ناقه‌ومێ، بچی نه‌یه‌لی شه‌پابه‌که‌ بخۆنه‌وه‌، به‌لام بۆت نییه‌ بلێی: وهرن هه‌ریه‌که‌ی چل یاخود هه‌شتا قه‌مچیشان لێبده‌م، ئه‌وه‌ ئیشی تۆ نییه‌، ئه‌وه‌ ئیشی ده‌سه‌لاتی شه‌رعییه‌، ده‌سه‌لاتی شه‌رعییش داوای سه‌لماندن (اثبات) ده‌کات، ده‌بێ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر هه‌بێ، یان بۆ خۆی دانی پێدا بێنێ، یان دوو شاهێد هه‌بن؟

6- پێویسته‌ ئه‌و خراپه‌یه‌ (منکر)ی که‌ لاده‌بردێ بێندراو و زاندراو بێ، نه‌ک له‌ پێی سیخوپی (تَجَسُّس) و پشکنینه‌وه‌ په‌ی پێ برابێ:

چونکه سیخوپی کردن به‌سه‌ر مسولمانانه‌وه‌ه‌رامه، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تَجَسَّسُوا...﴾⁽¹⁾ واته: (....) وه سیخوپی به‌سه‌ر یه‌کدیه‌وه مه‌که‌ن (...)(ب).

دیاره سیخوپی کردن (تَجَسَّسُ) وه‌ک (تَحَسُّسُ) وایه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که تۆ هه‌ست رابگری به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌و که‌سه هه‌ست پئی نه‌کا، چاودیری بکه‌ی و که‌موکوورپیه‌که‌ی بزانی، ئه‌وه هه‌رامه، به‌لکو له‌فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتووه: {لَوْ اَطْلَعَ فِي بَيْتِكَ اَحَدٌ وَلَمْ تَاذَنْ لَهُ، خَذَفْتُهُ بِحَصَاةٍ فَقَطَّاتَ عَيْنُهُ، مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جُنَاحٍ} واته: (ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌که‌لینی ده‌رگای ماله‌که‌ته‌وه به‌بی ئیزنی تۆ ته‌ماشای ماله‌که‌ت بکات، ئه‌گه‌ر ورده به‌ردیکت تیگرت و چاویت کویر کرد، گونا‌ه‌بار نابی).

پاشان فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموئ: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا}، واته: (هه‌ر که‌سیک له‌ئیه‌و خراپه‌یه‌کی بینی)، ئیدی نه‌ک هه‌ر که‌سیک به‌گومان بلئ: له‌وانه‌یه ئیستا فلانه‌که‌س له‌مالی خویدا ئه‌و کاره بکات و بجئی لئی به‌ژووربکه‌وئ، یاخود به‌شیوه‌یه‌ک که بو‌خوشی هه‌ستی پئی نه‌کات بجئی سیخوپی به‌سه‌ره‌وه بکات بزانی داخو خراپه ده‌کات یان نا‌کا، ئا ئه‌وه قه‌ده‌غه‌یه‌و، ده‌بی خراپه‌یه‌کی بینراو و زانراو بی و له‌به‌رچاو بی، ئینجا ئه‌و خراپه‌یه نه‌هی لئ ده‌کرئ و رئی لئ ده‌گیرئ.

¹ الحجرات: ۱۲

2- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) رواه مسلم: (2563)، واته: (ئیزه‌یی به‌یه‌کدی مه‌به‌ن و یه‌کدی مه‌بوغزین و جاسووسی مه‌که‌ن و هه‌ست له‌یه‌کدی رامه‌گرن، وه له‌موزایه‌ده‌دا بو‌فریودان نرخ زیاد مه‌که‌ن، وه ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا پیکه‌وه برابن).

³ رواه البخاري: (6888) واللفظ له، ومسلم: (2158)

7- ده‌بی ریزبه‌ندی له‌ شیوازه‌کانی لابرندی ناپه‌سند (منکر) و چه‌سپاندنی په‌سند (معروف) له‌ ئاسانه‌وه‌ بۆ قورس بچیی، نه‌ک به‌ پیچه‌وانه‌وه‌، مادام به‌ قسه‌ لابی پیویست به‌ ده‌ست نا‌کا:

واته‌: که‌سیک خراپه‌یه‌ک ده‌کات، تۆ ده‌زانی ئە‌گەر به‌ قسه‌ پیی بلّی و ئامۆژگاریی بکه‌ی، ده‌ستی لی هه‌لده‌گرئ، پیویست نا‌کات بلّی: ده‌بی هه‌ر به‌ هیز لایبه‌رم، له‌ به‌رئه‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌ ده‌لی: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ}، چونکه‌ فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ به‌رزتره‌وه‌ بۆ خوارتر ده‌چی و شیوازی پله‌پله‌یی له‌ نزمه‌وه‌ بۆ سه‌ریمان پیشان نادا، ئە‌گه‌رنا مادام خراپه‌یه‌ک به‌ قسه‌یه‌کی خۆش لابی، پیویست نا‌کات هیزی لی بخه‌یه‌ کار، به‌لکو جاری وایه‌ به‌ چاو لی‌کردنی‌ک و هیما بۆ کردنی‌ک، بابای خراپه‌کار ده‌ست له‌و خراپه‌یه‌ هه‌لده‌گرئ و، پیویست نا‌کات هه‌ر قسه‌شی له‌گه‌ل بکه‌ی، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ قسه‌ی نه‌رم ده‌ستی لی هه‌لبگرئ، پیویست نا‌کات قسه‌ی توندی له‌گه‌ل بکه‌ی، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ قسه‌ی توند ده‌ستی لی هه‌لبگرئ، پیویست نا‌کات لیی رابسیی زلله‌یه‌کی لی‌بده‌ی، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ لی‌راسانی‌ک ده‌ستی لی هه‌لبگرئ، پیویست نا‌کات زلله‌یه‌کی به‌ کرده‌یی لی‌بده‌ی ... وه‌ هه‌روه‌ها.

8- لاوازترین ئاستی باوه‌ر که‌یه‌ و بۆکییه‌؟

فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بی زۆر وردبینانه‌ لی‌یان حالّی بین، ئە‌گه‌رنا دوا‌یی به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تیده‌گه‌ین، که‌ شایسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمایشته‌ به‌رزه‌کانی نیه‌.

پیغه مبهەر ﷺ له وفه رمایشتهیدا که ده فره رموی: { ... فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبَلْسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ }⁽¹⁾ وه له ریوایه ته کهیدیکه دا ده فره رموی: { وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ } رواه مسلم: (50)، واته: (... جا نه گهر نهیتوانی با به زمانی بیگورپی، جا نه گهر نهیتوانی با به دلی پیی ناخوش بی، وه نه وهش لاوازترینی ئیمانیه)، وه له ریوایه ته کهیدیکه دا: (وه له دوی پی ناخوشبوونی دل وه، به قه دهر ده نکه خه رته له یه ک ئیمان بوونی نیه)، نه وه بۆ که سیکه توانای هه بی به ده ست بیگورپی، به لام هه به دل ئیکتیفا بکات، یان توانای هه بی به زمان بیگورپی، به لام هه به دل ئیکتیفا بکات، بابایه کی ئاوا ئیمانیه کی بیه یزه، به لام تو به بازاری هه ولیرو سلیمانی و ده وک و بازاره کانیدیکه ی عیراقد ده رپی، شه راب داندراوه، که شتیکی حه رامه و ده فروشری، کابرا خوی به مسولمان ده زانی و شه رابیش ده فروشی، له حالیکدا که ناتوانی نه به ده ستیش دوکانه کی پی دابخه ی، نه به زمانیش ده رفه ت هه یه بللی: شه راب مه فروشه، جا ئایا نه وه مانای وایه تو بیه یزترین ئیمانته هه یه؟ نه خیر، بۆچی؟ چونکه له و حاله ته دا تو توانات هه ره وه نده یه و نه وه بۆ که سیکه بیه یزترین ئیمانیه، که به ده ست و به زمان بتوانی لایبه ری، به لام به س به دل ئیکتیفا بکات، وه که سیکه که خوی به حکومه ت و ده سه لاتدار ده زانی، ئایا ناتوانی بریاریک ده ربکا و بللی: نابی شه راب بفروشری؟ با، ئایا ناتوانی پولیسان بنیری و بللی: شه راب مه فروشن؟ با، بۆ نه وه یان نه گهر به س به دل پیی ناخوش بی، نه وه بیه یزترین ئیمانی هه یه، به لام نه گهر به دلش پیی ناخوش نه بی، نه وه فیری به سه ر ئیمان و مسولمانیته وه نییه، به للی نه گهر بللی: به دل پی مناخوشه به لام ده سه لاتم نییه،

¹ رواه مسلم: (49)

که راستیش ناکا، ئه وه دهگونجی بلّین: لاوازترین ئیمانی هیه، به لام بۆ من و تۆی مسولمان که بۆمان ناگونجی نه به دهست ریی لیبگرین و نه به زمانیش، مهرج نییه بیّهیزترین ئیمانمان هه بی.

به لام به هه رحال نموونه که مان و هینایه وه، دهتوانین به دوکانه کاندای پرۆین ههریه کی و تاریکیان بۆ بدهین، به لام ئایا واقیعه که ی پئی دهگۆردی؟ تۆ ده بی ته ماشا بکه ی ئه گهر مه زه ننه ی ئه وه بوو که پئی دهگۆردی ده بی بیکه ی، به لام ئه گهر مه زه ننه ی ئه وه بوو که پئی ناگۆردی، نایکه ی و ماناشی و نییه که ئیمان هه که ت بیّهیزه، یا خود بیّهیزترین ئیمان هه یه، چونکه پیتوایه پئی ناگۆردی، خوای به رزو مه زن ده فهرموئ: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى﴾⁽¹⁾ واته: (ئامۆژگاری بکه، ئه گهر زانیت ئامۆژگاری سوودی هیه).

9- به بی هه لویستی دهروونی له به رانه ر شتی په سند و ناپه سند، ئیمان بوونی نییه:

به بی هه لویستی دهروونی و قهلبی له به رانه ر چاکه و خراپه دا واته: هه لویستی ئیجابی له به رانه ر مه عرووفدا، که هه زی پئی بکه ی و پیتخۆشبئی بچه سپی، وه هه لویستی سهلبی له به رانه ر مونکه ردا، که پیتخۆشبئی لاجی، به بی ئه وه لویسته ئیمان بوونی نییه، که ئه وه به بی فره مایشته که ی پیغه مبه ریش ﷺ، هه ر به عه قل دیاره و که سیك به دل پئی خۆش نه بی چاکه هه بی و به دل رقی له خراپه نه بی، ئه وه دیاره ئیمانی نییه، ئه و دلّه ی که ئیمانی تیدابی، و له خاوه نه که ی ده کات له گه ل چاکه یه کدا بی که له ئیمان وه هه لده قولی، وه دژی خراپه یه ک بی که دژی ئه و ئیمان یه. فره مایشته که ی

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ زۆر روونه که ده‌فه‌رموئ: { ... وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ }⁽¹⁾، واته: (له دواي پینا‌خۆش‌بوونی دل بۆ شتی ناپه‌سند، به قه‌ده‌ر ده‌نکه خه‌رت‌له‌یه‌ک ئیمان بوونی نیه).

10- هه‌رچه‌نده دروسته ده‌سته‌یه‌کی دیاریکراو فه‌رمان به چاکه و ریگ‌ری له خراپه (حَسْبَةُ) ئه‌نجام بدن، به‌لام ئه‌وه مانای وا نییه که ئه‌رکیکی گشتی نییه:

چونکه خوای به‌رزو مه‌زن به گشتی ئیماندارانی پیاو و ئافره‌تی به ئه‌نجامدانی ئه‌و ئه‌رکه وه‌سف کردووه، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾⁽²⁾ که پیشتر چه‌ند جارێک مانامان کردووه، به‌لام بیگومان ریژه (نسبه‌ی) پیویست بوونی: (ئه‌رکی فه‌رمان به چاکه و ریگ‌ری له خراپه) په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وانه (طَرْدِي) له‌گه‌ڵ تواناو بۆلوانی تاکه‌کان دا هه‌یه.

پینجه‌م: پابه‌ندکردنی کومه‌لگا به شه‌ریعه‌ته‌وه، به‌رهمی بانگه‌واز و فه‌رمان به چاکه و ریگ‌ری له خراپه‌یه، نه‌ک به‌کاره‌یتانی هیز و فشار! چونکه پابه‌ندی به شه‌ریعه‌ته‌وه به زۆر نا‌ک‌ری⁽³⁾:

پابه‌ندکردنی کومه‌لگا به شه‌ریعه‌ته‌وه، واته: بانگکردنی خه‌لک بۆ لای خوای به‌رزو مه‌زن، خه‌لک کردن به‌نده‌ی خوای به‌رزو مه‌زن، به‌رهمی بانگه‌وازو

¹ رواه مسلم: (50)

² التوبة: ۷۱

³ وه‌ک به‌ درێژی له (ئیسلام و ده‌وله‌تداری و حوکمرانی) دا باسما‌نکردووه.

فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه و باقی جموجۆل و چالاکییه کانه، نهك به ره می به کارهینانی هیزو فشار خستنه سهر خه لك، بۆچی؟ چونكه خه لك به زۆر پابه ند ناکری به شهریه ته وه، کورده واریی خۆمان ده لێن: (به زۆر كه سیك بنیری بۆ مازووان، له دارێ هه لئاړوانی)، کابرایهك به تۆبزی پێی بلێی: ده بی بچی مازووان^(٢) بۆ بینی، کابرا به زۆری بنیری بۆ ئه و شاخه ته ماشای دار مازووه کان ناکات و دیته وه ده لێ: یهك مازوویان پێوه نه بوو!

کهواته: له راستیدا پابه ندیی به شهریه ته وه به زۆر ناکری، چونكه مسوڵمانه تی هه لقو لاوی قه ناعهت و دل و دهروونی ئینسانه و به زۆر ناکری، بۆیه پابه ندکردنی خه لك به شهریه ته وه، ده بی له میانه ی بانگکردنیان و، تیگه یاندنیان و، رۆشن بێرکردنیان و، فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه دا بی، نهك له میانه ی به کارهینانی هیزدا، چونكه به داخه وه ئیستا هه ندیک لایه نی ئیسلامی وایان له میشکدایه، که ئه گهر ده سه لاتمان هه بوو خه لك هه مووی ده بیته مسوڵمانی باش، نه خیر و نه یه، چونكه ئه گهر ده سه لاتیشته هه بی، ئه و په ری خه لکی ده که یه دوو پوو (منافق)!! به لکو ده بی له دینیان تیگه یه نی و له دهروونه وه بیانگۆری، ده چیته مزگه وت به لام نیه تی بۆ خوا لی ناهینی، ده لێ به پۆژووم، به لام له مالێ خواردن ده خوا، ئینجا ئه وه بوو به چی؟ وهك چۆن له سه رده می پێغه مبه ر ﷺ دا، سزای مونا فیقانی ش له هی کافران توندتره، خوای به رزو مه زن ده فه رموی:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾^(٢) واته: (بیگومان دوو پوو هه کان له پله ی هه ره خواره وه ی ناگری دۆزه خ دان ...). کهواته: به کارهینانی فشار و زۆر هیز بۆ فه رزکردنی ئیسلام به سه ر خه لکدا، خه لك ناکاته مسوڵمان، به لکو له

1) مازوو: ئه وه یه که بۆ پێسته خۆشکردن (دبَاغ) به کار ده هینری.

2) النساء: ١٤٥

کوفری ئاشکراوه دهیانبا بۆ کوفری په نهان، ئه ویش بریتیه له حاله تی نیفاق و دوپرووی، ده بی به بانگه وازو تیگه یاندن و هوشیارکردنه وهی خه لک و قه ناعه ت پیهینانیان، کومه لگا بگوردری و کیان و قه واره و دهوله تی ئیسلامی دابمه زری، پیغه مبه ری ئیمه ﷺ وایکردوه (ت).

شه شه م: کومه لگای مسولمان وهك چوڻ به دروشمه كان (الشعائر) ده ناسری، به بهرنامه کانیش (الشرائع) ده ناسری:

کومه لگای مسولمان هه ر ئه وه نییه نوژی تییدا به رپا بکری و روژووی تییدا بگیری و، نوژی جه ژنه کان و یادی خوی به رز و مه زن و بانگ و قامه ت و ... هتدی تییدا ئه نجام بدرین، به لکو کومه لگای مسولمان و پرای به رپا کردنی دروشمه كان (شعائر) ده بی بهرنامه كان (شرائع) یشی تییدا پیاده بکری، ئه و جار ئه و کومه لگای به مسولمان له قه له م ده دری، هه روهك خوی به رزو مه زن ده فه رموی: ﴿... لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ...﴾ (سه) هه روه ها ده فه رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾ (4) واته: (یا خود ئه وانه ها و به شانیکیان بۆ خوا داناون، که بهرنامه یان بۆ داناون، له شتیکدا که خوا موله تی پینه داوه ...).

(شرائع) یش واته: بهرنامه کانی ژیان، چاکه و خراپه و حه لال و حه رام له هه موو بواره کانی حوکم و سیاسه ت و ئابووری و کومه لایه تی و جه نگو و ئاشتی و ... هتدا.

(1) وهك له: (پوخته ی ژیاننامه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ) و، (ئیسلا م و مسولمانه تی و کاری ئیسلامی له بهر روژنایی قورئان و سونه ت دا) (ئیسلا م و دهوله تداریی و حوکمرانی) دا، روونمان کردوته وه.

(2) خوی په روه ردار (جل جلاله) له قورئاندا وشه ی (شعائر) به کارهیناوه، وهك ده فه رموی: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (الحج، واته: - کاروباری هه ج وهك بۆتان روونکرایه وه - به وشیه، وه هه ر که سیك دروشمه کانی خوا به به رز بگری، ئه وه له پارێزکاری د له کانه وه یه).

3 المائدة: ٤٨

4 الشوری: ٢١

بڼه مای حه قده یه م

**به کاره یانی هیژ بو به رگری کردن له دین و
ژینی کومه لگا، له کات و شوینی خویدا و
به مهرجه شهرعییه کانه وه**

بنه‌مای سه‌قده‌یه‌م

به‌کاره‌ینانی هیز بۆ به‌رگریکردن له‌ دین و ژینی کومه‌لگا، له‌ کات و شوینی خۆیدا و به‌ مه‌رجه‌ شهرعییه‌کانه‌وه‌:

کومه‌لی ئیسلامی هه‌بوونی هیزو هۆکاره‌کانی له‌ کاتی گونجاوو پێویستدا، به‌ مافی شهرعی و بگه‌ به‌ ئهرکی سه‌رشانی ده‌زانی، له‌پێناو پارێزگاریی لێکردنی پیرۆزیه‌یه‌کان (مقدسات)ی ئیسلام و حورمه‌ته‌کان (حرمات)ی مسوولمانان و خاکی نیشتماندا به‌کاریدینی، به‌پێی بنچینه‌ شهرعییه‌کان و، ره‌چاوکردنی هاوسه‌نگی له‌نیوان به‌رژه‌وه‌ندی و خراپه‌ (المصلحة والمفسدة)دا، چونکه‌:

1- خوای زال و کاربه‌جێ (جل جلاله‌) فه‌رمویه‌تی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ...﴾ (الأنفال. واته‌: (وه‌ بۆیان -بۆ کافران و بۆ

دوژمنانتان- ئاماده‌ بکه‌ن ئه‌وه‌ی له‌ تواناتاندا هه‌یه‌ له‌ هیز و ولاخی به‌ستراوه‌، دوژمنی خوا و دوژمنی خوتانی پێی بترسێن، وه‌ که‌سانیکیش جگه‌ له‌ دوژمنه‌ به‌رچاوه‌کان که‌ ئێوه‌ نایانزانن، به‌لام خوا ده‌یانزانی (...). واته‌: با هیزتان هه‌بی تاكو دوژمنانی په‌نه‌ان و ئاشکرا لێتان بترسن و ته‌ماعتان تی نه‌که‌ن.

2- وه‌ خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾ (٣١) وَجَزَاؤُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (الشورى.

خوای به‌رزو مه‌زن له‌ سیاقیکدا که‌ باسی سیفه‌تی ئیمانداران ده‌کات ده‌فه‌رموی: (وه‌ ئه‌وانه‌ی کاتی که‌ ده‌ستدریژیان کرایه‌ سه‌ر، تۆله‌ ده‌ستینه‌وه‌، وه‌

سزای هه‌ر خراپه‌یه‌ك خراپه‌یه‌کی وه‌ك خۆیه‌تی، كه‌سیكیش لی‌بوردن ب‌كات و چاك‌سازی ب‌كات پاداشتی له‌سه‌ر خواجه، بی‌گومان خوا سته‌مكارانی خۆشناوی).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُّوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة. واته: (هه‌ر كه‌سیك ده‌ستدریژی كرده سه‌رتان، وه‌ك ده‌ستدریژی کرانه سه‌رتان له‌لایه‌نی ویه‌وه، ئاوا ده‌ستدریژی ب‌كه‌نه‌وه سه‌ر و به‌رپه‌رچی ب‌ده‌نه‌وه، وه‌ پارێز له‌ خوا ب‌كن، وه‌ بزانی خوا له‌ گه‌ل پارێزكاراندايه).

4- پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رمایشی زۆرن، بۆ وینه: فه‌رموویه‌تی: {لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ أَوْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ عَلَى النَّاسِ} رواه البخاري: (3641) ومسلم: (1037) واللفظ له، واته: (به‌رده‌وام كۆمه‌لیك له‌ تۆمه‌تی من - ده‌سته‌یه‌کی كه‌م له‌ كۆمه‌لی (هه‌) فراوانی من - فه‌رمانی خوا جی‌به‌جی ده‌كه‌ن، نه‌ ئه‌وانه‌ی پش‌تیان به‌رده‌ده‌ن زیانیان پێ‌ده‌گه‌یه‌نن، نه‌ ئه‌وانه‌ش كه‌ دژایه‌تیان ده‌كه‌ن، هه‌تا فه‌رمانی خوا دێ - هه‌تا دنیا كۆتایی دێ -، له‌و كاته‌شدا ئه‌وان به‌سه‌ر خه‌لكه‌وه‌ بالاده‌ستن).

5- هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا، يُقَاتِلُ عَلَيْهِ عِصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ) رواه مسلم: (1922)، واته: (ئه‌م ئایینه به‌رده‌وام به‌ راوه‌ستاوی ده‌مینیته‌وه، كۆمه‌لیك له‌ مسوولمانان له‌ پیتاویدا ده‌جه‌نگن، هه‌تاكو قیامه‌ت دێ).

(1) چونكه تۆمه‌ت به‌ مانای كۆمه‌ل دێ.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: هه‌رچه‌نده جیهاد به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی (که بریتییه له جه‌نگ) ^(ه) له بنه‌په‌تدا ئه‌رکی ده‌وله‌تی ئیسلامییه، به‌لام وه‌ك حاله‌تی هه‌لاواردن و له‌کاتی نه‌بوونی ده‌وله‌تدا، مسوڵمانان له‌سه‌ریان پێویسته به‌گوێره‌ی توانا به‌رگریی بکه‌ن :

هه‌رچه‌نده جیهاد (به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی) له بنه‌په‌تدا ئه‌رکی ده‌وله‌تی ئیسلامییه، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که له قۆناغی مه‌که‌دا ری نه‌درا به مسوڵمانان هیژ به‌کاریئن، به‌لکو له قۆناغی مه‌دینه‌دا ریگایان پێدرا.

له (سیره ابن هشام) دا هاتوه ^(ه) له‌کاتی باسکردنی په‌یمانی دووه‌می عه‌قه‌به‌دا: (فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ بْنِ نُضْلَةَ: وَاللَّهِ الَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنَّ شِئْتَ

1) ئه‌گه‌رنا مانای فراوانی جیهاد بریتییه له به‌کاره‌ینانی هه‌موو هه‌ول و توانایه‌ك له‌پێناوی رازیکردنی خوا (جل جلاله‌) دا، بۆیه وشه‌ی (جهاد) وه‌ك چۆن له ئایه‌ته مه‌دینه‌یی (مدنی) ه‌کاندا هاتوه، له ئایه‌ته مه‌که‌یی (مکی) ه‌کانیدا هاتوه، به‌لام وشه‌ی (قتال) که به‌س به مانای (جه‌نگ) ه، ته‌نیا له ئایه‌ته مه‌دینه‌یی (مدنی) ه‌کاندا هاتوه، که‌واته: وشه‌ی (جهاد) هه‌م مانای جه‌نگ (قتال) ده‌گرتیه‌وه، هه‌م مانای غه‌یری (قتال) یش ده‌گرتیه‌وه، بۆ وینه: خ‌وای په‌روه‌ردگار ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ جَاهِدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ العنکبوت، واته: (هه‌ر که‌سێک تیکۆشا ئه‌وه بۆ خ‌وای تیده‌کۆشی - قازانجه‌که‌ی بۆ خ‌وایه‌تی - وه‌ خوا ده‌وله‌مه‌ندوبی نیازه به‌رانبه‌ر به‌ جیهانیان)، مرو‌ف له‌پێناوی خوا (جل جلاله‌) دا تیده‌کۆشی، به‌لام خ‌وای لێ به‌هره‌مه‌نده، خوا (جل جلاله‌) لێ به‌هره‌مه‌ند نابێ و که‌س ناتوانێ سوودێک به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار ﷺ بگه‌یه‌نی.

هه‌روه‌ها خ‌وای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ...﴾ (٧٨) الحج، واته: (له‌پێی خوادا وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه تیکۆشن ...).

به‌کورتی: وشه‌ی (جهاد) له سووره‌ته مه‌که‌یی (مکی) ه‌کاندا، به مانای هه‌ل‌دان و خ‌و ماندووکردن و تیکۆشان هاتوه، وه جاری واش هه‌یه وشه‌ی (جهاد) به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی هاتوه که جه‌نگ و کۆشتار ده‌گه‌یه‌نێ و به‌و مانایه‌ش ته‌نیا له سووره‌ته مه‌دینه‌یی به‌کاندا هاتوه.

2) عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ أَوَّلَ مَنْ ضَرَبَ عَلَى يَدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْبَرَاءُ بْنُ مَعْرُورٍ، ثُمَّ بَاعَ بَعْدُ الْقَوْمَ.

لَنَمِيلَنَّ عَلَى أَهْلِ مَنِي غَدًا بِأَسْيَافِنَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ ارْجِعُوا إِلَى رَحَالِكُمْ"، واته: (عه‌بباسی کورپی عوباده‌ی کورپی نه‌زله‌ پی‌ی گوت: سویند به‌و خوابه‌ی که توی به‌ حق ناردوه - نه‌ی پی‌یغه‌مبه‌ری خوا- نه‌گه‌ر ئیراده بکه‌ی و پی‌ت چاک بی، به‌یانی به‌ شمشیره‌کانمان له‌گه‌ل نه‌و موشریکانه‌ی که له‌ مینا کوبوونه‌ته‌وه‌ رووبه‌پوو ده‌بینه‌وه، پی‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: فه‌رمانمان به‌وه‌ پی‌ نه‌کراوه - واته: جه‌نگ کردن-، به‌لکو بگه‌رینه‌وه‌ بو‌ لای بنه‌و بارگه‌کانتان)، به‌لئ له‌ قوناغی مه‌ککه‌دا مسولمانان رییان لیگیرابوو که چه‌ک و هی‌ز به‌کاربینن، وه‌ک خوی پهره‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ...﴾ ﴿٧٧﴾ النساء، واته: (ئایا ته‌ماشای نه‌وانه‌ ناکه‌ی که پییان گوترا: ده‌ست بگپنه‌وه‌و چه‌ک و هی‌ز به‌کارمه‌هینن، به‌لام نویتز به‌ریابکه‌ن و زه‌کات^(١) بده‌ن؟...).

به‌لام له‌ مه‌دینه‌دا نه‌م ئایه‌ته‌ به‌پی‌زه‌ خوی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾^(٢) واته: (مۆله‌ت درا بو‌

فَلَمَّا بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَرَخَ الشَّيْطَانُ مِنْ رَأْسِ الْعَقَبَةِ بِأَنفَذِ صَوْتٍ سَمِعْتُهُ قَطُّ: "يَا أَهْلَ الْجَبَابِجِ - وَالْجَبَابِجُ: الْمَنَازِلُ - هَلْ لَكُمْ فِي مَذْمَمٍ وَالصَّبَاءِ مَعَهُ قَدْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ حَرْبِكُمْ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذَا أَرْبَ الْعَقَبَةِ هَذَا ابْنُ أَرْيَبِ.

قَالَ ابْنُ هِشَامٍ: وَيُقَالُ ابْنُ أَرْيَبٍ "أَتَسْمَعُ أَيُّ عَدُوِّ اللَّهِ، أَمَا وَاللَّهِ لَا تُفَرِّغُنَّ لَكَ".

قَالَ: ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "ارْضَعُوا إِلَى رَحَالِكُمْ". قَالَ: فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبَادَةَ بْنِ نَضْلَةَ: وَاللَّهِ الَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ شِئْتَ لَنَمِيلَنَّ عَلَى أَهْلِ مَنِي غَدًا بِأَسْيَافِنَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ ارْجِعُوا إِلَى رَحَالِكُمْ" قَالَ فَارْجِعْنَا إِلَى مَضَاجِعِنَا، فَنَمِنَا عَلَيْهَا حَتَّى أَصْبَحْنَا. (السيرة النبوية لابن هشام، ج: (2)، ص: (231).

(1) زۆر له‌ زانایان پییانوایه‌ مه‌به‌ست له‌ زه‌کات لی‌رده‌ا، پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روون (تزکیه‌ النفس) ه‌.

الحج: ٣٩

ئهوانه ی که جه نگیان له گه لدا ده کری و سته میان لی کراوه، وه بیگومان خوا له سهر یارمه تیدانیان به توانایه، (أُذِنَ) واته: مۆلّهت درا، که واته: پیشتەر مۆلّهت و ئیزن نه بووه که هیژو چهک به کاریئن، ئینجا ئه مه لی وهرده گیری که ئه سلّ ئه وهیه مسولمانان ده ولّهت و قه واره یه کیان هه بی ئه و جار جهنگ و جیهاد بکه ن، جهنگ و جیهادیش بۆ بهرگریی کردنه له و قه واره نیسلامییه و، بۆ بهرگریی کردنه له بانگه وازی نیسلامی که ری له بهردهمدا تهخت و ئاچووغ بی، ئه سلّه که ی وایه و پیغه مبه ر ﷺ وایکردوه، وه مه نتیقی عه قل و واقعیش ئه وه ده خوازی، مه عقوول نییه تۆ جاری سهر زه مینه که هی خۆت نییه و، قه واره و ده سه لالت نییه، خه لکه کهت بۆ ساغ نه بۆته وه، بجی ده ولّهت رابگه یه نی، خۆی ده ولّهت ده بی سۆ بنه مای هه بی:

أ- سهر زه مینیکت هه بی هی خۆت بی و ده سه لالت به سه ریدا هه بی و کۆنترۆلّت کرد بی.

ب- خه لکێک هه بی تۆیان قبوول بی وهک ده سه لالت.

ج- بهرنامه یه کیشته هه بی که پیاده ی بکه ی.

به لام تۆ خه لکت نه بی و خاکت نه بی و ده سه لالت نه بی، ده ولّهت ی چی، پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتێک که چوو بۆ مه دینه و مسولمانان هاتن به یعه تیان پیددا و، به براگه وره ی خۆیان له قه له میاندا و، باوه شیان کرده وه بۆ بانگه وازو په یام و بهرنامه که ی، ئه و جار ده ولّهت ی دامه زراند، چونکه له وێ ده ی توانی شه ریعه تی خوی پهروهردگار (جل جلاله) پیاده بکات.

به لای وهک گوتم بنه پهرت ئاوايه، جهنگ و جیهاد ده بی ده ولّهت ی نیسلامی پی ی هه لسی، به لام وهک حاله تی هه لاواردن (إستثناء) و له کاتی نه بوونی قه واره و

ده‌وله‌تی ئیسلامییدا، مسوولمانان له‌سه‌ریان پێویسته به‌گوێره‌ی توانا به‌رگری بکه‌ن له‌ دین و ژین و ناموس و مالیان و، به‌هۆی نه‌بوونی ده‌وله‌ته‌وه‌ ئه‌و ئه‌رکه‌یان له‌سه‌ر لاناچی، دیاره‌ هیز به‌کارناهیئن بۆئه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی دابمه‌زرێنن، به‌لام بۆ وینه: ده‌بێ هیز به‌کاربێنن بۆئه‌وه‌ی به‌رگری بکه‌ن له‌ خاکی خۆیان، ئه‌گه‌ر خاکه‌که‌یان داگیرکرا، وه‌ به‌گشتی به‌رگری له‌خۆ کردن هه‌میشه‌ هه‌ر هه‌یه، به‌لام له‌ولاوه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ: ﴿... فَمِنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ﴾⁽¹⁾ وه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾⁽²⁾ که‌ دیاره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ له‌ سووره‌تی (الشوری)یه‌ و، سووره‌تی (الشوری)ش له‌ مه‌ککه‌ دابه‌زیوه‌.

سه‌رنج بده‌ن ئه‌مه‌ زۆر گرنگه‌: له‌ قوناغی مه‌ککه‌دا به‌ کرده‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ریی نه‌ده‌دا هاوه‌لانی به‌پیزی چه‌ک به‌کاربێنن و ده‌یفه‌رموو: مۆله‌ت نییه‌، ئه‌وان ده‌یانگوت: با به‌کاری بێنن، ئه‌و ده‌یفه‌رموو: نه‌خێر فه‌رمانمان پێ نه‌کراوه‌، به‌لام وه‌ک په‌روه‌رده‌کردن خوای به‌رز و مه‌زن مسوولمانانی وا په‌روه‌رده‌کرد، که‌ گیانی فیداکاریی و به‌رخۆدان و خه‌بات و جیهادیان تیدا هه‌بێ، بۆئه‌وه‌ی که‌ هه‌ر کاتی‌ک پێویست بوو هه‌ل و مه‌رجه‌که‌ ره‌خسا، ئاماده‌بن!

دووهم: هیز و هۆیه‌کانی هیز سه‌ره‌نجام هۆکارن و نابێ بکرینه‌ ئامانج، دیاره‌ ئامرازیش له‌کاتی پێویست و گونجاوی خۆیدا و له‌پێناو ئامانجی شه‌رعیییدا به‌کاردی، که‌ بریتیه‌ له‌ پاراستنی پیرۆزییه‌کانی ئیسلام و حورمه‌ته‌کانی مسوولمانان و خاک و نیشتمان:

¹ البقرة: 194² الشوری: ۳۹

ئەمەش خالیکی گرنکه: ئەو شتانەى ئیسلام وەك ھۆكارو ئامراز دایناون، دەبى وریابین نه یانكه یه ئامانج، كاتى خۆى كه ئیمه چه كمان پېبوو، دواىى ئەوه بوو هەل و مەرجیك بە سەرداهات، مەكتەبى عەسكەرییمان هەلۆه شانده وه و چهك و بنكه و بارهگاكانمان نه مان، هەندىك له برایانى خۆمان پێیانوابوو كه تەنازولمان له ئیسلامه تىي كردوو، نه خێر پاشه كشه مان نه كردوو، چونكه ئەگەر ئیمه پاشه كشه مان كردبى دەبى بلێن: پێغه مبهرى خواش ﷺ له ئاشته وایى حوده یییه (صُلْحُ الْحُدُیْبِیَّة) دا كه رێكه و تننامه یهك له گەل ھاوبهش دانەرەكاندا ئیمزا دهكات، كه هەتا ده سالى دیکه له دژی یهكدی شهر نهكەن، دەبى بلێن: ئەویش وازی له جهنگو جههاد هینابوو؟! نه خێر.

مهسه لهى هیزو به كار هینانى، ئامرازه، ئامانج نییه، ئامانج ئەوهیه كه دەبى هه میشه هه تبى، به لام ئامراز مه رج نییه هه میشه هه تبى، ئامرازو ھۆكار بۆ به دیهینان و جیبه جی کردنى ئامانجه و، ئەگەر ئامانجه كه په كى له سەر ئەو ئامرازه كهوت، به كاری دینین، به لام ئەگەر په كى له سەرى نه كهوت و پێویستی به ئامرازى كى دیکه بوو، ئەوكاته دەبى دهست له و ھۆكاره هه لگرى و ھۆكارى كى دیکه به كار بێنى، كه ئامانجه كه پێویستی پێیه تى.

وه له پاستیدا هه میشه ئامانجه گرنكو بنه پرەتییه كان نه گۆرو چه سپاون، به لام ئامرازو ھۆكاره كان له حال و هەل و مەرجیكه وه بۆ حال و هەل و مەرجیكى دیکه گۆرانیان به سەردادى، ئەو ئامرازه دوینى باشبووه، به لام به كهلكى ئەمرو نایى، بۆ وینه: له پرووى بلاو كردنه وهى زانست و بانگه وازه وه، كاتى خۆى ئەو هه موو ھۆكارى راگه یاندنهى ئیستا له به رده ستى ئیمه دا هەن، ئایا له به رده ستى زانا پێشوو هه كانماندا هه بوون؟ نه خێر، ئەوان ئامرازى ساده یان به كار دهینا، هه له قەى دەرسیان هه بوو، وتاریان هه بوو، كومه له خه لكیك گوئیان لى ده گرتن، به لام ئیستا

رادیۆو ته له فزیۆن و که نالی ئاسمانی و کۆمپیوتەر و ئینتەرنێت و رۆژنامه و گوڤار ههیه، ئه مانه کاتی خۆی ههچیان نه بوون، وه ههروهها له ههر بوارێکی دیکه دا تۆ ده بێ ته ماشابکه ی له وه له و مه رجه ی تۆدا، چ ئامرازیک کاریگه رتره بۆ ههینانه دی ئه و ئامانجه ؟ ده بێ ئه وه یان به کاری بێنی، ئایا وا باشه ئیمه ئیستا بچینه وه ئه و شاخ و داخانه و باره گامان له وێ هه بێ و خۆمان بکهینه نیشانه بۆ موشه که کانی ئه مریکا و، حزبه عه لمانییه کانیش ناو و ناتۆره مان به دوا بخه ن و، په رده و نیوان بکه وێته نیوانی خۆمان و میلله ته که مان و، خه لکه که مان زیاتر سه رگه ردان بکه ن، ئایا ئه وه باشه ؟ نه خه ی به دلناییه وه باش نییه، به لام ئه دی ئه گه ر رۆژیک هات وای پیۆیست کرد ئیمه ده ست به دینه وه چه ک، لیمان قه ده غه یه ؟ نه خه یروه ک چۆن خه لیفه ی دووه می پیغه مبه ر ﷺ عومه ری کورپی خه تتاب خوا لیی رازی بی، ئه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ و ئه بو به کردا خوا لیی رازی بی ده یاندایه دلرا گه یروان (المؤلفة قلوبهم)، کۆمه لیک خه لکی زله ی ئه شراف، خه لکی به ده ره وه و سه رۆک عه شیره ت بوون، کاتی خۆی پیغه مبه ر ﷺ دیاری ده دانێ تاوه کو شه پرو خراپه یان له ئیسلام دوور بخاته وه، دوا یی ئه بو به کریش خوا لیی رازی بی له سه رده می خۆیدا هه ر ده یدانێ، عومه ر خوا لیی رازی بی، که ده ولته تی ئیسلامی هه یزو ده سه لاتتی په یداکردو بێ منه ت بوو، لیی گرتنه وه و گوته ی: کاتی خۆی ئیسلام ده سه لاتتی که مبووه و ده ولته تی ئیسلامی بیه یز بووه، له به ره ئه وه پیۆیستییمان به دلرا گرتنی ئیوه بوو، به لام ئیستا بارودۆخ گۆراوه ⁽⁸⁾!

1- (فبعد انتصار المسلمين على هوازن سنة (8) هـ أعطى الرسول بعض رؤساء القبائل، فأعطى مائة بعير لكل من أبي سفيان بن حرب، وابنه معاوية، وحكيم بن حزام، والحارث بن كلفة، والحارث بن هشام، وسهيل بن عمرو، وحويطب بن عبد العزى، والعلاء بن جارية الثقفي، وعيينة بن حصن، والأقرع بن حابس التميمي، ومالك بن عوف النصرى، وصفوان بن أمية، وأعطى -دون المائة- رجالاً من قریش منهم: مخزومة بن نوفل الزهري، وعمير بن وهب الجمحي، وهشام بن عمرو، وسعيد بن يربوع، وعدي بن قيس، وآخرون، ويبدو أن عطاء الرسول ﷺ للعباس بن مرداس لم يكفه، فعاتب الرسول ﷺ بأبيات من الشعر، فقال ﷺ لأصحابه: إنهبوا

جا ئایا عومەر خوا لیی رازی بیئو ئایه‌ته‌ی له‌کارخست؟ وه‌ك ئه‌وانه‌ی گومانی خراپی پێ ده‌به‌ن، كه شیعیه‌كانن ده‌لێن: عومهری كورپی خه‌تتاب ئایه‌تیکی خوای له‌كارخست! نه‌خێر وانیه‌، به‌لام عومهری كورپی خه‌تتاب خوا لیی رازی بی چاك له‌ شه‌ریعت حالی بوو، گوتی: هه‌ل و مه‌رجی جیبه‌جی كردنی ئه‌م ئایه‌ته ئیستا نییه‌ و، هه‌ر كاتێك هه‌ل و مه‌رجی دووباره‌ بوویه‌وه، جیبه‌جی ده‌كه‌ینه‌وه، هه‌ر كاتێك ئیسلام پێویستی به‌وه‌بوو دلی خه‌لكی رابگرین، دووباره‌ ئه‌وانه‌ی كه به‌ پاره‌ شه‌رو خراپه‌یان له‌كۆل مسوڵمانان ده‌بیته‌وه، شه‌ره‌كه‌یان له‌كۆل مسوڵمانان ده‌كه‌ینه‌وه، به‌لام ئیستا ئیسلام پێویستی به‌وه‌ نیه‌.

هه‌روه‌ها مه‌سه‌له‌ی ده‌ست بپین، عومەر خوا لیی رازی بیئو له‌ سالی برسیتی (عام الرمادة)^(١) دا سزای ده‌ست بپینی راگرت، گوتی: ئه‌گه‌ر خه‌لك دزیشیان كرد ده‌ستیان مه‌بپن، بۆچی؟ گوتی: چونكه ئیمه ناتوانین كیشه‌ی برسیتی خه‌لك چاره‌سه‌ر بکه‌ین، كه ناتوانین تیریان بکه‌ین، ناشبی ئه‌گه‌ر كه‌سیك له‌ برسان دزیی بکات، یان مه‌زه‌ننه‌ی ئه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ برسان دزیی کردبێ، ئیمه ده‌ستی بپین، نه‌ك

به فاقطعوا عني لسانه، فأعطوه حتى رضي، فكان هذا قطع لسانه الذي أمر به رسول الله)، منهج عمر بن الخطاب في التشريع، ص: (150).

(واستمر إعطاء المؤلفة قلوبهم من الأموال حتى وفاة الرسول ﷺ، وفي خلافة أبي بكر جاء رجлан منهم إلى الخليفة، وطلبا منه أرضاً قائلين: إن عندنا أرضاً سبخة ليس فيها كلاً ولا منفعة، فإن رأيت أن تعطيلها لنا، فكتب لهما كتاباً بذلك -وليس في القوم عمر- فانطلقا إليه ليشهد لهما، فلما سمع عمر ما في الكتاب تناوله من أيديهما، وتفل فيه فمحاها، وقال لهما: إن رسول الله ﷺ كان يتألفكما، والإسلام يومئذ قليل، وإن الله قد أغنى الإسلام وأعزه اليوم، فاذهبيا فاجهدا جهدكما كسائر المسلمين، فالحق من ريكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر، فرجعا إلى أبي بكر متذمرين وقالوا مقالة سيئة، فوافق أبو بكر عمر على ما فعله ورجع إليه. فقالا له: الخليفة أنت أم عمر؟! قال أبو بكر: هو إن شاء). منهج عمر بن الخطاب في التشريع ص: (151-152).

1) عن عوف بن الحارث عن أبيه قال: سمي ذلك العام عام الرمادة لأن الأرض كلها صارت سوداء فشبّهت بالرماد وكانت تسعة أشهر. (طبقات ابن سعد، ج: (3)، ص: (310).

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که په‌کده‌خری، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنی ره‌خساو نیه.

جا ئایه‌ته‌کانی جه‌نگو جیهادیش هه‌ر وان بۆ وینه: له‌فه‌له‌ستین زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنیان ره‌خساوه، چونکه دوژمنیک هه‌یه‌و خاکی مسوڵمانانی داگیرکردوه، له‌شوینیکی دیکه زه‌مین‌ه‌ی ره‌خساوه، به‌لام لیږه که زه‌مین‌ه‌ی ره‌خساو نه‌بوو، مانای وا نییه ئیمه له‌ئایه‌ته‌کان په‌شی‌مان بووینه‌ته‌وه، به‌لکو هه‌رکاتیک زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنی ئایه‌ته‌کان ره‌خسا، له‌سه‌ر سه‌رو چاویان داده‌نن و دوباره جیبه‌جیان ده‌که‌ینه‌وه، خوا پشتیوان بۆ.

سییه‌م: ره‌چاوکردنی بنچینه شه‌رعییه‌کان و هیڅانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی سه‌نگی مه‌حه‌ک و ته‌رازووی به‌کاره‌ینانی هیڅه، له‌به‌رئه‌وه پێویسته له مه‌سه‌له‌ی به‌کاره‌ینانی هیڅدا زۆر وردبینانه و دووربینانه ره‌چاوبکری:

به‌رژه‌وه‌ندی زانایان ئاوا پێناسه‌یان کردوه: (دَفْعُ الْمَضَارِّ وَجَلْبُ الْمَنَافِعِ)، واته: (دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و، هیڅانه‌پیشی قازانجه‌کان)، ئینجا سه‌نگی مه‌حه‌کی به‌کاره‌ینانی هیڅ بریتییه له‌هیڅانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی، جا ده‌بی ته‌ماشابکه‌ین: ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه به‌وه دیته‌دی که هیڅ به‌کارینن، هیڅ به‌کار دینن، به‌لام ئه‌گه‌ر بزاین ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه نه‌که به‌وه نایه‌ته‌دی، به‌لکو به‌وه له‌ده‌سته‌ده‌چ، ده‌بی به‌کاری نه‌هینن، چونکه ئیمه بریارمان نه‌داوه ئامرازه‌کان هه‌میشه به‌ده‌ستمانه‌وه بن، به‌لکو بریارمانداوه که ئامانجه‌کانمان هه‌میشه له‌به‌رچاو بن، به‌لام ئامراز، ئه‌گه‌ر زانیمان خزمه‌ت به‌و ئامانجه ده‌کات

چوارهم: له بوارى به کارهينانى هيز و په نا پيښردنيدا، چهند دهسته و کومه ليک له مسولمانان دوو چاري زيده پرويى (افراط) بوون و خالى رهشى زوريان هيناو دته سهر نيسلام و مسولمانان:

ئىنجا ھەندىك لەوانەى لە بوارى جەنگو جىھادو لەو مەيدانەدا كاردەكەن، مەسەلەيەكى شەرعىي ھەيە، لەگەڵ ئەم مەسەلەيەدا تىكەليان كردوو، ئەويش برىتيە لەو كە پىي دەگوترىت: (التَّائُسُ)، واتە: (خەلك كردنە قەلغان)، دەلى: ئەگەر ھاتو دوژمنانى ئىسلام مەسولمانانىكيان كردە قەلغانو، بەپيش خويان دانو وردە وردە دەيانھێنانو، تۆش ھىچ چارەت نەبوو، بۆ وینە: كاتى خوى شارەكان ھەمويان قەلا بوونو شوورەيان ھەبوو، مەسولمانان بەپيش خويان داوھو بۆخوشيان لە پشتیانەو، كە ديارە ئەگەر كابرا تيريان ھەر شتىك باوئ، سەرەتا بە مەسولمانەكان دەكەوئ، لەو ھالەتەدا زانايان نۆرەيانان ھەمويان بە دروست

(جائز) یان داناوه، مادام به هوی ئه وه وه دوژمن زه فهرت پی به ری و ئه گهر بزانی ئه و مسولمانانه ی بۆ کافره کان کراون به په رزین و چه په رو قه لغان، نه یان کوژی بۆ ئه وه ی کافره کانیش بکوژی، قه لاکه ت لی ده گرن و شاره که ت لی داگیر ده که ن، دروسته ئه وانه بکوژی، چونکه ئه وه ندە مسولمانه که دیلن رهنگه دوا یی کافره کان هه ر بشیان کوژن، جا تو ئه گهر به ناچار یی ئه و مسولمانانه بکوژی و کافره کان بشکی نی، باشتره له وه ی بۆ ئه وه ی ئه و چه ند مسولمانه سه لامه ت بن، کافره کان بی ن قه لاکه بگرن و دوا یی ئی وه ش بکوژن و ئه وانیش بکوژن، هی ندیک فیدای هه مووان بکری ن باشتره، نه که له بهر خاتری هی ندیکان هه موویان بکوژری ن و بکری نه به لا گیر (ه)، بیگومان ئه مه شتیکی مه نتیقیه، به لام ئه مه جیا یه و ئه وه ش جیا یه تو بی له په نای ئه وه دا که ده ست له کافریکی گیر ده بی، بی نی مسولمانان خه ل تانی خو ی بکه ی و قه تل عامیان بکه ی، به راستی ئه وه شتیکی بی مه عنا یه و، زور ناشه رعیه، رووی گه شی مسولمانانیش ناشیرین ده کات، هه روه ها ئه وه ی که له ولاته ئه وروپییه کاندای رویدا، بۆ نموونه: له شوینیکی وه ک به ریتانیا ئه و شه مه ند هه رانه ی به ژیر زه ویدا ده پۆن، خه لک ناگای له هیچ شتیکی نییه تو له وی یان له شوینیکی دیکه دا ده یته قینی وه، یان خه لک بی ئه وه ی بزانی چ خه به ره! به فرۆکه وه به و بورجان ه یان دادان، به راستی ئیمه نابی به شیوه یه کی سۆزداری (عاطفی) انه بلین: مادام ئه وه ی کردوویه تی مسولمانه و، ئه وه ی له دژی کراوه ئه مریکا یه و، ئیمه ش رقمان له ده ولته ی ئه مریکا یه (ه) و مسولمانانیشمان خۆشه وین، که واته هه رچی مسولمان بیکه له دژی ئه مریکا هه ر چاکه، نه خیر

1) به لام بابای تیرو تهنگو چی و چی هاو یژ، ده بی نه ته ی شکاندنی کافره کان بی و، ئه گهر هیج بواریشی هه بی، نابی هیج مسولمانیک بکوژی و، به پیی توانا ده ست بیاریژی.

2) دیاره مه به ستیش له ده ولته ی ئه مریکا ئه و رژیمه یه که خراپه کاریی و سته م ده کات، نه که خودی ئه مریکا (یان هه ر شوینیکی دیکه) وه ک خه لک و ولات.

ئەوێه حوکمیکی سۆزدارییه و ئییمه ده‌بی بگه‌ڕینه‌وه بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت، چونکه خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَخْلَفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه هه‌ر شتێک تێیدا که‌وتنه راجیایی، حوکمه‌که‌ی بگه‌ڕنه‌وه بۆ لای خوا ...)، بزائن قورئان چی ده‌فه‌رموێ ئه‌وه بکه‌ن، جا قورئان ده‌فه‌رموێ: ﴿... مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾⁽²⁾ واته: (...) هه‌ر که‌سێک نه‌فسێک بێ خه‌تا بکوژی، بێ ئه‌وه‌ی کوژراوه‌که که‌سی کوشتبێ، یان خراپه‌کاریی^(هه‌) له‌ زه‌ویدا کردبێ، وه‌ک ئه‌وه وایه هه‌موو خه‌لکی کوشتبێ (...)، نه‌شیفه‌رمووه مسوڵمان بێ یان کافر بێ، هه‌ر نه‌فسێک بێ خه‌تا بیکوژی، وه‌ک ئه‌وه وایه هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌ویت کوشتبێ، مادام به‌ حه‌ق نه‌بێ، له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا نه‌بێ که‌ خراپه‌کاریی (فساد)ی کردووه له‌ زه‌ویداو ئاژاوه‌و په‌شیویی ناوه‌ته‌وه.

پێنجه‌م: له‌ کاردا نه‌وه‌ی ئه‌و کۆمه‌ل و تا قمانه‌دا ته‌وژمیکی دیکه‌ی پێچه‌وانه‌ دروست بووه، که‌ هه‌ستیاریی (حساسیة)ی زۆری به‌رانبه‌ر به‌ چه‌ک و هیژ و جه‌نگ و جیهاد هه‌یه، به‌لام بێگومان هه‌رکام له‌ (إفراط) و (تفریط) هه‌لەن و پێچه‌وانه‌ی سروشتی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامییه:

¹ الشوری: ۱۰

² المائدة: ۳۲

⁽³⁾ وه‌ک رێگری و په‌شیوی نانه‌وه.

ئوه‌ی پێشێ تپیه‌پاندن (إفراط) بوو، ئه‌مه‌ش به‌زایه‌دان (تفریط) ه، هه‌میشه‌ تپیه‌پاندن و به‌زایه‌دان هه‌ردووکیان هه‌ر خراپن، ئی‌مه‌ نابێ ده‌ستکاری شه‌ریعه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) بکه‌ین، نابێ هیچی لێ که‌م بکه‌ینه‌وه‌ له‌به‌ر خاتری که‌سانیک، یان به‌هۆی لێ ترسانیان که‌ له‌عه‌قلیان‌وه‌ ناچێ، یان قبوولیان نییه‌، هه‌روه‌ک نابێ زیاده‌شی بکه‌ینه‌سه‌ر، له‌رقی خه‌لکی و وه‌ک کاردانه‌وه‌ به‌رانبه‌ریان، شه‌ریعه‌ت چۆنه‌، پێویسته‌ ئاوا وه‌ریبگیرن.

له‌حه‌قیقه‌تدا ئی‌مه‌ نابێ بلێین: هه‌ر توند ده‌بین، له‌شوینیکدا که‌ پێویستی به‌ نه‌رمی بکات، تۆ هه‌ر توندی هه‌له‌یه‌، له‌شوینیکیدا پێویستی به‌ توندی بکات، تۆ هه‌ر نه‌رم بی، ئه‌ویش هه‌له‌یه‌، خوای به‌رزو مه‌زن به‌هه‌ردوو وه‌سفه‌کان وه‌سفی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، بۆیه‌که‌میان ده‌فه‌رموێ: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَطًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (جا به‌هۆی میهره‌بانیی خوا وه‌یه‌ که‌ تۆ نه‌رم و نیان بووی له‌گه‌لیاندا، وه‌ئه‌گه‌ر قسه‌ ره‌ق و دل‌ره‌ق بای، له‌ده‌ورت ده‌ته‌کینه‌وه‌...)، وه‌له‌شوینیکی دیکه‌دا وه‌له‌باره‌ی پێویست بوونی زبری و توندیی وه‌له‌شوینی خۆیدا، ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾⁽²⁾ واته‌: (ئهی پیغه‌مبه‌ر! جه‌نگ بکه‌له‌دژی بێ بره‌ویان و دوو‌پوه‌کان و توندوتیژ به‌له‌گه‌لیان...)، وه‌له‌شوینیکی دیکه‌دا هه‌ردووک وه‌سفه‌کان بۆ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ - خوا لێیان رازی بێ - کۆده‌کاته‌وه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿حَمْدُ رَسُولِ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدُّ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمًا

¹ آل عمران: ۵۹

² التوبة: ۷۳

یَتَّيْمٌ... ﴿١﴾ واته: (موحه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه، وه ئه‌وانه‌ش که له‌گه‌لیدان، توندوتیژن له‌سه‌ر بێ پرواکان، له‌نیوان خۆشیاندا به‌به‌زه‌یی و دلنه‌رم‌ن).

وه‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن له‌ بواری هه‌لسوکه‌وتدا، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ (٢) البقرة، واته: (وه‌ چاکه‌ بکه‌ن)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (٣) واته: (وه‌ قسه‌ی چاک له‌گه‌ل خه‌لکی بکه‌ن...)، به‌لام له‌ بواری رووبه‌پووب‌ونه‌وه‌دا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿... وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ (٤) واته: (با - دوژمنانتان - زبریتان پیوه‌ ببینن...)، که‌واته: هه‌ر شته‌و له‌ کاتی خۆیدا، وه‌ کورده‌واری ده‌لێن: (که‌نگرو ماست به‌ وه‌ختی خۆی)، واته: هه‌ر شیوازه‌ له‌ کاتی خۆیدا.

وه‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن ئاوا پیناسه‌ی ئۆمه‌تی ئیسلام ده‌کات، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ (٥) واته: (وه‌ ئاوا ئیوه‌مان گێراوه‌ به‌ کومه‌لێکی میانجی^[١]، تاوه‌کو ببنه‌ شاید به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌...)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ وشه‌ی (وَسَطٌ) به‌ (عَدْلٌ) ته‌فسیر کردووه‌: (وَالْوَسَطُ

1 الفتح: ٢٩

2 البقرة: ١٩٥

3 البقرة: ٨٣

4 التوبة: ١٢٣

5 البقرة: ١٤٣

(6) (وَسَطٌ) واته: باشت‌ترین، یاخود خه‌تی ئیوه‌راست، نه‌ به‌ملادا لاده‌ده‌ن نه‌ به‌ولادا، نه‌ تێده‌په‌رێن نه‌ کورته‌ دێن.

الْعَدْلُ^(١)، ده‌فه‌رموی: (وَسَط) واته: (عَدْل: دادگه‌ر)، (عَدْل) یش له (تَعَادُل) هوه هاتووه، واته: هاوسه‌نگ، نه تیده‌په‌رینن و نه کورتی دینن، خه‌تی نیوه‌پاست ده‌گرن، نه به راستدا و نه به چه‌پدا لاندانه.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

(1) (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُدْعَى نُوحٌ، فَيَقَالُ: هَلْ بَلَغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُدْعَى قَوْمُهُ، فَيَقَالُ: هَلْ بَلَغَكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: مَا أَتَانَا مِنْ نَذِيرٍ وَمَا أَتَانَا مِنْ أَحَدٍ، فَيَقُولُ: مَنْ شَهِدَكَ؟ فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ، قَالَ: فَيُؤْتَى بِكُمْ تَشْهَدُونَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا...﴾ (البقرة، وَالْوَسَطُ: الْعَدْلُ) رواه الترمذي: (2961) واللفظ له، وابن ماجه: (4284)، قال الترمذي: حسن صحيح، وصححه الألباني.

بڼه مای هه ژده يه م

جه ختکړدنه وه له سهر هيڼانه دي ئاما نجه

شهرعييه بالا کان و خو پاراستن له

سهرگه رمبوون

به مه سه له لاهه کييه کانه وه

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بنه‌مای هه‌ژده‌یه‌م

جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر هیئانه‌دی ئامانجه‌ شه‌رعییه‌ بالاکان و خۆپاراستن له‌ سه‌رگه‌رمبوون به‌ مه‌سه‌له‌ لاوه‌کییه‌کانه‌وه‌:

کۆمه‌لی ئیسلامی له‌م قوئاغه‌دا، جه‌خت له‌سه‌ر هیئانه‌دی ئامانجه‌ شه‌رعییه‌ بالایه‌کان (تحقیق الأهداف الشرعية العليا) ده‌کاته‌وه‌و، خۆی له‌ گه‌روگرفته‌ گچکه‌و لاوه‌کییه‌کان ده‌پاریزی و، زیاتر سه‌رگه‌رمی په‌روه‌رده‌کردنی بنکه‌یه‌کی ئیسلامی پته‌و و دامه‌زراو، به‌رچاو روونکردنه‌وه‌ی خه‌لک و کۆمه‌لگا ده‌بی به‌ راستییه‌کانی ئیسلام، ئاماده‌کاری و زهمینه‌سازی بو هیئانه‌کایه‌ی کۆمه‌لگا و قه‌واره‌ی ئیسلامی.

شایانی باسیشه‌ که‌ فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تی خۆی به‌رز (حاکمیه‌ الله تعالی) که‌ به‌شیکه‌ له‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوا (ربوبیه‌ الله والوهیته) ته‌نیا کاتی که‌ وه‌ک پێویست له‌ ژیان و گوزهرانی کۆمه‌لگادا به‌رجه‌سته‌ ده‌بی، که‌ به‌رنامه‌ (شریعه‌)ه‌که‌ی له‌ هه‌موو بواری لایه‌نه‌کانی ژیانیدا پیاده‌بکه‌ن، وه‌ک:

1- خۆی زانای په‌نه‌ان و ئاشکرا (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي

كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ

وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فسيروا في الأرض فانظروا كيفَ كانَ

عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ النحل، واته: (وه به‌راستی له هه‌موو کۆمه‌لگایه‌کدا

ره‌وانه‌کراوێکمان ناردوه، پێمان گوتوه پێیان بلێ که: ته‌نیا خوا به‌رستن

(جل جلاله) و خۆتان له تاغوت دووربگرن، جا هه‌یانبووه‌ خوای به‌رز و مه‌زن رینمایی کردوه‌ و هه‌شیانبوووه‌ گومرایی به‌سه‌ردا چه‌سپیوه‌، به‌ زه‌ویدا برۆن و سه‌رنج بده‌ن سه‌ره‌نجامی به‌ درۆ دانه‌ران چۆن بووه‌)، واته‌: ئه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانی خوا عليهم الصلاة والسلام یان به‌ درۆ داناوه‌.

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة. واته‌: (تۆبزیی کردن له ئاییندا نیه، ریی راست و ریی چه‌وت - یاخود سه‌ر راستیی و سه‌رگه‌ردانیی -، لیکیجا یابونه‌ته‌وه‌، جا هه‌ر که سیک کوفر به‌ تاغوت بکات و ئیمان به‌ خوا بیئنی، ئه‌وه‌ ده‌ستی به‌ قولفه‌ی هه‌ره‌ پته‌و و قایمه‌وه‌ گرتوه‌، که پچرانی بۆ نیه‌، وه‌ خوا بیسه‌ری زانایه‌).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿...إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (يوسف) (یوسف) (عليه السلام) ده‌فه‌رموی: (... بیگومان حوکم^(١) ته‌نیا هی خوایه‌، فه‌رمانی کردوه‌ که جگه‌ له‌ و نه‌په‌رستن، - یانی: ته‌نیا ئه‌و بیپه‌رستن- ئا ئه‌وه‌یه‌ ئایین و به‌رنامه‌ی ریک و راست، به‌لام نۆربه‌ی خه‌لکی نازانن).

(1) حوکم به‌ مانای به‌رنامه‌دانان.

4- وه هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ الشوری، واته: {یان ئایا چه‌ند هاوبه‌شیکیان هه‌ن که له ئایین به‌نامه‌یه‌کیان بۆ داده‌نن،} (یان چه‌ند یاسایه‌کیان بۆ داده‌نن) که خوا مۆله‌تی پینه‌داوه، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بوویه که خوا برپاری یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی دواخستوه بۆ دواپۆژ، ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌لۆیسته دادوه‌رییان له نۆواندا ده‌کرا، وه بیگومان سته‌مکاران ئازاریکی به ئیشیان هه‌یه (له دواپۆژدا) .

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بیگومان ریزبه‌ند (ترتیب) کردنی ئامانجه شه‌رعیه‌کان به‌پیی بارودۆخ و هه‌لومه‌رجه جیاوازه‌کان و به‌گویره‌ی گرنگی و بایه‌خ و ئه‌وله‌ویه‌تیان، شتیکی روون و بی چه‌ند وچوونه، هه‌م له رووی عه‌قلیی و هه‌م له رووی شه‌رعیه‌وه:

به‌لێ به‌دنیاییه‌وه ئامانجه شه‌رعیه‌کان هه‌موویان له یه‌ک ئاستدا نین، گرنگترین هه‌یه‌و، گرنگیان هه‌یه، گه‌وره‌ترین هه‌یه‌و، گه‌وره‌یان هه‌یه‌و خوارترین هه‌یه، دیاره هیچ عاقلیکیش ناچێ هه‌تا گرنگتر له‌وێ بێ، خوێ به‌گرنکه‌وه سه‌رقال بکات، وه وه‌ک کورده‌واری ده‌لێن: (هیچ که‌س بۆ ده‌سته‌سپێک قه‌یسه‌رییه‌ک به‌سووتان نادا)! ئه‌مه شتیکه هه‌م به‌لگه شه‌رعیه‌کان (نَقْل) ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و هه‌م عه‌قلیش، که هه‌لبه‌ته هه‌ندی‌ک جار شتی‌ک که عه‌قل

ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر بکات، شه‌ریعت ده‌قی له‌سه‌ر ناهینئ، چونکه‌حه‌والله‌ی عه‌قلی ده‌کات، بۆ وینه: خوای به‌رز و مه‌زن به‌خه‌لکی نافه‌رموئ: ده‌ستی خۆتان مه‌خه‌نه‌نیۆ ئاگر، وه‌به‌خه‌لکی نافه‌رموئ: خۆتان له‌شوینئ زۆر بلنده‌وه‌فری مه‌ده‌نه‌خواری چونکه‌به‌عه‌قل دیاره‌که‌خراپه‌و زیانی هه‌یه، به‌لکو وه‌که‌بنه‌ما (مبدأ) یکی گشتی ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾ (هه‌واته: ...) وه‌به‌ده‌ستی خۆتان خۆ مه‌فه‌وتینن (...), به‌لام روونکردنه‌وه‌ی ورده‌کارییه‌کان (جزئیات) ی ئه‌و به‌ده‌ستی خۆ خۆ فه‌وتاندنه، بۆ عه‌قل لیده‌گه‌رئ.

لیره‌دا به‌لگه‌یه‌که‌له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه‌به‌نمونه‌دینینه‌وه، که‌ئامانجه‌شه‌رعیه‌کان ریزبه‌ندیان تیدا هه‌یه‌و، هه‌موویان له‌یه‌که‌ئاستدا نین‌و، پیویسته‌کامه‌یان گرنگتره‌ئه‌ویان پیشبخرئ، ئه‌میش ئه‌و فه‌رموده‌یه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ قَالَ: إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلُ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةُ اللَّهِ (جل جلاله)، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا فَأْخَبَرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَاءِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِذَا أَطَاعُوا بِهَا فَخُذْ مِنْهُمْ وَتَوَقَّ كَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ} (هه‌واته: (عه‌بدوللای کورپی عه‌بباس خوا له‌خۆی و بابی رازی بئ، ده‌گپریته‌وه‌که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک موعازی کورپی جه‌به‌لده‌نیرئ بۆ یه‌مه‌ن پئی ده‌فه‌رموئ: تۆ ده‌چیته‌لای که‌سانیک که‌خاوه‌ن کتیب، با یه‌که‌مین شتیک که‌تۆ ئه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌ی، بریتی بئ له‌په‌رستنی خوای زالی خاوه‌ن شکۆ (جل جلاله) - خواپه‌رستی -، جا ئه‌گه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن یان ناسی، هه‌والیان پییده‌که‌خوای به‌رز و مه‌زن له‌شه‌وو

(1) البقرة: ۱۹۵

(2) البخاري: (1458)، ومسلم: (31) واللفظ له.

رۆژیکیاندا پینچ نوپژی له سهر فه پزکردوون، جا ئه گهر ئه وه یان کرد، هه والیان پێیده که خوای بهرز و مهزن زه کاتی له سهر فه پزکردوون، له دهوله مهنده کانیان وهرده گیرئ و بۆ هه ژارو نه داره کانیان سهر ف ده کړئ، ئینجا ئه گهر فه رمانبه رییان کرد، بۆ ئه وهش لیان وهریگره و خۆت بپاریزه له و جۆره مال و سامانه یان که زۆر له لایان خۆشه ویسته .

که واته: پێویسته ریزه ندیی له ئامانجه کانماندا هه بئ، بۆیه ئیمه گوتوو مانه: کومه لی ئیسلامی ده بئ له م قوناغه دا جهخت بکاته وه له سهر هیئانه دی ئامانجه شه رعیه بالایه کان.

دووهم: پهروه ده کردنی بنکه یه کی ئیسلامی پته و و دامه زراو، بهرچا وروونکردنه وهی خه لک و کومه لگا که مان به راستیه کانی ئیسلام، گرنگترین ئامانجی ئه م قوناغه ن:

به لئ من پیموایه ئه م دوو ئامانجه، هه موو کارو چالاکیه کانی دیکه و هه موو ورده ئامانجه کانی دیکه له خو ده گرن، چونکه به بئ ئه و دوو کاره زه مینه بۆ پاکسازی و چاکسازی کومه لگا ناره خسی؟ ئایا هه تا کومه لئکی پهروه ده کراو که ئیسلام و ئیمان و ئیحسان له خو یاندا بهرجهسته بکه ن، که خه لک ببینیئت، به بئ ئه وه وهک پێویست بانگه وازی ئیسلامی ده گاته گوئی خه لک؟ ده لئین: نه خیر، چونکه به راستی قسه ی به ته نیا برشتی نییه، به لام کاتیک خه لک کرده وه ده ببینیئت، زمانی کرده وه زمانیکی په تی و پاراوه بۆ نموونه: باسی خو پاراستن له هه رامو شوبه هه کان (الورع) ده که ی، تو به کرده وه له هه لسوکه و تتدا وا به، ئیدی خه لک ده زانی وهرع یانی چی؟ خاکی بوون یانی چی؟ ههروه ها باسی دادپهروه ری

(عدالة) ده که ی، باسی سوژو به زه یی و، خووپه وشته به رزو جوانه کان و، راستگویی و، ده ستپاکی و... هتد، به هه مان شیوه له خۆتیاندا به رجه سته بکه.

که واته: په روهرده کردنی بنکه یه کی ئیسلامی پته و دامه زراو، مه به ستمان پی ئی ئه وه یه که خه لکیکی مسولمانی دامه زراو ببن به ره گ و ریشه، ئه وه بناغه ی کارو بانگه وازی ئیسلامییه، ئه وه یه ک.

پاشان هه به وه نده ش کار ته واونایی که خه لکیکی باش و دانسقه و بژارده په روهرده بکرین و بار به یندرین، به لکو پیویسته هاوکات له گه ل ئه وه شدا کار بکه یین له سه ر به رچاو روون کردنه وه ی خه لک و کومه لگا، به رچاویان روون بکه یینه وه به راستییه کانی ئیسلام؟ چونکه ئه و کومه له ئیسلامییه بژارده په روهرده کراوه، پیویستی به که شو هه واه و فزایه که هیه تییدا ئیش بکات، که ئه و فزاه و که شو هه وایه ش ئه وه یه ئه و خه لک و جه ماوهره، به رچاویان روون بئ و بزانه ئه و کومه له کین و چیان ده وئ؟ ئه و راستیانه ی ئیسلام چین، که ئه وانه ده یانه وئ خه لکیان بۆ بانگ بکه ن و، له سهریان په روهرده یان بکه ن؟

بیگومان گرنه گرتین و گه وره ترین بناغه که ده بی بنکه یه کی ئیسلامی له سه ر په روهرده بکرئ، گه وره ترین راستییش که ده بی به رچاوی کومه لگای پی روشن بکرته وه، بریتییه له خوا به یه کگرتن (جل جلاله) و خو له طاغوت دوورگرتن (توحید الله واجتناب الطاغوت)، وه که خوی به رزو و مه زن فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾ النحل، سه رنج بدن نه مگوتوه: خوا به یه که زانین (جل جلاله)، چونکه (توحید) واته: خوا به یه کگرتن (جل جلاله)، واته: تو به کرده وه یه که له عقل و دل وه سه رچاوه ده گرئ و، به زمان ته عبیری لی ده کرئ، به لام به کرده وه به رجه سته

ده‌کری، بیسه‌لمینی که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) وه‌ک چۆن تاکه به‌دیینه‌رو تاکه خاوه‌ن و تاکه په‌روه‌ردگاره، تاکه په‌رستراویشته.

ئازایه‌تی ئه‌وه نییه تو خوای به‌رز و مه‌زن به تاکه به‌دیینه‌ر بزانی، چونکه هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان (المشرکین) یش هه‌روابوون، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه) ئه‌گه‌ر لایان بپرسی: کێ به‌دیینه‌وان؟ بێگومان ده‌لێن: خوای به‌رز و مه‌زن ...، به‌لام ئه‌وه‌ی گرنگه ئه‌وه‌یه که خوای به‌رز و مه‌زن به تاکه په‌رستراو بگرین و تاکه په‌رستراومان بێ و، تاکه زاتی‌ک بێ که عیباده‌تی بو ده‌که‌ین و ده‌ییه‌رستین.

هه‌ر کومه‌لگایه‌ک، هه‌ر کومه‌له خه‌لکی‌ک به‌ درێژایی میژوو خوای به‌رز و مه‌زن ره‌وانه‌کراویکی تیدا نارده‌وون، پێپراگه‌یاندوه که ئه‌وه به‌ خه‌لکه‌که رابگه‌یه‌نی، هه‌ر بۆیه‌ش خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾⁽²⁾ تاغوت کێیه؟ هه‌ندی‌ک له توێژه‌ره‌وانی قورئان وه‌ک ئه‌بو جه‌عفهری ته‌به‌ری ره‌حمه‌تی خوای لی بێ، گوتووایانه: (تاغوت: هه‌موو په‌رستراوی‌که جگه‌ له‌ خوا)

به‌لام ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئایه‌تی ژماره (257) ی سووره‌تی (البقرة) بکه‌ین، ده‌بینین خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ...﴾، واته: (خوای به‌رز و مه‌زن دۆستی ئیماندارانه له

¹ الزخرف: ٨٧

(2) النحل: ٣٦

تاریکیایان ده‌ریان‌دینێ بۆ روۆشنایی، وه ئه‌وانه‌ی بی‌پروان تاغووته‌کان دۆستیانن، ده‌ریان‌دینن له‌ رووناکییه‌وه به‌ره‌و تاریکاییه‌کان (...). که‌واته: تاغووت زیاتر که‌سه‌کان ده‌گریته‌وه چونکه ئێرا ده‌ی هه‌یه‌ و شت ده‌کات، خه‌لک ده‌گوازیته‌وه له‌ رووناکییه‌وه بۆ تاریکاییه‌کان، به‌لام دیاره دارو به‌ردو مانگو خۆر، کرده‌وه (فعل)یان پالنادریته لا.

سییهم: فه‌رمان‌په‌روایه‌تی خا (حاکمیه‌ الله) (جل جلاله) به‌شیك و لقیکه له‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوای به‌رز و مه‌زن، فه‌رمان‌په‌روایه‌تی خواش (جل جلاله) له‌ ژيانی مروّفا له‌ پیاده‌کردنی شه‌ریعت و ئایینه‌که‌یدا به‌رجه‌سته ده‌بێ:

حاکم بوونی خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمان‌په‌روا بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، یانی: به‌رنامه‌دانه‌ر (مشرّع) بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، نه‌ك حوکمران بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، که ئه‌وه مروّفه‌کانن حوکم ده‌گیرن، به‌لام حاکم بوونی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ مانای به‌رنامه‌دانه‌ر بوونی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله)، ئه‌وه به‌شیكه له‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوای به‌رز و مه‌زن.

واته: مادام خوای به‌رز و مه‌زن ته‌نیا په‌روه‌ردگار بێ، ده‌بێ هه‌ر ئه‌ویش حاکم بێ و هه‌ر ئه‌ویش به‌رنامه‌داینی، چونکه په‌روه‌ردگار بوونی خوای به‌رز و مه‌زن له‌ ژيانی به‌شه‌ردا، له‌وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بێ که به‌رنامه‌یان بۆ دابنێ و هه‌ل‌ل‌و هه‌رامیان بۆ دیاری بکات و چاکه و خراپه‌یان بۆ دیاری بکات، به‌هرموێ: وا بکه‌ن و وا مه‌که‌ن، چونکه په‌روه‌ردگار زاتیکه که خه‌لک په‌روه‌رده ده‌کات و مشووریان ده‌خواو سه‌ره‌شتییان ده‌کات و به‌خوێان ده‌کات و چاکه و خراپه‌یان فێرده‌کات،

جا ده‌بی له میانه‌ی به‌نامه‌داناندا، ئه‌و په‌روه‌ردگارێتییه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن به‌رجه‌سته‌بی.

جا فه‌رمانپه‌وایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) به مانای شه‌ریعه‌تو به‌نامه‌دانانی، به‌شیک و لقیکه له په‌روه‌ردگارێتی و په‌رستراویتی خوای به‌رزو مه‌زن، وه فه‌رمانپه‌وایه‌تی خوای په‌روه‌ردگاریش (جل جلاله) له ژیانی مرقودا له پیاده‌کردنی ئاین و شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا به‌رجه‌سته ده‌بی، ئیمه چ کاتیکی خوای به‌رزو مه‌زن به فه‌رمانپه‌وا (حاکم)ی خۆمان ده‌گرین؟ کاتیکی که پابه‌ند بین به شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه، به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌یه که خوای به‌رزو مه‌زن له‌سه‌ر زمانی یوسف (علیه السلام) که له‌گه‌ڵ دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌یدا وتووێژ ده‌کات، فه‌رموویه‌تی: ﴿يَصْحَبِ السِّجْنِ عَزَابٌ مُّتَفَرِّقٌ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَجْدُ

الْقَهَّارُ ۝ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا

أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾ یوسف (علیه السلام) ده‌یان‌دوینی و ده‌لی:

(ئه‌ی دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌م! ئایا چه‌ند سه‌روه‌رو په‌روه‌ردگارێکی په‌رت‌ه‌وازه باشتن، یاخود خوای تاکی ملپیکه‌چکه‌ر؟ ئیوه هیچ ناپه‌رستن - له جیاتی خوا - جگه له چه‌ند ناویکی که خۆتان و بابو باپیرانتان ناوتانناون - ئه‌و په‌رستراوانه - خوا هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌ناردوونه خواری، حوکم ته‌نیا هی خواجه و هه‌ر ئه‌و ده‌بی حاکم بی، فه‌رمانی کردووه که ته‌نیا ئه‌و به‌رستن، ئا ئه‌وه دینی راسته، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن).

ئایا ئینسان ده‌بێ کێ بکاته په‌روه‌ردگاری خۆی؟ خوای تاکی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و بالاده‌ست (جل جلاله‌) که‌ مل به‌ غه‌یری خۆی که‌چ ده‌کات؟ یاخود چه‌ند په‌روه‌ردگارو چه‌ند سه‌یدو سه‌روه‌ریکی په‌رته‌وازه‌ و لێک جیا، به‌لکو زۆرجار پیکه‌وه‌ دژو ناکوکیش؟! کامیان باشته‌ره‌؟ چونکه‌ په‌رستراوانی غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن ناوی بێ نێوه‌پۆکن؟ هه‌لبه‌ته‌ میسرپییه‌کان چه‌ندان جوهره‌ په‌رستراویان هه‌بوون، که‌ به‌ په‌روه‌ردگاریان زانیون، جا ئایا هه‌یچ کام له‌وانه‌ په‌رستراو په‌روه‌ردگار بوون؟ نه‌خێر، که‌واته‌: ناوی بێ نێوه‌پۆکن، به‌لێ نێوه‌پۆکیکیان هه‌یه‌، به‌لام نه‌ک وه‌ک ئه‌و ناوه‌ی که‌ لێیان نراوه‌، بۆ نمونه‌: یه‌کێک ناوی مامۆستا یان زانایه‌، دیاره‌ ئه‌گه‌ر مامۆستاو زانا نه‌بوو، ده‌مینیتته‌وه‌ ناوی بێ نێوه‌پۆک، ئه‌و په‌رستراوانه‌ به‌لێ نێوه‌پۆکیکیان هه‌یه‌، به‌لام نه‌ک ئه‌و نێوه‌پۆکه‌ی که‌ ئه‌وان مه‌به‌ستیان بووه‌ و، له‌ دلو می‌شکیاندا هه‌بووه‌، به‌لکو ئه‌وه‌ی له‌ دلو می‌شکی ئه‌واندا هه‌بووه‌ و ئه‌وه‌ی له‌ واقیعدا هه‌بووه‌، دوو شتی لێکجیان.

که‌واته‌: که‌ی ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌په‌رستین؟ کاتێک ئه‌و ته‌نیا حاکم بێ، وه‌ ئایا دینی راست کامه‌یه‌؟ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن بپه‌رستی، کاتیکیش ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌په‌رستی که‌ ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانه‌وات بێ و به‌رنامه‌ و شه‌ریعه‌ت و رێبازت بۆ دابنێ.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (1)

ئینجا بو ده رخستنی تیکه له کیشیی له نیوان چه مک و واتای هه ر کام له :
 په روه ردگار ییتی و په رستراوییتی و فه رمانره واییتی (الربوبیة والألوهیة
 والحاکیمة) ی خوای تاک و پاک (جل جلاله)، وه سه لماندنی ئه وه که هه رکه سیك
 به رنامه ی ژیان و چه لال و چه رام له غه یری خوای بی وینه (جل جلاله) وه ر بگری،
 مانای وایه ئه و که سه ی په رستوه و به په روه ردگار و په رستراوی خوی دایناوه،
 به راستی زور جی سهرنج لی دان و هه لوه سته له به رده مدا کردنه : {عَنْ عَدِيِّ بْنِ
 حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ لَمَّا بَلَغَتْهُ دَعْوَةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَّ إِلَى الشَّامِ، وَكَانَ قَدْ تَنَصَّرَ فِي
 الْجَاهِلِيَّةِ، فَأُسِّرَتْ أُخْتُهُ وَجَمَاعَةٌ مِنْ قَوْمِهِ، ثُمَّ مَنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أُخْتِهِ
 وَأَعْطَاهَا، فَرَجَعَتْ إِلَى أَخِيهَا فَرَعَبَتْهُ فِي الْإِسْلَامِ وَفِي الْقُدُومِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ،
 فَقَدِمَ عَدِيُّ الْمَدِينَةَ وَكَانَ رَئِيسًا فِي قَوْمِهِ طِيءٌ وَأَبُوهُ حَاتِمُ الطَّائِي الْمَشْهُورِ
 بِالْكَرَمِ، فَتَحَدَّثَ النَّاسُ بِقُدُومِهِ فَدَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَفِي عُنُقِ عَدِيِّ صَلِيبٌ
 مِنْ فِضَّةٍ وَهُوَ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ...﴾ ⁽¹⁾ قال: فقلت: إِنَّهُمْ لَمْ يَعْبُدُوهُمْ. فَقَالَ: بَلَى، إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ
 الْحَلَالَ وَأَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبَعُوهُمْ. فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ. وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا
 عَدِيُّ مَا تَقُولُ أُيْفِرُكَ أَنْ يُقَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ شَيْئًا أَكْبَرَ مِنَ اللَّهِ؟ مَا يُفِرُّكَ؟
 أُيْفِرُّكَ أَنْ يُقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ إِلَهًا غَيْرَ اللَّهِ؟ ثُمَّ دَعَاهُ إِلَى الْإِسْلَامِ فَأَسْلَمَ
 فَشَهِدَ شَهَادَةَ الْحَقِّ. قَالَ فَلَقَدْ رَأَيْتُ وَجْهَهُ اسْتَبْشَرَ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الْيَهُودَ مَغْضُوبٌ
 عَلَيْهِمْ، وَالنَّصَارَى ضَالُّونَ} ⁽²⁾ واته: {عه دی کورپ حاته می تائی - خوا لی
 رازی بی - ده گپر پته وه، که کاتیک بانگه وازی پیغه مبه ری خوا ﷺ ی پیگه یشت

1 التوبة: ٣١

(2) رواه أحمد والترمذي وابن جرير من طرق، المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص: (563، 564)،

پایکرد بۆ شام، وه پښتتیش له سه‌رده‌می نه‌فاییدا ببووه نه‌سپړانی،
 جابخشه‌که‌ی و کومه‌لیک له هۆزه‌که‌ی به‌دیل گیران، دوا‌ی پښه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 چاکه‌ی له‌گه‌ڵ خوشکه‌که‌ی کردو به‌خو‌پایی ئازادی کردو خه‌لاتیشی کرد، جا
 خوشکه‌که‌ی چوووه‌وه بۆ لای عه‌دی و ئه‌وه‌ی به‌سه‌ری هاتوووه‌ بۆی باس کردو
 هانیدا که بجیتته‌ خزمه‌ت پښه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مسو‌لمان بی، عه‌دیش هاته
 مه‌دینه، له‌و کاته‌شدا سه‌رۆکی هۆزی (طیء) بووه‌و بابیشی - حاته‌می تایی -
 ناودار بووه به سه‌خاوه‌ت و به‌خشنده‌یی، خه‌لک باسی هاتنی عه‌دی ده‌که‌ن،
 عه‌دی ده‌چیتته‌ خزمه‌ت پښه‌مبه‌ر ﷺ و خاچیکی زیوی له‌ گه‌رده‌ندا ده‌بی، جا
 پښه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه (که واتاکه‌ی ئه‌مه‌یه): - جووله‌که‌و
 نه‌سپړانییه‌کان - زاناو قه‌شه‌و گۆشه‌گیره‌کانی خو‌یانیان له‌جیاتای خوای به‌رز و
 مه‌زن یان له‌گه‌ڵ خوای به‌رز و مه‌زن دا کردن به‌ په‌رستراوی خو‌یان، وه مه‌سیحی
 کو‌ری مه‌ریه‌میشیان کرده په‌رستراوی خو‌یان، فه‌رمانیشیان پښ نه‌کرا‌بوو که
 هیچکس بپه‌رستن جگه‌ له‌ یه‌ک په‌رستراو که خوا‌یه (جل جلاله‌)، بیجگه‌ له‌و هیچ
 په‌رستراو نین، پاکیی بۆوی له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه‌ هاوبه‌شی. - عه‌دی ده‌لی - گوتم:
 ئه‌وان نه‌یانده‌ په‌رستن، فه‌رمو‌وی: با ده‌یانپه‌رستن، ئه‌وان - زاناو په‌به‌نه‌کان -
 خه‌للیان لی قه‌ده‌غه‌ ده‌کردن و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیشیان بۆ خه‌للی ده‌کردن و
 ئه‌وانیش شو‌ینیان ده‌که‌وتن، ئا ئه‌وه په‌رستنی ئه‌وان بوو بۆوان، ئنجا پښه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ فه‌رمو‌وی: ئه‌ی عه‌دی! چی ده‌لی؟ ئایا ئه‌وه دو‌چاری له‌ ئیسلام
 پا‌کردن و په‌تان‌دنی کردو‌وی که بگو‌تری: خوای به‌رز و مه‌زن له‌ هه‌موو شتی‌ک
 گه‌وره‌تره‌؟ ئایا هیچ شتی‌کت پښ شک دی که له‌ خوای به‌رز و مه‌زن گه‌وره‌تر‌بی؟
 چ شتی‌ک نا‌چاری پا‌کردنی کردو‌وی؟ ئایا ئه‌وه دو‌چاری پا‌کردنی کردو‌وی که
 بگو‌تری: هیچ په‌رستراو نین بیجگه‌ له‌ خوای به‌رز و مه‌زن؟ ئایا بیجگه‌ له‌وی هیچ

په رستراوی دیکه ده زانی؟ پاشان پیغه مبه ر ﷺ بانگی کرد بو ئیسلام و ئه ویش مسولمان بوو و شایه تمنای حقی هیئا، - عه دیی - ده لای: پووی موباره کی - پیغه مبه ر ﷺ - م بینی گه شایه وه، دوا یی - پیغه مبه ر ﷺ - فه رمووی: جووله که کان غه زه ب لیگیراون و نه صرانییه کانیش گومراو سه رگه ردانن).

دیاره "عه دیی کوری حاته می تائی" ش وه ک زۆریه ی خه لکی مسولمانی ئیستا به شیوه یه که له چه مکی په رستن حالی بووه، که بابای په رستراو حه تمنه ده بی سه جده و رکوعی بو به ری، نه یده زانی که سه جده و رکوع ده ربیری راستیه کی گه وره تره له سه جده و رکوع، که بریتیه له وپه ری ملکه چیی و خو به که م زانین و خو پی بچوک بوون له به رانبه ر خوی به رز و مه زن دا، جا دیاره ئه وپه ری خو به بچوک زانین و ئه وپه ری به گه وره زانینی خوی به رز و مه زن، به سه جده و رکوع ته عبیری لیده کری، به لام سه جده و رکوع بردن ته نها روکارو نیشانه ی ئه و خو پی بچوک بوون و، خوی به رز و مه زن پی گه وره بوون و په رستنن.

که واته: بۆمان ده رکه وت که به حاکم دانانی هه ر که سی، په رسترانی ئه و که سه یه، جا ئه گه ر خوی به رز و مه زن بی، ئه وه په رستراوی حه قه، وه ئه گه ر بیجگه له ویش بی، ئه وه په رستراویکی به ناحه قه.

که واته: به راستی پیویسته ئه و خه لک و میلله ته ی خۆمان زۆرباش بزانی که ئه و مه سه له ی عه لمانیه ته که بیجگه له خوی به رز و مه زن به په رستراو و، بیجگه له دینی خوی به رز و مه زن به به رنامه داده نی و، غه یری خوی به رز و مه زن به و لایه نه داده نی که ده بی ملکه چیی بو بکری، ئه وه به راستی ده رچوونه له بازنه ی ئیسلام، ئه گه ر خه لک تییگا، به لام هی وا هه یه هه ر به دوا ی هه لای مام کوخا که وتوه ه یچ حالی نییه، وه ئه وه رهنگه عوزر به نه زانیی (العذر

بالجه‌لی) ی بۆ به‌بیانو و دابنری، هه‌تا تیده‌گه‌یه‌نری و ده‌رباز بی، به‌لام ئه‌وه‌ی که باش ده‌زانێ عه‌لمانییه‌ت عه‌لمانییه‌ت یانی بی دینایه‌تی، که‌واته: چۆن ده‌گونجی بلی: بی دینایه‌تییم هه‌لبژاردوه‌و، له‌ولاشه‌وه بلی: من دینم هه‌یه!

(واته: دین به‌مانای - ئیسلام - ئه‌گه‌رنا سیکۆلاریزمیش جوړه دینیکه).

چوارهم: که ده‌لێن: پێویسته ئامانجه بالا‌کان بکړینه جیی گرنگیپیدانی زیاتر و خو‌پیاریزری له‌ گیروگرفته لاوه‌کیی و گچکه‌کان، مه‌به‌ستمان ئه‌وه نییه که له به‌رانبه‌ر هه‌له و که‌موکوورپییه‌کانی کۆمه‌لگادا ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشین و هه‌یچ نه‌که‌ین!

که‌واته: له‌ و قسه‌یه‌ماندا مه‌به‌ستیکی دیکه‌مان هه‌یه، مه‌به‌ستمان ئه‌وه نییه که ئیمه له به‌رانبه‌ر هه‌له و که‌موکوورپییه‌کانی کۆمه‌لگادا ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشین، چونکه پێشتر باسمانکرد که فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه، ئه‌رکیکی گه‌وره‌ی سه‌رشانمانه! به‌لکو مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه که سه‌رگه‌رمبوون به‌ چاره‌سه‌رکردنی گیروگرفت و نه‌هیشتنی گونا‌هو خراپه‌ و لادان و هه‌له و په‌له‌کانی کۆمه‌لگاوه، هه‌موو تواناو وزه‌کانمان نه‌خواو بیئاگامان نه‌کا له‌ پاکسازی و چاکسازی کردنی کۆمه‌لگا له‌ بواره ریشه‌یی و بنه‌په‌تییه‌کانداو، ری نه‌ده‌ین له‌ سه‌ر حیسابی چاره‌سه‌ری کیشه‌ گرنه‌گه‌کانمان، به‌ ورده گیروگرفته‌کانه‌وه سه‌رقال بکړین!

ئه‌گه‌رنا ئیمه نابێ سه‌لبیی بین له‌ کۆمه‌لگای خو‌مانداو، ده‌بی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه‌ هه‌ر هه‌بی، ده‌بی جارێ خو‌مان چاک بکه‌ین و له‌ سه‌ره‌تادا خو‌مان برا‌زینینه‌وه به‌ وردو درشتی ئه‌و شتانه‌ی که شه‌ریعه‌ت به‌ په‌سندی داناو، وه‌ خو‌مان بژار بکه‌ین له‌ وردو درشتی ئه‌و شتانه‌ی که شه‌ریعه‌ت به‌

خرایی داناوان و له‌گه‌ڵ کۆمه‌لگا و ده‌ورو به‌ریشدا خه‌ریک بین، به‌لام چی بکه‌ینه
ئامانجی یه‌که‌م و ئامانجی دووه‌م و ئامانجی سییه‌م؟ ده‌بی ریزبه‌ندی دابنیین،
به‌پیی ئه‌وه که پێویستی کۆمه‌لگای ئیمه‌ چۆنه؟ وه به‌پیی ئه‌وه‌ش که له
شه‌ریعه‌تا چۆن هاتووه، له شه‌ریعه‌تا چ شتێک زیاتر گرنگی پێ دراوه، ئیمه‌ش
گرنگی زیاتر به‌وه بده‌ین، ئینجا هی دوایی ئینجا هی دوایی، نه‌ک بیین له‌سه‌ر
شتێکی بچووک هه‌رایه‌کی گه‌وره به‌رپا بکه‌ین و ئامانجی گه‌وره‌مان هه‌ر
له‌بیر بچیته‌وه.

بەنەمای نۆز دەیهەم

مەیدانی کاری کۆمەڵ کوردستان و عێراقە،
بەلام هاوکاریکردنی مسوولمانان بە پێی توانا
لە هەر جێیەک بن، بە پێویست دەزانین

بنه‌مای نۆزده‌یه‌م

مه‌یدانی کار و چالاکیی ئیستای کۆمه‌ل کوردستان و عێراقه، به‌لام هاوکاریکردنی مسوڵمانان به‌پیی توانا له‌ههر جییه‌ك بن، به‌پییوست ده‌زانین:

هه‌رچه‌نده مه‌یدانی کار و چالاکیی ئیستای کۆمه‌لی ئیسلامی (هه‌ریمی کوردستان) به‌تایبه‌تی و (عێراق) ه‌به‌گشتی، به‌لام له‌سه‌ر بناغه‌ی برایه‌تی و دۆستایه‌تی ئیمانی و یه‌ك ئۆمه‌ت بوونی مسوڵمانان له‌ سه‌رتاسه‌ری دنیا، خۆی له‌ به‌رانبه‌ر گه‌لانی مسوڵمان به‌گشتی و کۆمه‌ل و جموجۆله ئیسلامیه‌کانیدا به‌تایبه‌ت، به‌ به‌رپرسیار ده‌زانئ و، پشتگرتن و هاوکاری کردنیان به‌گویره‌ی توانا به‌ پییوست ده‌زانئ و، دیاره ئه‌ویش له‌ به‌رانبه‌ردا هه‌مان مافی له‌سه‌ر ئه‌وان هه‌یه.

وه بیگومان خۆ کوشمه‌له‌کردن (التقوقع) له‌ جوغزی سنووره ده‌ستکرده‌کانی ولاتانی ئیسلامییداو، گوئ نه‌دان به‌ کیشه‌و گرفت و ئییش و ژانه‌کانی مسوڵمانان، هه‌له‌و که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی گه‌وره‌یه، به‌تایبه‌ت له‌م چاخ و روژگارهدا که‌ دوژمن و ناحه‌زانیا یه‌کده‌ست و یه‌کده‌نگن له‌ به‌رانبه‌ریاندا، چونکه:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ (١٠) ﴿الحجرات. واته: (بیگومان برواداران بران).

2- وه خوای به‌دییه‌نهر (جل جلاله) فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (١٢) ﴿الأنبياء، واته: (ئاهمه ئۆمه‌تی ئیوه‌یه یه‌ك ئۆمه‌ته، وه من په‌روه‌ردگارتانم، ته‌نیا من بپه‌ستن).

3- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾ (آل عمران، واته: (وه تیکرا توند ده‌ست به ریسمانی خوا بگرن و په‌رته‌وازه مه‌بن ...)).

4- وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى) رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586)، واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه، واته: (وینه‌ی بروداران له یه‌کدی خوش‌ویستن و به‌زه‌یی به‌یه‌کداهاتنه‌وه‌و هاوسۆزبوونیان له‌گه‌ل یه‌کدیدا، وه‌ک جه‌سته‌یه‌ک وایه‌که ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکی نه‌ساغ بوو، هه‌موو جه‌سته به‌شداریی ده‌کات به شه‌ونخوونی و تا لیهاتن).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْمُسْلِمُونَ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ) رواه ابن ماجه: (2684) واللفظ له، وأحمد: (6797)، وقال الألباني وشعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره، واته: (مسولمانان یه‌ک ده‌ستن له به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆیاند).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: یه‌ک ئۆممه‌تبوونی مسولمانان و پیکه‌وه‌ دۆست و خوشک و برابوونیان، یه‌کیکه‌ له‌ شته‌ ئاشکرا و به‌لگه‌نه‌ویسته‌کانی ئیسلام:

واته‌ پێویستی به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر هینانه‌وه‌ ناکات، که‌ مسولمانان هه‌موویان یه‌ک ئۆممه‌ت و یه‌ک کۆمه‌لن، پیکه‌وه‌ خوشک و بران و دۆست و پشتیوانی یه‌ک‌دین، وه‌ک

ئەو ئایەت و فەرموودانە ی پێشتر هینامانە وه، بۆیه پێویستە وریا و هۆشیاری بین و سەرگەرم بوونمان بە واقعی کار و چالاکی تێدا ئەنجام دانمانە وه، وامان لای ئەکا که ئەو راستیه مان لە بیر بچێتە وه یان کال بێتە وه .

ئەو مەسەلە یه کی زۆر گرنگه که ئێمه له واقعی کاری ئیسلامی خۆماندا نه چینه قاوغ و قه پێلکی خۆمانە وه و سەر قاپ له سەر خۆمان دا بخهین و ئاگامان له مسوڵمانانی دیکه و ئیش و ژان و موعانات و گروگرفته کانیان نه مینێ و، له خوشیی و ناخوشییاندا هیچ به شداریی نه کهین، چونکه ئەو پێچه وانه ی یه ک ئۆمهت بوون و پێکه وه خوشک و برا و دۆست و پشتیان و نزیکبوونه .

دووهم: (واقیعی بوون) مان ئەو ده خوازی که هه لومه رج و بارودۆخی تایبه تی کار و چالاکیی خۆمان که هه ری می کوردستان به تایبه تی و عیراقه به گشتی، زۆر به وردیی ره چاو بکهین و له به ره چاو بگرین و به بیانوو و پاساوی ئەو وه که ئۆمه ته ی ئیسلامی یه ک ئۆمه ته و جیهانی ئیسلامی هه مووی ولاتی مسوڵمانانه، واقعی تایبه تی خۆمان و هه لومه رجه تایبه تییه که ی نادیده نه گرین:

ئێمه چۆن ده بینه خه لکی ئیسلامی واقعی؟ به وه که ئەو هه ل و مه رجه بابەتی و تایبه تی یانە ی خۆمان له هه ری می کوردستان و له عیراقدا باش له به ره چاو بگرین و، نه چین لاقی خۆمان له لاقی حیزبی مسوڵمانانی تورکیا به ستین، یاخود مسوڵمانانی میسر، یان مسوڵمانانی ئەفغانستان، یان مسوڵمانانی کشمیر، به لکو ده بی واقعی خۆمان له به ره چاو بگرین، چونکه: (الفتوی تختلف زماناً و مکائاً و شخصاً و عرفاً و حالاً)، واته: (فه توا به پیی کات و شوین و کهس و نه ریّت و هه ل و مه رج ده گورێ)، ئینجا شیوه ی کارکردن که له فه توا زۆر گرنگ تره و ورده کاریی زۆر

زیاتری دهوئو، گۆرانی زۆر زیاتری به سهردادی، ههلو مهرجی کارو چۆنیه تی کار چۆن نابێ بگۆرێ؟! له بهرئهوه هه موو ئه وانه ی که باسی ئه وه ده که ن که بۆ وینه: ده بی بزانی داخۆ حیزبی دادو گه شه پیدان له تورکیا چییان کردووه، ئیمه ش ده بی کتومت وا بکهین، ئه وه هیچ نه و نه چیته عه قلتانه وه، لاسایی کردنه وهی خه لک قه ت به هیچ ناگه یه نی، چونکه هه لو مهرجی ئه و جیا یه، وه هه لو مهرجی ئیمه ده سال پێشتر جیا بووه له وهی ئیستا، بگره ئیمه نه ک هه ر ناتوانین وه ک ئیستای حیزبی دادو گه شه پیدانی تورکیا یان حیزبی دادو گه شه پیدانی مه غریب، یان ئیستای بزافی ئاشتیی جه زائیری (حركة السلم الجزائري)، یان کومه لئی ئیسلامی پاکستان بکهین، به لکو ناتوانین ئیستا وه ک هی پازده سال پێشوی خۆشمان بکهین، وه ک ده سال له مه وپیشی خۆشمان بکهین! بۆیه پێویسته به پێی گۆرانی هه لو مهرج و ژینگه کان، شیوازو ئامرازه کانی کارمان بگۆرین.

که واته: کاتی که ده بین به واقعی و پر به پێستی ئه و واقعیه ده توانین هه نگا و بنیین و هه ل سوکه وتیکی واقعی بنانه پر به پێست له گه ل ده و روبه رماندا بکهین، که هه لو مهرجی تاییه تی خۆمان له به رچا و بگرین، وه به بیانوو و پاساوی ئه وه که ئۆمه تهی ئیسلامی یه ک ئۆمه ته و خاکی ئیسلامی هه مووی ولاتی مسولمانانه، واقعی و هه لو مهرجی تاییه تی خۆمان نادیده نه گرین، ئه گه رنا دوا یی ده بینه شتیکی سه یر، به لگه شمان له سه ر ئه مه ئه وه یه که پێغه مبه ری پێشه و امان ﷺ هه رچه نده خاوی به رز و مه زن بۆ تیکرای به شه ری ناردوه، به درێژایی زه مان بۆ هه موو چاخ و سه رده مه کان و، به پانایی زه مین بۆ هه موو ولات و نه ته وه کان، به لام ئه مه وای لینه کرد که ره چاوی مه یدانی کارو چالاکی تاییه تی خۆی نه کات و له هه ر قوناغه دا گو تار یکی تاییه تی بۆی نه بی، بۆ نمونه خاوی په ره و ردگار (جل

جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه خزمه‌ نزیکه‌کانت وریابکه‌وه)، ئایا ده‌گونجی بگوتری: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیغه‌مبه‌ری هه‌موو مروّقایه‌تییه‌و بۆ هه‌موو دنیا هاتوو، بۆیه‌ نابێ هه‌قی خزمانی خۆی هه‌ر هه‌بێ، ده‌بێ هه‌ر بلێ: ئه‌ی خه‌لکینه‌! له‌ هه‌موو دنیا؟! بیگومان نا، به‌لکو ده‌بێ له‌ خزمانه‌وه‌ ده‌ستپێکا، تۆ جارێ هه‌تا خه‌لکه‌ نزیکه‌که‌ت لێت تینه‌گه‌ن و بپوات پێ نه‌که‌ن، هه‌ی دوور چۆن لێت حاڵی ده‌بن؟

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ...﴾⁽²⁾ واته: (ئه‌م قورئانه‌ بیرخه‌ره‌وه‌یه‌ بۆ خۆت و بۆ گه‌له‌که‌ت ...)، له‌ دواى هۆز (عشیره) ئینجا گه‌ل (قوم) دئ.

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْاْ اِلٰى كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ...﴾⁽³⁾ واته: (بلێ: ئه‌ی خاوه‌ن کتییبه‌کان! وه‌رن بۆ -په‌یوه‌ست بوون به‌- وشه‌و به‌رنامه‌یه‌ک که‌ بۆ ئیمه‌و ئیوه‌ وه‌ک یه‌که‌ ...)، واته: وه‌رن بۆ خوا به‌یه‌گه‌رتن، که‌واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌هلی کیتاب دواندن (خطاب) یکی جیای هه‌بووه‌، وه‌ بۆ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان دواندنیکی جیا، بۆ خزمان به‌ تاییه‌ت، بۆ گه‌ل به‌ تاییه‌ت، وه‌ بۆ تیکراى مروّقایه‌تی به‌گه‌ستی، به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ بووه‌.

¹ الشعراء: ٢١٤

² الزخرف: ٤٤

³ آل عمران: ٦٤

سیییه‌م: له نیوان جیهانییوون و ناوچه‌ییووندا له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که، ئەگه‌رنا له‌پرووی سیاسیییه‌وه وا نییه:

له‌لایه‌که‌وه ئیسلام ئیسلامی هه‌موو مڕۆفایه‌تییه‌و، هه‌رچی مسوڵمانه به ئۆمه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داده‌ندری، وڵاتی مسوڵمانان هه‌مووی مه‌نزڵگای ئیسلام (دار‌ال‌إسلام) ه، ئەوه حه‌قیقه‌تیکه، به‌لام له‌لایه‌کی دیکه، ئیمه‌و هه‌ر حیزبیکێ دیکه کارو پرۆژه‌که‌ی ناوچه‌یی‌یه‌و تایبه‌ته به‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراوه‌وه، وه مه‌حکوومی ئه‌و هه‌ل و مه‌رحه جوگرافی و سیاسیییه (الجیوسیاسی)، که‌واته: ده‌بێ له‌نیوان جیهانیی بوونی ئیسلام و ناوچه‌یی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامییماندا، هاوسه‌نگی رابگری و پێویسته واقیعین بین و، بزانی که ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌ پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که.

به‌لێ، پێویسته واقیعین بین و بزانی که ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که، ئەگه‌رنا له‌پرووی سیاسیییه‌وه وا نییه، ئاخ‌ر کوا ئۆمه‌ته‌ی موحه‌ممه‌د له‌پرووی سیاسیییه‌وه، یه‌که؟ هه‌ر عه‌ره‌ب بیست و دوو ده‌وله‌تیان هه‌یه، به‌لکو هه‌م له‌پرووی سیاسیییه‌وه هه‌م له‌پرووی جوگرافییه‌وه، به‌ش به‌ش و پارچه‌ پارچه‌ین.

شایانی باسیشه‌ که له‌کاتی تیگگیرانی به‌رژه‌وه‌ندیی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامی و به‌رژه‌وه‌ندیی هاوکاریی کردنی مسوڵمانانی دهره‌وه‌ی بازنه‌ی کارو پرۆژه‌که‌دا، پێویسته به‌رژه‌وه‌ندیی پرۆژه ئیسلامیییه‌که زāl بکری.

با زیاتر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه روون بکه‌ینه‌وه:

ئیمه له واقعی هه‌ریمی کوردستان و هه‌ندیك له پارێزگاكانی عێراقدا، كارو پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامییمان هه‌یه، جا کاتیک به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌و کارو پرۆژه ئیسلامیه که له ناوچه‌یه‌کی جوگرافیی دیاریکراودایه، تیکده‌گیری له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندیی هاوکاریی کردنه‌مان بۆ خه‌لکی مسوڵمان، بۆ نموونه: له به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستانی گه‌وره‌و فه‌له‌ستین و کشمیر و شیشان یان شوینیکی دیکه‌دا، ده‌بی به‌رژه‌وه‌ندیی کارو پرۆژه‌که‌ی ئێره زال بکری، چونکه تۆ به‌ پله‌ی یه‌که‌م کاره‌که‌ت لێره‌یه‌و، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ئێره سه‌ربگری ده‌توانی شتیکیش بۆ خه‌لکی دیکه بکه‌ی، به‌لام که هی ئێره‌ت سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، ئه‌وه به‌ دلناییه‌وه له شوینی دیکه سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهینی.

به‌لگه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فرمویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنَ وَلَٰئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ⁽¹⁾ واته: {بیگومان ئه‌وانه‌ی بروایان هیناوه‌و کۆچیان کردووه‌و به سامان و گیانیان تیکۆشاوان و فیداکارییان کردووه له ریی خوادا، وه ئه‌وانه‌ش که ئه‌وانیان په‌ناداوه‌و یارمه‌تیان داوان، ئه‌وانه هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان، به‌لام ئه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه، به‌لام کۆچیان نه‌کردووه، ئیوه هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کتان پێیانوه‌ نییه (له‌پرووی پشتیوانیی کردن و هاوکاریی کردنه‌وه) هه‌تا کۆچ نه‌که‌ن، وه ئه‌گه‌ر داوای

یارمه تییان لی کردن له دیندا (واته: له سه ر دین سته میان لی کرابوو) ئه وه ئیوه له سه رتانه هاوکارییان بکه ن، مه گهر ئه وه ی که ده ستریزی کردونه سه ری، په یمانتان له گه ل به ستن، وه خوا بینه ری ئه وه یه که ده یکه ن، واته: ئه گهر کومه له کافرێک هه بن که له گه لیان هاو په یمان بن، ئه وه نابێ له و حاله ته دا یارمه تی ئه و مسوڵمانه سته ملیکراوانه بدن له دژیان، بۆ ئه وه ی په یمانه که تان له گه ل ئه و کافره سته مکارانه دا هه لته وه شیتته وه، که ره نگه به هه لوه شان وه ی په یمانه که، زه ره ریکی گه وره تر بکه ن له و سووده ی به و مسوڵمانه سته ملیکراوانه ی ده گه یه نن. که واته: له م ئایه ته وه وه رده گیرئ: کاتی که تۆ واقعیکی ئیسلامیته هیه، ده بی به رژه وه ندی ئه و واقعیه ئیسلامیه بپاریزی، هه رچه نده تۆ به رانه به به مسوڵمانانی دیکه ش به رپرسیاری، به لام له کاتی تیگهیراندا، به رژه وه ندی کارو پرۆژه ناوچه یه که زال ده کری.

ئینجا لی ره دا ده مه وئ ئه وه ش بخرمه پال قسه کانی پیشیم، که ئیمه مه به ستمان ئه وه یه: له لایه که وه ده بی به رژه وه ندی کارو پرۆژه ئیسلامیه که مان له و جوگرافیا و سنوورده که تییدا ئه نجام ده درئ — که وه گوتمان هه ری می کوردستان و عیراقه — ده بی ئه وله وییه ت به دینه به رژه وه ندی ئه و کارو پرۆژه ئیسلامیه مان، به لام ئه وه نابێ واما ن لی بکا که ئیمه له مسوڵمانانی دیکه و ئیش و ژان و موعانات و کیشه و گهروگرفته کانیان بی خه به ر بین و، ده سته وئه ژنۆ دابنیشین و له به رانه ریاندا بی هه لویست بین، به لکو ده بی ئه وه ی له ده ستمان دی بۆ ئه وانیش بیکه ی، به لام نابێ شتی که بکه ی که ئیشی ئیره مان لی تی کبدا و هه لبه وه شینیتته وه و په رچ بخاته به رده می، چونکه ئه وه تا خوی په ره و ردگار (جل جلاله) بۆ پیغه مبه ر ﷺ و مسوڵمانانی کۆچکه رو پشتیوان، که ده وله تیشیان هه بووه، ده فهرموئ: هه ر که سی که له ده ره وه ی ئه و قه واره یه ی ئیوه بووو زو لمی

دینی لیkra، به دهنگیه وه بچن به مهرجیک ئه و لایه نه دهستدریژکاره هاوپه یمان نه بی و، ئه و به دهنگه وه چوونه ی ئیوه نه بیته هوی ئه وه ی په یمانه که تان لی ههلبوه شیته وه، چونکه له و حاله ته دا قهواره سیاسییه که زهره ر ده کات و ده که ویت بهر هه ره شه و مه ترسی، بویه ئیوه له و حاله ته دا نه که هه ر له سه رتان پیویست نییه، به لکو بۆشتان نیه .

چواره م: یه کیك بوی هه یه پیرسی: ئایا ئیمه چیمان بۆ مسولمانانی دیکه ی دنیا پی ده کری له کاتی لیقه ومان و پیویستییا ندا؟!

له وه لامدا ده لئین:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له هیچ که سیك داواناکات مه گه ر ئه وه نده ی پی ده کری ...)، که واته: له توانا به ده ر خوی به رز و مه زن له سه ر مروفی پیویست ناکات و شتیك که له توانا ماندا نه بی، له سه رمان پیویست نابی به رانه ر برایان و خوشکانی مسولمانان له دنیا دا، به لام ئه وه ی له توانا ماندا یه له سه رمان پیویست ده بی، جا ئایا چیمان له توانا دایه ؟ ده توانین بلئین: وه ک نمونه: دوعای خیر و پاران وه هه میشه ئاسانه و له توانا دا هه یه و ده کری. هیچ کاتیك نییه مسولمان نه توانی بۆ برای مسولمانی و خوشکی مسولمانی و خه لکی مسولمان بپارێته وه، به کول بویان بپارێته وه و دوعا یان بۆ بکات و، دوعاش که م نییه، له سه حیحی بوخارییدا ها تووه: {عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: رَأَى سَعْدٌ أَنَّ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضَعْفَائِكُمْ؟} واته: (پۆژیك سه عدی کوپی ئه بی وه ققاص

¹ البقرة: ۲۸۶

(2) رواه البخاري: (2896)

مسولمانیکی لاواز به کهم ده بینئ، پیغه مبه ریش له سه عد توو په ده بی و ده فهرموی: ئایا ئیوه سه رده خرین و رۆزیتان ده درئ، مه گهر به هوی لاوازو کهم دهسته کانتانه وه نه بی؟

ههروه ها (راگه یاندن) هۆکاریکی کاریگه ری رۆژگاره بو پشتگیری یه کدی کردنی رسولمانان و بهرگریی له یه ک کردنیان و، یه کیک له و شتانه یه که ئیمه ده توانین به هویه وه هاوده ردیی و هاوکارییان له گه ل بکهین، راگه یاندن که ئیستا پیی ده گوتری: (دهسه لاتی چواره م)، له پاستیدا زۆرجار راگه یاندن دهسه لاتی یه که مه و چه کیکی زۆر برنده یه و خه لکیکی زۆر به هوی راگه یاندنه وه چه واشه ده کرین و راستیه کانیان له پیش چاو ده کرینه ناپاستیی و ناپاستیه کانیان له پیش چاو ده کرینه راستی، وه ک ده بینین و له بهرچاومانه، که واته: پیوسته به راگه یاندنیش ئه و نه دهی دهنگمان دهرواو له تواناماندایه، بهرگریی له مه زلومیه تی میلیله تانی رسولمان و خه لکی رسولمان بکهین.

ههروه ها کۆر به ستن و سیمینار گرتن، به لئ ئه وهش کهم نییه خه لک کۆر به ستن و وتار بنووسی، بیگومان ئه وه فشاریان له سه دروست ده کات و، رای گشتییان له بهرانبه ر دروست ده بی، وه ک ئیستا جووله که که وتۆته ژیر پرسیاره وه، چونکه له ئه نجامی تهقه کردن له که شتی ئازادی و کوشتنی ئه و رسولمانانه ی تورکیادا، شتی زۆری هاته سه ری، که واته کۆر به ستن و سیمینار به ستن، وه ههروه ها ریپپوان و خۆپیشانان، ئه وانه هه موو شتی گرنگ و له زۆریه ی هه ل و مه رجه کاند ده گونجی بکری.

هه لبه ته هیندیک له وانهش باجیان ده وی، به لام خو مه رج نییه هه رشتیک باجی بوئ ئیمه نه یکهین، پاشان مه سه له ی کۆکردنه وه ی پاره و پیتاک و ئه وانه که زۆرجار بو رسولمانان کراوه ده کری، ئیمه زۆرجار گله یی ده کهین و ده لئین:

بوچی ئیمه کاتی خوی سته ممان لی کراوه و کهس له سه رمان به دهنگ نه هاتوه، که چی بوخوشمان له سه ر کهس به دهنگ نایهین، ئه و برادره عه لمانیانه هه موو جارئ گله یی ده کهن ده لئین: کاتی خوی کهس به رگری لی نه کردین، به لام ئه وه تا ئیوه ش به رگری له کهس ناکه ن، ته نانه ت به قسه و راگه یان دنی ش، به لکو به پیچه وانه وه، له راگه یان دنی ره سمیی هه ندیک حزبی عه لمانیدا ده بی نی، ئه گه ر تی کگیران له نیوان مسو لمانانی فه له ستین و جووله که کاندای بی، هه می شه لای جووله که کان ده گرن، وه ئه گه ر له نیوان مسو لمانانی شیشان و رووسه کاندای بی، هه می شه لای رووسه کان ده گرن، وه له کاتی رووبه روو بوونه وهی نیوان کشمیرییه کان و هیندوسه کان له هیندستاندا، هه می شه لایه نی هیندوسه کان ده گرن، زور عه جایه به، وه ک بلای بریاریان دابی هه ر له گه ل کافران دابن و، هه ر پشتی ئه وانه بگرن که دژی خوی به رز و مه زن و پیغه مبه ری خوان ﷺ، دهی برادره، تو بو گله یی دوینی له خه لکی ده کهی! که ئه مپو بوخوت زور خراپ تریش ده کهی!

به لام به هه ر حال له گه ل هه موو ئه وانه شدا پیویسته ره چاوی به رزه وه ندیی و هاوسه نگیی نیوان زیان و قازانج بکری، هه رچه نده هیه شتی کش به بی باج دان و زه ره له خوگرتن نابی، به لام ده بی باج و زیانه که ئه وه نده نه بی، که له قازانجی زیاتری.

ئینجا یه کی ک بو هیه پرسیار بکات و بلای: باشه مادام مسو لمانان ئه مپو له پووی سیاسی و واقعییه وه یه ک ئوممه ت نین، ئه دی ئه و ئایه تانه که خوی به رز و مه زن ده فه رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾ (١٣) آل عمران، وه ده فه رموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ﴾ (١) وه

فهرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر که ده‌فه‌رموئ: {الْمُسْلِمُونَ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ} (ه) چیان لیدی؟ له وه‌لامدا ده‌لین: ئە‌گەر مسولمانان نه‌یان‌توانی که مو زۆر ئە‌م ئایه‌ت و فهرمودانه له‌پرووی واقعی و سیاسییه‌وه پیاده‌بکه‌ن، به‌لایه‌نی که له‌پرووی فیکری و عه‌قیده‌یی و عاتیفی و مه‌عنه‌ویییه‌وه ده‌توانن، ده‌توانن هه‌موومان هه‌ر ده‌ست به ئیسلام‌وه بگرن و، هه‌ر ئیسلام به راست بزانی، که دیاره ئە‌مه‌ش لای که می ئیمان و مسولمانه‌تییه.

که‌واته: که مو زۆر هه‌ر ده‌توانن راستی (مُصَدِّق) ی چه‌مک و واتای ئە‌م ئایه‌ت و فهرمودانه بینینه‌دی، با به نیوه‌یی بی، با هیندیکی بی، وه: (ما لا يُدْرِكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ جُلُّهُ أَوْ بَعْضُهُ)، واته: (ئوه‌ی هه‌مووی جیبه‌جی ناکرئ، نابی زۆربه‌شی یان هیندیکی‌شی واز لێبه‌هێنرئ)، که مه‌به‌ستم له‌و به‌شه‌ی ده‌توانن جیبه‌جی بکه‌ن، لایه‌نی فیکری و عه‌قیده‌یییه‌و، ئە‌وه‌ش که له‌م هه‌ل و مه‌رجه‌دا نایتوانن، لایه‌نی سیاسییه.

هه‌روه‌ها ده‌توانرئ چه‌مک و واتای فهرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینینه‌دی، به‌دوعا و پارانه‌وه‌و له‌پری راگه‌یاندن و ئە‌و هه‌نگاوانه‌ی پیمان ده‌کرین، هه‌روه‌ها به‌یه‌کده‌ست بوونمان له‌به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆماندا، ده‌توانن له‌قه‌ده‌ر خۆمان ئە‌و چه‌مک و اتایه‌ بینینه‌دی.

1) رواه ابن ماجه: (2684) واللفظ له، وأحمد: (6797)، وقال الألباني وشعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره

بڼه‌مای بیسته‌م

**کۆمه‌لی ئیسلامی پاراستن و کاملکردنی قه‌واره‌ی
سیاسی هه‌ریمی کوردستان و پیاده‌کردنی
شهریعت تیايد، به ئه‌رکی سه‌رشانی
ده‌زانی**

بنه‌مای بیسته‌م

کۆمه‌ل و داوای مافی چاره‌ی خۆنووسین و هه‌ولدان بۆ دروستکردنی ده‌وله‌تی کوردستانی

له سۆنگه‌ی ئەوه‌وه که مافی ره‌وای هه‌ر گه‌ل (شَعْبٌ) یکه له نیشتمانی خۆیدا ئازادبۆ و له‌ژێر رکیڤی هیچ گه‌لیکی دیکه‌دا نه‌بۆ، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی که به‌بۆ خاکیکی ئازادو گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌کی سه‌ربه‌ست و رزگار، ناگونجی ئایینی خوا (جل جلاله‌) به‌رپابکرۆ و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی پیاده‌بکرۆ، بۆیه کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌م پارێزگاریی لیکردنی ئەم قه‌واره‌و واقیعه‌ سیاسیییه‌ی هه‌ریمی کوردستان و، هه‌م کاملکردنی و نه‌هێشتنی که‌موکوورپییه‌کانی و گوێزینی بۆ قه‌واره‌یه‌کی سیاسیی تۆکمه‌و ته‌واو له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعه‌ت، به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌زانی.

ئاشکراشه‌ که له‌سه‌ر هه‌ق و دادگه‌ریی پشتگیرییکردنی گه‌ل و کۆمه‌لگا و خزمه‌تکردنی، پێویستییه‌کی شه‌رعیی یه‌و هیچ په‌یوه‌ندییشی به‌ ده‌مارگیری (تَعَصُّبٌ) هه‌و نه‌یه، که بریتییه‌ له: سه‌رخستن و پشتگیرییکردنی گه‌ل و کۆمه‌لگا به‌ نا‌هه‌ق و له‌سه‌ر بنچینه‌ی سته‌م، وه‌ک:

1- خوای کاربه‌جۆ و زانا (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾^(١٢) الحجرات، واته‌: (ئه‌ی خه‌ڵکینه‌! ئێمه‌ ئێوه‌مان له‌ نێرو مییه‌ک وه‌دییه‌ناوه‌و گێڕاومان به‌ چه‌ندان گه‌ل و تیره‌ تا‌کو پێک ئاشنابن، بێگومان به‌رێزترتان لای خوا پارێزکارتنه‌، به‌پاستی خوا زانای شاره‌زایه‌).

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿... لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ البقرة، واته: (... نه سته‌م بکه‌ن و نه سته‌میشتان لی‌بکری).

3- وه له فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ریشدا هاتوه: {عَنْ عَبْدِ بْنِ كَثِيرٍ الشَّامِيِّ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ عَنْ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهَا فَسِيلَةٌ أَنَّهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنَ الْعَصَبِيَّةُ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ مِنَ الْعَصَبِيَّةِ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ} رواه أحمد: (17030)، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن، وضعفه الألباني، واته: (فه‌سيله ده‌لی: له باوکم بیست گوتی: له پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسى و گوتم: ئەى پی‌غه‌مبه‌ری خوا! ئایا له ده‌مارگیریه که م‌رؤف میلیه‌تی خو‌ی خو‌شبو‌ی؟ پی‌غه‌مبه‌ری خواش له وه‌لامدا فه‌رمووی: نه‌خیر، به‌لکو له ده‌مارگیریه که م‌رؤف خه‌لک و کۆمه‌له‌که‌ی له‌سه‌ر سته‌م سه‌ربخا).

روونکردنه‌وه

ئهم بنه‌مايه له پینچ خا‌لدا روونده‌که‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: مه‌سه‌له‌ی مافه نه‌ته‌وايه‌تییه‌کان که له ئیستادا به‌زاراوه‌ی: (مافی دیاریکردنی چاره‌نووس - حق‌تقریر‌المصیر) ته‌عبیری لی‌ده‌کری، له شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا به‌شتیکی روون و بی‌چه‌ندوچوون داده‌نری:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿... وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ...﴾

که واته: ئیمه له شه رعیه تی نیسلامیدا هیچ کیشه مان له گه ل ئه وه دا نییه، به لکو حاله تی ئاسایی ئه وه یه که میلیه تان و گه لان هه موویان وه ک یه ک بن له پرووی مافه نه ته وایه تییه کان و له پرووی مافی سیاسییه وه، جا چ له قه واره یه کی سیاسییدا خو ببینه وه، به پیی سیسته می هه ریمه کان (نظام الولایات)، چ هه رکامیکیان قه واره و دهوله تیکی سه ربه خووی خووی هه بی.

دووهم: به بی خاکیکی ئازاد و خه لکیکی رزگار، ناگونجی ئایینی خوای به رز و مه زن به ته وایی به رپابکرئ و شه رعیه ت وه ک خووی پیاده بکرئ، بوئه وهی که دین به رپابکه ین و شه رعیه ت پیاده بکه ین، هه ر عه قل و سه رنجدان له واقیع، ده مانگه یه نیته ئه وه که به راستی هه ر میلیه تی و کومه لگایه ک خاوه نی بوونی خووی و ئیراده ی خووی و سه ر زه مینی ئازادی خووی نه بی، ناتوانی وه ک پیویست دینی خوای په روه ردگار (جل جلاله) به رپا بکات، که دیاره ئیمه مولزه مین به به رپاکردنی دین، خوای په روه ردگار (جل جلاله) ده فه رموی: ﴿... أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾¹ واته: (...) که ئایینی خوا به رپابکه ن و تییدا په رته وازه مه بن (...), وه ناشتوانی شه رعیه ت پیاده بکا، که دیاره دیسان به پیاده کردنی شه رعیه تیش مولزه مین، مادام خویمان به مسولمان ده زانین، خوای په روه ردگار (جل جلاله) ده فه رموی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾⁽²⁾ واته: (ئه ی پیغه مبه ر! پاشان تویمان داناوه له سه ر شه رعیه تی و ک، ده جا شوینی بکه وه).

¹ الشوری: 13² الجاثیه: 18

هه‌ربۆیه‌ش خوای به‌رز و مه‌زن هه‌تا مسوڵمانان پێگه‌ و قه‌واره‌ی سه‌ربه‌خۆی خۆیان په‌یدانه‌بوو، یاسا‌کانی شه‌ریعه‌تی بۆ نه‌ناردنه‌ خوار، واته‌ ئه‌و یاسایانه‌ی که ژیا‌نی ئابووری و سیاسیی و کۆمه‌لایه‌تیان رێکده‌خه‌ن.

پێویستی‌مان به‌ به‌لگه‌ی نه‌قلیی نا‌کا، بۆ سه‌لماندنی ئه‌وه‌ که: ئێمه‌ ده‌بێ قه‌واره‌یه‌کی سیاسییان هه‌بێ، سه‌ر زه‌مینێکمان هه‌بێ، خه‌لکی ئازادو رزگارمان هه‌بێ، ئینجا ده‌توانین وه‌ک پێویست دینداری بکه‌ین و ئیسلام به‌پێوه‌به‌رین.

به‌لام وێرایی ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر ته‌ماشای سیره‌ و ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌ین له‌وباره‌وه‌، دیسان زۆر به‌ رو‌شنیی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وتی که به‌پاستی به‌بێ هه‌بوونی سه‌رزه‌مینیی ئازادو به‌بێ هه‌بوونی خه‌لکی رزگار، نا‌گونجی وه‌ک پێویست ئیسلام پیاده‌بکری و به‌ریابکری.

ئێمه‌ ده‌بینین پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌تا له‌ مه‌ککه‌ بووه‌، که مسوڵمانان له‌ مه‌ککه‌ نه‌ خاوه‌نی سه‌رزه‌مینیی خۆیان بوون و، نه‌ خاوه‌نی ئازادی و سه‌ربه‌ستیش بوون، به‌لکو له‌ژێر ده‌ستی غه‌یری خۆیاندا بوون، که هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کانی مه‌ککه‌ بوون، له‌وێ خوای به‌رز و مه‌زن بێجگه‌ له‌و به‌شه‌ی دینداری که په‌کی له‌سه‌ر سه‌رزه‌مینیی ئازادو خه‌لکی رزگار نه‌که‌وتوه‌، هیچ‌یدی که بۆ مسوڵمانان نه‌ناردوه‌، باسی ئیمان و عقیده‌ به‌ هه‌رسێ ره‌هه‌ندی سه‌ره‌کی: خوا به‌یه‌کگرتن و، بپوا به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی و وه‌حی، وه‌ بپوا به‌ دواپۆژ (به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و سزاو پاداشتی خوای به‌رز و مه‌زن)، ئێمه‌ ته‌ماشاده‌که‌ین قورئانی مه‌ککی به‌ زۆری له‌و سێ ته‌وه‌ریه‌دا ده‌سوورپێته‌وه‌، چونکه‌ هه‌لگرتنی ئیمان و عقیده‌ په‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نه‌که‌وتوه‌، که ئینسان قه‌واره‌ی سیاسیی هه‌بێ و، خاکی ئازادی هه‌بێ و خاوه‌نی ئیراده‌ی خۆی بێ و خاوه‌نی ده‌سه‌لات بێ،

ئینسان له زیندانئیکیشدا هه‌ر ده‌توانی خاوه‌نی ئیمان و عه‌قیده‌ی خۆی بێ و، هه‌لگری بیروب‌پ‌روای ئیسلامی بێ، به‌لام ئایا شه‌ریعت له مه‌ککه‌دا هاتۆته‌خواره‌وه؟ شه‌ریعت به‌و مانایه‌ی ئه‌وه‌ حه‌لاله‌ و ئه‌وه‌ حه‌رامه‌و، وا بکه‌ن و وا مه‌که‌ن و، ئه‌گه‌ر که‌سیک وای کرد و سزای بده‌ن، نه‌خێر، به‌لکو ته‌نانه‌ت پینچ نوێژه فه‌پزه‌کانیش له ئاخرو ئۆخری قۆناغی مه‌ککیدا هاتوونه‌خوارو، له شه‌وی میعراجدا فه‌پزکراون، ئینجا مه‌سه‌له‌ی رۆژوو له سالی دووه‌می کۆچیدا بووه، هه‌روه‌ها جه‌نگ و جیهاد، دیاره له دوا‌ی ئه‌وه‌ که پینچه‌مبه‌ر ﷺ کۆمه‌لگای ئیسلامی یه‌که‌م بنیاتده‌نی، فه‌رزده‌کری، ئینجا مه‌سه‌له‌ی زه‌کات و دوا‌ی حه‌ج و، ئینجا قه‌ده‌غه‌کردنی سوود خۆری و سزایه‌کانی زینا و دزی و قه‌تل و ئه‌وانه هه‌مووی له کوێ فه‌پزبوون؟ دیاره له مه‌دینه، بۆچی؟ چونکه له مه‌دینه‌دا مسوڵمانان بوونه خاوه‌نی سه‌ر زه‌مینکی ئازاد و، بوونه خاوه‌نی ئیراده و قه‌واره‌ی سه‌ربه‌خۆی خۆیان، وه ده‌ستیان کراوه‌بوو بۆ جیبه‌جیکردنی ئه‌و یاسایانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له سه‌ری پپو‌یست ده‌کردن، به‌لام له مه‌ککه ده‌ست به‌ستراو‌بوون، دیاره خواش (جل جلاله) کاربه‌جییه و هیچ داوایه‌ک له هیچ که‌سیک ناکات و، هیچ ئه‌رکێک ناخاته‌سه‌ر هیچ که‌سیک که له توانایدا نه‌بێ.

سییه‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ دوو پالنه‌ری به‌هیزی شه‌رعی، به ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ده‌زانی، پارێزگاریی له واقیعی سیاسیی هه‌ریمی کوردستان و ئه‌زموونه‌که‌ی بکات و به‌ته‌نگییه‌وه بێ:

ئەو دوو پالنه‌ره‌ش ئەمانەن:

1/ خەلکی کوردستان بە‌گشتی و گە‌لی کورد بە‌تایبەت، مافی خۆیەتی خاوەنی قە‌واره‌ی خۆی و ئیداره و ئیراده‌ی خۆی بێ.

2/ بە‌بێ هە‌بوونی ئە‌و قە‌واره‌یه، ناگونجی وە‌ک پێ‌ویست دینداریی بکات و شه‌ریعت پیاده بکا.

بە‌و دوو پالنه‌ره ئێ‌مه وە‌ک کۆمه‌لی ئیسلامی خۆمان بە‌ پابه‌ند دە‌زانین که بە‌تە‌نگ ئە‌م واقعیه سیاسییه‌ی خۆمانه‌وه بین، بە‌و شی‌وه‌یه که با‌سمانکردو، له خالی چواره‌میشدا زیاتر ئە‌وه روونده‌که‌ینه‌وه و تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر.

چواره‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی له‌ که‌موکووپری و ناتە‌واوییه‌کانی واقعی هە‌ری‌می کوردستان و عێ‌راقیش، بێ‌ده‌نگ نابێت و هە‌ولی پاکسازی و چاکسازی ده‌دا:

دیاره پاکسازی و چاکسازی ریشه‌یی و راسته‌قینه‌ش ته‌نیا کاتی‌ک ئە‌نجامه‌دری و سه‌رده‌گری، که ئە‌م واقعیه سیاسییه به‌ی‌نریته سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعت، که دیاره هە‌ر ئە‌وه‌ش حاله‌تێکی ئاسایی و شه‌رعییه، بۆ گە‌ل و کۆمه‌لگایه‌کی مسوولمان، وە‌ک خوا (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُقِلُّونَ﴾ (٢)، واته: (بێ‌گومان قسه‌ی ب‌رواداران هە‌ر ئە‌وه‌یه کاتی‌ک که بانگ بکری‌ن بۆ لای خوا و بۆ لای پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ‌ئه‌وه‌ی حو‌کم و داد‌وه‌رییان له‌نی‌واندا

بکه‌ن، قسه‌و هه‌لۆیستیان هه‌ر ئه‌وه‌یه که بڵێن: فه‌رمانه‌که‌مان بیست و تیگی‌گه‌شتین، وه به‌قسه‌شی ده‌که‌ین و گوێڕایه‌ڵیشین، وه هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن)، واته‌: مسوڵمانان له به‌ران به‌ر شه‌ریعه‌دا هیچ هه‌لۆیستیکیان بۆ ره‌وا نییه ئه‌وه نه‌بێ، که بڵێن: بیستمان و فه‌رمانه‌به‌رین.

ئینجا دیاره ئیستا له واقعی هه‌ریمی کوردستانیشدا به‌ره‌می په‌راوی زخستنی ئایینمان ده‌بینین و، زۆر جوان بۆمان ده‌رکه‌وتوه که له کاتی‌کدا یاسا هه‌کیمه‌کانی ئایینی راست و ته‌واوو نه‌شیۆینراو (ئیسلام) و به‌ها به‌رزه‌کانی له به‌واری حوکم و سیاسه‌ت دوورده‌خرینه‌وه، کۆمه‌لگا چ زیانیکی گه‌وره ده‌کات و چۆن ولات پرده‌بی له دزی و گه‌نده‌لێ و سته‌م و خراپه‌ و قۆرخکردنی ئیمتیازات و زالکردنی به‌رزه‌وه‌ندی تاکیی و بنه‌ماله‌یی ... هتد، ئه‌وه دیاره ئه‌گه‌ر ته‌ماشای واقعی هه‌ریمی کوردستان بکه‌ین، ده‌بینین زۆر که‌س زاله‌یه‌تی له‌م واقعیه، له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که شه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌یمه‌نه‌و سیبهری نییه به‌سه‌ر واقعیه سیاسییه‌که‌وه، بۆیه واقعیه سیاسییه‌که‌ وه‌ک دارستانی لیهاتوه، که له دارستاندا: (چ ئازهلێک درنده‌تر بێ ئه‌وی دیکه ده‌خوا)، یان یاسای ده‌ریا که (ماسی گه‌وره ماسی بچوک قووتده‌دا)، که‌سانێک هه‌ن که نه‌ک ملیۆنێر، بوون به ملیاردیرو زۆریان له‌سه‌ره‌وه رژاوه، خه‌لکی دیکه‌ش هه‌ن که سوالیان پێده‌شی و بۆ سه‌ره‌تایه‌ترین شت ئاتاجن، له حالێکدا که ئیمه کاتی خۆی له‌و شاخ و داخه بووین، هه‌موومان تارا‌ده‌یه‌ک وه‌ک یه‌ک بووین، به‌لام ئیستا ده‌بینن که‌پرا یه‌ک گه‌ران ئۆتۆمبیلی هه‌یه و، چه‌ندان کۆشکی هه‌ن و پاره‌و سامانی زۆری له ده‌ره‌وه داناوه و، چه‌ندان بازگانی گه‌وره گه‌وره ده‌کات و کۆمپانیای زه‌به‌لاحی هه‌ن، باشه براده‌ر توو کوێرا وات لیهات هه‌موو سه‌عاتێک ده‌فته‌ریک دۆلارت ده‌ستبه‌که‌وی، ره‌نگه زیاتریش په‌یدا بکه‌ی؟! ئه‌و جۆره که‌سابه‌ته‌مان نه‌زانیه!

جا بویه له پاستیدا که نیسلام هه ژموونی به سهر بواره کانی ژیاندا نامینئ، به ها به رزه کانی دین هه ژموونیان نامینئ، ئاوا وهك دارستان دنیا تهخت و ئاچوخ ده بی، بۆ که سانیک که که لبه و نینوکیان تیرتره، بکه ونه گیانی خه لکیدیکه و له سهر حیسابی خه لکیدیکه، ئاوا به بی ره زایی ده وله مه ند بن، هه لبه ته نیسلام هیچ هه ساسیه تی نییه به ده وله مه ند بوون و سامانداریی، مادام له رییه کی هه لال و دروسته وه بی، به لام زۆر دووره کابرا له ماوه یه کی کورتدا هیئنده ده وله مه ند بی، هه موو سه عاتیک ده فته ریکی به ربکه وئ، خانووه که ی بایی چه ند ملیون دۆلار بی و، کۆمپانیای هه بی و بازرگانی وای هه بی که به حیسابی خوی نه زانی.

بویه ئیتر ناگونجی به پاساوی چاوبه ستانه ی وهك: (تیکه ل نه کردنی ئایین و سیاسهت) یاخود (نیسلام شتیکی پاکه و سیاسهت پیسه و توخنی یه ك بکه ون)! چیدی خه لك و جه ماوه ر فریو بخوات و کلاوی له سهر بنری.

وه به پاستی ئیستا ئیمه بی بنه مایی و پووچی ئه و قسانه مان چاك بۆ ده رکه وتوه، وه بۆمان ده رکه وتوه که ئه و قسانه ئیستا که سانیک ده یانکه ن، که ده یانه وئ به پیسو پۆخه لئی خویان حوکمرانی بکه ن و، ئه م بارودۆخه سیاسیه بۆ سوودی شه خسی و بنه ماله یی و حیزبی و تاییه تی خویان بقۆزنه وه و، ده شرانن ئه گه ر نیسلام ده سه لاتی هه بی یه کیک له یاساکانی نیسلام ئه وه یه، که ده لی: (من این لك هذا)؟ واته: (ئه وه ت له کوئ بوو)؟

عومه ری کوپی خه تتاب خوا لیی رازی بی هه موو سالیک له کاتی هه جدا والیه کانی کۆده کرده وه و لیی ده پرسینه وه که پیشتی چه ندی هه بووه و ئیستا چه ندی په یدابووه؟ وه ده یگوت: ئه مه ت له کوئ بووو چۆنت په یدا کرد؟ (ابن خلدون) ره حمه تی خوای لیبی له کتییی (المقدمه) ی خۆیدا قسه یه کی جوان

ده‌کات، ده‌لێ: (أَن التَّجَارَةَ مِنَ السُّلْطَانِ مُضِرَّةٌ بِالرَّعَايَا مَفْسَدَةٌ لِلْجَبَايَةِ) (ه)، واته: (بازرگانی کردن له‌لایه‌ن حوکمپانه‌وه زیان به‌ هاوڵاتیان ده‌گه‌یه‌نێ و باج و خه‌راج له‌ بن دینێ). چونکه به‌ حوکمی ئه‌و حوکمپانیی و ده‌سه‌لاته‌ سیاسیییه‌ی که هه‌یه‌تی هه‌موو بازار پێ خۆی قۆرخ ده‌کات و هه‌موو کایه‌کانی ژیان، که بازرگانیی و مامه‌له‌یان تێدا ده‌کری، بۆ خۆی قۆرخ ده‌کات، وه‌ک ئیستا کوردتان وایلێهاتوو، که‌واته: ئیستا ئیمه زۆر جوان بۆمان ده‌رکه‌وتوه که له‌پاستیدا ئهم واقیعه‌ و هه‌ر واقیعه‌کی دیکه‌ی سیاسیی زۆر پێویستی به‌وه هه‌یه، که ئیسلامی تێدا ده‌سه‌لاتداریی و ئیسلام سیبهری لێبکا، وه له‌پاستیدا هه‌بوونی هه‌ژموون (هَيْمَنَة) و سیبهری ئیسلام له‌ بواری حوکمپانیی و سیاسه‌تدا، ده‌بیته‌هۆی چه‌سپانی دادگهریی و، نه‌مانی سته‌م و زۆرداریی و گه‌نده‌لیی و، به‌ قازانجی زۆرینه‌ی خه‌لك ته‌واوده‌بی، به‌لێ که‌مینه‌یه‌ک که ده‌یان‌ه‌وێ له‌سه‌ر حیسابی خه‌لك ده‌وله‌م‌ه‌ندبن زه‌ره‌رده‌که‌ن، به‌لام زۆرینه‌ی خه‌لك و جه‌ماوه‌ر قازانج ده‌که‌ن.

پینجه‌م: به‌هۆی به‌هه‌له‌ به‌کاره‌ینانی هه‌ق و راستیییه‌که‌وه، یان زید‌ه‌پ‌رۆیی تێدا کردنیه‌وه، با ئه‌و هه‌ق و راستیییه‌مان له‌به‌رچاو نه‌که‌وێ:

واته: که ده‌بینین هه‌قێک هه‌یه به‌هه‌له به‌کارده‌هێنری، یان زید‌ه‌پ‌رۆیی تێدا ده‌کری، خودی هه‌قه‌که‌مان له‌به‌رچاو نه‌که‌وێ، به‌لکو به‌هه‌له به‌کاره‌ینانه‌که‌ی و زید‌ه‌پ‌رۆیی تێدا کردنه‌که‌ی مه‌حکوم بکه‌ین.

لێ‌رده‌دا مه‌به‌ستم مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی و مافه‌ نیشتمانیی و نه‌ته‌وايه‌تییه‌کانه، که ئیمه وه‌ک کورد ده‌بینین له‌لایه‌ن گه‌له‌ دراوسێ‌کانمانه‌وه: تورک و فارس و عه‌ره‌ب، له‌ رابردوودا و، هیندیکیان تا ئیستاش، به‌ ده‌مارگیرانه مامه‌له‌مان له‌گه‌لدا

(1) مقدمة إبن خلدون، ص: (222).

کراوه، واته: ئەوانه مومارەسە‌ی مافە نە‌تە‌وا‌یه‌تییه‌کانی خۆ‌یان‌یان کردووه، بە‌لام بە‌ تێپە‌راندن و زی‌ده‌پۆ‌یی تێ‌دا‌کردن و هه‌له‌وه، وه‌ له‌سه‌ر حیسابی مافه نە‌تە‌وا‌یه‌تییه‌کانی ئێمه وه‌ک میلله‌تی کورد، جا ئێمه ده‌بێ وریایین کاتێک میلله‌تێک به‌ هه‌له‌و له‌سه‌ر حیسابی نە‌تە‌وه‌یه‌کی دیکه، مومارەسە‌ی ئە‌و مافه (مافی نە‌تە‌وه‌یی و مافی چاره‌نووسی خۆ هه‌بوون) ده‌کات، یان زی‌ده‌پۆ‌یی تێ‌دا ده‌کات و زیاتر بۆ لای میلله‌تی خۆی تێ‌ده‌نووسی، نابێ بڵێین ئە‌وه له‌ بنه‌په‌دا هه‌له‌یه، نا، ئە‌و ئە‌ندازه‌یه‌ی که زی‌ده‌پۆ‌یی تێ‌دا‌ده‌کری هه‌له‌یه.

دیاره له ئیسلامیشدا ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن به‌ به‌رز و پیرۆز گیراو و په‌رستراو و به‌ندایه‌تی بۆ کراوه، نابێ هیچ شتیکی دیکه بپێته ئە‌و ئاسته‌وه، ئە‌گه‌رنا شیرک و کوفرو له‌ بازنه‌ی ئیسلام چوونه‌ده‌ر، په‌یدا‌ده‌بێ.

ده‌مارگیری، یارمه‌تی گه‌لی خۆ دانه له‌سه‌ر سته‌م و، ئە‌وه‌یه که مه‌رپوزه، به‌لام ئە‌گه‌ر میلله‌تی خۆت خۆشبوێ له‌سه‌ر هه‌ق و به‌رگری لێ‌که‌ی و پشتگیری بکه‌ی، بۆئه‌وه‌ی مافه‌کانی ده‌ستبه‌که‌وێ، ئە‌وه هیچ شتیکی خراپت نه‌کردووه، به‌لکو ئە‌رکیکی شه‌رعییت جێبه‌جێ‌کردووه که به‌رگرییت کردووه، له‌ خه‌لکی سته‌ملێ‌کراو.

دیاره له‌پیش ئە‌ویش خوای به‌رز و مه‌زن فەرموویه‌تی: ﴿... لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: با نه‌هه‌قی خه‌لکی به‌ لای ئێ‌وه‌دا بێ، نه‌هه‌قی ئێ‌وه به‌جێته‌لای خه‌لکی، هه‌لبه‌ته ئە‌م فەرماشته‌ی خوای به‌رز و مه‌زن، بنچینه‌یه‌کی گشتیی وردی بۆ دادگه‌ریی داناوه، هیچ گومانیشی تێ‌دانیه که ده‌مارگیری و ره‌گه‌زه‌په‌رستی، حه‌تمه‌ن له‌سه‌ر حیسابی خه‌لکی دیکه ده‌بێ و ناگونجی سته‌مکار

¹ البقرة: ۲۷۹

هه‌بێ، به‌بێ سته‌ملێکراو! وه‌ له‌پاستیدا هه‌ر کاتی‌ک سته‌مکاری‌ک په‌یداده‌بێ، ئه‌وه له‌سه‌ر حیسابی هه‌بوونی سته‌ملێکراوی‌که‌.

دیاره ئیمه‌ش وه‌ک میلله‌تی کورد به‌پاستی زه‌ره‌ری زۆترمان کردوه له‌ زۆربه‌ی گه‌لانی دنیا و، له‌ هه‌موویان زیاتر باجی هه‌بوونی ده‌مارگیری نه‌ته‌وه‌ییمان داوه، واته‌: ئه‌و ده‌مارگیری‌یه‌ی که‌ گه‌له‌ دراوسێیه‌کانی ده‌ورو به‌رمان مامه‌له‌یان پێ له‌گه‌ڵ کورددا کردوه، هه‌رچه‌نده‌ هه‌رکه‌سی‌ک به‌ر له‌ ده‌مارگیرانی نیو گه‌لانی عه‌ره‌ب و تورک و فارس، گله‌یی له‌ زله‌یژه‌کانی رۆژه‌لات و رۆژئاوای کۆن و نوێ نه‌کات که‌: (سایکس پیکۆ)یان ئیمزاکرد و ئیستاش پێیه‌وه‌ پابه‌ندن، ئه‌وه به‌ بێ ئینسافی ده‌بینین و وه‌ک ئه‌وه وایه‌: درێشه‌ ببینی (که‌ گه‌له‌ دراوسێکان لێمانده‌ده‌ن) به‌لام ئه‌و ده‌سته‌ی درێشه‌که‌ ده‌وه‌شینی نه‌یبینی (ئه‌و زله‌یژه‌ی کوردستانیان دابه‌شکرد)!

ئێستا زۆر له‌ حیزبه‌ عه‌لمانییه‌کان هه‌ر دین گله‌یی ده‌که‌ن له‌ فارس و تورک و عه‌ره‌ب که‌ ئیمه‌یان چه‌وساندۆته‌وه‌، به‌لام هێنده‌ رووکه‌ش (سطحی) و سه‌رکێلن، گله‌یی ناکه‌ن له‌و زله‌یژه‌ی کاتی خۆی کوردستانیان دابه‌شکردوه‌و به‌شیکیان لکاندوه به‌ ئێرانه‌وه‌، به‌شی‌ک به‌ تورکیا، به‌شی‌ک به‌ عێراق، به‌شی‌ک به‌ سووریا، به‌شی‌کیش به‌ یه‌کی‌تی سو‌فیه‌تی پیشووه‌وه‌، گله‌یی له‌وان ناکه‌ن، که‌ له‌ حالێ‌کدا ئه‌گه‌ر ئه‌و گه‌له‌ دراوسێیانه‌ درێشه‌که‌بن، ئه‌وان ده‌سته‌که‌ن، چونکه‌ ئیمه‌ کاتی‌ک ئه‌و سته‌مه‌ نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان هاته‌سه‌ر، که‌ ولاته‌که‌مان دابه‌شکراو داب‌دای‌پر کرا، دوا‌ی په‌یمانی (سایکس پیکۆ)، که‌ له‌ سا‌لی (1916) له‌نیوان به‌ریتانیا و فه‌ره‌نسا و روسیا داو، پاشانیش به‌ پشتگیری ئه‌مریکا، ئیمزاکرا، بۆ دابه‌شینی نیشتمانی ئیسلامی به‌سه‌ر ئه‌و زله‌یژه‌دا، له‌نیویشیدا نیشتمانی کورد، له‌و

کاته‌وه ئیّمه به ره‌سمیی تووشی چه‌وسینرا‌نه‌وه بووین و به ره‌سمیی کوردستان
دابه‌شکرا.

بنه‌مای بیست و یه‌که‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌ئۆیستی ئیجابییه

له‌گه‌ڵ به‌ران به‌ره‌کانیدا مه‌گه‌ر ئه‌وان

هه‌ئۆیستیان خراپ بێ

بنه‌مای بیست و یه‌که‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی ئیجابیییه‌ له‌گه‌ڵ به‌رانبه‌ره‌کانیدا چ له‌نیو هه‌ریه‌م و عێراق و چ ده‌ره‌وه‌شدا:

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی خۆی له‌ بواری هه‌لسوکه‌وت (تعامل) له‌گه‌ڵ لایه‌نه‌ سیاسییه‌کانی کوردستان و عێراق و حکومه‌ت و ده‌وله‌تانی ده‌ورو به‌رو جیهاندا، به‌گۆیره‌ی هه‌لۆیستی ئه‌وان به‌رانبه‌ر به‌ ئیسلام و مسوڵمانان و کیشه‌ ره‌واهیه‌کانیان به‌گشتی و، خه‌لکی کوردستان و عێراق و کۆمه‌لی ئیسلامی به‌تایبه‌ت، دیاری ده‌کات.

وه‌ به‌پێویستی ده‌زانی که‌ بۆ هێنانه‌دی ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان (الأهداف المشتركة)، وه‌ک: پارێزگاریی لێکردنی خاکی هه‌ریمی کوردستان و عێراق و هێمنیی و ئاسایشیان و، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌یان و، خوشگوزهران کردنی خه‌لکه‌که‌یان و، پاراستنی دین و ژین و که‌رامه‌ت و مال و سامان و سه‌رجه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان، ده‌ستبارگرو هاوکاری هه‌موو که‌س و لایه‌نیکی دلسۆز به‌ خه‌لک و ولات بێ، چونکه‌:

1- خوای تاک و پاک (جل جلاله) هه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ﴿٢﴾ المائدة، واته‌: (... وه‌ هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزگاریی، وه‌ هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناوه‌ و ده‌ستدریژی، وه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن، بێگومان خوا تۆله‌ی تونده‌).

2- هه‌روه‌ها هه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ ﴿٨﴾ الممتحنة، واته‌: (خوا

لێتان قه‌ده‌غه ناکات سه‌باره‌ت به‌ که‌سانێک که له‌سه‌ر دینتان جه‌نگتان له‌گه‌ڵ ناکه‌ن و له‌ نیشتمان و مال و حاڵی خۆتان وه‌ده‌رتان نانین، که چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و له‌ مال و سامانی خۆتان پێیان بده‌ن، بێگومان خوا به‌خشه‌رانی خۆشده‌وی).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمویه‌تی: (لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَدْعَانَ حِلْفًا مَا أُحِبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرُ النَّعَمِ، وَلَوْ أُدْعِيَ بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ) رواه ابن إسحاق وأورده ابن كثير^(هـ)، واته: (من له مالى عه‌بدوللای کوری جیدعاندای به‌شداریی په‌یمانێک بووم، هه‌زناکه‌م که له‌جیاتى ئه‌و په‌یمان هه‌سته‌ری سپییم هه‌بێ^(هـ)، وه ئه‌گه‌ر له ئیسلامیشدا بو په‌یمانیکى وا بانگ بکریم، وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه‌و به‌شداریی تێداده‌که‌م).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بناغه‌ی هه‌لسوکه‌وت کردنمان له‌گه‌ڵ لایه‌نه‌کانی به‌رانبه‌ردا، له‌ هاوکاریکردنه‌ بو هیئانه‌دی ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان :

واته ئه‌و ئامانجانه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندیی هه‌موولایه‌کیان تێدایه‌و ده‌بنه‌ مایه‌ی دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و ده‌ستخستنی سووده‌کان (دَفْعُ الْمَضَارِّ وَجَلْبُ الْمَنَافِعِ)، چونکه‌ خوا (جل جلاله‌) فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ری خۆی کردوه، که خاوه‌ن کتێبه‌کان (جووله‌که‌ و نه‌سپانی و ئه‌وانیدیکه‌ش) بانگ بکات بو شتێک که

(1) (السيرة النبوية لابن هشام، ج: 1)، ص: (72)، و(البداية والنهاية لابن كثير، ج: 2)، ص: (376).
(2) به‌ حوشتی سووریش لێکدراوه‌ته‌وه، که دیاره ئه‌و کاته مالتیکی زۆر به‌ نرخ بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ عه‌ره‌ب نمونه‌یان پێ ده‌هێنایه‌وه له‌سه‌ر گرانبه‌هایی شت.

خالی هاوبه‌شه، وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْاۤ اِلٰی كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُنْشِرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْاۤ فَقُوْلُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ﴾⁽¹⁾ واته: (بلی ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! وهرن بۆ وشه‌یه‌کی یه‌کسان له‌نیوان ئیمه‌و ئیوه‌دا که بۆ هه‌مووان وه‌ك یه‌که، که جگه له‌خوا نه‌په‌رستین و هیچ شتی‌ک نه‌که‌ینه هاوبه‌شی خواو هیندی‌کمان هیندی‌کی دیکه‌مان له‌جیاتی خوا نه‌که‌ینه په‌روه‌ردگارو سه‌روه‌ری خۆمان، جا ئه‌گه‌ر پشتیان تی‌کردی و وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، ئه‌وا - تۆو مسو‌لمانانیش - بلی‌ن: شایه‌د بن‌که ئیمه‌ملکه‌چین بۆ خوا)، واته: ئیمه‌ئه‌لی خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید)ین، بانگیان بکه بۆ خوا به‌یه‌ک‌گرتن، که هه‌موو کتیبه‌ئاسمانییه‌کان و هه‌موو به‌رنامه‌خواییه‌کان، بۆ ئه‌وه‌هاتوون که خه‌لک ته‌نیا خوی به‌رز و مه‌زن به‌په‌رستراو په‌روه‌ردگارو سه‌روه‌ری خۆیان بزائن.

که‌واته: ئیمه‌بۆ هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ڵ خه‌لک‌دا که هه‌ر لایه‌نی‌ک بن‌و هه‌ر بیروبو‌چوونی‌کیان هه‌بێ، ده‌بێ بانگیان بکه‌ین بۆ خالی هاوبه‌ش، خالی هاوبه‌شی نیوان ئیمه‌و خاوه‌ن کتیبه‌کان ئه‌وه‌یه که ته‌نها خوی به‌رز و مه‌زن بپه‌رستین، ئه‌وه‌خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌ئاسمانییه‌کانه‌.

جا ئیمه‌وه‌ك چۆن بۆ مامه‌له‌له‌گه‌ڵ خاوه‌ن کتیبه‌ئاسمانییه‌کان و خاوه‌ن به‌رنامه‌ئاسمانییه‌کان‌دا، ده‌بێ بانگیان بکه‌ین بۆ خالی هاوبه‌ش، به‌هه‌مان شیوه‌له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دنیا‌ش‌دا، واته: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دین‌دا بناغه‌ی کاره‌که‌مان بریتییه له‌خاله‌هاوبه‌شه‌کان، له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دنیا‌ش‌دا ده‌بێ بزاین داخۆ چ شتی‌کی

¹ آل عمران: ۶۴

هاوبه شمان له نیواندا هیه؟ ئه وه خالیکی زۆر گرنگه و ده بئی باشی بیر لیبکهینه وه، ئه گهرنا تو نه گهرئی بۆ خالی هاوبهش، چون له گه له خه له ده ئی؟ جا ئه گهر پیغه مبه ر ﷺ وای کردبایه، ده بووایه ههر له گه له ئه وهی کۆچی کرد بۆ مه دینه، له گه له هاوبهش بۆ خوا دانهره کان و جووله که کان تیگگیرابا و سه نگره ریان لیك بگرتایه، وه له گه له دوو پوووه کان ده بووایه لیك ترازابانایه! ئینجا پیغه مبه ر ﷺ و مسوڵمانان له لایه که و جووله که و بته پرست و دوو پوووه کان له لایه کی دیکه، چ شتیك کۆیده کردنه وه؟ بیگومان به رژه وهندی هاوبهش، وهك له به لگه نامه (وثیقه)ی مه دینه دا هاتوو ه.

ئهم رسته قورئانییه: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾، زۆر کهس واده زانی فرمانه بۆ مسوڵمانان تا له نیوان خویاندا هاوکاری یه کدی بکهن، نه خیر و نه وه ئهم رسته قورئانییه ئاراسته ی مسوڵمانان نه کراوه، بلئ: له نیو خۆتاندا هاوکاری یه کدی بکهن، چونکه مسوڵمانان له بنه پهدا ههر پیکه وه هاوکارن، به لکو ئهم رسته یه ئاراسته ی مسوڵمانان کراوه، تاكو له گه له نامسوڵمانان و غهیری خۆیاندا بگه رپن، داخو چ شتیك مایه ی ره زامه ندی خوی به رز و مه زن و چاکه کاری و سوودو که لکه بۆ خه لك، هاوکاری یه کدی تیدا بکهن.

دووهم: ئیسلام هیچ ههستیاری (حسّاسیّه) یه کی به رانبه ر به نامسوڵمانانیکی ته با و بئی زهره ر نییه له بواری هه لسوکه وت و په یوه ندییه کاند، فره مانیش به مسوڵمانان ده کات که هه میشه ده ستپیشخه ری هاوکاری و چاکه بن:

واته: ئایا کاتی که بئی ده سه لاتی بووه، خوی به رزو مه زن فره موویه تی بانگه واز بکه بۆ لای خوی په روه ردگارت به حیکمه ت و ئامۆژگاری چاک و گفتوگۆ

بکه‌ن به‌شیوازی هه‌ره‌ باش، به‌لام دوا‌یی که ئیسلام ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت، پی‌ویست ناکات حیکمه‌ت و ئامۆژگاری چاک به‌کاربینین!

تۆ ته‌ماشای ژیا‌ننامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه به‌رجه‌سته‌کاری لی‌بوردن (العفو) و به‌زه‌یی (رحمة) و سینه‌ فراوانیی (السماحة) و چا‌وپۆشیی و نه‌م و نیانیی و ... هتد بووه، وه‌ك خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) پی‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾⁽¹⁾

له‌م بواره‌شدا چه‌ند خا‌لێك ده‌خه‌ینه پوو

1/ خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾⁽²⁾ البقرة، واته: (... وه‌ قسه‌ی باش له‌گه‌ڵ خه‌لكی بکه‌ن ...). كه‌واته: ده‌بی قسه‌ی ئێمه وه‌ك مسو‌لمان له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا به‌ كافرو مسو‌لمان‌ه‌وه، جگه‌ له قسه‌ی باش ه‌یچیدیکه نه‌زانین، ئینجا ئه‌گه‌ر كه‌سێك ب‌لێ: ئه‌م ئایه‌ته نه‌سخ بۆته‌وه، باشه ئه‌دی ئێمه ده‌بی قسه‌ی خ‌راپ بکه‌ین؟! خ‌و نابێ قسه‌ی خ‌راپ بکه‌ین، دیاره هه‌ر ده‌بی قسه‌ی باش بکه‌ین.

2/ وه‌ خ‌وای به‌ به‌زه‌یی (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ﴾⁽³⁾ واته: (... وه‌ چاکه بکه‌ن، بی‌گومان خوا چاکه‌کارانی خ‌وشده‌وێ)، خ‌و تۆ هه‌ر ده‌بی چاکه بکه‌ی و نابێ خ‌راپه بکه‌ی، به‌لێ ئه‌گه‌ر كه‌سێك خ‌راپه‌ی له‌گه‌ڵدا کردی، خ‌وای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَحَزُوا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا...﴾⁽⁴⁾

¹ الأنبياء: ١٠٧

² البقرة: ٨٣

³ البقرة: ١٩٥

⁴ الشورى: ٤٠

واته: (وه سزای خراپه خراپه‌یه‌کی وه‌ك خۆیه‌تی ...)، به‌لێ بۆت هه‌یه‌ سزای بده‌یه‌وه، به‌لام له‌پاستیدا وه‌ك ده‌ستپیشخه‌ریی كردن، مسوڵمان قه‌ت نابێ خراپه‌ بكات، هه‌میشه‌ ده‌بێ چاكه‌كار بێ.

3/ هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا يَنْهَكُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ له‌پاستیدا ئه‌م ئایه‌ته‌ش وه‌ك هه‌موو ئایه‌ته‌کانی دیکه‌ کارپێکراو (مُحْكَم) هه‌و له‌جێی خۆی ماوه‌ته‌وه‌و لا‌براو (منسوخ) نیه‌.

که‌واته: نامسوڵمانانێك که له‌گه‌ڵمان ده‌ژین و زه‌ره‌ری دین و ژینیان بۆمان نییه‌، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) رێمان لێناگرێ که چاکه‌ی ماددی و مه‌عنه‌وییان له‌گه‌ڵدا بکه‌ین، به‌لکو خوای به‌رز و مه‌زن چاکه‌کاران و به‌خشه‌رانی خۆشه‌وه‌ی، ئه‌گه‌ر ئه‌و چاکه‌ و به‌خشینه‌ له‌گه‌ڵ نامسوڵمانانیش بێ.

سییه‌م: مادام کۆمه‌لیک به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش (مَصَالِحَ مُشْتَرَكَةٍ) هه‌بن، که هه‌یچ لایه‌نێك به‌ ته‌نیا نه‌توانی ده‌سته‌به‌ریان بکات، که‌واته: له‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کیان پێویسته‌ که هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن بۆ هه‌ینانه‌دی و ده‌سته‌به‌رکردنیان:

ئهو بنچینه‌یه‌ی که ده‌لێت: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: (هه‌ر شتێك فه‌رێك به‌بێ ئه‌و نه‌یه‌ته‌دی، ئه‌ویش فه‌رێز ده‌بێ)، وه بنچینه‌ی: (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (ئامرازه‌كان حوكمی ئامانجه‌كانیان هه‌یه‌)، مادام کۆمه‌لیک به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش (مَصَالِحَ مُشْتَرَكَةٍ) هه‌بن که هه‌یچ لایه‌نێك به‌ته‌نیا نه‌توانی

¹ الممتحنة: ٨

دهسته بهریان بکات، وهك: پاراستنى سنووره کانى ولات و هیمنی و ئاسایشى کۆمه لگا، ئاوه دانکردنه وهى ولات و خزمه تکردنى خه لک، پاراستنى دین و ژین و کهرامهت و وهچه و عه قل و مال و سامان و ... هتدى کۆمه لگا، ئه وانه هیچ کهس به ته نیا بۆ دایین ناکرین، به هاوکارى هه موو لایهك نه بى.

که واته: بۆ وه دهسته یانى ئه و ئامانجانەى که بۆ هه موو کهس باشن، له سه ر هه موو لایه کيان پيوسته هاوکارى يه کدى بکه ن بۆ هینانه دى و دهسته بهرکردیان: ئه گه ر ولاته که مان ئازاد نه بى، هه موومان زه ره رده کهین، ئه گه ر خیروییری ولات به ده ست خۆمانه وه نه بى و، به تالان بهردرى، هه موومان زه ره رده کهین، ئه گه ر هیمنی و ئاسایش له ولاتدا نه بى و له برى ئه وه ئالۆزى و ئاژاوه جى بگریته وه، هه موومان زه ره رده کهین، ئه گه ر دین و ژین و کهرامهت و وهچه و عه قل و مال و سامانى خه لک پارێزراو نه بى، هه موومان زه ره رده کهین، که واته: ئه وانه کۆمه لیک بهرژه و نه دى هاوبه شن و پيوسته هاوکاریان له سه ربکرى.

بیگومان هه رکام له وشتانهى ئاماژه مان پیدان و هاوینه کانیان، له بازنهى فه رزه گشتییه کان (الفروض العامة) دان که به (الفروض الکفائیة) ناسراون و، فه رزه کیفاییه کانیش هه رکه سیک که مته رখে مییان تیدا بکات و بشتوانى بیانیه ییته دى، ئه وه گونا هه بارده بى، چونکه فه رزه گشتییه کان له بنه پره تدا له سه ر هه موو کۆمه لگه فه رزن و، له کاتى جیبه جینه کردنیاندا، سه رجه م تاکه کانى کۆمه لگا گونا هه بارده بن، به لام ئه وانه ی که ئه و فه رزه کیفایانه په کيان له سه ریان ده که وى، له سه ریان ده بیته فه رزى عین که پیدان هه لسن.

چوارهم: چۆنییه‌تی ئەو هاوکارییه له رۆژگار و کۆمه‌لگا و واقعیه‌که‌وه بۆ یه‌کیکی دیکه، ده‌گۆڕی، بۆیه پێویسته له‌و بوارانه‌دا یه‌کجار هۆشیار و وردبین و دووربین بین، تا‌کو له رۆژگاری خۆمان به‌جی نه‌مێنین:

دیاره به ئەندازه‌ی لێ‌پران و بۆ خوا یه‌کلابونه‌وه‌و ساغیی و راستی‌شمان، خوای به‌خشهر (جل جلاله) ده‌ستمان ده‌گرێ و رێنمایی‌مان ده‌کات، و شی‌وازو رێ‌یازو ئامرازه گونجاوه‌کانمان پێ‌شاندده‌دا، وه‌ك فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئەوانه‌ی له‌پری ئێمه‌دا تێ‌ده‌کۆشن رێ‌یازه‌کانی خۆمانیان پێ‌شاندده‌ین، وه بی‌گومان خوا له‌گه‌ڵ چا‌که‌کاراندا‌یه). ئەم ئایه‌ته یه‌که‌مین ئایه‌تیکه که وشه‌ی (سُبُل)ی به‌ کۆ هینابی و پالیشیدایته‌ لای خوای به‌رز و مه‌زن، وه له شو‌ینه‌کانی دیکه هه‌مویاندا به‌ تا‌ک هاتوه.

حیکمه‌ته‌که‌ی چیه به‌و شی‌وه‌یه به‌ کۆ هاتوه؟ حیکمه‌ته‌که‌ی ئەوه‌یه: که لێ‌ره‌دا خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) با‌سی کاری ئیسلامیی و شی‌وازه‌کانی کار ده‌کات و شی‌وازو رێ‌یازه‌کانی کاریش جۆ‌راوجۆ‌رن و هه‌ر یه‌ک شی‌وازو رێ‌گا نییه، بۆیه ئێمه له‌هه‌ر قۆ‌ناغ و چاخ و هه‌ل و مه‌رجیکدا، پێ‌ویستیمان به‌ شی‌وازو رێ‌یازیکی گونجاو ده‌کات، بۆ ئەوه‌ی له‌پری خوای به‌رز و مه‌زن دا تێ‌بکۆشین و کارو چالاکیی ئیسلامیانه‌ی خۆمان ئە‌نجام ده‌ین.

¹ العنکبوت: ٦٩

پینجه م: شانازیکردنی پیغه مبهری خوا به به شداری له پهیمانی (حلف الفضول)

پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: {لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَدْعَانَ حِلْفًا مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرُ النَّعَمِ، وَلَوْ أَدْعَى بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ} ⁽¹⁾ واته: (له مالی عه بدوللای کورپی جیدعاندا به شداری به ستنی پهیمانی ک بووم، پیمخوش نییه له جیاتی نه وه و شتری سوورم هه بی، وه نه گهر له سه رده می ئیسلامیشدا بوی بانگ بکړیمه وه وه لām دده مه وه)، دیاره که نه وه پهیمانه شی به ست هیشتا وه حیسی بۆ نه هات بوو و پيش سه رده می ئیسلام و پیغه مبهرایه تی بوو، وه پهیمانه که ش له گهل خه لکانیک به ستره که کافر بوون و هیچیان مسولمان نه بوون، به لām نه و ئامانجه ی که پهیمانه که ی بۆ به ستره، ئامانجیکه له ئیسلامیشدا ره وایه، که بریتییه له بهرگریی کردن له خه لکی سته ملیکراو، هوکاری به ستنی نه و پهیمانه ش رووداویک بوو که پوخته که ی به م شیوه یه بوو: دواي گه پانه وه ی قورپه ییش له جهنگی تاوانبارانه (حَرْبُ الْفَجَارِ)، کابرایه کی خه لکی یه مهن له مانگی (ذو القعدة) هات بوو مه ککه و شتیکی فروشت بوو عاسی کورپی وائیل که یه کیک بوو له گه وره کانی قورپه ییش و پاره که ی نه دده دایه، کابراش هانای برده بهر زله زله کانی قورپه ییش، به لām له بهر پله وپایه ی عاسی کورپی وائیل که سیان به هانایه وه نه چوون، ئینجا له نزیک که عبه وه ستاو به هه موو توانای هاواری سته ملیکراوی خوی به شیعریک کردو، داوای له جوامیران کرد که به هانایه وه بچن، ئینجا کومه لیک له جوامیرانی قورپه ییش له مالی عه بدوللای کورپی جیدعان کوبوونه وه و پهیمانیان به ست و گوتیان: ده بی هه موومان یه کده ست بین بۆ وهرگرتنه وه ی مافی

¹ السيرة النبوية لابن هشام، ج: (1)، ص: (72).

سته ملیکراو له سته مکارو نابی لیبگه پښین که س سته می لیبکری، پاشان چوونه لای عاسی کوری وائیل و شته که ی کابرای خه لکی یه مه نیان لیسه نده وه و دایانه وه خاوه نه که ی و، پیغه مبه ریش ﷺ له و په یمانه دا به شدار بوو.

ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی که پیو یسته ئیمه له گه ل خه لکی نامسو لمانیشدا، کاتی که بانگ بکری بۆ پرژه یه که بیته هو ی چه سپاندنی دادگه ری و لابردنی سته م و خراپه، به ئه رکی سه ر شانی خو مانی بزانی که تیدا به شدار بین، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ئاوا ی کردوه.

که واته: له بواری هاوپه یمانیتی به ستن (التَّحَالُفُ) یش له گه ل هه رکه سو لایه نی که دا بۆ هی نانه دی به رژه وه ندیی و ئامانجه هاوبه شه کان، دیسان لایه نیکی ئیسلامی ده سته کراوه و ئازاده و، پیو یسته ئه و په ری وه فاداری و پا به ندیشی هه بی به په یمانه کانی وه، خوا ی په روه ردگار (جل جلاله) ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾⁽¹⁾ واته: (ئه ی ئه وان ه ی بپواتان هی ناوه! وه فادارین به و گر یبه سته و په یمانانه ی که ده یان به ستن.

مه به سته ئه وه یه ئیمه وه ک کومه لی ئیسلامی ده سته مان کراوه یه و شه ریعه ت ده سته کردووینه وه و ئازادی کردوین، که به پی ی هه ل و مه رجه گو پراوه کان و به پی ی بارودوخه جو راو جو ره کان، چ شتی که مان له به رژه وه ندیی خو مان و خه لکه که مان و ولاته که مان بی نی، له گه ل غهیری خو ماندا با نامسو لمانیش بن، ئه نجامی بده ی ن، نه که هه ر ئازادین، به لکو فه رمانیشمان به وه پی کراوه، چونکه: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْنَّقْوَى﴾ فره مانیتی خوا یی یه.

¹ المائدة: ۱

بَنه‌مای بیست و دووهم

**ده‌بیٚت موسلمانان تی‌کرا، پی‌که‌وه
هاوکار بن بووژاندنه‌وهی ئۆمهت
و گِیرانه‌وهی سه‌روه‌ریی شه‌ریعت**

بنه ماى بيست و دووهم

ده بيټ مسولمانان تيكر اهاوکار بن، بو بوورژاندنه وې ئوممهت و گيرانه وې
سه روهرى شه ريعهت.

كومه لى ئىسلامى له سه رخوى به پيوستى ده زانى، كه وهك
ئامانچىكى ستراتيجى و دوور، شان به شانى ده ولت و ته وژم و كومه ل و
ريخر او و كه سايه تيه ئىسلاميه كانى جيهان، كردوكوش بكات بو
بوورژاندنه وې ئوممهت ئىسلام و گيرانه وې سه روهرى شه ريعهت
(سيادة الشريعة)ى خوا (جل جلاله) له سه ر تيكر اى نيشتمانى
ئىسلامى و، پيكيه نانى ده ولت و قه واره يه كى ئىسلامى فراوان و،
به رزكردنه وې ئالاي ئىسلام به سه ر سهرتاپاي زه ميندا، تاكو ئوممهت
ئىسلام، وهك خوا ﷺ بوى ديارى كرده و له سه رى پيوستى كرده و، ببيت
شايه دو به لگه ي راستى ئىسلام به سه ر مروقايه تيه وې، مايه
پاكسازى و چاكسازى كومه لگاي به شه رى به گشتى، چونكه:

1- خوى به رزو مه زن فه رمويه تى: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْإِنْفَاقِ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (المائدة، ۲) واته: (له سه ر
چاكه كارى و پاريزكارى اهاوكارى يه كدى بكن، وه له سه ر گونا و
ده سترىژى اهاوكارى يه كدى مه كن، وه پاريزله خوا بكن، بيگومان خوا
سزاي تونده).

2- هه روه ها خوى په روه ردگار (جل جلاله) فه رمويه تى: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ (۵۲) المؤمنون، واته: (وه بيگومان نه م كومه لى
ئيوه يه ك كومه ل، وه من په روه ردگار تانم جا پاريزم لى بكن).

3- وه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (١٤٣) البقرة، واته: {ئاوا به‌وشیویه‌ گێڕاومانن به کومه‌لیکی چاکترین (یاخود میانگیر)، تاوه‌کو ببنه‌ شایه‌دو چاودێر به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه‌و، پیغه‌مبه‌ریش به‌سه‌رتانه‌وه‌ شایه‌دو چاودێر بێ}.

4- وه خوای به‌دییه‌نهر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ... (١١٠) آل عمران، واته: {ئیه‌و به‌شترین کومه‌لن بۆ خه‌لکی په‌یداکارون، فه‌رمان به‌ شته‌ په‌سنده‌کان ده‌که‌ن، رێ له‌ شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌گرن، برپا به‌ خوا دینن ...}.

5- وه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٥٥) النور، واته: {خوا به‌لێنی به‌وانه‌تان داوه‌ که برپایان هێناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کان ئه‌نجامده‌دن، که بێگومان ده‌یانکاته‌ جێنشین له‌ زه‌ویدا، وه‌ک چۆن ئه‌وانه‌ی پێش ئه‌وانی کرده‌ جێنشین، وه‌ ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که بۆی په‌سند کردوون، بۆیان ده‌چه‌سپێنێ و ترسیان بۆ ده‌گۆڕێ به‌ دلنایایی وه‌یمینی، به‌ مه‌رجێک بمپه‌رستن و هیچ شتی که نه‌ هه‌و به‌شم، جا هه‌ر که‌سی که دواى ئه‌وه‌ بپێروا بێ، ئه‌وه‌ بێگومان ئه‌وانه‌ن له‌ رێ ده‌رچووان}.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بیگومان هاوکاری پیکه‌وه‌کردنی مسوولمانان و ده‌ستبار بو
یه‌گرتنیان، بو جیبه‌جیکردنی هه‌ر ئه‌رکیکی شه‌رعیی که په‌کی له‌سه‌ر
کاری هه‌ره‌وه‌زیی و کاری هاوبه‌ش که‌وتبی، فه‌رزه:

واته: مادام کاریک به هه‌موویان نه‌بی نه‌کری، په‌کی له‌سه‌ر چه‌ندیان که‌وتبی،
پیویسته ئه‌وه‌نده‌یان بۆی بینه‌ مه‌یدان و قۆلی بو هه‌لمالن، چونکه وێپرای فه‌رمانی
خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) که ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ
...﴾ (٢) وه وێپرای گه‌لیک ئایه‌ت و فه‌رموده‌ی دیکه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، زانایانی
شه‌ریعه‌ت وه‌ک بنچینه‌یه‌کی گشتیی شه‌رعیی گوتوویانه: (إِنَّ الْأَمْرَ بِالْشَّيْءِ أَمْرٌ
بِهِ وَبِمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ)، واته: (فه‌رمان کردن به شتیک، فه‌رمان کردن به خودی ئه‌و
شته، وه به هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ئه‌و شته په‌کی له‌سه‌ریان که‌وتوه‌و، به‌بی
ئه‌وان نایه‌ته‌دی)، بو وینه: فه‌رمان کردن به‌ نوێژ، فه‌رمان کردن به
ده‌ستنوێژیشو، به پا‌کو‌خواوینیشو، به به‌رگ و پۆشاک له‌به‌رکردنیشو و عه‌و‌په‌ت
داپۆشینیشو، روو به‌ره‌و قیبله‌ وه‌ستانیشو... هتد، هه‌روه‌ها خوا‌ی به‌رز و مه‌زن
که ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ﴾ (٢) واته: (وه له‌پیناوی
خوادا تی‌ب‌کۆشن به‌و شیوه‌یه‌ی که پیویسته ...)، دیاره فه‌رمان کردن به
جه‌نگ و جیهاد، فه‌رمان کردن به په‌یدا‌کردن و فه‌را‌هم هێنانی پێداویستی و
ئامرازو هۆکاره‌کانیشی.

(1) المائدة: ٢

(2) الحج: ٧٨

ئینجا دیاره هه رکام له:

1/ هه لساندنه وه و بووژاندنه وهی ئوممه تی ئیسلامی و ریڅخستنه وهی کاروباره کانی.

2/ گێرپانه وهی سهروه رییه شه ریعه تی خوای به رز و مه زن بۆ سه رجه م بوارو لایه نه کانی ژیان و گوزه رانی تاکیی و خیزانی و کومه لایه تی و سیاسیی مسو لمانان.

3/ پیکه ینانی ده ولته ت و قه واره یه کی ئیسلامی فراوان، که سییه رو سایه بی بۆ هه موو مسو لمانان.

4/ به رزکردنه وهی ئالای ئیسلام به سه ر سه رتا پای زه مینداو، گه یاندنی په یامی خوای په روه ردگار (جل جلاله) به هه موو خه لکی سه ر زه وی.

بیگومان هه رکام له و چواره ی سه ره وه، فه رزو پیویستن له سه ر کۆی مسو لمانان، وه ک چه ند فه رزیکی به کومه ل و کیفائی، ئینجا دیاره به هاوکاری و پشتی یه کدی گرتن و کاری هاو به شیش نه بی، هیچ کام له و ئامانجان ه نایه نه دی.

که واته: پیکه وه هاوکاری کردنی مسو لمانان بۆ هیانه دهی ئه و چوار ئه رکه سه ره کییه، پیویسته، بۆیه گو تو ومانه: کومه لی ئیسلامی به ئه رکی سه رشانی خۆی ده زانی، که شان به شانی ده ولته ت و لایه ن و ته وژم و ریڅخراو و ده زگا و که سایه تییه ئیسلامییه کان، ده ستبار بگرئو، هاوکاری بۆ هیانه دهی هه رکام له و چوار ئه رکه.

دووه م: به لگه له سه ر پیویستبوونی هه رکام له و چوار ئه رکه، زۆرن، هه لبه ته ئیمه هه ر بۆ د ل نیا کردن به لگه یان له سه ر دینینه وه، ئه گه رنا هه موویان شتی به ئاشکرا زانراون له شه ریعه تدا، بۆ نمونه:

1- بووژاندنه‌وه‌ی ئۆممەت و یه‌ک‌خستنه‌وه‌ی ریزه‌کانی:

وه‌ك به‌لگه‌ بۆ ئه‌وه‌، ده‌گونجی زۆر ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یینه‌وه‌، بۆ نموونه‌: یه‌كێك له‌وانه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه‌ ئه‌مه‌ کۆمه‌لی ئیوه‌یه‌ یه‌ك کۆمه‌له‌ منیش په‌روه‌ردگار تانم ده‌جا پارێزم لی‌بکه‌ن) یانی: هه‌ول‌بدن پێکه‌وه‌ به‌ ده‌سته‌جه‌معی پارێزکاربن له‌ به‌رانبه‌رمدا.

که‌واته‌: پێویسته‌ ئۆممه‌تی ئیسلام یه‌ك کۆمه‌لی تۆکمه‌ و یه‌ک‌گرتووبی، بۆئه‌وه‌ی بتوانی به‌ندایه‌تی راسته‌قینه‌ بۆ خوای به‌رز و مه‌زن بکات و پارێزکاری باش له‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) بکات، که‌ دیاره‌ په‌رست (عباده‌) و پارێزکاری (تقوی) ته‌واویش، کاتی‌ک ده‌بی که‌ پابه‌ندی بکات به‌ هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌وه‌، وه‌ دیاره‌ مسوڵمانان به‌ هه‌مووشیان نه‌بی ناتوان به‌ هه‌موو شه‌ریعه‌ت و هه‌موو یاسا‌کانیه‌وه‌ پابه‌ندن، له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژياناندا شه‌ریعه‌ت و دینی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌رجه‌سته‌بکه‌ن.

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾⁽²⁾ واته‌: (هه‌مووتان تێکرا ده‌ست به‌ رێسمانی خوا وه‌ بگرن و په‌رته‌وازه‌ مه‌بن ...)، که‌واته‌: فه‌رزه‌ که‌ ئۆممه‌تی ئیسلام یه‌ك ئۆممه‌ت و یه‌ك کۆمه‌ل بێ، یه‌ك کۆمه‌لی ده‌ستگرتوو به‌ رێسای خوای به‌رز و

¹ المؤمنون: ٥٢

² آل عمران: ١٠٣

مه‌زن ، یه‌ك كۆمه‌لی پێشكه‌شكه‌ری به‌ندایه‌تی بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ، پارێزكار له‌ خوای به‌رز و مه‌زن و پابه‌ند به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه (جل جلاله‌).

2- گێڕانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌تی خوا:

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌، ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨) الجاثية. لێره‌دا رووی دواندن له‌ پێغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، خوای به‌رز و مه‌زن پێشتر باسی ئه‌ه‌لی كیتاب (جووله‌كه‌ و نه‌صراڤانی و ئه‌وانی دیکه‌) و ئه‌زموونی ئه‌وان ده‌كات، ئینجا ده‌فه‌رموێ: (دوای -تێپه‌ربوونی قو‌ناغ و ئه‌زموونی ئه‌ه‌لی كیتاب- تۆمان له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌ك دانا له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌، جا تۆش شوینی بكه‌وه‌ و پێیه‌وه‌ پابه‌ند به‌، وه‌ به‌دوای ئاره‌زووی ئه‌وانه‌ مه‌كه‌وه‌ كه‌ نازانن)، دياره‌ هه‌ر فه‌رمانێكیش به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ كرابی، فه‌رمانه‌ به‌ ئۆممه‌ته‌كه‌شی، مه‌گه‌ر به‌ به‌لگه‌یه‌كی تایبه‌تی تایبه‌ت كرابی به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا وه‌ ﷺ، ئه‌گه‌رنا هه‌رچی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووه‌، دياره‌ ئۆممه‌ته‌كه‌یشی پێی مه‌به‌سته‌.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

(البقرة، واته‌: (ئهی ئه‌وانه‌ی بڕواتان هه‌یناوه‌! به‌ تێكراپی بچنه‌نیو گه‌ردنكه‌چییه‌وه‌ و به‌دوای هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌كه‌ون، بێگومان ئه‌و بۆ ئیوه‌ دوژمنیکی ئاشکرایه‌)، لێره‌دا وشه‌ی: (كَآفَّةً)، واته‌: (به‌ تێكراپی یان

به ته و اوایی، ده گونجی په یوه ست بی به (ءَامَنُوا)، واته: (هه مووتان تیڅپرا بچنه نیو نیسلامه تییه وه)، که بیگومان گهردنگه چیی بو خوی به رز و مهن له پابه ندیی به نیسلامه ودها به رجه سته ده بی، وه ده شگونجی په یوه ست بی به (الْسَلَام) وه، واته: (بچنه نیو تیڅپرای ناشتییه وه)، واته: تیڅپرای گهردنگه چیی، به واته کی دیکه: هه موو نیسلام جیبه جی بکه ن، هه لبه ته هه ردو واته که راستن و تیڅپرای ناگیرین، ده بی تیڅپرای مسولمانان به بی هه لاوردن پابه ندین به هه موو نیسلامه وه، وه به ته و اوایی گهردنگه چ بن بو خوی به رز و مهن . که دیاره ئه وهش وه گوتمان: واته که ی ئه وهیه که شه ریعت سه روه ربی له ژیان تیڅپرای مسولمانانداو، سایه و سیبه ریان بی.

3- پیکهینانی قهواره و دهوله تیکی سیاسی نیسلامی فراوانی یه کگرتوو له سه رتاسه ری جیهانی نیسلامیدا:

به لکه له سه ر ئه م خاله ش ئه و نایه ته یه که خوی په روه ردگار (جل جلاله) ده فـه رموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾⁽¹⁾ واته: (وه وهك ئه وانه مهن که په رته وازه بوون و ناكوک بوون، دوی ئه وهی که به لکه روون و ناشکرکانیان بو هات، وه ئه وانه ئازاریکی مه زنیان بو داندراوه)، که واته: مسولمانان نابی پارچه پارچه بن، نیستا مسولمانان به هه موویان له وانه یه چل په نجا دهوله تیان هه بی، هر عه رب بیست و دوو دهوله تیان هه یه، که ئه وه حاله تیکی نااساییه، وه له راستیدا حاله تیکی ناشه رعیه، چونکه بنه پرت (أصل) وایه

¹ آل عمران: ۱۰۵

مسولمانان یه ك قه واره و یه ك ده و له تیان هه بی، كه واته: ئه و حاله ته ی ئیستا حاله تیكى ئاسایی و ناشه رعیه به مل مسولماناندا هاتوه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ له فره ما یشتی كیدا ده فره رموی: { الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، يَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ }⁽¹⁾ واته: { مسولمانان خوینیان یه كسانه (و كه سیان خوینی له كه سیدیكه یان به نرختر نیه)، وه هه موویان یه كده ستن له به رانبه ر غه یری خویناندا، وه بچووكترینیان ده توانی به ناوی ئه وانه وه كه سیك په نا بدات و مافی په نابهری پیدات ... }، واته: حاله تی ئاسایی و شه رعیه ئه وه یه كه مسولمانان یه ك ده ست و یه ك هیزو یه كه هه لویست بن، له به رانبه ر غه یری خویناندا، دیاره گپرانه وه ی مسولمانانیش بو حاله ته ئاساییه كه یان له سه ر هه موویان فره زه، چونكه به یه ك و دوونیان ناكریت.

4- به رز كرده وه ی ئالای ئیسلام به سه ر سه رتا پای زه میندا و گه یاندنی په یامی خوای به رز و مه زن به هه موو مرو قایه تی:

به لگه له سه ر ئه م خاله ش ئه م ئایه ته یه كه خوای به رزو مه زن ده فره رموی: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْكُمْ جَمِیْعًا الَّذِیْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُحِیْیْ وَیُمِیْتُ فَتَاْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الَّذِیْ اَلَمَّیْ الَّذِیْ یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهِۦ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ ⁽²⁾﴾ واته: (ئه ی موحه ممه د! - بلئی: ئه ی خه لكینه! من ره وانه كراوی خوام بو لای ئیوه هه مووتان، ئه و خوایه ی كه

¹ رواه ابن ماجه: (2683) واللفظ له، وأبو داود: (2751)، والنسائي: (8681)، وقال الألباني: صحيح.

² الأعراف: ۱۵۸

ئاسمانه‌کان و زه‌وی هی ئه‌ون، بېجگه له‌و هیچ په‌رستراو نین، ده‌ژیینی و ده‌مرینی، ده‌جا ئیمان بیّن به‌ خواو به‌ ره‌وانه‌کراوه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که نه‌خوینده‌واره، ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که ئیمان دینی به‌ خواو به‌ وشه‌کانی، وه شوینی بکه‌ون به‌ لکو ریی راست بگرن) وه ئه‌م ئایه‌ته یه‌کیکه له‌و ئایه‌تانه‌ی که به‌ لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری ئیمه ﷺ بو هه‌موو خه‌لکی نیردراوه‌و، په‌یامه‌که‌ی ئاراسته‌که‌ی هه‌موو مرۆفایه‌تی کراوه.

جا دیاره که خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه‌ و بافه‌رموی، ئیمه‌ش که ئۆمه‌تی ئه‌وین، له‌سه‌رمان پیویسته ئه‌و په‌یامه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بگه‌یه‌نینه مرۆفایه‌تی.

ئه‌وه به‌ لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که هه‌رکام له‌و چوار خاله‌ی سه‌ره‌وه، له‌سه‌ر هه‌موو مسوڵمانان فه‌رزه، ئیمه‌ش وه‌ک کۆمه‌لی ئیسلامی که به‌شیکی له‌ ئۆمه‌تی ئیسلامی، دیاره له‌سه‌رمان پیویسته هاوکاری هه‌موو ئه‌وانه بکه‌ین، که به‌و ئاراسته‌یه‌دا بو هی‌نانه‌دی ئه‌و چوار ئه‌رکانه کارده‌که‌ن.

سییه‌م: به‌بێ جیبه‌جیکردنی ئه‌و چوار ئه‌رکه سه‌ره‌کییه‌ش، ئۆمه‌تی ئیسلام ئه‌رکی سه‌رشانی خوی له‌ به‌رانبه‌ر مرۆفایه‌تیدا بو ئه‌نجام نادرئ:

ئه‌رکی ئۆمه‌تی ئیسلام به‌رانبه‌ر به‌ مرۆفایه‌تی وه‌ک خوا (جل جلاله) بو دیاریکردووه، دوو خالی سه‌ره‌کییه:

- 1) شاهیدی دان به‌پاستی و ته‌واوی ئیسلام.
- 2) پاکسازی و چاکسازی کردنی کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه که ئه‌و دوو ئه‌رکه سه‌ره‌کییه له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌زکراون له به‌رانبه‌ر مروّقایه‌تییدا، ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا...﴾⁽¹⁾ واته: (ئاوا ئیوه‌مان کردووه به چاکترین کومه‌ل - یان کومه‌لیکی میانگیر که کورت نه‌هینی و تینه‌په‌پینی و لانه‌دا نه به‌ملاو و نه به‌ولادا-، تاکو شایه‌د - یان چاودیر - بن به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه، وه پیغه‌مبه‌ریش بیته شایه‌د به‌سه‌ر ئیوه‌وه)، شایه‌د بن، واته: به‌لگه‌و شایه‌دی راستیی ئیسلام بن، که ئیسلام ئۆمه‌تیکی ئاواي فه‌راهم هیناوه، هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای ئیوه بکات، بزانی که ئیسلام راسته، ئیسلام له خۆتاندا به‌رجه‌سته بکه‌ن، یاخود چاودیربن، واته: چاودیربن به‌سه‌ر مروّقایه‌تییه‌وه، تا لانه‌دات به‌ملاو به‌ولادا، وه چاودیربن به‌سه‌ریه‌وه و نه‌هیلن هیندیکی هیندیکی بخوا، وه هیندیکی سته‌مکارو هیندیکی دیکه‌ی سته‌ملیکراوبی، نه‌ک چاودیر به‌و مانایه‌ی که به‌زۆر خه‌لکی مسوڵمان بکه‌ن، خه‌لک ئازادن له‌سه‌ر چ بیرۆکه‌و دینیک ده‌بن، به‌لام ده‌بی به‌سه‌ریانه‌وه چاودیربن، که نه‌هیلن یه‌کدی بچه‌وسیننه‌وه و سته‌م له یه‌کدی بکه‌ن، وه‌ک ئیستا که ده‌بینین دنیا چۆنه !!

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه که پاکسازی و چاکسازی کردنی کومه‌لگای مروّقایه‌تی، له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رزه، ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾⁽²⁾ که‌واته: وشه‌ی

1 البقرة: ۱۴۳

2 آل عمران: ۱۱۰

(وَسَطُ) یش پیدەچی هەر به مانای (خَيْرُ) بێ، واتە: (چاکترین)، وه ده‌گونجی به مانای (خه‌تی نیوه‌پاست گرتوو) بێ، له‌به‌رئوه‌ی هەر که‌سیک خه‌تی نیوه‌پاستی گرتو به‌ملاو به‌ولادا لاینه‌دا، چاک ده‌بی و هاوسه‌نگ ده‌بی، مانای وایه هه‌ردوو مانایه‌که یه‌کدی ته‌واوده‌که‌ن.

که‌واته: ئه‌وه ئه‌رکی ئۆمه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که له‌نیو مروّقایه‌تییدا ئه‌و ئه‌رکانه ئه‌نجام بده‌ن و ده‌بی ئۆمه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ ئه‌وه‌نده توکمه‌و توندوتۆڵ و دامه‌زراو بن، که بتوانن هه‌رچی شتی باشه بیچه‌سپینن له‌سه‌ر زه‌وی و له‌نیو مروّقایه‌تییدا، وه هه‌رچی شتی خراپه لایه‌ن و ریشه‌کیشی بکه‌ن.

جا بیگومان لی‌ره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌نیه که به‌زۆر ئیسلام به‌سه‌ر خه‌لکدا به‌سپینن، به‌لام وه‌ک چۆن ئیستا ئه‌مریکا ده‌یه‌وی هیندی که به‌ها (قِيمُ)ی خۆی بلاویکاته‌وه، "ئیسلام" یش به‌حوکمی جیهانیی بوونی، ده‌بی ده‌نگی زۆلالی بگاته‌گوئی هه‌موو که‌س، جا ئه‌مریکا له‌پێی تۆپو تانکه‌وه به‌هاکانی بلاوده‌کاته‌وه، به‌لام ئیسلام ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی هه‌بی، زه‌برو زۆر به‌کارناهیی، چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾⁽¹⁾ البقرة، واته: (تۆبزیی کردن له‌ ئاییندا نییه ...)، به‌لام ره‌واجیش ده‌دا به‌به‌هاکانی خۆی، ره‌واج ده‌دا به‌برایه‌تی و دادگه‌ری و چاکی و پاکیی و ... هتد، وه‌ک چۆن ئیستا ئه‌مریکا ره‌واج ده‌دا به‌و به‌هایانه‌ی خۆی که زیاتر به‌های ئازده‌لین و له‌ چوارچیوه‌ی جه‌سته و غه‌ریزه‌کاندا ده‌سوورپێنه‌وه، ئیسلامیش ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی هه‌بی، ئه‌هلی ئیسلام و ئۆمه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ له‌سه‌ریان فه‌رزه، بره‌و بده‌ن به‌و

به‌هاو ره‌وشت و ئه‌ده‌به به‌رزانه‌و، به‌و بیرۆکه راست و دروستانه‌ی که خزمه‌ت به مرقّایه‌تی ده‌که‌ن.

دیاره ئه‌گه‌ر ئۆمه‌تی ئیسلام نه‌بووژیته‌وه‌و خۆی رێک نه‌خاته‌وه، توانای پیاده‌کردنی شه‌ریعه‌تی نابێ له ژیان و گوزه‌رانی خۆیداو، هه‌تا شه‌ریعه‌تیش پیاده نه‌کا، له ژیان و گوزه‌رانی خۆیدا، ناتوانی قه‌واره‌و ده‌وله‌تیکه‌ی یه‌کگرتوو به‌هیزی هه‌بێو، هه‌تا واش نه‌بێ، توانای به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام و گه‌یاندنی په‌یامی خۆی به‌رز و مه‌زن ی به‌هه‌موو خه‌لکی سه‌رزه‌وی نابێ!

چواره‌م: دیاره بۆ هه‌ینانه‌دیی هه‌موو ئه‌و ئامانجانه‌ش، خۆی بالاده‌ست (جل جلاله) به‌لێنی به‌مسولمانان داوه و به‌لێنه‌کانی دینیته‌ دی

به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾⁽¹⁾ واته: ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌رجه له خۆتاندا ببیننه‌دی و ئه‌هلی خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) راسته‌قینه‌ بن، ئه‌وه خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ئه‌و به‌لێنه‌تان بۆ دینیته‌دی.

جا ئه‌گه‌ر ئێمه ته‌ماشای می‌ژوو بکه‌ین، ده‌بینین قوناغی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دواتر هاوه‌له به‌رپژه‌کانی و جینشینه‌کانی، به‌چاکترین شیوه، خوا به‌یه‌کگرتنیان هه‌یناوه‌ته‌دی و به‌ندایه‌تیان بۆ خۆی به‌رز و مه‌زن کردوو، بێ ئه‌وه‌ی هاوبه‌شی

بو بریاربدهن، بویه خوی پهره ردگاریش (جل جلاله) به باشتترین شیوه به لینه که ی بو هیناونه دی، ههروه ها له قوناغه کانی دوایشدا، هه رکومه لیک و هه ر گه لیک که م و زور خوا به یه کگرتن و ته نیا خوا په رستنی له خویدا هینا بیته دی، خوی پهره ردگاریش (جل جلاله) نه و به لینه ی بو هیناونه دی.

ئینجا نه وه که خوی به رز و مه زن ده فره موی: ﴿ءَامِنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، که له هه موو قورئاندا نه و دووه پیکه وه هاتوون، ﴿ءَامِنُوا﴾ واته: وه رگرتنی نه و هه قه ی که خوی به رز و مه زن به پیغه مبه ر ﷺ ئا ناردوو یه تی، لیتیکه یشتنی و قبوولکردنی، وه ک حاله تیکی ئیمانی و عه قیده یی و فیکریی، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته: له خۆدا به رجه سته کردنی نه و هه قه ی وه رتگرتوه، وه ک ئیمان و عه قیده، ئینجا کاری پیکه ی، چونکه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ یانی: هه موو کرده وه و خه سلته چاکه کانیا ن نه جامداوه، وه خوی پهره ردگار (جل جلاله) نه و وشه یه ی به کارهیناوه، بوئه وه ی هه رچی کرده وه ی چاکه بیگریته وه، جا چ په یوه ندیی به لایه نی عیاده ته وه هه بی، چ به نه خلاقه وه، چ به لایه نی هه لسوکه وتی خیزانییه وه، چ به لایه نی هه لسوکه وتی کومه لایه تییه وه، چ به لایه نی حوکم و سیاسه ته وه، چ به لایه نی جهنگ و ناشتییه وه، په یوه ندیی به هه ر بواریکه وه هه بی، ده یگریته وه.

بەنەماي بېست و سېيەم

بەكارھېنانى ھۆكارە شەرەيىيەكان

ھەركامىيان لە جيى خوياندا بۆ

ھېنانەدى ئامانجەكان

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بنه مای بیست و سییه م

به کارهینانی هۆکاره شه رعیه کان، هه رکامیان له جیی خویاندا

بو هیئانه دی ئاما نه کان:

کومه لی ئیسلامی به کارهینانی هه ر هۆکاریکی شه رعیه بۆ گه یشتن به ئامانج و مه بهسته ره وایه کان، به دروست و ره واده زانی، وهک: بانگه واز، راگه یاندن، په ره وده و فیڕکردن و ته زکیه، ریڅخستن و هۆنینه وه، فه رمان به چاکه و ریڅگری له خراپه، خه باتی سیاسیی، جهنگ و به رهنگار بوونه وه، هه رکامیکیان له بواری خۆیداو به ئەندازه ی پیویست و له کات و شوینی گونجاوی خۆیدا، چونکه:

1- خوای بئ وینه (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (النحل، واته: (بانگه واز بکه بۆ ریڅازی

په ره وردگار به حیکمه ت و ئامۆژگاری چاکو، به باشتترین شیواز

گفتوگۆیان له گه لدا بکه، بیگومان په ره وردگار زاناره به وهی که له پێی وی

لایداوه، هه ر ئه ویش زاناره به وانه ی که قبوولی هیدایه تی خوای

په ره وردگاریان کردوه و ریی راست ده گرن).

2- وه خوای په ره وردگار (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ

رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الجمعة، واته: (خوای وه که سه یه که له نیو

نه‌شاره‌زایه‌کاندا^(١) ره‌وانه‌کراویکی له‌خویان ناردوه، ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه‌و، ته‌زکیه‌یان ده‌کاتو، کتیب‌و حیکمه‌تیاں فی‌رده‌کات، وه‌بیگومان له‌وه‌پیشیش له‌گومراییه‌کی ئاشکرادابوون).

3- هه‌روه‌ها خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٣٥)
المائدة، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! پارێز له‌خوا بکه‌ن و ئامرازو هۆکار به‌ره‌و خوا ده‌سته‌به‌ریکه‌ن و، له‌پری‌ی خوادا تیبکۆشن بۆئه‌وه‌ی سه‌رفرازبن).

4- وه‌خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾ (٣٩) الشوری، واته: (وه‌مسولمانان ئه‌وانه‌ن که‌کاتی‌ک ده‌ستدریژیان کرایه‌سه‌ر، تۆله‌ده‌ستینه‌وه).

5- هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (١٩٠) البقرة.
واته: (وه‌له‌پری‌ی خوادا بجه‌نگن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌له‌دژتان ده‌جه‌نگن، به‌لام ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، بیگومان خوا ده‌ستدریژیکارانی خوشناوی).

6- وه‌هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْفَرْقَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (٨٢) إِنَّا مَكَّنَا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانَيْنَهُ مِنْ كُلِّ

(1) وشه‌ی (أُمِّي) به‌نه‌خوینده‌وارو به‌نه‌شاره‌زاش له‌کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان، لیکدراوه‌ته‌وه‌و، من واتای دووهم پێ راسته‌ره.

شَیْءٌ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَنْجَحَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ الکُفَّ، واته: {وه دهرباره‌ی (دُو الْقَرْنَیْنِ) لَیْتَ دهرپرسن - کئ بووه و چیی کردوه ؟-، بَلَّی: له‌مه‌ودوا هه‌والی ئه‌وتان بۆ ده‌خوینمه‌وه، ئیمه له زه‌ویدا ده‌سه‌لاتمان پێدابوو و بۆ هه‌ر شتێک هۆکارێکمان پێدابوو، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌که ده‌که‌وت}.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: ئه‌م دنیا‌یه له‌سه‌ر هۆکاره‌کان (الأسباب) بنیاتنراوه، بۆیه هه‌رکه‌سیک به‌ته‌مای ئه‌نجامدانی کاریک یان هیئانه‌دی ئامانجیک بێ، پێویسته مشووری په‌یداکردنی هۆکاره‌کانی بخوا، ئه‌گه‌رنا هیچ به هیچ ناکا:

أبو عوثامیه ده‌لئ:

تَرْجُو النِّجَاةَ وَلَمْ تَسْلُكْ مَسَالِكَهَا

إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى الْيَبَسِ

واته: (به ته‌مای دهربازبوونی، به‌لام به‌رئ دهربازیدا ناپۆی، بیگومان که‌شتی له‌سه‌ر وشکایی ناپوا).

وه خوای به‌رز و مەزن له‌وباره‌وه که به‌بئ هۆکارو ره‌نج دان، مروّف ناگاته ئامانج، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ ⁽¹⁾ واته: (مروّف به‌بئ هه‌ول و کۆشش هیچی ده‌ستگیر نابێ)، که به‌شیک له هه‌ول و کۆشش ئه‌وه‌یه، تۆ

هۆکاره‌کان په‌یدابکه‌ی و هه‌ر ئامانجه‌ ریی خۆی و ئامپازو رییازی خۆی بۆ بگریه‌به‌ر.

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی (ذوالقرنین) هه‌وه، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ

قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

فَأَنْبَغُ سَبَبًا ﴿٨٥﴾﴾⁽¹⁾ واته: {وه‌ ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین) لیت ده‌پرسن: (کی بووه‌و چی کردوه‌؟)، بلێ: له‌مه‌ودوا هه‌والی ئه‌وتان بۆ ده‌خوینمه‌وه، ئیمه‌ له‌ زه‌ویدا ده‌سه‌لاتمان پێداوو بۆ هه‌ر شتیک هۆکاریکمان پێداوو، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌که‌ ده‌که‌وت}.

لێره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌نیه‌ که‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) هۆکاره‌که‌ی به‌ فریشتاندا بۆ ناردبێ، واته: توانامان دابوو به‌ که‌ بۆ ئه‌نجامدانی هه‌ر کاریک، ئامپازو هۆکاری گونجاوی بۆ په‌یدابکاو رییازی خۆی بۆ بگریته‌به‌ر، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌کان ده‌که‌وت بۆ هیئانه‌دی ئامانجه‌کان.

که‌واته‌: به‌هۆی دابینکردنی هۆکاره‌کانه‌وه‌ (تمکین)ی بۆ په‌یدابوو، وه‌ ئیوه‌ش ئه‌گه‌ر بتانه‌وی ئامانجه‌کانتان بینه‌دی، ده‌بێ ئه‌و هۆکارو ئامپازانه‌ دابین بکه‌ن، که‌ ئه‌و کاره‌ به‌بێ ئه‌وان نایه‌ته‌دی. هه‌ربۆیه‌ش خوای کاربه‌جێ و زانا (جل جلاله‌) له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (35)ی سووره‌تی (المائدة) دا دواى ئه‌وه‌ی فه‌رمان به‌ بڕواداران ده‌کات که‌ پارێز له‌ خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ن، فه‌رمانیان پێ ده‌کات که‌ ئامپازه‌کانی به‌ره‌و پارێزکاریی و خوا رازی کردن دابین بکه‌ن، پاشان فه‌رمانیان پێده‌کات که‌ له‌ پێناوی خوای به‌رز و مه‌زن دا ئه‌وپه‌ری تیکۆشان بکه‌ن، تاکو له‌

ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا سه‌رفرازی بۆ خۆیان مسۆگه‌ر بکه‌ن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾¹

که‌واته: هه‌رکه‌سێک بیه‌وی پارێزکار بێ، تیکۆشه‌ری ریی خوای به‌رز و مه‌زن بێ، سه‌ره‌نجام سه‌رفراز بێ، ده‌بی خه‌می دابینه‌کردنی هۆکارو ئامرازه‌کانی پارێزکاری و جیهادو تیکۆشان دابینه‌بکات.

شایانی باسیشه‌ وشه‌ی (الْوَسِيلَةَ: ئامراز) مادام ئه‌لیفو لام (أل)ی له‌سه‌ره‌، تیکرای ئامرازو هۆکاره‌کان ده‌گریته‌وه‌ به‌ هه‌موو جو‌رو شیوه‌کانیانه‌وه‌، دیاره‌ هه‌ر ئامرازو هۆکاریک که‌ بۆ کارو پرۆژه‌و ئامانجیک که‌ په‌کی له‌سه‌ری که‌وته‌.

دووه‌م: هه‌ر ئامانجه‌ش پێویسته‌ هۆکاری به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی بۆ دابینه‌ بکری:

بێگومان هه‌موو کاریک و هه‌موو ئامانجیکیش، به‌ هه‌ر هۆکاریک و هه‌ر ئامرازیک جیبه‌جی نابن، به‌لکو ده‌بی کارو ئامانجه‌که‌ چۆنه‌، هۆکارو ئامرازه‌کانیش که‌ په‌یوه‌ستن به‌و کارو ئامانجه‌وه‌و په‌کی له‌سه‌ریان که‌وته‌، دابینه‌یان بکه‌ی، بۆیه‌ خوای به‌رز و مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿... وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) الکهف، له‌ هه‌ر شته‌ی هۆکاریکی پێدرا‌بوو، یان بۆی دانرا‌بوو، هۆکاریکی وه‌ک خۆی و گونجاو له‌گه‌ڵ خۆی، که‌واته: هه‌ر کارو ئامانجیک و هه‌ر قۆناغ و هه‌ل و مه‌رجه‌، هۆکارو ئامرازی تایبه‌تی خۆی ده‌وی!

هه‌ربۆیه‌ش ده‌بینین خوای زاناو شاره‌زا (جل جلاله) له قوناغیکدا که کارو پرۆژه‌ی بانگه‌واز له ئارادایه، به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُمُ الْبَالَتِ هِيَ أَحْسَنُ...﴾⁽¹⁾ وه شیوازه بنه‌په‌تییه‌کانی بانگه‌وازی بۆ دیاریی ده‌کات، به‌لام له قوناغو هه‌لو مه‌رجیکی دیکه‌دا که پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌کردن له‌پیشه، شیوازو ئامرازه‌کانی په‌روه‌رده‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خو‌ی ﷺ بۆ هاوه‌له به‌پێژه‌کانی و کومه‌لگای ئیسلامی یه‌که‌م و پاشان ئۆمه‌ته‌که‌ی ده‌خاته‌پوو: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ...﴾⁽²⁾ به‌لام له هه‌لو مه‌رج و قوناغیکی دیکه‌دا پێ‌ی ده‌فه‌رموئ: ﴿فَقِنِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ...﴾⁽³⁾ واته: (له‌پێ‌ی خوادا به‌نگه به‌س خۆت له‌سه‌ره، به‌لام هانی بپروادارانی‌ش بده له‌سه‌ر جه‌نگ ...).

بی‌گومانیش هه‌ر کارو پرۆژه‌یه له قوناغی خۆیدا، له کارو پرۆژه‌کانی دیکه گرنگ‌ترو له‌پیشه‌ترو، پێ‌ویسته زۆر وریای ئه‌و ریزه‌ندیی (ترتیب) ه‌بین.

سییه‌م: مه‌رجیش نییه که هوکار و ئامرازه‌کانی کاری ئیسلامی، به‌شیوه‌یه‌کی وشک به‌سه‌ر قوناغه‌کانی کار و چالاکییه‌که‌دا دابه‌ش بن:

واته: له‌کاتی‌کدا که سه‌رگه‌رمی بانگه‌وازی کارێ سیاسیی نه‌که‌ین، یان له گه‌رمه‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا راگه‌یاندن پشتگوێ بخه‌ین، یان له‌کاتی فه‌رمان به

١٢٥: النحل

٢ الجمعة:

٣ النساء: ٨٤

چاکه و ریگری له خراپه‌دا، هیچ حیسابی هه‌ل و مه‌رج و واقعی سیاسی نه‌که‌ین و ... هتد.

واته: که ده‌لێن: بۆ هه‌ر کارێک پێویسته هۆکارو ئامرازو رێبازی خۆی بۆ بگرینه‌به‌ر، مه‌به‌ست ئه‌وه‌نیه که له‌کاتی‌کدا خه‌ریکی ئه‌و کاره‌ین، شته‌کانیدیکه لێبگه‌رپێن، به‌لکو پێویسته بزانی که: هۆکارو ئامرازو شیوازو رێبازه‌کانی کاری ئیسلامی له‌شی‌وه‌ی ئالقه‌کانی زنجیرێک دان، که به‌هه‌موویان زنجیره‌که پێکدێن و هیچ کامیشیان به‌دی‌لی ئه‌وی دیکه نییه و، هیچ کامیشیان ریگری ئه‌وی دیکه نییه، به‌لکو جاری وایه و پێویست ده‌کات که له‌یه‌ک کاتدا هه‌موویان هه‌بن، به‌لام هه‌رکامێکیان له‌کات و شوێنی خۆیدا و به‌ئنده‌زی خۆی و، به‌هه‌ماهه‌نگی و ته‌بابی له‌گه‌ڵ ئه‌وانی دیکه‌دا، بۆ وێنه: ئێمه ده‌مانه‌وه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامی بکه‌ین له‌نیو میلیه‌تی خۆماندا، ئه‌و بانگه‌وازه پێویستی به‌هۆکاره‌کانی راگه‌یاندن هه‌یه، وه به‌کاره‌ینانی هۆکاره‌کانی راگه‌یاندن، پێویستی به‌که‌شو هه‌وایه‌کی سیاسی گونجاو هه‌یه، چونکه ئه‌گه‌ر تۆ له‌گه‌ڵ لایه‌نه‌کان ته‌با نه‌بی و، که‌شو هه‌وا‌ی له‌بهرت نه‌بی و پێگه‌ی سیاسیت نه‌بی، چۆن هۆیه‌کانی راگه‌یاندن بۆ ده‌خرینه‌گه‌پ، تا‌کو بتوانی بانگه‌واز بکه‌ی؟ هه‌روه‌ها تۆ خه‌لک بانگ ده‌که‌ی بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله)، به‌لام خۆ نا‌کرێ هه‌ر قسه‌ی خۆت بکه‌ی و برۆی! ئه‌دی ئه‌وانه‌ی به‌ده‌نگته‌وه هاتن، خۆ دواتر ده‌بی تی‌بگه‌یه‌نرێن و په‌روه‌رده‌و ته‌زکیه بکری‌ن، که‌واته: له‌راستیدا هه‌موو جموجۆله‌کانی کارو چالاکی ئیسلامی پێکه‌وه په‌یوه‌ستن و، وانیه بلێی پێکه‌وه دژو نا‌کو‌ک بن، یاخود جاری که خه‌ریکی یه‌کی‌کیان بووی، ئه‌وانیدیکه لێبگه‌رپێ!

یان وه‌ک هه‌ندێک که‌س بۆ نمونه ده‌لێن: ئه‌وه‌ی کاری سیاسی بکات نابێ کاری بانگه‌واز بکات، وه ئه‌وه‌ی کاری په‌روه‌رده بکات نابێ کاری راگه‌یاندن

بکات، نه‌خیر وانییه، هه‌ر خودی مسوولمان بو‌خۆی، واته: بێ ئه‌وه‌ی به‌یه‌نیته به‌رچاو، که له لایه‌نیکی ئیسلامی و له رێکخراویکی ئیسلامیاده، مسوولمان ده‌بی هاوسه‌نگ بێ و هیچ لایه‌نیکی دینداری زāl نه‌بی به‌سه‌ر لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌یداو، پێویسته هه‌ر لایه‌نه هه‌قی خۆی پێ بدات.

له سه‌حیحی بوخارییدا هاتوه‌ که: {عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَخَى النَّبِيِّ ﷺ بَيْنَ سَلْمَانَ وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، فَزَارَ سَلْمَانُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَرَأَى أُمَّ الدَّرْدَاءِ مُتَبَدِّلَةً، فَقَالَ: مَا شَأْنُكَ؟ قَالَتْ: أَخُوكَ أَبُو الدَّرْدَاءِ لَيْسَ لَهُ حَاجَةٌ فِي الدُّنْيَا، فَجَاءَ أَبُو الدَّرْدَاءِ فَصَنَعَ لَهُ طَعَامًا، فَقَالَ لَهُ: كُلْ فَإِنِّي صَائِمٌ، قَالَ: مَا أَنَا بِأَكِلٍ حَتَّى تَأْكُلَ فَأَكُلَ، فَلَمَّا كَانَ اللَّيْلُ ذَهَبَ أَبُو الدَّرْدَاءِ يَقُومُ فَقَالَ لَهُ: نَمْ، فَنَامَ، ثُمَّ ذَهَبَ يَقُومُ فَقَالَ لَهُ: نَمْ. فَلَمَّا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ قَالَ سَلْمَانُ: قُمْ الْآنَ، فَصَلِّا جَمِيعًا فَقَالَ لَهُ سَلْمَانُ: إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَإِهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَأَعْطَ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: صَدَقَ سَلْمَانُ} ⁽¹⁾ واته: (له بابی جوچه‌یغه وه‌ه‌بی کورپی عه‌بدو‌للا خوا لێی رازی بێ ده‌گی‌ر نه‌وه که گوتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر، سه‌لمانی فارسیی و بابی ده‌ردائی کردنه‌ برا، جا جاریکیان سه‌لمان سه‌ردانی مائی بابی ده‌ردائی کرد، دایکی ده‌ردائی بینێ جلوه‌به‌رگیکی شه‌رو جوه‌پێوی له‌به‌ردابوو، گوتی: ئه‌وه بو‌چی وه‌های؟ - دایکی ده‌رداء - گوتی: بابی ده‌ردائی برات پێویستی به‌ دنیا نییه، جا که بابی ده‌رداء هاته‌وه، خواردنیکی بو‌ ئاماده‌کردو - به‌ سه‌لمانی - گوت: بخۆ من به‌پوژووم، - سه‌لمان - گوتی: من ناخۆم تا تۆش نه‌خۆی، ئیدی ئه‌ویش خواردی، وه که شه‌و داهاات بابی ده‌رداء چوو شه‌ونویژ بکات، - سه‌لمان - پێی گوت: بنوو، ئه‌ویش نوست، پاشان هه‌ستا

¹ رواه البخاري: (1968)

بچې شه ونوړ بکات، دیسان پئی گوت: بنوو، ئه ویش نوست، جا که بووه سییه کی کۆتایی شهو، سه لمان گوتی: ئیستا ههسته - شه ونوړ بکه -، ئیدی به یه که وه شه ونوړیان کرد، جا سه لمان به بابی دهر دائی گوت: بیگومان په روه ردگارت مافی له سهرت هه یه، وه بیگومان خویش مافت له سهرت هه یه، وه هاوسهرت مافی له سهرت هه یه، ده جا هر خاوهن مافیك مافی خوئی پییده، پاشان - بابی دهر داء - هاته لای پیغه مبه رو بوی گیرایه وه، پیغه مبه ریش فهرمووی: سه لمان راستی کرد).

به لئ مسولمان ده بی هاوسه نگ بی، نابی لاتهل بی و لایه که له سهرت حیسابی لایه کی دیکه گه وره بکا، یاخود له کاتی کدا که خه ریکی نه نجامدانی چالاکیه که، لایه نه کانی دیکه پشتگوئی بخا.

به لام دیسان ئه مهش ئه وه ناگه یه نئ که ره چاوکردنی ریزه نندی کات له نیوان ئه و هوکارو ئامپازو شیوازانه دا نییه، به لکو ئه وهش پیویسته، که ده توانین به شیوه یه کی ئاوا ریزیان بکه یین: بانگه وازو راگه یاندن له پیش هه موو شتی که وه یه، پاشان په روه رده و فیړکردن و ته زکیه کردن، ئینجا دوایی هویننه وه و ریڅخستن، ئینجا دوایی خه باتی سیاسی، ئینجا دوای ئه وه به رگری له خو کردن له کاتی ده ستردیژی کرانه سهر و شه پئی فروشراندا، وه پاشان جهنگ و به رهنکار بوونه وه له کاتی سته م لیكرانی دینی و ژینییدا، ئه وانه به پئی ریزکردنی کاتی (الترتیب الزمنی) به و شیوه یه ن، به لام جاری واش هه یه یه کیکیان پیش ئه وری دیکه ده که ویته وه، له قوناغ و هل و مهرجی کدا به هوئی گورانکاریی بارودوخیک که دیته پیش.

چوارهم: دۆزینه‌وه و به‌کاره‌ینانی شیواز و ئامپازی پر به پیست و به ئامانج گه‌یه‌نەر له‌ بوا‌ری کار و چالاکیی ئیسلامیدا، لی‌زانیی و ژیری و وردبینیی و دووربینیی‌کی زۆری ده‌وئ:

هه‌ربۆیه‌ش په‌ندیك هه‌یه ده‌لئ: (رُبَّ حِيلَةٍ أَتَّجَعُ مِنْ وَسِيلَةٍ)، واته: (جاری وایه ته‌دبیر کردنیك سوودی زیاتره له‌ هۆکاریك)، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه كه جاری وایه به‌کاره‌ینانی عه‌قل مه‌سره‌فیكي زۆرت له‌كۆل ده‌كاته‌وه، یانی مه‌رج نییه هه‌مووی به‌ توانا ماددیی‌یه‌كان بکړئ، به‌پاستی به‌کاره‌ینانی عه‌قل و نه‌خشه و به‌رنامه‌دانان کاریگه‌ری زۆری هه‌یه.

به‌لام دیاره‌ خوای به‌خشه‌ر (جل جلاله) به‌لینی به‌ برواداران داوه، كه هه‌ركه‌سیك ئه‌گه‌ر به‌پاستیی و دلسۆزیی و ساغیی به‌ره‌و خوای به‌رز و مه‌زن تیبكۆشی، خوای به‌رز و مه‌زن به‌ره‌و ریبازو شیوازه به‌ئامانج گه‌یه‌نەر‌ه‌کانی کاری ئیسلامی رینمایی ده‌كات، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئه‌وانه‌ی به‌ دلسۆزیی له‌پیی ئیمه‌دا تیده‌كۆشن، ئه‌وه بیگومان ئیمه‌ ریبازه‌کانی خۆمانیان پیشانده‌ده‌ین، وه بیگومان خوا له‌گه‌ل چا‌كه‌کاراندا‌یه). واته: ئه‌وانه‌ی ئیخلاسیان هه‌یه بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و خوشیان ماندووده‌که‌ن، ده‌یانخه‌ینه‌سه‌ر ریگاکانی خۆمان و ئه‌و هۆکارو شیوازو ئامپازانه‌ی خۆمانیان پیشانده‌ده‌ین، كه ده‌یانگه‌یه‌ن به‌و ئامانجان‌ه‌ی ده‌یان‌ه‌وئ بیان‌ه‌یننه‌دی.

كه‌واته: ریبازی خوا (سَبِيلُ اللَّهِ) (جل جلاله) یه‌كه، به‌لام خزمه‌تکردنی ئه‌و ریبازه‌و پیاده‌کردنی ریبازه‌کانی و شیوازه‌کانی زۆرو جوراوجۆرن!

¹ العنكبوت: ٦٩

له کۆتایی توێژینه‌وه‌ماندا له‌باره‌ی ئەم بنه‌مای بیست و سییه‌مه‌وه، ده‌لیم:

بیگومان - وه‌ك پێشتریش گوتمان - دیاریکردنی قۆناغه‌کانی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامی و دانانی ریزه‌بندی (ترتیب) یه‌کی راست و دروست بۆیان و، پاشان به‌کارهێنانی هۆکارو ئامرازو شیوازی پر به‌پێست، بۆ هه‌ر قۆناغه‌و هه‌ر کارو چالاکیه‌، حیکمه‌ت و کارامه‌یی و وردبینیی و دوربینییه‌کی زۆری پێویسته‌و، به‌هه‌له‌داچوونیش له‌و بواره‌دا ده‌ره‌نجامی زۆر گه‌وره‌و مه‌ترسیداری لێده‌که‌وتیه‌وه، ئاشکراشه‌ ئه‌و حیکمه‌ت و کارامه‌یی و وردبینیی و دوربینیی، زاده‌ی زانیاری و شاره‌زایی قوول و فراوانه‌ به‌ قورئان و سوننه‌ت و سپهری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، به‌رچاوپوونیی و ئاشنایی باش به‌ واقیع و هه‌ل و مه‌رجی کۆمه‌لگایه‌ له‌ هه‌موو رووه‌کانه‌وه: فیکری، سیاسیی، کۆمه‌لایه‌تی، ئابووری، کلتووری ... هتد.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش بۆ هه‌موو که‌س ده‌سته‌به‌ر نابێ و پێویسته‌ هه‌ر که‌سه‌ باش خۆی بناسێ، خۆی له‌ قه‌ره‌ی کارێک نه‌دا که‌ له‌ توانای به‌ده‌ره‌و، جوانیش گوتراوه: (رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا عَرَفَ قَدْرَ نَفْسِهِ، فَوَقَفَ عِنْدَ حَدِّهِ)، واته‌: (خوا ره‌حم به‌و به‌نده‌یه‌ بکات که‌ خۆی ناسیوه‌ و له‌ سنووری خۆیدا وه‌ستاوه)!

به‌لام پێویسته‌ بزانی که‌ له‌ هه‌موو قۆناغ و هه‌ل و مه‌رجه‌کانی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامیدا، پێویسته‌ دوو سیفه‌تی بنه‌په‌تییه‌ ره‌چاوبکرێن و هه‌رگیز له‌بیرنه‌کرێن:

1) قبول نه‌کردنی زه‌بوونی و سه‌رشو‌پیی و ته‌سلیمبوون، هه‌رده‌م ئاماده‌بوونی گیانی به‌ره‌ه‌لستی و فیداکاری و خۆبه‌ختکردن له‌پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن و ریبازه‌که‌یدا:

هه‌ربۆیه‌ش ده‌بینین خوای به‌رز و مه‌زن له‌ قۆناغی مه‌که‌دا که جاری جه‌نگ و جیهادیش له‌سه‌ر بپواداران فه‌رزه‌بووه، کۆمه‌لی مسوڵمانی به‌ چه‌ند خه‌سه‌له‌تیک پیناسه‌کردوه، که یه‌کیکیان به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی سته‌م و ده‌ستدریژییه که ده‌کرێته‌سه‌ر شخس (خودی هه‌ر کامیکیان، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئیمانداران ئه‌وانه‌ن که ده‌ستدریژیان کرایه‌سه‌ر تۆ له‌ ده‌ستینه‌وه)!

2) نه‌به‌زاندنی سنووره‌کانی شه‌ریعه‌ت:

هه‌ربۆیه‌ش خوای به‌رز و مه‌زن له‌ گه‌رمه‌ی فه‌رمان کردنی به‌ جه‌نگ و جیهادیشدا، فه‌رمان به‌ مسوڵمانانی جه‌نگاوه‌ر ده‌کات، که سنوور نه‌به‌زین و ده‌ستدریژی نه‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾⁽²⁾ واته: (وه له‌پیناوی خوادا جه‌نگ له‌ دژی ئه‌وانه‌ بکه‌ن که شه‌رتان پیده‌فروشن، به‌لام ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، بیگومان خوا ده‌ستدریژکارانی خۆشناوین).

¹ الشوری: ۳۹

² البقرة: ۵۹

بڼه‌مای بیست و چوارهم

چه‌سپاندنی دیسپلینی حیزیی و

جییه جیکردنی به‌سهره‌موو لایه‌کدا

بنه‌مای بیست و چوارهم

چه‌سپاندنی زه‌بت و ره‌بتی حیزیی و جیبه‌جیکردنی به‌سه‌ره‌موو
لایه‌کدا.

کۆمه‌لی ئیسلامی له‌پرووی سیستهم و به‌پێوه‌بردنی کاروباری
نیوخویه‌وه، برۆای به‌تۆکمه‌یی و توندوتۆلیی و جیددی بوون هه‌یه‌و،
به‌هیچ جوړیک قبول ناکات که‌س له‌بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله
گشتییه‌کانی و به‌رنامه و په‌پره‌وی نیوخوی لابات و، رێ به‌هیچ که‌س
نادا تاکه‌ر وانه‌ ره‌فتار بکات، وه‌ به‌هیچ شیویه‌که‌ و به‌هیچ پاساوێک رێ
به‌مال مالۆکینه‌و ده‌سته‌گه‌ریی (تَکْثُلُ) و سه‌رپیکه‌وه‌نان و چه‌چپ
نادا، ئاماده‌شه‌ ده‌سته‌به‌رداری هه‌ر ئه‌ندامیک گه‌وره‌ یان گچکه‌ی بیی که
نه‌توانی پابه‌ند بێ و، واز له‌و جوړه‌ ره‌فتارانه‌ بێنی، دواي ئه‌وه‌ی
قوناغه‌کانی لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌بدرین، چونکه‌ بیگومان
ده‌سته‌به‌رداریبوون له‌ ئه‌ندامیک لارو لاسار، زیانی که‌متره‌ له‌ تیکچوون و
شیرازه‌ پچرانی سه‌رجه‌م کۆمه‌له‌که‌.

دیاره‌ سه‌رکرده‌یه‌تی و مشوورخۆرانی بالای (کۆمه‌لی ئیسلامی) یش
هه‌میشه‌ هه‌ولده‌ده‌ن له‌ ئاستی به‌رزی دینداری و پارێزکاری و
دلسۆزی دابن و، به‌هیچ جوړیک بیانوو و پاساوی هه‌لویست و ره‌فتاری
ناریک و لار، نه‌ده‌نه‌ ده‌ستی هیچ ئه‌ندامیکه‌وه‌.

وه‌ له‌کاتی مشتومر و ناکۆکی و راجیایی نیوان ئه‌نداماندا، له‌هه‌ر
ئاستیک دابن، پێویسته‌ بگه‌رینه‌وه‌ بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت و به‌گویره‌ی
قورئان و سوننه‌ت و بنه‌ما رۆشنه‌کانیان دادوه‌ریی یان له‌نیواندا بکری،
وه‌ک:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِئْتَبَتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿١٠٥﴾ المائدة، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! وریای خۆتان بن، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ری راست بگرن، که‌سانیک که‌ گومپان، زیانتان پی ناگه‌یه‌نن، هه‌موو لایه‌کتان بۆ لای خوا ده‌گه‌رینه‌وه، جا هه‌والتان پی‌ده‌دا به‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد).

2- وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَردُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ النساء، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ریی خواو فه‌رمانبه‌ریی پیغه‌مبه‌رو هی کاربه‌ده‌ستانیک که‌ له‌خۆتانن بکه‌ن، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا که‌وتنه‌ نا‌کوکییه‌وه، بی‌گه‌رینه‌وه بۆ لای خواو پیغه‌مبه‌ر، ئه‌گه‌ر بپرواتان به‌ خواو به‌ روژی دوایی هه‌یه، ئه‌وه‌ باشت‌ره‌و سه‌ره‌نجامی چاک‌تره‌).

3- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

لِمَا يُحْيِيكُمْ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ الأنفال، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! به‌ده‌م فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ بچن، هه‌ر کاتی‌ک بانگیان کردن بۆ

شتیک که پی‌ی زیندووده‌بڼه‌وو ده‌ژیننه‌وه، وه بزنان که خوا ده‌که‌وئته نیوان ئینسان و دلّیه‌وه، وه بۆ لای ئه‌ویش کۆده‌کرینه‌وه، وه خۆتان بپاریزن له به‌لایه‌ک که ته‌نیاو به‌تاییه‌تی تووشی ئه‌وانه‌تان نابیت که سته‌میان کردوه، وه بزنان که خوا سزای تونده).

4- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ }¹ واته: (بروادر بۆ بروادر وه‌ک دیوار وایه، هیندیکی هیندیکی به‌هیز ده‌کات)، - راوی ده‌لی - وه په‌نجه‌کانیشی خستنه‌ نیویه‌که‌وه.

5- وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌باره‌ی پیویست بوونی ریکوپیکیی مسولمانانه‌وه فه‌رموویه‌تی: (لَتُسَوَّنَّ صُفُوفُكُمْ، أَوْ لِيُخَالَفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ)² واته: (به ته‌کید ده‌بی ریزه‌کانتان ریکبخه‌ن، یان ئه‌وه‌تا به‌دلنیاپی خوا روتان لیک وهرده‌گیرئ).

6- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ حَلًّا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا)³ واته: (مسولمانان به‌پی‌ی مه‌رجه‌کانی خۆیانن، مه‌گه‌ر مه‌رجیک هه‌لایکی تیدا قه‌ده‌غه‌کراپی، یاخود قه‌ده‌غه‌کراویکی تیدا هه‌لای کرابت)، واته: مسولمانان ده‌بی پابه‌ندین به‌و مه‌رجانه‌وه که له‌نیوان خۆیاندا ده‌یانگرن، مه‌گه‌ر مه‌رجیک پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعت بی، ئه‌گه‌رنا له‌سه‌ر مسولمانان پیویسته به‌ مه‌رجه‌کانیانه‌وه پابه‌ندین.

¹ رواه البخاري: (2446) واللفظ له، ومسلم: (2585)، عن أبي موسى الأشعري.

² رواه البخاري: (717)، ومسلم: (436)، عن النعمان بن بشير.

³ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: دیاره هیچ کار و پرۆژه‌یه‌کی به‌کۆمه‌ل، به‌بێ هه‌بوونی چهند مه‌رج و بنه‌مایه‌ك بۆ چۆنیه‌تی کۆبوونه‌وه و پێکه‌وه کارکردنیان، به‌پێوه‌ناچێ، بۆیه پێویسته سه‌رجه‌م ئەندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ سه‌ر و خوار و درشت و وردده‌وه، زۆر به‌جیددی پابه‌ندی ئەو بنه‌ما گشتی و هیله سه‌ره‌کیانه بن، که وه‌ك مه‌رجه‌کانی پێکه‌وه کارکردنیان له‌سه‌ریان رێککه‌وتوون:

واته: چ رێکخراویکی سیاسی بێ، چ رێکخراویکی مه‌ده‌نیی یان پیشه‌یی، هه‌ر کارێک بێ، مادام پێویستی به‌ کاری هه‌ره‌وه‌زیی و کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکێک بێ، به‌بێ هه‌بوونی چهند مه‌رج و بنه‌مایه‌ك بۆ چۆنیه‌تی کۆبوونه‌وه و پێکه‌وه کارکردنیان به‌پێوه‌ناچێ و ئەو پرۆژه‌یه سه‌رناگرێ، بۆیه پێویسته سه‌رجه‌م ئەندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ سه‌ر و خوار و درشت و وردده‌وه زۆر به‌جیددی پابه‌ندی ئەو بنه‌ما گشتی و هیله سه‌ره‌کیانه بن، که وه‌ك مه‌رجه‌کان (شروط) ی پێکه‌وه کارکردنیان له‌سه‌ریان رێکده‌که‌ون.

چونکه بێگومان هیچ کۆپرو کۆمه‌لێک به‌بێ تۆکمهی و توندوتۆڵی و رێکوپێکی نێوخۆ، مه‌حاله هیچ شتیکیان له‌ده‌ست بێ، هه‌ربۆیه‌ش خۆی په‌نه‌انبین (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أِهْتَدَيْتُمْ...﴾ (١٠٥)، واته: {ئە‌ی ئە‌وانه‌ی بڕواتان هه‌یناوه! وریای خۆتان بن،

(کاری خۆتان ریکبخه‌ن و بزانی چۆن پیکه‌وه مامه‌له ده‌که‌ن، ئە‌گه‌ر ئیوه دینداری باش بن، ئە‌وه‌ی ریی راستی ونکردوه‌و دژایه‌تی ئیوه ده‌کات زیانتان پێ ناگه‌یه‌نی ...).

له‌پاستیدا هه‌روایه‌و، هه‌میشه ئە‌هلی ئیسلام دژمنه‌کانیان به‌هۆی که‌موکووپیه‌کانی خۆیان‌وه‌و له‌که‌لێن و درزه‌کانیان‌وه‌ زه‌فه‌ریان پێ‌بردوون، هه‌روه‌ها که‌سیک بۆخۆی کاری ریکوپیک نه‌بێ، بێگومان له‌گه‌ڵ ده‌ره‌وه‌ی خۆی هه‌چی پێناکرێ، وه‌ک گوتراوه‌: (إِنَّ فَاقِدَ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ)، واته‌: (که‌سیک شتیکی نه‌بێ ناتوانی بیه‌خشی)، ئیمه ئە‌گه‌ر خۆمان ریک نه‌بین، خه‌لکمان بۆ ریکناخێ، خۆمان راست نه‌بین، خه‌لکمان پێ راستنابێته‌وه‌.

دووهم: دیاره‌ پابه‌ندییش به‌و بنه‌ما گشتی و مه‌رجانه‌وه‌ که‌ مشوورخۆران و سه‌رکردایه‌تی ئە‌و کۆمه‌له‌ له‌سه‌ریان ریککه‌وتوون، فه‌پزه و به‌که‌مه‌ترخه‌می تیداکردنی مرو‌ف گوناها‌بار ده‌بێ، له‌هه‌ر ئاستیکدا بێ:

زۆربه‌ی جار وایه ئە‌و بنه‌ما گشتی و مه‌رج و هیله شه‌رعیانه که‌ دیاریده‌کرێن، یان له‌ کۆنگره‌دا دیاریده‌کرێن، یاخود سه‌رکردایه‌تی و ئە‌وانه‌ی مشوورخۆرن، دیارییان ده‌که‌ن، هه‌لبه‌ته هه‌رچۆن بێ ئە‌و مه‌رج و بنه‌ما شه‌رعیانه که‌ ئە‌و کۆمه‌له‌ له‌سه‌ریان پیکدێن، جا میکانیزمی دانرانیان هه‌رچۆنیک بووبێ، مادام هه‌موویان یان زۆربه‌یان قه‌ناعه‌تیان به‌و مه‌رج و بنه‌مایانه هه‌بێ، پابه‌ندبوون پێیان‌وه‌ فه‌پزه، واته‌: به‌ پێوه‌ پابه‌ندنه‌بوونیان مرو‌ف گوناها‌بارده‌بێ، به‌ پێوه‌ پابه‌ندبوونیشیان پاداشتی ده‌بێ، جا ئیدی ئە‌و که‌سه له‌ هه‌ر ئاستیکدا بێ، هه‌یه‌،

چونکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾ (٥٩)

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌فه‌رموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)،
وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ } وه‌ك پیشتر هینامان، ئایا مسولمان چۆن براو خوشکی
مسولمانی پته‌و ده‌كات؟ دیاره‌ واپته‌وی ده‌كات، که هه‌ر کامیکیان هاوکارو ئه‌وی
دیکه‌بئو، پابه‌ندی ئه‌و به‌رنامه‌و رییازه‌ بئ که دانراوه‌، ئه‌مما ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سه‌و
رووی له‌لایه‌ك بئو و پیکه‌وه‌ هاوکار، مانای وایه‌ یه‌کدییان به‌هیز نه‌کرد، جا که
پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ئیماندار بۆ ئیماندار وه‌ك دیوار وایه‌ یه‌کدی مه‌حکه‌م
ده‌كات، مانای وایه‌ ئه‌گه‌ر وانه‌بین و هه‌ر که‌سه‌و رووی له‌ لایه‌ك بئو، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه
که‌موکوپیی له‌ ئیمانماندا هه‌یه‌، چونکه‌ ئه‌و ده‌فه‌رموئ: برپادار بۆ برپادار وه‌ك دیوار
وایه‌، ئه‌دی ئه‌گه‌ر وه‌ك دیوار نه‌بووین و یه‌کدیمان مه‌حکه‌م نه‌کرد؟ ئه‌گه‌ر واپته‌و
نه‌بوون مانای وایه‌ خه‌وش و که‌موکوپیی له‌ ئیمانماندا هه‌یه‌!

که‌واته‌: پشتی یه‌کدی گرتنی ئیمه‌ له‌سه‌ر هه‌ق، بۆئه‌وه‌ی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که
دانراوه‌ پیکه‌وه‌ پیاده‌ی بکه‌ین، ئه‌وه‌ له‌ خودی ئیمانکه‌مانه‌وه‌ سه‌رچاوه‌
ده‌گرئو، مادام ئیماندارو مسولمانین، ده‌بئ واپین.

هاندهریکی دیکه‌ش هه‌یه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که هه‌رکاتیک کۆمه‌لیک له‌سه‌ر
هه‌ندیك شت پیکه‌هاتن، وه‌ك مه‌رجی نیوخۆیان، له‌سه‌ریان پێویسته‌ به‌و
مه‌رجانه‌وه‌ پابه‌ندن، چونکه‌ به‌لێن و بریاریان به‌ یه‌کدی داوه‌، هاندهری یه‌که‌م له‌
ئیماننه‌وه‌ هه‌لده‌قولئو، هاندهری دووهم له‌ به‌لێنی کاریکی هاوبه‌ش که برپاردراوه‌
پابه‌ندی پێوه‌ بکری و به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌نجامبدرئ، وه‌ك فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر

ﷺ که هینامان: {الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ حَلَالًا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا} (1).

هه رچه نده کارو چالاکی ئیسلامی به هه موو موفرده و ره هه نده کانی وه، هه ره له بانگه وازه وه بگره، هه تا کو مه سه له ی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه و هه ر شتیکی دیکه، به مانا و چه مکی فراوانیان، که سه رجه م بواره کانی دین و ژین ده گرنه وه، فه رزو پیویسته و، نه گه ر فه رزی عه ین نه بی، له سه ر تا ک تا کی نه و کومه له، به لای که مه وه فه رزی کیفایه یه، که دیاره:

که من پیماوه نه مپو کارو چالاکی ئیسلامی بو ئیمه ی ئیسلامی، کومه لی ئیسلامی و خه لکیدیکه ی ئیسلامی که له گه لمان له گوړه پانه که دا هه ن، بوته فه رزی عه ین، له به رنه وه ی په کی له سه ر ئیمه که وتوه و، هه رکامیک له ئیمه شانی له ژیر بینیته ده ر، خه له ل و که موکووپی روو له کاره که ده کات.

ئینجا نه گه ر گریمان نه و موفرده و ره هه ندانه ی کارو چالاکی ئیسلامی به فه رزیش دانه نرین، نه وه بیگومان وه فادار بوون به رانه به ر په یمان پیکه وه به ستنیان، وه ک هه ر مامه له یه کی گریبه ستیانه (تعامل تعاقدی) دیکه، که له گه ل یه کدی ده که نه و، به حوکمی پیویست بوونی پابه ندیی به گریبه سته کانه وه، له سه ریان ده بیته فه رزی عه ین، چونکه خوی به رزو مه زن ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ...﴾ المائدة، واته: (ئه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه!) وه فادارو پابه ندبن به گریبه سته کانه وه (...).

وه به حوکمی فه رزبوونی جیبه جیکردنی نه و مه رجان وه، که کومه لیک له نیوخواندا له سه ریان پیکدین: (الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ) (1) نه وه دیسان هه ر

¹ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

پیویسته جیبه‌جی بکری، چونکه ئیمه کاتیك پیکه‌وه کۆده‌بینه‌وه و په‌یمانی کاری ئیسلامی پیکه‌وه ده‌ده‌ین، مانای وایه ئه‌و کاره‌مان له‌سه‌ر خۆمان پیویست کردووه، په‌یمانمان به‌یه‌کدی داوه، وه‌فادارییش به‌و به‌لێن و په‌یمانه‌وه، فه‌رزه.

سییه‌م: هه‌لبه‌ته‌ لادان له‌ بنه‌ما شه‌رعیه‌کان و هیله گشتیه‌کان و ئه‌و مه‌رجانه‌ی که (کومه‌لی ئیسلامی) شیان له‌سه‌ر بنیاتنراوه، جا چ به‌هۆی سه‌رپیچی و لاملیه‌وه بێ له‌ فه‌رمان و ئا‌راسته‌کانی سه‌رووی خۆ، چ به‌هۆی تاک‌ه‌وه‌یی و راویژنه‌کردنه‌وه بێ، چ به‌هۆی سه‌رپیکه‌وه‌نان و ده‌سته‌گه‌ری و مالمالۆکینه و چپه‌چپ و... هتده‌وه بێ. به‌لێ لادان له‌ به‌رنامه‌ و ریبازی کۆمه‌ل، خاوه‌نه‌که‌ی دووچاری گونا‌ه‌باری قیامه‌ت و عه‌یبداری دنیا ده‌کات، دیاره ئه‌رکی سه‌رشانی مشوورخۆرو به‌رپرسانی‌شه که رێ نه‌ده‌ن به‌ خۆ گونا‌ه‌بارکردن و خۆ عه‌یبدارکردنی نه‌ندامان، که هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ریزه‌کانی کۆمه‌لیش به‌و ره‌فتار و هه‌لو‌یستانه ده‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه، بۆیه پیویسته له‌ حاله‌تی به‌دی‌کردنی ئه‌و ره‌فتارانه‌دا، به‌ زووی لی‌پرسینه‌وه و به‌دوادا‌چوون بکری بۆ چاره‌سه‌ر، هه‌لبه‌ته به‌شیوه‌یه‌کی پله‌پله‌یی و واقیع‌بینانه، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا روون و یه‌کلای که‌ره‌وانه:

خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّحْشَرٌ ۚ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ

¹ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾⁽¹⁾، خوای به‌رز و مه‌زن لی‌ره‌دا بانگی ئیمانداران ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی بر‌وادارینه! به‌ده‌م فه‌رمانی خوای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ری خوا وه ﷺ بچن، هه‌ر کاتی‌ک بانگیان کردن بۆ شتی‌ک که مایه‌ی ژیا‌نتانه‌و پی‌ی زیندووده‌بنه‌وه، جا ئایا ئه‌وه یانی چی و چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌کاری ئیسلامییه‌وه هه‌یه؟ که‌سی‌ک که به‌پر‌سه له‌کاری ئیسلامییدا، هه‌ر له‌به‌پر‌سی شانه‌یه‌که‌وه، هه‌تا به‌پر‌سی پۆلی‌ک و ری‌ک‌خراوی‌ک و ناوچه‌یه‌ک و مه‌له‌ندی‌ک و هه‌ر شتی‌کی دی‌که، یانی هه‌ر جو‌ره به‌پر‌سی‌ک، خه‌ل‌ک بۆ چی بانگ ده‌کات؟ بی‌گومان بۆ ئه‌و شتانه‌ی که خوای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رموویانه، لی‌ره‌شدا که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی ئیماندارینه! هه‌ر کاتی‌ک خوای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگیانکردن بۆ شتی‌ک که پی‌ی ده‌ژین و زیندووده‌بنه‌وه، به‌ده‌میانه‌وه بچن، واته هه‌ر که‌سی‌ک ئایه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمایشتی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ مان بۆ بخوینی‌ته‌وه و بۆ شه‌ریعه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن بانگمان بکات، مانای وایه ئه‌م ئایه‌ته ده‌یگری‌ته‌وه.

دوایی خوای به‌رز و مه‌زن وه‌ک هه‌په‌شه ده‌فه‌رموئ: ﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ...﴾، واته: (... وه‌ بزانی که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌که‌و‌یتته‌ نیوانی ئینسان و دل‌یه‌وه ...)، واته: جاری وایه خوای به‌رز و مه‌زن دل‌ی ئینسان لاده‌دا و ه‌ریده‌چه‌رخ‌ینئ، به‌پی‌ی ئه‌وه که ئه‌و دل‌انه‌ خو‌یان چی‌یان ده‌وئ و روو له‌ کو‌ی ده‌که‌ن؟ تی‌گه‌یشتن له‌و مه‌سه‌له‌یه زۆر گرنگه، بۆ‌ئه‌وه‌ی تووشی گومانی خراپ نه‌بین به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن، یان پیمان‌وانه‌بی که خوای به‌رز و مه‌زن له‌خه‌ل‌کی به‌به‌هانه‌یه و هه‌ر به‌خۆت نازانی خوای به‌رز و مه‌زن

¹ الأنفال.

دلت به ولادا جا خوی بهرز و مه زن له سه زمانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و دوایش له سه زمانی جیگران و میراتگرانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، ئیمه بانگ ده کات بو قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، ئینجا ده فه رموی: ﴿...وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (٢٤)

وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا نُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ الأنفال، واته: { ... وه بشرانن كه بۆلای خوی بهرز و مه زن ده گه پینه وه و بۆ لای ئه ویش كۆده كرینه وه، وه خۆتان بپاریزن له ئاژاوه یه ك (هه) و (له به لایه ك بترسین) كه ته نیا و به تاییه تی تووشی ئه وانه تان نابی كه سته میان كردوه، (واته: به لاو گرفتاریی كه دی ته نیا ئه وانه ناگریته وه كه سته میان كردوه و به دهم بانگی خوی بهرز و مه زن و پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله وه نه چوون، به لكو جاری وایه به هوی كرده وهی خراپی كۆمه لیکه وه خه لکیکی زۆر به ربه لا ده بی)، وه بزنانن كه خوی بهرز و مه زن سزای تونده } . وه ك كورده واریی خۆمان ده لێن: (ئاگر كه به ربووه لێره وار، ته رو وشك پێكه وه ده سووتینی).

له جهنگی ئو خوددا خۆ هه موو جهنگاوه ره كان و هه موو موجهیده كان فه رمانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله یان نه شكاندبوو، ئه و په نجا نه فه ره ی له سه ر ئه و شاخۆلكه یه ی تیرهاویژه كان شاخۆلكه یه کی بچووك هه یه له دامینی چپای ئو خود، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله په نجا تیرهاویژی له وێ داناوه، ئه و په نجا نه فه ره ش هه موویان سه رپێچییان نه كردوه، ده وری چل كه سیان، چونكه هه شت نۆ ده یه کیان له گه ل ئه میره كه یان (عبدالله) دا له وێ مانه وه، به لام به هوی ئه و سی چل كه سه وه كه بی فه رمانییان كرد، شكستیکی گه وره به سه ر مسوڵماناندا هات، بۆیه خوی بهرز و مه زن

(1) وشه ی (فتنة) به پێی ئه و سیاقانه ی له قورئاندا هاتوه ماناده كرێ، جارێك به مانای (ئاژاردان) ه، جارێك به مانای (به لایه یه)، جارێك به مانای (ئاژاوه یه)، جارێك به مانای (ئاژاردان) ه، جارێك به مانای (تاقیكرنده وه) یه.

ده‌فه‌رموی: وه له به‌لایه‌ك بترسین كه به‌ته‌نیا تووشی سته‌مكاره‌كانتان نایه، واته: له كاری هه‌ره‌وه‌زییدا ده‌بێ هه‌مووی وریابێ، به هه‌مووان شتی چاك ده‌كری، به‌لام به هه‌ندیکیان شتی خراپ ده‌كری، یه‌كه‌یه‌کیان ده‌توانن زیان بگه‌یه‌نن، به‌لام به هه‌موویان نه‌بێ ئامانج نایه‌ته‌دی، هه‌میشه هه‌روایه، بینا‌کردن پێویستی به هه‌مووانه، به‌لام خراپ کردن، یه‌كه‌یه‌کی به‌سه.

ئینجا ته‌ماشایه‌كه‌ن! پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌بهاره‌وه‌ وینه‌یه‌کی چه‌ند سه‌رنج‌پاکی‌شمان بوو دینیته‌وه! وه‌ك بلیی پێغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌رحی ئه‌م رسته قورئانییه‌مان بوو ده‌كات: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ

خَاصَّةً...﴾^(٢٥)، واته: (له به‌لایه‌ك بترسین به‌ته‌نیا تووشی ئه‌وانه‌تان نابێ كه سته‌میان كردوه، به‌لكو هه‌مووتان باجه‌كه‌ی ده‌ده‌ن)، ده‌فه‌رموی: {مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤَدِّ مَنْ فَوْقَنَا؟ فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا، هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ، نَجَوْا، وَنَجَوْا جَمِيعًا} (١) واته:

{وینه‌ی ئه‌وانه كه سنووره‌كانی خوا ده‌پاریزن و ئه‌وانه‌ی ده‌یانبه‌زینن، وه‌ك ئه‌وه وایه كومه‌لیك له كه‌شتییه‌كدا تیرو پشکیان كردوه و هیندیکیان چوونه قاتی سه‌ری، و هیندیكیشیان قاتی خوارییان پێپراوه، ئه‌وانه‌ی كه له خوارین، هه‌ركاتیك ئاویان له ده‌ریا هینابێ، به‌سه‌ر سه‌ری ئه‌وانه‌ی سه‌ریدا تێپه‌ریبون و له قه‌راغی كه‌شتیه‌كه‌وه ئاوه‌كه‌یان هیناوه، بۆیه گوتیان: ئه‌گه‌ر له‌لای خۆمانه‌وه كونیکی تێبكه‌ین و ئاوی لێ بێنینه ژووری، بۆئه‌وه‌ی چیدیكه ئه‌وانه‌ی سه‌ری ئه‌زیه‌ت

¹ رواه البخاري: (2493) عن النعمان بن بشير.

نه‌ده‌ین، به‌سه‌ریاندا هاتوچۆ بکه‌ین! جا ئەگەر لێیانگه‌ڕێن ئەوه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ بیکه‌ن، هه‌موویان پیکه‌وه ده‌فه‌وتین، وه ئەگەر ده‌ستیشیان بگرن و رێیان لێبگرن، هه‌موویان پیکه‌وه ده‌ربازده‌بن و قوتاریانده‌بێ، که‌واته: کاری به‌کۆمه‌ل ئاوايه‌و، ده‌بێ هه‌ر کامێک چاودێر بێ و هه‌ست به‌ به‌رپرسیاریتی بکات، که نه‌ک ته‌نیا خۆی تووشی هه‌له‌ نه‌بێ، به‌لکو هاوه‌له‌کانیشی هه‌له‌ نه‌که‌ن، چونکه هه‌ر کامێکیان هه‌له‌ بکات، هه‌موویان باجه‌که‌ی ده‌ده‌ن، جا ئەوه به‌تایبه‌تی له‌ کاری سه‌ربازیدا زۆر وایه، جاری وایه یه‌که هه‌له‌ی سه‌ربازیی سه‌ری کۆمه‌لێک به‌فه‌تاره‌تده‌دا.

چوارهم: وه‌ک چۆن پێشنویژ ئەرکیه‌تی که‌ شوینکه‌وتوه‌کانی ریکوپێک بکات و جوان ریزیان بکات و نه‌هیلێ ناریکیی له‌ ریزه‌کانیاندا هه‌بێ، به‌هه‌مان شیوه‌ش به‌رپرس و مشوورخۆرانی هه‌ر کۆپرو کۆمه‌لێک، له‌سه‌ریان پێویسته‌ تیبکۆشن بۆ ریکوپێک کردنی ئەوانه‌ی له‌به‌رده‌ستیان و فه‌رمانبه‌ریان:

پێشنویژ هه‌موو جاری ده‌لی: (إِسْتَوْوا وَاتَّصِلُوا)، واته: (رێک بن و پال ویکبده‌ن)، بابای ئیمام ئەو کاره ئەرکی سه‌ر شانیه‌تی، که نه‌ک هه‌ر به‌قسه، به‌لکو جاری وایه ده‌بێ بجێ به‌ ده‌ست رێکیان بخوا، جا وه‌ک چۆن پێشنویژ له‌سه‌ری پێویسته شوینکه‌وتوه‌کانی خۆی ریکبخوا، به‌هه‌مان شیوه به‌رپرس و مشوورخۆرانی هه‌ر کۆپرو کۆمه‌لێکیش، له‌سه‌ریان پێویسته تیبکۆشن بۆ ریکوپێک کردنی ئەوانه‌ی له‌به‌رده‌ستیاندان و فه‌رمانبه‌ریان، ئینجا با له‌وباره‌شه‌وه سه‌رنجی ئەم فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ین: {عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَوِّي صُفُوفَنَا حَتَّى كَأَنَّمَا يُسَوِّي بِهَا الْقِدَاحَ حَتَّى رَأَى أَنَا قَدْ عَقَلْنَا عَنْهُ، ثُمَّ خَرَجَ يَوْمًا فَقَامَ حَتَّى كَادَ أَنْ يُكْبَرُ فَرَأَى رَجُلًا

بَادِيًا صَدْرُهُ فَقَالَ: عِبَادَ اللَّهِ لَتُسَوَّنَّ صُفُوفُكُمْ أَوْ لَيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ⁽¹⁾ واته: (له سیمای کورپی چه‌رب ده‌گیرنه‌وه گوتوویتی: گویم له نوعمانی کورپی به‌شیر بوو گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ریزی نویره‌کانمانی راسته‌کرد، وای راسته‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ - قَدَاح - ی پی راست بکات، هه‌تا کاتی‌ک که وای هاته به‌رچاو ئی‌مه لی تی‌گه‌یشتووین و هه‌موو جارێک ریک راده‌وه‌ستین، تا رۆژێک هاته‌ده‌ری راوه‌ستا، که نزیک بوو نویره‌دابه‌ستی، پیاویکی بینی سنگی هاتبوه پیش‌وه له ریزه‌که هاتبوه‌ده‌ری، ئینجا فه‌رمووی: ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا! به‌ ته‌کید یان ریزه‌کانتان ریک و راست ده‌که‌ن، یان خوا روتان لیک وهرده‌گیرئ).

جا ئه‌وه رینماییه‌کی زۆر گرنگی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که نویره‌بو‌خوی قوتابخانه‌یه، نویره‌ده‌بی هه‌موو شتیکی تیدا فی‌ربین، ده‌بی ریکوپیکیشی تیدا فی‌ربین، ئه‌و په‌رستشانه: نویره‌و رۆژوو زه‌کات و چه‌ج، قوتابخانه‌ن بو په‌روه‌رده‌بوونی خه‌لک تییاندا، نویره‌فی‌رت ده‌کات که تو ده‌بی هه‌میشه سه‌رکرده‌ت هه‌بی، تو بو نویره‌که په‌رستشیکی زۆر که‌سی و تاییه‌ت و خوابیه، به‌لام پیوستییت به‌ پیشه‌وه‌یه، هه‌تا پیشه‌وه‌ نویره‌دانه‌به‌ستی، ئه‌گه‌ر تو نویره‌که‌ت دابه‌ستی، نویره‌که‌ت به‌تاله، هه‌تا پیشه‌وه‌ نه‌چیته‌ رکوع، تو بچیته‌ رکوع گونا‌ه‌باری، کاتی‌ک پیشه‌وه‌ له نویره‌ی ئاشکرا (جَهْرِي) دا‌قورئان ده‌خوینئ، تو ده‌بی گوی بو‌بگری، مانای وایه نویره‌فی‌رت ده‌کات که تو ده‌بی چۆن بکه‌ی، له‌ ده‌ره‌وه‌ی نویره‌و له‌ ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وت تو ده‌بی چۆن بکه‌ی، ده‌بی برا‌گه‌وره‌و مشوورخۆرت هه‌بی‌و، به‌دوایدا بچی‌و، گوی بو‌بگری و... هتد.

¹ رواه مسلم: (436)

جا هه‌ندیك كه‌س واده‌زانى ئه‌وه ته‌نها بۆ نوێژه، به‌لام (النوي) له (رياض الصالحين) دا ئه‌وه فه‌رمایشته‌ی له‌ژێر ناوونیشانى: (بَابُ فِي الْأَمْرِ بِالْمُحَافَظَةِ عَلَى السُّنَّةِ وَأَدَائِهَا) دا⁽¹⁾، هیناوه! واته: (باسيک ده‌رباره‌ی فه‌رمان به‌ پارێزگاریکردن له‌ رێبازی پیغه‌مبه‌رو ئه‌ده‌ب و ره‌وشته‌کانی رێبازی پیغه‌مبه‌ر).

پینجه‌م: دیاره‌ له‌کاتی هه‌بوونی کیشه و مشتوم‌پیشدا به‌تایبه‌ت له‌نیوان ئه‌ندامانی خواره‌وه و به‌رپرسیک یان زیاتردا، پیویسته قورئان و سوننه‌ت بکړینه دادوه‌ر، ئه‌گه‌ر ده‌زگا و لایه‌نیکی تایبه‌ت به‌ چاره‌سه‌ری کیشه و مشتوم‌پ و تیگگیرانه‌کان هه‌بێ، زۆر باشته‌ر:

به‌لێ له‌کاتی تیگگیران و کیشه و گرفتدا پیویسته بگه‌رێنه‌وه لای قورئان و سوننه‌ت، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا أَخْلَفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾ (الشوری، واته: (هه‌ر شتیك كه‌ راجیاییتان له‌سه‌ری هه‌بوو، ئه‌وه حوكمه‌كه‌ی گێرانه‌وه‌یه بۆ لای خوا...))، وه خوای دادگه‌ر (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (2) واته: {ئهی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ری خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمانبه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هی کاربه‌ده‌ستانیک كه‌ له‌خوتانن بکه‌ن، وه ئه‌گه‌ر له‌ شتیكدا كه‌وتنه‌ ناكوکی و کیشه‌وه و مشتوم‌پیکتان به‌یه‌كه‌وه بوو، (جا چ

¹ ، ص: (82 - 86).

² النساء: 59

دوو ئه‌ندام پیکه‌وه، چ ئه‌ندامیکی خوارئ له‌گه‌ڵ هی سه‌رئ، چ هی سه‌رئ پیکه‌وه، هه‌رچۆن بئ، بیگی‌پنه‌وه بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، (واته: بۆ لای قورئان و سوننه‌ت)، ئه‌گه‌ر بپرواتان به خوای به‌رز و مه‌زن و به‌رۆژی دوايي هه‌یه، ئه‌وه باشت‌ره و سه‌ره‌نجامی چاک‌تره}.

دیاره ئه‌گه‌ر ده‌زگایه‌کی تاییه‌تیش هه‌بئ بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و کیشه‌و مشتومرانه، وه‌ك ئیمه ئه‌مجاره له‌ کۆنگره‌ی دووه‌می کۆمه‌لی ئیسلامیی دا بپیارمانداوه که ده‌زگایه‌کی دادوه‌ریی هه‌بئ و ستایش بۆ خوا ئیستا ئه‌و ده‌زگایه هه‌یه، ئه‌وه بیگومان چاک‌تره، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش نه‌بئ، دیاره ئه‌وه به‌رپرسی ئه‌و ئۆرگانه به‌رپرسیاره بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کیشه‌و مشتومرانه که له‌نیۆ ئه‌و کۆمه‌له‌دا رووده‌ده‌ن.

بەنەمای بیست و پینجەم

**ئە کاتی پابەندبوونی ئەمیر و
سەرکردایەتیی کۆمەڵدا بەو بەنەمایانەوه،
گوئیستی و فەرمانبەری ئەندامانیان بو
پیویست دەبی**

بنه‌مای بیست و پینجهم

له کاتی پابه‌ندبوونی ئه‌میر و سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لدا به‌و بنه‌مایانه‌وه، گوێبیسستی و فه‌رمانبه‌ری ئه‌ندامانیان بو‌ پێویست ده‌بی.

له کاتی‌دا که مشوورخۆران و سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌گشتی و له پێشدا که‌سی یه‌که‌م که ئه‌میر و به‌رپرس و چاوساگی (کۆمه‌ل)ه، به‌و بنه‌ما شه‌رعیه‌یه‌وه پابه‌ند ده‌بن و، به‌پێی ئه‌و هیله گشتیه‌یه‌ به‌رپوه‌ده‌چن، ئه‌وه ئه‌و سه‌رکردایه‌تی به‌گشتی و به‌تایبه‌ت که‌سی یه‌که‌م، مافی رێزو حورمه‌ت لێگیران و گوێپرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ری (السمع والطاعة) بو‌ کرانیان له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ندامانه‌ پێویست ده‌بی، که چوونه‌ته‌ ریزی (کۆمه‌لی ئیسلامی)یه‌وه.

هه‌لبه‌ته‌ په‌یمان له‌گه‌ڵ به‌ستن و به‌یعه‌ت پێدانی ئه‌ندامانی له‌گه‌ڵ که‌سی یه‌که‌م و به‌رپرسی بالای کۆمه‌لی ئیسلامیدا، جگه‌ له‌ ده‌ربهرین و پێشاندانی ئاماده‌یی گوێپرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ری (السمع والطاعة) و رێزلیگرتن و دلسۆزی بو‌ نواندن، شتیکی دیکه‌ نیه‌، وه‌ بێگومان هه‌ر به‌یعه‌تیکیش که‌ ده‌دری هه‌ر ته‌عبیر له‌وه‌ ده‌کات.

وه‌ پێویسته‌ ئه‌ندامانی هه‌ر به‌ش و ئۆرگانیک دلسۆزانه‌ و به‌راستی و ساغیی، له‌ سنووری توانایان و له‌ بازنه‌ی شه‌ریعه‌دا، به‌قسه‌ی سه‌ره‌وه‌ی خۆیان بکه‌ن و رێزو حورمه‌تی بگرن، وه‌ گوته‌نی قسه‌ی هه‌ق (قول الحق) و خسته‌ن‌پرووی پێشنیار و ره‌خنه‌کانیان له‌ جو‌غزی ئه‌ده‌به‌ شه‌رعیه‌کاندا به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانیان بزانن، چونکه‌:

1- خوای به‌رزو بئی وینه (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِيكُ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَكَ اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِثْوَتُهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١٠) الفتح، واته: (بیگومان ئەوانه‌ی په‌یمانته‌ له‌گه‌ل ده‌به‌ستن، ئەوه‌ ته‌نیا په‌یمان له‌گه‌ل خوا ده‌به‌ستن، ده‌ستی خوا له‌ سه‌رووی ده‌ستی ئەوانه‌وه‌یه، جا هه‌ر که‌سیک په‌یمانی هه‌لوه‌شاندوه‌وه، ئەوه‌ په‌یمان هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌که‌ی به‌ زیانی خو‌ی ته‌واوده‌بئی، وه‌ هه‌ر که‌سیک ئەوه‌ په‌یمان‌ه‌ی له‌گه‌ل خوا داویه‌تی بر‌دی‌ه‌سه‌ر، ئەوه‌ له‌مه‌ودوا خوا پاداشتیکی مه‌زنی ده‌داته‌وه).

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾ (٥٩) النساء. واته: (ئە‌ی ئە‌وانه‌ی بر‌واتان هه‌یناوه‌! فه‌رمانبه‌ریی خواو فه‌رمانبه‌ریی پیغه‌مبه‌رو ه‌ی کاربه‌ده‌ستانیک که‌ له‌خۆتانن بکه‌ن...).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ) رواه أبو داود: (4843)، عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، وحسنه ابن حجر والعراقي والنووي والألباني، واته: (بیگومان له‌ به‌ به‌رزگرتنی خوای به‌رزه، ریزلیگرتنی مسولمانی به‌ ته‌مه‌ن که‌ سه‌ری سپی بووه، وه‌ ریزلیگرتنی هه‌لگری قورپان که‌ له‌ سنووره‌کانی تینا‌په‌پینئ‌وه‌ له‌گه‌ل‌یشیدا که‌مه‌رخه‌م نیه، وه‌ ریزلیگرتنی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی دادگه‌ر).

4- وه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: {مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ يَعُصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي} رواه البخاري: (7137)، ومسلم: (1835) واللفظ له، عن أبي هريرة. واته: (هه‌ر که‌سیک فه‌رمانبه‌ریی من بکات، ئەوه فه‌رمانبه‌ریی خوا‌ی کردوه، وه هه‌ر که‌سیک سه‌رپیچی من بکات، ئەوه سه‌رپیچی خوا‌ی په‌روه‌ردگاری کردوه، وه هه‌ر که‌سیک فه‌رمانبه‌ریی به‌رپرسو فه‌رمانده‌که‌ی خوی بکات، ئەوه فه‌رمانبه‌ریی منی کردوه، وه هه‌ر که‌سیک سه‌رپیچی به‌رپرسو فه‌رمانده‌که‌ی بکات، ئەوه سه‌رپیچی منی کردوه).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، عن ابن عمر. واته: {له‌سه‌ر ئینسانی مسولمان پیویسته گو‌پرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی بۆ سه‌رووی خوی، له‌ شتی‌کدا که‌ هه‌زی لیده‌کات و له‌ شتی‌کیشدا که‌ هه‌زی لیناکا، مه‌گه‌ر فه‌رمانی پی‌بکری به‌ شتی‌ک که‌ سه‌رپیچی (خواو پیغه‌مبه‌ر) بی، جا ئەگه‌ر فه‌رمانی پی‌کرا به‌ سه‌رپیچی، ئەوه نه‌ گوی ده‌گری و نه‌ جیبه‌جیش ده‌کات}.

6- وه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ} رواه البخاري: (7202)، واللفظ له، ومسلم: (1867)، واته: {له‌عه‌بدولالی کوری عومه‌ر ده‌گی‌رنه‌وه‌ گو‌توویه‌تی: ئیمه‌ کاتی‌ک په‌یمانمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌دا له‌سه‌ر گو‌پرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی، پی‌ی ده‌فه‌رمووین: ئەوه‌نده‌ی که‌ له‌ توانا‌تاندایه‌}.

7- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟! قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) رواه مسلم: (55) عن تميم الداري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واته: (دين دلسۆزیه، گوتمان -هاوه‌له به‌ریزه‌کان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ وایان پرسی-: -دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و په‌رۆشی- بۆ کێ؟! فه‌رمووی: بۆ خوا و بۆ کتییی خوا و بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و بۆ پیشه‌وایان و مشورخووانی مسوڵمانان و بۆ تیکرای مسوڵمانان به‌گشتی).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: په‌یمان به‌ستنی ئەندامان له‌گه‌ڵ که‌سی یه‌که‌م و سه‌رکردایه‌تی کومه‌لی ئیسلامی، نیشانه‌ی ئاماده‌یی گوێرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌رییانه‌ بۆیان:

په‌یمان به‌ستن کاتی خۆی چۆن بووه؟ هه‌ر وشه‌ی (بِيعَة) له (بَيْع) هوه هاتووه، که‌سیک شتیکی کپیوه کپین و فروشتنیکیان بووه، ده‌ستیان خستۆته نێو ده‌ستی یه‌کدی، کپیاره‌که‌ گوتوویه‌تی: ئەوه ئه‌و شته‌م لێت کپی به‌وه‌نده، فروشیاره‌که‌ش گوتوویه‌تی: به‌لێ ئەوه قبوڵم کرد، ئاوا بووه، له‌وه‌وه به‌یعت پێدان هاتووه‌و، که‌سیک که‌ به‌ به‌رپرس هه‌لبژێردراوه، ئەو خه‌لکه‌ چوون ده‌ستیان خستۆته نێو ده‌ستی: ئەوه په‌یمانمان پێدای تۆ به‌رپرس و برا گه‌وره بی، به‌م شیوه‌یه‌ بووه، جا ئەو به‌لێن و به‌یعت پێدان و ده‌ست خستنه نێو ده‌ستی یه‌کدییه، هێمایه‌ بۆ ئەوه که‌ تۆ به‌رپرسی و منیش به‌قسه‌ت ده‌که‌م له سنووری شه‌رعدا، که‌واته: ئا ئەو ئاماده‌یی ده‌ربڕینه به‌ هه‌ر میکانیزمیکی دیکه بێته‌دی، مانای وایه‌ ئەو ئینسانه به‌یعتی هه‌ر داوه، بۆ نمونه: ئیمه‌ له

کۆنگره‌دا شتیێک به ئەندامان پڕکراوه‌ته‌وه، ئەوه من به‌لێن و په‌یمان ده‌ده‌م که ئاوا بـم، پڕکردنه‌وه‌ی ئەو فۆرمه‌ بۆ خۆی مانای وایه‌ تۆ ئاماده‌ییته‌ درده‌بڕی، که به‌قسه‌ی ئەو که‌سه‌ بکه‌یت و به‌ به‌رپرسی خۆتی بزانی، ئیدی به‌ هەر جورێک ئەو ئاماده‌یی دره‌بڕینه‌ پێشاندرا، ئەو ئامانجه‌ دیته‌دی، خۆ تۆ مه‌رج نییه‌ بچی ده‌ست بخه‌يته‌ نیۆ ده‌ستی ئەو که‌سه‌وه‌.

ئینجا زاناو پێشه‌وايانیش وه‌ك بنچینه‌یه‌کی شه‌رعی گوتووین: (إِنَّ الْأَمْرَ بِالْشَّيْءِ أَمْرٌ بِهِ وَأَمْرٌ بِمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ) ⁽¹⁾ واته‌: (بیگومان فه‌رمان به‌ شتیێک، فه‌رمانه‌ به‌ و شته‌، وه‌ فه‌رمانیشه‌ به‌ هەر شتیێک که ئەو شته‌ به‌بێ وی ته‌واونابێ). که‌ واته‌: به‌لێن و په‌یمان به‌ یه‌کدی دانی کۆمه‌له‌ مسوولمانێک له‌سه‌ر ئەنجامدانی کاریکی خێر، شتیێکی شه‌رعی و بگه‌ر پێویستییه‌، مادام ئەنجامدانی کاره‌ خێره‌که‌ په‌کی له‌سه‌ری بکه‌وی؟ بۆوینه‌: ده‌ته‌وی کاریکی خێر بکه‌ی، ئەو کاره‌ خێره‌ به‌بێ ئەوه‌ی خه‌لکیک پێکه‌وه‌ په‌یمان بدا، ناکرێ، ئەگه‌ر هەر له‌خوڤا خه‌لک کۆبیته‌وه‌، بۆ کاریکی کاتیی باشه‌، ئیمه‌ جاری وایه‌ وتاریک ده‌ده‌ین، خو‌پیشاندانیێک رێکه‌ده‌ه‌ین خه‌لک دوا‌یی هه‌رکه‌سه‌و ده‌چیته‌وه‌ مالی خۆی، ئەوه‌ بۆ ئەوه‌نده‌ کاره‌ باشه‌، به‌لام بته‌وی کاریکی به‌رده‌وام بێ، ئاوا ناکرێ، ده‌بێ مه‌رجێک هه‌بێ و په‌یمانێک له‌به‌یندابی و پا‌به‌ندییه‌ک هه‌بێ، که‌واته‌: ئەو کاره‌ خێره‌ مادام به‌بێ ئەو په‌یمان به‌یه‌که‌وه‌ دان و پا‌به‌ندی به‌یه‌که‌وه‌ هه‌بوونه‌ ئەنجام نه‌درێ، ئەوه‌ ئەو پا‌به‌ندبوون به‌ یه‌کدی و په‌یمان و به‌لێن به‌یه‌کدی دانه‌ش پێویسته‌، هه‌موو ئەو قسانه‌ی ده‌کرین، له‌سه‌ر ناشه‌رعی بوونی

¹ تیسیر الک‌ریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، ص: (142).

به‌یعت و په‌یمان پیکه‌وه دانی ئەندامانی کومه‌ل و ریکخراویکی ئیسلامی، قسه‌ی بێ بنه‌مان:

1/ پیچه‌وانه‌ی عه‌قلن، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌عه‌قل دیار و روونه، که هیچ کومه‌له خه‌لکێک به‌بێ هه‌بوونی به‌لێن و په‌یمانێک له‌به‌یناندا، ناتوانن به‌رده‌وام بن و ئامانجه‌کانیان بپننه‌دی، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموو: {إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤْمَرُوا أَحَدُهُمْ} ⁽¹⁾ واته: (ئه‌گه‌ر سێ که‌س به‌سه‌فه‌ر چوون، با یه‌کیان بکه‌نه ئه‌میر)، جا ئایا چۆن ده‌یکه‌نه‌فه‌رمانده؟! هه‌ر بلێن تۆ به‌رپرسی و هه‌چی دیکه؟ قه‌یناکات با ده‌ستیشی له‌نیۆ ده‌ستی نه‌نێن، به‌لام ده‌لێن: ئه‌وه تۆ به‌رپرسی و به‌قسه‌شی ده‌که‌ن، براگه‌وره‌و به‌رپرس ئه‌وه‌یه که به‌قسه‌ی بکری له‌سنووری شه‌رعدا، خۆ نالێن مادام به‌رپرسه، بۆی هه‌یه بلێ: به‌نیۆ درک و دال بکه‌ون و خۆ بخه‌نه نیۆ ئاگر، نا، وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، به‌قسه‌کردنی براگه‌وره‌و به‌رپرس له‌سنووری شه‌ریعت و له‌سنووری توانادایه، که‌واته: شتیکی پیچه‌وانه‌ی عه‌قله که کار و پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامی، به‌بێ به‌لێن و په‌یمان پیکه‌وه دان بکری، مانای وایه هه‌ر که‌سێک بلێ: به‌لێن و په‌یمان پیکه‌وه به‌ستنی کومه‌له خه‌لکێک بۆ ئەندامانی کاریکی شه‌رعیی، شتیکی ناشه‌رعیه، پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و واقع جوول‌اوه‌ته‌وه، ئه‌وه به‌عه‌قل دیاره که هه‌چ کاریک ته‌نانه‌ت دوو نه‌فه‌ریش ناتوانن شتی بکه‌ن، ئه‌گه‌ر پابه‌ندییه‌کیان پیکه‌وه نه‌بێ.

2/ ئینجا له‌پرووی شه‌رعیشه‌وه خوای به‌رز و مه‌زن به‌پاشکاوی فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ...﴾ ⁽²⁾ واته: (... وه‌هاوکاری

¹ { رواه أبو داود: (2608)، وقال الألباني: حسن صحيح.

² المائدة: 2

یه کدی بکه ن له سه ر چاکه کاری و پاریزکاری (....)، هه لبه ته پیشتیش باسمانکردوه که هاوکاری یه کدی کردن له گه ل نامسو لمانانیشدا، بۆ کاری خیر و چاکه هه ر پیویسته، ئه دی مسو لمانان له نیو خویاندا؟ دیاره ئه گه ر له گه ل نامسو لمانانیش له سه رت پیویست بئ هاوکاری بکه ی، مادام بۆ شتیکی چاک و به سوود بئ بۆ خه لک و مایه ی رهامه ندی خوی به رز و مه زن بئ، بیگومان هاوکاری کردن له گه ل مسو لماناندا چاکتر پیویسته.

وه بنچینه ی شهرعییش ده لئ: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: (هه ر شتیك فه رزك به بئ ئه و جیبه جئ نه کری، ئه ویش فه رزه)، وه ک پیشت وینه م بۆ هیناوه ته وه، باشه کاری ئیسلامی چۆن ئه نجامده درئ، به بئ ئه وه که به رپرسیك هه بئ و، ئه وانیش به قسه ی بکه ن و، پاشان به رنامه یه کیان هه بئ و، دوا یی چه ند مه رچیکیان له نیواندا هه بئ، که ئه و به رپرسه ده بئ ئاوا به رپرسیاریتی بکات و، ئه وانیدیکه ی خواریش ده بئ ئاوا بکه ن؟.

ئینجا دیاره خودی په یمان پیکه وه به ستنی کومه له مسو لمانیک بۆ ئه نجامدانی ئه رکیکی شهرعی، له خودی خۆیدا ره و (مباح)یه، بۆ نموونه: بلیت: ئه ری براینه وهرن به لئین پیکه وه بده ی، لیقه و ماویک له و گه ره که هه یه نه خۆشه، با بچین داخۆ ته گبیریکی لیناکه یین؟ ئایا ئه و به لئین پیکه وه دانه شتیکی شهرعییه یان ناشه رعیه؟ بیگومان شهرعییه و، گرنگ ئه وه یه به لئین به یه کدی دان له خودی خۆیدا ره وایه، ئینجا ده که ویته سه ر ئه وه ی ئه و به لئینه بۆ چی ده دریت؟ ئه گه ر بۆ شتی چاک بدرئ چاکه و، به لکو ئه گه ر بۆ شتی واجب بدرئ واجب و، ئه گه ر بۆ سوننه ت بدرئ سوننه ته، به لام ئه گه ر بۆ شتی حه رام و قه دهغه بئ، ئه وه خوی به رز و مه زن ده فه رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْرِ وَالَّتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا

عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ...⁽¹⁾ ، واته: (... وه هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، به‌لام هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گونا‌هو ده‌ستدریژی ...)، واته: ئه‌گه‌ر بۆ شتی حه‌رام بێ، ئه‌وه به‌لێنه‌که‌ش حه‌رامه، وه‌ک چۆن شته‌که حه‌رامه.

(ابن تیمیة) - په‌حمه‌تی خوای لێبێ - له‌ سیاقێکدا باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ده‌کات له‌ باسی ئه‌وه‌دا که ئه‌گه‌ر کومه‌له قوتابییه‌ک هه‌بن، لای مامۆستایه‌ک وانه بخوینن، یان چه‌ند کومه‌له قوتابییه‌ک لای چه‌ند مامۆستایه‌ک ده‌رس بخوینن، چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن؟ له‌ وباره‌وه گوتویه‌تی: (وَلَيْسَ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَى أَحَدٍ عَهْدًا بِمُؤَافَقَتِهِ عَلَى كُلِّ مَا يُرِيدُهُ وَمُؤَالَاةٍ مَنْ يُؤَالِيهِ وَمُعَادَاةٍ مَنْ يُعَادِيهِ بَلْ مَنْ فَعَلَ هَذَا كَانَ مِنْ جِنْسِ جَنْكِزْخَانَ وَأَمْثَالِهِ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَنْ وَأَقْفَهُمْ صَدِيقًا مُؤَالِيًا وَمَنْ خَالَفَهُمْ عَدُوًّا بَاغِيًّا، بَلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَتْبَاعِهِمْ عَهْدُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ بِأَنْ يُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَفْعَلُوا مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَرَسُولُهُ وَيُحَرِّمُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَيَرْعَوْا حُقُوقَ الْمُعْلَمِينَ كَمَا أَمَرَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ. فَإِنْ كَانَ أَسْتَاذُ أَحَدٍ مَظْلُومًا نَصَرَهُ وَإِنْ كَانَ ظَالِمًا لَمْ يُعَاوَنْهُ عَلَى الظُّلْمِ بَلْ يَمْنَعُهُ مِنْهُ)⁽²⁾ واته: (هیچ کامێکیان - واته: ئه‌و قوتابیانه‌ی له‌لای مامۆستایه‌کان ده‌رس ده‌خوینن - بۆی نییه په‌یمان له‌ که‌سیک وهریگری، بۆئیه‌وه‌ی که له‌ هه‌ر شتی‌کدا ویستی له‌گه‌ڵیدابێ و دۆستایه‌تی هه‌ر که‌سیک بکات که ئه‌و دۆستایه‌تی ده‌کات و، دژایه‌تی هه‌ر که‌سیک بکات که ئه‌و دژایه‌تی ده‌کات، به‌لکو هه‌ر که‌سیک وایکات، ئه‌وه له‌ شیوه‌ وینه‌ی جه‌نگیزخانه، ئه‌وان که هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ڵ واندایه‌وه، به‌

¹ المائدة: 2

² مجموع الفتاوى، ج: (28)، ص: (13).

هاوه‌ل و دۆستیان ده‌زانی و، هه‌ر که‌سیک به‌ پیچه‌وانه‌ی وان بووایه، به‌ دۆژمن و سه‌ره‌پۆو یاخیبووین له‌قه‌له‌م ده‌دا، (واته: جا له‌سه‌ر هه‌ق بووایه، یان له‌سه‌ر ناهه‌ق بووایه، هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ل واندا نه‌بووایه، ئاویان ته‌ماشاده‌کرد)، به‌لکو له‌سه‌ر خۆیان و شوینکه‌وتوه‌کانیان پێویسته —واته: له‌سه‌ر ئه‌و قوتابیانه‌ی که له‌لای ئه‌و مامۆستایانه ده‌خوینن، یاخود له‌سه‌ر ئه‌و مامۆستایانه‌ی که ده‌رس به‌ قوتابییه‌کان ده‌لێن— که به‌لێنی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا وهریگرن، له‌سه‌ر ئه‌وه که گوێراپه‌لێ و فه‌رمانبه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن و، ئه‌وه بکه‌ن که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردوه، وه هه‌ر شتیک که خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی قه‌ده‌غه‌یان کردوه، ئه‌وانیش قه‌ده‌غه‌ی بکه‌ن و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مافی مامۆستایه‌کان و فیڕکه‌ره‌کانیشیان بپاریزن و ره‌چاوی بکه‌ن، وه‌ک خواو پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردوه، جا ئه‌گه‌ر مامۆستای یه‌کیک سته‌ملیکراو بوو، به‌رگری لیبکا و سه‌ری بخا، وه ئه‌گه‌ر سته‌مکار بوو هاوکاری نه‌کا له‌سه‌ر سته‌مه‌که‌ی، به‌لکو ریگری لیبکا له‌وه‌دا). دیاره لیڤه‌دا باسی مامۆستا و قوتابی کراوه، به‌لام ئیمه ئیستا باسی کاری ئیسلامی و لایه‌نیکی ئیسلامی ده‌که‌ین، گرنگ ئه‌وه‌یه کۆمه‌له‌ خه‌لکی هه‌ن به‌ که‌سیکه‌وه په‌یوه‌ستن، که مامۆستایه‌یان شیخه‌یان به‌رپرسه.

هه‌روه‌ها (ابن تیمیه) — په‌حمه‌تی خۆای لیڤی — له‌وباره‌وه که جیبه‌جی‌کردنی ئه‌و به‌لێن و په‌یمانانه‌ی که مسوڵمانان له‌نێوخۆیاندا به‌یه‌ک‌دییان ده‌ده‌ن، پێویسته، مادام له‌سه‌ر شتی پێویست و په‌سند، یان ره‌وا (مباح) بن، گو‌تویه‌تی: (وَالَّذِي يُوجِبُهُ اللَّهُ عَلَى الْعَبْدِ قَدْ يُوجِبُهُ ابْتِدَاءً كَاِيجَابِهِ الْإِيمَانَ وَالتَّوْحِيدَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ، وَقَدْ يُوجِبُهُ لَأَنَّ الْعَبْدَ التَّزَمَهُ وَأَوْجَبَهُ عَلَى نَفْسِهِ وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَمْ يُوجِبْهُ كَالْوَفَاءِ بِالنَّذْرِ لِلْمُسْتَحَبَّاتِ، وَبِمَا التَّزَمَهُ فِي الْعُقُودِ الْمُبَاحَةِ: كَالْبَيْعِ وَالنِّكَاحِ وَالطَّلَاقِ وَنَحْوِ

ذَلِكَ إِذَا لَمْ يَكُنْ وَاجِبًا. وَقَدْ يُوجِبُهُ لِلْأَمْرَيْنِ كُمُبَايَعَةِ الرَّسُولِ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ لَهُ وَكَذَلِكَ مُبَايَعَةُ أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَكَتَعَاقُدِ النَّاسِ عَلَى الْعَمَلِ بِمَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَرَسُولُهُ⁽¹⁾.

واته: { ... وه ئه‌وه‌ی که خوا له‌سه‌ر به‌نده پیو‌یستی ده‌کات، جاری وایه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه پیو‌یستی ده‌کات، وه که فه‌رێکردنی ئیمان و خوا به‌یه‌کگرتن له‌سه‌ر هه‌موو که‌س، وه جاری واش هه‌یه خوا له‌سه‌ر به‌نده‌ی خۆی شتیک پیو‌یست ده‌کات، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و به‌نده‌یه بۆخۆی پییه‌وه پابه‌ند بووه، یان له‌سه‌ر خۆی پیو‌یست کردووه، وه ئه‌گه‌ر وانه‌بووایه له‌سه‌ری پیو‌یست نه‌ده‌بوو، وه که به‌جیه‌ینانی له‌خۆگرتن - النذر - وه به‌وه‌ی که له‌سه‌رخۆی پابه‌ندی به گریبه‌سته ره‌واکانه‌وه، وه که کپین و فروشتن و ژن ماره‌کردن و جیا‌بو‌ونه‌وه‌ی ژن و می‌رد و وینه‌ی ئه‌وانه، به‌مه‌رجیک فه‌رزه‌بن له‌سه‌ری، چونکه جاری وایه هه‌ندی که له‌وانه‌ش فه‌رزه‌بن، وه جاری وایه خوا شتیک له‌سه‌ر به‌نده‌ی خۆی فه‌رزه‌کات له‌به‌ر هه‌ردووک شته‌کان، (واته: هه‌م له سه‌ره‌تاوه خوا له‌سه‌ری پیو‌یست ده‌کات، هه‌م له‌به‌رئه‌وه‌ی بۆخۆشی پابه‌ندی پیوه ده‌ربریوه)، وه که په‌یمان‌دان به پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر فه‌رمانبه‌ری و گوێرایه‌لی، هه‌م خوا فه‌رزی کردووه و هه‌م ئه‌و ئینسانه‌ش ده‌چێ به‌یعت به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌دا، هه‌روه‌ها په‌یمان‌دان به‌ پیشه‌وایانی مسوڵمانان و به‌رپرسه‌کانیان، وه هه‌روه‌ها وه که په‌یمان به‌یه‌کدی دانی خه‌لک له‌سه‌ر ئیشکردن به‌وه‌ی که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردووه {، چونکه له‌سه‌ر هه‌موو که‌س فه‌رزه، ئیمان به‌ خوا‌ی به‌رز و مه‌زن بێنێ و خوا‌ی به‌رز و مه‌زن به‌یه‌کگرێ و، ته‌نیا خوا‌ی به‌رز و مه‌زن به‌ په‌رستراو و به‌دییه‌ینه‌رو په‌روه‌ردگاری خۆی بزانی.

¹ مجموع الفتاوى، ج: (29)، ص: (190).

جا ئایا نه و کاره ئیسلامیهی ئیمه، که: بانگه وازو، فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه و، بهرچاوی خه لک رۆشنکردنه وه، خه لک هینانه وهیه بو ژیر چه ترو سیبهری دینی خوای پهروه دگار (جل جلاله) و، هه ولدانه بوئه وهی شه رعبهت پیاده بکه یه وه، کاری باش نیه و خوای بهرز و مهزن و پیغه مبه ر ﷺ فرمانیان پی نه کردوه؟ با، که واته: که پیکه وه په یماناندا، مانای وایه: یه که م: دروسته په یمان بدهین، دوه م: که په یماناندا واجبه په یمانه که جیبه جی بکه یین، چونکه هه م خوای بهرز و مهزن و پیغه مبه ر که ی ﷺ نه و کارانه یان پیویست کردوون و، هه م خوشمان له سه ر خویمانان پیویست کردوون!

هه روه ها (ابن تیمیة) - په حمه تی خوای لی بی - له باره ی نه وه وه که نه و گریبه ستانه (عقود) ی له نیوان مسولمانان و مشوورخوور سه ره رشتیارانیا نندا ده به سترین، پیویسته پابه ندیی یان پیوه بکری، گوتویه تی: {وَكَذَلِكَ عَقُودُ الْمُطَاعِينَ وَشُرُوطُهُمْ وَأَمْرُهُمْ وَنَهْيُهُمْ كَالْوَلَاةِ وَالْقَضَاةِ وَالْمَشَايِخِ وَالْعُلَمَاءِ وَغَيْرِهِمْ، فَإِنْ طَاعَتْهُمْ وَاجِبَةٌ فِيمَا أَمَرَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ⁽¹⁾ واته: {وه هه روه ها - پیویسته جیبه جی بکری - گریبه سته کانی که سانی که ده بی گوپرایه لیان بو بکری، وه مه رجه کانیا ن و نه مرو نه هییه کانیا ن، وه ک: سه ره رشتیاران و قازییه کان و شیخان و زانایان و جگه له وانیش، به قسه کردنیا ن فه رزه له و شته دا که خوا و پیغه مبه ری خوا فرمانیا ن پی کردوه، وه ک خوای بهرز و مهزن فه رموویه تی: (نه ی نه وانیه ی بروتان هیناوه! فه رمانبه ریی خوا و فه رمانبه ریی پیغه مبه ر و هی کاربه ده ستانی که

له‌خۆتانن بکه‌ن، وه‌ئه‌گه‌ر له‌شتیکدا که‌وتنه‌ نا‌کۆکیه‌وه‌، بی‌گێڕنه‌وه‌ بۆ‌ لای خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌گه‌ر ب‌پرواتان به‌ خواو به‌ رۆژی دوا‌یی هه‌یه‌، ئه‌وه‌ باش‌تره‌ و سه‌ره‌نجامی چاک‌تره‌}.

ئینجا به‌ته‌ئکید ئه‌گه‌ر کومه‌ل و لایه‌نه ئیسلامیه‌کان له‌ سه‌رده‌می (ئ‌بن تیمیه) دا هه‌بوونا‌یه‌، له‌پیش هه‌موواندا با‌سی وانی ده‌کرد، چونکه‌ سوپاس بۆ‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌رشتی لایه‌نه ئیسلامیه‌کان ده‌که‌ن، ج‌اری وایه‌ هه‌م والیشن و هه‌م زانا‌شن و تاییه‌تمه‌ندی دیکه‌شیان هه‌ن، واته‌: (ئ‌بن تیمیه) ئه‌م ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ دینیت‌ه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ به‌قسه‌کردنی به‌رپ‌رسان فه‌رزه‌، نه‌ک له‌به‌ره‌وه‌ی ئه‌وان واده‌لێن، به‌لکو له‌به‌ره‌وه‌ی فه‌رمانی خ‌وای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پ‌ی‌ده‌لێن فه‌رزه‌، چونکه‌ لێره‌دا وشه‌ی: ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ واته‌: (کاربه‌ده‌ستانیک که‌ له‌ خۆتان بن)، ئه‌وانه هه‌موویان ده‌گریته‌وه‌.

ئینجا شایانی با‌سیشه‌ که‌ هه‌ندیک که‌س، مه‌سه‌له‌ی په‌یمان پ‌ی‌د‌ران و به‌یعه‌ت پ‌ی‌کرانی حوکم‌ران و به‌رپ‌رسی گشتی ده‌وله‌تی مسو‌لمانان، له‌گه‌ل په‌یمان پ‌ی‌د‌ران و به‌یعه‌ت پ‌ی‌کرانی به‌رپ‌رس و مش‌وورخ‌ورانی کار و پ‌ڕۆژه‌ی ئیسلامی تیکه‌ل ده‌کات و، ئه‌و به‌لێن و به‌یعه‌ته‌ی که‌ به‌ خه‌لیفه‌ی مسو‌لمانان، یان به‌ سه‌رۆکی ده‌وله‌تی ئیسلامی ده‌دری، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ به‌ به‌رپ‌رسی لایه‌نیکی ئیسلامی ده‌دری، ئه‌و دوو به‌یعه‌ته‌ تیکه‌ل ده‌کات و، به‌هۆی هه‌ندیک فه‌رموده‌وه‌ که‌ له‌باره‌ی خه‌لیفه‌ و حوکم‌رانی مسو‌لمانانه‌وه‌ هاتوون، ده‌یه‌وئ ئیشکال دروست بکات، چۆن؟ بۆ‌ نموونه‌: ئه‌م فه‌رمایشته‌: {إِذَا بُوِيعَ لِخَلَيفَتَيْنِ فَأَقْتُلُوا الْآخَرَ

مِنْهُمَا} ⁽¹⁾ واته: (ئه گهر په یمان درا به دوو جینشینان، ئه وهی دوا بیان - دووه میان - بکوژن).

هه روه ها ئه م فه رمایشته: {مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَأَقْتُلُوهُ} ⁽²⁾ واته: (هه ر که سیك هات و ئیوه کاروبارتان کۆك بوو له سه ر پیاوێك، ئه و که سه ش ده یویست که ریزه که تان له ت بکات، یاخود کۆمه له که تان په رته وازه بکات، بیکوژن).

هه رکاتیک که سیك هه بوو گوته من ئه وه (حَيٍّ عَلَى الصَّلَاةِ) ⁽³⁾ قورئان ده که مه ده ستوو رو سوننه ته ی پیغه مبه ر ﷺ و شه ر یعه ت پیاده ده که م، به ته ئکید ئیمه یه که م که س ده بین که پشتی ده گرین و هاوکاری ده بین، بۆ جیبه جی کردنی ئه و فه رمانه خوا بی یه و، جیبه جی کردنی شه ر یعه ت، هه رچه نده بیگومان ئه و کاتیش هه بوونی لایه نه سیاسیه کان به ئیسلامی و نائیسلامیه وه، هه ر شتیکی ره و (مُبَاح) یه، مادام چه سپاندنی دادگه ری و فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه و هینانه دی به رژه وه ندیه کانی کومه لگا، په کی له سه ر ئه وه که وتبی.

ئینجا گرفت و کیشه ی ئه و جوړه که سانه، ئه وه یه که نه وه ک پتویست شاره زاو ئاگاداری سیسته می حوکمرانی دیموکراسی نین، که به پیی ئه و سیسته مه هه بوونی چه ند لایه نیکی سیاسی جوړا و جوړو دابه شبوونیان بۆ حوکمران و ئۆپۆزیسیۆن (السلطة والمعارضة)، شتیکی نه که هه ر ئاسایی و ره و، بگه ره پیویستیشه و، هیچ که سو لایه نیکیش ره وانیه له سه ر ره خنه گرتنی له

¹ رواه مسلم: (1853)، عن أبي سعيد الخدري،

² رواه مسلم: (1852)، عَنْ عَرْفَجَةَ.

⁽³⁾ (حَيٍّ عَلَى الصَّلَاةِ) به شیکه له بانگ که به مانای (وه رن بۆ نویت) د، به لام لیره دا مه به ست لای (راگه یاندنی قسه و هه لویست و قه ناعه تیکه به ئاشکراو بئ پیچ و په نا).

حوکمپرانان و ئۆپۆزیسیۆن بوونی، هه‌ر قسه‌شی پێ بگوتری، چ جای به‌پێی فه‌توای ئه‌و جووره‌ که‌سانه له‌ملی بدری!

هه‌روه‌ها ئاگادارو شاره‌زای سروشت و میژووی ده‌وله‌تی ئیسلامییش هه‌ر نین و نازانن که ته‌نانه‌ت له‌ رۆژگاری حوکمپرانیی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیشیدا، بیروپاوه‌ ئۆیستی سیاسیی جوړاوجوړو جیاوازه‌ بووه، به‌تایبه‌ت له‌ رۆژگاری خه‌لیفه‌ راشیده‌کاندا، هه‌بوونی به‌ره‌ی ئۆپۆزیسیۆن (جبهه‌ المعارضة) زۆر زه‌ق بووه‌ و هیچ که‌سیش باسی کوشتن و له‌م‌لدانی ئه‌وی دیکه‌ی نه‌کردووه، چونکه‌ بێگومان مه‌به‌ستی فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سانیکن که به‌ هی‌زو چه‌ک له‌ گه‌ڵ حوکمپرانانی شه‌رعییدا به‌ره‌نگارده‌بنه‌وه، نه‌ک هه‌رکه‌سیک ره‌خنه‌یه‌کی گرت و رایه‌کی جیاوازی هه‌بوو، چونکه‌ ره‌خنه‌گرتن و قسه‌ی هه‌ق به‌تایبه‌ت روو به‌ حوکمپرانانی لارو سته‌مکار گه‌وره‌ترین جوړی جیهاده، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} ⁽¹⁾، واته‌: (چاکترین جیهاد گوتنی قسه‌یه‌کی دادگه‌رانه‌یه له‌لای حوکمپرانیکێ سته‌مکار).

که‌واته‌: به‌لێن و په‌یمان پێکه‌وه‌دانی کۆمه‌له‌ مسوڵمانیک بۆ ئه‌نجامدانی کارو پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامی، یان وه‌ک (إبن تیمیة) ره‌حمه‌تی خوای لێبێ باسیکردووه - هه‌ر شتی که‌ خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانیان پێکردبێ، دروسته‌، ئه‌گه‌ر هه‌زار مسوڵمان، سه‌ده‌ هه‌زار مسوڵمان، ملیۆنیک پێکه‌وه‌ دابنیشن و بلێن: وه‌رن با ئیمه‌ هه‌موومان په‌یمان پێکه‌وه‌ بده‌ین ئه‌و کاره‌ بکه‌ین، نه‌ک هه‌ر هیچ ناشه‌رعیی تێدانییه‌، به‌لکو ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ واجب

¹ رواه أبوداود: (4344) واللفظ له، والترمذي: (2174)، وابن ماجه: (4011) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه،

وقال الألباني: صحيح.

بئ و به بئ په یمان پیکه وه دان و به لئین به یه کدی دانیش سه رنه گری، به یعت به یه کدی دانه کهش واجب ده بئ، ئینجا دیاره ئیمهش هه ولده دهین که وه زعی مسولمانان چاک بکهینه وه، ئه وهی تیکدراوه، ده مانه وئ چاک بکهینه وه، مسولمانان په رش و بلاو کراونه ته وه و ئیمه ده مانه وئ خریانبکهینه وه، نه ک به پیچه وانه وه.

دووهم: پابه ندیی هه موو لایه ک به فرمان و ئاراسته کردنی سه رووی خویانه وه:

هیچ کاریکی هه ره وه زیو به کۆمه ل ئه نجام نادرئ، ئه گه ر سه ری و خوارئ یه ک نه بنو، خواره وه به قسه ی سه ره وه نه کا و، سه ره وه راویژ به خواره وه نه کاو ریژی لینه گری و، له نیوانیاندا ریژو خوشه ویستی دوو سه ره نه بئ، حه تمه ن هه ر کاریکی دهسته جه معیی، که ده بئ به هه ره وه زیو به کۆمه ل ئه نجام بدرئ، ده بئ سه ری و خوارئ یه ک هه بئ، چونکه ناگونجئ هه مووی لیکرا شته که جیبه جئ بکه ن، هه ر ده بئ سه ری که هه بئ و خوارئ هه بئ و، پیکه وه گونجان و ته بایی و ریژو خوشه ویستیش له به یندا هه بئ و، هه ر کامیکیشیان ئیشی خوی جیبه جئ بکات، سه ره وه ئاراسته (تو جیه) ده کات و، خواره وهش جیبه جئ ده کات.

ئینجا ئیمه له (روونکردنه و دهی بنه ما ی پینجه م) دا به دوو دریژی باسمانکرد، که قیاده به پرسیاره به رانبه ر قاعیده، به لام وه ک چۆن قیاده له به رانبه ر قاعیده دا به پرسیاره، واته حوکمران به رانبه ر خه لک به پرسیاره و، ده بئ به چاکترین شیوه ئه رک و کاره کانئ خوی له گه لیدا جیبه جئ بکات، دیاره قاعیدهش له به رانبه ر قیاده دا به پرسیاره و، له سه ری فه رزه که به دل و به گیان - بئ خۆ بواردن و که مته رخه میی - فه رمانه کانئ جیبه جئ بکات و، به گویره ی ئاراسته کان

(توجیهات)ی به‌پێوه‌بچئ، وه له‌پاستیدا به‌ قسه‌کردنی مسوڵمانان بۆ فه‌رمانده‌و به‌پررسی خۆیان، به‌و دوو مه‌رجه فه‌رزه:

1/ به‌ شیوه‌یه‌کی شه‌رعی دانرابئ.

2/ به‌پێی شه‌رعیش به‌پێوه‌بچئ.

به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌كێك له‌و دووانه‌ یان هه‌ردووکیان نه‌بن، ئه‌وكاته گوی بۆ گرتن و به‌قسه‌کردن نامینئ، ئایا هه‌ركه‌سێك خۆی فه‌رزه‌یه‌كه‌ به‌سه‌ر مسوڵمانانداو بوو به‌ به‌پررس، ده‌بێ به‌قسه‌ی بکری؟ نه‌خیر، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾⁽¹⁾، واته: (... کاربه‌ده‌ستانێك كه له‌خۆتان بن ...)، واته بۆ خۆتان داتانابن، وه ئایا کابرا هه‌ر چۆنێکی حوکم بکات -با بۆ خوشمان دامانابئ- ده‌بێ هه‌ر به‌قسه‌ی بکه‌ین؟ دیسان نه‌خیر، كه‌واته: به‌پرسان و مشوورخۆرانێك به‌ قسه‌یان ده‌کری، كه شه‌رعییه‌تیان هه‌بئ و خه‌لك دایانابن و کاری پێ سپاردن، وه به‌پێی شه‌ریعه‌تیش به‌پێوه‌بچن، جا هه‌ركاتێك وابوون، ئه‌و کاته به‌قسه‌کردن و فه‌رمانبه‌ریی بۆ کردنی مسوڵمانان بۆیان، چ له‌سه‌ر ئاستی شانه‌و پۆلێك بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی کومه‌لێك بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی ولاتێك و ده‌وله‌تێك بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی هه‌موو ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامی بئ، به‌قسه‌کردنی خواری بۆ سه‌رئ ده‌بیته‌ تاعه‌ت و خواپه‌رستی و، ئینسان پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گری، به‌پێی ئه‌وه‌ كه‌ خوا (جل جلاله‌) هه‌ر شتێکی له‌سه‌ر مسوڵمانان فه‌رزه‌کردوه‌، مانای وایه‌ له‌به‌رانبه‌ریدا پاداشت هه‌یه، كه ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ

وَالرَّسُولُ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١﴾، واتسه:
 فه‌رمانبه‌ریی کردنی ئیمانداران بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و
 کاربه‌ده‌ستانیک که له‌خوایان و، گیرانه‌وه‌ی ناکوکیی و مشتومره‌کانیان بۆ لای
 خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هم له‌ دنیا چاکتره‌و، هم له‌ قیامه‌تیش
 چاکتره‌و، خوای به‌رز و مه‌زن پاداشتیان ده‌داته‌وه‌.

پیغه‌مبه‌ریشمان ﷺ که فه‌رموویه‌تی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا
 أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} (2) واته‌ نه‌ک
 له‌سه‌ری پێویست نییه‌، به‌لکو هه‌ر دروستیش نییه‌ له‌ ناشه‌رعیدا به‌قه‌سه‌ی
 سه‌رووی خۆ بکری.

به‌لێ مه‌رج نییه‌ بابای مسوڵمان ته‌نها له‌و شتانه‌دا که خۆی هه‌زی لێیانه‌و له‌
 شانی خۆشن، بیستن و گوێرایه‌لیی (السمع والطاعة) ی هه‌بی! که به‌داخه‌وه‌ هه‌ندیک
 که‌س ته‌نانه‌ت له‌ ئاستی سه‌ره‌وه‌شدا وا حالێ بووه‌، یان به‌ کرده‌وه‌ واده‌کات!
 هه‌ربۆیه‌ش له‌ زۆریک له‌و فه‌رموودانه‌دا که باسی (السمع والطاعة) یان کردووه‌،
 چه‌ند حاله‌تیکی جۆراوجۆر خراونه‌ته‌پوو، بۆ وینه‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی:
 {عَلَيْكَ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِي عُسْرِكَ وَيُسْرِكَ وَمَنْشَطِكَ وَمَكْرَهِكَ وَأَثَرَةٍ عَلَيْكَ} (3)، واته‌:
 (گوێ بۆ گرتن و فه‌رمانبه‌ریی کردنت بۆ سه‌رووی خۆت له‌سه‌ر پێویسته‌، له‌
 حاله‌تیکدا که له‌ سه‌غله‌تییدا ی وه‌ له‌کاتییدا که له‌ ئاسانییدا، وه‌ له‌کاتییدا که
 له‌ قالبه‌ت خۆشدی (4) وه‌ له‌کاتییدا که له‌ دلت ناخۆشه‌، وه‌ له‌کاتی بیبه‌شکردن و

1 النساء: 59

2 رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، عن ابن عمر.

3 رواه مسلم: (1836)

4 یه‌عنی گورج و گولیت هه‌یه‌و له‌ قالبه‌ت خۆشه‌.

سییه‌م: خستنه‌پووی ریژ و حورمه‌ت و دلسۆزیی بۆ سه‌رکردایه‌تی:

ئه‌ركیكى دیکه‌ی گرنگو گه‌وره‌ی سه‌رشانی قاعیده به‌رانبه‌ر به‌قیاده‌یه که ده‌بێ بۆ دلسۆزو به‌په‌رۆش بێ، ریژو حورمه‌تی ته‌واوی بگرێ، دیاره ئه‌وه‌ش زۆر شت ده‌گرێته‌وه:

مروّف ده‌بێ خۆی له هه‌ر قسه‌و ته‌عبیرو هه‌لسوکه‌وتێک دووربگرێ که مایه‌ی بێرێزی نواندنی بێ، له به‌رانبه‌ر ئه‌و که‌سه‌دا که به‌رپرسو برا گه‌وره‌یه‌تی، یان به‌ ناحق ده‌بیته‌ مایه‌ی نیگه‌ران کردنی، هه‌لبه‌ته به‌ گشتی مسوڵمانان ده‌بێ ریژ له یه‌کدی بگرن و به‌لام ئه‌و ریژو حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی و دلسۆزییه بۆ سه‌روو، زیاتر ته‌ئکید لێده‌کری، چونکه ئه‌گه‌ر تۆ دلی ره‌فیقیکی خۆت بێشیینی، ره‌نگه زه‌ره‌ریکی که‌متری هه‌بێ، به‌لام کاتێک که بێرێزی به‌رانبه‌ر سه‌رووی خۆت ده‌کێ، به‌ ته‌ئکید زه‌ره‌ری زیاتر ده‌بێ و، له‌وانه‌یه ئه‌ویش کاردانه‌وه‌ی هه‌بێ، له‌به‌رئه‌وه وریایی زیاتر پێویسته.

وه‌ك ده‌بینین پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فه‌رموێ: {الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ (٥٥) وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَنَّمِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتُهُمْ} رواه مسلم: (55) عن تميم الداري (رضي الله عنه)، له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ﷺ دینداری و مسوڵمانیته‌ی له دلسۆزیدا کورت هه‌لدینی، ئینجا که پرسیاریشی لێده‌کری: دلسۆزییه‌که به‌رانبه‌ر کێ؟ رایده‌گه‌یه‌نی که دلسۆزی و په‌رۆشو به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی بابای مسوڵمان زۆر فراوان و گشتگیره‌ و، له‌ خوای به‌رزو مه‌زنه‌وه ده‌گرێته‌وه، هه‌تا سه‌رجه‌م خه‌لك و میلیه‌ت! جا لێره‌دا دیاره مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌بووه که له

(1) بۆیه گۆتم لێره‌دا مه‌به‌ست له (النصیحة) ئامۆژگاری نییه، چونکه ئامۆژگاریی خوا (جل جلاله) چۆن ده‌کری؟! ده‌کری؟! ده‌کری؟! ده‌کری?!

هاوه‌لانی به‌پیزی حالی بکات، دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و به‌خه‌مه‌وه‌بوونی ئینسانی مسولمان بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و، بۆ کتییی خوا و، بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، بۆ به‌پرسیانی مسولمان و، بۆ مسولمانان به‌گشتی، ئه‌وه به‌پاستی به‌شی گه‌وره‌ی دینداری پیکدینی، چونکه دین هه‌مووی ده‌بیته‌وه به دوو به‌ش: (مامه‌له له‌گه‌ل خوا، وه مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی خوا)، وه ئه‌و فهرمووده‌یه هه‌ردووکی گرتۆته‌وه.

ئینجا له‌پاستیدا سه‌رچاوه‌و کانگای گۆی بۆ گرتن و به‌قسه‌کردنیش، هه‌ر ئه‌م دلسۆزی و په‌رۆش و ریزو حورمه‌ت گرتنه‌یه، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌و باره‌وه فهرموویه‌تی: {إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ} ⁽¹⁾، واته: (بیگومان له‌ ریزو به‌رزگرتنی خوای پایه‌ بلنده، که ئینسان ریز بگری له مسولمانی موو سپی — ته‌مه‌ندار چ پیاوی و چ ئافره‌ت — و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی دادگه‌رو، هه‌لگری قورئان که تێیدا دووچاری تێپه‌راندن و به‌زایه‌دان نه‌بووی)، لێره‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی جۆره که‌سمان بۆ دیاری ده‌کات:

(أ) ئینسانی به‌ته‌مه‌ن.

(ب) حوکمران و به‌پرسیکی دادگه‌ر.

(ج) که‌سیک که‌ شاره‌زای قورئان بی و به‌ هاوسه‌نگی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات.

هه‌لبه‌ته ئه‌مه مانای وانیه که خه‌لکی دیکه ریزی لێناگیری، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووی: ریزگرتن له‌و سی جۆره که‌سانه ریز لێگرتنی خوايه (جل جلاله‌) و به‌ به‌رزگرتنی خوای په‌روه‌ردگاره، بۆچی؟ چونکه خوای به‌رز و مه‌زن

¹ رواه أبوداود: (4843)، وقال الألباني: حسن

ده‌فه‌رموئ: ریژ له‌و سییانه بگرن: ئینسانی به‌ته‌مه‌نی مسوڵمان به‌تایبه‌ت ده‌بی
ریژی لیبگیرئ، ئە‌گەر نامسوڵمانیش بوو هەر ده‌بی ریژی لیبگیرئ، چونکه
ئینسان بوخوی ریژلیگیراوه‌و، ئە‌گەر بچیته‌ته‌مه‌نیشه‌وه زیاتر پیویستی به
موراعات و ریژه‌یه‌.

وه‌ حوکمرانی دادگهریش ده‌بی ریژی لیبگیرئ، هەر له‌به‌ر ئە‌سلی حوکمرانی
ریژی لیده‌گیرئ، که دادگهریش بی، ئە‌وه زیاتر ته‌ئکید ده‌بیته‌وه، چونکه
به‌پرسان ئە‌گەر خه‌لک به‌قسه‌یان نه‌کا و ریژیان لینه‌گرئ، ئیشیان بو ناپوا،
به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌و قه‌یده‌ی خستۆته‌سه‌ر که ده‌بی دادگهری، چونکه ئە‌گەر
دادگهر نه‌بی تو حه‌قت هه‌یه‌ ره‌خنه‌ی لیگیری، جاری وا هه‌یه‌ ده‌بی له‌سه‌ر
سته‌مه‌که‌ی به‌گژیشیدا بچیته‌وه.

وه‌ که‌سی‌کیش که هه‌لگری قورئان بی، به‌لام هه‌لگری قورئانیش ئە‌ویشی
دیشان به‌دوو وه‌صف پیناسه‌ کردوو: (غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ)، ئە‌وه‌ی
که زۆر تییدا رۆنه‌چوو — واته‌: تیینه‌په‌راندوه‌—، وه‌ کورتیشی نه‌هیناوه‌. واته‌
نه‌ تییدا تووشی تییه‌پاندن بووه‌و، نه‌ تییدا تووشی به‌زایه‌دان بووه‌، به‌و شیوه‌یه
که بو قورئان شایسته‌یه‌ ئاوا قورئانی هه‌لگرتوه‌و ئاوا پیوه‌ی پابه‌نده‌.

ئاشکراشه‌ که هه‌م ریژو دلسۆزی پێشان‌دان و حورمه‌ت گرتنی به‌پرسان و هه‌م
پێچه‌وانه‌که‌شی که‌لێک شت ده‌گرنه‌وه‌، که هه‌م له‌ریی ده‌قه‌ شه‌رعییه‌کانو، هه‌م
به‌پیی عورفو باوی خه‌لکیش ده‌زانرینو، ئینسان به‌سه‌لیقه‌ی خوی ئە‌وه
ده‌زانئو، به‌پیی عورفو باوی کومه‌لگا‌کانیش ده‌گۆرئ، له‌وانه‌یه‌ ئە‌گەر له‌هه‌ندئ
شوین تو له‌به‌ر به‌پرسه‌که‌ت هه‌لنه‌سته‌یه‌وه بپریزی بیو، له‌هه‌ندئ شوینی دیکه
ره‌نگه‌ بپریزی نه‌بی، که‌واته‌ هه‌ندئ شت به‌پیی عورف ده‌گۆرئ، بۆیه‌ هه‌میشه‌ له‌

هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ عورفو باوی خه‌لک و، مه‌رج نییه‌ هه‌موو شتی‌ک له‌ ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تا هاتبێ، به‌لکو ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ عورفو باوی خه‌لک.

که‌واته‌: به‌پێی شه‌خس و به‌پێی عورفو به‌پێی حال، ئینسان ده‌بێ به‌ سه‌لیقه‌ی خۆی بزانی، که‌ چۆن ریز له‌ به‌رپرسیانی خۆی ده‌گرێ.

چوارهم: به‌لام بیگومان گوێرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی مسوولمانان بۆ گه‌وره‌ و به‌رپرسیانیان، ته‌نیا له‌ بازنه‌ی شه‌ریعه‌تدايه‌ و دروست نییه‌ هیچ که‌س نه‌ شتی ناشه‌رعیی به‌ خه‌لکی بلێ و نه‌ ئه‌گه‌ر شتی ناشه‌رعییشی به‌ خه‌لکی گوت، به‌قه‌سه‌ی بکری:

وه‌ك خوا (جل جلاله‌) له‌ باسی به‌یعه‌تدانی ئافره‌تان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ، بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾⁽¹⁾، واته‌:

(ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! کاتی‌ک ئافره‌تانی بروادار هاتنه‌لات تاكو په‌یمانته‌ پێده‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ هیچ هاوبه‌شی‌ک بۆ خوا بریارنه‌ده‌ن، دزیی نه‌که‌ن، داوینپرسیی نه‌که‌ن، منداڵه‌کانی خۆیان نه‌کوژن و زنده‌به‌چاڵیان نه‌که‌ن و، بوختان هه‌لنه‌به‌ستن له‌نیوان ده‌ست و پێیه‌کانیان، له‌ چاکه‌دا سه‌رپێچییته‌ نه‌که‌ن، ئه‌وه‌ به‌یعه‌تیان لێوه‌ریگه‌ر و داوی لێخۆشبوونیان بۆ له‌ خوا بکه‌، بیگومان خوا گوناهاپۆشی به‌خشنده‌یه‌)، لێره‌دا بۆچی ده‌فه‌رموی: له‌ چاکه‌ و شتی په‌سندا سه‌رپێچییته‌ لێنه‌که‌ن؟ خۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیجگه‌ له‌ شتی په‌سند، فه‌رمان به‌ هیچ

¹ الممتحنة: 12

شتیکی دیکه ناکات؟ بۆیه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) وای فه‌رمووه، چونکه خۆ هه‌موو که‌س پێغه‌مبه‌ر ﷺ نییه و، تا کو ئه‌وانه‌ی که به‌ ریی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا دین، له به‌رپرسا‌ن و مشوورخو‌رانی مسو‌لمانان، بزانی که ته‌نانه‌ت خوای به‌رز و مه‌زن بۆ پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ به‌ند (قید)ی (معروف: په‌سندی خستۆته‌سه‌ر به‌قسه‌کرانه‌که‌ی، که ده‌بی فه‌رمانه‌که‌ی چاک و شه‌رعی بی و به‌چاک زانراو بی، که‌واته: ئه‌گه‌ر بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌و به‌ند (قید)ه‌ی له‌سه‌ری، بۆ خه‌لکیدی که چاکتر ده‌بی وایی، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} ⁽¹⁾، ئه‌ویش دیسان وه‌ک پێشتریش باسما‌نکرد، کاتی که فه‌رمان بکری‌ت به‌ سه‌رپێچی، ئه‌وه نه‌ک به‌قسه‌کردن، به‌لکو گوی بۆ گر‌تنیش نامینی.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنْمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ} ⁽²⁾، واته: (به‌قسه‌کردن و فه‌رمانبه‌ری کردن نییه له سه‌رپێچی خوا‌دا، به‌لکو فه‌رمانبه‌ری کردن ته‌نیا له شتی په‌سند و چاکدا‌یه)، که دیاره به‌سه‌ره‌اتیکی له‌سه‌ره‌و پێشتر گێ‌را‌وامانه‌ته‌وه‌و پێ‌ویست ناکات دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه.

پێنجه‌م: هه‌روه‌ها گو‌پ‌رایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ری ته‌نیا له سنووری توانا و بر‌ستدا فه‌رزه، هه‌رچییه‌ک له توانای مرو‌ف به‌ده‌ری، خواش (جل جلاله)

¹ رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، وأبو داود: (2626)، والنسائي: (4206)

² رواه البخاري: (7145)، ومسلم: (1840) واللفظ له. بدون (لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ)

پیویستی نه‌کردووه و داوای نه‌کردووه، چ جای به‌نده‌کانی بۆیان هه‌بی داوای بکه‌ن:

خوای مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾¹، واته: (خوا له هیچ که‌س داوا ناکات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌توانایدایه ... هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿فَانْقُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾²، واته: (پاریز له خوا بکه‌ن ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانن) ئه‌دی ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی؟ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ئه‌وه‌ی له‌توانای به‌نده‌دا نه‌بی فه‌پزی ناکا.

ئینجا وه‌ك (ابن‌عمر)یش -خوا له‌خۆی و بابی رازی بی- بۆمان ده‌گێڕێته‌وه که پێشتریش فه‌رمووده‌که‌مان هێناو لێره‌ش دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه: {كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ}³، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌کاتی په‌یمان لێوه‌رگرتنی هاوه‌ل‌اندا، پێی ده‌فه‌رموون: (فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ)، واته: (له‌وه‌نده‌دا که ده‌توانن)، شتێک که نه‌توانی له‌سه‌رت پیویست نییه، به‌لام لێره‌شدا دیسان پیویسته‌ وریاو واقعی‌بین بین و، شه‌یتان و نه‌فس فی‌ل‌مان لی نه‌که‌ن و، دووچارێ تێپه‌راندن و به‌زایه‌دان (إفراط و تفریط)مان نه‌که‌ن و، شتی ئاسانمان له‌به‌رچاو به‌زه‌حمه‌ت و، شتی زه‌حمه‌تیشمان له‌به‌رچاو زۆر قورس و برست‌برو توانا‌پروو‌کین، نه‌که‌ن!

واته: جاری وایه شتێک زۆر ئاسانه‌و ده‌کری، تو بلی‌ی: ئاخ‌ر خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ و منیش له‌توانامدا نییه،

¹ . البقرة: 282

² التغابن: 16

³ رواه البخاري: (7202) واللفظ له، ومسلم: (1867)

چونکه جاری وایه شه‌یتان فیلت لیده‌کات، ئەگەرنا له‌تواناتدا هه‌یه، بۆیننه: هی وا هه‌یه مانگی رهمه‌زان هه‌ر له‌خۆرا به‌پۆژوونابیی، ده‌لی: ئەگەر به‌پۆژووبم له‌وانه‌یه بمرم، نانا نامری! تۆ ده‌بی تۆزیک هیممه‌تیش هه‌بی، که‌واته: ده‌بی وریابی و شه‌یتان فیلت لینه‌کات، هه‌روه‌ها به‌باری تیپه‌پاندنیشدا، به‌هۆی زالبوونی عاتیفه‌و سۆزو هه‌لچوونه‌وه، گیرۆده‌ی خه‌یاڵپلاو نه‌بین و، ملمان پێ له‌به‌ر کارو پپۆژده‌ی وا رانه‌که‌ن و هه‌نگای واما پێ نه‌هاوین، که له‌ تواناو برپستمان به‌ده‌ر بئو کاری کردن نه‌بی! بۆیننه: بۆ کرده‌یه‌کی سه‌ربازی ته‌نیا ده‌ (10) نه‌فهرت هه‌بن و بلایی: ئەوه هه‌زار (1000) نه‌فهر له‌وین به‌ مه‌فره‌زه‌یه‌که‌وه ده‌چم هه‌موویان له‌به‌ین ده‌به‌م! که لێره‌شدا تۆ زۆر له‌خۆت راده‌بینی.

جا هه‌م که‌م له‌خۆ رادیتن خراپه‌ و، هه‌م زۆر له‌خۆ رادیتنیش، به‌لکو واقعییه‌نانه‌ خۆ دیتن پێویسته‌.

دیاره واقعییه‌نیی و دووربینیی و وردبینیش له‌لایه‌ک و، له‌پیش ئەوه‌شدا به‌وردیی لیکۆلینه‌وه له‌ ژیان و سپره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌تایبه‌ت و، میژووی ئیسلام و مسوڵمانان و، هه‌لۆیست رووداوه‌کانیان به‌گشتی، یارمه‌تی زۆرمان ده‌ده‌ن بۆ توانای خۆ ناسین و دووچاری تیپه‌پاندن و به‌زایه‌دان نه‌بوون، له‌ بواری کارو چالاکیه‌ جۆراوجۆره‌کانماندا.

سه‌رچاوه‌کان

- 1- التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب للإمام فخر الدين محمد بن عمر بن الحسين بن الحسن ابن علي التميمي البكري الرازي الشافعي، قدم له: هاني الحاج، تحقيق: عماد زكي البارودي، الناشر: المكتبة التوفيقية - القاهرة - مصر.
- 2- جامع البيان في تأويل القرآن، المؤلف: أبي جعفر محمد بن جرير الطبري، تحقيق: هاني الحاج و عماد زكي البارودي و خيري سعيد، الناشر: المكتبة التوفيقية - القاهرة - مصر، الطبعة الأولى 1420 هـ - 2000 م.
- 3- تفسير (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني)، تأليف: العلامة أبي الفضل شهاب الدين السيد محمود الألوسي البغدادي، الطبعة: الرابعة 1405 هـ - 1985 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 4- تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، تأليف: عبد الرحمن بن ناصر السعدي، إعتنى به تحقيقاً ومقابلة: عبد الرحمن بن معلا اللويحق، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان، الطبعة الأولى 1420 هـ - 2000 م.
- 5- المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، إعداد: جماعة من العلماء بإشراف الشيخ صفي الرحمن المباركفوري، الطبعة: ثانية محرم 1421 هـ - 2000 م، الناشر: دار السلام للنشر والتوزيع - جدة - السعودية.
- 6- أيسر التفاسير لكلام العلي الكبير، تأليف: أبي بكر الجزائري، الطبعة: الخامسة 1421 هـ - 2000 م، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة.
- 7- مفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، الناشر: دار القلم - ديمشق، الطبعة الثالثة 1423 هـ - 2002 م.

- 8- صحیح البخاری، تصنیف: الإمام الحافظ أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، إعتنى به وأعدّه للنشر: الدكتور محمد محمد حجازي، الناشر: مؤسسة المختار للنشر والتوزيع - القاهرة، الطبعة الثانية 1431 هـ - 2010 م.
- 9- فتح الباري شرح صحيح البخاري، للإمام الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، رقم كتبها وأبوابها وأحاديثها: الأستاذ محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار السلام - الرياض و دار الفحاء - دمشق، الطبعة الثالثة 1421 هـ - 2000 م.
- 10- صحيح مسلم، للإمام مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري، الناشر: مؤسسة المختار للنشر والتوزيع - القاهرة، الطبعة الثانية 1431 هـ - 2010 م.
- 11- موسوعة فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم بن الحجاج القشيري، تأليف: الشيخ شبير أحمد العثماني، تعليقات: محمد رفيع العثماني، تخريج: نور البشر بن نور الحق، مراجعة وتدقيق وتكملة: محمود شاكر، الطبعة: الأولى 1426 هـ - 2006 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 12- مسند الإمام أحمد بن حنبل، المؤلف: أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني، المشرف على تحقيقه: شعيب الأرنؤوط، المشرف على إصداره: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الثانية 1420 هـ - 1999 م.
- مسند أحمد بن حنبل، المؤلف: الإمام الحافظ أبو عبد الله أحمد بن حنبل بن هلال بن أسد بن إدريس الذهلي الشيباني، الناشر: بيت الأفكار الدولية.
- 13- سنن أبي داود، تصنیف: أبي داود سليمان بن الأشعث السجستاني، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1427 هـ - 2007 م.

14- سنن الترمذي، المؤلف: للإمام الحافظ محمد بن عيسى بن سورة الترمذي، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.

15- سنن ابن ماجه، تصنيف: أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهير بـ(ابن ماجه)، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.

16- سنن النسائي، تصنيف: أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الشهير بـ(النسائي)، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.

17- السنن الكبرى، للإمام: أبي بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، الطبعة: الثالثة 2003 م - 1424 هـ، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

18- شعب الإيمان، للإمام أبي بكر أحمد بن الحسين البيهقي، تحقيق: أبي ماهر محمد السعيد بن بسيوني زغلول، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 1410 هـ - 1990 م.

19- صحيح بن حبان بترتيب ابن بلبان، تأليف: الأمير علاء الدين علي بن بلبان الفارسي، تحقيق: شعيب الأرناؤوط، الطبعة: الثالثة 1418 هـ - 1997 م، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان.

- 20- المنتقى شرح موطأ مالك، تأليف: القاضي أبو الوليد سليمان بن خلف بن سعد بن أيوب الباجي، تحقيق: محمود شاكر، الطبعة: الأولى 1425 هـ - 2005 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 21- شرح موطأ الإمام مالك، لفضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين، تحقيق: صلاح الدين محمود السعيد، الناشر: دار الغد الجديد - القاهرة، الطبعة الأولى 1430 هـ - 2009 م
- 22- المستدرک علی الصحیحین، للإمام الحافظ أبي عبد الله محمد بن عبد الله الحاكم النيسابوري، دراسة وتحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الثانية 1422 هـ - 2002 م.
- 23- المعجم الكبير، تأليف: الإمام أبي القاسم سليمان بن أحمد الطبراني، ضبط نصه وخرّج أحاديثه: أبو محمد الأسيوطي، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 2007 م.
- 24- المعجم الأوسط، تأليف: الإمام الحافظ أبي القاسم سليمان بن أحمد بن أيوب اللخمي الطبراني، الناشر: دار الفكر - عمان - الأردن، الطبعة: الأولى 1420 هـ - 1999 م.
- 25- رياض الصالحين، المؤلف: الإمام أبي زكريا يحيى بن شرف النووي الدمشقي، حققه وخرج أحاديثه: عبدالعزيز رباح - أحمد يوسف الدقاق، راجعه: الشيخ شعيب الأرناؤوط، الناشر: دار الثقافة العربية - دمشق، الطبعة الثانية 1412 هـ - 1992 م.
- 26- الترغيب والترهيب من الحديث الشريف، تأليف: الإمام الحافظ زكي الدين عبد العظيم بن عبد القوي المنذري، حققه وقدم له وعلق عليه: محيي الدين ديب مستو - سمير أحمد العطار - يوسف علي بديوي، الناشر: دار ابن كثير - بيروت، الطبعة الثالثة 1419 هـ - 1998 م.

27- فیض القدیر شرح شرح الجامع الصغیر من أحادیث البشیر النذیر، للعلامة محمد عبد الرؤوف المناوی، ضبطه وصححه: أحمد عبد السلام، الناشر: دار الكتب العلمية - بیروت، الطبعة الثالثة 2006م.

28- مجموع الفتاوی، المؤلف: شیخ الإسلام تقي الدين أحمد بن تیمیة الحرانی، إعتنى بها وخرج أحادیثها: عامر الجزار - أنور الباز، الناشر: دار الجیل، الطبعة: الأولى 1418هـ - 1997م.

29- القواعد النورانية الفقهية، أحمد بن عبد الحليم بن تیمیة الحرانی أبو العباس، تحقيق: محمد حامد الفقی، الناشر: دار المعرفة - بیروت، سنة النشر 1399.

30- إعلام الموقعین عن رب العالمین، تألیف: ابن القيم الجوزية، تحقيق: عبدالرحمن الوکیل، الطبعة: الأولى 1412هـ - 1992م، الناشر: دار إحياء التراث العربي و مؤسسة التاريخ العربي - بیروت - لبنان.

31- الأحكام السلطانية والولايات الدينية، تألیف: أبي الحسن علي بن محمد بن حبيب البصري البغدادي الماوردي، الناشر: المكتبة العالمية - بغداد 1409هـ - 1989م.

32- السيرة النبوية لإبن هشام، تحقيق: جودة محمد جودة، الناشر: دار ابن الهيثم - القاهرة، الطبعة الأولى 1427هـ - 2006م.

33- الشفا بتعريف حقوق المصطفى، تألیف: العلامة القاضي أبي الفضل عياض بن موسى بن عياض الیحصبي، تقديم وتحقيق: عامر الجزار، طبع ونشر: دار الحديث - القاهرة، 1425هـ - 2004م.

34- سيرة رسول الله (الرحيق المختوم)، تألیف: فضيلة العلامة الشيخ صفی الرحمن المبارکفوري، الناشر: دار الخير (دمشق - بیروت)، الطبعة الأولى 1419هـ - 1998م.

- 35- أصول الدعوة، تأليف: الدكتور عبدالکريم زيدان، الطبعة: العاشرة 1426 هـ - 2005 م، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان.
- 36- البداية والنهاية، تأليف: أبو الفداء الحافظ عماد الدين إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي، تحقيق ومراجعة وفهرسة: دار أبي حيان، الطبعة: الأولى 1416 هـ - 1996 م، الناشر: دار أبي حيان.
- 37- حلية الأولياء وطبقات الأصفياء، تأليف: أبي نعيم أحمد بن عبد الله الأصبهاني، الطبعة: الثالثة 1400 هـ - 1980 م، الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت - لبنان.
- 38- أخبار القضاة، المؤلف: أَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ خَلْفِ بْنِ حَيَّانَ بْنِ صَدَقَةَ الضَّبِّيِّ البَغْدَادِيِّ، المُلَقَّبُ بِـ "وَكَيْع"، حققه و صححه و علق عليه و خرَّج أحاديثه: عبدالعزيز مصطفى المراغي، الناشر: المكتبة التجارية الكبرى، الطبعة، الأولى عام 1366 هـ - 1947 م.
- 39- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، تأليف: الإمام العلامة المحدث يوسف بن الحسن بن عبد الهادي الدمشقي الصالحي الحنبلي المعروف بـ (إبن المبرد)، دراسة وتحقيق: عبدالعزيز بن محمد بن عبد المحسن الفريح، الطبعة: الأولى 1420 هـ - 2000 م، الناشر: دار أضواء السلف - الرياض.
- 40- أخبار أبوحنيفة وأصحابه، تأليف: القاضي أبي عبد الله حسين بن علي الصيمري، الناشر: عالم الكتب - بيروت، سنة النشر 1405 هـ - 1985 م.
- 41- الفقيه والمتفقه، للحافظ المؤرخ أبي بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، قام بتصحيحه والتعليق عليه: فضيلة الشيخ إسماعيل الأنصاري، الناشر: المكتبة العلمية.
- 42- فقه الشورى والإستشارة، تأليف: توفيق محمد الشاوي، الطبعة: الأولى 1412 هـ - 1992 م، الناشر: دار الوفاء - المنصورة - مصر.

43- تاج العروس من جواهر القاموس، تألیف: السيد محمد مرتضى بن محمد الحسيني الزبيدي، إعتنى به ووضع حواشيه: الدكتور عبد المنعم خليل إبراهيم والستاذ كريم سيد محمد محمود، الطبعة: الأولى 2007م - 1428 هـ، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

44- مقدمة ابن خلدون المسمى بكتاب العبر وديوان المبتدأ والخبر في أيام العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي السلطان الأكبر، المؤلف: عبدالرحمن بن محمد بن خلدون الحضرمي المغربي، الناشر: دار العودة - بيروت.

45- منهج عمر بن الخطاب في التشريع (دراسة مستوعبة لفقه عمر وتنظيماته)، تأليف: الدكتور محمد بلتاجي، الناشر: دار السلام للطباعة والنشر والترجمة - القاهرة، الطبعة الثانية 1424 هـ - 2003م

46- المقصد الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى لأبي حامد الغزالي، دراسة وتحقيق: محمد عثمان الخشت، الناشر: مكتبة الفرقان - القاهرة

47- جامع الأصول في أحاديث الرسول، تأليف: الإمام مجد الدين أبي السعادات المبارك بن محمد بن الأثير الجزري، حققه وعلق عليه وخرج أحاديثه: أبو عبد الله عبد السلام محمد عمر علوش، الناشر: دار الفكر - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 1417 هـ - 1997م..

48- تاريخ الخلفاء، تأليف: الإمام الحافظ جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، الطبعة: الأولى 1371 هـ - 1952م، الناشر: مكتبة الشرق الجديد - بغداد و دار العلوم الحديثة - بيروت.

49- الطبقات الكبرى، تأليف: محمد بن سعد بن منيع الزهري، أعد فهارسها: رياض عبد الله عبد الهادي، الطبعة: الأولى 1417 هـ - 1996م، الناشر: دار إحياء التراث الإسلامي - بيروت - لبنان.

- 50- الرسالة للإمام محمد بن إدريس الشافعي، تحقيق: د. عبد اللطيف الهميم، و د. ماهر ياسين الفحل، الطبعة: الثانية 2009م، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.
- 51- جامع بيان العلم وفضله، تأليف: أبي عمر يوسف بن عبد البر، تحقيق: أبي الأشبال الزهيري، الطبعة: التاسعة 1432 هـ، الناشر: دار ابن الجوزي - الدمام - المملكة العربية السعودية.
- 52- شرح العقيدة الطحاوية، تأليف: القاضي علي بن علي بن محمد ابن أبي العز الحنفي، حققه وخرج أحاديثه وعلق عليه: بشير محمد عيون، الناشر: مكتبة المؤيد - الطائف و مكتبة دار البيان - دمشق، الطبعة: الثانية - بيروت 1988.
- 53- مدى شرعية الإنتماء إلى الأحزاب والجماعات الإسلامية، إعداد: الأستاذ الدكتور: صلاح الصاوي. الطبعة: الثانية - سنة الطبع: 1413هـ.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

ناوه‌ڕۆك

7 ئەم کتێبه

9 بڼه‌مای یه‌که‌م: تیگه‌یشتنی راست و دروست له ئیسلام

بڼه‌مای دووهم: فێرکردن و په‌روه‌رده‌کردنی ئەندامان له‌سه‌ر بڼاغه‌ی: تیگه‌یشتنی ته‌واو، ئیمان و عه‌قیده‌ی راست، خواپه‌رستی ساغ، ئاکاری په‌سند، زانست و ئەزموونی پیشکه‌وتووی به‌شه‌ر له‌ بواره جیا‌جیا‌کاندا 27

بڼه‌مای سێیه‌م: پابه‌ندی هه‌موولایه‌ك به‌ شه‌رعه‌وه و گێڕانه‌وه‌ی راجیاییه‌کان بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت 73

بڼه‌مای چواره‌م: کاروبار به‌رپه‌بردن له‌سه‌ر بڼاغه‌ی راویژو به‌ دادگه‌رانه، ده‌رنه‌چوون له‌ بازنه‌ی مه‌رجه‌کانی کار پێکه‌وه کردن 85

بڼه‌مای پێنجه‌م: به‌رپرسیاریتی ئه‌میره‌و به‌رپرسیانی دیکه به‌رانبه‌ر به‌ ئەندامان و دا‌بن‌کردنی مافه‌کانیان به‌گۆیره‌ی توانایان له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌و، به‌ سینه فراوانییه‌وه گۆیگرتن‌یان بۆ پیشنیاره‌و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان. 113

بڼه‌مای شه‌شه‌م: خۆشه‌ویستی و رێژ له‌نێوان ئەنداماندا به‌گشتی، قیاده‌و قاعیده‌دا به‌تایبته‌، خۆپاراستن له‌ هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی رێژو خۆشه‌ویستییه 129

بڼه‌مای هه‌وته‌م: دانه‌به‌ژین له‌ بڼه‌ما و ئامانجه سه‌ره‌کی و نه‌گۆره‌کان و بێئاگانه‌بوون له‌ مه‌دارکردن 149

- بنه‌مای هه‌شته‌م: هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ به‌رپرسیاریتی و ئه‌رك نه‌سپاردن به‌كه‌سانی
هه‌لپه‌كه‌ر
169
- بنه‌مای نۆیه‌م: پشت به‌ خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پێی خۆ وه‌ستان و، پاراستنی
سه‌ربه‌خۆیی له‌ هه‌موو روویكه‌وه
183
- بنه‌مای ده‌یه‌م: ئه‌رك سپاردن به‌ ئه‌ندامان ته‌نیا له‌سه‌ر بناغه‌ی شایسته‌یی و
لیه‌اتوویی
195
- بنه‌مای یازده‌یه‌م: په‌رپه‌وه‌کردنی سیسته‌می دامه‌زراوه‌کان و دابه‌شکردنی ئه‌رك و
کاره‌کان به‌گوێزه‌ی پسپۆری و کارامه‌یی
207
- بنه‌مای دوازه‌یه‌م: بێئاگانه‌بوون له‌و راستیه‌ که: کۆمه‌لی ئیسلامی کۆمه‌لییه‌
له‌ مسوڵمانان و ئامرازیکه‌ بۆ خزمه‌تی ئیسلام و مسوڵمانان، هه‌ق و راستیی
له‌سه‌ر تاپۆنه‌کراوه
215
- بنه‌مای سێزده‌یه‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیک‌پرای مسوڵمانان بۆ
هێنانه‌دیی ئامانجه‌ شه‌رعیه‌کان، به‌پێویست ده‌زانێ
229
- بنه‌مای چواره‌یه‌م: خۆ بژا‌رکردنی ئه‌ندامان له‌ خووه‌ خراپ و په‌سته‌کان و
خۆ رازاندنه‌وه‌یان به‌ ئاکار و ره‌وشته‌ جوان و په‌سنده‌کان
247
- بنه‌مای پازده‌یه‌م: خزمه‌تکردنی خه‌ڵک و هه‌ول‌دان بۆ به‌خته‌وه‌رکردنیان،
به‌شیکه‌ له‌ خواپه‌رستی
265

بنه‌مای شازدهیه‌م: نه‌جامدانی ئه‌رکی: بانگه‌وازو فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له خراپه‌ و پاکسازیی و چاکسازیی کردن له‌ کۆمه‌لگادا
283

بنه‌مای چه‌قدهیه‌م: به‌کاره‌ینانی هیز بۆ به‌رگریکردن له‌ دین و ژینی کۆمه‌لگا، له‌ کات و شوینی خۆیداو به‌ مه‌رجه شه‌رعیه‌کانه‌وه
305

بنه‌مای هه‌ژدهیه‌م: جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر هینانه‌دی ئامانجه شه‌رعیه‌هه‌ بالاکان و خۆپاراستن له‌ سه‌رگه‌رمبوون به‌ مه‌سه‌له‌ لاوه‌کیه‌کانه‌وه
323

بنه‌مای نۆزدهیه‌م: مه‌یدانی کارو چالاکی ئیستای کۆمه‌ل کوردستان و عیراقه‌، به‌لام هاوکاریکردنی مسوولمانان به‌پیی توانا له‌ هه‌ر جێیه‌ک بـ، به‌پۆیست ده‌زانی
341

بنه‌مای بیسته‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی پاراستن و کاملکردنی قه‌واره‌ی سیاسیی هه‌ریمی کوردستان و تیدا پیاوه‌کردنی شه‌ریعت، به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌زانی
355

بنه‌مای بیست و یه‌که‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی ئیجابیه‌ له‌ گه‌ل به‌رانبه‌ره‌کانیدا، چ له‌نێو هه‌ریم و عیراق و چ ده‌ره‌وه‌شدا، مه‌گه‌ر ئه‌وان هه‌لۆیستیان خراپ بێ
369

بنه‌مای بیست و دووهم: کۆمه‌لی ئیسلامی بـروای وایه‌ که‌ ده‌بێ تیکرای ده‌ولت و کۆمه‌ل و ته‌وژم و که‌سایه‌تییه‌کانی جیهانی ئیسلام، پیکه‌وه‌ هاوکاربن بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمه‌ت و گێرانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعت
381

بنه‌مای بیست و سێیه‌م: به‌کاره‌ینانی سه‌رجه‌م شیوازو ریوازو ئامـرازه‌

شه رعیه کان، هه رکامیان له جیی خۆیدا، بۆ هینانه دی ئامانجه کان
397

بنه مای بیست و چواره م: چه سپاندنی زه بت و ره بتی حیزبی و جیه جیکردنی
به سه ره موو لایه کدا
411

بنه مای بیست و پینجه م: له کاتی پابه ندبوونی ئه میرو سه رکرايه تیی کومه ل
به و بنه مایانه وه، گوئیستی و فرمانبه ری ئه ندامانیان بۆ پئویست ده بی
429

سه رچاوه کان
456

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net